

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	<i>I Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord</i>	
(97/C 217/01)	E-1972/95 van Alexandros Alavanos aan de Raad Betreft: Democratische rechtsbeginselen en doorzichtigheid bij het Europol-Verdrag	1
(97/C 217/02)	E-3641/95 van Marco Pannella aan de Raad Betreft: Evaluatie en mogelijke herziening van het drugsbeleid	1
(97/C 217/03)	E-0717/96 van Yiannis Roubatis aan de Raad Betreft: Turkije; land van doorvoer en productie van drugs	2
(97/C 217/04)	E-0798/96 van Hartmut Nassauer aan de Raad Betreft: Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, die op 26 juli 1995 werd goedgekeurd	3
(97/C 217/05)	E-1590/96 van Reimer Böge aan de Commissie Betreft: Eerbiediging van de overeenkomsten op het gebied van de bescherming van plantesoorten in de geassocieerde landen (Aanvullend antwoord)	3
(97/C 217/06)	E-1668/96 van Giacomo Santini en Antonio Tajani aan de Raad Betreft: Buitengewone maatregel in de rundvleessector	4
(97/C 217/07)	E-1787/96 van Johanna Maij-Weggen aan de Raad Betreft: Late toezending Raadsdocumenten aan deelnemende ministers	5
(97/C 217/08)	E-1842/96 van David Bowe aan de Commissie (Aanvullend antwoord) Betreft: Demeton-S-Methyl	6
(97/C 217/09)	E-1870/96 van Michl Ebner aan de Raad Betreft: Inentingsplicht in Italië	6
(97/C 217/10)	E-2274/96 van Yannis Kranidiotis aan de Raad Betreft: Situatie in Myanmar	7
(97/C 217/11)	E-3534/96 van Yannis Kranidiotis aan de Raad Betreft: De situatie in Myanmar (Birma)	7
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2274/96 en E-3534/96	8

Prijs: 45 ecu

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 217/12)	E-2366/96 van Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: EMU en werkloosheid in de bouwsector (Aanvullend antwoord)	9
(97/C 217/13)	E-2549/96 van Amedeo Amadeo aan de Raad Betreft: Internet	10
(97/C 217/14)	E-2683/96 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Initiatief van de regering van Andalusië om de gemeenten Sanlúcar de Barrameda en Trebujena uit te sluiten van het bestemmingsplan voor Doñana (Aanvullend antwoord)	11
(97/C 217/15)	E-2822/96 van Amedeo Amadeo aan de Raad Betreft: Verkiezingen in Bosnië	11
(97/C 217/16)	E-2831/96 van Gerhard Schmid aan de Commissie Betreft: Nieuwe afbakening van de gebieden die vallen onder de communautaire doelstelling „Verbetering van de regionale economische structuur” (Aanvullend antwoord)	12
(97/C 217/17)	E-2947/96 van Undine-Uta Bloch von Blotnitz aan de Raad Betreft: Bescherming van soorten – verduidelijking van de verhouding EU-CITES	13
(97/C 217/18)	E-2948/96 van Undine-Uta Bloch von Blotnitz aan de Raad Betreft: Bescherming van soorten – verduidelijking van de verhouding EU-CITES	13
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2947/96 en 2948/96	14
(97/C 217/19)	E-3063/96 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: Steun met betrekking tot het Europese Jaar van de Ouderen 1993 en de solidariteit tussen de generaties	14
(97/C 217/20)	E-3074/96 van Pieter Dankert aan de Commissie Betreft: Brug over de Taag/cohesiefonds	15
(97/C 217/21)	E-3078/96 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Rundvlees	15
(97/C 217/22)	E-3119/96 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: Gevaren voor de gezondheid door sojabonen die resistent zijn tegen glyphosat	17
(97/C 217/23)	E-3493/96 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: Transgene soja	17
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3119/96 en E-3493/96	18
(97/C 217/24)	E-3121/96 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: Gentechnologisch vervaardigde enzymenpreparaten	18
(97/C 217/25)	E-3123/96 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: Gentechnologisch veranderd rapzaad van de firma PGS	18
(97/C 217/26)	E-3467/96 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: Veiligheidsmaatregelen bij FACTT-proeven	19
(97/C 217/27)	E-3469/96 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: Onderzoeksproject-FACTT en via de genetechniek gemodificeerd rapzaad	19
(97/C 217/28)	E-3471/96 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: Uitgaven voor het FACTT-project	19
(97/C 217/29)	E-3473/96 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: FACTT-project en aansprakelijkheid	20
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3123/96, E-3467/96, E-3469/96, E-3471/96 en 3473/96	20
(97/C 217/30)	E-3131/96 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Potentieel BSE-besmettelijke veevoedervoorraad in Groot-Brittannië	20
(97/C 217/31)	E-3146/96 van Fernando Fernández Martín aan de Commissie Betreft: Verantwoorde groei van de Canarische eilanden (Aanvullend antwoord)	21

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 217/32)	E-3422/96 van Amedeo Amadeo aan de Raad Betreft: Uitbuiting kinderarbeid	22
(97/C 217/33)	E-3466/96 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Rechtsgrondslag van het FACTT-project	23
(97/C 217/34)	E-3485/96 van José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Milieu en Alqueva-project	24
(97/C 217/35)	E-3545/96 van Jesús Cabezón Alonso aan de Raad Betreft: Vreedzame overgang in Cuba	25
(97/C 217/36)	E-3551/96 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Fiscale en financiële harmonisatie van sociale maatregelen	25
(97/C 217/37)	E-3552/96 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Fiscale harmonisatie en de regio's	25
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3551/96 en E-3552/96	25
(97/C 217/38)	E-3574/96 van Angela Billingham aan de Commissie Betreft: Definiëring van een „voet” als maat in de lederwaresector	26
(97/C 217/39)	E-3582/96 van Frederik Willockx aan de Commissie Betreft: Deelname aan procedures voor gunning ter uitvoering van opdrachten	27
(97/C 217/40)	E-3583/96 van Johanna Maij-Weggen en Arie Oostlander aan de Raad Betreft: Het voorbehoud van Nederland op het document Enfopol 159 van 6 november 1996	27
(97/C 217/41)	E-3595/96 van Frank Vanhecke aan de Commissie Betreft: Deelname van Europese burgers aan de verkiezingen voor het Europees Parlement, in lid-staten waarvan zij niet over de nationaliteit beschikken	28
(97/C 217/42)	E-3640/96 van Jean-Yves Le Gallou aan de Commissie Betreft: Begrotingslijn B3-440: Bestrijding van het drugsmisbruik	29
(97/C 217/43)	E-3760/96 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Intermodale aansluitingen luchthavens	30
(97/C 217/44)	E-3761/96 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Berggebieden	30
(97/C 217/45)	E-3768/96 van Amedeo Amadeo aan de Raad Betreft: Economische ontwikkeling	31
(97/C 217/46)	E-3926/96 van Cristiana Muscardini aan de Raad Betreft: Crisis van de Europese samenleving	32
(97/C 217/47)	E-3928/96 van Mair Morgan aan de Commissie Betreft: EOGFL-Begroting	32
(97/C 217/48)	E-3929/96 van Mair Morgan aan de Commissie Betreft: Toewijzing van de middelen van het GLB	33
(97/C 217/49)	E-3932/96 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Sarcofaag in Tsjernobyl	34
(97/C 217/50)	E-3935/96 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Personeelsselectie bij het EMEA	35
(97/C 217/51)	E-3951/96 van Gianni Tamino aan de Commissie Betreft: Veehouderijen – bilaterale overeenkomsten	35
(97/C 217/52)	E-3960/96 van Honório Novo aan de Commissie Betreft: Volledige gebruikmaking van visquota	36
(97/C 217/53)	E-3961/96 van Honório Novo aan de Commissie Betreft: Communautaire steun voor het bedrijf RIOPELE	37
(97/C 217/54)	E-3962/96 van José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Watervoorraden van het Iberisch schiereiland	37

<u>Nummer</u>	<i>Inhoud (vervolg)</i>	Bladzijde
(97/C 217/55)	E-3970/96 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Discriminatie van ingenieurs met een tertiair-onderwijsdiploma	38
(97/C 217/56)	E-3972/96 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Windpark in Marmari op Euboia	39
(97/C 217/57)	E-4000/96 van Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Controle steunregeling olijfolie	39
(97/C 217/58)	E-4003/96 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: Donauwerken	40
(97/C 217/59)	E-4014/96 van Ria Oomen-Ruijten aan de Commissie Betreft: De overstromingsproblematiek	40
(97/C 217/60)	E-4020/96 van Erika Mann aan de Commissie Betreft: Behoeftte aan een EU-onderzoeknetwerkbeleid en de strategie op lange termijn	41
(97/C 217/61)	E-4021/96 van Erika Mann aan de Commissie Betreft: Behoeftte aan een EU-onderzoeknetwerkbeleid	42
(97/C 217/62)	E-4022/96 van Erika Mann aan de Commissie Betreft: Behoeftte aan faciliteiten voor de toegang tot internationale telecommunicatiediensten	42
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-4020/96, E-4021/96 en E-4022/96	43
(97/C 217/63)	E-4030/96 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Eis van het Verenigd Koninkrijk dat reders met Engelse vergunningen Engels spreken	44
(97/C 217/64)	E-4031/96 van Anne André-Léonard aan de Commissie Betreft: Ontbreken van een regeling voor schadeloosstelling in termijnen in Griekenland	44
(97/C 217/65)	E-4036/96 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Subsidies van het financieel mechanisme van de Europese Economische Ruimte voor restauratie van het Europees historisch erfgoed	45
(97/C 217/66)	P-4043/96 van Honor Funk aan de Commissie Betreft: Diergeneesmiddel dimetridazol	46
(97/C 217/67)	E-4047/96 van Eva Kjer Hansen aan de Commissie Betreft: Fraude in het douanevervoer	47
(97/C 217/68)	E-4050/96 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Sluiting van de fabriek van Nestlé in Abbiategrosso	48
(97/C 217/69)	E-4055/96 van Karla Peijs aan de Commissie Betreft: Concurrentieverstoring door de elektriciteits(nuts)bedrijven ten gevolge van de voorstellen voor de liberalisatie van de elektriciteitsmarkt	49
(97/C 217/70)	E-4056/96 van José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Financieringsvoorwaarden voor het Alqueva-project	50
(97/C 217/71)	E-4057/96 van José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Financieringsvoorwaarden voor het Alqueva-project	51
(97/C 217/72)	E-4061/96 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Belasting op ingevoerde tweedehands vrachtwagenchassis	52
(97/C 217/73)	E-4062/96 van Graham Mather aan de Commissie Betreft: BTW op thuiszorg	53
(97/C 217/74)	E-4066/96 van Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Nationaliteit van de ambtenaar die verantwoordelijk is voor het voorstel inzake het juridisch statuut van de Euro	54
(97/C 217/75)	E-4067/96 van Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Duitse ambtenaren en de Monetaire Unie	54
(97/C 217/76)	E-4068/96 van Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Benoeming van leden van de Juridische Dienst voor het opstellen van het juridisch statuut van de Euro	54

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 217/77)	E-4069/96 van Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Benoeming van leden van de centrale banken voor de opstelling van het juridisch statuut van de Euro	54
(97/C 217/78)	E-4070/96 van Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Opstelling van het juridisch statuut van de Euro	55
(97/C 217/79)	E-4071/96 van Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Artikel 157, lid 2 van het Verdrag en de Monetaire Unie	55
(97/C 217/80)	E-4072/96 van Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Verantwoordelijkheid van de Juridische Dienst voor het juridisch statuut van de Euro	55
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-4066/96, E-4067/96, E-4068/96, E-4069/96, E-4070/96, E-4071/96 en E-4072/96	55
(97/C 217/81)	E-4073/96 van Guido Podestà aan de Commissie Betreft: Gelijktrekking van de titels op het gebied van de architectuur	56
(97/C 217/82)	E-4075/96 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Telecommunicatie en postdiensten	57
(97/C 217/83)	E-4079/96 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Rechtsbescherming van de geëncrypteerde diensten	57
(97/C 217/84)	E-4080/96 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Rechtsbescherming van de geëncrypteerde diensten	58
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-4079/96 en E-4080/96	58
(97/C 217/85)	E-4081/96 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Communautair beleid op het gebied van het waterbeheer	58
(97/C 217/86)	E-4083/96 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Fraude	59
(97/C 217/87)	E-4092/96 van Alex Smith aan de Commissie Betreft: Euratom-Verdrag	60
(97/C 217/88)	E-4093/96 van Patrick Cox aan de Commissie Betreft: Aanwezigheid van de Commissieleden op vergaderingen	61
(97/C 217/89)	E-4094/96 van Patrick Cox aan de Raad Betreft: Aanwezigheid van ministers op Raadsbijeenkomsten	62
(97/C 217/90)	E-4101/96 van Gianni Tamino aan de Commissie Betreft: „Misleidende” reclame ter bevordering van de consumptie van rundvlees in Italië, medegefinancierd door de EU	62
(97/C 217/91)	E-4111/96 van Siegbert Alber aan de Commissie Betreft: Europa-overeenkomst van 13 december 1993 tussen de Europese Gemeenschappen en haar lidstaten enerzijds en de Republiek Polen anderzijds en nieuwe importverboden in Polen	63
(97/C 217/92)	E-4113/96 van Friedhelm Frischenschlager aan de Commissie Betreft: Wijzigingen subsidies aan internationale niet-gouvernementele jeugdorganisaties	64
(97/C 217/93)	E-4114/96 van Friedhelm Frischenschlager aan de Commissie Betreft: Exportpremies voor het vervoer van levende dieren	65
(97/C 217/94)	E-4116/96 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Afschaffing van de taksvrije verkoop	66
(97/C 217/95)	E-4126/96 van María Sornosa Martínez en Laura González Álvarez aan de Commissie Betreft: Komst van een groot aantal schepen met genetisch gemodificeerde soja naar Europa	66
(97/C 217/96)	P-4131/96 van Luisa Todini aan de Commissie Betreft: Telefoonnummer voor het aangeven van belastingontduikers	67
(97/C 217/97)	P-0002/97 van Heidi Hautala aan de Commissie Betreft: Belastingvrijheid van xylitol	68

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 217/98)	E-0022/97 van Riitta Myller aan de Commissie Betreft: De positieve invloed van xylitol op de gezondheid	68
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen P-0002/97 en E-0022/97	69
(97/C 217/99)	E-0009/97 van Glyn Ford aan de Raad Betreft: Annulering Onderzoeksraad	69
(97/C 217/100)	E-0010/97 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: ECVAM (Centrum voor de Validatie van Alternatieve Methoden) en dierproeven	70
(97/C 217/101)	E-0013/97 van Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Communautaire bijstand (boter)	70
(97/C 217/102)	E-0015/97 van Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Rode IFJ-kaart	70
(97/C 217/103)	E-0018/97 van Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Controle op de subsidies in de rijstsector	71
(97/C 217/104)	E-0020/97 van Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Overschot van 75.000 ton van de hoeveelheden rijst die in het vorige verkoopseizoen voor exportsubsidies in aanmerking kwamen	72
(97/C 217/105)	E-0021/97 van Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Crisis in de rijstsector	72
(97/C 217/106)	E-0023/97 van Fernand Herman aan de Commissie Betreft: Uitnodiging tot inschrijving voor dienstverleners	73
(97/C 217/107)	E-0027/97 van Jens-Peter Bonde (I-EDN) aan de Raad Betreft: Geheime verklaringen	73
(97/C 217/108)	E-0029/97 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Uitbreiding van de aardgaspijplijn naar West-Griekenland en Albanië	74
(97/C 217/109)	E-0034/97 van Jesús Cabezón Alonso aan de Raad Betreft: Ontbrekende regio's op het Euro-biljet	74
(97/C 217/110)	E-0038/97 van Riccardo Garosci en Luigi Florio aan de Commissie Betreft: Verzoek om verbetering van de fiscale voorwaarden in de Europese en met name de Italiaanse automobielsector, zoals faciliteiten voor de aankoop van het eerste motorvoertuig (auto, vrachtwagen, motorfiets)	75
(97/C 217/111)	P-0043/97 van Fernando Moniz aan de Commissie Betreft: Conferentie van Singapore, WTO en sociale vraagstukken	76
(97/C 217/112)	E-0044/97 van Günter Lüttge aan de Commissie Betreft: Verdere harmonisatie van de verkeerstekens in de Europese Unie, met name voor het transeuropese wegnnet	76
(97/C 217/113)	E-0045/97 van Hartmut Nassauer aan de Raad Betreft: Voortgang inzake de ratificatie van in het kader van Titel VI van het Verdrag tot oprichting van de Europese Unie aangenomen overeenkomsten en protocollen	77
(97/C 217/114)	E-0051/97 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Commissie Betreft: Visserijakkoord met Marokko	78
(97/C 217/115)	E-0052/97 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Commissie Betreft: Werking van het SIS (Schengen-informatiesysteem)	79
(97/C 217/116)	E-0053/97 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Raad Betreft: Uitsluiting van de delegatie van het Europees Parlement van de OVSE-top	79
(97/C 217/117)	E-0055/97 van Giuseppe Rauti aan de Commissie Betreft: Voorstel van de Italiaanse landbouwbond voor voedselhulp aan de derde wereld	80
(97/C 217/118)	E-0056/97 van Ria Oomen-Ruijten aan de Commissie Betreft: Europese fyto-sanitaire richtlijnen	81
(97/C 217/119)	E-0061/97 van Kenneth Coates aan de Commissie Betreft: Werkgelegenheid: vrijheid van verkeer	82

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 217/120)	E-0064/97 van Kenneth Coates aan de Commissie Betreft: Energie: steenkoolwinning in dagbouw	82
(97/C 217/121)	E-0066/97 van Jaime Valdivielso de Cué aan de Commissie Betreft: Doeltreffend beheer van de wegens communautaire fraude in beslag genomen goederen	83
(97/C 217/122)	E-0068/97 van Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Provisieregelingen Eurovignetten	84
(97/C 217/123)	E-0069/97 van Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Oplossing voor 45-foot containers	85
(97/C 217/124)	E-0073/97 van José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Doelstellingen van de structuurfondsen	86
(97/C 217/125)	E-0076/97 van Karl-Heinz Florenz aan de Commissie Betreft: Omzetting van de nitraatrichtlijn	86
(97/C 217/126)	E-0078/97 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Project milieubeheer: petroleumwinning en duurzame ontwikkeling in het Ecuadoriaanse Amazonegebied (ECU/B7-3010/94/130)	87
(97/C 217/127)	E-0079/97 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Project milieubeheer: petroleumwinning en duurzame ontwikkeling in het Ecuadoriaanse Amazonegebied (ECU/B7-3010/94/130)	88
(97/C 217/128)	E-0080/97 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Project milieubeheer: petroleumwinning en duurzame ontwikkeling in het Ecuadoriaanse Amazonegebied (ECU/B7-3010/94/130)	88
(97/C 217/129)	E-0081/97 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Project milieubeheer: petroleumwinning en duurzame ontwikkeling in het Ecuadoriaanse Amazonegebied (ECU/B7-3010/94/130)	88
(97/C 217/130)	E-0082/97 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Project milieubeheer: petroleumwinning en duurzame ontwikkeling in het Ecuadoriaanse Amazonegebied (ECU/B7-3010/94/130)	88
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-0078/97, E-0079/97, E-0080/97, E-0081/97 en E-0082/97	88
(97/C 217/131)	E-0083/97 van Mark Killilea aan de Raad Betreft: Garantiefonds voor de Europese filmproductie	89
(97/C 217/132)	E-0086/97 van Mark Killilea aan de Commissie Betreft: Uitbreidingsvoorwaarde in het stelsel voor de vervroegde uittrekking van landbouwers	90
(97/C 217/133)	E-0087/97 van Mark Killilea aan de Commissie Betreft: Het 'Burgers eerst'-programma	90
(97/C 217/134)	E-0092/97 van David Bowe aan de Commissie Betreft: Cadmium in batterijen	91
(97/C 217/135)	E-0093/97 van David Bowe aan de Commissie Betreft: Cadmium in batterijen	91
(97/C 217/136)	E-0094/97 van David Bowe aan de Commissie Betreft: Cadmium in batterijen	92
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-0092/97, E-0093/97 en E-0094/97	92
(97/C 217/137)	E-0095/97 van Carlo Ripa di Meana en Gianni Tamino aan de Commissie Betreft: Intermodaal centrum van Olbia (Sardinië)	92
(97/C 217/138)	E-0096/97 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Ziekenhuis van Barlavento Algarvio-O.P. volksgezondheid, Portugal (CB II)	93
(97/C 217/139)	E-0097/97 van José Apolinário en Quinídio Correia aan de Commissie Betreft: Speciale steun voor de slachtoffers van het slechte weer op de Azoren	94

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 217/140)	P-0098/97 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Afvalstortplaats in de gemeente Arranjuez (Spanje)	94
(97/C 217/141)	P-0101/97 van Katerina Daskalaki aan de Commissie Betreft: Overstromingen in Griekenland	95
(97/C 217/142)	E-0102/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Steun voor het gecombineerd vervoer in de EU	96
(97/C 217/143)	E-0107/97 van Alfred Lomas aan de Raad Betreft: Gijzelaars in Kashmir	96
(97/C 217/144)	E-0109/97 van Carlos Robles Piquer aan de Raad Betreft: Politieke gevangenen in Nigeria	97
(97/C 217/145)	E-0110/97 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Bijdragen van de landen die geen lid zijn van de CERN	97
(97/C 217/146)	E-0111/97 van Raimo Ilaskivi aan de Commissie Betreft: Uitsluitel inzake onbevoegdheid met betrekking tot het besluit van de Commissie betreffende de zogeheten Tuko-handel	98
(97/C 217/147)	P-0113/97 van José Pomés Ruiz aan de Raad Betreft: Schadevergoeding aan vervoerders voor de staking van december 1996 in Frankrijk	99
(97/C 217/148)	E-0115/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Gebruik van asbest in het waterleidingnet van Attika	99
(97/C 217/149)	E-0116/97 van Ludivina García Arias aan de Commissie Betreft: Mededingingsbeleid en financiering van de infrastructuur van de aardgassector in Europa	100
(97/C 217/150)	E-0117/97 van Ludivina García Arias aan de Commissie Betreft: Mededingingsbeleid en financiering van de hernieuwbare energie in Europa	100
(97/C 217/151)	E-0119/97 van Gerardo Fernández-Albor aan de Raad Betreft: Ouderdomspensioen voor huisvrouwen	101
(97/C 217/152)	E-0120/97 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Oprichting van een Europese dienst voor toxicologische informatie	102
(97/C 217/153)	E-0127/97 van Gérard Caudron aan de Commissie Betreft: Strijd tegen alcoholverslaving	103
(97/C 217/154)	E-0130/97 van Gerhard Hager aan de Commissie Betreft: Eigendomsrechten bij regionale projecten	103
(97/C 217/155)	E-0132/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Vervanging van oude en vervuilende privéwagens in Griekenland	104
(97/C 217/156)	E-0133/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Teratogenese in Bulgarije	105
(97/C 217/157)	E-0135/97 van Kirsi Piha aan de Commissie Betreft: Oostwaartse uitbreiding van de EU	105
(97/C 217/158)	E-0136/97 van Gérard d'Aboville aan de Commissie Betreft: Integratie Atlantische boog in de ontwikkeling van het vervoer over zee in de kleine vaart	106
(97/C 217/159)	E-0140/97 van Arlindo Cunha aan de Commissie Betreft: Boetes wegens overschrijding van het basisareaal voor akkerbouwgewassen tijdens het laatste verkoop- seizoen	107
(97/C 217/160)	P-0142/97 van Sebastiano Musumeci aan de Commissie Betreft: „Europese Rangers”	108
(97/C 217/161)	P-0143/97 van Luigi Caligaris aan de Raad Betreft: Douanerechten voor handel met de republieken van ex-Joegoslavië	108
(97/C 217/162)	E-0147/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Instandhouding van de visbestanden in de Middellandse Zee	109

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 217/163)	E-0148/97 van Amedeo Amadeo aan de Raad Betreft: Solvabiliteitsratio voor kredietinstellingen	110
(97/C 217/164)	E-0149/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Solvabiliteitsratio voor kredietinstellingen	110
(97/C 217/165)	E-0154/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Bescherming van geografische aanduidingen	111
(97/C 217/166)	E-0155/97 van Amedeo Amadeo aan de Raad Betreft: Op basis van citroenen verwerkte producten	112
(97/C 217/167)	E-0161/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Ultraperifere regio's en eilanden	112
(97/C 217/168)	E-0162/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Werkgelegenheid	113
(97/C 217/169)	E-0164/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Innovatie	113
(97/C 217/170)	E-0165/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Werkgelegenheid	114
(97/C 217/171)	E-0170/97 van Barbara Weiler aan de Commissie Betreft: Milieu-educatie in het bedrijfsleven	115
(97/C 217/172)	E-0171/97 van Mark Killilea aan de Commissie Betreft: Europese financiële steun aan dierenrechtenorganisaties	116
(97/C 217/173)	E-0173/97 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Statistieken inzake het gebruik van dieren bij experimenten	117
(97/C 217/174)	E-0180/97 van Roberta Angelilli en Spalato Belleré aan de Commissie Betreft: Schending van de vrije concurrentie op de Italiaanse WA-verzekeringsmarkt voor motorvoertuigen (wettelijke aansprakelijkheid)	118
(97/C 217/175)	E-0181/97 van Spalato Belleré aan de Commissie Betreft: Ontsporing van een hoge-snelheidstrein op het traject Milaan-Rome	119
(97/C 217/176)	E-0183/97 van Magda Aelvoet aan de Commissie Betreft: Ruilverkavelingsprojecten provincie Antwerpen	119
(97/C 217/177)	E-0184/97 van Magda Aelvoet aan de Commissie Betreft: Ruilverkavelingsprojecten provincie Antwerpen	120
(97/C 217/178)	E-0185/97 van Magda Aelvoet aan de Commissie Betreft: Ruilverkavelingsprojecten provincie Antwerpen	120
(97/C 217/179)	E-0186/97 van Magda Aelvoet aan de Commissie Betreft: Ruilverkavelingsprojecten provincie Antwerpen	120
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-0183/97, E-0184/97, E-0185/97 en E-0186/97	121
(97/C 217/180)	E-0187/97 van Wilmya Zimmermann aan de Commissie Betreft: Verplaatsing van Europese arbeidsplaatsen naar Indië met gebruikmaking van kredieten van de Europese Commissie	121
(97/C 217/181)	E-0188/97 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Sanering van de rivier de Kifisos	122
(97/C 217/182)	E-0194/97 van Nuala Ahern aan de Commissie Betreft: Veiligheidsinspecties	123
(97/C 217/183)	E-0196/97 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Beleid van de Europese Commissie inzake kinderarbeid in India	124
(97/C 217/184)	E-0202/97 van Gianni Tamino aan de Commissie Betreft: Ondersteuning van culturele initiatieven in gevangenis	124
(97/C 217/185)	E-0208/97 van Jens-Peter Bonde (I-EDN) aan de Commissie Betreft: Uitzonderingen op de controle van vissers via satelliet	125

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 217/186)	E-0211/97 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding	125
(97/C 217/187)	E-0212/97 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Veilig vuurwerk	126
(97/C 217/188)	E-0215/97 van Michl Ebner aan de Raad Betreft: Vertegenwoordiging van de drie Alpenregio's, te weten de Autonome Provincie Bolzano, Trento en Tirol	127
(97/C 217/189)	E-0216/97 van Michl Ebner aan de Commissie Betreft: Vertegenwoordiging van de drie Alpenregio's, te weten de Autonome Provincie Bolzano, Trento en Tirol	127
(97/C 217/190)	P-0218/97 van Honório Novo aan de Commissie Betreft: Wijziging van verordening 3030/93	128
(97/C 217/191)	E-0220/97 van Klaus-Heiner Lehne aan de Commissie Betreft: Bevordering van het toerisme	129
(97/C 217/192)	E-0221/97 van Christa Klaß aan de Commissie Betreft: Bewijskracht van optisch gearcheiverde documenten van de sociale verzekering	130
(97/C 217/193)	E-0222/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Vertraging bij de passage van vrachtwagens	131
(97/C 217/194)	E-0223/97 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Verkeersveiligheid: verordeningen inzake snelheidsbeperking	132
(97/C 217/195)	E-0224/97 van Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Regelgeving inzake voorwaardelijke toegang (CA) en daarmee verband houdende diensten	133
(97/C 217/196)	P-0228/97 van Salvador Jové Peres aan de Commissie Betreft: Communautair tariefcontingent voor gerst voor verwerking tot mout van GN-code 1003 00	134
(97/C 217/197)	E-0235/97 van Glyn Ford aan de Raad Betreft: Eindverslag Adviescommissie	135
(97/C 217/198)	E-0236/97 van Kenneth Collins aan de Commissie Betreft: Etikettering van medische producten	135
(97/C 217/199)	E-0241/97 van Gastone Parigi en Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Verzoek om uitstel van de betaling van de boetes wegens overschrijding van de melkquota	136
(97/C 217/200)	P-0243/97 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Stillegging van de steun aan de vissersvloot tot de goedkeuring van het MOP IV	137
(97/C 217/201)	E-0249/97 van Daniela Raschhofer aan de Commissie Betreft: Steun uit het landbouwbudget	137
(97/C 217/202)	P-0250/97 van Felipe Camisón Asensio aan de Commissie Betreft: Wenselijkheid van de opstelling van normen voor de bevordering van de vrije mededinging op de digitale televisiemarkt	138
(97/C 217/203)	P-0251/97 van Giovanni Burtone aan de Commissie Betreft: De zeer ernstige situatie bij de Italiaanse melkproducenten	139
(97/C 217/204)	E-0252/97 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Herstructurering van de veterinaire diensten van de Commissie	140
(97/C 217/205)	E-0253/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Aantasting van het milieu door de exploitatie van een steengroeve	141
(97/C 217/206)	E-0257/97 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Toegang van burgers tot het Europese Hof van Justitie	141
(97/C 217/207)	E-0260/97 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Follow-up van de Zero Tolerance-campagne in Thurrock (VK)	142
(97/C 217/208)	E-0261/97 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Herscholing van werknemers uit de publieke sector in structuurprogramma's in het kader van ADAPT en Doelstelling 4	142

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 217/209)	E-0263/97 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Toezicht op de internationale wapenhandel	143
(97/C 217/210)	E-0264/97 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Scholingsmogelijkheden voor toekomstige coöperatieve bedrijven in South Essex	144
(97/C 217/211)	E-0266/97 van Bernie Malone aan de Commissie Betreft: Discriminatie van niet-praktizerende leraren door het Ministerie van Onderwijs in Ierland	144
(97/C 217/212)	E-0267/97 van Carmen Fraga Estévez aan de Commissie Betreft: Invoer van rijst in de Gemeenschap	145
(97/C 217/213)	E-0268/97 van Carmen Fraga Estévez aan de Commissie Betreft: Beheer van de rijstcontingenten	145
(97/C 217/214)	E-0270/97 van Carmen Fraga Estévez aan de Commissie Betreft: Export van rijst uit de Gemeenschap	146
(97/C 217/215)	E-0272/97 van Carmen Fraga Estévez aan de Commissie Betreft: Tonijn en tonijnconserven uit de ACS-landen	146
(97/C 217/216)	E-0276/97 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Huidige situatie in de visconservenindustrie in de EU	146
(97/C 217/217)	E-0277/97 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Marinebiotoxische stoffen in producten van de zee	147
(97/C 217/218)	E-0278/97 van Yvan Blot aan de Commissie Betreft: Bescherming van tabakstelers in de Elzas	147
(97/C 217/219)	E-0289/97 van José Pomés Ruiz aan de Commissie Betreft: Kredietlijnen en steunprojecten aan micro-, kleine en middelgrote ondernemingen	148
(97/C 217/220)	E-0292/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Visserij	149
(97/C 217/221)	E-0294/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: BTW-opbrengsten	149
(97/C 217/222)	E-0297/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Deense feta-kaas	150
(97/C 217/223)	E-0299/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Rijstbouwgebieden	151
(97/C 217/224)	E-0348/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: register van bebouwde oppervlakten	151
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-0299/97 en E-0348/97	151
(97/C 217/225)	E-0300/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Katoen	152
(97/C 217/226)	E-0301/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: De programma's PHARE en TACIS	153
(97/C 217/227)	E-0305/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Sociaal Fonds	154
(97/C 217/228)	E-0308/97 van Niels Kofoed aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging van richtlijn 92/66/EEG van de Raad inzake communautaire maatregelen ter bestrijding van de ziekte van Newcastle	155
(97/C 217/229)	E-0309/97 van Doris Pack aan de Commissie Betreft: Ontwikkeling van de interne markt in de bouwsector	155
(97/C 217/230)	E-0310/97 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Toename van namaak-geneesmiddelen op de wereldmarkt	156
(97/C 217/231)	E-0314/97 van Michèle Lindeperg aan de Commissie Betreft: Initiatieven van de Commissie inzake het asielrecht	156

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 217/232)	P-0345/97 van Eva Kjer Hansen aan de Commissie Betreft: Publieke toegankelijkheid van documenten van de Europese Instellingen	157
(97/C 217/233)	P-0346/97 van John Tomlinson aan de Commissie Betreft: Ongevallen van in een andere staat woonachtige burgers	158
(97/C 217/234)	P-0347/97 van Anne McIntosh aan de Commissie Betreft: Alternatieve rundermerking	159
(97/C 217/235)	E-0349/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: technieken voor de controle van de bebouwde oppervlakten	160
(97/C 217/236)	E-0350/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven van het EOGFL in Spanje	160
(97/C 217/237)	E-0351/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven van het EOGFL in Frankrijk	161
(97/C 217/238)	E-0352/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven van het EOGFL in Griekenland	161
(97/C 217/239)	E-0353/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven van het EOGFL in Italië	161
(97/C 217/240)	E-0354/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven van het EOGFL in Portugal	161
(97/C 217/241)	E-0355/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor restituties in Spanje	161
(97/C 217/242)	E-0356/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor restituties in Frankrijk	162
(97/C 217/243)	E-0357/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor restituties in Griekenland	162
(97/C 217/244)	E-0358/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor restituties in Italië	162
(97/C 217/245)	E-0359/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor restituties in Portugal	162
(97/C 217/246)	E-0360/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor de overheidsopslag in Spanje	163
(97/C 217/247)	E-0361/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor de overheidsopslag in Frankrijk	163
(97/C 217/248)	E-0362/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor de overheidsopslag in Griekenland	163
(97/C 217/249)	E-0363/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor de overheidsopslag in Italië	163
(97/C 217/250)	E-0364/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor de overheidsopslag in Portugal	164
(97/C 217/251)	E-0365/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor andere opslagkosten in Spanje	164
(97/C 217/252)	E-0366/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor andere opslagkosten in Frankrijk	164
(97/C 217/253)	E-0367/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor andere opslagkosten in Griekenland	164
(97/C 217/254)	E-0368/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor andere opslagkosten in Italië	165
(97/C 217/255)	E-0369/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor andere opslagkosten in Portugal	165

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 217/256)	E-0370/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor de waardevermindering van de voorraden in Spanje	165
(97/C 217/257)	E-0371/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor de waardevermindering van de voorraden in Frankrijk	165
(97/C 217/258)	E-0372/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor de waardevermindering van de voorraden in Griekenland	166
(97/C 217/259)	E-0373/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor de waardevermindering van de voorraden in Italië	166
(97/C 217/260)	E-0374/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor de waardevermindering van de voorraden in Portugal	166
(97/C 217/261)	E-0375/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor productiesteun in Spanje	166
(97/C 217/262)	E-0376/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor productiesteun in Frankrijk	167
(97/C 217/263)	E-0377/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor productiesteun in Griekenland	167
(97/C 217/264)	E-0378/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor productiesteun in Italië	167
(97/C 217/265)	E-0379/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor productiesteun in Portugal	167
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-0350/97, E-0351/97, E-0352/97, E-0353/97, E-0354/97, E-0355/97, E-0356/97, E-0357/97, E-0358/97, E-0359/97, E-0360/97, E-0361/97, E-0362/97, E-0363/97, E-0364/97, E-0365/97, E-0366/97, E-0367/97, E-0368/97, E-0369/97, E-0370/97, E-0371/97, E-0372/97, E-0373/97, E-0374/97, E-0375/97, E-0376/97, E-0377/97, E-0378/97 en E-0379/97	168
(97/C 217/266)	E-0382/97 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Gevallen van beroepsziekte bij Ford Electrónica Portuguesa (Setúbal – Portugal)	168
(97/C 217/267)	P-0383/97 van Annemarie Kuhn aan de Commissie Betreft: Dumping van rundvlees uit de Europese Unie in Afrika	169
(97/C 217/268)	E-0384/97 van Astrid Thors aan de Commissie Betreft: De acties van de Commissie met betrekking tot xylitol	170
(97/C 217/269)	P-0385/97 van Umberto Bossi aan de Commissie Betreft: Toegelaten maximum hoeveelheid residuen in sommige vissoorten	170
(97/C 217/270)	P-0387/97 van Ilona Graenitz aan de Commissie Betreft: Genetisch gemodificeerde maïs	171
(97/C 217/271)	E-0390/97 van Bernd Lange aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging van het ALFA-programma	172
(97/C 217/272)	E-0393/97 van Bernd Lange aan de Commissie Betreft: PHARE/ACE-programma 1996	173
(97/C 217/273)	E-0394/97 van Gianfranco Dell'Alba aan de Commissie Betreft: Overlaadstation van Prato	173
(97/C 217/274)	E-0395/97 van Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: Discriminatie EU-burgers bij wetsvoorstel inburgering nieuwkomers te Nederland	174
(97/C 217/275)	P-0397/97 van Raimondo Fassa aan de Commissie Betreft: Officiële erkenning van NGO's in Italië	175
(97/C 217/276)	E-0398/97 van Mihail Papayannakis, Paraskevas Avgerinos, Nikitas Kaklamanis en Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Anti-dumpingmaatregelen ten aanzien van lederwaren van Chinese herkomst	175

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 217/277)	E-0400/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Redding van de Europese muzikale traditie	176
(97/C 217/278)	E-0401/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Geringe compensaties voor de export van vers fruit en verse groenten	177
(97/C 217/279)	E-0404/97 van Katerina Daskalaki aan de Commissie Betreft: Instortingsgevaar voor de monumenten van Knossos	178
(97/C 217/280)	E-0407/97 van Arthur Newens aan de Commissie Betreft: EU-kredieten voor bevolking en geboorteregeling in het kader van de ICPD	179
(97/C 217/281)	E-0415/97 van Christa Randzio-Plath aan de Commissie Betreft: Deelname van de Commissie aan het G7-Beraad van de Ministers van Financiën, op 8 februari 1997..	179
(97/C 217/282)	E-0416/97 van Riccardo Nencini aan de Commissie Betreft: Gestolen kunstwerken	180
(97/C 217/283)	P-0420/97 van Josu Imaz San Miguel aan de Commissie Betreft: Opneming in het communautaire initiatief URBAN van een programma voor stadsvernieuwing in het gebied van de Baai van Pasaia (Baskenland)	181
(97/C 217/284)	P-0424/97 van Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Boetes oliehoudende zaden verkoopseizoen 1996/1997	182
(97/C 217/285)	E-0426/97 van María Sornosa Martínez, Angela Sierra González en Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Situatie van de vrouwen in Oost-Timor	182
(97/C 217/286)	E-0427/97 van Magda Aelvoet en Gianni Tamino aan de Commissie Betreft: EU-steun aan het „Carapax”-centrum	183
(97/C 217/287)	E-0429/97 van Gianni Tamino aan de Commissie Betreft: Fusie van de Banca Popolare di Sassari en de Banca di Sassari Spa	184
(97/C 217/288)	P-0432/97 van Katerina Daskalaki aan de Commissie Betreft: Operationeel programma voor het onderwijs (subprogramma's 3 en 4)	184
(97/C 217/289)	P-0453/97 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Operationeel programma voor het onderwijs	185
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen P-0432/97 en P-0453/97	185
(97/C 217/290)	E-0434/97 van Stanislaw Tillich aan de Commissie Betreft: Deelneming van de LMOE aan de EU-programma's	186
(97/C 217/291)	E-0436/97 van Stanislaw Tillich aan de Commissie Betreft: Subsidies voor Saksen in de periode 1994-1996	186
(97/C 217/292)	E-0437/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Vestiging van bevolking op Cyprus	187
(97/C 217/293)	E-0438/97 van Heidi Hautala aan de Commissie Betreft: Kaalslag op het eiland Yamdena	187
(97/C 217/294)	E-0439/97 van Olivier Dupuis aan de Commissie Betreft: Ongedaan maken van de verhuizing van Bengaalse kolonisten naar de heuvels bij Chittagong	188
(97/C 217/295)	E-0440/97 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Uitvoering van richtlijn 95/29/EEG inzake het vervoer van levende dieren	188
(97/C 217/296)	E-0441/97 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Personeel bij de sector bosbouw van DG VIII	189
(97/C 217/297)	E-0443/97 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Radioactieve kreeften	190
(97/C 217/298)	E-0446/97 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Gevolgen van het arrest-Bosman	190

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(97/C 217/299)	E-0450/97 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Nadelen voor EU-burgers als gevolg van de vertraagde toepassing van verordening (EG) nr. 2080/92 in enkele Italiaanse regio's	191
(97/C 217/300)	E-0452/97 van Arie Oostlander aan de Commissie Betreft: Berichten inzake levering grondstoffen biologische wapens aan Irak door Nederlandse bedrijven in de periode 1989-1992	192
(97/C 217/301)	P-0454/97 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Biologische zuiveringsinstallatie te Ialuso op Rhodos	193
(97/C 217/302)	P-0456/97 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Fiscale dumping	193
(97/C 217/303)	E-0459/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: MED-programma's	194
(97/C 217/304)	E-0461/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Maximum snelheid van landbouw- en bosbouwtrekkers	195
(97/C 217/305)	E-0463/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Luchtverkeerbeheer	195
(97/C 217/306)	E-0464/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Ondertekening zonder voorafgaande parafering van het contract voor de bouw van de Europese Hemicycle te Straatsburg	196
(97/C 217/307)	E-0467/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Pact voor de werkgelegenheid	196
(97/C 217/308)	P-0469/97 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Export van levend vee naar derde landen	197
(97/C 217/309)	P-0471/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Humanitaire hulp aan Servië	197
(97/C 217/310)	P-0472/97 van Bernie Malone aan de Commissie Betreft: Arbeidsomstandigheden van piloten in opleiding bij Air Lingus in Ierland	198
(97/C 217/311)	P-0473/97 van Sirkka-Liisa Anttila aan de Commissie Betreft: Maatregelen met het oog op de intrekking van het invoerverbod van voor de menselijke consumptie geschikte kippen-eieren die van Finland naar Rusland worden geëxporteerd	199
(97/C 217/312)	P-0481/97 van José Pomés Ruiz aan de Commissie Betreft: Toetreding van de peso tot de EMU	200
(97/C 217/313)	P-0482/97 van Marilena Marin aan de Commissie Betreft: Steun voor de eerste vestiging van jonge landbouwers	200
(97/C 217/314)	E-0485/97 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: China en de vredesakkoorden van Guatemala	201
(97/C 217/315)	E-0486/97 van Juan Colino Salamanca en Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Visserijovereenkomst met Marokko	201
(97/C 217/316)	E-0503/97 van Lucio Manisco aan de Commissie Betreft: Discriminatie van burgers van de Unie in de VS	202
(97/C 217/317)	E-0507/97 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Discriminatie van Italiaanse burgers bij de inschrijving aan een Engelse universiteit	202
(97/C 217/318)	E-0509/97 van Frank Vanhecke aan de Commissie Betreft: Ontwikkelingssamenwerking	203
(97/C 217/319)	E-0510/97 van Wilmya Zimmermann aan de Commissie Betreft: Europese programma's voor jongeren beneden de 15 jaar en kinderen	204
(97/C 217/320)	E-0514/97 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Omzetting van richtlijnen op het gebied van sociale bescherming in Spanje	204

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 217/321)	P-0517/97 van Peter Truscott aan de Commissie Betreft: Internationaal diploma voor vrachtwagenchauffeurs	205
(97/C 217/322)	E-0525/97 van Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: Rugmerk op tapijten	206
(97/C 217/323)	E-0526/97 van James Moorhouse aan de Commissie Betreft: Hulp aan Algerije	206
(97/C 217/324)	E-0532/97 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Aanleg van een recyclage-installatie in de gemeente Bronzolo (Branzoll), autonome provincie Bozen, Italië	207
(97/C 217/325)	E-0533/97 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Aanleg van een recyclage-installatie in de gemeente Bronzolo (Branzoll), autonome provincie Bozen, Italië	208
(97/C 217/326)	E-0542/97 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Doodvonnissen tegen twee Bahai-gelovigen in Iran	208
(97/C 217/327)	E-0543/97 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Verbod voor Dr Majed Nasser om naar Nederland te gaan	209
(97/C 217/328)	E-0551/97 van Ulf Holm aan de Commissie Betreft: Het Zweedse besluit om niet tot de EMU toe te treden	209
(97/C 217/329)	E-0556/97 van Jannis Sakellariou aan de Commissie Betreft: Contingentering van aardappelmeel	210
(97/C 217/330)	E-0559/97 van James Moorhouse aan de Commissie Betreft: Omstandigheden waaronder burgers van de EU in Saoedi-Arabië worden gevangen gehouden	210
(97/C 217/331)	E-0565/97 van Magda Aelvoet aan de Commissie Betreft: Verbetering van het leefmilieu van de bewoners van de Europese wijk in Brussel	211
(97/C 217/332)	P-0570/97 van Maria Berger aan de Commissie Betreft: EUR-I scheepsldingen	212
(97/C 217/333)	P-0571/97 van Carmen Díez de Rivera Icaza aan de Commissie Betreft: Richtlijn geluidsoverlast	212
(97/C 217/334)	P-0572/97 van Elly Plooi-j-van Gorsel aan de Commissie Betreft: Meldpunt kinderpornografie op internet	213
(97/C 217/335)	P-0573/97 van Christoph Konrad aan de Commissie Betreft: Wagenpark voor de leden van de Commissie	213
(97/C 217/336)	P-0574/97 van Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Kantoren Erasmus, Comenius en Lingua	214
(97/C 217/337)	E-0586/97 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging van het Philoxenia-programma	215
(97/C 217/338)	E-0587/97 van Angela Sierra González, Laura González Álvarez, Pedro Maset Campos en María Sornosa Martínez aan de Commissie Betreft: Project voor de aanleg van een satellietlanceerbasis op het eiland El Hierro (Canarische Eilanden — Spanje)	215
(97/C 217/339)	P-0595/97 van Antoine-François Bernardini aan de Commissie Betreft: Raffinage en distributie van petroleumproducten in Frankrijk	216
(97/C 217/340)	P-0596/97 van Arie Oostlander aan de Commissie Betreft: Persberichten over gemarkeerde vaccins tegen varkenspest	216
(97/C 217/341)	P-0614/97 van Pertti Paasio aan de Commissie Betreft: Waarborgen van het functioneren van de democratisch gekozen gemeenteraden in Servië	218
(97/C 217/342)	P-0615/97 van Jan Sonneveld aan de Commissie Betreft: Exportverbod voor Nederlandse levende varkens wegens uitgebroken varkenspest	218
(97/C 217/343)	E-0627/97 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Financiering van het „Meda Democracy“-programma	219

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 217/344)	E-0636/97 van Claude Desama aan de Commissie Betreft: Algemene sociale bijdrage	220
(97/C 217/345)	E-0637/97 van Claude Desama aan de Commissie Betreft: Franse en Belgische bijlagen	220
(97/C 217/346)	E-0639/97 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Onvoldoende duidelijkheid bij het beheer van de beroepsopleidingscursussen van Italiaanse ministeries	221
(97/C 217/347)	E-0641/97 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Geblokkeerde financiering op de begroting 1997 van de Europese Unie voor maatregelen ter ondersteuning van bejaarden	222
(97/C 217/348)	E-0655/97 van Wilfried Telkämper aan de Commissie Betreft: Niet-gouvernementele organisaties in El Salvador	222
(97/C 217/349)	E-0666/97 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Te veel asbest-stof in de remise van de ATAC (gemeentelijk vervoersbedrijf) van Grottarossa (Rome)	223
(97/C 217/350)	E-0678/97 van Frédéric Striby (I-EDN) aan de Commissie Betreft: Steun van de Commissie voor het blad ASUD/JOURNAL	224
(97/C 217/351)	E-0679/97 van Frédéric Striby (I-EDN) aan de Commissie Betreft: Gegevens inzake het aantal gehandicapten	224
(97/C 217/352)	E-0680/97 van Frédéric Striby (I-EDN) aan de Commissie Betreft: Accijnzen op minerale oliën	225
(97/C 217/353)	E-0688/97 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Europees comité voor de werkgelegenheid	225
(97/C 217/354)	E-0694/97 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Vangst van hamsters in Frankrijk	225
(97/C 217/355)	E-0696/97 van Leen van der Waal (I-EDN) aan de Commissie Betreft: Verkennende besprekingen met Syrië	226
(97/C 217/356)	P-0697/97 van Francisca Sauquillo Pérez del Arco aan de Commissie Betreft: Assistentie van de Commissie bij het beheer van begrotingslijn B7-6000	227
(97/C 217/357)	E-0791/97 van Jean-Yves Le Gallou aan de Commissie Betreft: Beleidskredieten van de Europese instellingen	228
(97/C 217/358)	E-0797/97 van Jean-Yves Le Gallou aan de Commissie Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties	228
(97/C 217/359)	E-0799/97 van Jean-Yves Le Gallou aan de Commissie Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties	228
(97/C 217/360)	E-0802/97 van Jean-Yves Le Gallou aan de Commissie Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties	229
(97/C 217/361)	E-0805/97 van Jean-Yves Le Gallou aan de Commissie Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties	229
(97/C 217/362)	E-0806/97 van Jean-Yves Le Gallou aan de Commissie Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties	229
(97/C 217/363)	E-0808/97 van Jean-Yves Le Gallou aan de Commissie Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties	230
(97/C 217/364)	E-0813/97 van Jean-Yves Le Gallou aan de Commissie Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties	230
(97/C 217/365)	E-0815/97 van Jean-Yves Le Gallou aan de Commissie Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties	230
(97/C 217/366)	E-0819/97 van Jean-Yves Le Gallou aan de Commissie Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties	231

<u>Nummer</u>	<i>Inhoud (vervolg)</i>	Bladzijde
(97/C 217/367)	E-0821/97 van Jean-Yves Le Gallou aan de Commissie Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties	231
(97/C 217/368)	E-0822/97 van Jean-Yves Le Gallou aan de Commissie Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties	231
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-0821/97 en E-0822/97	231
(97/C 217/369)	E-0823/97 van Jean-Yves Le Gallou aan de Commissie Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties	232
(97/C 217/370)	E-0824/97 van Jean-Yves Le Gallou aan de Commissie Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties	232
(97/C 217/371)	E-0837/97 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Cijfers verbetering energetisch rendement	232
(97/C 217/372)	P-0854/97 van Per Gahrton aan de Commissie Betreft: Behandeling van een klacht	233
(97/C 217/373)	E-0881/97 van Wilmya Zimmermann aan de Commissie Betreft: Intentieverklaring: „Europa tegen racisme”	233

I*(Mededelingen)***EUROPEES PARLEMENT****SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD**

(97/C 217/01)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1972/95**van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Raad***(10 juli 1995)**Betreft:* Democratische rechtsbeginselen en doorzichtigheid bij het Europol-Verdrag

In zijn resolutie over de Top van Cannes is het Europees Parlement „bezorgd over het feit dat Europol is opgericht zonder voorafgaande versterking van de rol van de Commissie, zonder financiering uit de communautaire begroting en controle door de Rekenkamer, zonder juridisch toezicht van het Hof van Justitie en zonder verantwoording verschuldigd te zijn aan het Europees Parlement”; het verzoekt de Raad derhalve met klem „rekening te houden met het standpunt van het Parlement vóór de definitieve goedkeuring van de overeenkomst”.

Het feit dat het Europol-Verdrag met absolute geheimhouding en ondoorzichtigheid tot stand is gekomen, buiten het Europees Parlement en de nationale parlementen om, wekt gerechtvaardigde ongerustheid onder de Europese burgers.

Welke concrete maatregelen zal de Raad nemen om de democratische rechtsbeginselen op het niveau van de Unie en van de lid-staten te herstellen?

Antwoord*(18 april 1997)*

De rechtsgrondslag van de akte tot oprichting van de Europese Politiedienst wordt gevormd door artikel K.3, lid 2, onder c), van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Uit hoofde van artikel K.6 van genoemd Verdrag is de tekst van de akte in juni 1995 aan het Europees Parlement voorgelegd. Daarnaast is de tekst van het Europolverdrag op 27 november 1995 in het Publicatieblad bekendgemaakt. In sommige, zij het niet alle lidstaten lopen de procedures voor het voltooien van de bekrachtiging via de nationale parlementen.

Voorts is op 23 juli 1996 eveneens een Protocol vastgesteld betreffende de prejudiciële uitlegging, door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, van de Overeenkomst tot oprichting van een Europese Politiedienst.

(97/C 217/02)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3641/95**van Marco Pannella (ARE) aan de Raad***(12 januari 1996)**Betreft:* Evaluatie en mogelijke herziening van het drugsbeleid

Op verzoek van het Parlement is op jongstleden 7 en 8 december 1995 te Brussel door Parlement, Raad en Commissie een gemeenschappelijke studiebijeenkomst over drugs gehouden (verslagen Stewart-Clark A4-0136/95 ⁽¹⁾ en Burtone A4-0171/95 ⁽²⁾).

Het Parlement had verzocht om een conferentie ter „bevordering van de bezinning over en de analyse van de resultaten van het huidige beleid naar aanleiding van de VN-Overeenkomsten van 1961, 1971 en 1988 ter zake, zodat het eventueel mogelijk wordt voornoemde overeenkomsten te herzien”, maar in de afgelopen conferentie zijn deze aspecten niet direct aan de orde gekomen.

Is de Raad voornemens de resultaten van de studiebijeenkomst te benutten bij de voorbereiding van een conferentie met een bredere strekking, waarin men zich buigt over de evaluatie en mogelijke herziening van het huidige drugsbeleid, overeenkomstig het verzoek van het Parlement?

(¹) PB C 166 van 3.7.1995, blz. 116.

(²) PB C 269 van 16.10.1995, blz. 65.

Antwoord

(18 april 1997)

De resultaten van voornoemde gemeenschappelijke studiebijeenkomst, alsmede van die van maart 1996 over de harmonisatie van de wetgevingen zijn bij de opstelling van het programma van het Ierse Voorzitterschap in ruime mate in aanmerking genomen.

De werkzaamheden van het Ierse Voorzitterschap zijn weergegeven in een verslag aan de Europese Raad van december 1996 te Dublin. In dit verslag wordt een aantal activiteiten genoemd, waarvan sommige tijdens voornoemde studiebijeenkomst zijn aanbevolen.

Op dit ogenblik heeft de Raad niet het voornemen een conferentie te organiseren in de door de Geachte Afgevaardigde bedoelde vorm.

(97/C 217/03)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0717/96 van Yiannis Roubatis (PSE) aan de Raad (27 maart 1996)

Betreft: Turkije: land van doorvoer en productie van drugs

Volgens het in maart 1995 gepubliceerde jaarverslag van het International Narcotics Control Board (Internationaal Comité van toezicht op verdovende middelen) van het Amerikaanse State Department speelt Turkije „een sleutelrol” bij de doorvoer van verdovende middelen uit Zuidwest-Azië naar Europa, terwijl er in dit land ook nog grote hoeveelheden drugs geproduceerd en verwerkt worden, die hoofdzakelijk voor de Europese markten bestemd zijn.

Ik zou de Raad in dit verband willen vragen:

1. Over welke informatie met betrekking tot Turkije beschikt hij aangaande het in bovengenoemd jaarverslag aangestipte onderwerp?
2. Welke maatregelen heeft hij genomen, of is hij voornemens te nemen, opdat dit met de Europese Unie geassocieerde land verplicht wordt tot het nemen van strengere maatregelen ter bestrijding van de doorvoer van verdovende middelen en tot onmiddellijke beëindiging van de productie van elke soort verdovende middelen, met uitzondering van die welke bestemd zijn voor legitiem medisch gebruik?

Antwoord

(24 april 1997)

De Raad is niet in het bezit van de door de Geachte Afgevaardigde genoemde gegevens. De doorvoer van drugs door Turkije alsmede de productie in dat land wekken binnen de Unie bezorgdheid. Ingevolge het door de Europese Raad van Madrid van december 1995 aangenomen „drugsprogramma” heeft de Raad onder Iers Voorzitterschap op grond van artikel K.3, lid 2, onder b), van het Verdrag betreffende de Europese Unie een gemeenschappelijk optreden aangenomen inzake de deelname van de lidstaten van de Europese Unie aan een door de Internationale Douaneraad opgezette strategische operatie ter bestrijding van de drugsmokkel via de Balkanroute.

Onder Nederlands Voorzitterschap wordt naar aanleiding van een rapport van de Europol-Drugseenheid (EDE) onderzocht welke concrete maatregelen kunnen worden genomen.

(97/C 217/04)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0798/96
van Hartmut Nassauer (PPE) aan de Raad*(12 april 1996)*

Betreft: Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, die op 26 juli 1995 werd goedgekeurd

Kan de Raad voor iedere lid-staat mededelen hoe op 1 maart 1996 de stand van zaken was ten aanzien van de ratificatieprocedures van de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, die op 26 juli 1995 werd goedgekeurd ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ PB C 316 van 27.11.1996, blz. 48.

Antwoord*(18 april 1997)*

Tot dusver heeft nog geen enkele lidstaat deze Overeenkomst bekrachtigd.

De Raad is er voorstander van dat alle lidstaten de Overeenkomst zo spoedig mogelijk bekrachtigen en ten uitvoer leggen. Toen de Overeenkomst in juli 1995 werd vastgesteld, was er evenwel nog geen oplossing gevonden voor een moeilijke kwestie, namelijk of aan het Hof van Justitie de bevoegdheid inzake de prejudiciële uitlegging van deze Overeenkomst zou worden verleend.

Gelukkig is hiervoor intussen een oplossing gevonden. De Raad heeft namelijk op 29 november 1996 op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie een protocol vastgesteld ten aanzien van de prejudiciële uitlegging, door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, van de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen.

Tegen deze achtergrond verwacht de Raad dat alle lidstaten weldra de Overeenkomst zullen bekrachtigen.

(97/C 217/05)

SCHRIFTELIJKEVRAAG E-1590/96
van Reimer Böge (PPE) aan de Commissie*(24 juni 1996)*

Betreft: Eerbiediging van de overeenkomsten op het gebied van de bescherming van plantesoorten in de geassocieerde landen

Overtredingen op het stuk van de bescherming van plantesoorten in de lid-staten van de Europese Unie berokkenen de Europese plantentelers aanzienlijke economische schade. Zo wordt naar schatting twee derde van de uit Polen naar Duitsland geïmporteerde en vanwege hun soort beschermde rozen zonder vergunning geteeld. Deze „merkpiraterij” is voor de Duitse rozentelers intussen een ernstig probleem geworden. Onlangs werd door de douanerecherche Lübeck een partij illegaal geteelde rozen uit Polen ter waarde van meer dan DM 100.000 in beslag genomen.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om ervoor te zorgen dat de bij Europese verdragen met onze partnerlanden overeengekomen bepalingen tot bescherming van de soort ook inderdaad worden nagekomen?

Aanvullend antwoord
van de heer Fischler namens de Commissie*(26 februari 1997)*

In aanvulling op haar antwoord van 30 juli 1996 kan de Commissie het geachte Parlementslid nu haar conclusies mededelen uit de bij de betrokken Lid-Staat ingewonnen informatie inzake „rassenpiraterij” (het illegaal kweken van plantenrassen).

De Commissie is tot de conclusie gekomen dat het door het geachte Parlementslid vermelde economische probleem voor rozentelers niet zozeer het gevolg is van echte inbreuken op het kwekersrecht, maar kan worden toegeschreven aan drie verschillende, vroeger bestaande omstandigheden, namelijk de beperkte werkingssfeer van de communautaire beschermingsrechten voor kweekproducten in de Gemeenschap (die in principe uitsluitend golden voor teeltmateriaal van het beschermde ras), het feit dat voor in de Gemeenschap beschermde rassen in bepaalde derde landen geen rasbescherming bestond, en de ontoereikende voorzieningen om niet toegestaan materiaal van beschermde rassen aan de buitengrenzen van de Gemeenschap tegen te houden.

Deze omstandigheden zijn sinds kort veranderd of werden bekeken met het oog op verdere maatregelen. Wat de eerstgenoemde omstandigheid betreft, zij erop gewezen dat er sedert 1994 in de Gemeenschap twee types van rasbescherming bestaan namelijk een communautair kwekersrecht ⁽¹⁾, en het nationale recht van de afzonderlijke Lid-Staten ter bescherming van plantenrassen. In het communautaire systeem is de rasbescherming, die beperkt was tot teeltmateriaal of andere rasbestanddelen, uitgebreid tot geoogst materiaal van de beschermde rassen. In de Lid-Staten wordt momenteel een soortgelijke uitbreiding van de bescherming in hun respectieve nationale stelsels overwogen om ze in overeenstemming te brengen met de regels van de in 1991 herziene Overeenkomst van de UPOV (internationale unie tot bescherming van kweekproducten) ⁽²⁾ betreffende de bescherming van nieuwe rassen. Verder optreden van de Commissie lijkt op dit gebied niet noodzakelijk.

Wat de tweede omstandigheid betreft, moeten op grond van de Overeenkomst inzake handelsgerelateerde aspecten van intellectuele eigendom (TRIPS) in het kader van de WTO (Wereldhandelsorganisatie) maatregelen worden genomen ter bescherming van plantenrassen door octrooiverlening of een doeltreffend specifiek systeem of een combinatie van beide mogelijkheden. Ook de door de het geachte Parlementslid genoemde Europese overeenkomsten bevatten dergelijke bepalingen. Aanvragen voor een kwekersrecht in de betrokken derde landen moeten echter door de individuele kwekers worden ingediend. De Commissie acht geen enkele autoriteit van de Gemeenschap bevoegd om de communautaire bescherming automatisch uit te breiden tot derde landen.

Wat het tegenhouden aan de grens van niet-toegestaan materiaal van beschermde rassen betreft, vestigt de Commissie de aandacht van het geachte Parlementslid op deel III, afdeling IV van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom in het kader van de WTO, op grond waarvan procedures, als het gaat om handelsmerken en copyright, moeten, en, als het gaat om andere intellectuele eigendom, mogen worden vastgesteld om de houder van een recht in staat te stellen de douaneautoriteiten te verzoeken het in het vrije verkeer brengen van de betrokken goederen uit te stellen. De Commissie onderzoekt momenteel ten aanzien van het kwekersrecht in hoeverre behoefte bestaat aan dergelijke maatregelen op communautair niveau en welke implicaties zij kunnen hebben; de Commissie zal zo nodig passende voorstellen doen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2100/94 van 27 juli 1994 inzake het communautaire kwekersrecht — PB L 227 van 1.9.1994 —, als gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2506/95 van de Raad van 25 oktober 1995 — PB L 258 van 25.10.1995.

⁽²⁾ Internationale unie tot bescherming van kweekproducten.

(97/C 217/06)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1668/96

van Giacomo Santini (UPE) en Antonio Tajani (UPE) aan de Raad

(24 juni 1996)

Betreft: Buitengewone maatregel in de rundvleessector

De runderteelt in Italië bedraagt 20% van de totale runderteelt in de Gemeenschap en omvat een totaal van 2.200.000 stuks vee. 70% hiervan is geconcentreerd in het noord-oosten waar honderden veefokkers de afgelopen maanden hun bedrijven gesloten hebben wegens de zeer ernstige crisis.

De Commissie heeft buitengewone bijstand voorgesteld uit hoofde van de begroting van het EOGFL-Garantie, namelijk een bedrag van 650 miljoen ecu (ongeveer 1200 miljard lire) dat bestemd is voor alle lid-staten.

Dit bedrag zou verdeeld moeten worden in verhouding met de omvang van de productie.

Bovendien leidt de wijze van toekenning van één enkele premie voor kalveren op de leeftijd van 10 maanden, zoals voorgesteld in het prijzenpakket voor het verkoopseizoen 1996/1997, ertoe dat de voordelige situatie voor de veefokkers in Frankrijk en Duitsland blijft bestaan, terwijl Italië, Spanje, Griekenland en Portugal netto-importeurs zijn van kalveren uit eerst genoemde landen.

Om welke reden heeft de Raad slechts 6% van voornoemd bedrag, d.w.z. 39 miljoen ecu, voor Italië bestemd?

Antwoord

((18 april 1997))

In de loop van 1996 heeft de Raad een reeks verordeningen aangenomen tot wijziging van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees, ten einde het hoofd te bieden aan de crisis die in maart 1996 ontstond naar aanleiding van de onthullingen van de Britse regering met betrekking tot het eventuele gevaar van overdracht van BSE op de mens.

De eerste maatregel die de Raad op dit gebied heeft getroffen staat in Verordening (EEG) nr. 1357/96 van de Raad van 8 juli 1996. Gevolg gevend aan de conclusies van de Europese Raad van Florence, heeft de Raad, middels deze maatregel, besloten een bedrag van 850 miljoen ecu uit te trekken voor steun aan communautaire veehouders die ernstig door deze crisis getroffen zijn.

Genoemde verordening voorziet in twee vormen van steunmaatregelen die uit de begroting van de Gemeenschap worden gefinancierd:

- een bedrag van 581 miljoen ecu in de vorm van een verhoging van de bestaande premies voor jonge mannelijke runderen en voor zoogkoeien; deze premies zijn voor jonge mannelijke runderen vastgesteld op 23 ecu en voor zoogkoeien op 27 ecu.

Deze aanvullende premies worden toegekend aan producenten:

- die op grond van artikel 4 b) van Verordening (EEG) nr. 805/68 in aanmerking komen voor de speciale premie voor dieren die in het kalenderjaar 1995 zijn gehouden;
- die op grond van artikel 4 d) van Verordening (EEG) nr. 805/68 in aanmerking komen voor de zoogkoeienpremie voor dieren die in het kalenderjaar 1995 zijn gehouden;
- een bedrag van 269 miljoen ecu dat de lidstaten kunnen aanwenden voor de uitkering van steun aan door de crisis getroffen producenten in de rundvleessector, voor wie de uit hoofde van het eerste type steunmaatregelen toegekend aanvullende premies niet afdoende waren voor het herstel van hun economische situatie. Bij de verdeling van dit bedrag van 269 miljoen ecu tussen de lidstaten is 24 miljoen ecu aan Italië toegekend.

De eerste tranche is berekend naar rata van het aantal-dieren dat voor de respectieve premies over 1995 in aanmerking komt, terwijl in de tweede tranche 8,8% aan Italië is toegekend. De Raad heeft zich voor deze verdeling met name gebaseerd op de omvang van het rundveebestand in elke lidstaat dat het zwaarst door de huidige crisis getroffen is, rekening houdend met de uit hoofde van de eerste tranche verrichte betalingen.

Bovendien heeft de Raad eind 1996 een reeks andere maatregelen getroffen ten behoeve van een betere marktbeheersing en aanvullende rechtstreekse inkomenssteun voor de veehouders.

Verordening nr. 2222/96 voorziet in twee soorten maatregelen met betrekking tot kalveren:

- een verwerkingspremie voor kalveren van minder dan 10 dagen;
- een premie voor het vervoerd op de markt brengen van kalveren;

De lidstaten kunnen van 1 december 1996 tot en met 30 november 1998 „tenminste een” van deze twee regelingen toepassen.

Tot slot mag worden gesteld dat voor deze maatregelen, die een evenwichtig compromis vormen, inderdaad is uitgegaan van de situatie en de belangen van elke lidstaat.

In Verordening nr. 2443/96 wordt ten behoeve van de veehouders een bedrag van 500 miljoen ecu uitgetrokken. Italië heeft in dit verband 44,25 miljoen ecu ontvangen. De door de Raad hierbij gehanteerde verdeelsleutel was met name gebaseerd op de omvang van het rundveebestand van elke lidstaat.

(97/C 217/07)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1787/96
van Johanna Maij-Weggen (PPE) aan de Raad
(5 juli 1996)

Betreft: Late toezending Raadsdocumenten aan deelnemende ministers

1. Is de Raad op de hoogte van het feit dat de Eerste en Tweede Kamer in Nederland hun ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie verboden heeft om mee te werken aan besluitvorming in de Raad van 4 juni jongstleden omdat de Raadsdocumenten niet tijdig en in de Nederlandse taal beschikbaar waren, waardoor het Nederlandse parlement onvoldoende vooroverleg met de eigen ministers kon plegen?
2. Realiseert de Raad zich dat ook het Europees Parlement al verschillende malen heeft aangedrongen op een tijdige beschikbaarheid van Raadsdocumenten ten behoeve van de nationale parlementen, onder andere zijn resolutie van 13 maart 1996 over de voorbereiding van de IGC (A4-0068/96, verslag-Dury/Maij-Weggen)?
3. Vindt de Raad niet dat het Nederlandse parlement in dit verband terecht de Raadsbesluiten blokkeert en kan de Raad toezeggen dat Raadsdocumenten in het vervolg ten minste een maand van te voren voor nationale parlementen beschikbaar zijn, zoals gevraagd in de genoemde resolutie van 13 maart 1996?

Antwoord*18 april 1997*

De Raad is zich ervan bewust dat het vertalen van de documenten in alle talen van essentieel belang is om te garanderen dat de autoriteiten van de lidstaten de op Raadsniveau te nemen besluiten grondig kunnen bestuderen. Hij streeft er dan ook naar om er zoveel mogelijk voor te zorgen dat de voor de Raadszittingen bestemde documenten zo snel mogelijke worden vertaald. Dit beginsel vormt een uitgangspunt bij de instructies over de prioriteiten die de vertaaldiensten in acht dienen te nemen.

Er zij bovendien aan herinnerd dat artikel 10 van het reglement van orde het volgende stelt: behoudens een andersluidend besluit dat de Raad met eenparigheid van stemmen neemt om dwingende redenen, beraadslaagt en besluit de Raad alleen op de grondslag van de documenten en ontwerpen die zijn gesteld in te talen genoemd in de geldende regeling van het taalgebruik.

(97/C 217/08)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1842/96
van David Bowe (PSE) aan de Commissie
*(5 juli 1996)**Betreft: Demeton-S-Methyl*

Is de Commissie op de hoogte van de schadelijke gevolgen van de chemische stof Demeton-S-Methyl, die wordt toegepast als bestrijdingsmiddel dat over gewassen wordt uitgesproeid?

Vanwege het gevaar voor de volksgezondheid is dit bestrijdingsmiddel in de Verenigde Staten verboden. Is de Commissie voornemens beperkingen te stellen aan het gebruik van Demeton-S-Methyl, teneinde de verspreiding van deze gevaarlijke stof door de lucht te voorkomen?

Aanvullend Antwoord
van de heer Fischler namens de Commissie
(14 februari 1997)

Ter aanvulling van de gegevens in haar antwoord van 17 september 1996 ⁽¹⁾ kan de Commissie nu de volgende nadere inlichtingen verstrekken.

Demeton-S-methyl is een organofosfaat-bestrijdingsmiddel waarvan de belangrijkste toxische effecten veroorzaakt worden door de remming van acetylcholinesterase waardoor de overbrenging van zenuwimpulsen wordt beïnvloed. Volgens de inlichtingen van de Commissie mag de stof krachtens het nationale recht van bepaalde Lid-Staten in gewasbeschermingsmiddelen worden gebruikt maar is zij in de Verenigde Staten verboden.

In Richtlijn 91/414/EEG betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen ⁽²⁾ zullen alle werkzame stoffen in de op de markt van de Gemeenschap te verkrijgen gewasbeschermingsmiddelen metertijd op Gemeenschapsniveau worden onderzocht. Ook demeton-S-methyl komt bij dit onderzoek aan de beurt en de beslissing die daarbij over deze stof zal vallen, zal voor de gehele Gemeenschap gelden.

⁽¹⁾ PB C 91 van 20.3.97 blz. 2.

⁽²⁾ PB L 230 van 19.8.1991.

(97/C 217/09)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1870/96
van Michl Ebner (PPE) aan de Raad
*(8 juli 1996)**Betreft: Inentingsplicht in Italië*

Gezien het feit dat

- in Italië vaccinatie tegen polio, difterie, tetanus, en hepatitis B verplicht is,
- bij het niet-nakomen van de inentingsplicht hoge boetes moeten worden betaald (per niet-plaatsgevonden vaccinatie en per ouder tot maximaal 1.500.000 lire),
- bij het niet-nakomen van de inentingsplicht het schoolbezoek en toelating tot staatsexamens wordt geweigerd,
- bij het niet-nakomen van de inentingsplicht het recht van opname in sociale instellingen (kinderopvang, kinderdagverblijven en -tehuizen, kleuterscholen en jeugdverenigingen) wordt geweigerd, — bij het niet-nakomen van de inentingsplicht opname in sportverenigingen niet mogelijk is,

verzoek ik de Raad na te gaan of dit wel verenigbaar is met het recht van vrije vestiging dat binnen de EU is gewaarborgd, aangezien in Italië een nationale wet inzake verplichte inenting dit recht inperkt.

Alleen al in Zuid-Tirol zijn er momenteel vijf concrete gevallen waarbij vier kinderen van school werden uitgesloten en een kind het bezoeken van de kleuterschool werd geweigerd omdat er geen bewijs van inenting kon worden overlegd. Hierbij gaat het om immigranten uit Duitsland en Oostenrijk waar zoals bekend geen inentingsplicht geldt.

Antwoord

(18 april 1997)

De door de Geachte Afgevaardigde ter sprake gebrachte kwestie valt onder de bevoegdheid van de Italiaanse autoriteiten, en evenwel de Commissie voor wat de controle op de toepassing van de Verdragsbepalingen inzake het recht van vestiging en het vrije verkeer van werknemers betreft.

(97/C 217/10)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2274/96 van Yannis Kranidiotis (PSE) aan de Raad

(27 augustus 1996)

Betreft: Situatie in Myanmar

In juni 1996 is de Deense consul van Griekse afkomst, de heer Nichols, onder vreemde omstandigheden in een Birmaanse gevangenis overleden. Hij was door de Birmaanse autoriteiten veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf, nadat hij was gearresteerd met twee fax-apparaten, waarvan het bezit in Myanmar alleen met een speciale vergunning is toegestaan. Volgens de Birmaanse autoriteiten had zijn dood een natuurlijke oorzaak, maar zij weigerden elke samenwerking bij het onderzoek naar de precieze doodsomstandigheden. Dit voorval staat in Myanmar niet op zichzelf. De mensenrechtensituatie in dit land verslechtert voortdurend. Dagelijks arresteren de Birmaanse autoriteiten tientallen leden van de National League for Democracy en dwangarbeid is inmiddels een wijdverbreid verschijnsel.

Op 20 januari 1996 besloot de Europese Commissie een onderzoek in te stellen naar de dwangarbeid en de situatie op het gebied van de mensenrechten in Myanmar, omdat dit land profiteert van het communautaire stelsel van algemene preferenties. Denemarken heeft reeds voorgesteld een lijst op te stellen van de eventueel door de Europese Unie op te leggen sancties.

Kan de Raad in het licht van de meest recente ontwikkelingen meedelen welke concrete maatregelen hij wil nemen met het oog op de situatie in Myanmar?

(97/C 217/11)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3534/96 van Yannis Kranidiotis (PSE) aan de Raad

(12 december 1996)

Betreft: De situatie in Myanmar (Birma)

Onlangs werd in Myanmar de voorzitter van de partij 'Nationale Liga voor de Democratie', mevrouw Aung San Suu Kyi, met geweld aangevallen door een groep mensen terwijl zij zich in het gezelschap van haar partijgenoten bevond. Mevrouw Aung San Suu Kyi is in het verleden herhaaldelijk op een dergelijke manier aangevallen en is vaak, samen met haar aanhangers, gearresteerd door de Birmaanse autoriteiten wegens de standpunten die zij openlijk verdedigen.

Deze incidenten zijn niet de enige in hun soort in Myanmar. In dit land is gedwongen arbeid, vooral bij kinderen, een zeer verspreid fenomeen. Mensenrechtenorganisaties berichten dat een groot deel van de bevolking door het leger wordt gedwongen om dagelijks arbeid te verrichten in het kader van openbare werken.

De Europese Unie wilde een vertegenwoordiging naar Myanmar sturen om onderzoek te verrichten inzake het verschijnsel van gedwongen arbeid en de toestand van de mensenrechten, aangezien dit land in aanmerking komt voor het communautair systeem van algemene preferenties. De Birmaanse autoriteiten hebben daarvoor echter geen toestemming gegeven.

Waarom neemt de Raad in het licht van wat voorafgaat geen concrete maatregelen om druk uit te oefenen op de regering van dit land?

**Gecombineerd antwoord
op de schriftelijke vragen E-2274/96 en E-3534/96**

(24 april 1997)

De Raad heeft bij diverse gelegenheden zijn ernstige bezorgdheid uitgesproken in verband met de slechte situatie op het gebied van de mensenrechten en het ontbreken van democratische vrijheden in Myanmar.

Op 28 oktober 1996 bepaalde de Raad van de Europese Unie een gemeenschappelijk standpunt over Myanmar⁽¹⁾, waarin bestaande maatregelen opnieuw zijn bevestigd en in een reeks nieuwe administratieve en visumbepalingen is voorzien die onmiddellijk in werking zijn getreden voor een verlengbare periode van zes maanden.

In de tekst van het gemeenschappelijk standpunt staat te lezen dat „de Europese Unie memoreert dat zij de speciale Werkgroep inzake willekeurige detentie reeds heeft verzocht om Birma/Myanmar te bezoeken, de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties om stappen tegen Birma/Myanmar te ondernemen, en de Speciale VN-Rapporteur voor Birma/Myanmar om een onderzoek in te stellen naar de omstandigheden die de dood van de heer James Leander Nichols omgeven en die daaraan voorafgingen.

Ter bevordering van het democratiseringsproces en ter verzekering van de onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van in hechtenis verkerende politieke gevangenen, bevestigt de Europese Unie de volgende reeds aangenomen maatregelen:

- uitzetting van al het militaire personeel verbonden aan de diplomatieke vertegenwoordigingen van Birma/Myanmar in de lidstaten van de Europese Unie en terugtrekking van al het militaire personeel verbonden aan de diplomatieke vertegenwoordigingen van de lidstaten van de Europese Unie in Birma/Myanmar;
- een embargo op wapens, munitie en militaire uitrusting en opschorting van niet-humanitaire hulp of ontwikkelingsprogramma's. Er kan een uitzondering worden gemaakt voor projecten en programma's ter ondersteuning van mensenrechten en democratie, alsmede voor projecten en programma's die zijn toegespitst op armoedebestrijding en in het bijzonder op het voorzien in de basisbehoeften van de allerarmste bevolkingslagen, zulks in de context van gedecentraliseerde samenwerking via de plaatselijke burgerlijke autoriteiten en niet-gouvernementele organisaties.

Zij voert de volgende aanvullende maatregelen in:

- i) visumbepalingen voor hooggeplaatste leden van de SLORC en hun gezinnen,
- ii) visumbepalingen voor hooggeplaatste leden van de strijdkrachten en de veiligheidsdiensten die beleidsmaatregelen formuleren uitvoeren of daarvan genot hebben, welke de overgang van Birma/Myanmar naar de democratie belemmeren, alsmede voor hun gezinnen, en

opschorting van hoge bilaterale bezoeken (ministers en ambtenaren met de rang van politiek directeur en hoger) aan en uit Birma/Myanmar.

Op de tenuitvoerlegging van dit gemeenschappelijk standpunt zal toezicht worden gehouden door de Raad, bij wie het Voorzitterschap en de Commissie op gezette tijden verslag zullen uitbrengen; het gemeenschappelijk standpunt zal in het licht van de ontwikkelingen in Birma/Myanmar opnieuw aanzienlijk verbeteren, dan zal niet alleen de opschorting van de bovenvermelde maatregelen, maar tevens de geleidelijke hervatting van de samenwerking met Birma/Myanmar in overweging worden genomen, nadat de Raad de ontwikkelingen zorgvuldig onder de loep heeft genomen.

Op 7 november 1996 hebben Bulgarije, Cyprus, de Tsjechische Republiek, Estland, Hongarije, IJsland, Letland, Litouwen, Malta, Noorwegen, Polen, Roemenië, Slowakije en Slovenië zich bij dit gemeenschappelijk standpunt van de Europese Unie aangesloten.

Tot slot ligt bij de Raad op dit ogenblik een Commissievoorstel ter bespreking dat ertoe strekt de commerciële preferenties ten gunste van Birma/Myanmar in te trekken.

⁽¹⁾ PB L 287 van 08.11.1996.

(97/C 217/12)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2366/96**van Thomas Megahy (PSE) aan de Commissie***(27 augustus 1996)**Betreft:* EMU en werkloosheid in de bouwsector

Is de Commissie het eens met de conclusie in het recente rapport van de Bond van Europese industrieën in de bouwsector (ECIF) dat er vóór eind 1997 meer dan een kwart miljoen banen in de Europese bouwsector verloren zal gaan als gevolg van de invoering van plafonds voor overheidsleningen en -schulden die door de convergentiecriteria van de EMU wordt voorgeschreven?

Zo niet, kan zij aangeven op basis van welke argumenten zij de verklaring van de ECIF verwerpt, en op welke gegevens deze argumenten berusten?

**Aanvullend antwoord
van de heer de Silguy namens de Commissie***(26 maart 1997)*

De Commissie kan moeilijk akkoord gaan met het argument dat de convergentie in de richting van de economische en monetaire unie (EMU) de bouwsector tot eind 1997 een kwart miljoen banen zal kosten.

Bij nadere beschouwing van de rapporten n° 38 (juni 1996) en n° 39 (december 1996) van het Europees Verbond van het Bouwbedrijf (FIEC) blijkt namelijk dat de prognoses voor de bouw voor 1997 niet alle Lid-Staten omvatten. Bovendien is het verlies aan banen ten opzichte van 1995 hoofdzakelijk toe te schrijven aan de bijzondere situatie in Duitsland. Het rapport (n° 39) zegt zelf al dat de bouwnijverheid in Duitsland naast de conjuncturele verslapping ook nog een ernstige structurele crisis doormaakt. De vooruitzichten in de andere Lid-Staten zijn veel minder somber.

Het FIEC schrijft in zijn rapport van 1996 de huidige problemen weliswaar gedeeltelijk toe aan de afname van het aantal openbare opdrachten ten gevolge van het gevoerde bezuinigingsbeleid, maar laat ook zien dat de ontwikkeling in de particuliere sector een heel andere kant opgaat met een verschuiving van onderhoud en renovering naar nieuwbouw die veel minder conjunctuurgevoelig is.

Naast de begrotingskwestie noemt het rapport bovendien nog andere factoren die de ontwikkelingen in de bouwsector beïnvloeden en die zowel positief (lagere rente, hogere spaarquote) als negatief (demografische ontwikkeling, hoge werkloosheid) kunnen zijn.

In het rapport wordt ook aangegeven dat het banenverlies in de sector niet alleen te wijten is aan de verminderde activiteit, maar ook aan de toename van de productiviteit door de invoering van modernere technologieën.

Ten aanzien van het convergentiebeleid moet worden opgemerkt, dat de Commissie er in de globale richtsnoeren voor het economisch beleid altijd op heeft aangedrongen dat consolidering van de overheidsfinanciën niet ten koste gaat van openbare investeringen die de noodzakelijke infrastructuur moeten scheppen voor de particuliere bedrijvigheid.

Bovendien wordt inmiddels algemeen erkend dat begrotingsconsolidering, wanneer deze op geloofwaardige wijze wordt uitgevoerd, op middellange termijn resulteert in een combinatie besparingen-investeringen en in een rentevoet die bevorderlijk is voor de economische groei. De overheid kan hierbij namelijk efficiënter uitgaven en inkomsten beheren en krijgt daardoor meer ruimte in het begrotingsbeleid terwijl de staatsschuld steeds kleiner wordt. In dit stadium gaan dan ook de gunstige verwachtingen meespelen die door de vermindering van de overheidstekorten geschapen worden. Wanneer dit laatste serieus wordt gedaan, zal men met een verlaging van de belastingdruk in het vooruitzicht genigd zijn meer te investeren en te consumeren.

Zelfs op korte termijn kan een serieuze begrotingsconsolidering trouwens een krachtige impuls geven via renteverlaging. In de Lid-Staten met een grote schuldenlast en een hoge risicopremie op de rente kan een geloofwaardig consolideringsbeleid op korte termijn tot verlaging van deze premies leiden, en daarvan gaat weer een positief effect uit op de particuliere bedrijvigheid. Wanneer men kijkt naar de renteontwikkeling in het afgelopen najaar in Italië of in Spanje, blijkt dat dit proces al is begonnen. Maar ook in de Lid-Staten die geen last hebben van een risicopremie heeft het vooruitzicht op een gecoördineerde consolidering een gunstige uitwerking op het renteniveau. De ontwikkeling van de lange rente in met name Duitsland en Frankrijk is hiervan een voorbeeld.

Deze rente-ontwikkeling heeft gevolgen voor de investeringen, met name in de bouw, en daardoor weer voor de totale vraag. Het positieve effect van de rentedaling wordt dus uiteindelijk nog versterkt.

Wanneer de bouwnijverheid met moeilijkheden kampt zijn deze toe te schrijven aan een hele serie factoren zoals bijvoorbeeld speculaties die er in vele Lid-Staten voor gezorgd hebben dat de prijzen tijdelijk sterk stegen, waarna enkele maanden of jaren later onvermijdelijk een weerslag kwam, die nu voor een ook weer tijdelijke inzinking heeft gezorgd.

(97/C 217/13)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2549/96
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Raad

(1 oktober 1996)

Betreft: Internet

Elke dag staan er in de Italiaanse en Europese dagbladen artikelen over INTERNET. Uiterst verontrustend is de ongecontroleerde verspreiding van berichten met misdadige inhoud waarin soms zelfs het terrorisme verdedigd wordt.

Is de Raad bereid, gezien de enorme ontwikkeling van dit telematicanet, dat slechts in een beginstadium verkeert maar reeds door miljoenen mensen in de wereld gebruikt wordt, zo snel mogelijk – voordat het te laat is – een aantal voorstellen te behandelen voor een eventuele – uiteraard niet gemakkelijke – oplossing voor dit probleem?

Antwoord

(24 april 1997)

In de loop van 1996 is in vele Raadszittingen onderstreept dat het illegale gebruik van de technische mogelijkheden van Internet moet worden bestreden, inzonderheid in geval van misdrijven tegen kinderen. Tijdens de zitting van 28 november 1996 hebben de Raad Telecommunicatie en de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, in het bijzonder overeenstemming bereikt over een resolutie betreffende illegale en schadelijke inhoud op Internet.

Het voornaamste doel van deze resolutie is de lidstaten te verzoeken onmiddellijk te beginnen met een eerste reeks maatregelen, namelijk aanmoediging van het aanbieden aan gebruikers van filtreerapparatuur, de invoering van een classificatie zoals het PICS (Platform for Internet Content Selection), alsmede van zelfregulerende systemen, doeltreffende gedragscodes en eventueel hot-line informatiekkanalen.

In de resolutie wordt bovendien de Commissie verzocht om, met betrekking tot de bevoegdheid van de Gemeenschap, zorg te dragen voor de follow-up en de samenhang van de werkzaamheden die betrekking hebben op deze maatregelen en zo nodig nadere initiatieven te nemen.

De Raad Cultuur/Audiovisuele sector heeft tijdens de zitting van 16 december 1996 conclusies vastgesteld betreffende het „Groenboek over de bescherming van minderjarigen en de menselijke waardigheid in de context van de audiovisuele en informaticadiensten”.

In die conclusie neemt de Raad er nota van dat het Groenboek aansluit bij de mededeling van de Commissie over illegale en schadelijke inhoud van het Internet; hij neemt tevens nota van het door de Commissie voorgelegde tijdschema waarin uitvoerig overleg tussen de betrokken partijen op basis van hun opmerkingen over het Groenboek in de eerste helft van 1997 is ingebouwd. Ook verzoekt de Raad de Commissie om in het kader van de bevoegdheden van de Gemeenschap, de werkzaamheden met betrekking tot het Groenboek in de periode tot de volgende zitting van de Raad Cultuur/Audiovisuele sector voort te zetten en zo nodig ook verdere maatregelen voor te stellen.

(97/C 217/14)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2683/96
van José Valverde López (PPE) aan de Commissie
(15 oktober 1996)

Betreft: Initiatief van de regering van Andalusië om de gemeenten Sanlúcar de Barrameda en Trebujena uit te sluiten van het bestemmingsplan voor Doñana

Milieuorganisaties in Andalusië hebben zich uitgesproken tegen een initiatief van de regering van Andalusië om de gemeenten Sanlúcar de Barrameda en Trebujena uit te sluiten van de bepalingen van het bestemmingsplan voor Doñana teneinde de bouw mogelijk te maken van een villawijk op het terrein genaamd „Loma de Martín Miguel”. De desbetreffende bouwplannen lijken op het omstreden plan „Costa Doñana”.

Kan de Commissie, gezien het feit dat op dit moment met een krediet van de EG van meer dan 40 mln ecu, naast de in 1992 op de Europese Raad van Edinburgh voor de periode 1994-1997 toegekende buitengewone subsidie van 105 mln ecu, het programma „Doñana II” ten uitvoer wordt gelegd, mededelen welke informatie zij heeft over deze eventuele maatregelen en of deze verenigbaar zijn met de bepalingen van het bestemmingsplan voor Doñana?

Aanvullend antwoord
van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie
(12 maart 1997)

De Commissie kan haar antwoord van 15 november 1996 ⁽¹⁾ nu aanvullen met de navolgende gegevens.

Zij heeft vernomen dat de regionale autoriteiten van Andalusië per decreet nr. 472/96 van 22 oktober 1996 een wijziging van het „Plan Director Territorial de Coordinación de Doñana” hebben goedgekeurd, waarbij de gemeenten Sanlúcar de Barrameda en Trebujena van dit plan worden uitgesloten.

De Commissie wijst erop dat de genoemde gemeenten niet behoren tot het gebied waarop het door de Commissie goedgekeurde operationele programma Doñana II van toepassing is.

De Commissie merkt ook op dat voor stedenbouw en ruimtelijke ordening de Lid-Staat bevoegd is. Omdat zij echter bezorgd is over de gevolgen die administratieve wijzigingen met betrekking tot het omringende gebied kunnen hebben voor het effect van het programma, heeft zij in de laatste vergadering van het Toezichtcomité gevraagd haar vóór eind maart een gedetailleerd rapport te bezorgen over de ontwikkeling van het programma en over de gevolgen die dergelijke wijzigingen zouden kunnen hebben.

⁽¹⁾ PB C 11 van 13.1.1997, blz. 112.

(97/C 217/15)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2822/96
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Raad
(23 oktober 1996)

Betreft: Verkiezingen in Bosnië

De laatste dagen is in de kranten een zorgwekkend bericht verschenen, namelijk dat de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE), die moet toezien op het correcte verloop van de verkiezingen in Bosnië, pogingen zou doen om een ernstige vorm van stembusfraude (600.000 stemmen teveel) te verdoezelen.

Volgens schattingen van de OVSE waren er ongeveer 2,9 miljoen stemgerechtigde kiezers, terwijl met zekerheid bekend is dat er 580.000 Bosniërs niet aan de verkiezingsronde hebben kunnen deelnemen. Uit de lijsten van de stembureaus blijkt namelijk dat er 1,89 miljoen kiezers hun stem hebben uitgebracht. Er zouden dus 2,52 miljoen stemmen geteld zijn terwijl er 600.000 Bosniërs minder naar de stembus zijn gegaan. Een en ander doet ernstige twijfel rijzen omtrent onder meer de overwinning van de moslimleider Izetbegovic.

Kan de Raad aangeven of nagegaan is of deze berichten kloppen en wat hij voornemens is te doen wanneer dat zo blijkt te zijn?

Antwoord*(3 april 1997)*

Zoals de Geachte Afgevaardigde bekend is, heeft de Raad zich erover verheugd dat op 14 september 1996 in Bosnië-Herzegovina nationale verkiezingen en verkiezingen per entiteit hebben plaatsgevonden en dat die overwegend vreedzaam en waardig zijn verlopen.

Conform de overeenkomsten van Dayton/Parijs, zijn deze verkiezingen onder de verantwoordelijkheid van de OVSE gehouden. De taak om na te gaan of de verkiezingen vrij en eerlijk verlopen zijn, werd derhalve aan de door Ambassadeur Frowick voorgezeten Voorlopige Verkiezingscommissie (VVC) toevertrouwd.

De Raad neemt er nota van dat de VVC-Voorzitter na de verkiezingen heeft verklaard dat zij „een redelijk democratisch proces zijn geweest, dat tot een redelijk democratisch resultaat heeft geleid, dat op zijn beurt een afspiegeling is van de wil van het volk”.

De Raad blijft ervan overtuigd dat deze verkiezingen, gezien de moeilijke omstandigheden in het door de oorlog verscheurde voormalige Joegoslavië, een grote stap voorwaarts zijn geweest en hebben bijgedragen tot de consolidatie van de vrede en de totstandkoming van de eengemaakte Staat Bosnië-Herzegovina, waardoor gemeenschappelijke instellingen konden worden opgezet.

---

*(97/C 217/16)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2831/96****van Gerhard Schmid (PSE) aan de Commissie***(25 oktober 1996)*

Betreft: Nieuwe afbakening van de gebieden die vallen onder de communautaire doelstelling „Verbetering van de regionale economische structuur”

Volgens het Ministerie van Economische Zaken van Beieren is de Commissie voornemens bij de nieuwe afbakening van de gebieden die onder voornoemde doelstelling vallen een derde van de gebieden in Beieren die tot dusverre werden gesteund van de lijst te schrappen.

1. Is de Commissie voornemens de steun uit hoofde van de communautaire doelstelling voor de „Landkreise” Rhön-Grabfeld, Wunsiedel, Tirschenreuth, Passau, Bad Kissingen, Hof, Schwandorf en Kronach en de niet tot een „Landkreis” behorende steden Passau, Hof, Weiden, Amberg en Schwandorf te beëindigen? Zo ja, op grond van welke criteria?
2. Waarom komen gebieden die overeenkomstig Europese regels behoren tot de gebieden die in aanmerking komen voor steun uit hoofde van doelstelling 5b) niet meer in aanmerking voor nationale steun?
3. Volgens de regering van Beieren probeert de Commissie de selectie van de steungebieden in sterkere mate dan tot dusverre te beïnvloeden. Zou het overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel niet zo moeten zijn dat de selectie wordt overgelaten aan de regering van Beieren en dat de Commissie hiervoor alleen maar het kader vastlegt?

Aanvullend antwoord**van de heer Van Miert namens de Commissie***(6 maart 1997)*

1. Op 18 december 1996 stemde de Commissie in met de nieuwe afbakening van de regionale steungebieden van Duitsland voor de periode 1997-1999. Geen van de door het Geachte Parlementslid genoemde Beierse regio's is door de beslissing van de lijst van steungebieden geschrapt.
2. De Commissie besluit over de selectie van steungebieden voor nationale steunverlening op basis van haar methode voor de toepassing van artikel 92, lid 3, onder a) en c) van het EG-Verdrag op regionale steunmaatregelen ⁽¹⁾. De belangrijkste criteria voor dit onderzoek zijn het bruto binnenlands product (BBP) per hoofd van de bevolking, gemeten naar koopkrachtnormen en, in het geval van steungebieden in de zin van artikel 92, lid 3, onder c), de structurele werkloosheid in de regio en sommige andere sociaal-economische indicatoren, zoals de werkloosheidstrend en -structuur, de demografische situatie van de regio, de productiviteit of de geografische ligging. Voor de gebieden die in aanmerking kunnen komen voor Gemeenschapssteun uit hoofde van doelstelling 5b) zijn onderzoekscriteria vastgelegd in Verordening (EEG) nr. 2081/93 van de Raad van 20 juli 1993 ⁽²⁾. Landelijke gebieden die niet onder doelstelling 1 vallen en in aanmerking kunnen komen voor doelstelling 5b) zijn hier de regio's met een laag sociaal-economisch ontwikkelingspeil dat op basis van het BBP

per inwoner wordt vastgesteld en die op zijn minst aan twee van de volgende criteria voldoen: de landbouw heeft een belangrijk aandeel in de totale werkgelegenheid, het inkomen uit de landbouw is laag en er is een lage bevolkingsdichtheid of een belangrijke ontvolkingstendens.

Deze criteria hebben niet noodzakelijkerwijs hetzelfde resultaat. Zoals het geval was voor de recente lijst van steungebieden in Duitsland (en andere Lid-Statens), komen sommige regio's in aanmerking voor communautaire steun uit hoofde van doelstelling 5b) maar niet voor nationale steun krachtens artikel 92, lid 3, van het EG-Verdrag.

Voor zover de voor communautaire steun in aanmerking komende Beierse regio's uit hoofde van doelstelling 5b) door de Duitse autoriteiten zijn aangewezen als regio's die recht hebben op regionale steun uit hoofde van artikel 92, lid 3, van het EG-Verdrag, is dit door de Commissie goedgekeurd.

3. De methode voor de toepassing van artikel 92, lid 3, onder a) en c), op regionale steun biedt een zekere flexibiliteit omdat rekening wordt gehouden met de specifieke sociaal-economische situatie van de regio's die de Lid-Statens hebben aangemeld als steungebieden. Van deze flexibiliteit is in het verleden gebruik gemaakt, net als in het geval van de beslissing over de Duitse kaart van steungebieden.

(¹) PB C 212, 12.8.1988

(²) PB L 193/5, 31.7.1993

(97/C 217/17)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2947/96
van Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V) aan de Raad

(7 november 1996)

Betreft: Bescherming van soorten — verduidelijking van de verhouding EU-CITES

Kan de Raad, gezien het gemeenschappelijk standpunt van de Raad met het oog op de verordening (...) van de Raad over de bescherming van exemplaren van in het wild levende dier- en plantesoorten door toezicht op de handel mededelen:

1. of hij van mening is dat de bovengenoemde verordening in de redactie van document nr. 4367/1/96 rev. 1 voldoende is voor de eerbiediging van de verplichtingen van de Gemeenschap als een toekomstig zelfstandige en verantwoordelijke verdragsluitende partij van de overeenkomst of dat deze verordening opnieuw moet worden vernieuwd wanneer de Gemeenschap verdragsluitende partij van de CITES wordt?
2. of er een besluit bestaat van de Raad in die zin dat de toetredingsformaliteiten tot CITES onmiddellijk moeten worden ingeleid zodra het nodige aantal van 54 verdragsluitende partijen (stand 1983) het Gabarone-amendement op CITES hebben geratificeerd? Zo niet, welke voorwaarden verbindt de Raad aan de toetreding van de Gemeenschap tot deze overeenkomst?

(97/C 217/18)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2948/96
van Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V) aan de Raad

(7 november 1996)

Betreft: Bescherming van soorten — verduidelijking van de verhouding EU-CITES

Het Europees Parlement heeft onlangs in tweede lezing over het gemeenschappelijk standpunt van de Raad betreffende een nieuwe Europese verordening voor de bescherming van soorten aangenomen. In het gemeenschappelijk standpunt van de Raad waren alle in de vorige voorstellen van de Commissie nog bestaande verwijzingen naar de nagestreefde status van de EU als verdragsluitende partij bij CITES mede opgenomen. In de toelichtingen van de Raad (4367/1/96 rev. 1 ADD 1) staat onder iii letterlijk dat voor de inneming van de standpunten in het kader van de Conferentie van de verdragsluitende partijen volgens de Raad de gebruikelijke deelnemingsprocedures voldoende zijn zodat hiervoor geen speciale bepaling nodig is (art. 19).

1. Hoe moeten de door de Raad als voldoende beschouwde gebruikelijke deelnemingsprocedures voor het vaststellen van de standpunten in het kader van de aanstaande tiende Conferentie van de verdragsluitende partijen bij CITES in detail worden uitgevoerd en wanneer kan met de afsluiting van deze coördinatie worden gerekend?
2. In welke vorm en in welk stadium van deze deelnemingsprocedure is de Raad voornemens het Europees Parlement bij het vaststellen van de standpunten voor het tot 10 januari 1997 bij het Secretariaat van de overeenkomst ingediende voorstellen voor de tiende Conferentie van de verdragsluitende partijen te betrekken?

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-2947/96 en 2948/96**

(3 april 1997)

De Raad is van mening dat de verordening inzake de bescherming van in het wild levende dier-en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer, zoals die is aangenomen, na verwerking daarin van bepaalde door het Europees Parlement voorgestelde amendementen, met name die betreffende de oprichting van een Toezichtgroep, de Gemeenschap niet alleen in staat stelt de verplichtingen van de CITES-Overeenkomst na te komen, maar ook voor een doeltreffender beschermingsniveau te zorgen.

Wat de toetreding van de Gemeenschap tot de overeenkomst betreft, is de partijen bij de overeenkomst herhaaldelijk verzocht de wijziging van Gaborone, die toetreding van de Gemeenschap mogelijk maakt, te bekrachtigen.

Wat betreft de bepaling van de standpunten die op de 10e Conferentie van de Partijen bij de CITES moeten worden ingenomen, heeft de Commissie nog geen initiatief genomen.

(97/C 217/19)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3063/96
van Eryl McNally (PSE) aan de Commissie**

(18 november 1996)

Betreft: Steun met betrekking tot het Europese Jaar van de Ouderen 1993 en de solidariteit tussen de generaties

Kan de Commissie mededelen welke procedure werd gebruikt voor het selecteren van personen die verantwoordelijk waren voor de beoordeling van de verzoeken om steun?

Had iedere lid-staat zijn eigen commissie voor de beoordeling van deze steunaanvragen en wat waren de namen van de personen die in deze commissies zitting hadden?

Wat was het totale aantal steunverzoeken in het Verenigd Koninkrijk?

Wat was het totale aantal indieners van verzoeken uit het Verenigd Koninkrijk die steun ontvingen?

Kan de Commissie gezien de computerprint die steller van deze vraag ontving van DG V over de organisaties in het Verenigd Koninkrijk die steun ontvingen mededelen of deze verleende steun ook werd gecontroleerd?

Kan de Commissie het adres mededelen van de organisatie die toeziet op het gebruik van de in het Verenigd Koninkrijk toegewezen steun?

Welke steun van de EU staat momenteel ter beschikking van de ouderen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(11 februari 1997)

De eindbeoordeling van de aanvragen is door de Commissie geschied. De subsidies zijn toegekend op basis van criteria, die in overleg met een adviescommissie van nationale regeringsdeskundigen zijn vastgesteld. In elke Lidstaat heeft een nationaal comité, dat in elke Lidstaat was opgericht, een voorlopige beoordeling verricht. Het lidmaatschap van deze comités was een zaak van de nationale autoriteiten. De namen van de leden van deze comités zijn de Commissie niet bekend.

Uit het Verenigd Koninkrijk zijn in totaal meer dan 300 subsidieaanvragen ontvangen. Het aantal subsidies voor in het Verenigd Koninkrijk gevestigde aanvragers bedroeg 121. In de meeste gevallen vormde de bijdrage van de Gemeenschap een klein percentage van de totale financiering, terwijl het grootste deel van de financiering uit andere bronnen afkomstig was. De Commissie heeft de eindafrekening verricht op basis van financiële eindoverzichten, die bij ontvangst zijn gecontroleerd. Deze dossiers zijn niet geselecteerd voor een grondige verificatie door de Commissie; alle projecten zijn thans voltooid en de dossiers zijn gesloten. De controle op de betrokken nationale financiën is een zaak voor de betrokken Lidstaat.

In de begroting 1997 is een begrotingslijn opgenomen, getiteld „Actie ten behoeve van ouderen”, waaraan 2,5 miljoen ecu is toegewezen.

(97/C 217/20)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3074/96
van Pieter Dankert (PSE) aan de Commissie
(18 november 1996)

Betreft: Brug over de Taag/cohesiefonds

Naar aanleiding van schriftelijke vraag E-0908/96 ⁽¹⁾ vraagt de Commissie de vraagstellers te preciseren om welke wegen het gaat, opdat zij een antwoord kan geven.

Kan zij aangeven of zij zal toestaan dat de zogenaamde „variante a EN10” het beschermingsgebied „Taagmonding” gaat doorkruisen, nu of in de toekomst, en of zij deze al dan niet zal medefinancieren, indien hiervoor een aanvraag wordt/is ingediend?

⁽¹⁾ PB C 11 van 13.1.1997, blz. 4.

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie
(17 februari 1997)

De Commissie kan de geachte afgevaardigde meedelen dat het door hem genoemde project uit twee fasen bestaat:

- correctie van het huidige tracé en verbetering van de structuur;
- aansluiting op de brug over de Taag, met ophoging in de speciale beschermingszone.

De beheerseenheid voor het programma „Infrastructuur ter ondersteuning van de ontwikkeling”, een nationale dienst die belast is met de selectie van de in het kader van het operationele programma te financieren projecten, heeft de eerste fase goedgekeurd. Voor de tweede fase hebben de Portugese autoriteiten geen financieringsaanvraag ingediend.

Tijdens de vergadering van het toezichtcomité van 19 juni 1996 heeft de Commissie gevraagd de betalingen met betrekking tot de eerste fase op te schorten totdat de Portugese autoriteiten de Commissie op de hoogte stellen van de compenserende maatregelen die zij zullen nemen om de negatieve effecten zoveel mogelijk te beperken (artikel 6, lid 4, van Richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna ⁽¹⁾) en de Commissie verklaard heeft deze maatregelen bevredigend te vinden. De bewuste informatie is inmiddels door de Portugese autoriteiten toegezonden en door de Commissie geanalyseerd. De Commissie acht de meegedeelde maatregelen bevredigend omdat zij volledig voldoen aan de voorwaarden van artikel 6, lid 4, van Richtlijn 92/43/EEG.

⁽¹⁾ PB L 206 van 22.7.1992.

(97/C 217/21)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3078/96
van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V) aan de Commissie
(18 november 1996)

Betreft: Rundvlees

1. Worden de in het VK in het kader van het BSE-slachtprogramma geslachte runderen vernietigd of uit het verkeer genomen?
2. Op welke manier worden de in het VK in het kader van het BSE-slachtprogramma geslachte runderen volgens de voorschriften uit het verkeer genomen of vernietigd?
3. Hoe zorgt de Commissie ervoor dat de in het VK in het kader van het BSE-slachtprogramma geslachte runderen volgens de voorschriften uit het verkeer worden genomen respectievelijk vernietigd worden?
4. Hoe wordt gegarandeerd dat rundvlees uit het BSE-slachtprogramma dat samen met andere geslachte runderen in opslagplaatsen wordt bewaard niet per ongeluk in de voedselketen terecht komt?
5. Hoe zorgt de Commissie ervoor dat de in het VK in het kader van het BSE-slachtprogramma geslachte runderen niet in deze voedselketen geraken?

6. Wat doet de Commissie om een zwarte handel in runderen uit het Verenigd Koninkrijk die zijn bestemd om in het kader van het BSE-programma te worden geslacht te voorkomen?
7. Kan de Commissie mededelen hoe hoog de gemiddelde opslagkosten voor een ton rundvlees per maand zijn
- in particuliere en
  - in overheidsopslagplaatsen per maand in de verschillende landen van de EU?
8. Is de Commissie voornemens een pas voor runderen in te voeren? Kan de Commissie mededelen welke gegevens in een dergelijke pas worden opgenomen en of deze gegevens verplicht zijn?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(3 februari 1997)

1.-2. De Commissie gaat ervan uit dat de vraag betrekking heeft op het slachten van runderen van meer dan 30 maanden (deze regeling wordt in het Verenigd Koninkrijk „OTM scheme” genoemd), aangezien het Verenigd Koninkrijk het door de Commissie in juni 1996 vastgestelde selectieve slachtprogramma nog niet ten uitvoer heeft gelegd.

Van in het kader van het „OTM scheme” geslachte runderen wordt alle materiaal, met uitzondering van de huid, hetzij verbrand, hetzij begraven, hetzij als brandstof gebruikt voor installaties voor energie-opwekking. Van de huiden mag uitsluitend leer worden gemaakt. Van de betrokken dieren mag niets in de menselijke of de dierlijke voedselketen terechtkomen of voor de productie van cosmetica of farmaceutische producten worden gebruikt. Ten aanzien van de blootstelling van werknemers aan materiaal van geslachte runderen gelden de voorschriften van de Richtlijnen 90/679/EEG ⁽¹⁾ en 93/88/EEG ⁽²⁾ inzake de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan biologische agentia op het werk. Momenteel wordt door de Commissie onderzocht of deze voorschriften gewijzigd moeten worden.

3. In het kader van het „OTM scheme” worden de runderen geslacht in speciaal daarvoor ingerichte abattoirs, waarbij door een vertegenwoordiger van de overheid van het Verenigd Koninkrijk permanent toezicht wordt gehouden. Nadat de dieren zijn afgemaakt worden de kop, de inwendige organen en het karkas in een onuitwisbare kleurstof gedompeld en vervolgens naar een daarvoor speciaal erkende verbrandings- of verwerkingsinstallatie gebracht in volledig afgesloten containers. De bevoegde overheid van het Verenigd Koninkrijk moet frequente onaangekondigde controles verrichten om erop toe te zien dat alle gemerkt materiaal effectief wordt vernietigd. Op de toepassing van dit systeem wordt toezicht gehouden door de Commissie en door veterinaire en financiële deskundigen van de Gemeenschap.

4.-5. Het vlees van in het kader van dit programma geslachte dieren wordt in een felgele onuitwisbare kleurstof gedompeld en op talrijke plaatsen van insnijdingen voorzien om het zeer goed identificeerbaar te maken en onaantrekkelijk voor de verkoop. Als dit vlees wordt opgeslagen in een koelhuis waar ook ander, wel voor menselijke consumptie geschikt rundvlees aanwezig is, wordt het volledig apart gehouden, onder toezicht van inspecteurs van het interventiebureau voor landbouwproducten. De Commissie laat geregeld inspecties uitvoeren om na te gaan of de veterinaire en de financiële voorschriften in acht worden genomen.

6. Het is aan de Britse overheid om de maatregelen ten uitvoer te leggen, onder toezicht van de Commissie. De Commissie stelt in verband met de vermoedens inzake frauduleuze handel een onderzoek in.

7. De bedragen van de particuliere-opslagkosten zijn de Commissie niet bekend. De voor de Gemeenschap aan de openbare opslag verbonden kosten zijn de in de vorm van forfaitaire bedragen per eenheid aan de Lid-Staten vergoede materiële opslagkosten. Deze forfaitaire bedragen worden vastgesteld overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1643/89 van de Commissie van 12 juni 1989 ⁽³⁾ tot vaststelling van de forfaitaire bedragen voor de financiering van de materiële verrichtingen in verband met de openbare opslag van landbouwproducten. Ze worden berekend op basis van het gewogen gemiddelde van de reële kosten in tenminste vier Lid-Staten. Het betreft de Lid-Staten waar de reële kosten het laagst zijn en die samen een aandeel van tenminste 33 % in de totale omvang van de opgeslagen hoeveelheden van het betrokken product hebben. Momenteel gelden voor de rundvleessector de volgende bedragen:

	Voor- en achtervoeten	Vlees zonder been
Kosten van inslag	94,06 ecu per ton	204,63 ecu per ton
Kosten van uitslag	12,03 ecu per ton	4,08 ecu per ton
Kosten van eigenlijke opslag	23,23 ecu per ton	13,29 ecu per ton

8. Naar aanleiding van de crisis in verband met boviene spongiforme encefalopathie gebleken dat de systemen voor de identificatie en de registratie van runderen moeten worden verbeterd. Daarom wordt voorgesteld de huidige desbetreffende richtlijnvoorschriften stringenter te maken door zo spoedig mogelijk geharmoniseerde identificatie- en registratieregels op te leggen via een in de Lid-Staten rechtstreeks toepasselijke verordening. Het is de bedoeling te garanderen dat de dieren tijdens hun volledige levensduur en over de grenzen heen kunnen worden gevolgd. Het voorstel voorziet met name in de invoering, in elke Lid-Staat, van een geïnformatiseerd gegevensbestand en een paspoort voor elk dier, het aanbrengen van een dubbel oormerk en het bijhouden van een register op elk bedrijf.

Welke gegevens in het paspoort moeten worden opgenomen, zal door de Commissie achteraf worden bepaald in een apart besluit.

(¹) PB L 374, 31.12.1990.

(²) PB L 268, 29.10.1993.

(³) PB L 162, 13.6.1990.

(97/C 217/22)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3119/96

van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad

(21 november 1996)

Betreft: Gevaren voor de gezondheid door sojabonen die resistent zijn tegen glyphosat

1. Is het de Raad bekend dat alle experimenten ten aanzien van de gevolgen voor de volksgezondheid van sojabonen die resistent zijn tegen glyphosat worden gedaan zonder gebruik te maken van glyphosat bij de teelt van de geteste sojabonen?
2. Is de Raad zich ervan bewust dat daarmee het toekomstig „normale” gebruik van deze gentechnologisch veranderde bonen niet werd getest?
3. Is de Raad zich bewust van het gevaar dat bij leguminosen waarbij glyphosat wordt gebruikt, de concentratie van phyto-oestrogenen duidelijk hoger wordt?
4. Hoe kan er sprake zijn van een toestemming zonder dat een en ander werd getest?
5. Welke consequenties trekt de Raad hieruit?

(97/C 217/23)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3493/96

van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad

(6 december 1996)

Betreft: Transgene soja

1. Is het de Ministerraad bekend dat het dossier dat Monsanto aan de EU ter risicobeoordeling heeft voorgelegd om markttoelating te verkrijgen, grote leemten vertoont?
2. Is de Ministerraad van het volgende op de hoogte: „Om de analyse te concentreren op eventuele effecten van de geïntroduceerde proteïne, zijn de sojabonen waarvan het zaad gewonnen is, niet met het herbicide Roundup behandeld” (ACNFP Review of Glyphosat-tolerant Soybeans)?
3. Zo ja, hoe beoordeelt de Ministerraad deze schending van de richtlijn inzake de introductie van transgene organismen (90/220/EEG (¹))?
4. Zo niet, welke maatregelen wil de Ministerraad dan nemen?
5. Steunt de Ministerraad op basis van de nieuwe bevindingen de gebruikmaking van artikel 16 van de richtlijn 90/220/EEG door de lid-staten?

(¹) PB L 117 van 8.5.1990, blz. 15.

**Gecombineerd antwoord
op de schriftelijke vragen E-3119/96 en E-3493/96**

(3 april 1997)

De Raad is niet geïnformeerd over de kwesties die de Geachte Afgevaardigde in haar vragen ter sprake brengt.

In elk geval moet enerzijds de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar het product krachtens artikel 12 van Richtlijn 90/220/EEG ⁽¹⁾ wordt binnengebracht, en anderzijds de Commissie, in het kader van de procedure van artikel 13 van die richtlijn, de passende controles verrichten.

Bovendien valt de tenuitvoerlegging van artikel 16 van Richtlijn 90/220/EEG volkomen onder de bevoegdheid van de lidstaten.

⁽¹⁾ PB L 117 van 08.05.1990.

(97/C 217/24)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3121/96

van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad

(21 november 1996)

Betreft: Gentechnologisch vervaardigde enzymenpreparaten

Bij de winning van enzymen met behulp van gentechnologisch gewijzigde micro-organismen in gefermenteerde substanties ontstaan grote massa's substraten en productieorganismen die ook in het eindproduct nog aanwezig zijn. Een volledige zuiverheid van het eindproduct is zoals bij veel grootschalige technische processen niet te garanderen. Vooral door fouten in het beheer van het proces kunnen zowel celresten van het productieorganisme alsmede extra- en intracellulaire bestanddelen in het eindproduct geraken waarbij ook verontreiniging met levensvatbare productieorganismen mogelijk is.

1. Is de Raad ook niet van mening dat de op deze wijze gentechnologisch veranderde organismen die alleen voor werk in gesloten systemen toegelaten zijn ongewild in het milieu kunnen geraken?
2. Is de Raad van mening dat de gebruikte gentechnologisch veranderde organismen aan een onderzoek moeten worden onderworpen zoals dit ook voor een bewuste uitzetting van andere gentechnologisch veranderde organismen is gepland?
3. Is de Raad, aangezien er verschillen bestaan met het oorspronkelijke product, niet van mening dat het product dan onder de geplande novel-food-verordening valt?

Antwoord

(3 april 1997)

Zoals de geachte afgevaardigde bekend is, is Richtlijn 90/219/EEG inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen⁽¹⁾ voorwerp geweest van een wijzigingsvoorstel dat momenteel door de Raad wordt behandeld en waarover het advies van het Europees Parlement nog niet is uitgebracht.

Dit voorstel bevat gemeenschappelijke maatregelen voor het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen ter bescherming van de gezondheid van de mens en het milieu.

⁽¹⁾ PB L 117 van 08.05.1990.

(97/C 217/25)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3123/96

van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad

(21 november 1996)

Betreft: Gentechnologisch veranderd raapzaad van de firma PGS

1. Hoe denkt de Raad zijn controleverplichtingen ten aanzien van het verbod om gentechnologisch veranderd raapzaad van de firma Plant Genetic Systems (PGS) als voedingsmiddel of voer op de markt te brengen na te komen?

2. Hoe wordt de controle van dit verbod in de verschillende lid-staten nagekomen? Welke verschillen komen daarbij tussen de verschillende lid-staten aan het licht?
3. Wat denkt de Raad te ondernemen wanneer er geen controleverplichting in de verschillende lid-staten zou bestaan?
4. Met welke methoden denkt de Raad deze specifieke, gentechnologisch gewijzigde DNA-structuur te bewijzen wanneer hij deze zelf niet kent?
5. Wat denkt de Raad te doen wanneer de lid-staten hun controleverplichtingen niet nakomen?
6. Deelt de Raad de mening dat bij het niet-nakomen van de controleverplichtingen de vergunning zou moeten worden ingetrokken?
7. Hoe wordt de publieke opinie over de resultaten van deze controle op de hoogte gebracht?

(97/C 217/26)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3467/96

van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad

(4 december 1996)

Betreft: Veiligheidsmaatregelen bij FACTT-proeven

Via de gentechniek gemodificeerd raapzaad wordt in diverse experimenten aan dieren gevoederd.

Op welke wijze kan de Raad garanderen dat via de gentechniek gemodificeerd materiaal niet in de menselijke voedingsketen geraakt?

(97/C 217/27)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3469/96

van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad

(4 december 1996)

Betreft: Onderzoeksproject-FACTT en via de gentechniek gemodificeerd raapzaad

De vergunning die de Commissie heeft afgegeven voor via de gentechniek gemodificeerd raapzaad van de firma Plant Genetic Systems (PGS) op grond van richtlijn 90/220/EEG⁽¹⁾ had enkel betrekking op teeltdoeleinden en sluit de consumptie door de mens, respectievelijk het voederen van dieren daarmee uit.

1. Is het desondanks mogelijk dat proeven in het kader van het FACTT-project (Familiarisation and Acceptance of Crops incorporating Transgenic Technology) zijn goedgekeurd, zoals die van de Martin-Luther-Universiteit in Halle-Wittenberg (BRD), waarbij via gentechniek gemanipuleerd raapzaad aan proefdieren wordt gevoerd?
2. Van welke rechtsgrondslag gaat dit besluit uit?
3. Waarom financiert de Europese Unie een reeks proeven die in strijd met de afgegeven vergunning is?

⁽¹⁾ PB L 117 van 8.5.1990, blz. 15.

(97/C 217/28)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3471/96

van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad

(4 december 1996)

Betreft: Uitgaven voor het FACTT-project

1. Wat zijn de totale middelen die ter beschikking van het FACTT-project (Familiarisation and Acceptance of Crops incorporating Transgenic Technology) zijn gesteld?
2. Welke kosten vallen direct en indirect op de Europese Unie terug?
3. Welke bedragen belooft de steun van de EU in het kader van het FACTT-project in detail?
4. Welke firma's, universiteiten en overige instellingen ontvangen in het kader van het FACTT-project gelden van de Europese Unie?
5. Voor welke maatregelen (projecten) zijn deze gelden bestemd?

(97/C 217/29)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3473/96**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(4 december 1996)**Betreft: FACTT-project en aansprakelijkheid*

1. Wie is aansprakelijk voor eventueel optredende schade door proeven in het kader van het FACTT-project?
2. Heeft de Raad met de betrokken firma's een desbetreffende regeling getroffen waarbij zij in het geval van schade medeverantwoordelijk zijn?
3. Zo niet, wat is het oordeel van de Raad over deze indirecte subsidiëring van de betrokken firma's?

Gecombineerd antwoord**op de schriftelijke vragen E-3123/96, E-3467/96, E-3469/96, E-3471/96 en E-3473/96,***(3 april 1997)*

De Raad is niet geïnformeerd over de kwesties die de Geachte Afgevaardigde in haar vragen ter sprake brengt.

De projecten waaraan zij refereert, behoren eerder tot het werkterrein van de Commissie. In elk geval heeft de Raad geen overeenkomst gesloten inzake onderzoek op het gebied van biotechnologie.

Wat de veiligheids- en controlemaatregelen betreft, is het de taak van de Commissie om de tenuitvoerlegging van de communautaire wetgeving te controleren, i.c. de controlemaatregelen die de lidstaten moeten toepassen op grond van artikel 13, lid 6, en artikel 14 van Richtlijn 90/220/EEG.

Die richtlijn schrijft een verslag voor over de controle op het gebruik van de krachtens die bepalingen in de handel gebrachte producten (artikel 18), en over de tenuitvoerlegging van die bepalingen (artikel 22).

(97/C 217/30)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3131/96**van José Valverde López (PPE) aan de Commissie***(22 november 1996)**Betreft: Potentieel BSE-besmettelijke veevoedervoorraad in Groot-Brittannië*

Na uit diverse bronnen wordt vernomen werd in 1988 in het Verenigd Koninkrijk een verbod uitgevaardigd om herkauwers te voederen met van herkauwers afkomstige proteïnen welk verbod tot op heden niet strikt genoeg werd nageleefd. Uit recente informatie blijkt ook dat er momenteel in het Verenigd Koninkrijk 6.000 producenten van veevoer zijn die eventueel nog in het bezit zijn van potentieel besmettelijk veevoeder.

Kan de Commissie nadere gegevens hierover verstrekken?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(4 februari 1997)*

Voor zover de Commissie bekend is, zijn er in het Verenigd Koninkrijk op bedrijven of in veevoederfabrieken geen overschotten van voorraden meer.

Op 28 maart 1996 heeft het Verenigd Koninkrijk de verkoop of levering van van zoogdieren afkomstig vlees- en beendermeel en van voeder dat dergelijk vlees- en beendermeel bevat, voor vervoeding aan dieren verboden. Op 24 juni 1996 heeft het Verenigd Koninkrijk een begin gemaakt met het verzamelen van alle op boerderijen en in veevoederfabrieken aanwezig voeder dat vlees- en beendermeel bevat, en eind juli was de inzameling voltooid. Daarna zijn alle opslagruimtes en installaties gereinigd, voordat ze voor andere doeleinden werden gebruikt. Met het tweewekelijkse rapport inzake boviene spongiforme encefalopathie (BSE) dat het Verenigd Koninkrijk moet indienen op grond van Beschikking 96/239/EG van de Commissie inzake spoedmaatregelen ter bescherming tegen boviene spongiforme encefalopathie (!) houdt het Verenigd Koninkrijk de Commissie op de hoogte van de uitvoerige controles die worden uitgevoerd om erop toe te zien dat de hand wordt gehouden aan deze voorschriften. Sinds februari 1996 zijn er 5393 monsters van voeder en voedingrediënten genomen om na te gaan of ze van zoogdieren afkomstige eiwitten bevatten. Van deze monsters zijn er 43, d.w.z. 1,2 % positief

bevonden. De monsters zijn door de veterinaire dienst van het Verenigd Koninkrijk onderzocht, en de resultaten zijn bekendgemaakt in het tweewekelijkse rapport van het Verenigd Koninkrijk aan de Commissie en de Lid-Staten. Alle positieve monsters betreffen van zoogdieren afkomstige eiwitten in kliekjes die als voeder voor niet-herkauwers gebruikt werden. Sinds juni 1996 zijn in monsters van voeder voor herkauwers geen van zoogdieren afkomstige eiwitten meer gevonden.

Alle materiaal dat bij het verzamelen van mogelijk besmet voeder is bijeengebracht, is door de Britse autoriteiten in beveiligde opslagplaatsen bewaard totdat de nodige voorzieningen konden worden getroffen om het op een adequate wijze op te ruimen. Sinds 1 augustus 1996 mogen landbouwbedrijven, voederfabrieken en voederhandelaars die aan landbouwers leveren geen vlees- en beendermeel meer in hun bezit hebben.

Nu wordt alle vlees- en beendermeel van geslachte runderen van meer dan 30 maanden opgeslagen met het oog op verbranding. Vlees- en beendermeel van runderen van minder dan 30 maanden (behalve van gespecificeerde slachtafvallen van runderen) mag daarentegen wel worden gebruikt voor de productie van voeder voor gezelschapsdieren in inrichtingen waar geen veevoeder omgaat.

Recente inspecties lijken de positieve ontwikkeling van de voedercontroles in het Verenigd Koninkrijk sinds mei 1996, toen de Commissie aanbeval een veevoederverzamelpplan uit te voeren, te bevestigen.

(¹) PB L 78 van 28.3.1996.

(97/C 217/31)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3146/96

van Fernando Fernández Martín (PPE) aan de Commissie

(22 november 1996)

Betreft: Verantwoorde groei van de Canarische eilanden

Gedurende de periode 1989-1993 was in bijna elk programma overeenkomsten tussen de lid-staten en de Gemeenschap voor de regio's met doelstelling 1 het onderwerp „milieu” opgenomen.

In deze regio's waarvoor de infrastructuur een belangrijke rol speelt werden grote milieuwerken van het EFRO uitgevoerd.

Wat het toerisme betreft zijn op de Canarische eilanden maatregelen getroffen om ecologische en economische onevenwichtigheden die door het massatoerisme zijn ontstaan te corrigeren.

Welke projecten op de Canarische eilanden hebben van deze steun geprofiteerd en welke projecten denkt men in de toekomst op dezelfde wijze te steunen?

Aanvullend antwoord

van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(27 februari 1997)

De communautaire steun voor de toeristische sector en milieumaatregelen op de Canarische Eilanden in de periode 1989-1993 is vooral verleend in het kader van programma's voor de tenuitvoerlegging van het voor 1989-1993 voor doelstelling 1 vastgestelde Spaanse communautaire bestek.

Bij de hervorming van de communautaire Structuurfondsen in 1989 is onder andere het programmeringsprincipe ingevoerd dat de communautaire bijstand prioritair via cofinanciering van operationele programma's wordt verleend. Voor bovengenoemde periode heeft de Commissie het operationeel programma voor de Canarische Eilanden (¹), het programma in het kader van het communautaire initiatief (PCI) Regis I (²) en het geïntegreerd operationeel programma voor Gomera (³) goedgekeurd.

De door het geachte Parlementslid bedoelde acties zijn specifiek gefinancierd in het kader van het PCI Regis I, waarvan maatregel 3.1.2 „Albergues y caserios rurales” erop gericht was om via de ontwikkeling van een alternatief toerisme in achtergebleven plattelandgebieden onevenwichtige situaties op ecologisch en economisch vlak weg te werken. Dit programma is nu voltooid en financieel afgesloten.

De projecten in het kader van programma's als de genoemde worden geselecteerd door de Lid-Staat, die het Comité van toezicht voor het betrokken programma daarover informeert. Dit comité, dat wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de nationale autoriteiten en waarin ook een vertegenwoordiger van de Commissie zitting heeft, zorgt ervoor dat het programma goed wordt uitgevoerd en ziet erop toe dat de wettelijke bepalingen in acht worden genomen en dat de acties in overeenstemming zijn met de in het CB vastgestelde prioriteiten en met de doelstellingen van het programma.

Nadere gegevens over de uitvoering van de projecten worden verstrekt door de Lid-Staat, in dit geval via het Ministerie van Economische Zaken. In het door het Ministerie van Economische Zaken opgestelde eindverslag over het PCI Regis I zijn de onderstaande in het kader van bovengenoemde maatregel 3.1.2 gefinancierde projecten opgenomen:

Begunstigde	Investering (in peseta's)	Betaalde bijstand (in peseta's)
Ecoturismo Gomera Verde	87.884.658	22.995.726
Amos IDA S.A.	31.600.000	9.808.977
Asociación Rutas Canarias	116.522.624	21.887.288
Asociación Turismo Rural Tacoronte-Acentejo	95.040.672	12.090.117
Lanzarote Palace S.A.	201.985.504	63.256.938
Cooperativa Turismo Rural del Hierro	63.822.340	15.876.855
Turismo Rural Agüimes	47.611.472	6.781.161
Carlos Miguel Leal S.L.	7.600.000	818.899
Buropyne S.L.	27.341.420	7.966.038
Asociación Roque Cano	74.810.256	23.311.248
Asociación Turismo Rural Turubar	74.982.908	8.011.046
Asociación Turismo Rural Cubo de la Galga	29.195.550	2.528.328

Voorts zijn twee gebouwen gekocht, opgeknapt en ingericht voor plattelandstoerisme:

- Casa Aguimes (Aguimes, Gran Canaria) voor de prijs van 20 miljoen peseta
- Casa Buenavista (Buenavista, Tenerife) voor de prijs van 59 miljoen peseta.

Over de projecten in uitvoering kan het geachte Parlementslid alle dienstige informatie verkrijgen bij het Ministerie van Economische Zaken.

- (¹) Beschikking C(90) 2501 van 14.12.1990.
 (²) Beschikking C(90) 1493/1 van 30.7.1990.
 (³) Beschikking C (91) 1512/1 van 25.7.1991.

(97/C 217/32)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3422/96
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Raad
 (4 december 1996)

Betreft: Uitbuiting kinderarbeid

De textielindustrie in Pakistan werkt voornamelijk met kinderen. Hun leeftijd ligt tussen de 10 en 12 jaar. Ze werken dicht opeen in loodsen zonder licht of frisse lucht en daar werken zij tussen de 12 en 16 uur per dag voor een uurloon van enkele dollarcenten. Daardoor kan deze industrie haar producten zo goedkoop afzetten op de Oosterse markten.

Hetzelfde gebeurt in Bangladesh, in India, op de Filippijnen, in Thailand of in China: de economische „groei” van een groot deel van Azië is te danken aan het genadeloos uitbuiten van kinderarbeid.

De Europese Commissie heeft een paar dagen geleden besloten om de kwestie van de uitbuiting van kinderarbeid niet aanhangig te maken bij de Wereldhandelsorganisatie (die in december in Singapore bijeenkomt), terwijl deze kinderarbeid, los van de mensenwaardige kant, die landen en die bedrijven een ongeoorloofd concurrentievoordeel verschaft. Om zich hieruit te redden heeft de Britse commissaris Brittan aangekondigd dat hij niet zal schromen de kwestie aanhangig te maken bij de ILO (International Labour Organization). Iedereen weet dat de macht bij de WTO ligt, terwijl de ILO — een organisatie van de Verenigde Naties die op sterven na dood is — geen enkele macht heeft. En ook weet iedereen dat, wanneer je besluit om deze zaak over te hevelen van de WTO naar de ILO, je daarmee besluit om helemaal niets te doen. Dit besluit is ingegeven door weinig respectabele financiële motieven. Het is vooral een beschaafd Europa onwaardig.

De vraag aan de Raad luidt of hij met deze situatie bekend is en het eens is met de gevaarlijke keuze die gemaakt is; het verzoek luidt om onmiddellijk maatregelen te treffen.

Antwoord*(24 april 1997)*

Het is het Geachte Parlementslid zeker bekend dat de Raad groot belang hecht aan de universele naleving van de internationaal erkende fundamentele sociale normen en in het bijzonder de normen inzake kinderarbeid. De vraag naar het verband tussen deze fundamentele normen en het multilaterale handelssysteem is één van de kwesties die aan de orde zijn gekomen tijdens de eerste ministeriële conferentie van de Wereldhandelsorganisatie die van 9 tot en met 13 december 1996 in Singapore is gehouden. In de Ministeriële Verklaring die aan het slot van de Conferentie is aangenomen, wordt eraan herinnerd dat de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) de instantie is die deze normen moet opstellen en volgen, en wordt steun toegezegd aan de activiteiten van de IAO om die normen te bevorderen. Tevens wordt in die verklaring eraan herinnerd dat alle deelnemers zich ertoe hebben verbonden om de internationaal erkende fundamentele arbeidsnormen na te leven.

Voorts wordt in deze verklaring geconstateerd dat economische groei en ontwikkeling, die worden gestimuleerd door de uitbreiding en verdere liberalisering van de handel, bijdragen tot bevordering van die normen. Het gebruik van arbeidsnormen voor protectionistische doeleinden wordt in de verklaring afgewezen; ook wordt gezegd dat het comparatief voordeel van landen, met name ontwikkelingslanden met lage lonen, geenszins ter discussie mag worden gesteld.

Ten slotte wordt verklaard dat de Secretariaten van de WTO en de IAO hun huidige samenwerking zullen voortzetten.

De IAO is een tiental jaren geleden zelf de strijd tegen de kinderarbeid aangegaan als aanvulling bij de normerende en normbevorderende werkzaamheden die zij sinds lang op dit gebied uitoefende. Meer en meer regeringen doen een beroep op internationale steun, getuige het stijgende aantal aanvragen (in 1995 werden 447 programma's opgesteld) aan het International Program on the Elimination of Child Labour (IPEC), een uitgebreide actie voor technische samenwerking die in 1992 werd opgezet door het Internationaal Arbeidsbureau (IAB). Bovendien werkt het IAB thans aan een nieuw instrument dat uitdrukkelijk op de extreme vormen van kinderarbeid is gericht en in de plaats moet komen van verdrag nr. 138 betreffende de minimumleeftijd voor toelating tot het arbeidsproces.

(97/C 217/33)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3466/96**van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie***(9 december 1996)*

Betreft: Rechtsgrondslag van het FACTT-project

De naam van het FACTT-project (Familiarisation and Acceptance of Crops incorporating Transgenic Technology) geeft het doel van dit project al aan: bevordering van de invoering van via de genentechniek gemodificeerde gewassen.

1. Wat is de rechtsgrondslag van de experimenten die in het kader van het FACTT-project worden uitgevoerd?
2. Is de Commissie het eens met de opvatting dat de Europese Unie in het kader van het FACTT-project door te streven naar de invoering van via de genentechniek gemodificeerde gewassen zich aan particuliere ondernemers dienstbaar maakt?
3. Welke wettelijke bepalingen liggen ten grondslag aan de zogeheten „kippenexperimenten”, waarbij kippen met via de genentechniek gemodificeerd raapzaad van de firma Plant Genetic Systems (PGS) worden gevoerd?
4. Is het de Commissie bekend dat de vergunning voor het via de genentechniek gemodificeerde raapzaad van de firma PGS het als voeder toedienen daarvan aan dieren uitsluit?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(19 februari 1997)*

1. De lijnen van transgeen koolzaad waarop het demonstratieproject betrekking heeft, moeten worden beoordeeld in het kader van Richtlijn 90/220/EEG van de Raad van 23 april 1990⁽¹⁾ en Beschikking 96/158/EG van de Commissie van 6 februari 1996. Op 28 februari 1996 is toestemming verleend om de bij het demonstratieproject gebruikte lijn (MS1/RF1) in de handel te brengen ter verkrijging van zaad. Overeenkomstig Richtlijn 90/220/EEG van de Raad strekt deze toestemming zich niet uit tot het gebruik voor menselijke consumptie of diervoeding.

2. Het gaat om de uitvoering van een demonstratieproject met gebruikmaking van transgeen plantaardig materiaal dat overeenkomstig de communautaire regelgeving is goedgekeurd. Net als bij alle in het kader van het communautaire kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling uitgevoerde demonstratieprojecten die tot doel hebben de technische en economische haalbaarheid van een technologische innovatie op ware grootte te onderzoeken, is voorzien in deelneming door het bedrijfsleven.

3. en 4. In 1996 zijn in België voederexperimenten uitgevoerd met pluimvee. Daartoe heeft het Belgische ministerie van Landbouw op 24 mei 1996 toestemming aan de projectleiding gegeven om schroot van genetisch gemodificeerd koolzaad te gebruiken. Voor het voor 1997 geplande voederexperiment in het Verenigd Koninkrijk is op 21 december 1995 toestemming verleend door het Britse ministerie van Landbouw. De Commissie gaat na of deze machtigingen in overeenstemming zijn met het bepaalde in Richtlijn 90/220/EEG. Ook dient erop te worden gewezen dat in het kader van het betrokken project geen producten in de handel zullen worden gebracht voor opnemings in de voedselketen van mens of dier.

(¹) PB L 117 van 8.5.1990.

(97/C 217/34)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3485/96

van José Barros Moura (PSE) aan de Commissie

(9 december 1996)

Betreft: Milieu en Alqueva-project

Om welke reden heeft de Commissie de conclusies van twee milieueffectrapportages inzake de bouw van de Alqueva-stuwdam nog niet bekend gemaakt? De eerste werd gestart in februari 1994 en afgerond in maart 1995; de tweede — die bedoeld was als een soort evaluatie van de eerste, en die de conclusies ervan bevestigde — werd afgerond en behandeld in juli 1996.

Uit genoemde rapportages blijkt duidelijk dat er geen sprake is van overtreding van de bepalingen van het communautair milieurecht en dat, met name, de bepalingen van artikel 6 van richtlijn 92/43 (¹) zijn nageleefd. Waarom wordt dan niet officieel erkend dat voldaan is aan de voorwaarden voor een strategisch ontwikkelingsproject in de zeer arme Alentejo-regio?

(¹) PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

Antwoord van Mevr. Wulf-Mathies namens de Commissie

(29 januari 1997)

Over het milieueffectonderzoek voor het Alqueva-project dat in 1994 en 1995, in partnerschap met de Portugese autoriteiten is uitgevoerd, zijn overeenkomstig Richtlijn 85/337/CEE betreffende de milieueffect-beoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (¹), via een gezamenlijke enquête in Spanje en Portugal de autoriteiten en de lokale bevolking geraadpleegd van het gebied waar het project wordt uitgevoerd. Dat is gebeurd nadat de Portugese autoriteiten van de Commissie het eindrapport van deze studie hadden ontvangen. De Commissie meent dat dit volstaat om de studie openbaar te maken.

De Commissie preciseert dat de in de eerste helft van 1996 uitgevoerde evaluatie-expertise heeft plaatsgevonden in nauwe samenwerking met de Portugese autoriteiten. Aangezien deze expertise het belang van de voornaamste conclusies van de eerste studie bevestigt, vond de Commissie het niet nodig deze besluiten specifiek bekend te maken.

Wat het onderzoek betreft van het dossier, dat in het tweede deel van de vraag wordt vermeld, verwijst de Commissie het geachte Parlementslid naar het antwoord op mondelinge vraag H-930/96 tijdens de zitting van december 1996 (²).

(¹) PB L 175 van 5.7.1985.

(²) Handelingen van het Parlement (December 1996).

(97/C 217/35)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3545/96
van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Raad
(12 december 1996)

Betreft: Vreedzame overgang in Cuba

Hoe denkt de Raad een vreedzame overgang naar een democratie in Cuba beter te kunnen bevorderen?

Hoe denkt de Raad een grotere economische openheid van het huidige Cubaanse regime in de hand te werken?

Antwoord

(3 april 1997)

De Geachte Afgevaardigde wordt verwezen naar het antwoord op zijn vraag nr. H-0988/96) tijdens het vragenuur op 13 december 1996. De Raad is van mening dat zijn gemeenschappelijk standpunt van 2 december 1996 de beste manier is om tot een pluralistische democratie en grotere economische openheid te komen.

(97/C 217/36)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3551/96
van Jesús Cabezón Alonso (PSE) en Juan Colino Salamanca (PSE) aan de Commissie
(12 december 1996)

Betreft: Fiscale en financiële harmonisatie van sociale maatregelen

Heeft de Commissie een studie verricht naar de omvang van de belastingheffing bij de financiering van sociale maatregelen bij de financiering van de zogenaamde welvaartstaat?

Is de Commissie niet van mening dat het noodzakelijk en nuttig is te komen tot een bepaalde fiscale harmonisatie in de Europese Unie om een convergentie van de stelsels van algemene sociale zekerheid veilig te stellen?

(97/C 217/37)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3552/96
van Jesús Cabezón Alonso (PSE) en Juan Colino Salamanca (PSE) aan de Commissie
(12 december 1996)

Betreft: Fiscale harmonisatie en de regio's

Kan de Commissie, aangezien zij en in zekere zin ook de ECOFIN een bepaalde fiscale harmonisatie in de Europese Unie hebben nagestreefd hetgeen een natuurlijke voorwaarde is voor een gemeenschappelijke markt en een verdere integratie van de economie, mededelen hoe zij het feit dat een lid-staat met een regionale structuur op administratief en politiek gebied voornemens is de wettelijke mogelijkheden van de staatsbelastingen aan de regio's over te dragen hetgeen een breuk kan betekenen bij het streven naar een fiscale harmonisatie, uitlegt en beoordeelt?

Is de Commissie niet van mening dat het nodig en nuttig is om te streven naar een bepaalde fiscale harmonisatie in de Europese Unie om te komen tot een convergentie van de stelsels van algemene sociale zekerheid?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Monti namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-3551/96 en E-3552/96
(18 februari 1997)

De structuren van de belastingstelsels en de sociale-zekerheidsstelsels lopen sterk uiteen tussen de verschillende Lid-Staten. De financiering van de sociale uitgaven behoort tot de verantwoordelijkheden van de Lid-Staten. Sommige geven de voorkeur aan de financiering van de sociale uitgaven uit sociale-zekerheidsbijdragen, terwijl

andere ervoor gekozen hebben deze uitgaven uit de algemene begroting te financieren. Voor de Gemeenschap is het belangrijk dat de verschillen in de financiering van overheidsuitgaven, sociale bescherming inbegrepen, geen concurrentievervalsing veroorzaken of aanleiding geven tot dubbele belastingheffing (of bijdragen), dan wel géén belastingheffing (of bijdragen).

De Commissie vestigt er de aandacht op dat, grensoverschrijdende problemen in verband met belastingen of bijdragen die rechtstreeks bestemd zijn voor de financiering van sociale-zekerheidsregelingen, geregeld zijn in (EEG) Verordening 1408/71 ⁽¹⁾ betreffende de toepassing van de nationale sociale-zekerheidsregelingen. Deze verordening bevat met name de precieze regels (zie Titel II) om vast te stellen welke nationale wetgeving toepasselijk is, met het doel wetsconflicten met als gevolg dubbele of geen betaling te voorkomen.

In maart 1996 stelde de Commissie een nieuwe algehele visie op het belastingbeleid voor in het discussiestuk „Belastingheffing in de Europese Unie” ⁽²⁾ dat gunstig werd ontvangen door de ministers van Financiën tijdens hun bijeenkomst te Verona in april 1996. In juni legde de Europese Raad van Florence de nadruk op de belangrijke bijdrage van de interne markt tot de bevordering van groei en werkgelegenheid, en vroeg de Ecofin-Raad om een rapport op te stellen over de ontwikkeling van belastingstelsels, daarbij rekening houdend met de noodzaak een belastingklimaat te scheppen dat bevorderlijk is voor het bedrijfsleven en de schepping van werkgelegenheid en tot een doelmatiger milieubeleid te komen. De Raad van Dublin van december 1996 gaf zijn goedkeuring voor de voortzetting door de Commissie van deze alomvattende aanpak van belastingkwesties in een werkgroep voor belastingbeleid die erop zal toezien dat het fiscale beleid beter wordt afgestemd op de verwezenlijking van belangrijke doelstellingen van de Gemeenschap, zoals de doelstellingen die in Florence werden vastgesteld, terwijl de belastinggrondslagen van Lid-Staten tegelijkertijd tegen schadelijke belastingconcurrentie worden beschermd. Waarschijnlijk zullen de intensivering van de samenwerking tussen de belastingdiensten en de financiering van de sociale zekerheid in de Gemeenschap ook een onderdeel vormen van de kwesties die in de werkgroep voor het belastingbeleid worden onderzocht.

⁽¹⁾ PB L 149, 5.7.1971, geconsolideerde versie PB C 325, 10.12.1992

⁽²⁾ SEC(96) 487 def.

(97/C 217/38)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3574/96
van Angela Billingham (PSE) aan de Commissie
(17 december 1996)

Betreft: Definiëring van een „voet” als maat in de lederwarensector

Overeenkomstig de internationale ISO-normen komt een „voet” overeen met 0,3048 meter. Dit betekent dat een vierkante voet overeenstemt met 0,0929 vierkante meter. Weet de Commissie dat bepaalde Italiaanse leerlooierijen klaarblijkelijk een plaatselijke maat hanteren, waarbij een voet wordt gelijkgesteld met 0,300 meter, met als gevolg dat een vierkante voet wordt gelijkgesteld met 0,900 vierkante meter? Dit komt neer op een verschil van 0,0029 vierkante meter, te weten een maat die 3,1% kleiner is dan de Britse vierkante voet. Aangezien een voet in het desbetreffende gebied wordt gelijkgesteld met 0,3 meter, zorgt dit in de internationale handel in lederwaren voor heel wat problemen en verwarring.

Is deze situatie in strijd met de voorschriften betreffende de interne markt, doordat ze een hinderpaal vormt voor het vrije verkeer van goederen? Kan de Commissie meedelen of de Italiaanse leerlooierijen de Europese normen of wetgeving op het gebied van de buitenlandse handel met voeten treden?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie
(6 februari 1997)

Sinds 1971 vormen de metrische eenheden van het internationaal stelsel van meeteenheden (SI) het wettelijke systeem van meeteenheden binnen de Gemeenschap. Bij Richtlijn 80/181/EEG inzake meeteenheden ⁽¹⁾, als gewijzigd bij de Richtlijnen 85/1/EEG ⁽²⁾ en 89/617/EEG ⁽³⁾, zijn de wettelijke meeteenheden vastgesteld die voor het uitdrukken van hoeveelheden bij alledaagse transacties moeten worden gebruikt. Ook mogen krachtens de richtlijn tot 31 december 1999 aanvullende eenheden worden gebruikt. Die aanvullende eenheden mogen naast de voorgeschreven eenheden worden gebruikt, maar mogen niet overheersen.

Om elke verwarring te vermijden en in overeenstemming met de bepalingen van de richtlijn moeten bij de handel in lederwaren in de eerste plaats SI-eenheden worden gebruikt.

⁽¹⁾ PB L 39 van 15.2.1980.

⁽²⁾ PB L 2 van 3.1.1985.

⁽³⁾ PB L 357 van 7.12.1989.

(97/C 217/39)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3582/96
van Frederik Willockx (PSE) aan de Commissie
(17 december 1996)

Betreft: Deelname aan procedures voor gunning ter uitvoering van opdrachten

Mogen diegenen (natuurlijke of rechtspersonen) die door de Europese Commissie zijn belast met het concipiëren, bestuderen of voorbereiden van een opdracht, deelnemen aan de procedures voor gunning ter uitvoering van die opdracht?

Mogen bovenvermelde natuurlijke of rechtspersonen deelnemen aan andere maar gelijkaardige uitvoeringsopdrachten?

Mogen ondernemingen die op één of andere wijze verbonden zijn aan de personen (natuurlijke of rechtspersonen) die door de Europese Commissie zijn belast met het concipiëren, bestuderen of voorbereiden van een opdracht, deelnemen aan de procedures voor gunning ter uitvoering van die opdracht?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(3 februari 1997)

De vraag van het geachte Parlementslid betreft het zogenaamde technisch overleg tussen aanbestedende instanties en inschrijvers in het kader van aanbestedingsprocedures voor overheidsopdrachten.

Hoewel zij niet vallen onder het begrip aanbestedende instanties in de zin van de richtlijnen van de Gemeenschap betreffende overheidsopdrachten, hebben de Europese instellingen sinds 1978 de in die richtlijnen vervatte regels toegepast op grond van artikel 56 van het Financieel Reglement van 21 december 1977 (laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG, Euratom, EGKS) nr. 2335/95 ⁽¹⁾).

Daarenboven is de Gemeenschap partij bij de Overeenkomst inzake overheidsopdrachten die op 1 januari 1996 in werking is getreden en zijn de Europese instellingen dan ook verplicht de in die overeenkomst neergelegde regels toe te passen. Artikel VI, lid 4, betreft het technisch overleg en luidt als volgt: „De instanties onthouden zich ervan om bij het opstellen van specificaties voor een bepaalde opdracht, op een manier die de mededinging zou uitschakelen, advies te vragen of te aanvaarden van een onderneming die een commercieel belang zou kunnen hebben bij de betrokken opdracht.” Dit artikel bepaalt expliciet wat reeds impliciet volgt uit de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht en uit recente arresten van het Hof van Justitie.

De regel betreffende het technisch overleg betekent dat de aanbestedende instanties bij het opstellen van de technische specificaties geen advies mogen vragen aan of aanvaarden van commercieel belanghebbenden als dit ten gevolge zou kunnen hebben dat de mededinging wordt uitgeschakeld. Het betreft hier dus geen absoluut verbod, maar een verbod dat uitsluitend geldt wanneer de mededinging door het vragen of aanvaarden van advies wordt uitgeschakeld. De aanbestedende instanties mogen voor een specifieke opdracht advies vragen aan of aanvaarden van ondernemingen die achteraf op de aanbesteding inschrijven, mits de mededinging niet wordt uitgeschakeld.

Het geachte Parlementslid vraagt of ondernemingen die door de Commissie zijn belast met het ontwerpen of opstellen van de technische specificaties voor een bepaalde opdracht nadien mogen deelnemen aan de procedure voor het gunnen van die opdracht. Het antwoord hangt ervan af of hun deelneming afbreuk zou doen aan het beginsel van gelijke behandeling, met name doordat de mededinging wordt uitgeschakeld.

⁽¹⁾ PB L 240 van 7.10.1995.

(97/C 217/40)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3583/96
van Johanna Maij-Weggen (PPE) en Arie Oostlander (PPE) aan de Raad
(12 december 1996)

Betreft: Het voorbehoud van Nederland op het document Enfopol 159 van 6 november 1996

De Nederlandse minister van Justitie heeft op donderdag 21 november 1996 de Nederlandse Tweede Kamer Raadsdocument Enfopol 159 van 6 november 1996 doen toekomen met de mededeling dat in het betreffende document ten onrechte geen Nederlands voorbehoud is opgenomen.

Dit voorbehoud zou op ambtelijk niveau wel tijdig zijn gemaakt en had derhalve in het betreffende document moeten worden vastgelegd.

Kan de Raad meedelen door wie en wanneer Nederland een eerste formeel voorbehoud heeft gemaakt op dit document?

Had dit voorbehoud een algemeen, dan wel een specifiek karakter? In het geval van een specifiek karakter, op welke specifieke punten werd voorbehoud gemaakt?

Kan de Raad meedelen of een dergelijk voorbehoud in een later stadium opnieuw is gemaakt en wanneer dit voorbehoud wel in de ontwerp tekst van Enfopol is opgenomen?

Antwoord

(24 april 1997)

De documenten die door de Raadsinstanties worden besproken zijn per definitie werkdocumenten totdat zij door het Coreper aan de Raad worden voorgelegd. Het streven is, daarin zo getrouw mogelijk de standpunten van de delegaties weer te geven die tijdens de voorbereidende besprekingen tot uitdrukking zijn gekomen.

In het onderhavige geval is het ontwerp van een gemeenschappelijk optreden betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen en praktijken van de lidstaten van de Europese Unie ter bestrijding van drugsverslaving en ter voorkoming en bestrijding van de illegale drugshandel, dat de Franse regering op 16 oktober 1996 bij de Raadsinstanties heeft ingediend, grondig besproken in de instanties die de werkzaamheden van de Raad op het gebied van justitie en binnenlandse zaken voorbereiden. Pas na een uitgebreid debat door de Ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken heeft de Raad op 17 december 1996 het gemeenschappelijk optreden aangenomen in de versie die op 31 december 1996 bekendgemaakt is in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen (PB L 342/6).

Wat betreft het voorbehoud van de delegatie van Nederland waarnaar in de vraag wordt verwezen, is het niet de taak van de Raad om zich uit te spreken over de standpunten die tijdens de voorbereidende besprekingen en de debatten door één van zijn leden zijn ingenomen. De beraadslagingen van de Raad zijn aan geheimhouding onderworpen, conform artikel 5, lid 1, van het reglement van orde van de Raad.

In ieder geval worden de Geachte Parlementsleden geattendeerd op het bepaalde in Besluit 93/731/EG van de Raad betreffende toegang van het publiek tot documenten van de Raad (PB L 340 van 31.12.1993, blz. 43), op grond waarvan iedereen een verzoek om toegang tot die documenten kan indienen. Dit verzoek zal worden behandeld onder de in dit besluit gestelde voorwaarden.

(97/C 217/41)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3595/96
van Frank Vanhecke (NI) aan de Commissie
(17 december 1996)

Betreft: Deelname van Europese burgers aan de verkiezingen voor het Europees Parlement, in lid-staten waarvan zij niet over de nationaliteit beschikken

In antwoord op mijn schriftelijke vraag E-3314/95 ⁽¹⁾ aan de Commissie werd mij door commissaris Monti gemeld dat de Commissie „op het ogenblik” (16 januari 1996) de statistische gegevens inzamelt over het aantal burgers van de Unie die hun actief en passief kiesrecht uitgeoefend hebben in de lid-staat waar zij verbleven (en er niet over de nationaliteit beschikten) bij de verkiezingen voor het Europees Parlement in juni 1994.

Het betreft hier de toepassing van richtlijn 93/109/EG ⁽²⁾ van de Raad.

De door deze richtlijn in het leven geroepen mogelijkheid van actief en passief stemrecht werd onder meer door de Commissie steeds voorgesteld als de wens van een groot aantal Europese burgers.

Beschikt de Commissie inmiddels over deze cijfergegevens, opgesplitst per nationaliteit en per lid-staat?

Welke percentages van de betrokkenen hebben uiteindelijk van dit kiesrecht gebruik gemaakt?

⁽¹⁾ PB C 91 van 27.3.1996, blz. 58.

⁽²⁾ PB L 329 van 30.12.1993, blz. 34.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(28 februari 1997)*

Ten gevolge op het antwoord op de schriftelijke vraag E-3314/95 van het geachte Parlements lid bevestigt de Commissie dat zij nog steeds in de Lid-Staten gegevens verzamelt over het aantal burgers van de Unie die hun kiesrecht hebben uitgeoefend in hun Lid-Staat van verblijf.

De werkzaamheden werden uitgebreid om in het komende verslag aan het Parlement en de Raad over de toepassing van Richtlijn 93/109/EG de gegevens op te nemen over de eerste Europese Parlementsverkiezingen in Zweden in september 1995 en in Oostenrijk en Finland in oktober 1996.

(97/C 217/42)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3640/96**van Jean-Yves Le Gallou (NI) aan de Commissie***(3 januari 1997)*

Betreft: Begrotingslijn B3-440: Bestrijding van het drugsmisbruik

Kan de Commissie per vereniging en activiteit mededelen welke subsidies in het begrotingsjaar 1995 zijn verleend uit hoofde van lijn:

B3-440: Bestrijding van het drugsmisbruik?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie*(21 februari 1997)*

De door de Commissie uit hoofde van lijn B3-440 voor 1995 verleende subsidies bedragen 649.769 ecu. Zij hadden betrekking op maatregelen betreffende de verwezenlijking van het actieplan 1995-1999 op het gebied van de drugsbestrijding en op maatregelen ter uitvoering van de communautaire wetgeving op het gebied van de controle op drugsprecursoren. De subsidies zijn hieronder in detail vermeld.

1. SOS Drogues International, Frankrijk: 35.000 ecu.
Financiële steun voor de publicatie en de verspreiding van de handelingen van een colloquium over de verschillende aspecten van preventie en repressie van drugsmisbruik en zorg voor drugsverslaafden.
2. Door Commissie, Parlement en Voorzitterschap van de Raad gezamenlijk georganiseerde conferentie over het drugsbeleid in Europa: 21.687 ecu
Betalings van de kosten voor de dienstreizen van de aan de conferentie deelnemende deskundigen.
3. GAFI (Financiële actiegroep inzake het witwassen van geld): 20.000 ecu
Financiële steun aan de activiteiten van de GAFI.
4. Universiteit van Cassino, Italië: 4.000 ecu.
Financiële steun voor een multimediale voorstelling betreffende het effect van drugs op de hersenen tijdens de in punt 4 vermelde conferentie.
5. Tweede studiebijeenkomst over drugsprecursoren: 22.585 ecu.
Financiering van deze te Athene in samenwerking met de Commissie en de Griekse overheid (oktober 1995) georganiseerde studiebijeenkomst met het oog op de opleiding van het personeel dat in de Lid-Staten belast is met de toepassing van de communautaire wetgeving terzake.
6. Finse nationale overheid: 130.668 ecu.
Levering van een mobiele röntgeninstallatie om de controle op de verduistering van drugsprecursoren aan de buitengrens van de Gemeenschap te verscherpen.
7. Zweedse nationale overheid: 215.090 ecu.
Levering van informatica-installaties in het kader van de deelneming aan de informaticanetwerken die door de Commissie tot stand zijn gebracht op het gebied van de controle op de verduistering van drugsprecursoren.
8. Oostenrijkse nationale overheid: 200.739 ecu.
Levering van informatica-installaties in het kader van de deelneming aan de informaticanetwerken die door de Commissie tot stand zijn gebracht op het gebied van de controle op de verduistering van drugsprecursoren.

(97/C 217/43)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3760/96
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(6 januari 1997)

Betreft: Intermodale aansluitingen luchthavens

In verband met het „Verslag inzake de richtsnoeren met betrekking tot het transeuropese luchthavennet” (SEC(94) 1863/INS94-1863) dient te worden gewezen op het groeiende belang van onderlinge verbindingen tussen het luchtvervoersnet en de andere transportnetten, die onder andere instanties dan de luchthavenautoriteiten ressorteren (in veel gevallen onder decentrale overheden). Derhalve wordt de Commissie verzocht de maatregelen op het gebied van milieucompatibiliteit en aansluiting op met name het spoorwegnet ook van toepassing te doen zijn op regionale luchthavens, zodat deze hun beschikbare capaciteit beter kunnen benutten.

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie
(19 februari 1997)

Beschikking 1692/96/EG ⁽¹⁾ betreffende communautaire richtsnoeren voor de ontwikkeling van een Trans-Europees vervoersnet is aangenomen op 23 juli 1996. Zij vormt nu de grondslag voor iedere component van het netwerk, met inbegrip van de luchthavens. Op grond van artikel 21 moet uiterlijk in juli 1999 een verslag worden voorgelegd waarin wordt aangegeven of de richtsnoeren moeten worden aangepast.

Bijlage II, afdeling 6 van de beschikking heeft betrekking op de identificatie van projecten van gemeenschappelijk belang voor luchthaven ⁽²⁾s. Hoofdstuk II, punt III betreft de vermindering van de door luchthavenactiviteiten veroorzaakte geluidsoverlast. Deze maatregelen hebben betrekking op internationale en communautaire verbindingpunten, aangezien men bij deze netwerkcomponenten op de meeste milieuproblemen stuit. In punt IV heeft de ontwikkeling van de toegankelijkheid van luchthavens, met name de verbinding met het spoorwegnet, ook rechtstreeks betrekking op de internationale en communautaire verbindingpunten. De ervaring wijst uit dat een spoorwegverbinding met een regionale component van het netwerk (met een jaarlijks verkeersvolume van 500 000 tot 900 000 passagiers per jaar) economisch gezien moeilijk te rechtvaardigen zal zijn.

In bepaalde, speciale, goed gemotiveerde gevallen zouden communautaire maatregelen ook tot de andere verbindingpunten kunnen worden uitgebreid ⁽³⁾.

⁽¹⁾ PB L 228 van 9.9.1996.

⁽²⁾ Projecten van algemeen belang zouden in aanmerking kunnen komen voor financiële steun van de Gemeenschap op grond van Verordening (EG) nr. 2236/95 tot vaststelling van de algemene regels voor het verlenen van financiële bijstand van de Gemeenschap op het gebied van transeuropese netwerken — PB L 228 van 23.9.1995.

⁽³⁾ Voetnoot bij Bijlage II, afdeling 6: „luchthavens” van Beschikking 1692/96/EG.

(97/C 217/44)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3761/96
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(6 januari 1997)

Betreft: Berggebieden

In verband met het „Europees handvest voor de berggebieden” CG/GT MONT (1)3 (een document dat is uitgegeven door de Permanente Conferentie van lokale en regionale overheden in Europa), zij erop gewezen dat de berggebieden in Europa zowel vanuit algemeen als vanuit ecologisch, economisch, sociaal en cultureel oogpunt een rol te vervullen hebben en dat zij daarnaast een uitzonderlijk erfgoed vertegenwoordigen dat moet worden ontwikkeld en in stand gehouden. Gezien hun uitzonderlijke situatie, hun grensoverschrijdende en interregionale karakter en de problematische totstandkoming van een samenhangend beleid voor berggebieden — juist als gevolg van die geografische opdeling — is er duidelijk behoefte aan een gemeenschappelijk beleid voor berggebieden. Derhalve wordt de Commissie verzocht een dergelijk beleid uit te werken en met behulp van deskundigen na te gaan op welke manieren de in het „Europees handvest voor berggebieden” aangegeven richtsnoeren in Europees recht kunnen worden omgezet.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(4 februari 1997)

De Commissie deelt de mening van het geachte Parlementslid dat de Europese berggebieden velerlei functies vervullen, en dat het in het algemeen belang is dat zij dit kunnen blijven doen.

De Commissie geeft zich rekenschap van de moeilijke situatie en de specifieke problemen van berggebieden. Daarom zijn ook concrete maatregelen genomen, zoals de compenserende vergoedingen en de vaststelling van gunstigere regelingen in het kader van Verordening (EEG) nr. 2328/91 betreffende de verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwstructuur⁽¹⁾. Deze maatregelen zijn aangevuld met de programma's voor milieuvriendelijke landbouw die ondersteund worden uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 2078/92 betreffende landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming, en betreffende natuurbeheer⁽²⁾. Sinds 1989 zijn met steun uit de Structuurfondsen meer in het algemeen maatregelen genomen voor regio's met een ontwikkelingsachterstand, regio's waar de industrie wordt omgeschakeld of plattelandsgebieden, die ook berggebieden kunnen omvatten, en, recenter, voor de arctische streken.

De diverse communautaire steunmaatregelen ten gunste van berggebieden sluiten aan bij het „Europees handvest voor de berggebieden”, waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, en vormen een coherent geheel waarvan de uitvoering in ruime mate afhangt van de prioriteiten die de Lid-Staten stellen. Dit handvest is in februari 1995 door de Raad van Europa opgesteld. Bovendien zijn sindsdien een reeks voorstellen en rapporten inzake de landbouw in berggebieden bij de Commissie ingediend. Momenteel worden in de Commissie alle voorstellen, ook die van het „Europees handvest voor de berggebieden”, grondig geanalyseerd. Met de resultaten van dit onderzoek zal ongetwijfeld rekening worden gehouden in de aan de gang zijnde gesprekken over de toekomst van het beleid inzake plattelandsontwikkeling. Aangezien de berggebieden tot de meest kwetsbare plattelandszones van Europa behoren, zullen zij ongetwijfeld in dit beleid worden opgenomen.

⁽¹⁾ PB L 218 van 6.8.1991.

⁽²⁾ PB L 215 van 3.7.1992.

(97/C 217/45)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3768/96

van Amedeo Amadeo (NI) aan de Raad

(18 december 1996)

Betreft: Economische ontwikkeling

In verband met het „Voorstel voor een verordening van de Raad tot oprichting van een Cohesiefonds” en het „Voorstel voor een verordening van de Raad houdende bepalingen ter uitvoering van de verordening tot oprichting van een Cohesiefonds” (COM(93)0699/AVC 0943)⁽¹⁾ valt te hopen dat in de betrokken regio's een billijk evenwicht zal worden bereikt tussen de te ondersteunen projecten, de eisen inzake milieubescherming en de noodzakelijke vervoersinfrastructuurvoorzieningen.

Derhalve wordt de Raad verzocht erop toe te zien dat de voor het Cohesiefonds bestemde middelen niet zullen leiden tot een inkrimping van de in het kader van doelstelling 1 bestaande steunmaatregelen voor landen die niet voor het Cohesiefonds in aanmerking komen, en wordt de wens uitgesproken dat bij de toepassing van de minimumhoeveelheid van 10 miljoen ecu per project meer flexibiliteit zal worden betracht.

⁽¹⁾ PB C 39 van 9.2.1994, blz. 6.

Antwoord

(3 april 1997)

De Raad heeft op 16 mei 1994, na instemming van het Europees Parlement, de verordening tot oprichting van een Cohesiefonds⁽¹⁾ aangenomen en daarmee de grondbeginselen en het kader van de werking van dit Fonds vastgesteld.

De aandacht van de Geachte Afgevaardigde wordt gevestigd op artikel 10, lid 2, van de verordening in kwestie, waarin wordt bepaald: „Een passend evenwicht tussen projecten op milieugebied en die voor vervoersinfrastructuur wordt in acht genomen.”

Ook de soepelheid die moet worden betracht bij de toepassing van het minimumbedrag van 10 miljoen ecu om in aanmerking te komen voor het Cohesiefonds, is in de basisregelgeving opgenomen; in lid 3 van hetzelfde artikel wordt immers bepaald: „In naar behoren gemotiveerde gevallen kunnen onder deze drempel blijvende projecten of groepen projecten worden goedgekeurd.”

Er zij in dit verband aan herinnerd dat de Raad de Commissie heeft belast met het beheer van dit fonds binnen de grenzen van de vigerende regelgeving.

Wat de vrees van de Geachte Afgevaardigde betreft dat de toewijzing van middelen aan het Cohesiefonds een inkrimping met zich mee zal brengen van de steunmaatregelen voor de landen van doelstelling 1 die niet voor dit Fonds in aanmerking komen, zij eraan herinnerd dat de middelen van de Structuurfondsen en die van het Cohesiefonds, uit hoofde van de aan het Interinstitutioneel Akkoord van 29 oktober 1993 gehechte financiële vooruitzichten 1993-1999, twee totaal verschillende subrubrieken vormen.

(¹) PB L 130 van 25.05.1994.

(97/C 217/46)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3926/96
van Cristiana Muscardini (NI) aan de Raad
(6 januari 1997)

Betreft: Crisis van de Europese samenleving

De „Stone of Destiny”, symbool van de vereniging van Schotland en Engeland, keert terug van London naar Edinburgh en rakelt het Schotse afscheidingsstreven weer op.

Achter de manifestaties van een folkloristische maar niettemin zorgwekkende, in een onderhemdje uitgedoste partij, met daarbij het feit dat nog steeds niets in huis is gekomen van de hoognodige morele hervorming, doemt het spook van de verdeling van Italië op.

Een verachtelijke partitocratie, die de scheiding der machten in een stevige houdgreep heeft, zorgt voor een diepe crisis in de Belgische samenleving, die in de gegeven omstandigheden opstoot naar 1999, het jaar waarin de federale grondwet moet worden gewijzigd, waarbij de feitelijke scheiding van Walen en Vlamingen als spookbeeld opdoemt.

Dit zijn stuk voor stuk uitingen van de diepe malaise in de hedendaagse Europese samenleving, die heen en weer wordt geslingerd tussen de criteria van Maastricht en de meest onwaarschijnlijke autonomistische tendensen.

Is de Raad bereid alles in het werk te stellen opdat de politiek, de justitie en de administratie zich eindelijk loswerken van de logica van de partitocratie en zich weer kunnen herstellen om de crisis te bezweren?

Is de Raad bovendien bereid de verbodskelk een halt toe te roepen en met nadruk te wijzen op het concept van de ondeelbaarheid van de nationale staat, als essentiële eigenschap van het Europese eenwordingsproces?

Antwoord

(3 april 1997)

De Raad vervult de taken die hem bij het Verdrag betreffende de Europese Unie en de Gemeenschapsverdragen zijn toegewezen. Geen enkele bepaling in die Verdragen staat hem toe zich bezig te houden met vraagstukken die verband houden met de constitutionele inrichting van de verschillende lidstaten.

(97/C 217/47)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3928/96
van Mair Morgan (PSE) aan de Commissie
(10 januari 1997)

Betreft: EOGFL-Begroting

Hoe groot is het huidige budget voor het EOGFL en hoe ziet de verdeling van de kredieten over de afdelingen Garantie en Oriëntatie er uit?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(3 februari 1997)*

De onderstaande tabel bevat de door het geachte Parlementslid gevraagde budgettaire gegevens:

Begroting van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw 1997

	Bedrag (x 1 miljoen ecu)	%
EOGFL, afdeling Garantie ⁽¹⁾	40 805,0	91,9 ⁽²⁾
EOGFL, afdeling Oriëntatie (betalingskredieten) ⁽³⁾	3 613,5	8,1 ⁽²⁾
EOGFL, afdeling Oriëntatie (vastleggingskredieten) ⁽³⁾	4 056,1	9,0 ⁽⁴⁾
Totaal EOGFL (betalingskredieten)	44 418,5	
Totaal EOGFL (vastleggingskredieten)	44 861,1	

⁽¹⁾ Exclusief 500 miljoen ecu die als monetaire reserve is geboekt.

⁽²⁾ Aandeel in de totale betalingskredieten van het EOGFL.

⁽³⁾ Inclusief communautaire bestekken en overgangsmaatregelen.

⁽⁴⁾ Aandeel in de totale vastleggingskredieten van het EOGFL.

(97/C 217/48)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3929/96

van Mair Morgan (PSE) aan de Commissie

(10 januari 1997)

Betreft: Toewijzing van de middelen van het GLB

Vóór de overeenkomst van 1992 inzake de hervorming van het GLB ging 80% van de middelen van de afdeling Garantie van de begroting naar iets meer dan 20% van de landbouwers. Hoe is de situatie nu?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(7 februari 1997)

Zoals het geachte Parlementslid zegt, heeft de Commissie in haar mededeling aan de Raad van 1 februari 1991 over de ontwikkeling en de toekomst van het GLB ⁽¹⁾ vermeld dat 80% van de door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) verleende steun bestemd was voor ongeveer 20% van de bedrijven. Deze verdeling van de EOGFL-steun was het resultaat van een combinatie van factoren. Zoals in de mededeling is gesteld, werd in het systeem onvoldoende rekening gehouden met de inkomens van de grote meerderheid van kleine en middelgrote gezinsbedrijven. De steun uit het EOGFL is echter slechts een deel van de totale steun die de Europese samenleving aan haar landbouw verleent. In het kader van sommige gemeenschappelijke marktordeningen (GMO's) is sprake van belangrijke steun via mechanismen die weinig of geen budgettaire consequenties hebben. Het gaat dan bij voorbeeld om quota (melk en suiker) en om bescherming aan de grens (die wordt geboden door de grote meerderheid van de GMO's, waaronder die voor de belangrijkste mediterrane producten).

In overeenstemming met haar mededeling heeft de Commissie voorstellen ingediend die concrete maatregelen bevatten om de steun te differentiëren, vooral in de sectoren akkerbouw ⁽²⁾ en rundvlees ⁽³⁾. Op deze weg is de Raad de Commissie slechts gedeeltelijk gevolgd. Zo hoeven de kleine akkerbouwers geen grond braak te leggen om voor de compensatiebedragen in aanmerking te komen en zijn de kleine rundvleesproducenten vrijgesteld van de specifieke verplichtingen ten aanzien van hun voederareaal. Het voorstel tot hervorming van de gemeenschappelijke marktordering voor groenten en fruit is door de Raad goedgekeurd ⁽³⁾, terwijl een soortgelijk voorstel voor wijn ⁽⁴⁾ nog bij de Raad in behandeling is. Binnenkort komt de Commissie ook met een document over de hervorming van de GMO voor olijfolie.

Precieze gegevens op Europees niveau over de huidige verdeling van de EOGFL-steun naar bedrijfsgrootte heeft de Commissie niet en geen enkel voorschrift verplicht de Lid-Staten ertoe deze informatie aan de Commissie te verstrekken. Vóór de hervorming was de verdeling van die steun in zeer sterke mate evenredig met die van de productie.

Bij de hervorming van 1992 zijn echter in verschillende GMO's op differentiatie gerichte bepalingen opgenomen en deze hervorming betekent dus een eerste stap naar een meer billijke verdeling van de overheidssteun over de landbouwproducenten. Bovendien heeft die hervorming de overheidssteun aan de landbouw doorzichtiger gemaakt, waardoor een belangrijke bijdrage is geleverd aan het scheppen van de voorwaarden voor een objectieve en evenwichtige discussie over de voor- en nadelen van de verschillende mogelijke differentiatie-instrumenten.

De Commissie heeft herhaaldelijke, en vooral in het document over de landbouwstrategie dat zij in december 1995 in Madrid aan de Europese Raad heeft voorgelegd, uiting gegeven aan haar wil om vooruitgang te boeken in de richting van een geïntegreerd plattelandsbeleid waarin volledig rekening wordt gehouden niet alleen met de aspecten die de landbouwmarkten betreffende, maar ook met de sociale, plattelands- en milieuaspecten. De Commissie rekent ten eerste op de steun van het Parlement om deze moeilijke taak tot een goed einde te kunnen brengen.

(¹) Doc. COM (91)100 def.

(²) Doc. COM(91)379 def.

(³) Verordening (EG) nr. 2200/96 van 28.10.1996 — PB L 297 van 21.11.1996.

(⁴) PB C 194 van 16.7.1994.

(97/C 217/49)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3932/96

van Undine-Uta Bloch von Blotnitz (V) aan de Commissie

(10 januari 1997)

Betreft: Sarcofaag in Tsjernobyl

Op 18 september 1996 publiceerden de Commissieleden Bjerregaard en Van den Broek een verklaring over de onveiligheid van de sarcofaag in Tsjernobyl, die de beschadigde reactor slechts onvoldoende beschermt. Bij de Oekraïense autoriteiten zou erop zijn aangedrongen dat zij meer informatie over de reactor en zijn tekortkomingen verstrekken. Ook is erop gewezen dat de Oekraïense autoriteiten zich er bij de ondertekening van het „memorandum of understanding” toe hebben verplicht alle informatie door te geven die nodig is om de haalbaarheidsstudie inzake de verbetering van de veiligheid van de sarcofaag uit te voeren. De conclusies van de haalbaarheidsstudie zouden eind november bekend worden gemaakt.

1. Welke gedetailleerde resultaten heeft de haalbaarheidsstudie opgeleverd?
2. Welke precieze conclusies heeft de Commissie uit deze resultaten getrokken?
3. Hoe hoog raamt de Commissie de kosten die de beveiliging van de ongeluksreactor in Tsjernobyl zal veroorzaken?

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie

(25 februari 1997)

De resultaten van de studie waren gebaseerd op de beschikbare gegevens en een gezamenlijke inspanning van Oekraïense en Westerse deskundigen, en bestaan onder meer uit een analyse van de beschikbare informatie en feiten over de toestand in de eenheid 4 van Chernobyl, een analyse van diverse mogelijke benaderingen m.b.t. acties om daarin verbetering te brengen en een aanbeveling voor een reeks acties. Een belangrijk punt was vaart te zetten achter de extractie, vervoer en opslag van het materiaal dat langlevende brandstof bevat.

Het internationale team van deskundigen stelde voor stapsgewijs te werk te gaan. Fase 1 bestaat uit korte termijn maatregelen voor het opvangen van de onmiddellijke risico's, onder meer structurele stabilisering, toezicht en het verbeteren van de veiligheid in de industrie en de kernveiligheid. Fase 2 omvat de voorbereidingen om van eenheid 4 een ecologisch veilig systeem te maken door het bouwen van schuttingen en toegangen, een optimale (lichte) nieuwe schuilplaats om de zaak gedeeltelijk te kunnen afbreken en eventueel een deel van de brandstof bevattende massa (FCM) terug te winnen. Hierover zal worden besloten na de voltooiing van de gegevensbasis en een gedetailleerde uitvoerbaarheidsstudie. Fase 3 beoogt eenheid 4 voor lange tijd in een ecologisch veilig systeem om te zetten totdat definitieve verwijdering van de FCM mogelijk is (de technische uitvoerbaarheid en de financiële consequenties zouden van tevoren worden ingeschat).

De geschatte kosten van het aanbevolen actieprogramma bedragen ongeveer 560 miljoen ecu over 10 tot 15 jaren, zonder gedeeltelijke vroege verwijdering van toegankelijke FCM. Over de voorgestelde aanbeveling worden thans besprekingen gevoerd tussen de Oekraïense overheidsinstanties en de werkgroep voor kernveiligheid van de G7, die met het oog daarop een gezamenlijke werkgroep hebben opgericht.

(97/C 217/50)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3935/96
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie
(10 januari 1997)

Betreft: Personeelsselectie bij het EMEA

Het „Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling” (EMEA), dat in Londen is gevestigd, organiseert vaak vergelijkende onderzoeken om personeel te selecteren voor de bezetting van zijn diensten.

Overeenkomstig de informatie van de personeelsvereniging van de EMEA, heeft de organisatie slechts twee Griekse tijdelijke ambtenaren in dienst op een totaal van 120 ambtenaren.

Kan de Europese Commissie mij mededelen op basis van welke criteria de selectie van het personeel plaatsvindt en hoe de samenstelling van het personeel per nationaliteit is? Kan zij ook zeggen hoeveel Grieken de afgelopen twee jaar de procedure van het sollicitatiegesprek met succes hebben doorlopen en op de lijst van geschikte kandidaten staan?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(14 februari 1997)

Het Europees Bureau voor geneesmiddelenbeoordeling werd in het leven geroepen door Verordening (EEG) nr. 2309/93 van de Raad van 22 juli 1993 ⁽¹⁾. Het is met zijn activiteiten gestart op 1 januari 1995.

Het Bureau publiceert alle betrekkingen van categorie A en B in het Publikatieblad. Het personeel van het Bureau heeft het statuut van tijdelijk functionaris. De selectieprocedure die bij de aanwervingen gevolgd wordt, lijkt op de zeer strikte procedure die van toepassing is voor de ambtenaren van de Gemeenschap.

Op 31 december 1996 werkten er 68 tijdelijke functionarissen bij het Bureau. In categorie A waren er 45 tijdelijke functionarissen, vanwie twee Grieken. Vanaf begin 1997 draagt het Bureau eveneens de kosten van een Grieks gedetacheerd nationaal deskundige van hoog niveau.

⁽¹⁾ PB L 214 van 24.8.1993.

(97/C 217/51)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3951/96
van Gianni Tamino (V) aan de Commissie
(10 januari 1997)

Betreft: Veehouderijen — bilaterale overeenkomsten

Kan de Commissie mededelen welke mate van bescherming wordt gevraagd voor slachtdieren bij de voorbereiding en ondertekening van bilaterale overeenkomsten tussen de Europese Unie en de VS, Canada, Australië, Nieuw-Zeeland en eventueel andere derde landen, hoe de stand is bij deze overeenkomsten en of zij voornemens is de nodige concrete garanties te krijgen voor de naleving van de Europese wetgeving?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(17 februari 1997)

De Commissie is met een aantal derde landen aan het onderhandelen met het oog op de sluiting van overeenkomsten over veterinaire aangelegenheden. Met Nieuw-Zeeland is reeds een dergelijke overeenkomst gesloten en de werkzaamheden met betrekking tot verscheidene andere overeenkomsten zijn in een vergevorderd stadium. Over het algemeen worden in deze overeenkomsten geen aspecten van het welzijn van de dieren behandeld, aangezien dit niet het primaire doel van de betrokken overeenkomsten is. In alle overeenkomsten is echter wel bepaald dat de werkingssfeer ervan kan worden uitgebreid tot aangelegenheden op het gebied van het welzijn van de dieren indien de betrokken partijen het daarover eens zijn.

(97/C 217/52)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3960/96**van Honório Novo (GUE/NGL) aan de Commissie***(10 januari 1997)*

Betreft: Volledige gebruikmaking van visquota

Het is algemeen bekend dat enkele lid-staten niet volledig gebruik maken van de hun toegewezen visquota in verband met visserijakkoorden met derde landen dan wel met het oog op de toegang van de communautaire vloot tot internationale wateren.

Ook is algemeen bekend dat deze lid-staten de quota herhaaldelijk en stelselmatig niet opgebruiken. Verder is bekend dat andere lid-staten moeite hebben om hun nationale vloot aan het werk te zetten, daar hun bij de verdeling maar kleine quota zijn toegewezen.

Aangezien dit geen extra visserijinspanning zou betekenen, zou het logisch zijn als de aan de EU als geheel toegewezen visserijquota, al was het maar om interne sociaal-economische redenen, ten volle worden gebruikt, wat nu dus niet altijd het geval is.

Het lijkt in dit verband ook logisch dat wordt toegestaan dat visserijquota die door bepaalde lid-staten stelselmatig niet of niet volledig worden gebruikt, in beginsel geheel of gedeeltelijk binnen de EU overgedragen kunnen worden. Deze overdracht zou plaats kunnen vinden volgens formules die door de Commissie onderzocht en vastgesteld zouden kunnen worden, eventueel zonder dat het recht op de toewijzing van deze quota ter discussie wordt gesteld.

Wat is de mening van de Commissie hierover? Zal zij maatregelen nemen om de mogelijkheid om ongebruikt gebleven visquota over te dragen van een lid-staat op een andere toe te staan en te regelen?

Antwoord van Mevrouw Bonino namens de Commissie*(12 februari 1997)*

De wetgeving van de Gemeenschap voorziet in regelingen om het probleem van de onvolledig benutte visquota aan te pakken. Artikel 9 van de verordening (EG) Nr. 3760/92 van de Raad tot invoering van een communautaire regeling voor de visserij en de aquacultuur ⁽¹⁾ laat de Lid-staten voldoende ruimte om onderling bevredigende regelingen af te spreken. Deze regelingen bieden een grote flexibiliteit aangezien voor ruil en overdracht van quota in dat kader qua hoeveelheid geen strikte wederkerigheid vereist is.

Voorts zijn in het kader van recente visserijovereenkomsten met derde landen, in de relevante besluiten van de Raad clausules opgenomen, die het mogelijk maken ongebruikte of onvolledig benutte vangstmogelijkheden aan andere Lid-Staten aan te bieden. In dit verband kan verwezen worden naar de recente visserijovereenkomsten met Marokko en Mauritanië.

Anderzijds kan onvolledige benutting van de vangstmogelijkheden verschillende en dikwijls complexe oorzaken hebben. Daarom heeft het Hof van Justitie in een arrest van 13 oktober 1992 (zaak C-63/93) bepaald dat, in het licht van het concept van „relatieve stabiliteit”, onderbenutting op zich geen geldige reden is om de betrokken vangstmogelijkheden te herverdelen. Er moet ook op worden gewezen dat, gelet op multilaterale visserijovereenkomsten zoals de Visserijorganisatie voor het Noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan (NAFO), hertoewijzing van vangstmogelijkheden andere overeenkomstsluitende partijen ertoe kan aanzetten de discussies betreffende de vastgelegde verdeelsleutels te heropenen. Dat zou vanzelfsprekend niet in het belang zijn van de Gemeenschap.

Het opnieuw toewijzen van ongebruikte of onvolledig benutte vangstmogelijkheden kan een fundamenteel probleem, namelijk het onevenwicht tussen de beschikbare vangstmogelijkheden en de te grote vangstcapaciteit, alleen tijdelijk en gedeeltelijk oplossen. Daarom moeten permanente en globale oplossingen gezocht worden binnen het structuurbeleid van de Gemeenschap, via passende structuurmaatregelen om het bedoelde evenwicht te herstellen.

⁽¹⁾ PB L 389, 31.12.1992

(97/C 217/53)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3961/96
van Honório Novo (GUE/NGL) aan de Commissie
(10 januari 1997)

Betreft: Communautaire steun voor het bedrijf RIOPELE

RIOPELE is een grote textielonderneming in de gemeente Famalição in het district Braga.

Deze onderneming heeft haar personeelsbestand aanzienlijk ingekrompen. Van de rond 5.000 mensen die er enkele jaren geleden nog werkten zijn er nu zo'n 2.300/2.400 over. Alleen al de laatste maanden heeft het bedrijf het aantal arbeidsplaatsen met zo'n 500 verlaagd door tot een schikking te komen over de opzegging van contracten tegen betaling van zeer geringe vergoedingen (ongeveer 300.000/400.000 escudo's).

Het schijnt dat RIOPELE communautaire steun heeft ontvangen in het kader van het eerste communautaire bestek en ook steun heeft aangevraagd in het kader van het tweede bestek (PEDIP II), steun die onlangs ook is goedgekeurd door de toekenning van een totaal bedrag van ongeveer 14 miljard escudo's tot en met 1999, waarvan onlangs 3,4 miljard escudo's beschikbaar is gesteld.

Enkele dagen na de openbare bekendmaking van deze steun kondigde RIOPELE aan dat de arbeidsovereenkomst van meer dan 94 werknemers zonder enige vergoeding was vervallen.

We gaan ervan uit dat bij alle communautaire steun voor RIOPELE rekening is gehouden met een sociaal plan om de gevolgen van de modernisering en herstructurering van de productie op te vangen.

Kan de Commissie mij in dit verband mededelen welke steun in totaal aan RIOPELE is toegekend in het kader van het eerste en het tweede communautaire bestek? Was handhaving van het aantal werknemers al dan niet een voorwaarde voor de steun? Als beperking van het aantal arbeidsplaatsen was of is voorzien, waren delen van de communautaire subsidie dan expliciet bestemd voor het opvangen van de sociale gevolgen van de inkrimping van het personeel? Zo ja, tot welk bedrag in totaal en per arbeidsplaats?

Antwoord van Mw Wulf-Mathies namens de Commissie

(20 februari 1997)

De Commissie deelt het geachte Parlementslid mee dat aan de onderneming Riopelle diverse financiële stimuli zijn gegeven zowel in het kader van het eerste communautaire bestek (via de steunregelingen Sinpedip en Sture) als het tweede communautaire bestek.

Voorts onderzoekt de Commissie momenteel een kennisgeving inzake cofinanciering van een bijkomend investeringsproject van Riopelle. Dit project zal worden gefinancierd in het kader van het IMIT-programma (initiatief voor de modernisering van de textielindustrie in Portugal). De Commissie heeft voor dit project nog niet haar goedkeuring gegeven.

(97/C 217/54)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3962/96
van José Barros Moura (PSE) aan de Commissie
(10 januari 1997)

Betreft: Watervoorraden van het Iberisch schiereiland

Kan het Commissielid Wulf-Mathies mededelen waarom het verslag over de Iberische watervoorraden, dat in opdracht van DG XVI door het consultancybedrijf Montgomery Watson met geld van het Cohesiefonds opgesteld zou worden, nog niet af is?

Het is onbegrijpelijk dat het verslag, waaraan alleen de laatste hand gelegd moet worden, nog steeds niet af is, terwijl er toch zo grote belangen op het spel staan die bescherming op het communautaire vlak verdienen.

Ook mag niet worden toegestaan dat communautaire middelen worden verspild.

Antwoord van Mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(24 februari 1997)

Het door het geachte Parlementslid genoemde consultancybedrijf heeft de conclusies van zijn verslag over de waterreserves van het Iberisch schiereiland eind 1996 voorgelegd. Die conclusies zijn alleen bindend voor de auteur. De Commissie onderzoekt ze om de resultaten te kunnen toepassen op de ingediende projecten, met name op het Alqueva-project.

(97/C 217/55)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3970/96
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie*(14 januari 1997)*

Betreft: Discriminatie van ingenieurs met een tertiair-onderwijsdiploma

De ingenieurs met een tertiair-onderwijsdiploma zijn in de gehele Europese Unie per lid-staat georganiseerd in nationale ingenieursverenigingen met rechtspersoonlijkheid.

Deze verenigingen vallen onder het secundaire wetenschappelijke vakbondsorgaan, het Europees Verbond van Nationale Ingenieursverenigingen (FEANI) met zetel in Parijs.

De enige uitzondering op deze organisatie wordt gevormd door Griekenland waar ongeveer de helft van het hoger technisch personeel afkomstig met een tertiair-onderwijsdiploma niet wordt vertegenwoordigd en dus buiten de genoemde organisaties staat.

Zo worden de afgestudeerde ingenieurs van de technische instituten, die een opleiding hebben die overeenkomt met die aan de Fachhochschulen of met een Bachelorsgraad door de nationale unie van ingenieursvereniging, door de Griekse Kamer van ingenieurs uitgesloten van het lidmaatschap en zijn zij dus niet vertegenwoordigd in de FEANI, en dus evenmin in de aanverwante organisaties en organen van de Europese Unie.

Het gevolg van dit alles is dat alleen de leden van de Kamer van ingenieurs de titel Europees Ingenieur mogen dragen en de helft van de beroepsbevolking met een tertiair diploma technisch onderwijs op non-actief is gesteld.

Kan de Commissie meedelen of zij hiervan op de hoogte is, en welke stappen zij van plan is te nemen om de nevenwerkingen ongedaan te maken van deze zelfreguleringsstoestand die de Griekse ingenieurswereld in de problemen brengt?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(27 februari 1997)*

Voor het merendeel van de beroepen bestaat er geen communautaire regelgeving (met uitzondering van de zogenaamde sectoriële richtlijnen die bepaalde minimale voorwaarden bevatten en vooral de gezondheidssector betreffen). Elke Lid-Staat is volledig bevoegd voor de regelgeving inzake de toegang tot en de uitoefening van een beroep. Het feit dat sommige beroepsbeoefenaren zich niet bij een bepaalde beroepsorganisatie kunnen aansluiten kan op zich niet worden gezien als een vorm van discriminatie in de zin van het gemeenschapsrecht.

De titel „Europees ingenieur” die door het Europees Verbond van Nationale Ingenieursverenigingen (FEANI) wordt verleend, is trouwens een privétitel die door een privé-organisatie wordt toegekend. Het feit dat bepaalde beroepsbeoefenaren deze titel niet mogen dragen vormt evenmin inbreuk op het gemeenschapsrecht.

Het vrije verkeer van deze beroepsbeoefenaren wordt door de hierboven beschreven situatie niet belemmerd aangezien het door het terzake geldende gemeenschapsrecht, en in het bijzonder door het algemeen stelsel van erkenning van diploma's wordt geregeld. Dit stelsel is toepasbaar op alle beroepen die niet onder een specifieke richtlijn vallen, mits aan bepaalde voorwaarden is voldaan. Dat is ook het geval voor de technische beroepen.

De richtlijnen waarbij dit stelsel tot stand is gebracht, zijn Richtlijn 89/48/EEG betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten (¹) en Richtlijn 92/51/EEG betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen, ter aanvulling van Richtlijn 89/48/EEG (²). De toepassing van een bepaalde richtlijn boven een andere in een specifiek geval hangt af van het niveau van het diploma dat vereist is voor toelating tot een bepaald beroep. Zo vallen de opleidingen van universitair niveau onder de eerste richtlijn, terwijl de tweede richtlijn diploma's betreft van beroepsopleidingen die niet onder Richtlijn 89/48/EEG vallen, van secundair, technisch of post-secundair niveau zijn en tenminste één jaar duren (baccalaureaat +1 of +2).

Het stelsel is telkens toepasbaar wanneer er in een Lid-Staat sprake is van een gereguleerd beroep, dat wil zeggen een beroep waarvan de toegang afhankelijk is van wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen en van het bezit van een diploma. De reden van de erkenning is de overeenstemming tussen de beroepsactiviteit waarvoor de migrant in zijn eigen Lid-Staat is opgeleid en de beroepsactiviteit die hij in de ontvangende Lid-Staat wil uitoefenen. Het stelsel verplicht de Lid-Staten niet de uitoefening van beroepen die onder de richtlijnen zouden kunnen vallen te regelen, noch de opleidingen te coördineren. Deze richtlijnen beperken zich tot een omschrijving van de vereiste en voldoende voorwaarden waaraan een aanvrager moet voldoen om erkenning te kunnen genieten. De Lid-Staten behouden hun vrijheid om het minimumkwalificatieniveau vast te stellen dat vereist is voor de toegang tot een beroep en voor de uitoefening ervan.

Er bestaan overigens compensatiemaatregelen (een proeve van bekwaamheid of een aanpassingsstage naar keuze van de migrant) om eventuele wezenlijke verschillen tussen de verschillende beroepsopleidingen te verhelpen. Voor de toepasbaarheid van het stelsel is vereist dat de migrant een „volledig gekwalificeerde beroepsbeoefenaar” is in de Lid-Staat van herkomst, hetgeen wil zeggen dat hij naast de verwerving van zijn diploma alle nodige stappen moet hebben ondernomen voor volledige toegang tot het beroep dat hij wenst uit te oefenen in de Lid-Staat van herkomst.

(¹) PB L 19 van 24.1.1989

(²) PB L 209 van 24.7.1992

(97/C 217/56)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3972/96
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie
(14 januari 1997)

Betreft: Windpark in Marmari op Euboia

In haar antwoord van 27 juli 1995 op mijn vraag E-1857/95 (¹) over het slecht functioneren van het windpark in Marmari op Euboia deelde de Commissie o.a. mede dat zij de Griekse autoriteiten reeds om gedetailleerde informatie heeft gevraagd over het functioneren van alle windparken die gesubsidieerd zijn, en dat zij zich het recht voorbehoudt om maatregelen te treffen.

Sinds dit antwoord zijn 17 maanden verstreken, en mijn vraag aan de Commissie luidt:

1. Welke gegevens heeft zij over het functioneren van het windpark in Marmari op Euboia?
2. Welke maatregelen heeft de Commissie genomen om te zorgen dat de communautaire kredieten goed worden gebruikt?

(¹) PB C 270 van 16.10.1995, blz. 60.

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie
(28 februari 1997)

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt kan het windpark van Marmari op Euboea niet productief functioneren als gevolg van technische defecten die niet zijn hersteld, met name wegens de ontbinding van het met de bouw van het park belaste consortium als gevolg van het faillissement van een van de twee partners.

De Griekse autoriteiten hebben de Commissie de verzekering gegeven dat de procedure voor het herstel van de beschadigde eenheden nu aan de gang is.

Aangezien de Lid-Staat bevestigt dat het windpark zal worden hersteld en in gebruik zal worden genomen, acht de Commissie het momenteel niet gerechtvaardigd maatregelen te nemen. Zij zal het dossier volgen tot het windpark opnieuw functioneert.

(97/C 217/57)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4000/96
van Miguel Arias Cañete (PPE) aan de Commissie
(14 januari 1997)

Betreft: Controle steunregeling olijfolie

In antwoord op het commentaar van de Rekenkamer in haar Jaarverslag over de begroting 1995 (¹), verklaart de Commissie dat zij de lid-staten die tekortschoten bij de controles heeft bedreigd de betalingen op te schorten. Zij heeft Griekenland en Spanje voorgesteld maatregelen te nemen om tegemoet te komen aan de kritiek.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij heeft aanbevolen en in hoeverre de genoemde lid-staten deze maatregelen ook daadwerkelijk hebben doorgevoerd?

(¹) PB C 340 van 12.11.1996, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(7 februari 1997)*

De Commissie had geconstateerd dat in de betrokken twee Lid-Staten de fundamentele controle-instrumenten die zijn voorgeschreven bij de communautaire regeling inzake productiesteun voor olijfolie, ontbraken of ontoereikend waren, en was voorts van mening dat in die twee Lid-Staten de beheers- en controleprocedures als geheel niet in staat waren afdoende garanties tegen het risico van fraude en onregelmatigheden te bieden. Daarom heeft zij een aantal verbeteringen voorgesteld, waaronder met name de volgende:

- verbetering van de coördinatie tussen de verschillende bij de maatregel betrokken instanties, vaststelling van deugdelijke en volledige nationale instructies, strikte toepassing van de sancties ten aanzien van de marktdeelnemers bij wie de controle-instanties onregelmatigheden hebben ontdekt;
- intensivering van de controles ter plaatse bij de producenten wegens het ontbreken van een olijventeeltkader en een centraal geautomatiseerd gegevensbestand, uitvoering van alle bij de communautaire regeling voorgeschreven administratieve verificaties van de steunaanvragen, vaststelling van homogene criteria voor de opsporing van abnormale opbrengsten aan olijven en aan olie en intensivering van de verificaties bij de oliefabrieken en de producentenorganisaties.

De Commissie volgt de uitvoering van de gevraagde maatregelen van nabij. De betrokken twee Lid-Staten hebben reeds bepaalde verbeteringen aangebracht, maar dat is nog niet genoeg. In de context van het voorstel tot hervorming van de gemeenschappelijke marktordening in de sector olijfolie zal de Commissie rekening houden met de noodzaak om in die situatie verbetering te brengen.

---

*(97/C 217/58)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4003/96****van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(9 januari 1997)*

Betreft: Donauwerken

1. Heeft de Raad met de Overeenkomst ter bescherming en een verstandig gebruik van de Donau ingestemd? Zo neen, waarom niet?
2. Mocht de Overeenkomst ter bescherming van de Donau reeds zijn goedgekeurd: is het de Raad van ministers bekend dat de voorgenomen werkzaamheden aan de Donau tussen Straubing en Vilshofen, waarbij onder meer stuwen worden aangelegd, een inbreuk betekent op de door de Bondsregering en de vrijstaat Beieren in het Donau-actieprogramma en in de Overeenkomst ter bescherming van de Donau aangegane internationale verplichtingen?

Antwoord*(3 april 1997)*

Het ligt niet op de weg van de Raad het door de Geachte Afgevaardigde genoemde Verdrag aan te nemen, wel dient hij een besluit te nemen over de sluiting daarvan door de Gemeenschap, wat nu kan gebeuren aangezien de adviezen van het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité beschikbaar zijn.

De Raad is overigens niet op de hoogte van de door de Geachte Afgevaardigde genoemde voorgenomen werkzaamheden.

---

*(97/C 217/59)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4014/96****van Ria Oomen-Ruijten (PPE) aan de Commissie***(14 januari 1997)*

Betreft: De overstromingsproblematiek

Voor de aanpak van de grensoverschrijdende overstromingsproblematiek zijn er in het kader van de communautaire initiatieven bedragen uitgetrokken:

- INTERREG-IIc: 100 miljoen ecu voor de periode 1995 — 1999
- Voor pilot-projecten: 30 miljoen ecu uit EFRO (ex art. 10) en uit EOGFL (ex art. 8).

1. Welke projecten zijn er tot nu toe bij de Europese Commissie ingediend voor de dijkversterking en andere aanpassingen ter voorkoming van overstromingen?
2. Welke projecten komen voor subsidie in aanmerking of voor welke projecten is er al subsidie toegekend?
3. Welke bedragen zijn er voor deze projecten toegezegd?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(27 februari 1997)

Op 10 juli 1996 heeft de Commissie de richtsnoeren voor Interreg II C gepubliceerd ⁽¹⁾. In de mededeling is bepaald welke maatregelen in het kader van het Interreg II C-programma, afdeling „ruimtelijke ordening en preventie van overstromingen, via transnationale samenwerking” voor steun in aanmerking komen. Nederland komt in aanmerking voor 100 miljoen ecu voor dit onderdeel van het Interreg II C-programma.

Nederland heeft in samenwerking met Duitsland, Frankrijk, België en Luxemburg een gezamenlijk programma voor Interreg II C „ruimtelijke ordening en preventie van overstromingen, via transnationale samenwerking” voor het hele Rijn-Maas-gebied opgesteld. Dit programma is op 15 januari 1997 aan de Commissie voorgelegd en wordt momenteel onderzocht.

Op grond van artikel 10 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 4254/88 met betrekking tot het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling ⁽²⁾ heeft Nederland bovendien 14 miljoen ecu ontvangen voor vijf specifieke projecten op het gebied van de aanpak van de overstromingsproblematiek:

- renovatie en verbetering van de watervoorzieningen in Dalem (provincie Zuid-Holland): EFRO-bijdrage: 2,8 miljoen ecu; totale kosten: 5,6 miljoen ecu;
- de Haatlandhaven-sluis in Kampen (provincie Overijssel): EFRO-bijdrage: 2,4 miljoen ecu; totale kosten: 4,8 miljoen ecu
- waterbeheer en landgebruik in Bornsebeek en Woolderbinnenbeek (provincie Overijssel): EFRO-bijdrage: 1,65 miljoen ecu; totale kosten: 3,3 miljoen ecu;
- waterbeheer en milieuverbetering in de Tungelroyschebeek (provincie Limburg): EFRO-bijdrage: 2,95 miljoen ecu; totale kosten: 5,9 miljoen ecu;
- Hollandsch Duitsch Gemaal in Nijmegen (provincie Gelderland): EFRO-bijdrage: 4,2 miljoen ecu, totale kosten: 11,6 miljoen ecu.

Er zijn geen projecten voor dijkverzwaring of andere voorzieningen voor overstromingspreventie aan het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw — afdeling Oriëntatie voorgelegd in het kader van artikel 8 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 4256/88 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB C 200 van 10.7.1996.

⁽²⁾ PB L 193 van 31.7.1993.

(97/C 217/60)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4020/96
van Erika Mann (PSE) aan de Commissie
(14 januari 1997)

Betreft: Behoeftte aan een EU-onderzoeknetwerkbeleid en de strategie op lange termijn

De onderlinge koppeling van universitaire netwerken in geheel Europa vormt een belangrijk element voor de ontwikkeling van geavanceerde netwerkdiensten in Europa en voor de totstandbrenging van de Europese informatiemaatschappij. Er bestaat momenteel geen consequent beleid op dit terrein dat dit koppelt aan andere ontwikkelingen op telecommunicatiegebied, b.v. de ontwikkeling van multimediatelevisieprogramma's en „real-time” videodiensten. Als gevolg daarvan worden Europese onderzoekers ernstig gehinderd in hun mogelijkheden om deel te nemen aan paneuropese coöperatieve onderzoeksactiviteiten.

Er bestaan geen communautaire beleidsrichtsnoeren op langere termijn op het terrein van onderzoeknetwerken.

Kan de Commissie toelichten hoe er een strategie op lange termijn kan worden ontworpen, ontwikkeld en uitgevoerd met het doel een gedegen netwerkinfrastructuur voor Europese onderzoekers tot stand te brengen en hoe dit van de noodzakelijke middelen kan worden voorzien voor de tenuitvoerlegging daarvan?

(97/C 217/61)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4021/96

van Erika Mann (PSE) aan de Commissie

(14 januari 1997)

Betreft: Behoeftte aan een EU-onderzoeknetwerkbeleid

De onderlinge koppeling van universitaire netwerken in geheel Europa vormt een belangrijk element voor de totstandbrenging van de Europese informatiemaatschappij. EU-onderzoekers worden echter ernstig gehinderd in hun mogelijkheden door het niveau van de netwerkdiensten waar zij momenteel toegang toe hebben. Zij hebben een achterstand op onderzoekers in de VS, die een netwerk gebruiken met een capaciteit voor het verzenden van data van 45 megabit/sec., terwijl het paneuropese onderzoeknetwerk, EuropaNET, een maximumcapaciteit heeft van 8 megabit/sec.

Het TEN-34-project van de Commissie, dat deel uitmaakt van het vierde kaderprogramma, verenigt alle Europese nationale onderzoeknetwerken, de belangrijkste partijen op het terrein van de Europese telecommunicatie en de Europese Commissie met het doel een 34 Mbps-netwerkinfrastructuur, waardoor de nationale onderzoeknetwerken onderling gekoppeld worden, tot stand te brengen. TEN-34 zou de grondslag kunnen en moeten zijn voor een paneuropese infrastructuur van hetzelfde niveau als in de VS beschikbaar is voor onderzoekers en consumenten. Het project zal evenwel 15 maanden duren en er kan niet worden gewaarborgd dat in de behoeften van netwerkonderzoekers op langere termijn kan worden voorzien.

De huidige planningstermijn van 15 à 18 maanden voor TEN-34 is te kort en leidt tot een gebrek aan stabiliteit voor diensten die beschikbaar zijn voor de onderzoek- en onderwijsgemeenschap. Het ontbreken van een aanpak op lange termijn zal een struikelblok zijn voor de cruciale rol die het onderzoeknetwerkbeleid zou moeten spelen bij de ontwikkeling van diensten voor de consument. Paneuropese onderzoeknetwerken zijn de weg naar de voorziening in geavanceerde telecommunicatiediensten voor de onderwijssector en bieden de mogelijkheid om nieuwe ideeën en producten in een technologisch geavanceerde omgeving uit te proberen.

Een onderzoekbeleid op langere termijn is dringend noodzakelijk om de EU-industrie te laten overleven en de Europese consumenten de vruchten te laten plukken via de beschikbaarstelling van meer uitgekende producten en diensten. Kan de Commissie bevestigen dat dit haar voornemen in het kader van het vijfde kaderprogramma is?

(97/C 217/62)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4022/96

van Erika Mann (PSE) aan de Commissie

(14 januari 1997)

Betreft: Behoeftte aan faciliteiten voor de toegang tot internationale telecommunicatiediensten

Universiteiten in de VS zijn onderling verbonden door een infrastructuur voor datacommunicatie met hoge snelheid. Soortgelijke infrastructuren worden op nationaal niveau in Europa gecreëerd. Op paneuropees niveau zijn de telecommunicatiekosten echter prohibitief hoog. Als gevolg daarvan hebben Europese onderzoekers geen toegang tot een paneuropees datanetwerk met hoge capaciteit.

Een door DANTE (Delivery of Advanced Network Technology to Europe NV, een niet-commerciële organisatie die eigendom is van Europese nationale universitaire netwerken) in 1994 verricht onderzoek in het kader van EuroCAIRN (European Cooperation for Academic and Industrial Research Networking)-project toonde aan dat de vereiste netwerkstructuur aanwezig is, maar dat het een reëel probleem is daartoe tegen redelijke kosten toegang te krijgen.

Het probleem is volledig te wijten aan de terughoudendheid van de „providers” om de infrastructuur beschikbaar te stellen. Aansluitkosten en de bandbreedtetoeegang worden kunstmatig beperkt uit vrees voor concurrerende initiatieven die volledig vallen buiten de doeleinden die de meeste gebruikers en met name de Europese onderzoekers nastreven.

Open Network Provision (ONP) pakt dit probleem aan, maar op nationaal niveau. Er bestaat geen gelijkwaardige regeling ten gunste van het gebruik van telecommunicatiediensten tussen landen onderling. Dit belemmert de totstandbrenging van een netwerkstructuur met een hoge capaciteit voor Europese onderzoekers. In Europa zijn de nationale informatiesnelwegen onderling verbonden door landwegen.

Is de Commissie het ermee eens dat een gebrekkige toegang tot breedbandcommunicatie een belemmering vormt voor de ontwikkeling van een Europese informatiesnelweg? Kan de Commissie haar beleid ter verbetering van deze situatie voor gebruikers van de telecommunicatie uiteenzetten?

**Gecombineerd Antwoord
van de heer Bangemann namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-4020/96, E-4021/96 en E-4022/96**

(25 februari 1997)

De Commissie voert al een aantal jaren een onderzoeknetwerkbeleid. Het beleid werd voor het eerst geïmplementeerd in 1989 via het communautair gefinancierde IXI-project, waarbij alle nationale onderzoeknetwerken onderling werden gekoppeld, en leidde tot de oprichting van EuropaNet, dat volledig door de gebruikers wordt gefinancierd.

Met het TEN-34-initiatief wordt dat beleid voortgezet. Het werd binnen het gezamenlijke kader van de programma's telematicatoepassingen en informatietechnologie meer bepaald opgezet om Europese onderzoekers eenzelfde soort ondersteuning te geven als Amerikaanse onderzoekers krijgen. Het initiatief ging van start in een tijd dat de Amerikaanse nationale wetenschapsstichting haar 45 Mbps (megabit per seconde) infrastructuur ontmantelde en op een strategie overschakelde die gericht was op commerciële dienstverlening, hetgeen vervolgens mislukte.

De Commissie geeft toe dat de projectbenadering haar beperkingen heeft. Met EuropaNet, dat een financiële injectie van de Gemeenschap kreeg, blijkt echter dat een project tot stabiele diensten kan leiden, maar dat de eigen budgettaire grenzen van de gebruiker het tempo aangeven waarin de diensten kunnen worden ontwikkeld.

De Commissie werkt momenteel aan voorstellen betreffende het vijfde kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling en zal nagaan welke ruimte er is voor verdere activiteiten ter ondersteuning van internationale onderzoeknetwerken die in overeenstemming zijn met de algemene prioriteiten en beperkingen van het programma. Desondanks zijn nationale bijdragen van essentieel belang willen de Europese onderzoeknetwerken gelijke tred kunnen houden met de Amerikaanse.

Daarnaast heeft de Commissie een groep hogere ambtenaren opgezet om de dynamiek van het EuroCairn-project in stand te houden. Dit permanent ad hoc-comité adviseert de Commissie over onderzoeknetwerkbeleid, en verschaft de Lid-Staten en de geassocieerde staten een kanaal om informatie over nationaal beleid uit te wisselen. Het comité staat los van de kaderprogramma's, en kan bijgevolg blijven bestaan om als draagvlak te fungeren voor beleidscoördinatie op lange termijn.

De Commissie erkent dat grensoverschrijdende breedbanddiensten van fundamenteel belang zijn voor de totstandbrenging van een Europese supersnelweg, een en ander in overeenstemming met de aanbevelingen die in het verslag „Europa en de wereldwijde informatiemaatschappij” van de Bangemann-groep van 24 mei 1996 zijn neergelegd. De Commissie is echter niet bevoegd om voor dergelijke diensten tarieven op te stellen. Het uitgangspunt is dat een klimaat wordt geschapen waarin de prijzen door marktwerking gaan dalen. Met de recente Richtlijn 96/19/EG ⁽¹⁾ betreffende alternatieve infrastructuur aanbidding kunnen ondernemers nu concurrerende grensoverschrijdende diensten exploiteren en zal de oprichting van nieuwe ondernemingen worden bevorderd. De Commissie verwacht dat als gevolg daarvan de prijzen zullen dalen en het aanbod van breedbanddiensten onder invloed van de vraag zal worden gestimuleerd.

⁽¹⁾ PB L 74 van 22.3.1996.

(97/C 217/63)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4030/96
van Gerardo Fernández-Albor (PPE) aan de Commissie
(14 januari 1997)

Betreft: Eis van het Verenigd Koninkrijk dat reders met Engelse vergunningen Engels spreken

Een van de 10 punten van een plan dat onlangs is ingediend door de verantwoordelijke ambtenaar voor de visvangst van de Engelse regering om eens en voor altijd een einde te maken aan het vraagstuk van de buitenlandse vissers die destijds visvergunningen van Engelse collega's hebben gekocht bestaat hieruit dat de bemanningen van Spaanse vissersschepen Engels spreken.

Hiermee bekroont het Verenigd Koninkrijk een serie gewelddadige ingrepen tegen de buitenlandse vissersvloot die onder Engelse vlag vaart. Het gaat hierbij om ongeveer 150 vissersschepen die volgens de Britse overheid, 20% van de vangst binnen de nationale quota's voor hun rekening nemen.

Is de Commissie van mening dat de Britse eis dat de bemanningen van de Spaanse vissersschepen die Britse vissersvergunningen hebben, in overeenstemming is met het betreffende communautaire recht ten aanzien van de vier vrijheden en dat dit een ontoelaatbare discriminatie is aangezien nimmer enige burger van de Gemeenschap de verplichting werd opgelegd een bepaalde andere taal van de EU te leren?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(17 februari 1997)

De Commissie heeft in de pers gelezen over het voornemen van de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk om aan de uitoefening van de visserij onder hun nationale vlag de voorwaarde te verbinden dat de bemanning van het vissersvaartuig Engels kent.

De door Spaanse reders geëxploiteerde vissersvaartuigen die onder de vlag van het Verenigd Koninkrijk varen, werken gewoonlijk met een in Spanje wonende bemanning, zulks in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht en de jurisprudentie van het Hof van Justitie ter zake. De Britse autoriteiten kunnen derhalve kennis van het Engels niet verplicht stellen onder de omstandigheden zoals in het Gemeenschapsrecht bedoeld.

De autoriteiten kunnen echter wel verlangen dat de officieren van de onder hun nationale vlag varende schepen, die tegenover hen verantwoordelijk zijn voor de toepassing van de voorschriften betreffende de openbare orde, voldoende taalkennis bezitten om bepaalde met hun functie verband houdende regels en procedures te kunnen begrijpen en toepassen.

(97/C 217/64)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4031/96
van Anne André-Léonard (ELDR) aan de Commissie
(14 januari 1997)

Betreft: Ontbreken van een regeling voor schadeloosstelling in termijnen in Griekenland

In 1992 werden bij een auto-ongeval in Griekenland twee Belgen zwaar gewond. Zij moesten herhaaldelijk in het ziekenhuis worden opgenomen en een aantal keren worden geopereerd.

De hen voorgestelde schadevergoeding is ronduit ongehoord, aangezien het ongeval voor hen verregaande gevolgen zal blijven hebben en de na het ongeval in 1992 ingediende verzoeken om schadeloosstelling nog steeds in behandeling zijn.

De meeste lid-staten van de Europese Unie hebben een regeling voor schadeloosstelling in termijnen ingevoerd. Griekenland behoort daar helaas niet toe.

Kan de Commissie gezien het feit dat een regeling voor schadeloosstelling in termijnen noch door de Griekse rechtbanken noch door de Griekse wetgeving wordt erkend en gezien de ernst van de schade als gevolg van dit auto-ongeval meedelen of deze Belgen, die het slachtoffer van de vigerende Griekse regeling zijn, via andere juridische wegen meer genoegdoening kunnen krijgen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(21 februari 1997)*

Sinds in 1972 de eerste richtlijn inzake autoverzekeringen⁽¹⁾ (eerste richtlijn „motorrijtuigen”) werd goedgekeurd, streeft de Commissie naar een verzekeringssysteem van verplichte wettelijke aansprakelijkheid dat zowel vrij verkeer op heel het communautaire grondgebied als schadeloosstelling van de slachtoffers van verkeersongevallen garandeert. Deze richtlijn legde een verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid op, waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen in de hele toenmalige Gemeenschap aanleiding kon geven.

Deze basisbescherming werd uitgebreid en versterkt in de tweede⁽²⁾ en derde⁽³⁾ richtlijn betreffende autoverzekeringen (tweede en derde richtlijnen „motorrijtuigen”). In de tweede richtlijn werd de omvang van deze bescherming vastgelegd door middel van minimumbedragen voor de verplichte dekking (bedragen in ecu) in alle Lid-Staten en door de personen te omschrijven die moeten worden gedekt door deze verplichte wettelijke aansprakelijkheid. De derde richtlijn „motorrijtuigen” voorziet in de dekking van het gehele communautaire grondgebied op basis van één enkele premie.

Deze richtlijnen bevatten echter geen maatregelen tot volledige harmonisatie van de hoogte van de schadeloosstelling die aan de slachtoffers wordt toegekend. De richtlijnen „motorrijtuigen” hebben het principe van een verplichte dekking op basis van één enkele premie ingevoerd voor de verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en er de minimuminhoud van vastgesteld. Het gaat bijgevolg om een minimale harmonisatie die geen op het gehele communautaire grondgebied na te leven uniforme verplichting omvat inzake het bedrag en de modaliteiten van de schadeloosstelling. De Lid-Staten hebben de vrijheid een hogere of lagere schadeloosstelling vast te stellen, op voorwaarde dat de minimumbedragen van de richtlijn „motorrijtuigen” worden nageleefd. In het onderhavige geval heeft de Commissie de omzetting van de richtlijn in kwestie in Grieks recht al onderzocht en geconstateerd dat deze conform was met het bepaalde in deze richtlijn. In dit verband kan het geschil tussen de Belgische verzekerde en de Griekse verzekeraar waarnaar het Geachte Parlementslid verwijst, slechts worden opgelost door de nationale rechtbanken.

Uit de derde richtlijn „motorrijtuigen” blijkt overigens dat de verzekerde dekking die van de Lid-Staat is waar het contract is getekend, of die van de Lid-Staat waar het voertuig gewoonlijk is gestald indien laatstgenoemde dekking hoger is. In onderhavig geval is er geen sprake van de tweede mogelijkheid; het voertuig werd in Griekenland gehuurd, derhalve gedekt door een Griekse verzekeraar en gewoonlijk in Griekenland gestald. Bijgevolg is de uitgekeerde schadeloosstelling klaarblijkelijk berekend volgens de voorschriften van de Griekse wetgeving. Het feit dat andere Lid-Staten een hogere dekking bieden of andere methodes toepassen voor de schadeberekening is geen factor die in overweging moet worden genomen bij de beoordeling van de conformiteit van een dekkingsregeling met de communautaire richtlijnen.

⁽¹⁾ Richtlijn van de Raad van 24 april inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid (72/166/EEG) — PB L 103 van 2.5.1972

⁽²⁾ Tweede richtlijn van de Raad van 30 december 1983 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven (84/5/EEG) — PB L 8 van 11.1.1984

⁽³⁾ Derde richtlijn van de Raad van 14 mei 1990 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven (90/232/EEG) — PB L 129 van 19.5.1990

(97/C 217/65)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4036/96**van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie***(14 januari 1997)*

Betreft: Subsidies van het financieel mechanisme van de Europese Economische Ruimte voor restauratie van het Europees historisch erfgoed

Kan de Commissie meedelen welke werken en welke monumenten, alsmede de daarmee gemoeide bedragen, hebben geprofiteerd van het financieel mechanisme van de Europese Economische Ruimte (EER) sinds het bestaan daarvan?

Kan zij voorts meedelen welk budget in de toekomst in het kader van het financieel mechanisme van de Europese Economische Ruimte voor dergelijke maatregelen wordt uitgetrokken?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(7 februari 1997)*

Via het financieel mechanisme van de Europese Economische Ruimte (waaraan wordt bijgedragen door de Gemeenschap, IJsland, Liechtenstein en Noorwegen) is steun verleend voor werkzaamheden in een aantal Griekse kloosters en Spaanse kathedralen.

Voor Griekenland zijn nu betalingsverplichtingen aangegaan ten belope van in totaal 8,152 miljoen ecu. Alle projecten, behalve dat voor het Ormyliaklooster, hebben betrekking op de Athosberg. De uitvoering ervan zal bijdragen tot de instandhouding van unieke monumenten en zal het ook mogelijk maken het culturele toerisme in de betrokken regio te ontwikkelen. Het gaat bij deze projecten om:

- de restauratie en uitbreiding van kloostergebouwen in het Ivironklooster (3,684 miljoen ecu) en het Simonos Petras-klooster (0,89 miljoen ecu);
- de ontwikkeling van een onderzoek- en diagnosecentrum voor de bestudering van byzantijnse en postbyzantijnse religieuze schilderijen en de herstructurering van twee binnenplaatsen in het Ormyliaklooster (1,745 miljoen ecu);
- de stabilisering van de fundering van het Stavronikitaklooster (1,833 miljoen ecu).

Wat de restauratie van Spaanse kathedralen betreft, zijn subsidies ten bedrage van 13,62 miljoen ecu goedgekeurd voor de kathedralen van León, Salamanca en Burgos en voor de San Isidoro-kerk in León.

Van de andere landen die voor het financieel mechanisme in aanmerking komen, zijn tot nog toe geen aanvragen met betrekking tot de instandhouding van het historische erfgoed ontvangen.

Wat de toekomstige financiering van dit soort projecten betreft, wordt erop gewezen dat er binnen de toewijzing uit het financieel mechanisme voor elke betrokken Lid-Staat geen specifieke quota voor bepaalde sectoren zijn.

(97/C 217/66)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4043/96
van Honor Funk (PPE) aan de Commissie
(6 januari 1997)

Betreft: Diergeneesmiddel dimetridazol

Het diergeneesmiddel dimetridazol is sinds juli 1995 opgenomen in bijlage IV bij verordening (EEG) nr. 2377/90⁽¹⁾, hetgeen betekent dat het is verboden als geneesmiddel voor diergeneeskundig gebruik bij voedselproducerende dieren. Stoffen die zijn opgenomen in voornoemde bijlage IV vormen volgens artikel 5 van de verordening in kwestie in iedere concentratie een gevaar voor de gezondheid van de consument. Ondanks deze inzichten die de Commissie bij de beoordeling van het diergeneesmiddel dimetridazol heeft verkregen, is het gebruik van deze stof onder toepassingvoorwaarden die vergelijkbaar zijn met die voor het vroegere diergeneesmiddel als toevoeging in diervoeder nog steeds toegestaan.

Waarom presenteert de Commissie op grond van de haar bekende gegevens en overeenkomstig haar verplichtingen die voortvloeien uit artikel 7, lid 1 en lid 2 B, eerste zin van richtlijn 70/524/EEG⁽²⁾ inzake toevoegingsmiddelen in de veevoeding niet onverwijld een voorstel voor een verbod op dimetridazol als toevoeging in diervoeder?

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 270 van 14.12.1970, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(14 februari 1997)

Zoals het geachte Parlementslid opmerkt, is het gebruik van dimetridazol als diergeneesmiddel sinds september 1995 verboden. Voor de residuen van dit geneesmiddel kon geen maximumwaarde worden vastgesteld volgens de procedure van Verordening (EEG) nr. 2377/90, omdat de twijfels omtrent de gevolgen voor de volksgezondheid niet konden worden weggelaten, aangezien de daarvoor vereiste studies ontbreken.

Juridisch gesproken, geldt het besluit waarbij een geneesmiddel wordt verboden, niet voor dezelfde substantie als toevoegingsmiddel in de zin van Richtlijn 70/524/EEG.

Voor dimetridazol als toevoegingsmiddel is door de Commissie een nieuw onderzoek gestart in het licht van de bevindingen die tot het verbod van deze stof als geneesmiddel hebben geleid. Op verzoek van de Commissie gaat het Wetenschappelijk Comité voor de diervoeding momenteel na of de residuen schadelijk kunnen zijn voor de verbruiker. Zodra de Commissie het advies van het comité ontvangt, zal zij beslissen of de vergunning voor dimetridazol kan worden gehandhaafd.

(97/C 217/67)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4047/96**van Eva Kjer Hansen (ELDR) aan de Commissie***(17 januari 1997)**Betreft: Fraude in het douanevervoer*

In Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 ⁽¹⁾ is in artikel 379, lid 1, het volgende bepaald: „Wanneer een zending niet bij het kantoor van bestemming is aangebracht en de plaats van de overtreding of onregelmatigheid niet kan worden vastgesteld, deelt het kantoor van vertrek dit zo spoedig mogelijk mede aan de aangever, doch uiterlijk binnen elf maanden na geldigmaking van de aangifte voor communautair douanevervoer.”

Is het de Commissie bekend dat de lid-staten zich systematisch niet aan deze termijn houden?

Wat de eigen middelen betreft wordt in Verordening (EEG, Euratom) nr. 1552/89 van de Raad ⁽²⁾ in artikel 6, lid 3, het volgende bepaald: „Vanaf 1 januari 1990 zendt iedere lid-staat de Commissie per half jaar een beknopte beschrijving toe van fraudegevallen en onregelmatigheden waarmee rechten ten bedrage van meer dan 10.000 Ecu zijn gemoed”.

De inkomsten die de Europese Unie sinds de totstandkoming van de interne markt door fraude en onregelmatigheden bij de administratie van het communautaire douanevervoer als gevolg van slecht beheer door de bevoegde nationale autoriteiten heeft gederfd, zouden volgens desbetreffende vaststellingen 8.000 miljoen ecu bedragen.

Waarom heeft de Commissie de haar, met name krachtens de artikelen 169, 171 en 209A van het Verdrag, verleende bevoegdheden niet gebruikt om niet-geïnde bedragen terug te vorderen?

Heeft de Commissie plannen voor de wijziging van:

1. Verordening (EEG) nr. 1468/81 ⁽³⁾, en met name op korte termijn schrapping van de artikelen 8 en 17,
2. Richtlijn 76/308/EEG ⁽⁴⁾, en met name op korte termijn schrapping van de artikelen 4 en 14,

die een belemmering vormen voor onderzoek dat door een lid-staat wordt verricht?

⁽¹⁾ PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 155 van 7.6.1989, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 144 van 2.6.1981, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 73 van 19.3.1976, blz. 18.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(7 maart 1997)*

Niettegenstaande de ernstige problemen waarmee het communautair douanevervoer te kampen heeft, beschikt de Commissie niet over concrete informatie waaruit zou blijken dat de Lid-Staten hun uit Artikel 379 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 voortvloeiende verplichting om de aangever binnen elf maanden na de datum van geldigmaking van de aangifte te informeren, systematisch niet nakomen. De Commissie zou het alleszins op prijs stellen van het geachte Parlementslid alle informatie hieromtrent te ontvangen waarover hij beschikt.

Dit artikel bepaalt echter eveneens dat in de vorengenoemde kennisgeving dient te worden vermeld dat het bewijs van de regelmatigheid van de transactie binnen drie maanden na deze kennisgeving moet worden geleverd. Indien dit bewijs niet binnen de genoemde termijn wordt geleverd, is de Lid-Staat gehouden de nodige maatregelen te nemen om de rechten en andere heffingen in te vorderen. Een onderzoek van de Commissie op dit gebied (1994-1995) heeft aangetoond dat deze invorderingsprocedures in talrijke Lid-Staten met vertraging worden ingeleid. De Commissie zoekt samen met de Lid-Staten naar een oplossing voor dit probleem.

De financiële gevolgen van de fraude op douanegebied zijn weliswaar aanzienlijk maar toch niet zo groot als het geachte Parlementslid vermoedt. De raming van 8.000 miljoen ecu die aanvankelijk door een handelsorganisatie aan de parlementaire enquêtecommissie voor het douanevervoer werd opgegeven, omvat zowel de douanerechten als de nationale belastingen en vermoedelijk ook de indirecte economische kosten. De Commissie acht deze raming echter niet geheel correct. Aan de hand van de informatie die zij tot op heden van de Lid-Staten heeft ontvangen, raamt de Commissie de nog in te vorderen bedragen, zowel wat de eigen middelen van de Gemeenschap als wat de nationale belastingen betreft, op ongeveer 1.500 à 2.000 miljoen ecu, waarvan ongeveer 300 à 400 miljoen ecu eigen middelen van de Gemeenschap. Gezien de tijd die de invordering normaliter in beslag neemt en omdat in bepaalde gevallen procedures worden opgeschort wanneer een zaak bij een rechtbank aanhangig wordt gemaakt, kan uit het feit dat deze bedragen nog niet zijn ingevorderd niet automatisch worden geconcludeerd dat de betrokken Lid-Staat zijn communautaire verplichtingen niet is nagekomen.

De Lid-Staten zijn verantwoordelijk voor de invordering van verschuldigde bedragen. De Commissie volgt de invorderingsprocedures, maar is niet bevoegd daarin direct in te grijpen en is niet in staat om toezicht te houden op elk individueel geval. Analyses van belangrijke zaken, directe bilaterale enquêtes en onderzoeken ter plaatse in alle Lid-Staten kunnen voor de Commissie aanleiding zijn de betrokken autoriteiten te verzoeken passende maatregelen te nemen, indien dit nog niet is geschied. Voorts kunnen de betrokken Lid-Staten tot het betalen van moratoriuminteressen verplicht worden indien de eigen middelen de Commissie niet tijdig ter beschikking worden gesteld.

Wanneer de rechten niet worden ingevorderd, dient de Lid-Staat de Commissie toestemming te vragen om de niet-ingevorderde bedragen af te schrijven overeenkomstig het bepaalde in Artikel 17, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1552/89 van de Raad. Worden de invorderingsprocedures niet correct toegepast, dan kan de Commissie krachtens het EG-verdrag een inbreukprocedure inleiden, vooral wanneer de betrokken Lid-Staat de bepalingen betreffende de invordering van rechten systematisch overtreedt en weigert zijn interne voorschriften in overeenstemming te brengen met de communautaire wetgeving. Op het gebied van het douanevervoer zijn de besluiten in verband met deze procedures afhankelijk gesteld van de resultaten van het lopende overleg dat hieromtrent met de Lid-Staten wordt gevoerd.

Een voorstel tot vervanging van Verordening (EEG) nr. 1468/81 van de Raad betreffende de wederzijdse bijstand op douane- en landbouwgebied door een nieuwe tekst wordt momenteel onderzocht. Het Parlement heeft in december 1993 advies ⁽¹⁾ uitgebracht over dit voorstel ⁽²⁾. Het lag niet in de bedoeling Artikel 8 in te trekken aangezien de daardoor opgelegde beperking enkel betrekking heeft op de verzending van de originelen, maar geen gevolgen heeft voor de, al dan niet voor echt gewaarmerkte, kopieën. De Lid-Staten hebben wat dit betreft nooit enige moeilijkheid gesignaleerd. De Commissie heeft wel voorgesteld Artikel 17 te wijzigen, overeenkomstig een door het Parlement ingediend amendement, ten einde de mogelijkheid tot ontheffing van de verplichting tot het verlenen van bijstand te beperken tot gevallen waarin de bescherming van de openbare orde in het geding is. De Raad weigerde dit voorstel te aanvaarden hoewel hij akkoord ging met een enigszins gewijzigde versie van Artikel 17 waarin een bepaling betreffende de bescherming van persoonsgegevens wordt opgenomen en de Lid-Staten de verplichting wordt opgelegd de Commissie te informeren wanneer bijstand wordt geweigerd en de reden van deze weigering mede te delen.

De Commissie is voornemens in haar wetgevingsprogramma voor 1997 een verbetering van Richtlijn 76/308/EEG betreffende wederzijdse bijstand voor te stellen, met name wat de invordering van schuldvorderingen betreft. Bij de voorbereiding van dit voorstel onderzoekt de Commissie de gevolgen van de in de artikelen 4 en 14 neergelegde beperkingen voor de daadwerkelijke invordering van schuldvorderingen binnen de Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB C 20 van 24.1.1994.

⁽²⁾ COM(92)544 gewijzigd bij COM(93)350 en COM(94)34.

(97/C 217/68)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4050/96

van **Cristiana Muscardini (NI)** aan de Commissie

(17 januari 1997)

Betref: Sluiting van de fabriek van Nestlé in Abbiategrosso

Het multinationale bedrijf Nestlé heeft besloten zijn fabriek in Abbiategrosso (provincie Milaan) voor het einde van het eerste halfjaar van 1998 te sluiten, waardoor de reeds ernstige werkloosheid in het gebied rond Abbiategrosso nog verergert.

De burgemeesters en gemeenteraadsleden in het betrokken gebied hebben Nestlé Italia verzocht hun herstructureringsplan te herzien, alle nodige maatregelen te treffen ten behoeve van het behoud en de reactivering van de werkgelegenheid en zich in te zetten voor de bescherming van produkties die de reputatie van Italië uitmaken en die vreemd genoeg in de toekomst alleen in het buitenland dreigen te worden gemaakt.

Kan de Commissie, teneinde de werknemers en de plaatselijke gemeenschappen te beschermen, mededelen:

1. of zij op de hoogte is van de huidige crisissituatie,
2. of zij voornemens is bedrijfsverplaatsingen in de Unie te reglementeren, om te voorkomen dat de negatieve gevolgen ervan de gezinnen van de werknemers treffen,
3. of zij kan nagaan of uit verschillende hoofde communautaire steun is bestemd voor maatschappijen die deel uitmaken van het Nestlé-concern, om in de toekomst te vermijden dat multinationale bedrijven die hun fabrieken sluiten zonder zich bijzonder veel van het lot van hun werknemers en hun gezinnen aan te trekken, worden gesteund?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie*(24 februari 1997)*

De Commissie bedankt het Geachte Parlementslid de aandacht te hebben gevestigd op de situatie van de vestiging Nestlé te Abbiategrosso.

Hoewel er volgens de informatie van het Geachte Parlementslid gewag is gemaakt van de sluiting van de firma zijn er geen concrete gegevens voorhanden waaruit blijkt dat de multinational in kwestie van plan is de in Abbiategrosso gerealiseerde productie naar een andere Lid-Staat te verplaatsen.

Voor het geval het niet alleen gaat om de sluiting van de vestiging moet eraan worden herinnerd dat verplaatsingen om strategische, industriële en economische redenen onafhankelijk van overheden of de Commissie plaatsvinden. Bijgevolg meent de Commissie dat zij niet dient op te treden, behalve als er duidelijk sprake zou zijn van een eventuele schending van de regels van het EG-Verdrag.

Voor zover de Commissie bekend heeft Nestlé de laatste jaren geen rechtstreekse overheidssteun ontvangen, maar zij kan niet geheel uitsluiten dat deze groep algemene maatregelen heeft kunnen genieten die openstaan voor alle ondernemingen in een Lid-Staat of dat zij steun heeft ontvangen uit hoofde van horizontale of regionale steunmaatregelen die door de Commissie zijn goedgekeurd en in het kader waarvan de Lid-Staten geheel vrij zijn steun toe te kennen zonder dit te hoeven melden bij de Commissie.

Krachtens het communautaire beleid kan slechts steun worden verleend voor investeringen ten behoeve van de vestiging van bedrijven in regio's die in moeilijkheden verkeren. De ernst van deze moeilijkheden wordt bepaald aan de hand van objectieve criteria, zoals het bruto binnenlands product of het werkloosheidspercentage. Bovendien wordt over het algemeen niet tot verplaatsing besloten met het oog op mogelijke overheidssteun die de onderneming zou kunnen ontvangen in de Lid-Staat waarnaar zij haar activiteiten verplaatst.

Ter vergroting van de duidelijkheid en de doorzichtigheid van de regels betreffende regionale steun, de rechtszekerheid en de voorspelbaarheid van de beslissingen van de Commissie op dit gebied, heeft zij de Lid-Staten een ontwerp van een multisectoriële kaderregeling inzake regionale steun voor grote investeringsprojecten voorgesteld. Dit systeem moet een betere aanpassing mogelijk maken van het niveau van regionale steun voor grote investeringsprojecten met een grote kapitaalmobiliteit.

Daarnaast bekijkt de Commissie of het mogelijk is middelen te vinden om in de toekomst te voorkomen dat ondernemingen in steunregio's hun vestigingen enige tijd nadat ze steun hebben ontvangen verhuizen omdat andere regio's hen steun beloven.

Wat betreft de harmonisatie van de algemene regels op fiscaal en sociaal gebied kan de Commissie slechts optreden binnen de grenzen van het EG-Verdrag. Bij de huidige stand van zaken van het gemeenschapsrecht kan de Commissie niet rechtstreeks optreden in aangelegenheden waarover de beslissingen door de Raad dienen te worden genomen.

(97/C 217/69)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4055/96**van Karla Peijs (PPE) aan de Commissie***(17 januari 1997)*

Betreft: Concurrentieverstoring door de elektriciteits(nuts)bedrijven ten gevolge van de voorstellen voor de liberalisatie van de elektriciteitsmarkt

1. Is het de Commissie bekend dat de elektriciteitsbedrijven naast het vervullen van hun publieke taak om elektriciteit te distribueren steeds vaker met de particuliere installatiesector in concurrentie treden door het aanbieden van installatiegoederen en -diensten aan derden en dat ze daarbij oneigenlijk gebruik maken van hun positie als leverancier van elektriciteit en dat zij daardoor de concurrentie met de particuliere installatiebedrijven vervalsen en beperken?
2. Is de Commissie op de hoogte dat de elektriciteitsbedrijven voordelen bezitten waarover de particuliere bedrijven niet kunnen beschikken: ze betalen onder meer geen vennootschapsbelasting, kunnen goedkoper aan geld komen, maken gebruik van klantgegevens waarover ze vanuit hun publieke distributietaak beschikken en van hun naamsbekendheid?
3. Is de Commissie zich bewust dat de elektriciteitsbedrijven de particuliere installatiebedrijven met deze activiteiten nadeel berokkenen bij de mededinging en ook de handel tussen lid-staten beperken zoals blijkt uit de resultaten van het Europees onderzoek ter zake van de Association internationale des entreprises d'équipement électrique (AIE)?

4. Deelt de Commissie de mening dat gegevens en financiële middelen die de elektriciteitsbedrijven verkregen hebben uit hun monopoliepositie niet mogen worden aangewend voor commerciële activiteiten?

5. Deelt de Commissie de mening van de sector dat de elektriciteitsbedrijven, na liberalisering van de elektriciteitsmarkt, nog meer mogelijkheden zullen hebben om hun bevoorrechte positie ten opzichte van de particuliere sector te misbruiken en welke maatregelen overweegt de Commissie te nemen om dit misbruik te voorkomen?

Antwoord van de heer van Miert namens de Commissie

(28 februari 1997)

De Commissie onderzoekt momenteel een klacht die betrekking heeft op gedragingen welke grote overeenkomst vertonen met de door geacht parlementslid genoemde feiten en overlegt met de klager over de stappen die in zulke gevallen moeten worden overwogen.

De Commissie heeft overigens nog geen klacht van elektrische installatiebedrijven ontvangen over misbruik van een machtspositie in de zin van artikel 86 van het EG-Verdrag door electriciteitsproducenten. Indien een dergelijke klacht zou worden ingediend, zou zij deze beslist met grote oplettendheid bestuderen.

Inmiddels heeft de Commissie een eerste gedachtenwisseling gehad met de internationale vereniging van elektrische installatiebedrijven.

De Commissie is ervan overtuigd dat de liberalisering van de electriciteitsmarkt overeenkomstig Richtlijn 96/92/EG van 19 december 1996 van het Europees Parlement en de Raad betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor electriciteit ⁽¹⁾ samen met de toepassing van de mededingingsregels uiteindelijk meer mogelijkheden zal bieden aan onafhankelijke marktdeelnemers.

⁽¹⁾ PB N° L 27, 30.1.1997

(97/C 217/70)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4056/96 van José Barros Moura (PSE) aan de Commissie

(17 januari 1997)

Betreft: Financieringsvoorwaarden voor het Alqueva-project

Kan de Commissie naar aanleiding van haar schriftelijk antwoord op mijn mondelinge vraag H-0930/96 ⁽¹⁾ een antwoord geven op de volgende juridische vragen die ik niet tijdens de plenaire vergadering heb kunnen stellen?

1. Op basis van welke rechtsgrondslag wil de Commissie de financieringsvoorwaarden wijzigen van haar eigen besluiten die in het kader van het CB en het PPDR (plan voor de regionale ontwikkeling van Portugal) zijn goedgekeurd?
2. Kan de Commissie uitleggen waarom zij, na een project van deze omvang en met deze repercussies te hebben goedgekeurd, op haar beweringen terugkomt en hiermee het vermoeden wekt dat het project uiteindelijk toch niet zo verdienstelijk was dat het haar goedkeuring verdiende? Is de Commissie zich bewust van de jurisprudentie van het Hof van Justitie over de bewijslast in dit soort zaken?
3. Acht de Commissie dat zij overeenkomstig het partnerschapbeginsel handelt als zij de financiering van het project aan een opschortende voorwaarde onderwerpt?
4. Waarom denkt zij het PPDR te kunnen wijzigen met het oog op hetzij een nieuw operationeel programma, hetzij een autonoom besluit over het project?
5. Op welke gronden wil zij Portugal en Spanje een bilaterale overeenkomst in de garanties voor de kwaliteit van het water opleggen, terwijl het de taak van de Commissie is de richtlijnen over de kwaliteit van het water te doen naleven? Wil de Commissie haar taak van „hoedster” van de Verdragen soms niet vervullen?
6. Waarom heeft de Commissie van Portugal unilaterale garanties voor een minimaal waterdebiet geëist, terwijl het hier om een internationale rivier gaat? Is het de Commissie niet bekend dat dit vraagstuk al geregeld is in het akkoord dat Portugal en Spanje op 7 april 1969 hebben gesloten?
7. Wil de Commissie zover gaan te beweren dat zij Spanje ervan verdenkt dit akkoord niet na te leven?

⁽¹⁾ Handelingen van het EP (december 1996).

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(5 maart 1997)*

1. Met betrekking tot het Alqueva-project dient de Commissie zich van de levensvatbaarheid van dit grootschalige project te vergewissen, zowel ten aanzien van de beschikbare hoeveelheid water van voldoende kwaliteit als de stimulans voor de economie van het betrokken gebied door de bouw van de stuwdam en de tenuitvoerlegging van de nodige begeleidende milieumaatregelen.

2. Bij de goedkeuring van het communautaire bestek (CB) voor Portugal heeft de Commissie een uitzondering gemaakt voor het Alqueva-project. In het CB is bepaald dat dit project later nader onderzocht zal worden, met name aan de hand van aanvullende inlichtingen die de betrokken Lid-Staat aan de Commissie zou verstrekken. In het CB is ook bepaald dat daarbij in het bijzonder gelet zal worden op de voorschriften van de Gemeenschap die het milieu en het gemeenschappelijk landbouwbeleid betreffen.

Bij de huidige stand van het onderzoek van het Alqueva-dossier heeft de Commissie nog geen uitspraak gedaan over de in artikel 5 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 4254/88 ⁽¹⁾ bedoelde gegevens.

Derhalve kan niet worden beweerd dat de Commissie van mening veranderd is, noch dat het project niet verdienstelijk is. De Commissie heeft de Portugese autoriteiten voorwaarden opgelegd op basis van het onderzoek van het dossier en van de werkzaamheden die zij in de periode september 1995-september 1996 in het kader van het partnerschap met de Portugese autoriteiten heeft uitgevoerd. Volgens de Commissie kan de financiering van het project gewoon doorgaan, wanneer aan deze voorwaarden wordt voldaan.

3. Ja. Over deze voorwaarden van de Commissie is in het raam van het partnerschap met de Portugese autoriteiten overleg gepleegd.

4. De Commissie heeft een specifiek besluit in verband met het project voorgesteld om de door haar in het kader van de partnerschapswerkzaamheden met de Lid-Staat besproken voorwaarden voor goed financieel beheer die zij noodzakelijk acht, te verduidelijken.

5. De milieurichtlijnen van de Gemeenschap zijn algemeen van toepassing. Door de toepassing ervan in het stroomgebied van de Guadiana te vragen, heeft de Commissie er slechts voor willen zorgen dat de op grond van deze richtlijnen te treffen maatregelen tijdig worden uitgevoerd om de levensvatbaarheid van het Alqueva-project niet in het gedrang te brengen.

6. De Commissie heeft deze eis gesteld omdat zij ervoor moet zorgen dat de middelen van de Gemeenschap doeltreffend worden aangewend, d.w.z. dat de Commissie zich afvraagt of de stuwdam wel voldoende water zal bevatten om de levensvatbaarheid van het project te waarborgen.

Uiteraard heeft de Commissie kennis van de overeenkomst tussen Portugal en Spanje van 1968, maar zij wijst erop dat deze overeenkomst momenteel opnieuw wordt gezien om ze op verscheidene punten aan te vullen.

7. De Commissie heeft nooit beweerd dat de overeenkomst tussen Portugal en Spanje door een van beide partijen niet in acht genomen wordt, maar wil er slechts voor zorgen dat de levensvatbaarheid van het project gegarandeerd wordt.

⁽¹⁾ PB L 193 van 31.7.1993.

(97/C 217/71)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4057/96**van José Barros Moura (PSE) aan de Commissie***(17 januari 1997)*

Betreft: Financieringsvoorwaarden voor het Alqueva-project

Kan de Commissie naar aanleiding van haar schriftelijke antwoord op mijn mondelinge vraag H-0930/96 ⁽¹⁾ een antwoord geven op de volgende praktische en politieke vragen?

1. Wat zegt de internationale studie van adviseur Montgomery Watson, waartoe de Commissie opdracht heeft gegeven en die door het Cohesiefonds is bekostigd, over het debiet van de Guadiana-rivier?
2. Bevestigt of ontkent de Commissie dat deze studie het feit dat de rivier over een toereikend debiet beschikt om het project te realiseren, niet eens in twijfel trekt?
3. Wie bij de Commissie heeft vastgesteld hetgeen in haar antwoord een „ontwerpovereenkomst” wordt genoemd en uit hoofde waarvan? Beweert de Commissie dat er onderhandelingen hebben plaatsgevonden en dat er sprake van een „ontwerpovereenkomst” is?

4. Wanneer publiceert de Commissie de studies die (alle!) aantonen dat het Alqueva-project aan de communautaire milieunormen voldoet?
5. Acht de Commissie het politiek en constitutioneel gezien aanvaardbaar dat dit grootschalige project dat voor de ontwikkeling van een omvangrijk gebied van Portugal van belang is, blijft afhangen van de discretionaire macht van de Commissie, een reeks voorwaarden die niet eens in de vigerende verordeningen zijn opgenomen en die de financiële basis van het project kunnen ondermijnen?

(¹) Handelingen van het EP (december 1996).

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(27 februari 1997)

1. en 2. Volgens de conclusie van de studie is het debiet van de rivier Guadiana gemiddeld toereikend om het Alqueva-project levensvatbaar te maken, maar wel wordt de nadruk gelegd op de omvang van de seizoenschommelingen en de schommelingen van jaar tot jaar. Op grond daarvan wordt in de studie voorgesteld om voor het stroomgebied een samenwerkingsprogramma voor geïntegreerd waterbeheer te ontwikkelen waarbij Portugal en Spanje worden betrokken: dit programma moet zijn gebaseerd op de erkenning van de soevereiniteit van beide landen, en op een herziening van de bestaande overeenkomsten tussen Portugal en Spanje ten einde aspecten als waterkwaliteit, regiem, transport van sedimenten, ecologische processen en waterrechten in aanmerking te nemen.

3. De besprekingen over het Alqueva-project zijn op partnerschapsbasis door de Portugese autoriteiten (Portugees Staatssecretariaat van Regionale Ontwikkeling) en de Commissie gevoerd.

4. Overeenkomstig Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (¹) zijn de autoriteiten en de plaatselijke bevolking van het onder het project vallende gebied in Spanje en in Portugal geraadpleegd over het in 1994-1995 in partnerschap met de Portugese autoriteiten uitgevoerde onderzoek naar de milieueffecten van het Alqueva-project. Deze raadpleging heeft plaatsgevonden nadat de Portugese autoriteiten het eindrapport van de studie van de Commissie hadden ontvangen. De Commissie acht deze procedure voldoende om aan de betrokken studie bekendheid te geven.

De Commissie wijst erop dat de milieueffectrapportage in het eerste halfjaar van 1996 is uitgevoerd in nauwe samenwerking met de Portugese autoriteiten. Deze autoriteiten beschikken nu over het eindrapport. Aangezien deze rapportage de hoofdconclusies van de eerste studie heeft bevestigd, vond de Commissie het niet nodig deze conclusies afzonderlijk te publiceren.

5. De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar haar antwoorden op vraag E-4056/96 (²), waaruit blijkt dat zij in dezen altijd heeft gestreefd naar een deugdelijk financieel beheer, en steeds in partnerschap met de Portugese autoriteiten heeft gehandeld, zonder ook maar ooit het gevoel te hebben gehad eigenmachtig op te treden.

(¹) PB L 175 van 5.7.1985.

(²) Zie blz. 50.

(97/C 217/72)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4061/96

van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie

(17 januari 1997)

Betreft: Belasting op ingevoerde tweedehands vrachtwagenchassis

Volgens het Griekse tijdschrift „TROCHI KE TIR” hebben de Griekse autoriteiten de bijzondere verbruiksbelasting (BVB) met terugwerkende kracht weer ingevoerd voor geïmporteerde tweedehands vrachtwagenchassis (dus zonder carrosserie), maar tegelijkertijd de invoer van nieuwe chassis van de BVB vrijgesteld.

Dit besluit blijkt desastreus te zijn voor de import van tweedehands auto's en reserveonderdelen, en de betrokken beroepsgroep heeft zich reeds wegens schending van het Gemeenschapsrecht tot de Griekse autoriteiten gewend.

Op grond van de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in de zaken C 46, 62, 345 en 433/93 moeten de lid-staten van de Gemeenschap burgers schadeloos stellen wanneer overheidsorganen, maar ook de wetgevende macht regels van het Gemeenschapsrecht overtreden (discriminatie bij het vrije verkeer van goederen en diensten), waarbij voor de vergoeding van de schade niet het tijdstip van belang is waarop het Europees Hof van Justitie in zijn arrest de lid-staat heeft veroordeeld, maar het tijdstip waarop de schade is ontstaan.

Kan de Commissie meedelen wat zij voornemens is te doen om de Griekse autoriteiten ervan te overtuigen dat zij deze bepalingen moeten intrekken, die allen die in de branche van tweedehands vrachtwagens en reserveonderdelen werkzaam zijn, tot wanhoop brengen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(10 maart 1997)

De Commissie is niet op de hoogte van de details omtrent de door het geachte Parlementslid genoemde belasting. Ze zal contact opnemen met de Griekse autoriteiten om de feiten te achterhalen.

De Commissie wijst erop dat het heffen van belasting op geïmporteerde tweedehands zware vrachtwagenchassis en het tegelijkertijd vrijstellen van belasting van nieuwe chassis, in beginsel een inbreuk lijkt te zijn op artikel 95 van het EG-Verdrag. In dit opzicht wijst de Commissie er eveneens op dat zij ten aanzien van Griekenland een inbreukprocedure betreffende het vergelijkbare discriminerende effect van de regelgeving inzake motorrijtuigenbelasting heeft ingeleid.

(97/C 217/73)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4062/96

van Graham Mather (PPE) aan de Commissie

(17 januari 1997)

Betreft: BTW op thuiszorg

Volgens artikel 13 A, lid 1, sub g) van de BTW-richtlijn (77/388/EEG)⁽¹⁾ is de dienstverlening „door bejaardentehuizen, door publiekrechtelijke lichamen of... instellingen van sociale aard” vrijgesteld van BTW. De Britse uitvoeringsbepaling hiervoor is Item 1, Group 7, Schedule 9 van de BTW-wet van 1994, waarbij BTW-vrijstelling wordt verleend voor zorgverlening door beoefenaars van medische beroepen of door ongediplomeerd personeel dat onder directe supervisie van een gediplomeerd persoon staat.

De Britse wetgeving voorziet echter niet in vrijstelling voor de diensten van instellingen of organisaties die thuiszorg bieden buiten de medische sfeer, hoewel deze zorg vergelijkbaar is met die in een bejaardentehuis. Een recente uitspraak van het Hof van Justitie over de toepassing van artikel 13 A, lid 1, sub g) heeft duidelijk gemaakt dat de BTW-vrijstelling uitsluitend geldt voor instellingen van sociale aard en publiekrechtelijke lichamen. Deze uitspraak lijkt in strijd met de geest en de letter van artikel 13 A, lid 1, sub g), aangezien een bejaardentehuis niet per se een sociale instelling of een publiekrechtelijk lichaam hoeft te zijn.

Gaarne zou ik vernemen of de Commissie niet van mening is dat artikel 13 A, lid 1, sub g) wel degelijk een rechtsgrond is voor BTW-vrijstelling voor de diensten van thuiszorgorganisaties? Zo ja, is dan niet Item 1, Group 7, Schedule 9 van de Britse BTW-wet van 1994 in strijd met de communautaire wetgeving? Tenslotte, is de Commissie van mening dat het beantwoordt aan de geest van de wet dat thuiszorginstellingen worden uitgesloten van de BTW-vrijstelling?

⁽¹⁾ PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(21 februari 1997)

De Commissie is van mening dat artikel 13 A, lid 1, onder g), van de Zesde BTW-richtlijn (77/388/EEG) slechts de thuiszorg door publiekrechtelijke lichamen of door andere organisaties die door de betrokken Lid-Staat als instellingen van sociale aard worden beschouwd, van BTW vrijstelt.

Artikel 13 A, lid 1, onder c), stelt gezondheidkundige verzorging in het kader van de uitoefening van medische en paramedische beroepen vrij van BTW en de Commissie is van mening dat de vrijstelling kan worden toegepast op de diensten van thuiszorgorganisaties wanneer deze onder controle of supervisie staan van de medische of paramedische beroepen, en bijgevolg kunnen worden geklasseerd als „verzorging in het kader van de uitoefening” van deze beroepen.

Ingevolge hiervan moet er onderscheid worden gemaakt tussen „thuiszorg” om medische redenen en om andere redenen, zoals steun voor diegenen die lichamelijk hulpbehoevend zijn. Er moet eveneens onderscheid worden gemaakt tussen diensten die door commerciële organisaties worden geleverd en diensten van publiekrechtelijke lichamen of instellingen van sociale aard.

Niet-medische thuiszorg door commerciële organisaties komt niet in aanmerking voor een vrijstelling uit hoofde van artikel 13 A, lid 1, onder g). Indien thuiszorg echter wordt gecontroleerd door of onder de supervisie staat van erkende geneesheren vormt de status van de dienstverlener geen beletsel voor een vrijstelling uit hoofde van artikel 13 A, lid 1, onder c). Het verband met de medische beroepsdiensten is de doorslaggevende factor.

De Commissie is van mening dat het toepassingsgebied van artikel 13 A, lid 1, onder g), thans in de betreffende bepalingen duidelijk omschreven is en opzettelijk beperkt is tot de zorg door openbare organisaties en instellingen van sociale aard. Dit in ogenschouw genomen is het moeilijk te begrijpen hoe de uitsluiting van de vrijstelling voor zorg door andere organisaties in strijd zou zijn met de geest van de vrijstelling. In de bredere context van artikel 13 A wordt echter erkend dat deze vrijstellingen, tezamen met de voorschriften en opties betreffende het onderscheid tussen zorg door commerciële en van niet-commerciële operatoren, zowel de neutraliteit van de belasting compliceren en negatief beïnvloeden. De Commissie heeft recentelijk haar ideeën voor een nieuw gemeenschappelijk BTW-stelsel voor de interne markt gepubliceerd, die vereenvoudiging en modernisering van de huidige BTW-gebruiken impliceren. De bewerkstelling van deze veranderingen maakt deel uit van haar werkprogramma, en als onderdeel daarvan zal de Commissie de gehele kwestie inzake vrijstellingen aan een onderzoek onderwerpen, waaronder ook die vrijstellingen die betrekking hebben op openbare organisaties en andere organisaties vallend onder artikel 13 A, lid 1.

(97/C 217/74)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4066/96
van Miguel Arias Cañete (PPE) aan de Commissie

(17 januari 1997)

Betreft: Nationaliteit van de ambtenaar die verantwoordelijk is voor het voorstel inzake het juridisch statuut van de Euro

Kan de Commissie bevestigen dat de ambtenaar van DG II die direct verantwoordelijk is voor het voorstel van de twee verordeningen waarin het juridisch statuut van de Euro is opgenomen, van Duitse nationaliteit is?

(97/C 217/75)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4067/96
van Miguel Arias Cañete (PPE) aan de Commissie

(17 januari 1997)

Betreft: Duitse ambtenaren en de Monetaire Unie

Denkt de Commissie verder te gaan met haar gewoonte om vooral ambtenaren of leden van de Juridische Dienst met de Duitse nationaliteit te benoemen voor projecten die normgevend en noodzakelijk zijn voor de ontwikkeling van de derde fase van de Monetaire Unie?

(97/C 217/76)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4068/96
van Miguel Arias Cañete (PPE) aan de Commissie

(17 januari 1997)

Betreft: Benoeming van leden van de Juridische Dienst voor het opstellen van het juridisch statuut van de Euro

Kan de Commissie mededelen hoeveel leden van de Juridische Dienst die niet de Duitse nationaliteit bezitten, mede verantwoordelijk zijn voor de juridische bijstand bij de voorbereiding van de verordeningen waarin het juridisch statuut van de Euro is opgenomen?

(97/C 217/77)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4069/96
van Miguel Arias Cañete (PPE) aan de Commissie

(17 januari 1997)

Betreft: Benoeming van leden van de centrale banken voor de opstelling van het juridisch statuut van de Euro

Kan de Commissie mededelen welke nationale banken, behalve de Duitse Bundesbank, zijn aangezocht om tijdelijk personeel van hun Juridische Diensten te detacheren bij DG II voor de voorbereiding van de twee verordeningen waarin het juridisch statuut van de Euro is opgenomen?

(97/C 217/78)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4070/96
van Miguel Arias Cañete (PPE) aan de Commissie
(17 januari 1997)

Betreft: Opstelling van het juridisch statuut van de Euro

Kan de Commissie mededelen of voor het voorbereiden van de twee verordeningen waarin het juridisch statuut van de Euro is opgenomen, zij de beschikking had over de hulp van de twee juristen van de Juridische Dienst van de Duitse Bundesbank, die tijdelijk bij DG II zijn gedetacheerd?

(97/C 217/79)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4071/96
van Miguel Arias Cañete (PPE) aan de Commissie
(17 januari 1997)

Betreft: Artikel 157, lid 2 van het Verdrag en de Monetaire Unie

Is de Commissie van mening dat het verenigbaar is met artikel 157, lid 2 van het Verdrag dat personen die in dienst zijn van een centrale bank van een bepaalde lidstaat benoemd zijn voor het opstellen en uitwerken van normgevende projecten die nodig zijn voor het vergemakkelijken van de overgang naar de derde fase van de Monetaire Unie?

(97/C 217/80)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4072/96
van Miguel Arias Cañete (PPE) aan de Commissie
(17 januari 1997)

Betreft: Verantwoordelijkheid van de Juridische Dienst voor het juridisch statuut van de Euro

Kan de Commissie bevestigen dat de jurist van de Juridische Dienst die verantwoordelijk is voor de twee verordeningen waarin het juridisch statuut van de Euro is opgenomen, de Duitse nationaliteit bezit?

Gecombineerd Antwoord
van de heer de Silguy namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-4066/96, E-4067/96, E-4068/96, E-4069/96, E-4070/96, E-4071/96 en E-4072/96
(14 maart 1997)

De Commissie brengt het geachte Parlementslid in herinnering dat de vigerende wetgeving het volgende bepaalt:

„De ambtenaar dient bij het uitoefenen van zijn werkzaamheden en bij het bepalen van zijn gedrag uitsluitend de belangen van de Gemeenschappen voor ogen te houden, zonder aanwijzingen te vragen of te aanvaarden van enige regering of van enig gezag, enige organisatie of persoon buiten zijn instelling.” (artikel 11 van het Ambtenarenstatuut)

„Geen enkel ambt mag worden bestemd voor onderdanen van een bepaalde Lid-Staat.” (artikel 27 van het Ambtenarenstatuut)

„De artikelen 11 tot en met 26 van het statuut, betreffende de rechten en verplichtingen van de ambtenaar, zijn van overeenkomstige toepassing.” (artikel 11 van de op andere personeelsleden toepasselijke regeling)

Het hoofd van de eenheid die binnen DG II (Economische en financiële zaken) belast is met institutionele, juridische en financiële aangelegenheden van de monetaire unie en de jurist van de met de opvolging van de economische unie belaste juridische dienst zijn van Duitse nationaliteit; dit is een louter feitelijk gegeven dat niet afdoet aan de in het Statuut voorgeschreven onafhankelijkheid.

In het kader van de regelmatige contacten van de Commissie met derde instellingen werden bij DG II deskundigen van diverse centrale banken (Duitsland, Frankrijk, Oostenrijk, Finland, Zweden, Verenigd-Koninkrijk) gedetacheerd voor monetaire vraagstukken. Zo hebben twee juristen van de Bundesbank tijdens hun verblijf hun medewerking verleend aan de werkzaamheden van DG II, zonder dat zij specifiek voor het werk rond de rechtspositie van de Euro waren aangewezen.

Artikel 157, lid 2, van het EG-Verdrag ziet alleen op de leden van de Commissie. Voor de verschillende personeelsleden van de Commissie gelden bovengenoemde deontologische beginselen.

(97/C 217/81)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4073/96
van Guido Podestà (UPE) aan de Commissie
(17 januari 1997)

Betreft: Gelijktrekking van de titels op het gebied van de architectuur

In document 96/C 205/05 ⁽¹⁾ houdende bijwerking van mededeling 89/C 205/06 ⁽²⁾ betreffende diploma's, certificaten en andere titels op het gebied van de architectuur die onderling door de lid-staten worden erkend, is een lijst gepubliceerd van de titels die door de lid-staten van de Europese Gemeenschap erkend moeten worden voor studenten die hun architectuurstudie met ingang van het academisch jaar 1988/1989 zijn begonnen.

Voor degenen die vóór het academisch jaar 1988/1989 met hun studie op het gebied van de architectuur zijn begonnen, zijn de te erkennen diploma's vermeld:

- in artikel 11 van richtlijn 85/384/EEG ⁽³⁾ van 10 juni 1985 voor alle lid-staten behalve Spanje en Portugal;
- in artikel 1 van richtlijn 85/614/EEG ⁽⁴⁾ van 20 december 1985 voor Spanje en Portugal;
- in artikel 1 van richtlijn 86/17/EEG ⁽⁵⁾ van 27 januari 1986 zoals gewijzigd in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 87 van 2 april 1986, voor Portugal alleen.

Voor Italië worden dus de diploma's erkend van de faculteit architectuur van de Universiteit van Venetië en die van Reggio Calabria, ook voor de studenten die vóór 1988/1989 met hun studie zijn begonnen. De studie aan om het even welke architectuurfaculteit in Italië is evenwel vergelijkbaar met die aan de universiteiten van Venetië en Reggio Calabria, ook vóór het jaar 1988/1989.

Kan de Commissie derhalve uiteenzetten welk wezenlijk verschil er tot aan het academisch jaar 1987/1988 heeft bestaan tussen de studie aan de architectuurfaculteit van de universiteiten van Venetië of Reggio Calabria en die aan b.v. de universiteiten van Milaan of Florence, om te kunnen rechtvaardigen dat alleen de universitaire diploma's van de eerste twee genoemde faculteiten door de lid-staten moeten worden erkend voor studenten die hun studie architectuur vóór het academisch jaar 1988/1989 zijn begonnen?

⁽¹⁾ PB C 205 van 16.7.1996, blz. 6.

⁽²⁾ PB C 205 van 10.8.1989, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 223 van 21.8.1985, blz. 15.

⁽⁴⁾ PB L 376 van 31.12.1985, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 27 van 1.2.1986, blz. 71.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(11 maart 1997)

Richtlijn 85/384/EEG ⁽¹⁾ van 10 juni 1985 bevat twee series bepalingen betreffende diploma's, certificaten en andere titels op het gebied van de architectuur. De eerste serie (Hoofdstuk II) betreft de algemene regeling voor onderlinge erkenning, terwijl in de tweede serie de overgangsregeling is vastgelegd.

De algemene regeling van de richtlijn bevat niet een lijst van diploma's, die door de Lid-Staten onderling erkend moeten worden, maar vermeldt wel de voorwaarden ten aanzien van duur (artikel 4) en inhoud (artikel 3) van de opleiding waaraan voldaan moet worden om voor erkenning in een andere Lid-Staat in aanmerking te komen. De Lid-Staten moeten een bij te werken lijst voorleggen van de diploma's die naar hun mening aan genoemde voorwaarden voldoen en vermelden door welke instellingen of autoriteiten deze diploma's worden afgegeven. De lijsten en de bijwerkingen moeten door de Commissie in het Publicatieblad worden gepubliceerd en kunnen na raadpleging van een bevoegd raadgevend comité bij het Hof van Justitie worden aangevochten (zie artikelen 7 en 8 van de richtlijn). De gepubliceerde bijwerking heeft betrekking op deze lijsten. ⁽²⁾

Tegenover deze open algemene regeling staat de gesloten overgangsregeling betreffende de diploma's die toegang geven tot werkzaamheden op het gebied van de architectuur „uit hoofde van verworven rechten of bestaande nationale bepalingen”. Hiermee wordt beoogd rekening te houden met de situatie van onderdanen van de Unie die reeds in het bezit zijn van of op korte termijn in het bezit zullen zijn van bepaalde diploma's, „ook al voldoen zij niet aan de minimumeisen van de in hoofdstuk II bedoelde diploma's” (artikel 10). Vervolgens wordt in artikel 11 de uitputtende lijst van deze diploma's gegeven die voor de Lid-Staten bindend is, omdat zij de erop voorkomende diploma's zelf erkennen (opnieuw artikel 10), hetgeen inhoudt dat ze niet aangevochten kunnen worden. De Lid-Staten moeten de diploma's van de lijst namelijk erkennen zonder na te gaan of zij inderdaad beantwoorden aan de in hoofdstuk II genoemde voorwaarden.

Overigens moet worden opgemerkt dat op de lijst van artikel 11 van de richtlijn voor Italië (onder g) de diploma's van „laurea in architettura” van de faculteit architectuur van de Universiteiten van Venetië en Reggio Calabria voorkomen.

Het verschil tussen de opleiding vóór en na 1988/1989 is dus dat de opleiding van voor 1988/1989 uit hoofde van verworven rechten erkend wordt volgens de in de tijd beperkte overgangsregeling, zonder dat gecontroleerd wordt of de opleiding voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 3 en 4 van de richtlijn, terwijl de opleidingen van na 1988/1989 erkend worden omdat zij geacht worden aan deze voorwaarden te voldoen.

(¹) PB L 223 van 21.8.1985

(²) PB C 205 van 16.7.1996

(97/C 217/82)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4075/96
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(17 januari 1997)

Betreft: Telecommunicatie en postdiensten

Wat het voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende de omschrijving en tenuitvoerlegging van het communautaire beleid op het gebied van telecommunicatie en postdiensten (COM(96)0045) (¹) betreft, zij opgemerkt dat de werkzaamheden van de Commissie op het gebied van de telecommunicatie en de postdiensten zijn vastgesteld in Verdragsbepalingen en nader woden omschreven in de resoluties en richtlijnen van de Raad en het Europees Parlement die te zamen een werkprogramma vormen, over het algemeen op basis van een specifiek tijdschema.

In de Verdragsbepalingen, resoluties en richtlijnen wordt de Commissie verzocht (en in sommige gevallen wordt zij hiertoe aangemoedigd) de nodige maatregelen te treffen om doelstellingen vast te stellen en acties ten uitvoer te leggen met behulp waarvan vervolgens een communautair beleid op het gebied van de telecommunicatie en de postdiensten kan worden opgezet (o.a. bevordering van analyses, raadpleging van de publieke opinie, toezicht op de toepassing van de wetgeving).

Vindt de Commissie niet dat het desbetreffende voorstel voor een beschikking niet alleen beschouwd moet worden als een administratieve handeling die ten doel heeft een juridische leemte op te vullen, maar ook als een middel om een goed financieel beheer en een gezond management binnen de Commissie te bevorderen? Is de Commissie bovendien bereid absolute voorrang te geven aan de steunmaatregelen teneinde controle uit te oefenen op de toepassing van de communautaire wetgeving?

(¹) PB C 192 van 3.7.1996, blz. 4.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie
(4 maart 1997)

De Commissie is het eens met de opmerkingen van het geachte Parlementslid en neemt nota van de aanbeveling, in de eerste plaats om de ontwerpbeschikking betreffende de omschrijving en tenuitvoerlegging van het communautaire beleid op het gebied van telecommunicatie- en postdiensten als instrument in te zetten om een goed financieel beheer en een gezond management binnen de Commissie te bevorderen en in de tweede plaats om voorrang te geven aan met de tenuitvoerlegging van communautaire wetgeving samenhangende activiteiten.

De Commissie hecht grote waarde aan de kleine maar belangrijke begrotingslijn B5-302 waarvoor de Commissie in de voorlopige ontwerpbegroting voor 1997 8,4 miljoen ecu in vastleggingskredieten had voorgesteld, terwijl het Parlement had besloten om het als p.m. te noteren in afwachting van goedkeuring van de juridische basis. De Commissie spreekt de hoop uit dat het Parlement op korte termijn in zal stemmen de kredieten weer onder deze begrotingslijn onder te brengen.

(97/C 217/83)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4079/96
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(17 januari 1997)

Betreft: Rechtsbescherming van de geëncrypteerde diensten

Ten aanzien van het Groenboek van de Commissie „Rechtsbescherming van geëncrypteerde diensten op de interne markt” (COM(96)0076) zij opgemerkt dat de huidige ongelijkheid tussen de nationale regels een

belemmering kan vormen voor het vrije verkeer van goederen en diensten en de concurrentie op de interne markt kan vervalsen. Is de Commissie bereid een communautaire regelgeving uit te werken die voorziet in burgerlijke en strafrechtelijke sancties, zowel voor illegale ontvangst, als voor verdere distributie van geëncrypteerde diensten en ook voor diverse activiteiten die de vergemakkelijking van illegale onderschepping van signalen ten doel hebben, zoals het produceren, in de handel brengen, gebruiken en bezitten van niet toegestane decoderingsinstrumenten?

(97/C 217/84)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4080/96
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(17 januari 1997)

Betreft: Rechtsbescherming van de geëncrypteerde diensten

Door de uitbreiding van de beschikbare frequenties en het gebruik van nieuwe technologieën zijn er in de afgelopen jaren nieuwe omroepdiensten ontwikkeld die hun signalen crypteren opdat alleen de geabonneerden deze kunnen ontvangen. Om dergelijke programma's te kunnen ontvangen moet de gebruiker dus over een decoder beschikken die het oorspronkelijke beeld kan reproduceren.

De markt voor dergelijke diensten is zich snel aan het ontwikkelen, vooral door de opkomst van de digitale technologie die de transmissiecapaciteit verhoogt. De specialisatie van deze diensten vereist vaak een transnationale of zelfs Europese markt, waarvan de ontwikkeling echter bedreigd wordt door het steeds meer voorkomende verschijnsel van piraterij. Naast de producenten van officiële decoders heeft zich nl. een florissante industrie ontwikkeld van instrumenten die zonder toestemming worden geproduceerd en in de handel worden gebracht en met behulp waarvan toegang kan worden verkregen tot een dienst zonder het daarvoor verschuldigde abonnementsgeld te betalen. De illegale ontvangst levert de verlener van de diensten grote verliezen op en doet indirect afbreuk aan de bestaande marktsituatie voor de programmaleveranciers en de erkende producenten.

Is de Commissie bereid een verordening van de Raad voor te stellen teneinde een meer doeltreffende harmonisatie tot stand te brengen dan die welke mogelijk is op grond van een richtlijn?

Deze vraag is gebaseerd op de mening dat het toepassingsgebied van een toekomstige verordening niet beperkt zou mogen worden tot de omroepdiensten, maar betrekking zou moeten hebben op alle geëncrypteerde diensten, d.w.z. diensten waartoe toegang kan worden verkregen door betaling van een abonnementsgeld vooraf.

Gecombineerd Antwoord
van de heer Monti namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-4079/96 en E-4080/96
(26 februari 1997)

De Commissie is zich bewust van de noodzaak van een communautair instrument voor de wettelijke bescherming van geëncrypteerde diensten tegen diefstal. Het beginsel van een dergelijk initiatief wordt beschreven in het werkprogramma dat de Commissie voor het lopende jaar aan het Parlement heeft voorgelegd en stemt overeen met de resultaten van de raadpleging over het Groenboek dat op 6 maart 1996 werd gepubliceerd. De Commissie is derhalve voornemens een voorstel in te dienen bij het Parlement en bij de Raad, waarvan het voorontwerp in voorbereiding is.

(97/C 217/85)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4081/96
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(17 januari 1997)

Betreft: Communautair beleid op het gebied van het waterbeheer

Ten aanzien van de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement „Het waterbeleid van de Europese Gemeenschap” (COM(96)0059 def.) wordt de volgende vraag gesteld:

Waarom zijn bepaalde aspecten die van fundamenteel belang zijn voor de ontwikkeling van een duurzaam waterbeleid niet naar behoren in aanmerking genomen in de mededeling, zoals:

1. een nieuw concept van het gebruik, hergebruik en zuinig gebruik van water dat, met inachtneming van de specifieke regionale kenmerken en met meer aandacht voor de milieueisen, de bescherming omvat van de kwantiteit en kwaliteit van de huidige watervoorraden door middel van een adequater instandhoudingsbeleid, redelijke prijzen en een betere voorlichting van de consumenten;

2. het in aanmerking nemen van het preventiebeginsel bij de verplichting van de overheidsinstanties om serieuze studies te verrichten die de betrouwbaarheid waarborgen van de ramingen met betrekking tot de diverse sociaal-economische variabelen;
3. het feit dat de watervoorraden bij een financiële evaluatie niet beschouwd mogen worden als goederen, aangezien zij van fundamenteel belang zijn voor het leven van de mens, de ecosystemen en de voornaamste productieve activiteiten; de bescherming en het beheer van deze watervoorraden vereisen dus de deelneming van de sociaal-economische subjecten; de ongelijke geografische verspreiding van deze watervoorraden mag niet als politiek wapen gebruikt worden of aanleiding geven tot oneerlijke concurrentie;
4. het vaststellen van bindende maatregelen door de Europese Unie teneinde het risico van door ongelukken veroorzaakte verontreiniging van de bekkens voor het opvangen van water en voor de watervoorziening te verminderen;
5. de noodzaak van een grotere transparantie met betrekking tot de toestand van de watervoorraden, d.w.z. dat in de kaderrichtlijn minimale gegevens worden vastgesteld en sprake is van een regelmatige bijwerking van de informatie over de naleving van de verplichtingen die rusten op de ondernemingen en particuliere organen met betrekking tot het gebruik, de productie en het lozen van verontreinigende of gevaarlijke stoffen, waarbij de toegang van het publiek tot deze informatie wordt gewaarborgd?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(14 maart 1997)

Met de goedkeuring van haar mededeling inzake het waterbeleid ⁽¹⁾ aan de Raad en het Europees Parlement heeft de Commissie de aanzet gegeven tot overleg tussen de instellingen van de Gemeenschap en meer in het algemeen de betrokken partijen en het publiek, in het kader waarvan onder andere een tweedaagse conferentie heeft plaatsgevonden waaraan het Parlement, het Economisch en Sociaal Comité, het Comité van de regio's, de Lid-Staten, regionale en plaatselijke instanties, deskundigen op het gebied van water, wetenschappers, waterleidingbedrijven en niet-gouvernementele organisaties deelnamen.

In de mededeling werden de uitgangspunten voor een duurzaam waterbeleid onderzocht en werden de contouren van een toekomstige kaderrichtlijn voor water geschetst.

De vijf in de vraag genoemde aspecten behoren tot de in de mededeling geïdentificeerde fundamentele uitgangspunten voor een duurzaam waterbeleid. Verder is op deze punten ingegaan in het advies dat het Europees Parlement op 23 oktober 1996 over de mededeling heeft uitgebracht. Een van de onderwerpen waaraan tijdens het constructieve debat naar aanleiding van de mededeling extra aandacht is besteed, was het vraagstuk van de waterprijs; uit de raadplegingen bleek dat in de toekomstige kaderrichtlijn voor water sterker de nadruk moest worden gelegd op het beginsel dat de vervuiler betaalt. De discussie over een duurzaam waterbeleid heeft er dan ook in geresulteerd dat in het onlangs door de Commissie goedgekeurde voorstel voor een kaderrichtlijn inzake water een afzonderlijk artikel is opgenomen betreffende het aanrekenen van kostendekkende prijzen voor waterverbruik.

⁽¹⁾ COM(96) 59 def.

(97/C 217/86)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4083/96
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(17 januari 1997)

Betreft: Fraude

Waarom is, gezien het verslag van de Rekenkamer over het jaar 1995 met betrekking tot het landbouwbeleid, geen verantwoording afgelegd over een bedrag van 16,5 miljoen ecu, op een totaal van 161 miljoen ecu, bestemd voor de vaststelling en opsporing van fraude?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(4 februari 1997)

Zoals de Commissie reeds in haar antwoord op het Jaarverslag van de Rekenkamer over het begrotingsjaar 1995 heeft uiteengezet, is zij het niet eens met de conclusie van de Rekenkamer dat van de uitgaven voor fraudebestrijding 16,5 miljoen ecu onvoldoende verantwoord is.

Voor een deel van het door de Rekenkamer vermelde bedrag (11,2 miljoen, bestemd voor de financiering van het geïntegreerd beheers- en controlesysteem en voor de opsporing van fraude en onregelmatigheden) heeft de Commissie, op basis van aanvullende gegevens en bewijsstukken die niet beschikbaar waren op het tijdstip waarop de audit van de Rekenkamer is uitgevoerd, kunnen vaststellen dat het grotendeels (10,8 miljoen ecu) correct was besteed. Slechts 0,4 miljoen ecu was door de Lid-Staten onvoldoende verantwoord en is reeds door de Commissie teruggevorderd.

Voor het resterende deel van het door de Rekenkamer vermelde bedrag (5,3 miljoen ecu bestemd voor de financiering van controles via teledetectie) kan de Commissie het niet eens zijn met de opvatting van de Rekenkamer. Zij is van oordeel dat deze uitgaven terecht zijn gedaan en dat de betrokken bedragen zijn besteed voor het in de regelgeving vastgestelde doel.

(97/C 217/87)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4092/96

van Alex Smith (PSE) aan de Commissie

(17 januari 1997)

Betreft: Euratom-Verdrag

Kan de Commissie ten gevolge van haar antwoord op mijn schriftelijke vraag E-2426/95 ⁽¹⁾ thans de volgende nog onduidelijke kwesties ophelderen:

1. waarom worden de details over het aantal, de frequentie en de duur van Euratom-veiligheidscontroles op gemengde civiel-militaire kerninstallaties na de inwerkingtreding van verordening (EEG) 3227/76 van de Commissie ⁽²⁾ slechts sedert 1992 gegeven, kan de Commissie de datum van respectieve inwerkingtreding van de verordening in Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk bevestigen en vanaf die datum volledige gegevens verschaffen;
2. kan zij respectievelijk voor Frankrijk en het VK aparte gegevens verstrekken voor de periode vanaf de inwerkingtreding van bovengenoemde verordening 3227/76 in elk land;
3. wordt de BNF-Magnox opwerkingsinstallatie in Sellafield volgens de Britse verklaringen overeenkomstig verordening 3227/76 van de Commissie nog steeds beschouwd als een gemengde civiel-militaire installatie;
4. welke aspecten van de militaire kernactiviteiten van de lid-staten vallen onder de bepalingen van het Euratom-Verdrag?

⁽¹⁾ PB C 9 van 15.1.1996, blz. 42.

⁽²⁾ PB L 363 van 31.12.1976, blz. 1.

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(10 maart 1997)

1. De Commissie herhaalt haar verklaring dat de tenuitvoerlegging van Verordening 3227/76 in gemengde civiel-militaire nucleaire installaties in Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk blijft gebeuren in overeenstemming met de door de Commissie ten overstaan van het Parlement in 1988 ⁽¹⁾ aangegeven doelstelling. Er mogen geen netto kwantitatieve of kwalitatieve verliezen van civiel kernmateriaal optreden wanneer dit in gemengde installaties tegelijk met, dan wel na niet-civiel kernmateriaal waarop geen veiligheidsvoorzieningen van toepassing zijn, wordt verwerkt.

Gemengde installaties maken vaak deel uit van een installatie of locatie die voor inspectiedoeleinden door Euratom wordt beschouwd als één enkele eenheid. De in de Euratom-gegevensbank opgenomen cijfers met betrekking tot de inspecties zijn dan ook vaak algemene gegevens, d.w.z. dat er geen onderscheid wordt gemaakt tussen gemengde en civiele installaties. Er is heel wat interpretatie nodig om tot een zinvolle splitsing tussen civiele en gemengde installaties te komen. Aangezien de Euratom-gegevensbank nog maar enkele jaren gedetailleerde gegevens over inspecties bevat, heeft de Commissie het geachte Parlementslid in haar eerdere antwoord bovendien een beeld gegeven van de jaren 1992-1994.

Verordening 3227/76 van de Commissie trad zowel in Frankrijk als in het Verenigd Koninkrijk in werking op 15 januari 1977. In het Verenigd Koninkrijk hebben de onderhandelingen over de tenuitvoerlegging van artikel 35 van de verordening evenwel geduurd tot begin 1986, toen er een overeenkomst werd bereikt voor de Sellafield-installaties.

2. De opgave van cijfers over de inspecties tot in 1977 zou een manuele controle vereisen, alsmede de retroactieve invoer van gegevens uit honderden inspectieverslagen. Voor een dergelijke taak zouden heel wat mensen nodig zijn en jammer genoeg kan de Commissie die niet ter beschikking stellen:
3. De status van de door het geachte Parlementslid vermelde installatie met betrekking tot artikel 35 van Verordening 3227/76 van de Commissie is geclassificeerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 194 van het Euratom-Verdrag.
4. In verband met de veiligheidscontrole van Euratom is bij artikel 84 van het Euratom-Verdrag vastgesteld dat de controle „zich niet mag uitstrekken tot materialen bestemd voor defensiedoeleinden...”. Gedetailleerde bepalingen voor de tenuitvoerlegging van dit artikel zijn opgenomen in artikel 35 van Verordening 3227/76 van de Commissie.

(¹) Handelingen van het Parlement: zitting van 26 oktober 1988, nr. 2-370, blz. 175 tot en met 187.

(97/C 217/88)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4093/96
van Patrick Cox (ELDR) aan de Commissie
(17 januari 1997)

Betreft: Aanwezigheid van de Commissieleden op vergaderingen

Kan de Commissie mededelen hoeveel keer het college van Commissieleden sedert de door de heer Santer voorgezeten Commissie in functie is getreden, bijeen is gekomen en per Commissielid het aantal presenties aangeven?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie
(18 maart 1997)

Op 6 maart 1997 HAD de nieuwe Commissie 98 maal vergaderd. Hieronder volgt de presentielijst van de leden van de Commissie:

De heer Santer	95
Sir Leon Brittan	82
De heer Marin	73
De heer Bangemann	85
De heer Van Miert	91
De heer Van den Broek	82
De heer Pinheiro	80
De heer Flynn	92
De heer Oreja	91
Mevrouw Gradin	87
Mevrouw Cresson	84
Mevrouw Bjerregaard	86
Mevrouw Wulf-Mathies	86
De heer Kinnoek	94
De heer Monti	97
De heer Fischler	88
Mevrouw Bonino	88
De heer de Silguy	93
De heer Liikanen	93
De heer Papoutsis	83

De absenties worden veroorzaakt door het feit dat de leden van de Commissie, afhankelijk van de agenda, ook aan bijeenkomsten van de Raad en het Europees Parlement deelnemen, en bovendien verplichtingen op het vlak van de externe betrekkingen moeten vervullen.

(97/C 217/89)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4094/96**van Patrick Cox (ELDR) aan de Raad***(22 januari 1997)**Betreft:* Aanwezigheid van ministers op Raadsbijeenkomsten

Hoeveel officiële en informele Raadsbijeenkomsten vonden plaats tijdens het Italiaanse en het Ierse voorzitterschap in 1996 en kan de Raad aangeven, gespecificeerd per Raad en per lid-staat, hoeveel ministers aanwezig waren in vergelijking tot eigen vertegenwoordigers?

Antwoord*(18 april 1997)*

In 1996 zijn tijdens het Italiaanse en het Ierse Voorzitterschap 101 Raadszittingen en 19 informele bijeenkomsten van ministers gehouden. De informele bijeenkomsten worden op initiatief van het Voorzitterschap georganiseerd en kunnen niet tot besluiten leiden.

Wat de tweede vraag van de Geachte Afgevaardigde betreft: de lijst van de aanwezige ministers wordt gevoegd bij de „Mededelingen aan de Pers” die door de bevoegde diensten van het Secretariaat-Generaal van de Raad worden opgesteld. Deze documenten hebben een openbaar karakter en staan ter beschikking van alle belangstellende personen.

(97/C 217/90)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4101/96**van Gianni Tamino (V) aan de Commissie***(17 januari 1997)**Betreft:* „Misleidende” reclame ter bevordering van de consumptie van rundvlees in Italië, medegefinancierd door de EU

Momenteel wordt een reclamefolder verspreid van de firma „G.F. Commercio carni s.r.l.” uit Setteville di Guidonia (Rome) met de titel „Van de stallen naar de sterren” en met logo's van het C.I.M. (Italiaans consortium van slagers) en de vlag van de Europese Unie die groter is dan het symbool van de firma. Op deze folder staat „medegefinancierd door de Europese Gemeenschap uit hoofde van verordening (EEG) 1318/93”⁽¹⁾, en er wordt onder andere in beweerd: „Rundvlees heeft een hoog proteïnegehalte dat onontbeerlijk is voor de menselijke voeding”. De definitie „onontbeerlijk” met betrekking tot de consumptie van rundvlees was door het Comité voor de controle op zelfregulering in de reclame reeds in 1992 als onjuist bestempeld versus het „Consorzio Carni Italiane Bovine Garantite” (Consortium gegarandeerd Italiaans rundvlees) en „CO.AL.VI”, en de vereniging LAV heeft reeds een beroep aangetekend tegen de reclame waarop deze vraag betrekking heeft.

Is het waar dat deze actie medegefinancierd wordt door de Europese Gemeenschap, zoals op de folder te lezen staat?

Indien het Comité voor de controle op zelfregulering in de reclame dit beroep nogmaals ontvankelijk mocht verklaren, welke houding zou de Commissie dan aannemen en welke initiatieven denkt zij in de toekomst te nemen om zich niet in te laten met de financiering van initiatieven die worden beschouwd als „misleidend” voor het vertrouwen van de burgers?

⁽¹⁾ PB L 132 van 29.5.1993, blz. 3.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(10 februari 1997)*

De Commissie bevestigt dat de door de geachte afgevaardigde bedoelde reclamefolder in het kader van het programma van het Consorzio italiano macellatori (CIM, Italiaans Consortium van slagers) door de Gemeenschap is medegefinancierd.

Volgens de Commissie dient de uitspraak „Rundvlees heeft een hoog proteïnegehalte dat onontbeerlijk is voor de menselijke voeding” niet als misleidende reclame te worden beschouwd; wetenschappelijk onderzoek heeft immers aangetoond dat proteïnes een belangrijk bestanddeel van de menselijke voeding vormen.

Wel heeft de Commissie vernomen dat de betrokken branche-organisatie op verzoek van het Comité voor de controle op zelfregulering in de reclame heeft besloten de bedoelde tekst aan te passen.

(97/C 217/91)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4111/96
van Siebert Alber (PPE) aan de Commissie
(17 januari 1997)

Betreft: Europa-overeenkomst van 13 december 1993 tussen de Europese Gemeenschappen en haar lidstaten enerzijds en de Republiek Polen anderzijds en nieuwe importverboden in Polen

Is het de Commissie bekend dat in Polen in 1996 een geheel import- en verkoopverbod voor snuiftabak (nasal snuff) en andere rookloze tabaksproducten van kracht geworden is?

Deelt de Commissie de opvatting dat een invoerverbod voor dergelijke traditionele tabaksproducten waarvan het vrije verkeer in de Europese Unie d.m.v. desbetreffende richtlijnen is gegarandeerd, onverenigbaar is met de Europa-overeenkomst van 1993, met name met artikel 25, lid 2 (verbod op nieuwe handelsbelemmeringen) en artikel 68 (aanpassing aan het Gemeenschapsrecht), alsmede met de desbetreffende voorschriften van de Wereldhandelsovereenkomst?

Welke maatregelen kan en zal de Commissie in deze (en eventueel soortgelijke) kwesties nemen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(27 februari 1997)

Het is de Commissie bekend dat op 1 mei 1996 een Poolse wet in werking is getreden waarbij de productie en distribuerende handel van niet voor roken bestemde tabak (met inbegrip van snuiftabak van de GN-codes 2403.99.10 en 2403.99.90) zijn verboden. De Gemeenschap heeft bij Richtlijn 92/41/EEG van de Raad van 15 mei 1992⁽¹⁾ tot wijziging van Richtlijn 89/622/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten inzake de etikettering van tabaksproducten een volledig verbod uitgevaardigd op het op de markt brengen van bepaalde types tabak voor oraal gebruik. Dat is gebeurd met het oog op de bescherming van de volksgezondheid en met name met de bescherming van jongeren.

De Europa-Overeenkomst tussen Polen en de Gemeenschap bevat regels voor het oplossen van dit soort kwesties. Elk van beide partijen kan eerst informatie en vervolgens overleg vragen over zaken waar men het niet over eens is.

De Commissie heeft om uitleg gevraagd over het verbod op de invoer van bepaalde tabaksproducten voor oraal gebruik in Polen. De Poolse autoriteiten hebben verwezen naar artikel 35 van de Europa-Overeenkomst op grond waarvan dit soort maatregelen kan worden genomen, indien daarvoor gezondheidsredenen bestaan en zolang zij niet discriminerend zijn en niet leiden tot onrechtstreekse beperkingen van de handel.

De Poolse autoriteiten hebben verklaard dat geen discriminatie plaatsvindt, aangezien het verbod evenzeer geldt voor ingevoerde als voor inheemse producten. De Commissie heeft een schriftelijke toelichting gevraagd van de gezondheidsredenen waarop Polen zich op grond van artikel 35 beroept. Na ontvangst daarvan zal de Commissie kunnen beoordelen of ze verenigbaar zijn met de Europa-Overeenkomst.

⁽¹⁾ PB L 158 van 11.6.1992.

(97/C 217/92)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4113/96**van Friedhelm Frischenschlager (ELDR) aan de Commissie***(17 januari 1997)*

Betreft: Wijzigingen subsidies aan internationale niet-gouvernementele jeugdorganisaties

Op Begrotingslijn A-3040 is ten opzichte van de begroting van 1995 en daarvoor een sterke verschuiving van de subsidies te zien. Zeer opvallend waren b.v. de lagere subsidies voor de IFLRY (International Federation of Liberal and Radical Youth) en de WOSM (World Organisation of the Scout Movement). Daarentegen hebben andere organisaties veel meer subsidie gekregen.

Volgens welke criteria worden de kredieten van Begrotingslijn A-3040 aan de verschillende jeugdorganisaties toegewezen?

Waarom zijn de kredieten voor de internationale niet-gouvernementele jeugdorganisaties, zoals b.v. IFLRY, vergeleken met die van de andere organisaties zo sterk beknot?

Blijkbaar wordt met grote organisaties zoals IFLRY, die een relatief gering budget, een efficiënt gebruik van middelen en een eigen kantoor hebben, minder rekening gehouden dan met organisaties met een groter budget, die ten dele echter hun kantoor niet zelf financieren. Als dit zo is, waarom gebeurt dit?

Zou het niet zinvol zijn om politieke internationale niet-gouvernementele jeugdorganisaties een groter basiskrediet toe te wijzen omdat voor hen de mogelijkheden om uit andere begrotingslijnen van DG XXII kredieten te verwerven veel geringer zijn dan voor de andere jeugdorganisaties?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie*(6 februari 1997)*

Het begrotingsjaar 1996 werd gekenmerkt door een aanzienlijke stijging ten opzichte van het voorafgaande jaar van het aantal subsidie-aanvragen in de context van begrotingslijn A-3040 „Steun aan internationale niet-gouvernementele jeugdorganisaties”. De Commissie heeft 25% meer aanvragen ontvangen, terwijl het beschikbare budget slechts met 4% was verhoogd (van 1,25 tot 1,3 mecu).

Deze aanzienlijke toename van het aantal aanvragen is met name toe te schrijven aan een mededeling betreffende het bestaan van begrotingslijn A-3040, die in het kader van het streven naar meer openheid en transparantie op grote schaal is verspreid, met name door het Jeugdforum van de Europese Unie. Het is dan ook noodzakelijk gebleken om het bedrag van de subsidies voor een groot aantal al in 1995 gesubsidieerde organisaties te verlagen, om het subsidiëren van nieuwe organisaties mogelijk te maken. Deze beslissing om ook nieuwe aanvragers subsidies toe te kennen sluit aan bij de hoofddoelstelling van de begrotingslijn, namelijk het bevorderen van het ontstaan en de ontwikkeling van Europese en internationale netwerken en activiteiten van en voor jongeren.

De criteria voor de vaststelling van de subsidiebedragen, die ook aan de organisaties zijn medegedeeld, waren dezelfde als in voorafgaande jaren. Deze criteria betreffen voornamelijk de kwaliteit van het activiteitenprogramma van de organisatie, het te verwachten effect van deze activiteiten op de doelgroepen, de representativiteit van de organisatie, de financiële behoeften van de organisatie en de begrotingsmiddelen waarover de Commissie kan beschikken. De Commissie heeft niet a priori organisaties met een omvangrijk budget bevoordeeld ten opzichte van organisaties met geringere onkosten. Zij heeft de subsidiebedragen niet strikt evenredig aan de begroting van de organisaties vastgesteld, en wil ook in de toekomst niet zo te werk gaan.

Wat meer in het bijzonder de politieke organisaties betreft, heeft een zekere herverdeling plaatsgevonden, met het doel meer rekening te houden met de representativiteit van deze organisaties, die overigens net als andere jeugdorganisaties in aanmerking kunnen komen voor subsidie uit andere begrotingsmiddelen van de Commissie dan alleen begrotingslijn A-3040. Zij kunnen met name subsidies voor eenmalige activiteiten ontvangen in het kader van het programma Jeugd voor Europa, onder dezelfde voorwaarden als alle andere jeugdorganisaties.

(97/C 217/93)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4114/96
van Friedrich Frischenschlager (ELDR) aan de Commissie

(17 januari 1997)

Betreft: Exportpremies voor het vervoer van levende dieren

In de afgelopen weken is weer gebleken dat er al jaren niets veranderd is aan het vervoer van levend gebruiksvee dat voor deze dieren gelijkstaat aan dieren mishandeling. Gevreesd moet worden dat ook de nieuwe in 1997 van kracht wordende richtlijn voor het vervoer van dieren nauwelijks tot verbeteringen zal leiden omdat er geen enkele bereidheid lijkt te bestaan om voldoende maatregelen te nemen voor controle en bestrijding van fraude. Bijzonder schrijnend is deze dieren mishandeling bij de gesubsidieerde export naar derde landen waar zelfs doodzieke dieren of dieren met gebroken ledematen niet onmiddellijk worden geslacht maar met geweld naar de plaats van bestemming worden gebracht.

Hoe hoog was in totaal het bedrag aan exportpremies voor het vervoer van levende dieren voor slachtvee in 1995 en — voor zover cijfers beschikbaar zijn — in 1996?

De exportpremies worden blijkbaar uitbetaald naar gelang van het levend gewicht van de dieren. Hoe hoog is dus ongeveer de premie per kilogram? Is het juist dat men gemiddeld kan uitgaan van circa 500 ecu per rund?

Is de Commissie voornemens de exportpremies voor het vervoer van levend vee met het oog op de bescherming van de dieren te beperken? Zo ja, gedurende welke periode? Zo nee, waarom niet?

Is de Commissie voornemens gebruik te maken van haar recht van initiatief en op middellange termijn een voorstel voor de afschaffing van exportpremies en een subsidie voor het vervoer van gekoeld vlees naar derde landen in te dienen? Zo ja, hoe zien deze maatregelen eruit? Zo nee, waarom niet?

Beschikt de Commissie over informatie over het kostenverschil tussen het vervoer van gekoeld vlees en dat van levende runderen?

Worden ook voor andere gebruiksdieren als runderen exportpremies of vergelijkbare subsidies door de EU betaald? Zo ja, voor welke?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(17 februari 1997)

In het eerste jaar waarin de nieuwe GATT-regels zijn toegepast, namelijk 1995/1996, zijn certificaten voor de uitvoer van levende runderen opgemaakt die in totaal 302 miljoen ecu aan uitvoerrestituties betroffen.

Voor rundvlees gelden gedifferentieerde uitvoerrestituties. De hoogte van de restitutie varieert volgens de bestemming. De restitutie voor de uitvoer van levende runderen naar de bestemmingen waarvoor de hoogste restitutie geldt, bedraagt sinds 15 januari 1997 74 ecu per 100 kg voor mannelijke runderen en 49 ecu per 100 kg voor vrouwelijke runderen. Het voor een dier betaalde bedrag aan restitutie is afhankelijk van het restituteniveau, het gewicht van het dier en de bestemming.

De uitvoer van levende runderen is een traditionele handelsactiviteit en aangezien de prijzen in de Gemeenschap hoger zijn dan in derde landen, is voorzien in de mogelijkheid dat een uitvoerrestitutie wordt betaald. Er zijn uitvoerrestituties betaald sinds de totstandbrenging van de gemeenschappelijke marktordering voor rundvlees in 1968. In sommige derde landen bestaat een specifieke vraag naar ingevoerde levende dieren. Als de Gemeenschap geen levende dieren te koop aanbiedt, zullen andere landen dat wel doen en zal de Gemeenschap de betrokken afzetmarkt kwijtraken.

Om de uitvoerrestitutie te kunnen intrekken wanneer een exporteur de voorschriften betreffende het welzijn van dieren tijdens het vervoer ervan niet volledig nageleefd blijkt te hebben, is een wijziging nodig van Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees⁽¹⁾. Er zijn besprekingen met de Lid-Staten begonnen over de wijze waarop een dergelijke maatregel ten uitvoer kan worden gelegd.

Het vervoer van levende runderen van Ierland naar Egypte kost ongeveer 168-210 ecu per ton (exclusief voerkosten). Voor bevroren rundvlees is dit circa 84 ecu per ton.

Restituties voor de uitvoer van levende dieren worden alleen voor runderen en ééndagskuikens toegekend.

⁽¹⁾ PB L 148 van 28.6.1968.

(97/C 217/94)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4116/96
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie

(17 januari 1997)

Betreft: Afschaffing van de taksvrije verkoop

De volkeren van Europa worden zwaar getroffen door de hoge graad van werkloosheid, een probleem dat nog verscherpt door de convergentie-inspanningen die door het Verdrag van Maastricht worden gevegd.

In dit opzicht betekent het besluit om de taksvrije verkoop af te schaffen een ramp voor de werknemers uit deze sector en wordt het ook onmogelijk werkloze jongeren aan het werk te zetten in een dynamische en zich ontwikkelende sector. Bovendien heeft dit besluit ook voor het toerisme ongunstige neveneffecten, aangezien er een duidelijk verband bestaat tussen goedkope markten en het aantrekken van toeristen.

Kan de Commissie zeggen of zij een studie heeft laten uitvoeren naar het geheel van de negatieve gevolgen die de afschaffing van de taksvrije verkoop zal hebben, wat zij denkt te doen om deze negatieve gevolgen tegen te gaan en of zij voornemens is een voorstel te doen voor een herziening van dit besluit, dat zoveel neveneffecten heeft op paneuropees niveau?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(7 maart 1997)

Het van 1991 daterende besluit van de Raad om de intracommunautaire belastingvrije verkoop af te schaffen in het kader van de instelling van de interne markt, voorziet in de handhaving van die verkoop tot 30 juni 1999. Tijdens deze zogenaamde overgangperiode van meer dan 7 jaar krijgen de betrokken economische sectoren de gelegenheid zich stapsgewijs aan te passen aan de nieuwe situatie.

Deze tijdelijke vrijstelling, een doelgerichte steunmaatregel ten gunste van ondernemersactiviteiten, vormt een uitzondering op de beginselen van de interne markt. Uit het recentelijk ingediende rapport van de Commissie ⁽¹⁾ blijkt overigens dat de werking van de door de Lid-Staten ingestelde controle op deze verkoop niet afdoende is. De handhaving van de intracommunautaire belastingvrije verkoop na een overgangperiode zou bovendien concurrentievervalsing tot gevolg kunnen hebben, niet alleen ten opzichte van de handel in goederen waarop belasting wordt geheven, maar ook met betrekking tot verschillende transportmiddelen die al dan niet de gelegenheid bieden tot belastingvrije verkoop.

De Commissie is niet van plan hieromtrent een aanvullende „sociale en economische” studie uit te werken. Ze betreurt dat de betrokken sectoren niet van de overgangperiode hebben geprofiteerd om zich aan te passen aan de afschaffing van dit belastingvoordeel. De Commissie herinnert eraan dat verkoopsvoordelen zullen blijven bestaan, zelfs wanneer bovengenoemd belastingvoordeel wordt afgeschaft. Voor reizigers die naar derde landen reizen zal de belastingvrije verkoop omwille van de export blijven bestaan.

⁽¹⁾ „Verslag over de verkooppuntcontrolesystemen van de Lid-Staten” — COM (96) 245 def.

(97/C 217/95)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4126/96
van María Sornosa Martínez (GUE/NGL) en
Laura González Álvarez (GUE/NGL) aan de Commissie

(17 januari 1997)

Betreft: Komst van een groot aantal schepen met genetisch gemodificeerde soja naar Europa

De milieuorganisatie Greenpeace heeft aangekondigd dat binnenkort meer dan 100 schepen naar Europa komen met een lading Amerikaanse soja waarvan een onbekend percentage genetisch gemodificeerd is.

Naar verluidt hebben verschillende multinationals in Spanje geen controles uitgevoerd, hetgeen in andere landen wel gebeurt, waardoor genetisch gemanipuleerde soja het land is binnengekomen. Een deel van de Amerikaanse soja die zich aan boord bevond van de „Uniwersytet Jagiellonski” en onlangs in Barcelona is gelost, was bestemd voor een bierbrouwerij.

De Europese Unie heeft de door sojafabrikant Monsanto verrichte studies goedgekeurd. Kan de Commissie — gezien het feit dat deze studies zijn uitgevoerd door een partij die betrokken is bij de verkoop van het product — antwoord geven op de volgende vragen?

1. Is de Commissie niet van mening dat de studies moeten worden uitgevoerd door specialisten die uitsluitend de volksgezondheid in het oog houden?

2. Zal de Commissie aandringen op uitvoering van nieuwe studies terzake, waarbij de objectiviteit is gewaarborgd?
3. Welke maatregelen kan de Commissie nemen om ervoor te zorgen dat de Spaanse autoriteiten en de multinationals die in Spanje met genetisch gemodificeerde soja werken de voorgeschreven controles uitvoeren?
4. Overweegt de Commissie een richtlijn op te stellen op grond waarvan op het etiket moet worden vermeld of de voedingsmiddelen zijn geproduceerd met gebruikmaking van de biotechnologie?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(5 maart 1997)

1. Op 3 april 1996 heeft de Commissie op basis van een gunstig advies van het regelgevend comité, samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten een beschikking gegeven voor het op de markt brengen van genetisch gemodificeerde sojabonen voor bepaald gebruik. Krachtens deze beschikking mag het Verenigd Koninkrijk toestemming verlenen aan Monsanto Europe voor specifiek gebruik, namelijk „de behandeling in het milieu gedurende de invoer, voor en tijdens de opslag en voor en tijdens de verwerking tot niet-levensvatbare producten”.

De toestemming voor het in de handel brengen van deze sojabonen is verleend overeenkomstig de procedures als bedoeld in Richtlijn 90/220/EEG van de Raad van 23 april 1990 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu ⁽¹⁾. Het Verenigd Koninkrijk heeft nagegaan of de mededeling met deze richtlijn overeenkomt waarbij bijzondere aandacht is besteed aan de milieueffectrapportage en heeft het dossier aan de Commissie toegestuurd met een gunstig advies. Bovendien heeft de Commissie haar beschikking gebaseerd op de gegevens in het dossier alsmede de evaluaties en argumenten van de andere Lid-Staten. De gegevens en de milieueffectrapportage hebben de Commissie ervan overtuigd dat het bovengenoemde gebruik van het product waarschijnlijk geen nadelige gevolgen voor de volksgezondheid en het milieu heeft.

2. In het licht van het bovenstaande acht de Commissie het niet noodzakelijk om verdere studies of analyses uit te voeren. Bovendien maakt de Commissie zich geen zorgen gezien de veiligheidsbepalingen van Richtlijn 90/220/EEG met name artikel 11, lid 6, en artikel 16, waarin is bepaald dat alle nieuwe gegevens die wijzen op tot dusver onvoorziene risico's aan de Commissie en de Lid-Staten zullen worden toegestuurd en dat de toestemming dienovereenkomstig kan worden gewijzigd of ingetrokken.

3. Nadat het Verenigd Koninkrijk toestemming had verleend aan Monsanto zijn alle sojabonen voor het bovengenoemd gebruik in de Lid-Staten toegestaan, met inbegrip van Spanje. De beschikking van de Commissie en de verleende toestemming sluiten echter de toepassing van nationale bepalingen op de levensmiddelenveiligheid of diervoederveiligheid niet uit, mits zij in overeenstemming zijn met het Gemeenschapsrecht.

4. De Commissie is zich bewust van het belang van etikettering voor de consument. De verordening inzake nieuwe levensmiddelen en nieuwe levensmiddeleningredienten ⁽²⁾ die onlangs door de Commissie en het Parlement is aangenomen, voorziet in specifieke voorschriften voor de etikettering van levensmiddelen die bestaan uit genetisch gemodificeerde organismen of die bevatten of daarvan zijn afgeleid. Bovendien is de Commissie voornemens het probleem van de etikettering aan te pakken in het kader van Richtlijn 90/220/EEG inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu.

⁽¹⁾ PB L 117, 8.5.1990.

⁽²⁾ PB L 43, 14.2.1997.

(97/C 217/96)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4131/96

van Luisa Todini (UPE) aan de Commissie

(14 januari 1997)

Betreft: Telefoonnummer voor het aangeven van belastingontduikers

Op 16 december 1996 werd in Italië een telefoonnummer ingevoerd (nummer 117) voor wie vermeende belastingontduikers wil aangeven bij de Guardia di Finanza.

Is de Commissie niet van mening dat de invoering van een dergelijk systeem strijdig is met de communautaire normen inzake bescherming en privacy van de burger, mede omdat het gevaar bestaat dat iemand om redenen van eigenbaat of met bepaalde bedoelingen van dit middel gebruik maakt om valse aangiften te doen?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie

(5 maart 1997)

Het enige doel van het door het geachte Parlementslid bedoelde Italiaans „antifraude nummer” (nummer 117) zou zijn dat de nationale autoriteiten gemakkelijker gegevens betreffende fraude en fiscale onregelmatigheden verkrijgen. Het is de taak van de nationale autoriteiten ervoor te waken dat de privacy van de burgers, met inachtneming van het Gemeenschapsrecht, wordt gewaarborgd.

De Lid-Staten dienen zich uiterlijk 24 oktober 1998 te richten naar Richtlijn 95/46/EG van het Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens. Het Italiaans Parlement heeft wet 675/96 van 31 december 1996 op dit gebied goedgekeurd en zal uit hoofde van deze wet een instantie aanwijzen die ervoor moet waken dat ook bij de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de bij telefoonlijn 117 aangeboden dienst de wet wordt nageleefd.

(97/C 217/97)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0002/97

van Heidi Hautala (V) aan de Commissie

(14 januari 1997)

Betreft: Belastingvrijheid van xylitol

In haar besluit van 17 december 1996 beschouwt de Commissie de invloed op de gezondheid van xylitol niet als afdoende argument voor de vrijheid van belasting op zoetstoffen die xylitol in Finland geniet. Volgens mijn informatie heeft Fins onderzoek op overtuigende wijze aangetoond dat xylitol cariës kan helpen voorkomen. Volgens recent in Oulu gepubliceerd onderzoek vermindert xylitol tevens de kans op oorontstekingen bij kinderen.

Welke wetenschappelijke bewijzen heeft de Commissie die deze Finse bevindingen tegenspreken? Heeft de Commissie recent onderzoek over dit onderwerp verricht? Heeft de Commissie gebruik gemaakt van Amerikaanse onderzoeken en zijn deze onderzoeken onafhankelijk?

(97/C 217/98)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0022/97

van Riitta Myller (PSE) aan de Commissie

(22 januari 1997)

Betreft: De positieve invloed van xylitol op de gezondheid

Wetenschappelijk onderzoek heeft herhaaldelijk aangetoond dat het gebruik van xylitol de gezondheid van het gebit bevordert. Uit recent onderzoek blijkt dat xylitol ook oorontstekingen kan helpen voorkomen. Met recht kan gesteld worden dat het gebruik van xylitol van belang is voor de volksgezondheid.

Op grond van het belang van xylitol voor de volksgezondheid heeft Finland xylitol vrijgesteld van de belasting op zoetstoffen. Het initiatief hiertoe werd genomen door de leerlingen van een school in Vatiala bij Kangasala. Het Finse parlement keurde vervolgens een wetswijziging hierover goed. De Europese Commissie staat echter op grond van de communautaire mededingingswetgeving negatief tegenover deze belastingvrijstelling en heeft de Finse overheid gesommeerd de bijzondere behandeling van xylitol te beëindigen.

Ik zou het verantwoordelijke lid van de Commissie willen vragen op welke wijze het onmiskenbare en grote belang van xylitol voor de volksgezondheid in aanmerking is en zal worden genomen bij het bepalen van het standpunt van de Commissie inzake de mogelijkheid tot het handhaven van de belastingvrijstelling van xylitol.

**Gecombineerd Antwoord
van de heer Monti namens de Commissie
op de schriftelijke vragen P-0002/97 en E-0022/97**

(11 maart 1997)

Krachtens artikel 95 van het Verdrag mogen de Lid-Staten op produkten van de overige Lid-Staten, al dan niet rechtstreeks, geen hogere binnenlandse belastingen van welke aard ook heffen dan die welke, al dan niet rechtstreeks, op gelijksoortige nationale produkten worden geheven. Ook mogen de Lid-Staten op de produkten van de overige Lid-Staten geen zodanige binnenlandse belastingen heffen, dat daardoor andere produkties zijdelings worden beschermd.

De jurisprudentie van het Hof van Justitie stelt Lid-Staten echter wel in staat, een gedifferentieerde belastingheffing toe te passen op bepaalde produkten, mits hieraan objectieve criteria ten grondslag liggen. Zo mag een zoetstof die vergeleken met andere zoetstoffen geheel andere eigenschappen bezit ten aanzien van caries of de bestrijding daarvan, om redenen van volksgezondheid fiscaal worden bevoordeeld.

In het geval van de zoetstof xylitol zijn dergelijke eigenschappen volgens de Commissie echter niet aanwezig. Bij beoordeling van de publicaties die door de Finse overheid zijn voorgelegd, en van andere wetenschappelijke publicaties moet namelijk worden vastgesteld dat klinisch onderzoek naar de efficiëntie van xylitol, niet overtuigend genoeg is om aan te tonen of te bevestigen, dat de cariesbestrijdende of helende eigenschappen van xylitol superieur zijn aan die van andere zoetstoffen. Xylitol heeft dus geen eigenschappen op grond waarvan deze zoetstof kan worden onderscheiden van andere polyolen als bijv. sorbitol.

Dit is een bevestiging van het advies over zoetstoffen dat het wetenschappelijk comité voor de menselijke voeding al in 1984 heeft uitgebracht.

Ook de Amerikaanse Food and Drug Administration (FDA) is tot een soortgelijke conclusie gekomen. Deze instantie heeft namelijk op 16 augustus 1996 besloten dat bij de vermelding van polyolen en hun cariesbestrijdende werking op levensmiddelen alle zoetstoffen van deze groep gelijk moeten worden behandeld.

De Commissie heeft om deze redenen besloten de procedure van artikel 169 van het Verdrag in te leiden tegen Finland wegens schending van artikel 95 van het Verdrag. Zij is namelijk van mening dat sprake is van ongelijke fiscale behandeling van vergelijkbare producten, t.w. Fins snoepgoed met xylitol en snoepgoed uit andere Lid-Staten dat vervaardigd is met andere zoetstoffen.

(97/C 217/99)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0009/97

van Glyn Ford (PSE) aan de Raad

(22 januari 1997)

Betreft: Annulering Onderzoeksraad

Acht de Raad het aanvaardbaar dat een lid pas vijf maanden nadat hij een vraag heeft gesteld (augustus) antwoord krijgt (december) en dan wordt verwezen naar de inhoud van een debat in oktober, twee en een halve maand nadat de vraag werd gesteld?

Antwoord

(3 april 1997)

De Raad betreurt de door de Geachte Afgevaardigde genoemde vertraging bij de beantwoording van schriftelijke vraag nr. 2276/96.

De vertraging is deels te wijten aan de complexiteit van de goedkeuringsprocedures voor antwoorden op schriftelijke vragen.

In casu heeft de Raad het beter geacht, in het antwoord te verwijzen naar zijn meer complete en actuele antwoorden op de mondelinge vragen die in de plenaire vergadering over hetzelfde onderwerp waren gesteld.

(97/C 217/100)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0010/97
van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie
(22 januari 1997)

Betreft: ECVAM (Centrum voor de Validatie van Alternatieve Methoden) en dierproeven

Kan er een verslag worden opgesteld over de vooruitgang die ECVAM boekt op het punt van beperking, vervanging en validatie van dierproeven?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie
(14 maart 1997)

Het verslag over de werkzaamheden van het Europees Centrum voor de validatie van alternatieve methoden van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek over 1996 is in voorbereiding en zal in de loop van de komende weken worden afgerond.

(97/C 217/101)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0013/97
van Mary Banotti (PPE) aan de Commissie
(22 januari 1997)

Betreft: Communautaire bijstand (boter)

Heeft de Commissie een verklaring voor een duidelijke abnormaliteit in de regeling betreffende boter in het kader van de communautaire bijstand? Het lijkt erop dat het programma zich niet uitstrekt tot margarine en andere soorten, die in de medische wereld worden beschouwd als minder schadelijk voor hart en bloedvaten.

Is het mogelijk het programma, gezien het feit dat een groot aantal van hen die voor bijstand in aanmerking komen ziek en bejaard zijn, flexibeler te maken?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(14 februari 1997)

Op grond van een verslag van de Commissie ⁽¹⁾ heeft de Raad besloten Verordening (EEG) nr. 2990/82 van de Raad betreffende de verkoop van boter tegen verlaagde prijs aan personen die sociale bijstand genieten ⁽²⁾ met twee jaar te verlengen, d.w.z. tot en met 31 december 1998.

Deze regeling voor de verkoop van boter wordt sinds 1978 toegepast en is er samen met andere maatregelen voor de afzet van boter op gericht de boteroverschotten in de Gemeenschap te verminderen om op die manier de aan de zuivelproducenten betaalde melkprijzen te ondersteunen. Dit doel zou niet kunnen worden bereikt als margarine of boterhamsmeersel in de regeling zouden worden opgenomen. Bovendien is boter een product van hoge kwaliteit dat uitermate geschikt is voor menselijke consumptie en dat bij alle begunstigden van de regeling in de smaak valt.

⁽¹⁾ COM (96) 651 def.

⁽²⁾ PB L 314 van 10.11.1982.

(97/C 217/102)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0015/97
van Mary Banotti (PPE) aan de Commissie
(22 januari 1997)

Betreft: Rode IFJ-kaart

Kan de Commissie, in vervolg op mijn eerdere vraag E-3160/96 ⁽¹⁾, een verklaring geven voor het feit dat de veiligheidsdienst op 29 maart 1996 van het hoofd van de persdienst van de Commissie opdracht heeft gekregen

journalisten die alleen in het bezit waren van de rode perskaart van de Internationale Federatie van Journalisten (IFJ) de toegang tot de perszaal van de Commissie te weigeren? Ondanks herhaalde verzoeken heeft de Commissie nog niet verklaard waarom deze maatregel werd genomen terwijl journalisten voorheen de briefings konden bijwonen op vertoon van deze kaart alleen.

(¹) PB C 91 van 20.3.1997, blz. 73.

Antwoord van de heer Santer Namens de Commissie

(24 februari 1997)

De Commissie bevestigt dat alle beroepsjournalisten toegang hebben tot de perszaal van de Commissie. In het antwoord van de Commissie op vraag E-3160/96 van het geachte Parlementslid (¹) wordt gesteld dat voor de journalisten die onderdanen zijn van landen waar geen nationale perskaart bestaat, equivalenten zoals de kaart van de Internationale Federatie van Journalisten (IFJ) voor de toegang tot de perszaal in aanmerking komen. Dit is verduidelijkt in een briefwisseling tussen de Commissie en de IFJ. De door het geachte Parlementslid bedoelde nota is derhalve niet meer geldig.

(¹) PB C 91 van 20.3.1997.

(97/C 217/103)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0018/97 van Miguel Arias Cañete (PPE) aan de Commissie

(22 januari 1997)

Betreft: Controle op de subsidies in de rijstsector

Het beheer over de hoeveelheden rijst die aan de Verenigde Staten zijn toegekend in het kader van de overeenkomstig artikel XXIV van het GATT-akkoord vastgestelde contingenten is in feite toevertrouwd aan een particuliere vereniging van verwerkingsbedrijven.

Dit houdt het gevaar in van „gekruiste” subsidies voor rijst waarvoor tariefvoordelen gelden en rijst die aan de gewone douanetarieven onderworpen is. De genoemde particuliere vereniging kan zulks moeilijk controleren.

Welke maatregelen is de Commissie van plan te treffen om toezicht te houden op de handelsstromen van verpakte produkten en het mogelijke bestaan van „gekruiste” subsidies?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(17 februari 1997)

Verordening (EG) nr. 1522/96 inzake de opening en de wijze van beheer van bepaalde tariefcontingenten voor de invoer van rijst en breukrijst (¹) bepaalt dat rijst uit de Verenigde Staten pas na afronding van het lopende overleg zal worden ingevoerd. Dit overleg is echter nog aan de gang en dus is de invoer uit dat land als bepaald bij bovengenoemde verordening nog niet begonnen.

Ten aanzien van de invoer van rijst in verpakkingen van tenminste 5 kg en de mogelijkheid van onderlinge subsidiëring, wordt in artikel 9 van bovengenoemde verordening bepaald dat de Commissie de ingevoerde hoeveelheden controleert, met name op de door het geachte Parlementslid genoemde twee punten.

(¹) PB L 190 van 31.7.1996.

(97/C 217/104)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0020/97
van Miguel Arias Cañete (PPE) aan de Commissie
(22 januari 1997)

Betreft: Overschot van 75.000 ton van de hoeveelheden rijst die in het vorige verkoopseizoen voor exportsubsidies in aanmerking kwamen

De door de GATT opgelegde beperkingen inzake exportsubsidies voor rijst maken het in dit verkoopseizoen niet mogelijk te voorzien in de behoeften van deze sector.

In het afgelopen verkoopseizoen werden echter noch de vastgestelde hoeveelheden, noch de beschikbare kredieten opgebruikt, zodat er een overschot was van 75.000 ton. Kan de Commissie mededelen of dit overschot van 75.000 ton kan worden toegevoegd aan de maximale hoeveelheid die voor het huidige verkoopseizoen is bepaald, teneinde de markt te versoepelen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(13 februari 1997)

Volgens de landbouwovereenkomst van de Uruguay-ronde mag in het verkoopseizoen 1996/1997 maximaal 157 100 ton rijst met restitutie worden geëxporteerd.

In het verkoopseizoen 1995/1996 heeft de export met restitutie (89 000 ton) niet het voor dat verkoopseizoen geldende maximum van 163 000 ton gehaald. Dit betekent dat er voor het lopende verkoopseizoen een bepaalde marge is, afhankelijk van de marktsituatie en de budgettaire mogelijkheden.

(97/C 217/105)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0021/97
van Miguel Arias Cañete (PPE) aan de Commissie
(22 januari 1997)

Betreft: Crisis in de rijstsector

Vijf jaar na de inwerkingtreding van besluit 91/482/EEG ⁽¹⁾ betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Economische Gemeenschap, neemt de invoer van rijst uit deze landen en gebieden gestaag toe.

Is de Commissie van plan in te gaan op het verzoek van Italië de vrijwaringsclausule toe te passen?

⁽¹⁾ PB L 263 van 19.9.1991, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(12 februari 1997)

De door Italië en Spanje gevraagde toepassing van de vrijwaringsclausule is bij Verordening (EG) nr. 21/97 van de Commissie van 8 januari 1997 ⁽¹⁾ vastgesteld. Deze maatregel is erop gericht de omvang van de uit de landen en gebieden overzee ingevoerde hoeveelheden te beperken en zo de consequenties van de invoer met nulrecht op de afzet van communautaire Indica-rijst te verminderen. In het kader van deze maatregel is vastgesteld dat tot en met 30 april 1997 maximaal 42 650 ton equivalent gedopte rijst vrij van douanerechten mag worden ingevoerd.

⁽¹⁾ PB L 5 van 9.1.1997.

(97/C 217/106)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0023/97
van Fernand Herman (PPE) aan de Commissie
(22 januari 1997)

Betreft: Uitnodiging tot inschrijving voor dienstverleners

In het Publicatieblad C 350 van 21 december 1996 staat op blz. 22 een uitnodiging tot inschrijving voor een contract voor dienstverlening, waarin aan de dienstverleners de volgende voorwaarde wordt opgelegd:

„De dienstverlener dient minstens 100 werknemers in dienst te hebben op het gebied van financiële en operationele audits”.

Deze voorwaarde lijkt zeer ongewenst omdat:

1. de selectie aldus tot enkele grote ondernemingen wordt beperkt wier honoraria overdreven hoog zijn en vaak niet in verhouding staan tot de kwaliteit van de geleverde dienst;
2. kleinere ondernemingen die het volledige vertrouwen hebben van andere Commissiediensten op willekeurige wijze van deelneming worden uitgesloten, hoewel hun dienstverlening een betere prijs/kwaliteitsverhouding heeft;
3. de Commissie altijd luid verkondigt dat zij de KMO's wil bevorderen, maar in werkelijkheid de grote multinationale ondernemingen bevoordeelt.

Kan de Commissie mededelen of zij van plan is haar uitnodigingen tot inschrijving in de toekomst zodanig op te stellen dat zij de beste resultaten verkrijgt op basis van een groot aantal optimale offertes?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(6 maart 1997)

De Europese Stichting voor Opleiding is verantwoordelijk voor de aanbesteding in kwestie en voor de bekendmaking ervan in het Publicatieblad. De Commissie diende een verzoek in om vóór iedere bekendmaking van een aanbesteding van de Europese Stichting voor Opleiding te worden geraadpleegd. Op deze wijze kan de Commissie erop toezien dat de criteria die bij toekomstige aanbestedingen van de Europese Stichting voor Opleiding in aanmerking worden genomen, niet discriminatoir zijn. Net zoals het geachte Parlementslid oordeelt de Commissie dat de werken en diensten waartoe de Stichting opdracht geeft, open moeten staan voor de kleine en middelgrote ondernemingen.

(97/C 217/107)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0027/97
van Jens-Peter Bonde (I-EDN) aan de Raad
(22 januari 1997)

Betreft: Geheime verklaringen

Kan de Raad, daar er geen statistieken beschikbaar zijn, een volledig overzicht geven van de geheime verklaringen die sinds 2 oktober 1995 zijn aangenomen zonder gepubliceerd te zijn?

Antwoord

(18 april 1997)

Wat betreft de werkzaamheden van de Raad als wetgever (in de zin van de bijlage bij het reglement van orde van de Raad d.d. 6.12.1995), heeft de Raad aan de Geachte Afgevaardigde, naar aanleiding van diens schriftelijke vraag nr. P-2385/96 (zie PB C ...), reeds meegedeeld hoeveel en welke verklaringen voor 's Raads notulen niet voor het publiek beschikbaar zijn gesteld op grond van de Gedragscode van 2 oktober 1995.

Wat betreft echter de werkzaamheden van de Raad wanneer deze niet als wetgever optreedt, zijn de verklaringen welke bij de aanneming van de betrokken besluiten worden afgelegd, uit hoofde van de genoemde Gedragscode niet toegankelijk voor het publiek. De Raad is dan ook niet in staat het door het Geachte Parlementslid gevraagde „volledig overzicht van de geheime verklaringen” te geven.

(97/C 217/108)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0029/97**van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie**

(22 januari 1997)

Betreft: Uitbreiding van de aardgaspijplijn naar West-Griekenland en Albanië

In het antwoord van de Commissie (E-0807/95 ⁽¹⁾ -18.5.1995) op mijn vraag wordt gesteld dat „de toekomstige uitbreiding van de pijplijn naar West-Griekenland en Albanië door de Griekse autoriteiten wordt bestudeerd”. Kan de Commissie antwoorden op de volgende vragen:

1. Heeft de Griekse regering initiatieven genomen voor de uitbreiding van het aardgasnetwerk naar Albanië?
2. Zijn er problemen inzake de financiering van de uitbreiding van het aardgasnetwerk naar Albanië? Welke voorwaarden stelt de Europese Investeringsbank in dit opzicht?
3. Bestaan er alternatieve voorstellen voor het vervoer van aardgas naar de kusten van de Adriatische Zee?

⁽¹⁾ PB C 209 van 14.8.1995, blz. 24.

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(7 maart 1997)

De Griekse regering heeft herhaaldelijk interesse getoond voor de uitbreiding van het Griekse aardgasnetwerk naar het noordwestelijke deel van het land en voor koppeling met de buurlanden, waaronder Albanië. De Griekse regering heeft haar steun verleend aan de aanvraag bij de Commissie voor de financiering, via het energieprogramma betreffende Trans-Europese netwerken (TEN), van een (door de Griekse openbare elektriciteitsmaatschappij uit te voeren) haalbaarheidsstudie inzake de uitbreiding naar het noordwestelijke deel van het land en naar Albanië.

De Commissie wil de voorgestelde haalbaarheidsstudie via het TEN-energieprogramma medefinancieren. Pas nadat de eindconclusies van deze studie bekend zijn, kan het vraagstuk van de financiering van de investering, bijvoorbeeld door de Europese Investeringsbank, in behandeling worden genomen.

De Commissie is niet op de hoogte van alternatieve voorstellen met een even grote maturiteit.

(97/C 217/109)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0034/97**van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Raad**

(22 januari 1997)

Betreft: Ontbrekende regio's op het Euro-biljet

Op de keerzijde van het nieuwe Euro-biljet, dat op de Europese Raad van Dublin werd voorgesteld, is een kaart van Europa weergegeven waarop bepaalde regio's van de Unie zoals de Canarische eilanden en de Azoren ontbreken.

Aan wie is deze fout te wijten?

Is de Raad voornemens deze fout op het definitieve biljet te corrigeren?

Antwoord

(3 april 1997)

Volgens artikel 105 A, lid 1, van het Verdrag „heeft de Europese Centrale Bank het alleenrecht machtiging te geven tot de uitgifte van bankbiljetten binnen de Gemeenschap”.

Volgens artikel 109 F, lid 3, vijfde streepje, ziet het Europees Monetair Instituut toe op de technische voorbereiding van de Euro-bankbiljetten.

In zijn persmededeling van 13 december 1996 naar aanleiding van de voorstelling van de door de geachte afgevaardigde genoemde ontwerpen, wees het Europees Monetair Instituut erop dat

- het samen met de ontwerper zal voortwerken aan de verbetering van het ontwerp van de bankbiljetten;
- de Europese Centrale Bank in 1998 een besluit zal nemen over de definitieve ontwerpen en over de aanvang van de productie van de bankbiljetten.

(97/C 217/110)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0038/97

van Riccardo Garosci (UPE) en Luigi Florio (UPE) aan de Commissie

(22 januari 1997)

Betref: Verzoek om verbetering van de fiscale voorwaarden in de Europese en met name de Italiaanse automobielsector, zoals faciliteiten voor de aankoop van het eerste motorvoertuig (auto, vrachtwagen, motorfiets)

De automobielsector is één van de belangrijkste onderdelen van de communautaire economie. Zij speelt een belangrijke rol op sociaal vlak en voor de werkgelegenheid. De geleidelijke automatisering van de fabrieken leidt tot drastische veranderingen in deze sector, die momenteel te lijden heeft onder een consumptiecrisis die de hele automobielsector direct treft en ook de afgeleide producten ervan.

Kan de Commissie, gezien het bovenstaande, zelf optreden of stappen ondernemen bij de lid-staten die bijzonder zwaar door deze crisis getroffen worden, zoals Italië, met het doel belastingverlagingen of faciliteiten voor te stellen die de aankoop van auto's stimuleren?

Het herstel van de markt voor auto's, vrachtwagens en motorfietsen zou enerzijds zorgen voor de instandhouding van de directe en indirecte arbeidsplaatsen in deze sector en anderzijds voor de vernieuwing van het wagenpark dat ten dele verouderd is en dus minder veilig en milieuvriendelijk. In het verleden hebben soortgelijke maatregelen reeds succes gehad. Deze maatregelen zouden weer gelanceerd, bijgewerkt en ondersteund kunnen worden, met name wat de aankoop van de eerste auto betreft, b.v. door afschaffing van de BTW alleen voor de eerste auto.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(10 maart 1997)

Het nemen van maatregelen ter stimulering van de autoverkoop is in de eerste plaats zaak van de Lid-Staten, met name wanneer dit fiscale maatregelen zijn. Voor autobelastingen bestaat geen algemene Europese regeling en de Lid-Staten hebben in ruime mate de vrijheid zelf dergelijke regelingen in te voeren of te wijzigen op voorwaarde dat zij de bepalingen van het Verdrag respecteren en met name het functioneren van de interne markt niet belemmeren.

Zoals geachte Parlementsleden reeds vermeld hebben, is in het verleden door een aantal Lid-Staten gebruik gemaakt van maatregelen om de verkeersveiligheid te verhogen, milieuvuiling te verminderen en tegelijkertijd de verkoop van nieuwe auto's te stimuleren. Vaak gaat het om regelingen waarbij de aankoop van een nieuwe auto fiscaal of economisch gestimuleerd wordt, wanneer de oude wordt ingeleverd. Onder voorbehoud van bovengenoemde voorwaarden mag iedere Lid-Staat dergelijke maatregelen nemen en dit is in een aantal Lid-Staten ook gebeurd, o.a. zeer kort geleden in Italië.

De BTW is een algemene verbruiksbelasting die onder de Gemeenschapswetgeving valt. In alle Lid-Staten moet op motorvoertuigen het standaardtarief van minimaal 15% worden geheven. Afwijkende btw-regelingen op grond van criteria als de aankoop van een eerste auto, zijn niet toegestaan. Italië kan natuurlijk wel de btw-aftrek voor bedrijfsauto's verhogen, waardoor de btw neutraler zou worden ten opzichte van de economische bedrijvigheid terwijl tegelijkertijd de automarkt een impuls zou krijgen.

(97/C 217/111)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0043/97
van Fernando Moniz (PSE) aan de Commissie
(15 januari 1997)

Betreft: Conferentie van Singapore, WTO en sociale vraagstukken

De resultaten van de onlangs gehouden ministeriële Conferentie van Singapore laten ook volgens de meest optimistische analyses te wensen over.

Maar alhoewel sommigen van mening zijn dat de WTO de „sociale clausule” gewoon over boord heeft gegooid, vinden anderen dat de Conferentie de eerste stap was op een lange weg die nog te gaan is. Weer anderen scharen zich achter de opvatting van de Commissie dat bij deze gelegenheid de wezenlijke lijnen zijn uitgestippeld waarlangs de liberalisering kan worden voortgezet en de WTO kan worden aangepast aan de wereldeconomie, aangezien overeenstemming of een consensus is bereikt over de arbeidsnormen, die internationaal als fundamenteel recht van de mens zijn erkend.

De Britse regering heeft bij deze gelegenheid haar standpunt bekrachtigd dat sociale vraagstukken, vooral dwang- en kinderarbeid, uitsluitend een nationale aangelegenheid zijn.

Is de Commissie het eens met het standpunt van de Britse regering?

Kan de Commissie meedelen hoe de in Singapore bereikte overeenstemming of consensus eruit ziet?

Antwoord van Sir Leon Brittan

namens de Commissie (7 februari 1997)

De ministers hebben zich er in Singapore opnieuw toe verbonden de voornaamste, internationaal erkende arbeidsnormen in acht te nemen en bevestigden hun steun aan de internationale arbeidsorganisatie (ILO) bij het opstellen en bevorderen van deze normen. De ministers verwierpen voorts het gebruik van arbeidsnormen als dekmantel voor protectionistische doeleinden en beaamden dat niet mag worden getornd aan het comparatieve voordeel van bepaalde landen, met name ontwikkelingslanden met lage-lonen. Zij merkten hierbij op dat de bestaande samenwerking tussen het secretariaat van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) en dat van de ILO zal worden voortgezet.

Handels- en arbeidsnormen vallen niet onder de exclusieve bevoegdheid van de lidstaten. Deze kwestie werd in verband met handelsvraagstukken in het kader van de WTO aan de orde gesteld. De positie inzake de bevoegdheden vertoont grote gelijkens met die van de kwestie van aan de handel gerelateerde intellectuele eigendomsrechten; het Hof van Justitie heeft bepaald dat op dit gebied sprake is van gezamenlijke bevoegdheden. Momenteel wordt op communautair niveau gewerkt aan de harmonisatie van sociale vraagstukken en intellectuele-eigendomsrechten hoewel deze harmonisatie in geen van beide gevallen al rond is.

Een aantal vormen van dwangarbeid houdt schending van de mensenrechten in; eerbiediging van de mensenrechten vertegenwoordigen een wezenlijk element in de overeenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen. Het Stelsel van Algemene tariefpreferenties van de Gemeenschap (SAP) bepaalt bovendien⁽¹⁾ dat een preferentiële behandeling tijdelijk kan worden ingetrokken wanneer in een begunstigd land sprake is van dwangarbeidpraktijken of uitvoer van door gevangenen vervaardigde goederen. Tevens wordt hierin bepaald dat met ingang van 1 januari 1998 aanvullende preferenties kunnen worden verleend aan begunstigde landen die de essentie van de ILO-normen ten aanzien van vrijheid van vereniging en vergadering en bescherming van het recht op organisatie, de toepassing van het recht op collectieve organisatie en onderhandeling toepassen (ILO-Conventies nrs. 87 en 98), alsmede de minimumleeftijd voor toegang tot de arbeidsmarkt (ILO-Conventie nr. 138).

⁽¹⁾ Sedert 1.1.1995 voor industrieproducten (Verordening (EG) nr. 3281/94 van de Raad van 21.12.1994, PB L 348 van 31.12.1994, en sedert 1.1.1997 voor landbouw- en visserijproducten (Verordening (EG) nr. 1256/96 van de Raad van 20.6.1996, PB L 160 van 29.6.1996.

(97/C 217/112)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0044/97
van Günter Lüttge (PSE) aan de Commissie
(22 januari 1997)

Betreft: Verdere harmonisatie van de verkeerstekens in de Europese Unie, met name voor het transeuropese wegennet

Het Europees Parlement heeft er herhaaldelijk, onlangs nog in zijn resolutie over het gemeenschappelijk vervoersbeleid — Actieprogramma 1995-2000 (A4-0075/96⁽¹⁾), op aangedrongen dat de verkeerstekens in de

Europese Unie ter verhoging van de verkeersveiligheid verder worden geharmoniseerd. Dit geldt met name voor de bewegwijzering in het transeuropese wegennet. Hiervoor moet volgens de aanbevelingen van het „Transport Infrastructure Committee – Motorway Working Group” in haar START-rapport een „Model Signing Code” worden opgesteld.

Kan de Commissie meedelen of er desbetreffende maatregelen zijn gepland, en zo ja, welke, en op welke termijn?

Is er overwogen om dit aspect of onderdelen daarvan te laten onderzoeken door middel van een onderzoeksopdracht uit hoofde van deel 3 van het Kaderprogramma voor onderzoek?

(¹) PB C 181 van 6.6.1996, blz. 21.

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(6 maart 1997)

In het verslag (¹) van oktober 1994 over de Start-actie (standaardisatie van de typologie met betrekking tot het Trans-Europese wegennet) werd onder het hoofdje „langetermijnvisie” een oproep gedaan om een modelbewegwijzeringscode voor het Trans-Europese wegennet op te stellen voor toepassing op de lange termijn.

De sindsdien op dit gebied getroffen maatregelen omvatten twee in 1996 voltooide studies van de internationale federatie voor het wegverkeer, de eerste inzake een geïntegreerd bewegwijzeringssysteem, gebaseerd op de belangrijkste Europese bestemmingen, en de tweede over de samenhang tussen de goedkeuring van belangrijke internationale verkeerswegen, het Trans-Europese wegennet en het bewegwijzeringsproject.

Binnen het vierde kaderprogramma voor onderzoek en ontwikkeling is opdracht gegeven voor onderzoeksactiviteiten op het gebied van bewegwijzering. Het resultaat was het Arrows-project (geavanceerd onderzoek naar veiligheidsnormen voor wegwerkzaamheden in Europa), dat in 1998 een technische gids voor de bewegwijzering bij wegwerkzaamheden moet opleveren ter verbetering van de verkeersveiligheid.

In het Start-verslag werd ook aangedrongen op de algemene toepassing op communautair niveau van het Verdrag van Wenen inzake bewegwijzering en wegmarkeringen. Bij besprekingen die in 1995 binnen de Raad werden gevoerd op basis van een ontwerp-resolutie van het Franse voorzitterschap is echter gebleken dat de meeste delegaties gekant waren tegen communautaire wetgeving inzake bewegwijzering.

(¹) waarvan een copie rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement is toegezonden.

(97/C 217/113)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0045/97

van Hartmut Nassauer (PPE) aan de Raad

(22 januari 1997)

Betreft: Voortgang inzake de ratificatie van in het kader van Titel VI van het Verdrag tot oprichting van de Europese Unie aangenomen overeenkomsten en protocollen

Kan de Raad voor elke overeenkomst en, voorzover van toepassing, voor elk protocol, aangenomen in het kader van Titel VI van het Verdrag tot oprichting van de Europese Unie (tezamen met de Overeenkomst van Dublin inzake asielaanvragen), aangeven hoever de ratificatieprocedures per 31 december 1996 in elke lidstaat gevorderd zijn?

Antwoord

(18 april 1997)

De Raad kan het geachte parlementslid geen informatie verstrekken over de voortgang, in iedere lidstaat, van de interne procedures voor de ratificatie van de overeenkomsten die zijn aangenomen in het kader van Titel VI van het Verdrag tot oprichting van de Europese Unie. De Raad kan daarentegen, voor de overeenkomsten en protocollen waarvan de Raad depositaris is, wel aangeven welke lidstaten hun akte van bekrachtiging reeds hebben neergelegd.

Overeenkomst aangaande de verkorte procedure tot uitlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie, ondertekend op 10 maart 1995:

- Denemarken, op 19 november 1996

Overeenkomst tot oprichting van een Europese politiedienst (Europol), ondertekend op 26 juli 1995:

- Verenigd Koninkrijk, op 10 december 1996

Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, ondertekend op 26 juli 1995:

- Geen enkele akte van bekrachtiging neergelegd

Overeenkomst met betrekking tot de toepassing van informatie voor douanedoelinden ondertekend op 26 juli 1995:

- Denemarken, op 1 augustus 1996

Protocol betreffende de prejudiciële uitlegging door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van de Overeenkomst tot oprichting van een Europese politiedienst, ondertekend op 24 juli 1996:

- Verenigd Koninkrijk, op 10 december 1996

Protocol bij de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, ondertekend op 27 september 1996:

- Geen enkele akte van bekrachtiging neergelegd

Overeenkomst aangaande uitlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie, ondertekend op 27 september 1996:

- Geen enkele akte van bekrachtiging neergelegd

Protocol bij de prejudiciële uitlegging door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, ondertekend op 29 november 1996:

- Geen enkele akte van bekrachtiging neergelegd

Protocol bij de prejudiciële uitlegging door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van de Overeenkomst met betrekking tot de toepassing van informatica voor douanedoelinden, ondertekend op 29 november 1996:

- Geen enkele akte van bekrachtiging neergelegd

Voor de Overeenkomst betreffende de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asiolverzoek dat in een van de lidstaten van de Europese Unie wordt ingediend (Overeenkomst van Dublin), die nog vóór de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie is getekend op 15 juni 1990 en 13 juni 1991, treedt de Ierse regering op als depositaris van de aktes van bekrachtiging.

(97/C 217/114)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0051/97
van Iñigo Méndez de Vigo (PPE) aan de Commissie

(22 januari 1997)

Betreft: Visserijakkoord met Marokko

Mevrouw Emma Bonino, Europees commissaris voor visserij, heeft tijdens de Euro-Mediterrane Conferentie verklaard „dat er in de Middellandse Zee te veel en slecht gevist wordt” en „dat er een evenwicht tot stand moet worden gebracht tussen de visbestanden, de economische aspecten en de werkgelegenheid”.

Hoe kan dit evenwicht volgens de Commissie worden gerealiseerd, rekening houdend met de aankondiging van de Marokkaanse minister van Visserij, de heer Sahel, dat het visserijakkoord EU-Marokko, dat in 1999 afloopt, niet zal worden vernieuwd?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(12 maart 1997)

De Commissie is voornemens haar visserijbeleid in de Middellandse Zee voort te zetten in overeenstemming met de beginselen en doelstellingen die zijn vastgesteld in de plechtige verklaring welke is aangenomen in de Conferentie van Venetië over het beheer en de instandhouding van de visbestanden in de Middellandse Zee. Een afschrift wordt rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en ook aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden. De door die conferentie opgerichte groep van juridische en technische deskundigen moet concrete voorstellen ter verbetering van het beheer en de instandhouding van de visbestanden opstellen, die vervolgens aan de Algemene Raad voor de visserij in de Middellandse Zee zullen worden voorgelegd met het oog op de goedkeuring en de daadwerkelijke uitvoering ervan.

De Commissie brengt voorts haar voorstel voor het meerjarige oriëntatieprogramma ⁽¹⁾ in herinnering, welk programma bedoeld is voor alle communautaire vloten en wateren, met inbegrip van die in de Middellandse Zee.

Wat de verklaringen van de heer Sahel over de vernieuwing van de overeenkomst na 1999 betreft, vindt de Commissie dat het eerste element van het antwoord te vinden is in de wil en het vermogen van de partijen om de doelstellingen te bereiken waartoe zij zich in het kader van de huidige overeenkomst hebben verbonden, zodat de grondslagen voor de betrekkingen op vissergebied met het Koninkrijk Marokko worden geconsolideerd.

⁽¹⁾ COM(96)237 def. van 29.5.1996.

(97/C 217/115)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0052/97
van Iñigo Méndez de Vigo (PPE) aan de Commissie
(22 januari 1997)

Betreeft: Werking van het SIS (Schengen-informatiesysteem)

Volgens verklaringen van de Oostenrijkse minister van Binnenlandse Zaken, de heer Caspar Einem, zal Oostenrijk waarschijnlijk niet volgens het geplande tijdschema aan het Schengen-mechanisme kunnen deelnemen, omdat het SIS (Schengen-informatiesysteem) nog niet over voldoende capaciteit beschikt om met tien lidstaten te kunnen functioneren.

Kan de Commissie mededelen wanneer dit systeem operationeel zal zijn? Is er voorzien in een aanpassing ervan ingeval nieuwe lidstaten besluiten tot de Schengen-ruimte toe te treden?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(19 maart 1997)

De Commissie is van oordeel dat deze vraag buiten haar bevoegdheid valt. Zij moet veeleer worden voorgelegd aan het voorzitterschap van de Schengen-groep wanneer die — naar vaste traditie minstens eenmaal per semester — de bevoegde commissie van het Parlement een stand van zaken van zijn werkzaamheden meedeelt.

(97/C 217/116)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0053/97
van Iñigo Méndez de Vigo (PPE) aan de Raad
(22 januari 1997)

Betreeft: Uitsluiting van de delegatie van het Europees Parlement van de OVSE-top

Kan de Raad mededelen waarom de vertegenwoordigers van het Parlement zijn uitgesloten van de OVSE-topbijeenkomst die op 2 en 3 december in Lissabon is gehouden? Is de Raad niet van oordeel dat dit besluit indruist tegen de huidige pogingen om de democratische werking van de Europese instellingen te verbeteren?

Antwoord
(3 april 1997)

Na overweging van een verzoek van de Voorzitter van het Europees Parlement om officiële toestemming van de Raad voor de aanwezigheid van leden van het Europees Parlement in de delegatie van de Europese Unie naar de OVSE-topbijeenkomst (Lissabon, 2-3 december 1996) heeft de Raad er nota van genomen dat er geen overeenstemming onder zijn leden heerste om dit verzoek in te willigen.

Het Voorzitterschap was er om het Europees Parlement alle informatie over de werkzaamheden en de resultaten van de topbijeenkomst te verstrekken.

(97/C 217/117)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0055/97
van Giuseppe Rauti (NI) aan de Commissie
(22 januari 1997)

Betreft: Voorstel van de Italiaanse landbouwbond voor voedselhulp aan de derde wereld

Wat denkt de Commissie van het voorstel van de voorzitter van de Italiaanse landbouwbond, de heer Augusto Bocchini, om op basis van een programma van de Europese Unie permanent voedselhulp te sturen naar de derde wereld?

De Italiaanse landbouwbond wenst — volgens een in het dagblad „Corriere della Sera” van 29 december 1996 gepubliceerd interview van de journalist Renzo Ruffelli met voorzitter Bocchini — dat afgezien wordt van de tot nu toe gevolgde praktijk van „incidentele” hulp, dat de volkeren die onder chronische voedselschaarste lijden „systematisch” worden geholpen en dat in de toekomst wordt vermeden dat men „gedwongen is graan of rijst op de wereldmarkt te kopen”. Het komt erop neer dat „Brussel een programma van meer regelmatige steunmaatregelen zou moeten vaststellen. Waarom wordt b.v. niet meteen aan het begin van het oogstjaar gepland dat een bepaald gedeelte van de productie voor de voedselhulp zal worden bestemd”, aangezien men zich geen illusies hoeft te maken en „de armste gebieden van de wereld nog lange tijd afhankelijk zullen blijven van de hulp van het westen”?

De Italiaanse landbouwbond is van mening dat „de Europese Unie in staat is het niveau van voedselhulp te bereiken dat de Verenigde Staten gemiddeld leveren, nl. 6 à 7 miljoen ton”.

Kan de Commissie met zeer precieze statistische gegevens mededelen:

1. hoeveel en wat voor voedselhulp de Europese Unie in 1995 en 1996 aan de derde wereld heeft verstrekt;
2. hoe hoog de kosten zijn van deze hulp;
3. waar, op welke markten, van welke niet-Europese landen de Europese Unie dit voedsel heeft gekocht?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie

(10 maart 1997)

De statistieken over het jaar 1995 geven een volume aan van ongeveer 1,3 miljoen ton voedselhulp in natura, waarvan 1,2 miljoen ton uit granen bestaat. Hieruit blijkt dat de Commissie op adequate wijze tegemoet kan komen aan de behoeften aan hulp in natura die zich ineens in de ontwikkelingslanden kunnen voordoen.

De hervorming van het voedselhulpbeleid en de acties ter ondersteuning van de voedselzekerheid hebben hun hoogtepunt gevonden in de goedkeuring van een nieuwe verordening met betrekking tot deze thema's door de Raad (Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad van 27 juni 1996 betreffende het voedselhulpbeleid en het beheer van de voedselhulp en van de specifieke acties ter ondersteuning van de voedselzekerheid⁽¹⁾). De Commissie heeft een aantal evaluaties van haar voedselhulp uitgevoerd, waarvan één gezamenlijk met de Lid-Staten, die serieuze beperkingen in de voedselhulpinstrumenten aan het licht hebben gebracht om de verwachte doelstellingen té behalen (voornamelijk een duurzame verbetering van de voedselzekerheid van de begunstigten).

Bij deze hervorming worden de mogelijkheden van de Commissie vergroot om in te spelen op uiteenlopende situaties omdat er voor iedere oorzaak van voedselonzeekerheid weer een andere oplossing moet worden gevonden. Met name in de gevallen waarin de voedselonzeekerheid niet het gevolg is van een gebrek aan beschikbare levensmiddelen, maar van de moeilijkheden in verband met de toegankelijkheid daarvan voor de gemarginaliseerde bevolkingsgroepen, is de voedseldistributie niet slechts palliatief, maar vaak contraproductief, die tot een afhankelijkheid leidt die vervolgens maar zeer moeilijk verholpen kan worden. De Commissie programmeert overigens haar interventies op middellange termijn, ongeacht of het daarbij om voedselhulp of om andere steunmaatregelen gaat. Uiteraard worden in geval van ernstige hongersnood, door klimatologische of menselijke oorzaken, alle instrumenten waarover de Commissie beschikt ingezet om de nood te lenigen.

Voorts behelst de voedselhulp van de Lid-Staten per jaar niet zes à zeven miljoen ton, maar ongeveer de helft. Momenteel worden er in de hulpverlening door de Verenigde Staten ook wijzigingen aangebracht om dit instrument flexibeler te maken.

De Commissie stuurt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement een brochure met een beschrijving van genoemde hervorming om een en ander beter te kunnen beoordelen.

⁽¹⁾ PB L 166 van 5.7.1996.

(97/C 217/118)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0056/97
van Ria Oomen-Ruijten (PPE) aan de Commissie
(24 januari 1997)

Betreeft: Europese fyto-sanitaire richtlijnen

1. Kan de Commissie inzicht geven in de uitvoering van de Europese fyto-sanitaire richtlijnen (77/93/EEG) ⁽¹⁾ in de diverse lidstaten?
2. Hoe staat het expliciet met:
  - de ontwikkeling van een systeem voor de verantwoorde afgifte van plantenpaspoorten,
  - het gebruik van plantenpaspoorten door de kwekers van uitgangsmateriaal,
  - het aantal plantenpaspoorten dat is afgegeven,
  - de controle op de juiste toepassing van het plantenpaspoort in het handelscircuit van uitgangsmateriaal,
  - het oplossen van de belemmering in de intra-EU-handel van uitgangsmateriaal en de voorkoming van versleping van ziekten en plagen binnen de EU zoals beoogd in de richtlijn?

⁽¹⁾ PB L 26 van 31.1.1977, blz. 20.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(25 februari 1997)

De nieuwe communautaire fyto-sanitaire regeling betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen is op 1 januari ingesteld om aan de eisen van de interne markt te voldoen.

De controles die enerzijds door de Lid-Staten zelf bij de producenten, inclusief de invoerders, en anderzijds door de Commissie worden verricht, maken het mogelijk na te gaan of Richtlijn 77/93/EEG van de Raad wordt nageleefd, met name wat betreft het gebruik van het plantenpaspoort. Hierbij is geconstateerd dat de regeling voortdurend is verbeterd sinds zij op 1 juni 1993 van toepassing is geworden op alle onder deze regeling vallende planten en plantaardige producten die in de Gemeenschap in het verkeer zijn, met inbegrip van via plantenveredeling verkregen plant- en pootgoed en vermeerderingsmateriaal.

In dit verband is in de genoemde richtlijn bepaald dat commerciële kopers van planten, plantaardige producten of andere materialen, wanneer zij eindgebruikers zijn die uit hoofde van hun beroep bij de productie van planten zijn betrokken, de plantenpaspoorten ten minste één jaar moeten bewaren en de gegevens daarover in hun administratie moeten vermelden. Voorts is bepaald dat de fyto-sanitaire inspecteurs van de Lid-Staten het recht hebben om alle onderzoek te verrichten dat nodig is voor de officiële controles, met inbegrip van die welke betrekking hebben op de plantenpaspoorten en de administratie. Noch de Lid-Staten noch de Commissie zijn evenwel verplicht het aantal afgegeven plantenpaspoorten te registreren.

Samen met de fyto-sanitaire deskundigen van de Lid-Staten zou de Commissie de begrippen „begeleidende documenten” (die deel uitmaken van het plantenpaspoort) en „vervangend plantenpaspoort” moeten onderzoeken, aangezien de zendingen planten en plantaardige producten in de praktijk vaak alleen vergezeld gaan van de begeleidende documenten en niet van het eigenlijke plantenpaspoort, en het vervangende plantenpaspoort slechts zeer zelden door de producenten wordt gebruikt, aangezien sommige Lid-Staten het veel meer als een belemmering van het handelsverkeer dan als een aanvullende fyto-sanitaire garantie beschouwen.

Alle Lid-Staten voldoen momenteel aan deze richtlijn, die zij in hun nationaal recht hebben omgezet, hetgeen hun zeker voordeel oplevert omdat de afschaffing van de controles op documenten, de identiteitscontroles en de technische controles aan de intracommunautaire grenzen het handelsverkeer vergemakkelijkt, terwijl het binnenbrengen en de verspreiding in de Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen toch wordt voorkomen.

(97/C 217/119)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0061/97
van Kenneth Coates (PSE) aan de Commissie
(24 januari 1997)

Betreft: Werkgelegenheid: vrijheid van verkeer

In artikel 123 van het Verdrag betreffende de Europese Unie wordt bepaald „Ten einde de werkgelegenheid voor de werknemers in de interne markt te verbeteren en zodoende bij te dragen tot verhoging van de levensstandaard, wordt in het kader van de volgende bepalingen een Europees Sociaal Fonds opgericht...; dit Fonds heeft ten doel binnen de Gemeenschap tewerkstelling te vergemakkelijken en de geografische en beroepsmobiliteit van de werknemers te bevorderen...

Kan de Commissie meedelen welke maatregelen zijn getroffen om „de geografische en beroepsmobiliteit” van werkloze burgers van de Europese Unie „te bevorderen”, aan wie het Fonds ten goede is gekomen en die werk willen zoeken in andere landen van de Europese Unie? Kan zij meedelen welke beperkingen er zijn voor dit verkeer van personen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie
(6 maart 1997)

De Commissie herinnert de geachte afgevaardigde eraan dat de prioritaire actiedoelstellingen die de Gemeenschap met de hulp van het Europees Sociaal Fonds (ESF) moet uitvoeren, voortkomen uit de op basis van artikel 123 van het EG-Verdrag aangenomen uitvoeringsbepalingen. Deze bepalingen vereisen dat de communautaire interventies bij de programmering geconcentreerd worden op de belangrijkste behoeften met betrekking tot de geformuleerde doelstellingen.

Wegens de ernst van de werkloosheid in alle lidstaten is in dit kader besloten dat de communautaire actie van het ESF voornamelijk geldt voor de bestrijding van langdurige werkloosheid en de inschakeling van jongeren en met uitsluiting van de arbeidsmarkt bedreigde personen in het arbeidsproces (doelstelling 3), alsook om de aanpassing van de werknemers aan de gewijzigde omstandigheden in het bedrijfsleven en aan de ontwikkeling van de productiestelsels te vergemakkelijken (doelstelling 4). Daarnaast kan het ESF onder andere steun voor tewerkstelling financieren in de vorm van hulp aan geografische en beroepsmobiliteit.

Aan de hand van het in 1997 op te stellen tussentijds verslag zullen de lopende programma's van het ESF kunnen worden geëvalueerd en zal de Commissie de elementen onderzoeken die ervoor pleiten dat het ESF meer rekening houdt met de geografische en beroepsmobiliteit.

Wat de belemmeringen voor de transnationale mobiliteit betreft, wordt de aandacht van de geachte afgevaardigde gevestigd op het groenboek dat op 2 oktober 1996 door de Commissie werd goedgekeurd⁽¹⁾. In verband met deze belemmeringen zijn er voorstellen gedaan tot stimulering van het beraad, het debat en de actie samen met de andere betrokken partijen.

⁽¹⁾ Doc. COM(96) 462 def.

(97/C 217/120)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0064/97
van Kenneth Coates (PSE) aan de Commissie
(24 januari 1997)

Betreft: Energie: steenkoolwinning in dagbouw

Kan de Commissie meedelen hoeveel steenkool in elk van de lid-staten door middel van dagbouw werd gewonnen?

Welke voorstellen is zij voornemens te doen voor de reglementering van deze industrietak, met name met betrekking tot de invloed ervan op het milieu en op de gezondheid van degenen die in de nabijheid van open steenkoolgroeven leven?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie
(7 maart 1997)

Sinds 1990 is er in de Gemeenschap 167 miljoen ton steenkool gewonnen in dagbouw, wat 15% uitmaakt van de totale steenkoolproductie in de Gemeenschap. Daarvan was 124 miljoen ton afkomstig uit het Verenigd Koninkrijk, 34 miljoen ton uit Spanje en 8 miljoen ton uit Frankrijk. De totale jaarproductie in 1996 bedroeg 22,18 miljoen ton, waarvan 16 miljoen ton in het Verenigd Koninkrijk, 5 miljoen ton in Spanje en 1,12 miljoen ton in Frankrijk.

Daarnaast wint de Gemeenschap bruinkool door middel van dagbouw. De totale productie tussen 1990 en 1996 bedroeg 2.184 miljoen ton, waarvan 1.685 miljoen ton in Duitsland, 389 miljoen ton in Griekenland en 90 miljoen ton in Spanje.

De communautaire wetgeving met betrekking tot de gezondheid en de veiligheid van de werknemers in de steenkoolindustrie in dagbouw omvat Richtlijn 89/391/EEG ⁽¹⁾ van de Raad waarin een juridisch kader wordt gecreëerd voor de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk, en in het bijzonder Richtlijn 92/104/EEG ⁽²⁾ van de Raad betreffende de minimumvoorschriften ter verbetering van de bescherming van de veiligheid en de gezondheid van werknemers in de winningsindustrieën in dagbouw of ondergronds.

Krachtens Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten ⁽³⁾ moet vóór het verlenen van een vergunning voor een mijnbouwproject in dagbouw een milieueffectbeoordeling worden uitgevoerd indien de Lid-Staat van oordeel is dat de kenmerken van de mijn zulks noodzakelijk maken.

(1) PB L 183 van 19.6.1989.

(2) PB L 404 van 31.12.1992.

(3) PB L 175 van 5.7.1985.

(97/C 217/121)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0066/97
van Jaime Valdivielso de Cué (PPE) aan de Commissie
(24 januari 1997)

Betreft: Doeltreffend beheer van de wegens communautaire fraude in beslag genomen goederen

De verordening inzake de bescherming van merken en intellectuele-eigendomsrechten is meer dan 7 jaar geleden in werking getreden, en de werkingssfeer ervan werd inmiddels uitgebreid tot de auteursrechten, de gebruiksmodellen en de logo's. Er werden terzake controles verricht met gebruikmaking van douane-instrumenten, waarbij meer dan 1.460 gevallen van fraude en overtredingen in drie lidstaten werden gesignaleerd.

Na de inbeslagneming van de goederen dient evenwel het probleem van hun bestemming te worden opgelost. Er bestaat op dit gebied een vacuüm. Momenteel is de oplossing nog steeds de systematische vernietiging, die kostbaar en inefficiënt is.

Er bestaan daarvan pathetische voorbeelden: in Duitsland werden 60.000 leren ballen in beslag genomen. De vernietiging ervan kost veel geld en schaadt het milieu. Wie moet dat betalen: de Commissie of de lidstaat? Is de Commissie bereid de mogelijkheid te onderzoeken deze ballen te schenken aan kinderen in ontwikkelingslanden die in aanmerking komen voor humanitaire en voedselhulp (het voormalige Joegoslavië, Rwanda, Zaïre, enz.)?

In Spanje werden 33.000 stuks ondergoed in beslag genomen. Kan dit ondergoed niet op een nuttige manier worden gebruikt, door het bijvoorbeeld te schenken aan humanitaire of liefdadigheidsinstellingen, zoals Caritas of het Rode Kruis?

Is de Commissie van plan het probleem van de uiteindelijke bestemming van de in beslag genomen goederen wettelijk te regelen? Acht zij het niet wenselijk dat bij verordening wordt voorzien in een nuttig gebruik van elk soort produkt?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(7 maart 1997)

Om doeltreffend op te treden tegen nagemaakte en door piraterij verkregen goederen en om degenen die deze goederen vervaardigen eens en voorgoed te ontmoedigen, dienen niet alleen werkzame, aangepaste, afschrikkende sancties te worden toegepast; er dient tevens voor te worden gezorgd dat de goederen in kwestie niet in het handelsverkeer van de Gemeenschap terechtkomen. De vernietiging van de goederen is de meest radicale manier om te waarborgen dat namaakgoederen of door piraterij verkregen goederen uit het handelsverkeer verdwijnen. Dat gaat inderdaad gepaard met kosten die in enkele gevallen hoog kunnen oplopen. In het algemeen beslist de nationale rechter wie deze kosten moet dragen (de houder van het intellectuele-eigendomsrecht, de vervalsers, de houder van de goederen).

Het schenken van deze goederen aan humanitaire of liefdadige instellingen kan ook een mogelijkheid zijn om te voorkomen dat deze goederen in het handelsverkeer terecht komen. Maar evenals de vernietiging van de goederen leidt ook dit tot kosten omdat gewaarborgd moet worden dat deze goederen niet opnieuw kunnen worden verkocht en opnieuw op de markt van de namaakgoederen terecht kunnen komen. Hiertoe dienen bijvoorbeeld de logo's en de etiketten die het fabrieks- of handelsmerk verraden en waarop de namaak betrekking heeft te worden verwijderd.

De Commissie is niet van plan een tekst voor te stellen waardoor de bestemming van in beslag genomen namaakgoederen of door piraterij verkregen goederen wordt gereguleerd. In naleving van het subsidiariteitsprincipe is het de taak van iedere Lid-Staat om te beslissen, hetzij door nationale voorschriften toe te passen, hetzij door ieder geval afzonderlijk te onderzoeken, hoe kan worden voorkomen dat namaakgoederen of door piraterij verkregen goederen in het handelsverkeer terechtkomen, en om aan te wijzen wie de kosten van de operatie voor zijn rekening dient te nemen.

Er zij in dit opzicht op gewezen dat Verordening (EG) nr. 3295/94 van 22.12.1994 tot vaststelling van maatregelen om het in het vrije verkeer brengen, de uitvoer, de wederuitvoer en de plaatsing onder een schorsingsregeling van nagemaakte of door piraterij verkregen goederen te verbieden ⁽¹⁾, deze keuze duidelijk aan de Lid-Staten heeft gelaten en in geen geval de vernietiging van de goederen heeft opgelegd. In artikel 8 van bedoelde verordening staat dat de Lid-Staten de nodige maatregelen dienen te nemen opdat de bevoegde autoriteiten enerzijds, als algemene regel, de goederen waarvan is vastgesteld dat zij zijn nagemaakt of door piraterij zijn verkregen, zonder schadeloosstelling en zonder kosten voor de Schatkist, kunnen vernietigen of uit de handel kunnen nemen, zodat de houder van het merk of recht geen nadeel wordt berokkend en anderzijds, voor die goederen elke andere maatregel kunnen nemen die ertoe leidt dat de betrokkenen de facto het economisch voordeel van de verrichting ontnomen wordt.

Deze tekst verhindert de Lid-Staten die het zouden wensen dus niet deze goederen te schenken aan humanitaire of liefdadige instellingen.

⁽¹⁾ PB L 341 van 30.12.1994

(97/C 217/122)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0068/97
van Florus Wijsenbeek (ELDR) aan de Commissie

(24 januari 1997)

Betreft: Provisieregelingen Eurovignetten

Is de Commissie bekend met het feit dat er een groot verschil bestaat tussen de provisieregelingen voor de wederverkopers van Eurovignetten in diverse lidstaten van de Europese Unie?

Is de Commissie tevens bekend met het feit dat hierdoor situaties ontstaan, waarin door grote verkoopondernemingen van Eurovignetten de vignetten bij belastingdiensten in andere lidstaten dan de eigen worden besteld, teneinde hogere provisies te kunnen ontvangen? Deze situaties brengen uiteraard gevallen van oneigenlijke concurrentie voort.

Realiseert de Commissie zich bovendien dat door de relatief lage provisieregelingen in sommige lidstaten veel transportondernemingen verplicht worden de Eurovignetten contant af te rekenen, omdat de hoogte van de provisie geen ruimte biedt voor afrekening per credit card? Dit gegeven kan voor veel transportondernemingen, waar streng op kosten/marges moet worden gelet om op de markt te kunnen blijven functioneren, liquiditeitsproblemen opleveren.

Kan de Commissie een voorstel in overweging nemen om de hoogte van de provisieregelingen in alle lidstaten gelijk te trekken? Zo ja, hoe denkt de Commissie dit dan te bewerkstelligen en zo niet, waarom is dit dan niet mogelijk?

Antwoord van de heer Kinnoek namens de Commissie

(19 maart 1997)

Voor zover de Commissie weet worden alle eindgebruikers van het Eurovignet gelijkelijk belast ongeacht hun nationaliteit. Dit sluit aan bij de eis van non-discriminatie in Richtlijn 93/89/EEG van de Raad betreffende de toepassing door de Lid-Staten van de belastingen op sommige van het goederenvervoer over de weg gebruikte voertuigen en van de voor het gebruik van sommige infrastructuurvoorzieningen ⁽¹⁾ geheven tolgelden en gebruiksrechten.

Krachtens deze richtlijn staat het de Lid-Staten vrij hun eigen regeling te treffen en er bestaan geen gemeenschappelijke voorschriften over maximumprovisies van wederverkopers. De Commissie is zich ervan bewust dat de instanties die zorgen voor het Eurovignet verschillende regelingen hebben getroffen aangaande de verkoopvoorwaarden (met inbegrip van de provisie) met wederverkopers van Eurovignetten. Dit verschil is voornamelijk het gevolg van de heersende handelspraktijken en marktvoorwaarden in de Lid-Staten en harmonisering van die voorwaarden ligt buiten het bestek van de huidige gemeenschappelijke regelgeving met betrekking tot het Eurovignet.

De Commissie is echter van mening dat alle gebruikelijke middelen voor betaling (waaronder creditcards) moeten worden aanvaard voor de aankoop van het Eurovignet en zij heeft hiertoe een bepaling in haar voorstel⁽²⁾ voor een nieuwe richtlijn ter vervanging van Richtlijn 93/89/EEG opgenomen.

⁽¹⁾ PB L 279 van 12.11.1993.

⁽²⁾ COM(96)331 def.

(97/C 217/123)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0069/97
van Florus Wijsenbeek (ELDR) aan de Commissie

(24 januari 1997)

Betreft: Oplossing voor 45-foot containers

Is de Commissie bekend met het feit dat er in Nederland een nieuwe „corner-casting” is ontwikkeld voor 45-voet containers, waardoor deze maat voor containers toch benut kan worden zonder de wet voor maten en gewichten voor trekkers met containers te overtreden? Door de afstand van een willekeurig punt aan de voorzijde van de container tot aan de zogenaamde „King-pin” — het verbindingspunt van trekker en oplegger — te vergroten, wordt de toegestane lengtemaat voor het laadgedeelte niet overschreden. Middels een kleine aanpassing van de hoekpunten aan de voorzijde van de container kan gebruik worden gemaakt van de standaardmaat van 45 voet, welke in het Europese wegvervoer veel benut wordt voor laadgedeelten van trekker-oplegger-combinaties.

Indien de Commissie bekend is met dit feit, realiseert de Commissie zich dan ook dat het containervervoer middels dit nieuwe concept volwaardig kan concurreren met het wegtransport via trekker-oplegger-combinaties, doordat zij niet meer gehandicapt zullen zijn door minder laadvermogen dan deze laatstgenoemde wijze van wegtransport?

Realiseert de Commissie zich dan ook dat door deze verbeterde concurrentiepositie de intermodaliteit gestimuleerd wordt, aangezien containerverladers doorgaans van diverse verschillende vervoersmodaliteiten gebruik maken?

Is de Commissie, gezien haar eigen streven naar meer intermodaal vervoer in Europa, van plan de toepassingsmogelijkheden van deze nieuwe technologische ontwikkeling nader te onderzoeken en waar mogelijk het gebruik ervan te stimuleren? Zo ja, hoe zou de Commissie dit willen realiseren?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(19 maart 1997)

De Commissie heeft vernomen van een recent ontwikkelde nieuwe corner casting waardoor 45-voetscontainers op het centrale laadgedeelte kunnen worden geplaatst.

Onverminderd de verplichting om aan andere eisen, zoals die betreffende het veilig vervoer van containers te moeten voldoen en afhankelijk van de controle van de exacte afmetingen, bevestigt de Commissie dat een dergelijke aanpassing ertoe kan leiden dat deze containers voldoen aan de maximum toegestane afmetingen voor opleggers als vastgelegd in Richtlijn 96/53/EG van 25 juli 1996 houdende vaststelling, voor bepaalde aan het verkeer binnen de Gemeenschap deelnemende voertuigen, van de in het nationale en het internationale verkeer maximaal toegestane afmetingen, en van de in het internationale verkeer⁽¹⁾ maximaal toegestane gewichten.

De Commissie is verheugd vast te stellen dat de industrie kennelijk een oplossing heeft gevonden voor grote laadeenheden die krachtens de richtlijn wettelijk zijn toegestaan en is ervan overtuigd dat dergelijke technische vernieuwingen op de markt zullen worden geïntroduceerd zonder verdere formele interventie van de Commissie.

⁽¹⁾ PB L 235 van 17.9.1996.

(97/C 217/124)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0073/97**van José Barros Moura (PSE) aan de Commissie***(24 januari 1997)**Betreft:* Doelstellingen van de structuurfondsen

In de toespraak die mevrouw Wulf-Mathies, lid van de Commissie, op 19 september 1996 in Montpellier heeft gehouden, heeft zij het volgende verklaard: „Ik heb reeds middelen geconcentreerd voor prioritaire beleidslijnen, zoals de bestrijding van de werkloosheid, de verbetering van het concurrentievermogen, met name van het MKB via een op O&O en beroepskwalificaties gerichte steun, een betere milieubescherming en gelijkere kansen voor mannen en vrouwen”.

Over de economische en sociale cohesie wordt met geen woord gerept, met name als het om de doelstelling gaat de sociaal-economische kloof tussen de lidstaten, regio's en sociale categorieën te verkleinen. De doelstellingen van de structuurfondsen zijn evenwel in het Verdrag en het afgeleid recht vastgelegd en stemmen niet overeen met de „politieke prioriteiten” van mevrouw het Commissielid. Kan de Commissie als hoedster van de Verdragen de definitie die mevrouw Wulf-Mathies van de term „prioriteiten” geeft, nader uitleggen en de respectieve juridische grondslagen ervan vermelden?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(28 februari 1997)*

Economische en sociale samenhang is een van de drie prioriteiten voor de Gemeenschap. De sociaal-economische ongelijkheden tussen Lid-Statens, regio's en bevolkingsgroepen verkleinen is de fundamentele doelstelling van de Structuurfondsen en het Cohesiefonds. Topprioriteit wordt gegeven aan de verbetering van de situatie van de regio's met een laag bevolkingsinkomen. Ongeveer 68 % van de middelen van de structuurfondsen gaat naar de 27 % van de EU-bevolking, die in die gebieden woont en het Cohesiefonds verleent aanvullende bijstand aan de vier armste Lid-Statens. De resterende middelen worden gebruikt voor steunverlening aan andere achtergebleven regio's en bevolkingsgroepen, namelijk voormalige industriegebieden, probleemgebieden op het platteland, dunbevolkte gebieden en de bevolkingsgroepen die het ergste worden getroffen door de werkloosheid.

De toewijzing van middelen uit de structuurfondsen en het Cohesiefonds heeft evenwel niet ten doel zondermeer geld te verstrekken aan achtergebleven regio's en bevolkingsgroepen, maar de onderliggende oorzaken van de ongelijkheden aan te pakken. Zoals het voor het regionale beleid bevoegde Commissielid in haar toespraak in september 1996 in Montpellier onderstreepte, wordt in dit verband prioriteit gegeven aan de sleutelfactoren die het meeste effect hebben op de ontwikkeling van de regio's, namelijk bevordering van de concurrentiekracht en de innovatie door onderzoek en technologische ontwikkeling en verhoging van de vakbekwaamheid door beroepsopleiding. Met de betrokken maatregelen worden de echte oorzaken van de zwakte van de gesteunde regio's aangepakt, wordt duurzame werkgelegenheid geschapen en wordt gezorgd voor gelijke kansen en duurzame ontwikkeling. Deze maatregelen worden gezien als integrerende onderdelen van een coherente strategie voor regionale ontwikkeling en zijn specifiek omschreven in de verordeningen inzake de aanwending van de structuurfondsen⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2052/88, artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 4254/88 en artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 4255/88, zoals gewijzigd in PB L 193 van 31.7.1993.

(97/C 217/125)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0076/97**van Karl-Heinz Florenz (PPE) aan de Commissie***(24 januari 1997)**Betreft:* Omzetting van de nitraatrichtlijn

1. In welke lidstaten is de nitraatrichtlijn 91/676/EEG⁽¹⁾ van 12 december 1991 in nationaal recht omgezet?
2. Hoeveel procent van het voor de landbouw bestemde gebied in de verschillende lidstaten is als kwetsbare zone overeenkomstig artikel 3, lid 2, aangewezen?
3. Welke maximale hoeveelheden in kg stikstof per ha uit kunstmest zijn in de lidstaten toegelaten en vanaf welke datum gelden deze maximale hoeveelheden?

4. In welke lidstaten wordt een evenwicht tussen de verwachte stikstofbehoefte voor de planten en de stikstofvoorziening van de planten uit de grond en uit bemesting voorgeschreven en welke lidstaten hebben deze evenwichtsbemesting ook voor fosfaat en kalium vastgesteld?
5. In welke lidstaten is de opstelling van een bemestingsbalans per individueel bedrijf verplicht en welke eisen worden aan deze bemestingsbalansen gesteld?
6. In welke lidstaten worden eisen wat betreft de techniek van de bemestingsapparatuur gedefinieerd?
7. Verwacht de Commissie nieuwe mededingingsvervalsingen tussen de lidstaten als gevolg van de verschillende omzetting van de nitraatrichtlijn?

(¹) PB L 375 van 31.12.1991, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(7 maart 1997)

1. De Commissie kan op dit moment niet concluderen dat er ook maar één Lid-Staat is die aan alle eisen van de nitraatrichtlijn heeft voldaan. Zij heeft al tegen dertien Lid-Staten een procedure krachtens artikel 169 van het EG-Verdrag ingeleid.
2. Alleen Zweden is gereed met de aanwijzing van kwetsbare zones krachtens artikel 3, lid 2. Volgens de Zweedse instanties komt 33% van hun landbouwgrond hiervoor in aanmerking. Er dient echter te worden opgemerkt dat vijf Lid-Staten (Denemarken, Duitsland, Luxemburg, Nederland en Oostenrijk) krachtens artikel 3, lid 5, hun hele grondgebied hebben aangewezen en derhalve van deze verplichting zijn vrijgesteld.
3. In de richtlijn is geen verplichting opgenomen om een maximale hoeveelheid kunstmest vast te stellen, zodat de Lid-Staten niet verplicht zijn deze informatie aan de Commissie te verstrekken.
4. Alle Lid-Staten moeten maatregelen in hun actieprogramma opnemen om ervoor te zorgen dat alle meststoffen (met inbegrip van kunstmest) worden opgebracht op basis van een balans tussen de te verwachten stikstofbehoeften van de gewassen en de stikstoftoevoer naar de gewassen uit de bodem en uit bemesting. Deze verplichting geldt vanaf 19 december 1995. Aangezien de richtlijn geen verplichting inzake een evenwichtige bemesting voor fosfaat en kali bevat, zijn de Lid-Staten niet verplicht deze informatie aan de Commissie te verstrekken.
5. Het opstellen van een bemestingsplan voor ieder landbouwbedrijf en het bijhouden van een meststoffenboekhouding is een facultatieve maatregel die is opgenomen in bijlage II van de richtlijn onder punt B.9. Het is de Commissie bekend dat op dit moment Denemarken, Duitsland en Nederland althans voor bepaalde landbouwbedrijven een dergelijke regeling in enigerlei vorm hebben ingevoerd.
6. De Lid-Staten zijn verplicht in hun actieprogramma een aantal bepalingen op te nemen inzake de frequentie en de uniformiteit van het opbrengen van mest. Dit kunnen bijvoorbeeld technische specificaties zijn. De Lid-Staten zijn echter niet verplicht de Commissie krachtens de nitraatrichtlijn op de hoogte te stellen van meer algemene technische voorschriften.
7. De Commissie beseft uiteraard dat de verschillen in de snelheid waarmee de richtlijn in de Lid-Staten wordt ingevoerd, tot concurrentievervalsing kan leiden. Om dit te voorkomen heeft de Commissie tegen de meeste Lid-Staten een inbreukprocedure ingeleid. Er dient echter te worden benadrukt dat de richtlijn bedoeld is om de verontreiniging terug te dringen en verdere verontreiniging te voorkomen en niet om te zorgen voor minder concurrentieverstoring.

(97/C 217/126)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0078/97 **van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie** (29 januari 1997)

Betreft: Project milieubeheer: petroleumwinning en duurzame ontwikkeling in het Ecuatoriaanse Amazonegebied (ECU/B7-3010/94/130)

In het financieringsvoorstel wordt gesteld dat inheemse boeren en andere leden van de plaatselijke bevolking moeten worden opgeleid voor jobs binnen de milieu-afdelingen in beschermde gebieden.

Welke vooruitgang is geboekt op het gebied van desbetreffende opleidingen en hoeveel leden van de plaatselijke bevolking hebben nu een baan dankzij deze opleidingen?

(97/C 217/127)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0079/97
van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie
(29 januari 1997)

Betreft: Project milieubeheer: petroleumwinning en duurzame ontwikkeling in het Ecuadoriaanse Amazonegebied (ECU/B7-3010/94/130)

De Commissie financiert momenteel een milieuprogramma in de vorm van een MER-project dat tot doel heeft de milieu-effecten te evalueren en te controleren van petroleumwinning in drie regio's in Ecuador: Cuyabeno, Limoncochca en Yasuni.

Hoeveel plaatselijke organisaties of afgevaardigden zijn geraadpleegd over het opzetten van dit project en hoeveel mensen van de plaatselijke bevolking zijn actief werkzaam als deelnemers aan het project? Kan de Commissie meer gedetailleerde informatie geven?

(97/C 217/128)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0080/97
van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie
(29 januari 1997)

Betreft: Project milieubeheer: petroleumwinning en duurzame ontwikkeling in het Ecuadoriaanse Amazonegebied (ECU/B7-3010/94/130)

De cultuur en de levenswijze van inheemse volkeren is op een zeer bijzondere wijze verbonden met het milieu van het Amazonegebied.

In welke mate werd bij de uitvoering van het MER-project in het Ecuadoriaanse Amazonegebied rekening gehouden met de manier waarop inheemse volkeren in hun levensonderhoud voorzien?

(97/C 217/129)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0081/97
van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie
(29 januari 1997)

Betreft: Project milieubeheer: petroleumwinning en duurzame ontwikkeling in het Ecuadoriaanse Amazonegebied (ECU/B7-3010/94/130)

Heeft het MER-project in het Ecuadoriaanse Amazonegebied werkelijk resultaten gehad voor het reguleren van de werkzaamheden van petroleummaatschappijen in de gebieden waar naar petroleum wordt gezocht en petroleum wordt gewonnen?

Wat hebben de projectleiders gedaan en wat zouden ze kunnen doen in het geval petroleummaatschappijen in strijd met de aanbevolen praktijken handelen of geen rekening houden met de milieugevolgen van hun werkzaamheden?

(97/C 217/130)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0082/97
van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie
(29 januari 1997)

Betreft: Project milieubeheer: petroleumwinning en duurzame ontwikkeling in het Ecuadoriaanse Amazonegebied (ECU/B7-3010/94/130)

Is in het kader van het MER-project in het Ecuadoriaanse Amazonegebied protest aangetekend tegen de activiteiten van grote houtbedrijven die het milieu in het beschermde gebied vernietigen? Kunnen de leiders van het MER-project „hun tanden laten zien” indien deze ondernemingen de aanbevelingen aan hun laars lappen?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Marín namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-0078/97, E-0079/97, E-0080/97, E-0081/97 en E-0082/97
(4 maart 1997)

Het milieubeheerproject „petroleumwinning en duurzame ontwikkeling in het Ecuadoriaanse Amazonegebied (ECU/B7-3010/94/130)” is nog niet in werking getreden. Na de presidentsverkiezingen in Ecuador en de wijziging van de ministers werd de „Comisión Asesora Ambiental (CAAM)” ontbonden en werden haar taken door het pas opgerichte Ministerie van Milieu overgenomen. De financieringsovereenkomst moest derhalve aangepast worden ten behoeve van de nieuwe begunstigde autoriteit.

Wat de raadpleging van de inheemse organisaties betreft was COICA (Coordinadora de las Organizaciones Indígenas de la Cuenca Amazónica) de belangrijkste plaatselijke organisatie op het gebied van de coördinatie nauw bij de planning van het project betrokken. Meer in het bijzonder werden de volgende inheemse organisaties geraadpleegd: ONHHAE (Organización Nacional de los Indígenas Huaoráni en Ecuador), FOISE/FCUNAE (Federaciones de los Indígenas Quichua en Ecuador), ONISE (Organización Nacional de los Indígenas Siona en Ecuador), en OINCE (Organización de los Indígenas Cofán en Ecuador).

In het project zijn activiteiten opgenomen ter versterking van de inheemse organisaties (cursussen en seminars om deze te leren beter te onderhandelen met de regeringsinstanties en de petroleummaatschappijen; administratie en projectformulering). Wat de betrokkenheid van de inheemse bevolking bij de tenuitvoerlegging van het project betreft, is er in het kader van het project een sociaal-economische studie gepland over de inheemse gemeenschappen en hun behoeften, en zullen er samen met de inheemse bevolking specifieke voorstellen voor microprojecten worden geformuleerd.

De projectactiviteiten op het gebied van het milieu omvatten in eerste instantie een inventarisering van de huidige situatie wat betreft de naleving van de bestaande milieuwetgeving, en de invoering van een systeem om de gevolgen van de petroleumwinning te controleren; in de tweede plaats ondersteuning van de invoering van een dwingend juridisch kader (oprichting van een interministeriële commissie, technische bijstand bij het opstellen van milieuwetgeving). Deze activiteiten zullen er toe bij moeten dragen om de voorwaarden te scheppen om de petroleumwinning in het Amazone-gebied duurzamer te maken.

(97/C 217/131)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0083/97

van Mark Killilea (UPE) aan de Raad

(29 januari 1997)

Betreft: Garantiefonds voor de Europese filmproductie

De Raad heeft een teleurstellend gereageerd op het voorstel (COM(95)0546⁽¹⁾) voor de oprichting van een Europees Garantiefonds ter aanmoediging van de film- en televisieproductie binnen Europa (Raad van de ministers van audiovisuele media en cultuur van 16 december 1996). Is het Nederlandse Voorzitterschap van plan dit voorstel opnieuw ter tafel te brengen?

De Europese filmindustrie is de helft van zijn markt verloren aan Amerikaanse producties, 60% van de Amerikaanse filmexport gaat naar de EU en in 1995 hebben de Europese televisiezenders 1,3 miljard ecu uitgegeven voor de aankoop van in Amerika geproduceerde films. Is de Raad dan niet van oordeel dat op een bepaalde manier snel en ingrijpend moet worden opgetreden om een einde te stellen aan deze situatie?

⁽¹⁾ PB C 41 van 13.2.1996, blz. 8.

Antwoord

(24 april 1997)

De Raad heeft op 16 december 1996 van gedachten gewisseld over het door de Geachte Afgevaardigde genoemde voorstel. Over de centrale vraag, namelijk de toegang van de Europese audiovisuele industrie tot kapitaal, kon bij die gelegenheid echter geen overeenstemming in de Raad worden bereikt.

Om de bespreking van het door de Geachte Afgevaardigde genoemde voorstel voort te zetten, zijn nu reeds vergaderingen van de Raadsgroep Audiovisuele sector gepland.

Bovendien zal dit punt op de agenda van de Raad (Cultuur/Audiovisuele sector) van 30 juni 1997 staan.

(97/C 217/132)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0086/97
van Mark Killilea (UPE) aan de Commissie
(29 januari 1997)

Betreft: Uitbreidingsvoorwaarde in het stelsel voor de vervroegde uittreding van landbouwers

In het huidige communautaire stelsel voor de vervroegde uittreding van landbouwers, dat werd voorgesteld door de Ierse overheid en op 7 januari 1994 door de Europese Commissie werd goedgekeurd, is een van de voorwaarden dat de persoon die de overdrager/eigenaar opvolgt als hoofd van het landbouwbedrijf, de oppervlakte cultuurgrond (OCG) moet uitbreiden met 10% of met minstens 5 hectare.

Deze voorwaarde is misschien wel met de beste bedoelingen geïntroduceerd, maar ze heeft een onvoorziene moeilijkheid gecreëerd voor vele landbouwers die van deze regeling gebruik wensen te maken, hetgeen naar mijn mening een wijziging van de desbetreffende verordening rechtvaardigt. In het hele land en vooral in het westelijk deel hebben jonge landbouwers namelijk eenvoudigweg niet voldoende middelen om extra cultuurgrond te kopen om aan de uitbreidingsvoorwaarde te voldoen. Er zijn nu ontelbaar veel gevallen van oudere landbouwers die op pensioen willen gaan en die hun bedrijf zouden willen overlaten aan hun zonen of dochters of aan andere jonge landbouwers, maar waar deze overdracht niet gebeurt omdat deze jonge landbouwers de bijkomende cultuurgrond niet kunnen betalen.

Dit stelsel is misschien wel een van de grootste successen geweest van het pakket van maatregelen voor de hervorming van het GLB, maar momenteel is de invloed die het zou kunnen hebben op de herstructurering van de landbouw en de landbouwbedrijven slechts zeer beperkt wegens de al te restrictieve werking van deze uitbreidingsclausule. Zal de Commissie in het licht hiervan de kwestie ter sprake brengen bij de Ierse overheid zodat deze uitbreidingsvoorwaarde versoepeld wordt?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(21 februari 1997)

De Ierse regeling voor vervroegde uittreding waaraan het geachte Parlementslid refereert, is de toepassing op nationaal niveau van Verordening (EEG) nr. 2079/92 tot instelling van een communautaire steunregeling voor vervroegde uittreding in de landbouwsector ⁽¹⁾. Een van de doelstellingen van de communautaire regeling is de oudere agrarische bedrijfsvoeren te vervangen door landbouwers die in staat zijn de economische levensvatbaarheid van de resterende bedrijven te verbeteren. Met deze doelstelling hangt de voorwaarde samen dat de bedrijven worden vergroot als gevolg van de overdracht van vrijgekomen grond. Om de regeling flexibel te houden en om rekening te houden met het subsidiariteitsbeginsel is besloten op communautair niveau geen gedetailleerde bepalingen vast te stellen inzake de wijze waarop de bedrijfsuitbreiding moet plaatsvinden of inzake de omvang van de bedrijfsvergroting in percentage van het oorspronkelijke bedrijf of als minimaal toe te voegen oppervlakte. De Lid-Staat mag zelf op basis van zijn administratieve ervaring de doeltreffendste en meest passende oplossing kiezen, die vervolgens door de Commissie moeten worden onderzocht, voordat deze het programma van de Lid-Staat goedkeurt.

De huidige, in Ierland geldende voorwaarden, als door het geachte Parlementslid uiteengezet, zijn derhalve het resultaat van de voorstellen die Ierland heeft gedaan en de onderhandelingen tussen deze Lid-Staat en de Commissie over het Ierse programma voor vervroegde uittreding. Indien na een bepaalde periode waarin de regeling is toegepast, blijkt dat de bestaande voorwaarden te streng zijn en dat zij de goede werking en het succes van de regeling in de weg staan, is het aan de Lid-Staat een aanvraag tot wijziging van de nationale regeling bij de Commissie in te dienen, die dan volgens de procedure van de verordening dient te worden onderzocht en goedgekeurd.

⁽¹⁾ PB nr L 215 van 30.7.1992.

(97/C 217/133)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0087/97
van Mark Killilea (UPE) aan de Commissie
(29 januari 1997)

Betreft: Het 'Burgers eerst'-programma

Kan de Commissie mededelen hoeveel vragen om informatie in het kader van het 'Burgers eerst'-programma tot nu toe zijn binnengelopen? Kan zij de cijfers per lidstaat geven en zeggen op welke manier om informatie is verzocht (bijv. via de kosteloze telefoonlijnen of het internet)?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(7 maart 1997)*

In de periode tussen de lancering van „Europa binnen bereik” op 26 november 1996 en 31 januari 1997 bedroeg het aantal verzoeken om inlichtingen (gidsen en informatiebladen) uit het publiek via de telefoonnummers van „Europa binnen bereik”:

België	4 384
Denemarken	987
Duitsland	11 621
Griekenland	5 209
Spanje	38 718
Frankrijk	39 512
Ierland	3 783
Italië	51 540
Luxemburg	304
Nederland	2 579
Oostenrijk	2 068
Portugal	5 391
Finland	3 321
Zweden	2 561
Verenigd Koninkrijk	1 427
Totaal	160 357

Via internet

Op internet werd „Citizens First” 171 243 keer geraadpleegd. Gemiddeld werden 8 documenten geviewed. Een uitsplitsing per Lid-Staat is niet mogelijk.

Globaal: In het totaal werden 331 600 verzoeken om inlichtingen ontvangen, hetgeen neerkomt op 2,5 per 1000 gezinnen in de Unie. Daarnaast zijn via de informatiebureaus van de Unie in de Lid-Staten nog eens 11 miljoen gidsen „Europa binnen bereik” aan het publiek beschikbaar gesteld.

(97/C 217/134)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0092/97**van David Bowe (PSE) aan de Commissie***(29 januari 1997)*

Betreft: Cadmium in batterijen

De resolutie van de Raad van 25 januari 1988 betreffende een communautair actieprogramma tegen milieuverontreiniging door cadmium⁽¹⁾ wijst op het belang van de inzameling en recycling van cadmiumbevattende producten, bijvoorbeeld batterijen.

In de landen die de beste resultaten halen inzake recycling van batterijen wordt toch niet meer dan 35% van de batterijen opnieuw gebruikt. Welke initiatieven denkt de Commissie in het licht hiervan te nemen voor de versterking van de richtlijnen 91/157/EEG⁽²⁾ en 93/86/EEG⁽³⁾ zodat het huidige recyclingpercentage verhoogt? Indien er geen plannen zijn voor acties, kan de Commissie dan uitleggen waarom dit zo is?

⁽¹⁾ PB C 30 van 4.2.1988, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 78 van 26.3.1991, blz. 38.

⁽³⁾ PB L 264 van 23.10.1993, blz. 51.

(97/C 217/135)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0093/97**van David Bowe (PSE) aan de Commissie***(29 januari 1997)*

Betreft: Cadmium in batterijen

Volgens deskundigen uit de industrie zou, uitgaande van de huidige prijs van cadmium en de prijs van het materiaal voor NiMH, de prijs voor NiMH-batterijen ongeveer gelijk zijn aan de prijs van NiCd-batterijen + 10%

per energie-eenheid (Wh). Dit komt omdat een MH-elektrode 50 tot 80% duurder is dan een Cd-elektrode en een elektrode vertegenwoordigt 10 tot 20% van het materiaal van een batterij, waardoor de hele batterij 10% duurder wordt.

Momenteel zijn NiMH-batterijen echter 200 tot 300% duurder dan NiCd-batterijen per Wh.

Is de Commissie bezorgd over dit verschil en is zij voornemens deze situatie te onderzoeken? Zo niet, waarom niet?

(97/C 217/136)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0094/97
van David Bowe (PSE) aan de Commissie
(29 januari 1997)

Betreft: Cadmium in batterijen

In zijn resolutie van 25 januari 1988 betreffende een actieprogramma tegen milieuverontreiniging door cadmium ⁽¹⁾ heeft de Raad gesteld dat de vervuiling door cadmium „reeds zorgwekkende niveaus heeft bereikt, die een probleem vormen voor de menselijke gezondheid en het milieu”. Heeft de Commissie in het licht hiervan en aangezien het technisch gezien mogelijk is NiMH-batterijen te gebruiken voor draagbare apparaten, voorstellen gedaan voor het beperken van het gebruik van NiCd-batterijen ten gunste van NiMH-batterijen?

⁽¹⁾ PB C 30 van 4.2.1988, blz. 1.

Gecombineerd Antwoord
van Mevrouw Bjerregaard namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-0092/97, E-0093/97 en E-0094/97
(10 maart 1997)

De Commissie bekijkt of er behoefte is aan een algemene herziening van Richtlijn 91/157/EEG van de Raad van 18 maart 1991 inzake batterijen en accu's die gevaarlijke stoffen bevatten; een dergelijke herziening kan leiden tot een voorstel aan het Parlement en de Raad. Het door het geachte Parlementslid aangehaalde probleem zou in dit verband kunnen worden opgelost. Richtlijn 91/157/EEG bevat een aantal bepalingen voor bepaalde typen batterijen, met name die met een cadmiumgehalte van meer dan 0,025 gewichtspercent.

Aangezien nikkel-metallisch-hydridebatterijen (NiMH) niet onder Richtlijn 91/157/EEG vallen staat het de Lid-Staten vrij maatregelen te treffen om de invoering daarvan te versnellen, mits deze maatregelen in overeenstemming zijn met het Gemeenschapsrecht. Bij de herziening van Richtlijn 91/157/EEG zal de Commissie de voordelen van dit type batterijen voor het milieu en de volksgezondheid bestuderen en indien daar aanleiding toe bestaat zal zij de mogelijkheden voor overschakeling van nikkel-cadmiumbatterijen op nikkel-metallisch-hydridebatterijen overwegen.

De Commissie is van mening dat de huidige prijs van NiMH-batterijen tot op zekere hoogte wordt bepaald door de hoge ontwikkelingskosten. Het prijsverschil zal mettertijd waarschijnlijk kleiner worden, vooral wanneer de nieuwe fabriek van het bedrijf dat veel van de NiMH-octrooien bezit zal zijn voltooid; op dat moment zal de mondiale capaciteit met ongeveer de helft toenemen. Voorlopig vindt de Commissie dat het aan de markt moet worden overgelaten een adequaat prijspeil te bereiken.

(97/C 217/137)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0095/97
van Carlo Ripa di Meana (V) en Gianni Tamino (V) aan de Commissie
(29 januari 1997)

Betreft: Intermodaal centrum van Olbia (Sardinië)

Naar aanleiding van onze vraag E-1212/96 ⁽¹⁾ of de Europese Commissie bereid is het intermodale centrum te Enas (Olbia) te co-financieren, antwoordde de Commissie op 12 juli 1996 dat dit centrum kan worden medegefinancierd mits de uitgaven vóór 31 december 1996 worden gedaan en dat het besluit over de ligging ervan berust bij de betrokken autoriteiten.

Nadat het regionale controlecomité (CORECO) het besluit van de gemeente Olbia om Enas tot vestigingsplaats van het centrum te kiezen, nietig had verklaard, opende de Rekenkamer van Cagliari in augustus 1996 een onderzoek naar het beheer van het project, ten einde vast te stellen of dat inderdaad strijdig was met het vigerende stadsuitbreidingplan en met reeds door andere organen uitgevoerde projecten en er derhalve sprake kon zijn van financiële schade ten koste van de overheid.

Op 12 september 1996 besloot het Regiobestuur („Giunta regionale”) tot opnemng van het project „Spoorwegverbinding met het industrie- en havengebied van Olbia” in de lijst van te financieren werken, zulks in uitvoering van de besluiten van het CIPE („Comitato interministeriale per la programmazione economica”) van 12 juli en 8 augustus 1996 (Decreto Legge 1.7.1996 n°344) en in overeenstemming met de vigerende stadsplanning waarin wordt bepaald dat het intermodale centrum „in de havenmond” gelegen dient te zijn.

Het lijkt dienstig de communautaire financiering niet te versnipperen maar de uitkomst af te wachten van het onderzoek van de CIPE in verband met dit project, dat spoort met de strategische keuzen van de Europese Unie ten gunste van cabotage en intermodaliteit op drie niveaus (water-spoor-weg).

Heeft de Commissie besloten het intermodale centrum niet meer te financieren omdat de uitgaven nog niet hebben plaatsgevonden, of denkt zij de financiering ook na 31 december 1996 te kunnen toestaan en eerst de uitslag af te wachten van het onderzoek van de Rekenkamer van Cagliari en van de behandeling door de CIPE van het project „spoorwegverbinding met het industrie- en havengebied van Olbia”?

(¹) PB C 345 van 15.11.1996, blz. 41.

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(18 maart 1997)

De Commissie verwijst de geachte Parlementsleden naar haar antwoord op hun schriftelijke vraag E-1212/96 (¹): daarin verklaarde de Commissie dat het intermodaal centrum van Olbia alleen bijstand van de Structuurfondsen in het kader van het regionaal programma voor Sardinië 1989-1993 kon ontvangen wanneer de uitgaven vóór 31 december 1996 zouden zijn gedaan. Aangezien dat niet het geval was, is de bedoelde financiële bijstand van de Gemeenschap niet langer beschikbaar voor dit project.

(¹) PB C 345 van 15.11.1996.

(97/C 217/138)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0096/97

van José Apolinário (PSE) aan de Commissie

(29 januari 1997)

Betreft: Ziekenhuis van Barlavento Algarvio-O.P. volksgezondheid, Portugal (CB II)

In het kader van het CB II (operationeel programma volksgezondheid) zou de Gemeenschap de bouw van het ziekenhuis Barlavento Algarvio financieren. Dit project is voor de volksgezondheidsituatie van de Algarve van essentieel belang.

Kan de Commissie mededelen hoe het met dit project staat en al dan niet bevestigen of er een onderzoek is ingesteld naar de in het kader van dit operationeel programma geplande investeringen? Zo ja, wat is de bedoeling van dit onderzoek en welke praktische consequenties zijn aan de bevindingen ervan verbonden?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(27 februari 1997)

Het Ministerie van Volksgezondheid heeft het plan voor de bouw van een ziekenhuis in Barlavento Algarvio bekendgemaakt in het Publikatieblad (¹) en gepresenteerd in het kader van de programmering voor 1994-1999 van het subprogramma Saúde van het tweede communautaire bestek (CB) voor Portugal.

Na analyse van de informatie die op 14 november 1996 en 16 december 1996 is toegezonden overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 4254/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van toepassingsbepalingen voor Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (²) als gewijzigd (³), heeft de Commissie die gegevens op 17 januari 1997 geaccepteerd.

Evenals de 23 andere programma's van het CB wordt het subprogramma Saúde tussentijds geëvalueerd door een team van onafhankelijke consultants dat na een openbare procedure is geselecteerd. Het besluit over de evaluatie, de opzet daarvan en het toezicht is door alle betrokken partijen in partnerschap vastgesteld en de resultaten zullen de grondslag zijn voor gezamenlijke bespreking (Commissie en Lid-Staat) bij de evaluatie halverwege van het tweede CB die gepland staat voor het tweede kwartaal van dit jaar.

(¹) PB S 246 van 17.12.1993.

(²) PB L 374 van 31.12.1988.

(³) PB L 193 van 31.7.1993.

(97/C 217/139)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0097/97

van José Apolinário (PSE) en Quinídio Correia (PSE) aan de Commissie

(29 januari 1997)

Betreft: Speciale steun voor de slachtoffers van het slechte weer op de Azoren

Gezien de zeer slechte weersomstandigheden van onlangs op de Azoren, waarbij voor miljarden escudos schade werd aangericht, is een speciale steunmaatregel van de Europese Unie gerechtvaardigd.

Kan de Commissie mededelen welke speciale steun reeds wegens de zware stormen aan de autonome regio der Azoren werd of nog zal worden verstrekt?

Antwoord van de heer Santer

namens de Commissie (14 maart 1997)

De Commissie betuigt haar diep medeleven met de slachtoffers van de stormen en de stortregens die de eilanden Graciosa, Pico, Faial, Flores en São Miguel in de Azoren eind 1996 hebben getroffen. De Commissie is zich bewust van de ernst van de economische en psychologische schade voor de bevolking van deze eilanden.

Wat de communautaire noodhulp ten behoeve van de slachtoffers van natuurrampen betreft, wijst de Commissie het geachte Parlementslid erop dat uit hoofde van de begroting 1997 geen middelen worden toegewezen aan begrotingslijn B4-3400 die tenuitvoerlegging van onmiddellijke maatregelen onmogelijk maken. De Commissie bestudeert echter momenteel het dossier voor het geval zij de begrotingsprocedure op gang zou kunnen brengen die nodig is om concrete vorm te geven aan de solidariteit van de Gemeenschap met de slachtoffers van deze natuurramp.

Wat voorts de schade en de verliezen betreft waaronder de openbare infrastructuur of het productieapparaat hebben geleden, deelt de Commissie het geachte Parlementslid mede dat zij de Portugese autoriteiten in kennis heeft gesteld van haar beginselakkoord met een verhoging met 26 Mecu van het operationeel programma van het gebied van de Azoren, uitgaande van de reserve van het Portugese communautair bestek. De verhoging is bestemd voor het herstel van de openbare infrastructuur en de landbouwinfrastructuur die door het noodweer zijn beschadigd.

(97/C 217/140)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0098/97

van José Apolinário (PSE) aan de Commissie

(17 januari 1997)

Betreft: Afvalstortplaats in de gemeente Arranjuez (Spanje)

In het Spaanse dagblad „El País” van 30 december 1996 staat een bericht over een stortplaats voor as in de gemeente Arranjuez (aan de Taag bij Madrid). De pers, Portugese regering, plaatselijke bestuurders en de burgers in het algemeen hebben inmiddels hun bezorgdheid uitgesproken over de gevolgen van deze stortplaats voor de kwaliteit van het Taagwater.

Heeft de Commissie de Spaanse regering hierover reeds om opheldering gevraagd, aangezien zij bij investeringsprojecten aan de Portugese kant van de rivieren van het Iberische schiereiland (Douro, Taag en Guadiana) zich altijd zorgen maakt over de kwaliteit van het water? Daarnaast zij erop gewezen dat de Commissie in het kader van het cohesiefonds reeds diverse projecten heeft gesteund om de kwaliteit van het Taagwater (aan de Spaanse kant) te verbeteren, zodat zij deze kwestie moeilijk oppervlakkig en afstandelijk kan behandelen.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(14 februari 1997)

De Commissie is niet op de hoogte van de door het geachte Parlementslid genoemde feiten. Zij zal de nodige contacten opnemen om uitvoerig over deze zaak te worden geïnformeerd en ervoor te zorgen dat de toepasselijke communautaire milieuwetgeving volledig wordt nageleefd.

De Commissie bevestigt dat het Cohesiefonds betrokken is bij de financiering van het Saica-project (geautomatiseerd informatiesysteem betreffende de waterkwaliteit). Voor het stroomgebied van de Taag wordt bijgedragen in de financiering van een waarschuwingsstation te Aranjuez. De bijdrage uit het Cohesiefonds voor dit gebied bedraagt 11,44 miljoen ecu.

Een van de belangrijkste functies van het systeem is het controleren, bewaken en sanctioneren van eventuele verontreinigende lozingen in de rivieren. De diverse automatische waarschuwingsstations van het systeem zenden de gegevens over de waterkwaliteit in real time naar de centra in de stroomgebieden, die op hun beurt in verbinding staan met het directoraat-generaal dat verantwoordelijk is voor de waterkwaliteit.

Het systeem, dat vermoedelijk eind 1997 in gebruik wordt genomen, maakt controle en toezicht mogelijk op eventuele aantastingen van de waterkwaliteit van de belangrijkste Spaanse rivieren.

(97/C 217/141)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0101/97

van Katerina Daskalaki (UPE) aan de Commissie

(22 januari 1997)

Betreft: Overstromingen in Griekenland

Onlangs hebben veel gebieden in Europa van ernstige overstromingen te lijden gehad. Vooral Griekenland werd getroffen en dan met name de departementen Korinthia, Argolis, Ftiotida en het gebied van Chalkidiki. Rivieren en bergstromen traden buiten hun oevers met als gevolg dat nog niet te overziene materiële schade werd aangericht en mensen het leven verloren. Kan de Commissie serieus overwegen kredieten goed te keuren voor overstromingswerende werken in genoemde gevoelige gebieden en in andere regio's van Europa waar dezelfde problemen bestaan? Op welke manier oefent zij controle uit of denkt zij in de toekomst controle uit te oefenen op het gebruik van de kredieten voor dergelijke werken? Welke maatregelen denkt zij te nemen voor het herstel van de aangerichte schade?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(21 februari 1997)

De Commissie is op de hoogte van de schade die in januari 1997 ten gevolge van de slechte weersomstandigheden in enkele streken in Griekenland is opgetreden. Zij betreurt het verlies aan mensenlevens en de materiële gevolgen voor de betrokken gebieden ten zeerste.

Zij herinnert eraan dat de Griekse overheid volgens de procedures van het communautair bestek (CB) voor Griekenland voor de periode 1994-1999 steunaanvragen kan indienen voor werkzaamheden ter bescherming tegen overstromingen in de betrokken gebieden. De Commissie is bereid in samenwerking met de autoriteiten alle financieringsmogelijkheden binnen de financiële toewijzing van het CB en in het kader van de lopende operationele programma's te onderzoeken, vooropgesteld dat de aanvragen in voldoende mate worden gerechtvaardigd en beargumenteerd.

Een andere mogelijkheid is een steunaanvraag in het kader van het communautaire initiatief Interreg II C (ruimtelijke ordening), dat een speciaal onderdeel omvat voor transnationale samenwerking bij de structurele preventie van overstromingen. De Commissie ziet een eventueel voorstel voor een operationeel programma van de Griekse regering hierover tegemoet.

Volgens de geldende regelgeving zijn de Lid-Staten verantwoordelijk voor de juiste inzet van de Structuurfondsen. Voor Griekenland is voor het CB 1994-1999 een systeem van voorafgaande beoordeling van de projecten ingesteld, waarmee de kwaliteit van de gesubsidieerde projecten kan worden verbeterd.

(97/C 217/142)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0102/97
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie

(29 januari 1997)

Betreft: Steun voor het gecombineerd vervoer in de EU

De EU bevordert de ontwikkeling van het gecombineerd vervoer en heeft hierbij bijzondere aandacht voor het bevorderen van dit vervoer door het ontwikkelen van de spoorwegen, de zeeverbindingen en de binnenvaartwegen. Voor landen met eilandengroepen zoals Griekenland, is niet alleen bovenvermeld initiatief van groot belang, maar is het ook cruciaal dat het gecombineerd vervoer van zware voertuigen (vrachtwagens en bussen) en schepen wordt bevorderd. Deze landen zijn namelijk al jarenlang geconfronteerd met problemen inzake verbindingen en bevoorrading van brandstoffen, grondstoffen en producten.

Kan de Commissie zeggen of de EU in haar beleid ook voorzieningen heeft getroffen voor dit soort van gecombineerd vervoer? Kan zij ook zeggen of er kan worden voorzien in een financiering van bepaalde investeringen (in het kader van de transeuropese netwerken of anderszins) voor het bevorderen van het gecombineerd vervoer van zware voertuigen en schepen?

Antwoord van de heer Kinnoek namens de Commissie

(20 maart 1997)

De combinatie van zware vrachtwagens en schepen kan in aanmerking komen voor steun van de lidstaten en andere voordelen van de communautaire wetgeving indien deze voldoet aan de definitie van gecombineerd vervoer van Richtlijn 92/106/EEG van de Raad van 7 december 1992 houdende vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor bepaalde vormen van gecombineerd vervoer van goederen tussen lidstaten ⁽¹⁾. In deze richtlijn staat onder andere dat het vervoer moet plaatsvinden tussen twee lidstaten en dat de zeeverbinding tenminste 100 km lang moet zijn.

Indien het vervoertraject waarnaar het Geachte Parlementslid verwijst innovatief is en twee of meer lidstaten verbindt kan het in aanmerking komen voor steun van het programma Pact (pilot actions for combined transport) ⁽²⁾.

Om voor subsidie van de Gemeenschap in het kader van de richtsnoeren voor Trans-Europese netwerken in aanmerking te komen moeten de voorstellen voldoen aan de criteria en specificaties die in de richtsnoeren voor programma's van gemeenschappelijk belang zijn opgenomen. Voorzover het havens betreft is een groep van deskundigen momenteel bezig met de opstelling van een rapport over de behandeling van havenprojecten in het kader van Trans-Europese netwerken in aansluiting waarop een rapport van de Commissie zal volgen.

⁽¹⁾ PB L 368 van 17.12.1992

⁽²⁾ Beschikking 93/45/EEG van de Commissie van 22 december 1992 betreffende de toekenning van financiële steun voor modelprojecten ten behoeve van het gecombineerd vervoer (PB L 16 van 25.1.1993) en voorstel voor een verordening van de Raad betreffende verlening van communautaire financiële bijstand voor acties ter bevordering van het gecombineerd goederenvervoer (COM(96) 335 def)

(97/C 217/143)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0107/97
van Alfred Lomas (PSE) aan de Raad

(29 januari 1997)

Betreft: Gijzelaars in Kashmir

Is de Raad voornemens er, met het oog op de strenge winteromstandigheden in Kashmir, bij de Indiase regering op aan te dringen nieuwe pogingen te ondernemen om de vrijlating van de gijzelaars te bewerkstelligen?

Antwoord*(24 april 1997)*

Sinds de ontvoering van de gijzelaars in Kashmir heeft de EU meermalen zowel de Indiase als de Pakistaanse autoriteiten benaderd met het verzoek alles in het werk te stellen om deze crisis op te lossen. Helaas is er in deze zaak geen vooruitgang geboekt en de afgelopen maanden hebben ons slechts met grote tussenpozen tegenstrijdige berichten over de gijzelaars bereikt.

(97/C 217/144)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0109/97**van Carlos Robles Piquer (PPE) aan de Raad***(29 januari 1997)**Betreft:* Politieke gevangenen in Nigeria

Kan de Raad mededelen over welke gegevens hij in het kader van het GBVB beschikt over de situatie van de politieke gevangenen in Nigeria? Is het met name zeker dat de leider Abiola en de generaal Obasanjo in totale afzondering worden gevangen gehouden, dat zij geen bezoek mogen ontvangen en verstoken zijn van literatuur en dat over hun gezondheidstoestand geen informatie kan worden verkregen?

Denkt de Raad zich in dit geval te beperken tot de zachte maatregelen die hij tot nu toe heeft getroffen ten opzichte van de dictatuur waaronder het dichtst bevolkte land van Afrika gebukt gaat?

Antwoord*(18 april 1997)*

De Raad deelt ten volle de bezorgdheid van de Geachte Afgevaardigde over de situatie in Nigeria. De Europese Unie heeft krachtig gereageerd op het flagrante misprijzen voor de democratische beginselen en de mensenrechten, waardoor het Nigeriaanse regime zich kenmerkt. Die reactie is tot uiting gekomen in de twee gemeenschappelijke standpunten die de Europese Unie op respectievelijk 20 november en 4 december 1995 heeft aangenomen.

In het gemeenschappelijk standpunt van 4 december staat dat verdere maatregelen zouden worden overwogen indien de Nigeriaanse geen stappen zouden ondernemen gericht op een snelle overgang naar democratie en op de volledige eerbiediging van de mensenrechten en de rechtsstaat. De Raad is de situatie in Nigeria van zeer nabij blijven volgen via de diplomatieke vertegenwoordigingen van de lidstaten van de Europese Unie ter plaatse, alsook in overleg met andere leden van de internationale gemeenschap, en heeft zijn opinies ondubbelzinnig ter kennis van de Nigeriaanse autoriteiten gebracht.

Wij zullen met de Regering van Nigeria wat een „kritische dialoog” is genoemd, blijven voeren en elke gelegenheid aangrijpen om onze zienswijze aan de Regering voor te leggen.

(97/C 217/145)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0110/97**van Carlos Robles Piquer (PPE) aan de Commissie***(29 januari 1997)**Betreft:* Bijdragen van de landen die geen lid zijn van de CERN

Volgens recente persmededelingen (Int. Herald Tribune van 27.12.1996) zijn de 18 lid-staten van de Europese organisatie voor kernonderzoek (CERN) overeengekomen de termijn voor de voltooiing van de Large Hadron Collider (LHC) die de krachtigste versneller van de wereld zal zijn, te bekorten tot het jaar 2005.

Dit besluit is genomen op grond van de aanzienlijke financiële verplichtingen die niet-lidstaten op zich hebben genomen, waaronder 530 miljoen dollar die door de VS gedurende de komende acht jaar bij wijze van proef zijn goedgekeurd, 77 miljoen dollar van Japan en bijdragen van India, Rusland en Canada. Kan de Commissie nadere inlichtingen verstrekken over de aard en het exacte bedrag van genoemde bijdragen en over de verdeling ervan in de tijd?

Anderzijds zal de CERN, om voort te kunnen gaan met de bouw van de LHC en gedwongen door de voorziene verlagingen van de bijdragen uit de lidstaten vanaf 1997, bepaalde programma's opheffen. Kan de Commissie nadere mededelingen verstrekken over de aard en de kosten van de opgegeven programma's?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(6 maart 1997)

Dertien Lid-Statens zijn lid van de Europese organisatie voor kernonderzoek (CERN) en de Commissie is weliswaar geen lid, maar heeft sinds 1985 de status van waarnemer binnen de CERN-raad. Het „large hadron collider” (LHC)-project wordt dus van nabij gevolgd in de Gemeenschap. Wel is het zo dat dergelijke projecten en installaties op het gebied van de hoge-energiefysica rechtstreeks worden gefinancierd door de Lid-Statens van CERN, waaronder Spanje, en niet in het kader van een of ander programma van de Gemeenschap.

Tijdens de CERN-raad van 20 december 1996 hebben de 19 CERN-lidstaten besloten het project in één etappe te voltooien, met als uitgangspunt voor de planning dat de LHC in 2005 in bedrijf wordt gesteld (een exemplaar van het CERN-persbericht wordt rechtstreeks toegezonden aan het geachte Parlements lid en aan het secretariaat-generaal van het Parlement). Verschillende niet-lidstaten hebben veel belangstelling voor de LHC getoond en hebben daarbij aanzienlijke financiële middelen toegezegd of althans in het vooruitzicht gesteld, zoals door het geachte Parlements lid is vermeld. Deze bijdragen, deels in contanten en deel is natura, zullen worden ontvangen tijdens de bouw van de LHC, en zullen per geval worden overeengekomen. De CERN-raad heeft eveneens besloten, als onderdeel van de financiële regeling voor het LHC-project, in het kader van het financiële beheer van het LHC-project toe te staan de betrokken bedragen pas in 2008, dus drie jaar na voltooiing van de bouw, volledig te voldoen.

Voorts heeft de CERN-raad overeenstemming bereikt over een algehele verlaging van de jaarlijkse CERN-begroting, en heeft hij besloten de bij de goedkeuring van het project afgesproken financiering van het LHC-project te handhaven, zij het met een verlaging van de jaarlijkse bijdragen van de lidstaten met 7,5% in 1997, 8,5% in 1998-2000 en 9,3% in 2001 en daarna, ten opzichte van het in december 1994 vastgestelde niveau.

Als gevolg van de bouw van de LHC zijn sommige onderzoekprogramma's die al een aantal jaren lopen en opmerkelijke wetenschappelijke resultaten hebben opgeleverd, alsook in wetenschappelijk opzicht de weg hebben geëffend voor het LHC-project, beëindigd of zullen later worden stopgezet; de desbetreffende beslissingen werden reeds in 1994 genomen. De „large electron positron (LEP) collider”-installaties zullen in 2000 worden ontmanteld om plaats te maken voor de LHC in dezelfde tunnel.

Het geachte Parlements lid kan nadere gegevens verkrijgen bij de Spaanse delegatie in de CERN-raad en bij de persdienst van de CERN. Deze gegevens worden rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en aan het secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

(97/C 217/146)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0111/97

van Raimo Ilaskivi (PPE) aan de Commissie

(29 januari 1997)

Betreft: Uitsluitel inzake onbevoegdheid met betrekking tot het besluit van de Commissie betreffende de zogeheten Tuko-handel

Ondergetekende, lid van het Europees Parlement, heeft voorzitter van de Commissie Jacques Santer tijdens de kerstvakantie per fax een verzoek gestuurd om informatie inzake het besluit van de Commissie betreffende de zogeheten Tuko-handel. Aangezien ik op mijn schrijven nog geen antwoord heb ontvangen, zou ik overeenkomstig artikel 42 van het Reglement de volgende schriftelijke vraag willen stellen:

1. Ilkka Aalto-Setälä, een medewerker van het Finse Bureau voor mededinging, dat de zaak aan het rollen heeft gebracht, heeft bij de Commissie meegewerkt aan de voorbereiding van het besluit. Is de Commissie van mening dat hiermee rond de besluitvorming in het kader van de zogeheten Tuko-handel het algemeen aanvaarde en internationale gebruik op het gebied van onbevoegdheid in acht is genomen?
2. Welke maatregelen wil de Commissie nemen om de eventueel bestaande richtsnoeren inzake het gebruik op het gebied van onbevoegdheid te preciseren?

Ik zou willen benadrukken dat het onderhavige geval in de Finse media veel aandacht heeft gekregen en dat de manier waarop deze zaak is behandeld niet ten goede is gekomen aan het vertrouwen in de volkomen onafhankelijke besluitvorming van de Commissie. Dit valt te betreuren, aangezien er zo tevens schade is toegebracht aan de autoriteit en het publieke image van de Commissie.

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie*(20 februari 1997)*

Na het kerstreces werd een antwoord op de brief van het Geachte Parlementslid van 21 december 1996 geformuleerd, dat op 29 januari 1997 werd verzonden.

*(97/C 217/147)***SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0113/97****van José Pomés Ruiz (PPE) aan de Raad***(22 januari 1997)*

Betreft: Schadevergoeding aan vervoerders voor de staking van december 1996 in Frankrijk

De stakingen die in december jl. in Frankrijk hebben plaatsgevonden betekenden voor de vervoerders uit andere landen een ernstige belemmering waardoor zij grote financiële verliezen hebben geleden. Gezien de ernst van de toestand heeft de Franse regering toegezegd schadevergoeding te betalen.

Om voor deze schadevergoeding in aanmerking te komen wordt vereist dat een document, ondertekend door de gendarmerie of een Frans gemeentebestuur waarin de tijd welke door de vrachtwagens werd verloren, is vastgesteld. Aan deze eis kan echter niet door alle betrokkenen worden voldaan omdat zij op dat moment volledig geïsoleerd waren en geen stedelijk centrum konden bereiken, onbekend waren met dit vereiste tijdens de staking dat later onontbeerlijk zou blijken voor een schadevergoeding terwijl ook bepaalde bureaus van de gendarmerie het vereiste document niet wilden afgeven wanneer de vervoerders zich niet met de vrachtwagen of ander vervoermiddel meldden.

Om dit probleem op te lossen en duidelijk te weten of de Franse regering voornemens is om de schadevergoeding die zij heeft toegezegd ook volledig te betalen moet genoemde regering bereid zijn ieder mogelijk bewijsstuk te aanvaarden zoals de tachograaf, rekeningen van in het betrokken gebied gekochte brandstof, bewijzen van de betaling van tolgeden, enz.

Is de Raad, met het oog op deze omstandigheden niet van mening dat ieder mogelijk bewijsstuk moet worden aanvaard?

Zo ja, kan de Raad dan niet bewerkstelligen dat bovengenoemd criterium door de Franse regering wordt overgenomen en dat zij haar verplichting om schadevergoeding te betalen nakomt?

Antwoord*(3 april 1997)*

De door de geachte afgevaardigde bedoelde kwestie valt onder de bevoegdheid van de Franse autoriteiten.

*(97/C 217/148)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0115/97****van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie***(29 januari 1997)*

Betreft: Gebruik van asbest in het waterleidingnet van Attika

Het waterleidingnet van Attika bestaat bijna geheel uit leidingen van asbest.

Belangrijke wetenschappers hebben, zoals bekend, vastgesteld dat asbest kankerverwekkend is. Overigens was dat ook een van de belangrijkste redenen waarom het oude gebouw waar de Commissie zetelde, het Berlaymont, buiten gebruik werd gesteld.

Kan de Commissie zo snel mogelijk mededelen of, en zo ja welke risico's kleven aan de distributie van water via asbestleidingen? Kan de Commissie mededelen of, en zo ja welke communautaire wetgeving er over dit onderwerp bestaat?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie*(12 maart 1997)*

De Commissie heeft begrip voor de bezorgdheid van het geachte Parlementslid over de gevaren van asbest voor de gezondheid. Zij herinnert eraan dat zij sinds het midden van de tachtiger jaren ten aanzien van het in de handel

brenge van asbest bevattende producten een beleid ter bestrijding van asbestgebruik heeft gevoerd. Als gevolg van dit beleid zijn op één na alle asbestvezels volledig verboden, terwijl veertien categorieën producten die de laatste nog niet verboden vezel, chrysotiel, bevatten ook verboden zijn. Andere categorieën chrysotiel bevattende producten vallen niet onder de communautaire harmonisatie en mogen vrij in de handel worden gebracht, mits zij naar behoren geëtiketteerd zijn en mits de artikelen 30-36 van het EG-Verdrag daarop van toepassing zijn.

Drinkwaterleidingen van asbestcement behoren niet tot de categorieën asbest bevattende producten die verboden zijn. Bij dit soort leidingen is er geen sprake van dat er aanzienlijke hoeveelheden vezels vrijkomen die daarna worden ingeademd. Men denkt niet dat er in dit geval veel gevaar bestaat voor de gewoonlijk met asbest gepaard gaande ziekten zoals asbestose, longkanker en mesothelioom. De Commissie heeft echter begrip voor de bezorgdheid van het geachte Parlements lid en zet het onderzoek naar eventuele gevaren en andere gevolgen voor de gezondheid van het drinken van water uit asbest bevattende leidingen voort als onderdeel van het werkprogramma op het gebied van asbest.

De Commissie heeft in 1993 reeds een ontwerpvoorstel opgesteld voor een richtlijn die, met vrijstellingen, asbest verbodt. Bij besprekingen met deskundigen van de Lid-Staten bleek echter dat er voor dit voorstel geen gekwalificeerde meerderheid gehaald zou kunnen worden. In 1996 heeft de Commissie het overleg met de deskundigen van de Lid-Staten over het asbestvraagstuk opnieuw gestart. De laatste vergaderingen hebben plaatsgevonden op 26 juli 1996 en 7 november 1996. De Commissie wil zo snel mogelijk al de meest recente wetenschappelijke, technische en economische analyses bestuderen en daarna een richtlijn van het Parlement en de Raad voorstellen die, met vrijstellingen, asbest verbodt.

(97/C 217/149)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0116/97

van Ludivina García Arias (PSE) aan de Commissie

(29 januari 1997)

Betreft: Mededingingsbeleid en financiering van de infrastructuur van de aardgassector in Europa

Kan de Commissie mededelen hoe hoog de overheidssteun is geweest die werd verleend voor de ontwikkeling van de aardgasindustrie door de Europese Unie en door de lidstaten (directe investeringen, rentevergoedingen bij bankleningen, enz.) gedurende de laatste tien jaar?

Welke invloed heeft deze overheidssteun gehad op de kosten van de levering van gas?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(3 april 1997)

De Commissie kan het geachte parlements lid tot haar spijt de gevraagde informatie niet verschaffen. Het gevraagde onderzoek kan namelijk moeilijk worden verricht omdat dit in essentie niet de Commissie maar de 15 Lid-Staten betreft. Om de vraag van het geachte parlements lid uitvoerig te kunnen beantwoorden is lang en ingewikkeld onderzoek noodzakelijk waarmee de Commissie zich momenteel niet kan belasten.

(97/C 217/150)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0117/97

van Ludivina García Arias (PSE) aan de Commissie

(29 januari 1997)

Betreft: Mededingingsbeleid en financiering van de hernieuwbare energie in Europa

In antwoord op vraag H-0729/95⁽¹⁾ over overheidssteun aan de energiesector antwoordde de commissaris Christos Papoutsis dat „de overheidssubsidies voor alternatieve energiebronnen globaal geregeld worden door de communautaire richtsnoeren voor steunverleningen in het kader van de milieubescherming. Overeenkomstig die richtsnoeren kan steun worden toegekend uit hoofde van de in artikel 92, lid 3, van het Verdrag voorziene uitzonderingen. Hoewel de richtsnoeren vóór eind 1996 worden herzien, is de Commissie voornemens ze tot eind

1999 toe te passen. Overheidssteun voor hernieuwbare energiebronnen kan ook worden verstrekt in de context van actieprogramma's als ALTENER die gericht zijn op de intensere aanwending van technologieën welke de ontwikkeling van zulke energieën bevorderen."

Is de Commissie van mening dat de ontwikkeling van bepaalde hernieuwbare energiesoorten gevolgen heeft voor het milieu? In welke gevallen moet met deze gevolgen (kleine waterkrachtcentrales, getijdenenergie, windenergieparken, stuwdammen, enz.) rekening worden gehouden?

(¹) Handelingen van het Europees Parlement, nr. 4-470 (november 1995).

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(7 maart 1997)

Er wordt algemeen aangenomen dat hernieuwbare energiebronnen een geringer milieueffect hebben dan fossiele energiebronnen. Zo leiden zij in het bijzonder niet tot een grote CO₂-uitstoot in de atmosfeer. De bevordering van het gebruik van hernieuwbare energiebronnen ter vervanging van fossiele energiebronnen heeft dan ook het effect van een milieubeschermdende maatregel. Voor steun die door de Lid-Staten of via communautaire programma's zoals Altener wordt toegekend, gelden dan ook de algemene regels van de communautaire regeling voor staatssteun voor milieubescherming (¹).

Het is naar die algemene regels dat de Commissie heeft verwezen toen zij tijdens het vragenuur van de zitting van het Parlement in november 1995 een antwoord gaf op de door het geachte Parlementslid genoemde vraag H-729/95 (²).

(¹) PB C 72 van 10.3.1994.

(²) Handelingen van het Parlement, nr.

(97/C 217/151)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0119/97

van Gerardo Fernández-Albor (PPE) aan de Raad

(29 januari 1997)

Betreft: Ouderdomspensioen voor huisvrouwen

Hoewel de organisatie en de werking van de stelsels van sociale zekerheid onder de bevoegdheid van de lidstaten vallen, heeft de Commissie getracht door middel van een ontwerp-richtlijn die op 23 oktober 1987 (COM(87)0494 def. (¹)) werd ingediend te komen tot de individualisering van de rechten op het gebied van de sociale zekerheid.

Door de invoering van een stelsel van individuele rechten als alternatief op de rechten die zijn verworven uit hoofde van de sociale zekerheid hadden ook de huisvrouwen een gepaste sociale zekerheid kunnen verwerven. De Commissie heeft deze richtlijn als facultatief voorgesteld en als stimulans voor de lidstaten om hun sociale stelsels aan te passen aan de ontwikkeling van de gezins- en sociale structuren. Dit voorstel is echter nog steeds hangende bij de Raad, ondanks alle positieve adviezen van het Europees Parlement en de Economische en Sociale Raad.

Kan de Raad mededelen wanneer hij denkt in te gaan op het initiatief van de Commissie en genoemde richtlijn zal goedkeuren?

(¹) PB C 309 van 19.11.1987, blz. 10.

Antwoord

(18 april 1997)

De Raad heeft in zijn samenstelling „Arbeid en Sociale Zaken" herhaaldelijk en voor het laatst op 12 juni 1989, beraadslaagd over het in 1987 door de Commissie ingediende voorstel voor een richtlijn tot voltooiing van de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen in de wettelijke en de beroepsregelingen inzake sociale zekerheid. Hij heeft geen akkoord over dit voorstel bereikt en het sindsdien niet meer besproken.

De Commissie heeft in haar sociaal actieprogramma op middellange termijn (1995-1997) het voornemen te kennen gegeven om het debat over dit voorstel opnieuw op gang te brengen.

(97/C 217/152)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0120/97**van Gerardo Fernández-Albor (PPE) aan de Commissie***(29 januari 1997)*

Betreft: Oprichting van een Europese dienst voor toxicologische informatie

Uit de statistieken blijkt dat er zich steeds meer ongevallen door vergiftigingen voordoen bij burgers van de Gemeenschap die zich in een ander land dan hun eigen land bevinden, met name gedurende de vakantietijd en in de open lucht waar zij voortdurend in contact zijn met de natuur.

In vele gevallen had het gebrek aan informatie over een medisch centrum of een officiële instantie die gegevens zou kunnen verstrekken over spoedhulp voor slachtoffers van vergiftigingen rampzalige gevolgen voor de betrokken personen.

Daarom is men in brede kring van mening dat er een Europees toxicologisch informatiecentrum zou moeten komen dat met de vereiste spoed alle nodige gegevens kan verstrekken wat betreft de in aanmerking komende medische centra waar men hulp kan ontvangen en mensenlevens kunnen worden gered.

Is de Commissie niet van mening dat zij een initiatief moet nemen om de oprichting van een Europees toxicologisch informatiecentrum te bevorderen zodat onmiddellijk hulp zou kunnen worden verleend aan burgers van de Gemeenschap die in bovengenoemde omstandigheden zijn komen te verkeren?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(19 maart 1997)*

Overeenkomstig de resolutie van de Raad van 3 december 1990 betreffende de verbetering van de preventie en de behandeling van acute vergiftigingen bij de mens ⁽¹⁾, steunt de Commissie de opstelling van regelmatige samenvattende verslagen over toxicologische gegevens, gebaseerd op de verslagen van door de lidstaten aangestelde anti-gifcentra. De Commissie belegt ook vergaderingen om de samenvattende verslagen te bespreken en conclusies te trekken over de verbetering van de gegevensverzameling, de vergelijkbaarheid van de gegevens, de samenwerking en de uitwisseling van ervaringen tussen de nationale centra. Om de communicatie en de samenwerking tussen de centra te bevorderen, in het bijzonder in gebieden die grenzen aan de lidstaten, maakt een bijgewerkte lijst van anti-gifcentra in de Gemeenschap een integrerend deel uit van het samenvattend verslag. Het meest recente samenvattend verslag (waarvan een exemplaar rechtstreeks aan de geachte afgevaardigde en aan het secretariaat van het Parlement wordt toegezonden) bevat een lijst van 61 in de Gemeenschap functionerende centra.

Er zij op gewezen dat gestandaardiseerde informatie over de chemische samenstelling van preparaten belangrijk is om een correct advies en een correcte behandeling bij vergiftiging te kunnen garanderen. Zowel Richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen ⁽²⁾ als Richtlijn 88/379/EEG van de Raad van 7 juni 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten ⁽³⁾, als later gewijzigd, voorzien in een passende basis door het tot stand brengen van de harmonisatie van de regels in de lidstaten voor de indeling, het kenmerken, de verpakking en de kennisgeving van producten. Daarbij komt nog dat de preparatenrichtlijn de lidstaten verplicht de organen aan te wijzen die verantwoordelijk zijn voor het ontvangen van de informatie over gevaarlijke preparaten zodat ze, in het bijzonder in noodgevallen, elke medische vraag kunnen beantwoorden door het formuleren van preventieve en curatieve maatregelen. De communautaire wetgeving harmoniseert echter de regels inzake het rapporteren van de samenstelling van preparaten niet. Daarom is het mogelijk dat de nationale organen niet automatisch alle informatie over de samenstelling van elk product op de Europese markt hebben. In het algemeen lijkt de grensoverschrijdende samenwerking tussen de nationale organen echter goed te werken.

Gezien de bestaande samenwerking tussen de anti-gifcentra en de voordelen van de netwerken en verspreide gegevensbestanden in de anti-gifcentra over de gehele Gemeenschap is het volgens de Commissie niet nodig een voorstel voor de oprichting van een Europees toxicologisch informatiecentrum in te dienen.

⁽¹⁾ PB C 329, 31.12.1990.

⁽²⁾ PB 196, 16.8.1967.

⁽³⁾ PB L 187, 16.7.1988.

(97/C 217/153)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0127/97
van Gérard Caudron (PSE) aan de Commissie
(29 januari 1997)

Betreft: Strijd tegen alcoholverslaving

Net zoals het Parlement is de Commissie zich bewust van de ravage die alcoholverslaving in de Europese Unie aanricht en van de gevolgen ervan niet alleen voor de volksgezondheid maar ook voor de intermenselijke, gezins- en sociale relaties van de slachtoffers van deze kwaal.

De Commissie heeft een tijd geleden een preventieprogramma voor de volksgezondheid in Europa van stapel laten lopen; ik heb t.z.t. op de grote verdienste ervan gewezen.

Vandaag echter verbaas ik mij en stel ik mij vragen omtrent de geringe, als niet totaal onbestaande resultaten die de Commissie in haar strijd tegen het alcoholisme heeft geboekt.

Kan de Commissie nauwkeurig meedelen wat de doelstellingen zijn van haar kruistocht tegen de alcoholverslaving en welke concrete maatregelen zij overweegt?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie
(18 maart 1997)

De Commissie deelt de bezorgdheid van de geachte afgevaardigde over de gezondheids- en sociale problemen die alcoholmisbruik veroorzaakt, en verzekert hem dat het aanzienlijk verbeteren van de beschikbaarheid van duidelijke en vergelijkbare gegevens alsook het bijdragen tot de coördinatie van een globaal en gestructureerd debat met alle betrokken partijen tot haar doelstellingen behoort.

Handelend in het kader van de resolutie van de Raad van 29 mei 1986 betreffende alcoholmisbruik⁽¹⁾, en rekening houdend met de volksgezondheid en met de economische belangen met betrekking tot de productie, distributie en promotie van alcoholhoudende dranken, voert de Commissie op dit gebied een evenwichtig beleid. Zo kan door het communautair actieprogramma voor gezondheidsbevordering steun worden gegeven zowel aan de bevordering van analyses, evaluaties en uitwisseling van ervaringen inzake preventiemaatregelen en sociale en medische gevolgen van alcoholmisbruik, als aan concrete maatregelen op deze gebieden.

Aangezien dit actieprogramma pas eind maart 1996 werd goedgekeurd, is het duidelijk dat er op het niveau van de Lid-Staten nog weinig tastbare resultaten zijn. Na een vergadering in juni 1996, waaraan een veertigtal vertegenwoordigers uit de wereld van de wetenschappen, de alcoholindustrie, wijnproducenten, niet-gouvernementele organisaties die terzake bevoegd zijn en de instellingen voor gezondheidsbevordering alsook de Commissie deelnamen, zijn er op 3 niveaus duidelijk omschreven activiteiten opgenomen in het werkprogramma 1997:

- steun aan projecten in verband met alcohol op het werk en achter het stuur;
- steun aan de oprichting van een databank op Europees niveau;
- voorbereiding van een document ter bespreking in het Parlement en in de Raad. Bovendien is de goedkeuring van het communautair actieprogramma voor gezondheidsmonitoring waarschijnlijk een beslissende aanvullende stap voor het verzamelen van vergelijkbare gegevens op Europees niveau.

⁽¹⁾ PB C 184, 23.7.1986.

(97/C 217/154)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0130/97
van Gerhard Hager (NI) aan de Commissie
(29 januari 1997)

Betreft: Eigendomsrechten bij regionale projecten

Bij de opstelling van regionale programma's kan het voorkomen dat als projectdragers niet de eigenaars van de grond maar bijvoorbeeld verenigingen optreden waarbij het door de aard van het project kan komen tot beperkingen van het eigendomsrecht.

1. In hoeverre moeten de grondeigenaren in het kader van een procedure voor de opstelling van een project worden geïntegreerd?
2. Welke juridische mogelijkheden heeft een grondeigenaar om zijn eigendomsrecht te doen gelden?

3. Bestaan er termijnen waarbinnen de grondeigenaar zijn rechten kenbaar moet maken?
4. Heeft de grondeigenaar de mogelijkheid de opstelling van een project wegens te ver gaande eigendomsbeperkingen te verhinderen?
5. Hoe wordt te werk gegaan bij schadevergoedingen bij beperkingen van het eigendomsrecht, die het karakter van een onteigening hebben?

Antwoord van Mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(21 februari 1997)

De kwesties die het geachte Parlementslid ter sprake brengt, vallen onder de bevoegdheid van de Lid-Staten.

Volgens de bepalingen betreffende de steun uit de Structuurfondsen, die een toepassing zijn van het subsidiariteitsbeginsel, zijn de autoriteiten van de Lid-Staat als eerste verantwoordelijk om ervoor te zorgen dat de projecten verenigbaar zijn met de nationale wetgeving inzake eigendomsrechten.

(97/C 217/155)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0132/97

van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie

(3 februari 1997)

Betreft: Vervanging van oude en vervuilende privéwagens in Griekenland

Volgens onlangs gepubliceerde statistieken zijn er in het jaar 2000 in Griekenland 1.500.000 auto's op de weg van meer dan 15 jaar oud, waarvan nog eens 30% meer dan 20 jaar oud is. Het is duidelijk dat dit een ernstige belasting vormt voor het milieu in de stedelijke gebieden en de veiligheid op de Griekse wegen ondermijnt.

Dat de situatie zeer ernstig is, blijkt ook uit het jaarlijkse cijfer van 3000 verkeersdoden in Griekenland; dit hoge cijfer is niet alleen te wijten aan de ontoereikende infrastructuur maar ook in hoge mate aan het rijden met ondeugdelijke voertuigen, aan lage veiligheidsnormen en een verlaagde actieve en passieve veiligheid.

Acht de Commissie het mogelijk een zodanige regeling te treffen dat de EU steun verleent aan het uit het verkeer nemen van verouderde en vervuilende privéwagens, om deze door nieuwe, veilige en milieuvriendelijke auto's te vervangen?

Acht de Commissie een radicale hervorming van het Griekse systeem voor belastingheffing op privéwagens op zijn plaats en welke initiatieven heeft zij bij de Griekse overheid ondernomen om dit doel te bereiken? Is het de Commissie bekend dat de Griekse regering een beleid voert dat de kleine en middelgrote belastingplichtigen de das omdoet, aangezien zij zo zware verplichtingen oplegt dat de aanschaf van een veilige, middelgrote auto (1,6-2,0 liter) voor hen feitelijk onmogelijk wordt?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(10 maart 1997)

Aangezien het aanmoedigen van het uit het verkeer nemen van oudere voertuigen met het oog op de milieubescherming of de verkeersveiligheid hoofdzakelijk behoort tot de verantwoordelijkheden van de Lid-Staten, is het niet aan de Commissie dergelijke activiteiten te financieren.

Wat de belastingen betreft is er geen allesomvattend communautair belastingstelsel voor de motorrijtuigenbelasting, en Lid-Staten kunnen, indien ze dit wensen, dergelijke belastingen invoeren op voorwaarde dat ze zich houden aan de bepalingen van het Verdrag en met name de werking van de interne markt niet in de weg staan. Verscheidene Lid-Staten hebben in hun respectieve belastingstelsels bepalingen opgenomen die het uit het verkeer nemen van oudere voertuigen bevorderen.

De Commissie heeft begrepen dat een dergelijk systeem gedurende de periode 1991 en 1992 in Griekenland werd toegepast en dat het succesvol bleek. De structuur van de motorrijtuigenbelasting is recentelijk gewijzigd, als gevolg waarvan de tarieven voor nieuwe voertuigen lager liggen dan voorheen. Dit leidt tot een algehele kostendaling van nieuwe auto's en bevordert mogelijkerwijs de vernieuwing van het wagenpark.

De Commissie stelt zich echter de vraag of, rekening houdend met het huidige Griekse belastingstelsel, de in Griekenland toegepaste regelingen voor tweedehands auto's verenigbaar zijn met de vereisten van de interne markt. Dientengevolge heeft de Commissie in verband met dit laatste een inbreukprocedure ingeleid ten aanzien van Griekenland.

(97/C 217/156)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0133/97
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie
(3 februari 1997)

Betreft: Teratogenese in Bulgarije

Naar verluidt komt in Bulgarije zeer veel teratogenese voor. Dit land heeft sterk te lijden van de ramp in de kerncentrale van Tsjernobyl, maar daarenboven wordt het verschijnsel geweten aan de kerncentrale van Kozloduj, die zoals bekend veel problemen oplevert op het stuk van veiligheid en opslag van kernafval.

Is de Commissie op de hoogte van deze feiten en over welke statistieken beschikken haar diensten? Hoe denkt zij de bevolking in Bulgarije en aangrenzende landen te beschermen, om dergelijke dramatische maatschappelijke verschijnselen in de toekomst te voorkomen?

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie

(11 maart 1997)

De Commissie heeft tot dusver geen exacte cijfers kunnen krijgen van de Bulgaarse autoriteiten over de incidentie van teratogenese in Bulgarije.

Het nationaal centrum voor radiobiologie en stralingsbescherming heeft enige informatie verstrekt over de stralingsdosis waaraan de Bulgaarse bevolking is blootgesteld als gevolg van het ongeluk bij Tsjernobyl, en over de dosis voor arbeiders in de uraniummijnen en de kerncentrale van Kozloduy. Ook is informatie verstrekt over de incidentie van beroepsziekten onder arbeiders, hoewel geen melding wordt gemaakt van beroepsziekten onder werknemers van de kerncentrale te Kozloduy.

De stralingsdosis waaraan de bevolking is blootgesteld als gevolg van het ongeluk bij Tsjernobyl is zeer veel lager dan de dosis voor de bevolking in het noorden van Oekraïne en in Wit-Rusland, waar geen toename van teratogenese is gemeld. Het is zeer onwaarschijnlijk dat de lagere dosis voor de Bulgaarse bevolking leidt tot een waarneembare toename van teratogene effecten boven de natuurlijke incidentie van deze effecten.

(97/C 217/157)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0135/97
van Kirsi Piha (PPE) aan de Commissie
(3 februari 1997)

Betreft: Oostwaartse uitbreiding van de EU

Er worden momenteel rapporten opgesteld over o.a. de kosten van de oostwaartse uitbreiding van de EU. Daarnaast wordt er een politiek debat gevoerd over de vraag hoe snel de Unie kan worden uitgebreid en met wat voor wijzigingen in het beleid van de Unie. Om politieke redenen bestond er binnen de Unie ook behoefte om bepaalde kandidaatlanden met name om historische redenen voorrang te geven boven andere.

Zo is men o.a. van mening dat de Baltische staten om politieke redenen als één blok moeten worden behandeld. Dat uitgangspunt is echter in het geval van Estland niet terecht.

Hoe denkt de Commissie te verzekeren dat elk land als afzonderlijke kandidaat en op objectieve basis wordt behandeld?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(12 maart 1997)

In de adviezen die de Commissie thans voorbereidt over de toetredingsaanvragen van de landen van Midden- en Oost-Europa zullen de situatie en vooruitzichten van deze landen worden beoordeeld in verband met de politieke en economische criteria die in juni 1993 door de Europese Raad in Kopenhagen zijn vastgesteld.

De Europese Raad van december 1995 in Madrid heeft de Commissie verzocht voort te maken met de voorbereiding van haar adviezen zodat die zo spoedig mogelijk na de beëindiging van de intergouvernementele conferentie (IGC) aan de Raad toegezonden kunnen worden.

Bovendien heeft de Europese Raad de Commissie verzocht de gevolgen van de uitbreiding voor de communautaire beleidsvormen nader te evalueren, met name wat het landbouw- en het structuurbeleid betreft, en om, onmiddellijk na de beëindiging van de IGC een mededeling te publiceren over de toekomstige financiële structuur van de Gemeenschap, rekening houdend met de vooruitzichten van de uitbreiding. Tenslotte werd de Commissie verzocht een begin te maken met de opstelling van een allesomvattend document over de uitbreiding.

De Europese Raad heeft verklaard dat door deze procedure wordt gewaarborgd dat de kandidaat-landen op gelijke voet worden behandeld. De Commissie is voornemens dit principe volledig te respecteren bij de opstelling van haar adviezen en andere rapporten met betrekking tot de uitbreiding.

(97/C 217/158)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0136/97
van Gérard d'Aboville (UPE) aan de Commissie
(3 februari 1997)

Betreft: Integratie Atlantische boog in de ontwikkeling van het vervoer over zee in de kleine vaart

Hoewel de Commissie haar belangstelling voor de ontwikkeling van de kleine vaart in de geografische zone van de Atlantische boog wederom bevestigd heeft, heeft zij in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. E-0467/96 ⁽¹⁾ van 29 februari 1996, nogmaals geweigerd een Atlantische werkgroep in het leven te roepen naar het voorbeeld van de werkgroepen voor de regio's van de Middellandse Zee, de Oostzee, de Zwarte Zee en de Noordzee.

Waarom noemt het lid van de Commissie dat namens de Commissie antwoordt op schriftelijke vraag nr. P-1288/96 ⁽²⁾ van 15 mei 1996 over de financiering van havens in het kader van de EVN-begroting, de Atlantische boog niet onder de regio's die een strategisch belang vormen voor de ontwikkeling van de maritieme verbindingen?

Kan de Commissie in dit verband de criteria uiteenzetten die een geografische zone maken tot een strategische belangrijke zone voor de ontwikkeling van de maritieme verbindingen en de redenen noemen waarom dit niet geldt voor de Atlantische boog?

Met andere woorden, waarom weigert de Commissie deze regio's en de Atlantische havens op te nemen in haar overwegingen en werkzaamheden inzake het maritieme vervoer in het algemeen en de kleine vaart in het bijzonder?

⁽¹⁾ PB C 217 van 26.7.1996, blz. 48.

⁽²⁾ PB C 305 van 15.10.1996, blz. 79.

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(7 maart 1997)

Op de tweede Europese vervoersconferentie, die in maart 1994 plaats had op Kreta, werd het concept van regionale conferenties waarop de Gemeenschap en derde landen vraagstukken van gemeenschappelijk belang in de vervoerssector zouden bespreken, aan de orde gesteld. Daarom heeft de Commissie het initiatief genomen voor de oprichting van werkgroepen inzake vervoer over water in de Oostzee, de Zwarte Zee en de Middellandse Zee. Die werkgroepen hebben gemeenschappelijke werkprogramma's aangenomen waarin een kader wordt vastgesteld voor de toekomstige samenwerking tussen de Gemeenschap en derde landen in die regio's. De werkprogramma's bieden een kader voor de ondersteuning van scheepvaartprojecten in derde landen onder de relevante communautaire programma's. Vraagstukken met betrekking tot externe betrekkingen zijn in de regio's van de Atlantische Boog uiteraard niet aan de orde.

Hieruit mag evenwel niet worden afgeleid dat de Commissie geen belang hecht aan de ontwikkeling van de kustvaart in de regio's van de Atlantische Boog. De Commissie heeft talloze malen verklaard dat zij van oordeel is dat de maritieme vervoersdiensten naar en van perifere regio's moeten worden ontwikkeld, ook in de Atlantische Boog. De regio's en havens in het Atlantische gebied worden dan ook op dezelfde wijze als de andere regio's en havens van de Gemeenschap bij de maritieme activiteiten van de Commissie betrokken.

De Commissie is niet van plan specifieke regio's uit te kiezen voor de ontwikkeling van scheepsverbindingen omdat zij vindt dat zulks tot de verantwoordelijkheid van de commerciële exploitanten en van de regionale en nationale autoriteiten behoort. Het vaststellen van criteria is dan ook niet aan de orde.

Wat de financiering van haveninfrastructuur in het kader van het Trans-Europese vervoersnetwerk (TEN) betreft, wordt het geachte Parlementslid erop gewezen dat, overeenkomstig de communautaire richtsnoeren voor de ontwikkeling van de Trans-Europese netwerken, projecten van gemeenschappelijk belang die voor steun in aanmerking komen, gesitueerd kunnen zijn in alle havens van de Gemeenschap, ook in de Atlantische Boog. Het is dan ook onjuist om te stellen dat dit gebied in de context van de ontwikkeling van de Trans-Europese netwerken over het hoofd wordt gezien. De Commissie kan evenwel alleen projecten in aanmerking nemen die door de Lid-Staten worden voorgesteld.

Om een basis tot stand te brengen voor de evaluatie van voorstellen voor havenprojecten van gemeenschappelijk belang, heeft een groep deskundigen uit de Lid-Staten in 1995 en 1996 met de Commissie samengewerkt. Die groep heeft vier regionale groepen opgericht, waaronder één voor de Atlantische Boog, die in hun respectieve regio's studies hebben uitgevoerd. Die studies moeten leiden tot een zakelijk verslag in de nabije toekomst met een overzicht van de huidige situatie op het gebied van havens. De Commissie zal bij haar toekomstige werkzaamheden in verband met het maritieme element van de Trans-Europese netwerken rekening houden met de feitelijke informatie in de studie van de Atlantische groep.

Ten slotte heeft de Commissie in het kader van het Atlantische programma studies op het gebied van scheepvaart en havens in de Atlantische Boog gefinancierd en volgt zij het door de werkgroep voor scheepvaartbevordering in verband met deze vraagstukken uitgevoerde werk op de voet.

(97/C 217/159)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0140/97

van Arlindo Cunha (PPE) aan de Commissie

(3 februari 1997)

Betreeft: Boetes wegens overschrijding van het basisareaal voor akkerbouwgewassen tijdens het laatste verkoopseizoen

Kan de Commissie ons precieze en met redenen omklede informatie verstrekken over de boetes die, op grond van verordening 1765/92 ⁽¹⁾ en latere wijzigingen, Portugal en de Portugese boeren boven het hoofd hangen wegens overschrijding van het basisareaal voor akkerbouwgewassen tijdens het laatste verkoopseizoen?

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 12.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(18 februari 1997)

Verordening (EEG) nr. 1765/92 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen bepaalt dat wanneer in een verkoopseizoen een basisareaal wordt overschreden, voor elke producent de oppervlakte waarvoor deze uit hoofde van dat verkoopseizoen een steunaanvraag heeft gedaan, nog in hetzelfde verkoopseizoen wordt verlaagd naar evenredigheid van de geconstateerde overschrijding. Bovendien moet elke producent in het volgende verkoopseizoen een bijkomende oppervlakte braakleggen die procentueel even groot is als de overschrijding van het basisareaal.

Het is aan de Lid-Staat vast te stellen met welk percentage het basisareaal is overschreden. Volgens voorlopige gegevens die de Portugese autoriteiten hebben medegedeeld, is alleen het basisareaal geïrrigeerde gewassen (regadio) in continentaal Portugal overschreden, zowel wat maïs als wat andere akkerbouwgewassen betreft. Derhalve moeten de betrokken aanvragen waarschijnlijk worden bijgesteld met 5% voor maïs en 47% voor de andere akkerbouwgewassen.

Daarentegen is bij Verordening (EG) nr. 1598/96 van de Raad van 30 juli 1996 houdende afwijking, ten aanzien van de braakleggingsverplichting voor het verkoopseizoen 1997/1998, van Verordening (EEG) nr. 1765/92 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen ⁽¹⁾ de in een dergelijk geval vereiste bijkomende braaklegging in de hele Gemeenschap opgeschort.

⁽¹⁾ PB L 206 van 16.8.1996.

(97/C 217/160)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0142/97**van Sebastiano Musumeci (NI) aan de Commissie***(24 januari 1997)**Betreft: „Europese Rangers”*

Dankzij een grotere en bredere bewustwording wordt er de afgelopen jaren in de lidstaten steeds meer gedaan aan milieubescherming.

Naast de boswachterijen in de lidstaten worden er steeds meer initiatieven ontwikkeld ter bevordering van vrijwilligerswerk, ook in samenwerking met overheidsdiensten.

Dergelijke overheids- en privé-initiatieven, die tot stand moeten worden gebracht in een Europese context zonder voorschriften en communautaire regelingen, dienen geharmoniseerd te worden.

Acht de EG-Commissie het niet wenselijk de oprichting te stimuleren van één enkele organisatie, de „Europese Rangers”, of welke soortgelijke initiatieven heeft zij overwogen om verdere versnippering van energie en kennis te voorkomen?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie*(10 maart 1997)*

De Commissie is zich volledig bewust van de plaats die vrijwilligerswerk op milieubeschermingsgebied inneemt. Ze wil bijdragen tot de optimale benutting van het vrijwilligerswerk en een betere samenhang op Europees niveau van de verscheidene vrijwilligersorganisaties aanmoedigen.

In die optiek heeft de Commissie in 1996 een proefproject voor Europees vrijwilligerswerk voor jongeren gestart. Dit initiatief stelt jongeren tussen 18 en 25 jaar in staat zes tot 12 maanden in een andere Lid-Staat mee te werken aan lokaal project. Voor de betrokken jongeren is het een leerzame ervaring en een concrete uiting van solidariteit in een Europese context.

Het actieterrein van het Europees vrijwilligerswerk omvat onder andere projecten voor milieubescherming, het behoud van het erfgoed, bescherming burgerbevolking en de ontwikkeling van achterstandswijken en -gebieden. De deelname van jonge vrijwilligers aan dergelijke activiteiten is bevorderlijk voor een beter begrip van de milieuproblematiek die overal in de Gemeenschap aanwezig is. De vrijwilligers kunnen ook bijdragen tot het oplossen van bepaalde problemen op lokaal niveau en het uitwisselen van ervaringen tussen de Lid-Staten.

De Commissie is echter van mening dat de oprichting van één enkele organisatie zoals de geachte afgevaardigde voorstelt, niet tot haar institutionele taken behoort.

(97/C 217/161)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0143/97**van Luigi Caligaris (ELDR) aan de Raad***(24 januari 1997)**Betreft: Douanerechten voor handel met de republieken van ex-Joegoslavië*

In december 1996 nam de Raad een verordening aan waarin de gunstige douaneregeling voor alle republieken van het voormalige Joegoslavië, met uitzondering van Servië en Montenegro, voor 1997 werd verlengd.

Aangezien Servië en Montenegro momenteel niet over voldoende geldmiddelen beschikken, bestaat de handel grotendeels uit compensatiehandel (counter trade). Als gevolg daarvan leggen de beperkingen die gelden voor de uitvoer van Servië een zware hypotheek op de handelsbetrekkingen van de EU met Servië en Montenegro.

Wat denkt de Raad over de economische gevolgen, zowel voor Servië en Montenegro als voor de regio's van de Europese Unie die traditioneel nauwe banden hebben met deze twee landen, van het feit dat voor deze landen niet dezelfde douaneregeling geldt als voor de andere republieken van ex-Joegoslavië?

Kan de Raad ons meedelen hoe en binnen welk tijdsbestek een gunstige douaneregeling zal worden uitgewerkt voor Servië en Montenegro en of deze afhankelijk wordt gemaakt van de politieke ontwikkelingen aldaar?

Antwoord*(3 april 1997)*

Zoals de Geachte Afgevaardigde van het Europees Parlement terecht heeft opgemerkt hebben de oorlog in het voormalige Joegoslavië en de sancties die aan Servië en Montenegro zijn opgelegd vanwege hun rol in het conflict, aanzienlijke gevolgen gehad voor de handelsbetrekkingen tussen de FRJ en haar buurlanden en met de Europese Unie.

In aansluiting op het Vredesakkoord van Dayton heeft de VN-veiligheidsraad op 1 oktober 1996 (Resolutie nr. 1074) besloten de sancties tegen dit land op te heffen; de Europese Unie heeft de nodige maatregelen getroffen om dit besluit ten uitvoer te leggen.

Vervolgens heeft de Raad zich gebogen over de vraag of de autonome invoerregeling (voor 1996) die de Gemeenschap sinds het begin van het conflict unilateraal heeft toegepast op de Republieken met een „positieve” opstelling kan worden uitgebreid tot de Federale Republiek Joegoslavië (FRJ). Hoewel de Raad in principe van mening was dat dergelijke maatregelen tot de FRJ konden worden uitgebreid, werd toch op 6 december 1996 besloten dat, gezien met name de ondemocratische annulering van bepaalde verkiezingsresultaten en de van willekeur getuigende maatregelen tegen onafhankelijke media, het moment voor een dergelijke uitbreiding nog niet was gekomen.

In overeenstemming met dit besluit heeft de Raad op 20 december 1996 een nieuwe verordening aangenomen. Daarin wordt de autonome preferentiële behandeling van invoer uit Bosnië en Herzegovina, Kroatië, de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië en Slovenië (laatstgenoemde republiek alleen voor invoer van wijn, omdat de toepassing van de interimovereenkomst met Slovenië op 1 januari 1997 aanvangt) verlengd. De invoer uit de FRJ wordt echter momenteel nog uitgesloten. De Raad blijft de situatie op de voet volgen.

Tenslotte zij hieraan toegevoegd dat de Raad op 24 februari 1997 de situatie in de Federatieve Republiek Joegoslavië heeft besproken in het licht van de enquêtemissie die het Voorzitterschap en de Commissie op 20 februari 1997 in Belgrado hebben verricht. De Raad is toen overeengekomen zich tijdens zijn volgende zitting te beraden over nieuwe maatregelen ten aanzien van de Federatieve Republiek Joegoslavië.

(97/C 217/162)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0147/97**van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie***(3 februari 1997)*

Betreft: Instandhouding van de visbestanden in de Middellandse Zee

Kan de Commissie, overwegende dat de maatregelen van het voorstel voor een verordening (EG) van de Raad tot vaststelling van overgangsmaatregelen in verband met verordening (EG) nr. 1626/94 houdende technische maatregelen voor de instandhouding van de visbestanden in de Middellandse Zee (COM(96)0128 def.)⁽¹⁾, hoewel zij van voorbijgaande en tijdelijke aard zijn, een ernstig precedent vormen dat de inspanningen voor een beleid voor de instandhouding van de visbestanden in de Middellandse Zee kan schaden, druk uitoefenen op de derde landen die in de Middellandse Zee vissen, opdat ook zij zich soortgelijke inspanningen getroosten om de exploitatie van de visbestanden van dit gebied te rationaliseren?

⁽¹⁾ PB C 176 van 19.6.1996, blz. 14.

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie*(3 maart 1997)*

Het voorstel voor een verordening waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, is erop gericht specifieke problemen te verhelpen die in de Adriatische Zee zijn ontstaan sinds de vaststelling van Verordening (EG) nr. 1626/94 van de Raad van 27 juni 1994 houdende technische maatregelen voor de instandhouding van de visbestanden in de Middellandse Zee⁽¹⁾. De Commissie heeft voorlopige maatregelen voorgesteld om de Italiaanse vissers in staat te stellen zich geleidelijk aan te passen aan de maatregelen van Verordening (EG) nr. 1626/94.

De Commissie deelt de mening van het geachte Parlementslid dat op korte termijn actie moet worden ondernomen om de medewerking te verkrijgen van de derde landen die in de Middellandse Zee vissen. Zij zal daarover het advies inwinnen van de groep van juridische en technische deskundigen die door de conferentie van Venetië over het visserijbeheer in de Middellandse Zee is opgericht.

(¹) PB L 171 van 6.7.1994.

(97/C 217/163)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0148/97
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Raad
(30 januari 1997)

Betreft: Solvabiliteitsratio voor kredietinstellingen

Kan de Raad, gezien het voostel voor een richtlijn van het Europees Parlement en van de Raad tot wijziging van richtlijn 89/647/EEG van de Raad betreffende de solvabiliteitsratio voor kredietinstellingen (COM(95)0709 def.) (¹), in de toekomst de bepalingen inzake het dekken van bankrisico's ter vermijding van concurrentievervalsingen harmoniseren?

(¹) PB C 114 van 19.4.1996, blz. 9.

Antwoord

(18 april 1997)

De Raad behandelt momenteel het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 89/647/EEG van de Raad betreffende een solvabiliteitsratio voor kredietinstellingen (COM(95) 709 def.). Zodra het gemeenschappelijk standpunt is aangenomen, wordt dit toegezonden aan het Europees Parlement, overeenkomstig de procedure van artikel 189 B van het Verdrag tot oprichting van Europese Gemeenschap.

Bij de Raad is tevens een voorstel ingediend voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van artikel 12 van Richtlijn 77/780/EEG tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen, van de artikelen 2, 6, 7, 8 en de bijlagen II en III van Richtlijn 89/647/EEG betreffende een solvabiliteitsratio voor kredietinstellingen, alsmede van artikel 2 en bijlage II van Richtlijn 93/6/EEG inzake de kapitaaltoereikendheid van beleggingsondernemingen en kredietinstellingen. Dit voorstel is op 29 mei 1996 door de Commissie ingediend (COM(96) 183 def./2); het Europees Parlement heeft hierover nog geen advies uitgebracht.

Bij de Raad liggen momenteel geen andere voorstellen betreffende de dekking van bankrisico's ter tafel.

(97/C 217/164)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0149/97
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(3 februari 1997)

Betreft: Solvabiliteitsratio voor kredietinstellingen

Kan de Commissie, gezien het voostel voor een richtlijn van het Europees Parlement en van de Raad tot wijziging van richtlijn 89/647/EEG van de Raad betreffende de solvabiliteitsratio voor kredietinstellingen (COM(95)0709 def.) (¹), in de toekomst de bepalingen inzake het dekken van bankrisico's ter vermijding van concurrentievervalsingen harmoniseren?

(¹) PB C 114 van 19.4.1996, blz. 9.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(24 februari 1997)

De Gemeenschap heeft de voorschriften inzake bankrisico's geharmoniseerd met de goedkeuring van de richtlijnen 89/647/EEG (solvabiliteitsratio) (¹) en 93/6/EEG (kapitaaltoereikendheid van kredietinstellingen) (²). In een andere richtlijn, 92/121/EEG (³), werden de fundamentele regels betreffende het toezicht op grote risico's van kredietinstellingen geharmoniseerd.

De invoering van deze communautaire normen is een van de essentiële elementen voor de wederzijdse erkenning van controletechnieken. Deze normen beogen bovendien concurrentievervalsing te voorkomen die zou kunnen ontstaan wanneer elke Lid-Staat zijn eigen afwijkende weging van de risico's zou hanteren. De door het gemeenschapsrecht ingevoerde harmonisatie vormt geen belemmering voor de autoriteiten om zwaardere wegingsfactoren te bepalen indien ze dit nodig achten. (zie artikel 6, lid 1, van Richtlijn 89/647/EEG). Het spreekt vanzelf dat de marktwerking een aanpassing van de nationale wetgeving aan de communautaire normen tot gevolg heeft, waarbij bepaalde minimale verschillen kunnen blijven bestaan.

Inzake het door het Geachte Parlements lid genoemde voorstel tot wijziging van de solvabiliteitsratio, heeft de Commissie dezelfde aanpak gevolgd als die van de basisrichtlijn. Een uitbreiding van de mogelijkheid voor alle Lid-Staten om voor bepaalde commerciële hypothecaire kredieten een wegingsfactor van 50% te hanteren (in plaats van deze te beperken tot die landen die vallen onder artikel 11, lid 4, van Richtlijn 89/647/EEG), wordt ingegeven door overwegingen van gelijkwaardigheid van de mededingingsvoorwaarden, zonder dat de autoriteiten worden verplicht om toestemming te geven voor bovengenoemde weging indien ze dit nodig achten.

(¹) PB L 386 van 30.12.1989

(²) PB L 141 van 11.06.1993

(³) PB L 29 van 5. 2.1993

(97/C 217/165)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0154/97
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(3 februari 1997)

Betreft: Bescherming van geografische aanduidingen

Kan de Commissie naar aanleiding van het voorstel voor een verordening (EG) van de Raad tot wijziging van verordening (EEG) nr. 2081/92 betreffende de bescherming van de geografische aanduidingen en de oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (COM(96)0266 def.) (¹) onverwijld regelingen voorstellen voor een ruimere definitie van de oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen, ten einde de interne markt en het vertrouwen van de consumenten in producten die in de Unie zijn vervaardigd te consolideren?

(¹) PB C 241 van 20.8.1996, blz. 7.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(5 maart 1997)

Verordening (EEG) nr. 2081/92 (¹) van 14 juli 1992 is van toepassing op een hele reeks producten, en met name:

- op de voor menselijke voeding bestemde landbouwproducten als bedoeld in bijlage II bij het EG-Verdrag;
- op de levensmiddelen als bedoeld in bijlage I bij die verordening;
- op de andere landbouwproducten die specifiek vermeld staan in bijlage II bij die verordening.

Op basis van het voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2081/92 inzake de bescherming van de geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen, waarnaar het geachte Parlements lid heeft verwezen, heeft het Parlement in zijn zitting van 17 januari 1997 voorgesteld te bepalen dat de bijlagen I en II bij de verordening kunnen worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 15 en in bijlage II de producten „kurk” en „cochenille” toe te voegen. De Commissie staat positief tegenover dit voorstel en is de procedure begonnen om het uit te voeren.

(¹) PB L 208 van 24.7.1992.

(97/C 217/166)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0155/97
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Raad
(30 januari 1997)

Betreft: Op basis van citroenen verwerkte producten

Bij de goedkeuring van het prijspakket voor het verkoopseizoen 1995/1996 hechtte de Raad zijn goedkeuring aan verordening (EG) nr. 1543/95⁽¹⁾, op grond waarvan de lidstaten de financiële compensatie voor sinaasappelen, mandarijnen en clementines rechtstreeks mogen uitbetalen aan de producent om te helpen bij de financiële moeilijkheden die de verwerkers ondervinden.

Acht de Raad het niet noodzakelijk de huidige communautaire regeling voor de verwerking van citrusvruchten fundamenteel te herzien, nu uit de ervaring blijkt dat de minimumprijs niet altijd wordt geëerbiedigd door de bedrijven en dat de leveringscontracten na sluiting slechts gedeeltelijk worden uitgevoerd?

⁽¹⁾ PB L 148 van 30.6.1995, blz. 30.

Antwoord

(18 april 1997)

Na de aanneming van de door de Geachte Afgevaardigde genoemde verordening heeft de Raad, in het kader van het prijzenpakket voor het verkoopseizoen 1996/1997, twee verordeningen (2086/96 en 2087/96)⁽¹⁾ aangenomen op grond waarvan de lidstaten de financiële compensatie voor de in Verordening (EG) 3119/93⁽²⁾ genoemde producten (sinaasappelen, mandarijnen, clementines en satsuma's) en voor citroenen rechtstreeks aan de producenten mogen uitbetalen.

Voorts heeft de Raad, die evenals de Geachte Afgevaardigde een fundamentele herziening van de steunregeling voor de verwerking van bepaalde citrusvruchten noodzakelijk achtte, op 28 oktober 1996, tegelijkertijd met de hervorming van de gemeenschappelijke marktordeningen in de sectoren groenten en fruit (Verordening (EG) 2200/96⁽³⁾) en op basis van groenten en fruit verwerkte producten (Verordening (EG) 2201/96)⁽⁴⁾ een verordening aangenomen tot invoering van een steunregeling voor telers van bepaalde citrusvruchten (Verordening (EG) 2202/96)⁽⁵⁾ die betrekking heeft op de volgende producten: citroenen, pompelmoezen en pomelo's, sinaasappelen, mandarijnen, clementines en satsuma's.

⁽¹⁾ PB L 282 van 01.11.1996.

⁽²⁾ PB L 279 van 12.11.1993.

⁽³⁾ PB L 297 van 21.11.1996.

⁽⁴⁾ PB L 297 van 21.11.1996.

⁽⁵⁾ PB L 297 van 21.11.1996.

(97/C 217/167)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0161/97
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(3 februari 1997)

Betreft: Ultraproefregio's en eilanden

Kan de Commissie,

gezien de landbouwproblemen in de ultraproefregio's en eilandgebieden van de Europese Unie,

gezien het belang van de landbouwsituatie in de ultraproefregio's en eilandgebieden, dat nog is toegenomen na de uitbreiding van de EU tot Zweden en Finland,

overwegende dat de arctische gebieden van de nieuwe lidstaten evenals de ultraproefregio's worden gekenmerkt door een permanent nadelige situatie bij productie en afzet, waardoor de landbouwsector minder concurrerend is,

de verordeningen en instrumenten van het GLB aanpassen en maatregelen treffen voor onderzoek en ontwikkeling ten behoeve van de typische en specifieke producties in deze regio's?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(26 februari 1997)

Om rekening te houden met de economische en de sociale achterstand van de ultraproefregio's (doelstelling nr. 1), die nog in de hand wordt gewerkt door permanente structurele factoren (afgelegen ligging, eilandkarakter en beperkte plaatselijke markten) heeft de Gemeenschap, in overeenstemming met de verklaring inzake de

ultraperifere gebieden die als bijlage aan het EG-Verdrag is gehecht, in 1991 en 1992 drie specifieke programma's vastgesteld: Poseidom (voor de Franse overzeese departementen: Martinique, Guadeloupe, Guyane en Réunion), Poseima (voor de Portugese eilandengroepen Madeira en de Azoren) en Poseican (voor de Canarische Eilanden). Die programma's zijn aangepast aan de specifieke kenmerken van elk gebied en hebben betrekking op verschillende sectoren. De landbouwmaatregelen zijn zeer belangrijk en omvatten zowel steun ter aanvulling van het gemeenschappelijk landbouwbeleid als specifieke steun voor een groot gamma producten.

De arctische gebieden van Zweden en Finland zijn bij de toetreding van die twee Lid-Staten als gebieden van doelstelling nr. 6 in aanmerking genomen en in dit kader beschikken deze gebieden over een specifiek programmeringsdocument (Arinco nr. 95FI16002 en Arinco nr. 95SE16001). De strategie voor plattelandsonwikkeling voor die regio's voorziet dan ook in specifieke steunmaatregelen voor de typische producties van die regio's. Zo nodig worden in dit verband ook onderzoekactiviteiten gefinancierd. Voorts zijn Finland en Zweden door de Commissie op grond van artikel 142 van de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden gemachtigd om nationale steun op lange termijn te verlenen met het oog op de handhaving van de landbouwactiviteiten in de noordelijke gebieden boven 62° noorderbreedte, die 14 % van het landbouwareaal van Zweden en 55 % van het landbouwareaal van Finland beslaan (Beschikking 95/196/EG ⁽¹⁾ voor Finland en Beschikking 96/228/EG ⁽²⁾ voor Zweden).

⁽¹⁾ PB L 126 van 9.6.1995.

⁽²⁾ PB L 76 van 26.3.1996.

(97/C 217/168)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0162/97
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(3 februari 1997)

Betreft: Werkgelegenheid

Voorzitter Santer heeft op de conferentie over groei en werkgelegenheid van juni 1996 in Rome een voorstel van de Commissie voorgelegd, dat absoluut vernieuwend werd genoemd. Hij stelde voor door middel van een passende selectieprocedure in iedere lidstaat voor eind 1996 steden en regio's op te roepen die door middel van een territoriaal pact een uitzonderlijke mobilisatie ten behoeve van de werkgelegenheid willen bevorderen. Deze territoriale pacts zouden een voorbeeld voor Europa zijn en het mogelijk maken de speelruimte van de structuurfondsen beter te benutten.

Kan de Commissie mededelen, aangezien we nu al in 1997 zijn, hoe het staat met deze territoriale pacts voor de werkgelegenheid?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(3 maart 1997)

Op 31 januari 1997 hadden de autoriteiten van de Lid-Staten 65 officiële voorstellen voor territoriale pacts voor de werkgelegenheid aan de Commissie gestuurd. Het merendeel van deze voorstellen bevat slechts de aanduiding van een gebied: een zone of subregio waarvoor een pact wordt overwogen. De Commissie neemt derhalve contact op met genoemde autoriteiten om met name meer informatie te verkrijgen over de promotoren en de coördinator van elk pact en over de inhoud van het betrokken actieprogramma.

Zodra de promotoren van de pacts bekend zijn, zal in bilaterale vergaderingen met name worden onderhandeld over de verlening van technische bijstand door de Gemeenschap.

De Commissie hoopt op die manier aan de Europese Raad van Amsterdam een voortgangsrapport te kunnen voorleggen waarin de formalisering van de meeste pacts wordt gemeld en informatie wordt verstrekt over de inhoud van de actieprogramma's waarop deze betrekking hebben.

(97/C 217/169)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0164/97
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(3 februari 1997)

Betreft: Innovatie

De Commissie meende dat Europa zich vastbesloten moest inzetten voor de innovatie die zowel voor de lidstaten als voor de bedrijven onontbeerlijk is.

Hiertoe heeft zij in het Groenboek over innovatie dertien actieprogramma's vastgesteld, op grond waarvan zij na overleg met de lidstaten zich heeft verplicht voor eind 1996 een programma van prioriteiten en gecoördineerde acties op te stellen.

Kan zij, nu het jaar om is, mededelen of zij aan haar verplichtingen heeft voldaan en met welke maatregelen?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(12 maart 1997)

Tijdens het openbaar debat dat op gang kwam na de publicatie van het Groenboek over innovatie⁽¹⁾ is de diagnose van de Commissie ten aanzien van de redenen voor het tekort aan innovatie in de Gemeenschap wat de grondbeginselen betreft bevestigd.

De Europese Raad van Florence heeft de Commissie verzocht een actieplan op te stellen dat op innovatiegebied te nemen maatregelen omvat.

Op 20 november 1996 heeft de Commissie het eerste actieplan voor innovatie in Europa⁽²⁾ goedgekeurd. Dit plan omvat een beperkt aantal op communautair niveau te starten acties alsmede reeds lopende acties en acties die na de publicatie van het Groenboek zijn aangekondigd en daarin werden aangemerkt als heel belangrijk voor het innovatieproces. De voorgestelde maatregelen zijn erop gericht in economie en maatschappij een innovatiecultuur te kweken alsmede een innovatiebevorderend kader en een effectiever koppeling van onderzoek en innovatie tot stand te brengen.

Het actieplan voor innovatie is voor advies ingediend bij het Parlement en de Raad. Bovendien zal de Commissie een gedetailleerd schema voor de uitvoering daarvan opstellen. Zij zal de desbetreffende wet- en regelgevingsvoorstellen voorleggen aan de Raad, het Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité voor de regio's. Zij zal over de tenuitvoerlegging van het actieplan regelmatig verslag uitbrengen bij de Europese Raad en zo nodig met voorstellen voor aanpassingen of aanvullingen komen wanneer die gezien de ontwikkelingen of met het oog op de specifieke contexten waarin de uitvoering van het plan plaatsvindt nodig mochten blijken.

(¹) COM(95) 688 def.

(²) COM(96) 589 def.

(97/C 217/170)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0165/97

van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie

(3 februari 1997)

Betreft: Werkgelegenheid

Bij de actie ten behoeve van de werkgelegenheid in Europa (vertrouwenspact) die de tripartiete conferentie over groei en werkgelegenheid van 1996 te Rome is voorgelegd, wordt de Commissie verzocht ten aanzien van haar Witboek over groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid enkele antwoorden te geven, met name op de volgende vragen:

1. in hoeverre is aan de aangegeven verplichtingen voldaan,
2. wat is reeds gedaan,
3. wat ging niet goed,
4. wat moet worden gedaan om de strategie van het Witboek van 1993 doeltreffender te maken?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(26 maart 1997)

Het door de Commissie voorgestelde vertrouwenspact voor de werkgelegenheid baseert zich op het Witboek over „groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid”, alsook op het samenwerkingsproces dat na de Europese Raad van Essen in gang gezet is met het oog op het bevorderen van een Europese strategie voor de werkgelegenheid. De sociale partners hebben tijdens de rondetafelconferentie over de werkgelegenheid op 28 en 29 april 1996 en tijdens de tripartiete conferentie van 14 en 15 juni 1996 hun steun uitgesproken voor de geïntegreerde aanpak die werd voorgesteld.

De Commissie heeft de geboekte vorderingen met betrekking tot het werkgelegenheidspact toegelicht in haar aan de Europese Raad van Dublin gerichte verslag, en dienovereenkomstig de te ontwikkelen actielijnen voorgesteld. Dit verslag benadrukt de geboekte vooruitgang met betrekking tot het macro-economische beleid, de gebruikmaking van het potentieel van de interne markt, de hervorming van de werkgelegenheidsstelsels en de toepassing van het structuurbeleid. Het vestigt ook de aandacht op de ondervonden moeilijkheden, vooral wat betreft de financiering van de transeuropese netwerken en het onderzoek.

(97/C 217/171)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0170/97

van Barbara Weiler (PSE) aan de Commissie

(3 februari 1997)

Betreft: Milieu-educatie in het bedrijfsleven

Het Europees Parlement heeft op 3 mei 1994 (A3-0314/94 ⁽¹⁾) een resolutie aangenomen over milieu-educatie in het bedrijfsleven. Hierin wordt de Commissie onder meer verzocht na te gaan wat de scholingsbehoeften zijn van de verschillende sectoren in de industrie en waarbij vooral de problemen van kleine en middelgrote bedrijven voorop moeten staan. Bovendien wordt de Commissie verzocht om een voorstel uit te werken conform de opzet van genoemde resolutie met als doel tegen medio 1996 te beschikken over een operationeel communautair educatieprogramma op het gebied van milieu en arbeidsmilieu.

Kan de Commissie mededelen:

1. of zij een schatting kan maken van de scholingsbehoeften, onderverdeeld naar branches en sectoren (eventueel uitgaand van de in samenhang met het communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem, verordening (EEG) nr. 1836/93 ⁽²⁾, verzamelde gegevens),
2. wanneer genoemd voorstel tegemoet kan worden gezien en welke de oorzaken zijn voor de ontstane vertraging,
3. of zij over informatie beschikt over actuele activiteiten van de sociale partners, de regionale opleidingscentra, van de CEDEFOP, de Stichting in Dublin en van het Milieuagentschap in Kopenhagen op het gebied van de milieu-educatie,
4. op welk tijdstip zij voorstellen betreffende verordening (EEG) 1836/93, artikel 13, lid 2, („die erop gericht zijn de deelneming van het midden- en kleinbedrijf in het systeem te vergroten met name via het verstrekken van informatie, opleiding en structurele technische bijstand”) denkt in te dienen?

⁽¹⁾ PB C 205 van 25.7.1994, blz. 76.

⁽²⁾ PB L 168 van 10.7.1993, blz. 1.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(26 maart 1997)

1. Het bij Verordening (EEG) nr. 1836/93 ingevoerde systeem, dat voorziet in de mogelijkheid voor bedrijven uit de industriële sector om vrijwillig deel te nemen aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem, heeft tot doel de voortdurende verbetering van de resultaten van de industriële activiteiten inzake het milieu te bevorderen. Het is dus geen instrument om specifieke en precieze gegevens over de behoeften aan milieu-educatie in de industrie te verzamelen.

Het tripartiete Raadgevend Comité voor de veiligheid, de hygiëne en de gezondheidsbescherming op de arbeidsplaats onderzoekt momenteel, als vervolg op het actieprogramma van de Gemeenschap op het gebied van veiligheid, hygiëne en gezondheidsbescherming op het werk (1996-2000) ⁽¹⁾, de scholingsbehoefte op het vlak van gezondheid en veiligheid op het werk. Zijn advies zal de basis zijn voor toekomstige acties van de Commissie. Als het eenmaal operationeel is zou het SAFE-programma (Safety Actions For Europe) kunnen worden gebruikt om opleidingsinitiatieven voor kleine en middelgrote bedrijven te financieren.

2. Milieu-educatie behoort tot de prioritaire actiegebieden die de Commissie heeft geselecteerd in het kader van het voorstel voor een besluit betreffende de herziening van het Beleidsplan en actieprogramma van de Europese Gemeenschap inzake het milieu en duurzame ontwikkeling ⁽²⁾.

In dit opzicht illustreren enkele recente ontwikkelingen de wil om het milieu te betrekken bij meerdere communautaire initiatieven.

Zo blijkt uit de evaluatie van de projecten die goedgekeurd werden binnen het programma Leonardo da Vinci 1996 dat 10% van die projecten rechtstreeks verband houdt met het milieu. In haar 7de verslag over de Structuurfondsen heeft de Commissie voor het eerst een aanzienlijk aantal programma's kunnen identificeren die door het Europees Sociaal Fonds (ESF) worden gefinancierd, en die beroepsopleiding op milieugebied tot doel hadden. De Commissie heeft op dit vlak in de comités van toezicht van de steunfondsen een aantal aanbevelingen gedaan.

De Commissie is ook doorgegaan met het steunen van meer specifieke milieu-educatieprogramma's, met name binnen het programma Life-milieu (opleidingsprojecten voor het midden- en kleinbedrijf (MKB) voor de industriële sector, met de actieve medewerking van de vakbonden en de ondernemers). De doelstellingen van begrotingspost B4-304, die de medefinanciering van milieu-educatieprogramma's omvat, zijn sinds 1995 uitgebreid tot opleidingsprojecten in het kader van het beroepsonderwijs.

Tenslotte heeft de Commissie in 1996 een specifieke werkgroep voor het thema milieu-educatie opgericht, samengesteld uit vertegenwoordigers van de lidstaten. Deze werkgroep moet de samenwerking en uitwisseling tussen de Commissie en de lidstaten verbeteren en moet bijdragen tot een coherente en versterkte strategie op dit gebied.

3. De Commissie blijft de projecten van het Europees centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding (CEDEFOP) en van de Stichting in Dublin met betrekking tot de beroepsopleiding op milieugebied steunen en met grote interesse volgen. Met name gaat het hier om project nr. 0206 van de Stichting in Dublin „Education and Training for Sustainable Development” en project nr. 140096 van het CEDEFOP „Changing occupations, new occupations and the development of occupational skills and qualifications in the field of environmental protection”.

In het kader van de activiteiten van de Stichting in Dublin is de Commissie op de hoogte van bepaalde activiteiten van de sociale partners met betrekking tot milieuopleiding.

4. Artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1836/93 bepaalt dat „de Commissie passende voorstellen [indient] bij de Raad die erop gericht zijn de deelneming van het midden- en kleinbedrijf aan het systeem te vergroten, met name via het verstrekken van informatie, opleiding en structurele en technische bijstand en betreffende audit- en verificatieprocedures”.

Met het oog op het verzamelen van de gegevens over de reële behoeften van het MKB in de context van Verordening (EEG) nr. 1836/93 werd in september 1993 een aanbesteding, in de eerste plaats bestemd voor het MKB, uitgeschreven. De projecten die in deze context werden ontwikkeld moesten aan één van de volgende doelstellingen beantwoorden: de in werkingtreding van Verordening (EEG) nr. 1836/93 voorbereiden door middel van demonstratieprojecten; de ondernemingen en de nationale en lokale overheden informeren over het systeem; het in de ondernemingen voor milieuzaken verantwoordelijk personeel alsook het audit- en verificatiepersoneel opleiden. De resultaten van deze projecten werden door een Europees coördinator onderzocht, waardoor de problemen die het MKB in het kader van Verordening (EEG) nr. 1836/93 ondervindt en de aanpak die de beste resultaten op dat gebied geeft, beter bepaald konden worden.

Deze eerste stap heeft geleid tot het uitschrijven van een tweede aanbesteding in maart 1996 waarvan het doel expliciet verwijst naar het hierboven vermelde artikel 13. De bedoeling is efficiënte middelen te ontwikkelen voor technische bijstand aan het MKB met het oog op hun deelname aan Verordening (EEG) nr. 1836/93. In het kader van deze aanbesteding worden vijf projecten gefinancierd, die één dezer dagen beginnen.

De Commissie dus zeker begaan met de deelname van het MKB in het kader van Verordening (EEG) nr. 1836/93. Bewijs daarvan is dat reeds een aanzienlijk percentage van de ondernemingen in het MKB bij het EMAS (communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem) is ingeschreven.

Deze verschillende projecten zouden zeker een interessante werkbasis kunnen vormen met het oog op het ontwikkelen van een strategie voor milieu-educatie van het MKB in de industrie.

(¹) COM(95) 282 def.

(²) PB C 140 van 11.5.1996.

(97/C 217/172)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0171/97
van Mark Killilea (UPE) aan de Commissie
(3 februari 1997)

Betreft: Europese financiële steun aan dierenrechtenorganisaties

De toename van dierenbeschermingsorganisaties in de Europese Unie is een feit. Hoewel de doeleinden van dergelijke groepen volkomen wettig zijn, groeit de vrees dat sommige organisaties onder het mom van dierenbescherming eigenlijk de dierenrechtenfilosofie propageren onder onze kiezers, soms met zeer

subliminale slogans die het moeilijk maken om dierenbescherming van dierenrechten te onderscheiden. Vele organisaties brengen hun activiteiten onder de noemer natuurbehoud. Het is echter algemeen bekend dat deze groepen het gebruik van alle diersoorten willen voorkomen.

Dit probleem werd in oktober laatstleden benadrukt in Montreal, Canada tijdens het Wereld Natuurbehoud Congres van IUCN (Internationale Unie voor het behoud van de natuur en de natuurlijke hulpbronnen). Daar werd één van deze organisaties, IFAW, door de overgrote meerderheid van regeringen en NGO's het lidmaatschap geweigerd omdat haar doelstellingen niet verenigbaar zijn met de taak van IUCN namelijk „ervoor zorgen dat waar natuurlijke hulpbronnen gebruikt worden, dit gedaan wordt op een verstandige, rechtvaardige en duurzame manier”. Volgens persberichten is een onderzoek ingesteld naar sommige van deze organisaties wegens het propageren van radicale ideeën inzake het niet-gebruiken van dieren en wegens het inzamelen van geld zonder wettige registratie.

Kan de Commissie in het licht van deze kwestie verzekeren dat in het kader van het „communautair actieprogramma ter bevordering van niet-gouvernementele organisaties die voornamelijk actief zijn op het vlak van de natuurbescherming” geen financiële steun zal worden gegeven aan dierenrechten- en/of pseudo dierenbeschermingsorganisaties die niet geloven in het behoud van natuurlijke hulpbronnen — zoals algemeen overeengekomen — maar het wettige gebruik van alle dieren willen voorkomen, in het bijzonder van wilde soorten, zelfs al is dit pijnloos en duurzaam?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(13 maart 1997)

Zoals het geachte Parlementslid ongetwijfeld weet, is het voorstel voor een communautair actieprogramma ter ondersteuning van niet-gouvernementele organisaties (NGO's) die voornamelijk werkzaam zijn op het gebied van milieubescherming ⁽¹⁾ momenteel in behandeling bij de Raad.

Dit programma voorziet alleen in financiële steun aan die activiteiten van Europese NGO's die bijdragen aan de ontwikkeling en uitvoering van communautair beleid en communautaire wetgeving.

⁽¹⁾ COM(95)573, gewijzigd bij COM(97)28.

(97/C 217/173)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0173/97

van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie

(3 februari 1997)

Betreft: Statistieken inzake het gebruik van dieren bij experimenten

Kan de Commissie bevestigen of de vooruitgang, die mevrouw Bjerregaard beschrijft in het antwoord op schriftelijke vraag E-0547/96 ⁽¹⁾, bij de verzameling van verbeterde statistieken inzake het gebruik van dieren bij experimenten zich al dan niet bestendigt? Met name:

1. Zal het definitieve geheel van tabellen met de verklarende woordenlijst waarover een akkoord zou zijn, nog altijd ten uitvoer gelegd worden?
2. Zal de Commissie de lidstaten nog altijd vragen om deze overeengekomen tabellen in 1997 in te vullen met gegevens van 1996?

⁽¹⁾ PB C 280 van 25.9.1996, blz. 38.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(12 maart 1997)

In het antwoord op schriftelijke vraag nr. 0547/96 waar het geachte Parlementslid naar verwijst staat vermeld wat de Commissie heeft gedaan op het gebied van verzameling en publicatie van statistieken over het gebruik van dieren voor experimentele doeleinden in de Gemeenschap, maar ook welke moeilijkheden men daarbij heeft ondervonden.

In overleg met vele deskundigen is door de Commissie een ontwerp van statistische tabellen opgesteld. Dit ontwerp is in september 1996 aan de autoriteiten van de Lid-Staten voorgelegd, maar niet aanvaard. Zij pleitten onder meer voor vereenvoudiging van de tabellen en benadrukten de noodzaak van een zo groot mogelijke gelijkheid aan de statistische tabellen die in het kader van het Verdrag van de Raad van Europa inzake de bescherming van gewervelde dieren aanvaard zijn. De Commissie zet haar pogingen om tot de vaststelling te komen van een geharmoniseerd formaat voor de statistieken over het gebruik van dieren voor experimentele doeleinden nog steeds voort.

Met name de statistieken voor cosmetische producten, zoals die zijn voorgeschreven door artikel 4, lid 2, punt I van Richtlijn 76/768/EEG van de Raad van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake cosmetische producten⁽¹⁾, als gewijzigd bij Richtlijn 93/35/EEG van de Raad van 14 juni 1993⁽²⁾, zijn herhaaldelijk aan de Lid-Staten gevraagd. Aangezien de tot nu toe ontvangen gegevens onvolledig zijn, zal nog maar eens een herinnering worden gestuurd.

⁽¹⁾ PB nr L 262 van 27.9.1976

⁽²⁾ PB L 151 van 23.6.1993

(97/C 217/174)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0180/97

van **Roberta Angelilli (NI)** en **Spalato Belleré (NI)** aan de Commissie

(3 februari 1997)

Betreft: Schending van de vrije concurrentie op de Italiaanse WA-verzekeringsmarkt voor motorvoertuigen (wettelijke aansprakelijkheid)

Op 8 juni 1994 legde de Italiaanse Antitrust-commissie die de concurrentiemarkt controleert en wordt voorgezeten door Giuliano Amato bij besluit nr. 2024 een boete van ongeveer 20 miljard lire op aan 11 grote Italiaanse verzekeringsmaatschappijen wegens schending van de wetgeving inzake de concurrentie. De Antitrust was achter het bestaan gekomen van een overeenkomst tussen de voornaamste verzekeringsmaatschappijen over de vaststelling van premies en andere contractuele voorwaarden voor de jaren '90 t/m '93.

Deze maatschappijen vertegenwoordigden 68% van de Italiaanse markt en vormden dus een kartel, hetgeen in strijd is met de wet.

Verleden jaar stelde de Antitrust bij besluit nr. 4129 van 29 juli 1996 een onderzoek in naar de specifieke sector van de WA-verzekering die zowel in Italië als in de overige Europese Unie een groot deel van de verzekeringsmarkt uitmaakt, aangezien zij vermoedde dat in deze sector de concurrentie wordt verhindert, beperkt of vervalst.

Kan de Commissie naar aanleiding hiervan het bericht bevestigen dat ook de bevoegde communautaire instanties een soortgelijk onderzoek hebben ingesteld naar de geringe doorzichtigheid van de verzekeringssector in sommige lidstaten, waaronder Italië, België en Luxemburg en zo ja, kan zij nadere inlichtingen over dit onderzoek verstrekken?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie

(10 maart 1997)

De Commissie deelt de geachte Parlementsleden mee dat op het ogenblik geen onderzoek op grond van de concurrentieregels van de Gemeenschap is ingesteld naar de sector wettelijke-aansprakelijkheidsverzekering (WA) voor motorvoertuigen. Vanzelfsprekend kan naar aanleiding van een klacht worden overwogen om een dergelijke procedure in te leiden. De Commissie bereidt wel een mededeling voor betreffende het begrip algemeen belang en het vrij verrichten van diensten in de verzekeringssector, met name op het gebied van WA-verzekering voor motorvoertuigen.

De werkzaamheden die de Commissie momenteel in dit verband verricht, zijn er niet op gericht gemelde concurrentiebeperkende gedragingen op het gebied van autoverzekering te behandelen, maar beperken zich tot de aspecten met betrekking tot de toepassing van de beginselen van het vrij verrichten van diensten en de vrijheid van vestiging — en de beperking hiervan door de nationale voorschriften inzake het algemeen belang — zoals die door het Hof van Justitie worden uitgelegd, in het verzekeringswezen.

(97/C 217/175)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0181/97
van Spalato Belleré (NI) aan de Commissie
(3 februari 1997)

Betreft: Ontsporing van een hoge-snelheidstrein op het traject Milaan-Rome

Kan de Commissie,

gezien de ontsporing van een hoge-snelheidstrein bij het station van Piacenza,

overwegende dat wordt gedacht dat dit is te wijten aan het slechte onderhoud van de rails, de wagons en het elektronische systeem voor de regeling van de snelheid,

mededelen of zij het niet wenselijk acht naast het onderzoek waartoe in Italië is besloten, een onderzoek hierover in te stellen, opdat dit geval niet wordt afgesloten als menselijke vergissing, en wijzen op de voorschriften die moeten worden nageleefd, o.a. inzake de ploegendienst van het personeel?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(14 maart 1997)

De Commissie hecht het grootste belang aan de handhaving van het zeer hoge veiligheidsniveau dat in het vervoer per spoor steeds wordt nagestreefd. Veiligheid is uiteraard een hoofddoelstelling van het Gemeenschappelijk vervoerbeleid.

De Commissie acht het absoluut noodzakelijk dat nieuwe vormen van spoorvervoer, zoals hogesnelheidstreinen, tenminste even veilig zijn als het conventionele vervoer per spoor. Het nieuws van het tragische ongeval bij het station van Piacenza geeft de Commissie dan ook reden tot grote zorg.

Volgens de informatie van de Commissie onderzoeken de Italiaanse instanties en de Ferrovie della Stato de oorzaak van het ongeval; de Commissie ziet hun conclusies met grote belangstelling tegemoet. De wettelijke verantwoordelijkheid voor het veilig functioneren van de spoorwegen berust bij de instanties van de Lid-Statens, en aangezien de Commissie op dat gebied geen wettelijke verplichtingen op bevoegdheden heeft, zou een eigen onderzoek van de Commissie naar het ongeval te Piacenza niet op zijn plaats zijn.

Vraagstukken of het gebied van arbeidstijden vallen echter wel onder de verantwoordelijkheid van de Gemeenschap; binnenkort presenteert de Commissie dan ook een Witboek over arbeidstijden in sectoren die niet onder de richtlijn terzake uit 1993 vallen, zoals de vervoersector. Stappen van de Commissie op het gebied van het spoorvervoer zouden in sterke mate afhankelijk zijn van overeenstemming in het Paritair Comité voor de spoorwegen, waarin vakbonden en werkgevers zijn vertegenwoordigd.

(97/C 217/176)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0183/97
van Magda Aelvoet (V) aan de Commissie
(5 februari 1997)

Betreft: Ruilverkavelingsprojecten provincie Antwerpen

Het Vlaams Gewest bereidt momenteel de ruilverkavelingsprojecten Weelde, Zondereigen en Merksplas voor in het Noord-Oosten van de provincie Antwerpen. Zowel de ruilverkavelingen Weelde als Zondereigen beslaan een aanzienlijk deel van het vogelrichtlijngebied „Gebieden ten Noorden van Turnhout en Ravels”. De ruilverkaveling Merksplas grenst over een lang traject aan en valt voor een deel binnen het kerngebied van het Turnhouts Vennengebied. Bovendien vallen percelen waarop de ruilverkaveling betrekking heeft, onder het toepassingsgebied van de Habitatrictlijn. De Vlaamse regering heeft in het voorjaar van 1996 de afbakening van 40 gebieden, waaronder een gedeelte van de ruilverkaveling, voorgelegd aan de Europese Commissie. In de ruilverkavelingen Weelde en Merksplas wordt een grootschalige ontwatering gepland. Uit natuurbehoudskringen verneem ik dat hierdoor de drager (abiotiek) van het gebied onomkeerbaar wordt gewijzigd, waardoor de natuurwaarden definitief zullen verdwijnen.

Is de Commissie op de hoogte van deze plannen?

Bent u van oordeel dat dergelijke projecten, die geen of nauwelijks rekening houden met natuurwaarden, kunnen worden uitgevoerd in de perimeteer van of in de onmiddellijke nabijheid van een gebied beschermd als vogelrichtlijngebied en habitatgebied?

Houden deze projecten geen schending in van artikel 4 van de richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ inzake het behoud van de vogelstand en van artikel 6 van richtlijn 92/43/EEG ⁽²⁾ inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora, nu zij de natuurwaarden rechtstreeks of onrechtstreeks negatief zullen beïnvloeden?

⁽¹⁾ PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

(97/C 217/177)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0184/97
van Magda Aelvoet (V) aan de Commissie
(5 februari 1997)

Betreft: Ruilverkavelingsprojecten provincie Antwerpen

Het Vlaams Gewest bereidt momenteel de ruilverkavelingsprojecten Weelde, Zondereigen en Merksplas voor in het Noord-Oosten van de provincie Antwerpen. Zowel de ruilverkavelingen Weelde als Zondereigen beslaan een aanzienlijk deel van het vogelrichtlijngebied „Gebieden ten Noorden van Turnhout en Ravels”. De ruilverkaveling Merksplas grenst over een lang traject aan en valt voor een deel binnen het kerngebied van het Turnhouts Vennengebied. Bovendien vallen percelen waarop de ruilverkaveling betrekking heeft, onder het toepassingsgebied van de Habitatrictlijn. De Vlaamse regering heeft in het voorjaar van 1996 de afbakening van 40 gebieden, waaronder een gedeelte van de ruilverkaveling, voorgelegd aan de Europese Commissie.

In de ruilverkavelingen Weelde en Merksplas wordt een grootschalige ontwatering gepland. Uit natuurbehoudskringen verneem ik dat hierdoor de drager (abiotiek) van het gebied onomkeerbaar wordt gewijzigd, waardoor de natuurwaarden definitief zullen verdwijnen.

Overeenkomstig artikel 6, lid 3 van de Habitatrictlijn 92/43/EEG ⁽¹⁾, wordt voor elk project dat niet direct nodig is voor het beheer van de speciale beschermingszone maar significante gevolgen kan hebben voor zo'n gebied, een passende beordeling gemaakt. In casu werd door middel van milieu-effectrapportage het nut van de ruilverkaveling onderzocht. Uit deze rapporten bleek dat de analyse van de gevolgen van de ruilverkaveling voor de ecosystemen van bedenkelijke kwaliteit en onvolledig was.

Werd voormeld artikel 6, lid 3 aldus niet geschonden? Is de Vlaamse wetgeving niet in strijd met voormeld voorschrift, nu niet uitdrukkelijk wordt voorgeschreven dat door middel van milieueffectenrapportage de impact van de ruilverkaveling op de beschermingszone dient te worden onderzocht en geanalyseerd?

⁽¹⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

(97/C 217/178)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0185/97
van Magda Aelvoet (V) aan de Commissie
(5 februari 1997)

Betreft: Ruilverkavelingsprojecten provincie Antwerpen

Het Vlaams Gewest bereidt momenteel de ruilverkavelingsprojecten Weelde, Zondereigen en Merksplas voor in het Noord-Oosten van de provincie Antwerpen. Zowel de ruilverkavelingen Weelde als Zondereigen beslaan een aanzienlijk deel van het vogelrichtlijngebied „Gebieden ten Noorden van Turnhout en Ravels”. De ruilverkaveling Merksplas grenst over een lang traject aan en valt voor een deel binnen het kerngebied van het Turnhouts Vennengebied. Bovendien vallen percelen waarop de ruilverkaveling betrekking heeft, onder het toepassingsgebied van de Habitatrictlijn. De Vlaamse regering heeft in het voorjaar van 1996 de afbakening van 40 gebieden, waaronder een gedeelte van de ruilverkaveling, voorgelegd aan de Europese Commissie.

In de ruilverkavelingen Weelde en Merksplas wordt een grootschalige ontwatering gepland. Uit natuurbehoudskringen verneem ik dat hierdoor de drager (abiotiek) van het gebied onomkeerbaar wordt gewijzigd, waardoor de natuurwaarden definitief zullen verdwijnen. De Vlaamse regering heeft op grond van de Habitatrictlijn 92/43/EEG ⁽¹⁾ in het voorjaar 1996 de afbakening van 40 gebieden ter goedkeuring voorgelegd aan de Europese Commissie. Een gedeelte van de percelen van de ruilverkavelingen valt onder deze afgebakende gebieden.

Is het, gelet op deze reeds doorgevoerde afbakening, nog opportuun om over te gaan tot de nuttigverklaring van de ruilverkavelingsprojecten?

⁽¹⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

(97/C 217/179)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0186/97
van Magda Aelvoet (V) aan de Commissie
(5 februari 1997)

Betreft: Ruilverkavelingsprojecten provincie Antwerpen

Het Vlaams Gewest bereidt momenteel de ruilverkavelingsprojecten Weelde, Zondereigen en Merksplas voor in het Noord-Oosten van de provincie Antwerpen. Zowel de ruilverkavelingen Weelde als Zondereigen beslaan een

aanzienlijk deel van het vogelrichtlijngebied „Gebieden ten Noorden van Turnhout en Ravels”. De ruilverkaveling Merksplas grenst over een lang traject aan en valt voor een deel binnen het kerngebied van het Turnhouts Vennengebied. Bovendien vallen percelen waarop de ruilverkaveling betrekking heeft, onder het toepassingsgebied van de Habitatrichtlijn. De Vlaamse regering heeft in het voorjaar van 1996 de afbakening van 40 gebieden, waaronder een gedeelte van de ruilverkaveling, voorgelegd aan de Europese Commissie. In de ruilverkavelingen Weelde en Merksplas wordt een grootschalige ontwatering gepland. Uit natuurbehoudskringen verneem ik dat hierdoor de drager (abiotiek) van het gebied onomkeerbaar wordt gewijzigd, waardoor de natuurwaarden definitief zullen verdwijnen.

Overeenkomstig artikel 75 van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet, kunnen binnen het agrarisch gebied de gronden aan te wenden voor de maatregelen tot landinrichting niet meer dan 2% bedragen van de totale oppervlakte van de vroegere kavels.

Druist deze bepaling niet in tegen de doelstellingen van Vogelrichtlijn 79/409/EEG⁽¹⁾ en Habitatrichtlijn 92/43/EEG⁽²⁾, nu landbouwbelangen duidelijk prevaleren boven de aanwezige natuurwaarden, ondanks de aanwijzing als vogelrichtlijngebied en habitatgebied?

⁽¹⁾ PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

Gecombineerd Antwoord
van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-0183/97, E-0184/97, E-0185/97 en E-0186/97

(13 maart 1997)

Aangezien de Commissie van deze projecten niet op de hoogte is, heeft zij de Belgische overheid om informatie verzocht en deze geattendeerd op de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 4 van Richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand⁽¹⁾ en artikel 6 van Richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde fauna en flora⁽²⁾. Zodra de gevraagde informatie haar heeft bereikt, zal de Commissie nagaan of de nadere regels volgens welke de betrokken ruilverkavelingsprojecten moeten worden uitgevoerd effectief schade kunnen berokkenen aan krachtens het communautaire recht beschermde soorten of habitats.

Bij gebrek aan deze informatie kan de Commissie het geachte Parlementslid niet meedelen of de betrokken projecten op zich strijdig zijn met de uit het communautaire milieurecht voortvloeiende verplichtingen. In ieder geval kan de Commissie zich niet uitspreken over de opportuniteit van een ruilverkaveling, wat onder de bevoegdheid van de Lid-Staten valt. In dergelijke situaties bestaat de rol van de Commissie er slechts in te verzekeren dat de desbetreffende communautaire voorschriften worden nageleefd.

Het is de Commissie verder niet duidelijk hoe artikel 75 van de Belgische wet van 22 juli 1970 betreffende de herverkaveling van landbouwgebieden in beginsel in strijd zou zijn met de doelstellingen van Richtlijn 79/409/EEG. De Commissie is van oordeel dat het in bovengenoemd artikel vermelde voorschrift van geval tot geval in het licht van specifieke effecten van een ruilverkaveling op de krachtens het communautaire recht beschermde soorten en habitats, aan het Gemeenschapsrecht dient te worden getoetst.

⁽¹⁾ PB nr L 103 van 25.4.1979

⁽²⁾ PB nr L 206 van 22.7.1992

(97/C 217/180)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0187/97
van Wilmya Zimmermann (PSE) aan de Commissie

(5 februari 1997)

Betreft: Verplaatsing van Europese arbeidsplaatsen naar Indië met gebruikmaking van kredieten van de Europese Commissie

Is het de Commissie bekend dat de uit hoofde van het ECIP-programma gesteunde Indische NASSCOM (National Association of Software and Service Companies, #109, Ashok Hotel, Chanakyapuri, New Delhi 110 021) de adressen van Duitse softwareproducenten en -gebruikers aan Indische softwarebedrijven doorgeeft, die vervolgens hun veel goedkopere diensten in Duitsland aanbieden waardoor hier arbeidsplaatsen, b.v. van informatici, verloren gaan?

Is de Commissie niet ook van mening dat een organisatie die met Europese openbare middelen wordt gesteund niet dient bij te dragen aan de vernietiging van arbeidsplaatsen in Europa? Kan de Commissie medelen welke doelen zij met de financiële steun aan NASSCOM heeft nagestreefd?

Kan de Commissie mededelen wat zij voornemens is te ondernemen tegen deze praktijken van NASSCOM die de arbeidsplaatsen in gevaar brengen?

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie

(13 maart 1997)

De Commissie is terdege op de hoogte van dit programma en volgt de zaak op de voet. NASSCOM is een Indiase vereniging van bedrijven die computersoftware en -diensten aanbieden. Zij heeft samen met verenigingen van Europese softwarebedrijven een programma uitgevoerd dat ten doel heeft joint ventures en handelsconnecties op te zetten. 272 bedrijven namen aan de actie deel en 18 partnerschappen vormden het resultaat. Deze partnerschappen leveren de bedrijven in de Gemeenschap beduidende voordelen op bij de ontwikkeling van hun internationale marketingprogramma's. Bovendien bieden deze partnerschappen het specifieke voordeel dat zij de aanvaarding en het gebruik van Europese software-apparatuur, methodes en normen — in tegenstelling tot niet-Europese normen — op de Indiase markt bevorderen. Het programma werpt dus voor de Gemeenschap veel vruchten af.

De Commissie zorgde voor 50% co-financiering (96 000 ECU) door middel van het financieel instrument ECIP (European Community Investment Partners) voor het specifieke werkprogramma dat door NASSCOM met Europese ondernemers werd uitgevoerd om partnerschappen met Indiase bedrijven te bevorderen. De Commissie heeft geen algemene steun verstrekt voor de nationale activiteiten van NASSCOM.

De Commissie heeft ook steun verleend aan het software services support and education centre in Bangalore, India, een gezamenlijk initiatief om Europese software apparatuur, normen en technologie in India te bevorderen.

De financiering van NASSCOM uit de begroting vond plaats in het kader van faciliteit 1 van het financieel instrument ECIP dat de oprichting bevordert van joint ventures tussen handelaren in de Gemeenschap en handelaren uit in aanmerking komende economische systemen in ontwikkelingslanden van Azië, Latijns Amerika, de Mediterrane Gebieden en Zuid-Afrika. In Verordening (EG) nr. 213/96⁽¹⁾ is bepaald dat de projecten die door de Commissie worden geselecteerd dienen bij te dragen tot de ontwikkeling van het in aanmerking komende land maar ook de Gemeenschap voordeel dienen op te leveren, hetgeen hier het geval is. Bij de goedkeuring van deze aanvraag streefde de Commissie de doelstellingen na van de ECIP-Verordening en verloor zij niet uit het oog dat het betrokken land, India, een minder ontwikkeld land is. De Commissie acht het niet bewezen dat dit de werkgelegenheid in de Gemeenschap in het gedrang zou hebben gebracht. Integendeel, de actie heeft op bescheiden wijze bijgedragen tot versteviging van de positie van de software- industrie en de normen van de Gemeenschap in de gehele wereld en in India.

⁽¹⁾ PB L 28 van 6.2.1996

(97/C 217/181)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0188/97
van Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie

(5 februari 1997)

Betreft: Sanering van de rivier de Kifisos

Bij de zware regenval die Griekenland op 12 januari 1997 teisterde, is o.a. gebleken dat de Kifisos in slechte staat verkeert, hoewel er twee jaar geleden een presidentieel decreet inzake de bescherming van deze rivier is uitgevaardigd. Het ergst is het gedeelte in de bebouwde kom eraan toe, vooral in de achterstandswijken Peristeri, Egaleo, Renti, Moschato, Neo Faliro en rond Eleonas, voordat de rivier uitmondt in de toch al vervuilde Saronische Golf. Het laatste stuk van de Kifisos is over een lengte van ongeveer 9 kilometer veranderd in een reusachtige stortplaats voor vuil en vloeibaar afval dat fabrieken en bedrijven illegaal op de rivier lozen.

Blijkens klachten van de kant van de Attische Milieucampagne:

- a) wordt er ongecontroleerd allerlei afval en puin in de rivier geworpen;
- b) gaan er over de gehele lengte van de rivier voortdurend openbare bosbestanden verloren door illegale bouwactiviteiten in beschermingszone A;

- c) wordt afval in vaste en vloeibare vorm geloosd dat zowel de rivierbedding als de zee waarin de Kifisos uitmondt, verontreinigt;
- d) zijn er plannen voor een overkapping van het laatste deel van de Kifisos en de aanleg van een snelweg, waardoor de laatste luchtaanvoerroute van Athene wordt afgesloten, terwijl de luchtvervuiling door uitlaatgassen en de geluidsoverlast zullen toenemen;
- e) wordt zowel de Griekse als de communautaire wetgeving overtreden.

Kan de Commissie meedelen:

1. of zij voornemens is bij de bevoegde instanties aan te dringen op naleving van de communautaire wetgeving en beëindiging van hun beleid van willekeur;
2. of zij in beginsel welwillend staat tegenover een onderzoek waarin het o.a. gaat om een samenhangend plan voor het geïntegreerde (en niet ad hoc) beheer van de Kifisos, om verdere schade te voorkomen;
3. of zij bereid is een doordachte investering te financieren met het oog op de sanering van de bedding van de Kifisos door het verwijderen van alle geloosde afvalstoffen en het uitbaggeren van de rivierbodem?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(14 maart 1997)

1. Naar aanleiding van de parlementaire petitie nr. 237/96 heeft de Commissie al schriftelijk contact opgenomen met de Griekse autoriteiten over de vervuiling van de Kifisos en de toepassing van de communautaire wetgeving.

2.-3. De Commissie zal elk voorstel tot verbetering van de toestand van de Kifisos dat de Griekse autoriteiten indienen in het kader van de lopende programma's, onderzoeken, maar deze autoriteiten moeten zelf het initiatief nemen.

(97/C 217/182)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0194/97

van Nuala Ahern (V) aan de Commissie

(5 februari 1997)

Betreft: Veiligheidsinspecties

Heeft de Inspectie Nucleaire Veiligheid, naar aanleiding van de berichten over doorroesten van vaten met sterk radioactief verglaasd vloeibaar afval met als gevolg dat er straling is vrijgekomen, dit gemelde incident onderzocht, en wat waren haar bevindingen?

Heeft zij voorts onderzoek gedaan naar het afvalverwerkingsproces van COGEMA en naar de fysische samenstelling van het gebruikte vat?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(7 maart 1997)

De Commissie heeft geen specifieke inspectiebevoegdheden met betrekking tot de externe contaminatie die bij afvalvaten werd aangetroffen na hun transport van Frankrijk naar Japan in 1995. Wat haar algemeen gezag als hoedster van de verdragen betreft, speelt de Commissie hier geen rol omdat de contaminatie geen gezondheidsrisico inhield en slechts een probleem werd door de strikte contractuele limieten en een gebrek aan onderlinge kalibrering van de metingen, een probleem dat door beide partijen, Frankrijk en Japan, is opgelost.

Verglazing — waarbij het radioactieve afval wordt opgesloten in een vaste en zeer stabiele matrix — wordt algemeen aanvaard als de beste oplossing voor de verwerking van dergelijk afval. Cogema is wereldleider in de industriële toepassing van de verglazingstechnologie.

Ook al valt de samenstelling van de vaten onder de technische verantwoordelijkheid van de exploitant van de installaties en van de nationale veiligheidsinstanties, toch is de Commissie via haar programma's voor onderzoek en ontwikkeling goed op de hoogte van veiligheidsproblemen zoals de selectie van materialen. Normaal wordt voor vaten voor de opslag van verglaasd afval staal met een laag koolstofgehalte (0,08%) en een hoog chroomgehalte (22%) gebruikt. Uit uitgebreide tests is gebleken dat de vaten niet vatbaar zijn voor lekken door putvormige of scheurvormige corrosie, zelfs niet in extreme opslagomstandigheden, wat aantasting van de binnenkant door de inhoud of van de buitenkant door het externe milieu betreft.

(97/C 217/183)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0196/97
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie
(5 februari 1997)

Betreft: Beleid van de Europese Commissie inzake kinderarbeid in India

Is het de Commissie bekend dat diverse waarnemers, waaronder een vooraanstaande adviseur van de Canadese regering, zeer gunstig oordelen over het huidige keurmerk- en inspectiesysteem Rugmark? Is het de Commissie bekend dat Robert B. Reich, minister van Arbeid van de Verenigde Staten, tijdens de bijeenkomst van ministers van de Internationale Arbeidsorganisatie (ILO) op 12 juni 1996 in Genève heeft verklaard: „We onderzoeken thans andere initiatieven om de steun van de consument in te schakelen. Zo is er bijvoorbeeld een vrijwillig etiketteringssysteem voor handgeknoopte tapijten, genaamd Rugmark. Dit heeft in de Verenigde Staten ruime aandacht gekregen, en ik bekijk dit momenteel nader in verband met andere producten.”

Wat is het commentaar van de Commissie over deze beoordelingen?

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie
(25 februari 1997)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-31/97 van mevrouw Aelvoet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB C 138 van 5.5.1997, blz. 180.

(97/C 217/184)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0202/97
van Gianni Tamino (V) aan de Commissie
(5 februari 1997)

Betreft: Ondersteuning van culturele initiatieven in gevangenissen

Het experiment van het „Centro teatro e carcere” (Centrum voor toneel in gevangenissen) van Volterra (Italië) wordt in artistiek opzicht als relevant bestempeld, maar ook in maatschappelijk opzicht omdat er gevangenen bij betrokken worden. Als gevolg van één enkele ontsnappingspoging die daarbij heeft plaatsgevonden, is het experiment eerst in december vorig jaar stopgezet en vervolgens opnieuw toegestaan door de Italiaanse autoriteiten.

Is het de Commissie bekend of culturele initiatieven binnen of buiten gevangenissen in Italië in het kader van communautaire programma's of Fondsen financieel ondersteund zijn of dat zij onder het beschermheerschap van instellingen van de EU zijn ontplooid?

Acht zij het niet zinvol na te gaan of de steun voor de culturele sector ook uitgebreid kan worden tot deze vormen van maatschappelijke reïntegratie?

Acht zij het, indien er Gemeenschapssubsidies voor culturele initiatieven in de Italiaanse gevangenissen verstrekt zijn of deze onder het beschermheerschap van EU-instellingen plaatsvonden, niet noodzakelijk bij de Italiaanse autoriteiten stappen te ondernemen om te voorkomen dat deze worden stopgezet?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(26 maart 1997)*

De Commissie heeft steun verleend aan een gespreksforum-project met de titel „Tea-room e carcere in Europa” (Tea-room en gevangenen in Europa), dat in 1994 aan de Commissie werd voorgesteld door de Italiaanse vereniging „TICVIN Società Tea-room”, in het kader van haar maatregelen ter stimulering van hedendaagse culturele scheppingen in het kader van Caleidoscoop.

De Commissie tekent hierbij aan dat in het kader van haar culturele actieprogramma's, Caleidoscoop (hedendaagse culturele scheppingen — reeds goedgekeurd en operationeel), Ariane (boek en lezen — de goedkeuring is hangende) en Raphaël (cultureel erfgoed — de goedkeuring is hangende), geen enkele categorie personen en organisaties in de culturele sector bij voorbaat is uitgesloten.

Projecten waarin culturele activiteiten in gevangenen worden voorgesteld, kunnen derhalve in aanmerking komen voor financiële steun van de Commissie, mits deze projecten voldoen aan de voor haar programma's en acties op cultureel gebied vastgestelde criteria zoals deze nader zijn omschreven in de oproepen om voorstellen in te dienen die ieder jaar in het Publikatieblad worden bekendgemaakt. Dit houdt in dat de projecten een geïntegreerde, interdisciplinaire benadering met een Europese dimensie moeten hebben en dat de projecten derhalve het resultaat moeten zijn van de actieve samenwerking van partners die tenminste drie landen waarvan twee Lid-Statens vertegenwoordigen. Afhankelijk van de acties of de programma's, zullen deze projecten ook moeten vallen binnen het kader van de jaarlijks vastgestelde thema's.

*(97/C 217/185)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0208/97****van Jens-Peter Bonde (I-EDN) aan de Commissie***(5 februari 1997)*

Betreft: Uitzonderingen op de controle van vissers via satelliet

Wat zijn de zakelijke motieven om Nederlandse boomkorvaartuigen en Schotse haringvissers in eerste instantie vrij te stellen van controle per satelliet, en kan de Commissie mededelen hoe zij staat tegenover een brief die Bent Rulle, voorzitter van de Deense Vissersbond, heeft gericht aan het Deense parlement en waarin hij het compromisvoorstel bestempelt als een „spel”, „met één van de centrale elementen te verhullen hoe problematisch de visserij is in de landen die voorstander zijn van controle per satelliet.”

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie*(5 maart 1997)*

Uiterlijk op 1 januari 2000 zullen alle communautaire vissersvaartuigen met een lengte tussen de loodlijnen van meer dan 20 m of een lengte over alles van meer dan 24 m via een satelliet worden gevolgd, ongeacht waar zij vissen; uitzonderingen zijn echter vaartuigen die reizen van minder dan één dag maken of uitsluitend binnen de 12-mijlszone vissen. Uitzonderingen voor bepaalde vaartuig- of vistuigtypes als door het geachte Parlementslid bedoeld zijn er niet.

Op bepaalde gevoelige visserijtakken (op volle zee — met uitzondering van de Middellandse Zee — vissende vaartuigen, in de wateren van derde landen vissende vaartuigen en vaartuigen waarvan de vangst bestemd is voor verwerking tot meel en olie) zal het satellietvolgsysteem voor vissersvaartuigen (VMS) reeds vanaf 30 juni 1998 worden toegepast.

Het besluit een satellietvolgsysteem voor de communautaire vissersvaartuigen in te voeren is een belangrijke stap naar een betere handhaving van de visserijmaatregelen. Hiervan zal in de eerste plaats de hele visserijsector profiteren.

*(97/C 217/186)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0211/97****van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie***(5 februari 1997)*

Betreft: Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding

Kan de Commissie, onder verwijzing naar de notulen van de 103de vergadering van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding (III/5693/96-EN), punt 14, waarin melding wordt gemaakt van de onmiddellijke uitvoering van de verklaring van de belangen van de leden, mededelen wanneer deze verklaringen beschikbaar zullen zijn voor het publiek, waar zij worden gepubliceerd en hoe de toegang is geregeld?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie*(12 maart 1997)*

Krachtens Besluit 95/273/EG van 6 juli 1995 betreffende de instelling van een wetenschappelijk comité voor de menselijke voeding ⁽¹⁾ moeten de leden op de vergaderingen alle belangen meedelen die hun onafhankelijkheid kunnen schaden.

Op zijn 103e voltallige vergadering in september 1996 heeft het comité besloten verklaringen af te leggen op basis van een door de Commissie opgesteld document waarin werd voorgesteld dat de jaarlijkse verklaringen beschikbaar worden gesteld voor openbaar onderzoek in de kantoren van de Commissie en naar goeddunken van de Commissie kunnen worden gepubliceerd.

Sinds september 1996 worden de vereiste verklaringen inzake de belangen afgelegd op de vergaderingen van het comité en zijn werkgroepen en worden alle eventuele verklaringen opgenomen in de notulen van de voltallige vergadering.

Er wordt gewerkt aan praktische regelingen voor de opmaak van de jaarlijkse verklaringen en de wijze waarop deze beschikbaar worden gesteld.

⁽¹⁾ PB L 167 van 18.7.1995.

(97/C 217/187)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0212/97
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie
(5 februari 1997)

Betreft: Veilig vuurwerk

Wat is de Commissie, met het oog op het toenemend aantal ongevallen met vuurwerk van buiten de Europese Unie, voornemens te doen ter regulering of stopzetting van de beschikbaarheid van dit soort gevaarlijke producten voor het publiek?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie*(13 maart 1997)*

De Commissie maakt zich grote zorgen over ongevallen met vuurwerk.

Zoals het geachte Parlementslid ongetwijfeld weet, zijn de plaatselijke gebruiken wat het afsteken van vuurwerk door het publiek betreft, in de Lid-Staten verschillend en hebben deze gevolgen voor het aantal en de ernst van de ongevallen. De houding van het publiek ten opzichte van vuurwerk verschilt wat betreft de tijdstippen van het jaar waarin het meeste vuurwerk wordt afgestoken, de eigenschappen (visuele en geluidseffecten) en de manier waarop kinderen en jongeren met deze producten omgaan.

Volgens de beschikbare informatie zijn in alle Lid-Staten veiligheidsvoorschriften voor vuurwerk van kracht die aansluiten bij de plaatselijke gebruiken. Na een zorgvuldig onderzoek van de veiligheidsproblemen is de Commissie tot de conclusie gekomen dat een richtlijn inzake vuurwerk niet doeltreffender zou zijn om ongevallen te vermijden dan deze nationale veiligheidsvoorschriften. Deze voorschriften mogen niet leiden tot ongerechtvaardigde belemmeringen voor de intracommunautaire handel, overeenkomstig de artikelen 30-36 van het EG-Verdrag.

Voordat vuurwerk uit derde landen in een van de Lid-Staten in de handel kan worden gebracht, dient de veiligheid ervan te worden gecontroleerd. Als er geen veiligheidscontrole heeft plaatsgevonden, wordt ervan uitgegaan dat het product onwettig in de handel is gebracht, zodat het niet kan deelnemen aan het vrije verkeer binnen de Gemeenschap.

Hoewel niet speciaal bedoeld voor vuurwerk, bevat Richtlijn 92/59/EEG inzake algemene productveiligheid ⁽¹⁾ voorschriften op basis waarvan nationale instanties maatregelen kunnen vaststellen om ongevallen in verband met consumentenproducten te voorkomen.

Preventie- en voorlichtingscampagnes van nationale of lokale instanties kunnen ook doeltreffend helpen het aantal ongevallen te verminderen. Er zijn aanwijzingen dat het aantal gewonden daalt als voor een periode waarin veel vuurwerk wordt afgeschoten (b.v. nieuwjaar) zo'n campagne wordt uitgevoerd.

De Commissie zal samen met nationale instanties de noodzaak van communautaire maatregelen inzake vuurwerk blijven bestuderen.

(¹) PB L 228 van 11.8.1992.

(97/C 217/188)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0215/97

van Michl Ebner (PPE) aan de Raad

(6 februari 1997)

Betreft: Vertegenwoordiging van de drie Alpenregio's, te weten de Autonome Provincie Bolzano, Trento en Tirol

In het jaarverslag 1995 aan het Parlement over de activiteiten van het politie-apparaat en over de openbare orde en staatsveiligheid op het Italiaanse grondgebied (art. 113 van de wet van 1 april 1981, nr. 121) staat onder de kop: „Subversieve acties van extreem rechts” (blz. 30-33) o.a. het volgende: „Er wordt nog steeds terdege toezicht gehouden op de meest extremistische groeperingen, die onder invloed staan van anti-Italiaanse organisaties aan de andere kant van de Alpen en die in Brussel een „Euregio”-vertegenwoordiging hebben opgezet op basis van een ontwerp-akkoord dat is opgesteld door de vertegenwoordigers van Noordoost-Tirol, Alto Adige en de provincie Trento met als doel de „Europese regio Tirol” te stichten”.

De vertegenwoordiging in kwestie is in 1995 als dienstverlenende instantie in Brussel opgezet door de Kamer van Koophandel van Bolzano en Trento en het Oostenrijkse bondsland Tirol en niet door extremistische groeperingen. Zo zijn er in Brussel circa 150 andere vertegenwoordigingen van regio's, deelstaten en steden van Europa.

Kan de Raad het Italiaanse Ministerie van Binnenlandse Zaken in kennis stellen van het feit dat ook andere Kamers van Koophandel in Brussel vertegenwoordigingen hebben opgezet op basis van een Italiaanse wet terzake?

Is de Raad niet voornemens een ad hoc-dienst op te zetten waar, met het oog op de te nemen maatregelen, melding kan worden gemaakt van nationalistische en anti-Europese uitlatingen van nationale, provinciale en gemeentelijke overheidsdiensten en verenigingen tegenover de media en privépersonen?

Antwoord

(18 april 1997)

Zoals de Raad al in een vroeger antwoord heeft meegedeeld (¹) is de door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde kwestie niet aan hem voorgelegd.

In ieder geval is het aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten om na te gaan of de activiteiten van de door het geachte Parlementslid genoemde vertegenwoordigingen in overeenstemming zijn met de vigerende wetgeving.

(¹) Schriftelijke vraag nr. 3106/95, PB C 122 van 25.04.1996.

(97/C 217/189)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0216/97

van Michl Ebner (PPE) aan de Commissie

(5 februari 1997)

Betreft: Vertegenwoordiging van de drie Alpenregio's, te weten de Autonome Provincie Bolzano, Trento en Tirol

In het jaarverslag 1995 aan het Parlement over de activiteiten van het politie-apparaat en over de openbare orde en staatsveiligheid op het Italiaanse grondgebied (art. 113 van de wet van 1 april 1981, nr. 121) staat onder de kop: „Subversieve acties van extreem rechts” (blz. 30-33) o.a. het volgende: „Er wordt nog steeds terdege toezicht gehouden op de meest extremistische groeperingen, die onder invloed staan van anti-Italiaanse organisaties aan de andere kant van de Alpen en die in Brussel een „Euregio”-vertegenwoordiging hebben opgezet op basis van een ontwerp-akkoord dat is opgesteld door de vertegenwoordigers van Noordoost-Tirol, Alto Adige en de provincie Trento met als doel de „Europese regio Tirol” te stichten”.

De vertegenwoordiging in kwestie is in 1995 als dienstverlenende instantie in Brussel opgezet door de Kamer van Koophandel van Bolzano en Trento en het Oostenrijkse bondsland Tirol en niet door extremistische groeperingen. Zo zijn er in Brussel circa 150 andere vertegenwoordigingen van regio's, deelstaten en steden van Europa.

Kan de Commissie het Italiaanse Ministerie van Binnenlandse Zaken in kennis stellen van het feit dat ook andere Kamers van Koophandel in Brussel vertegenwoordigingen hebben opgezet op basis van een Italiaanse wet terzake?

Is de Commissie niet voornemens een ad hoc-dienst op te zetten waar, met het oog op de te nemen maatregelen, melding kan worden gemaakt van nationalistische en anti-Europese uitlatingen van nationale, provinciale en gemeentelijke overheidsdiensten en inlichtingen kunnen worden verstrekt verenigingen tegenover de media en privépersonen?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(13 maart 1997)

De Commissie heeft in eerdere antwoorden op vergelijkbare vragen ⁽¹⁾ reeds herhaalde malen verklaard dat het haar diepe overtuiging is dat de samenwerking tussen regionale en plaatselijke overheden aan weerszijden van een landsgrens en het leveren van een gezamenlijke inspanning op verschillende terreinen van het economische, sociale en culturele leven, een wezenlijke stap vooruit betekenen voor de vorming van een echte Gemeenschap en van een Europa van de burgers, en voor het welslagen van initiatieven ten gunste van de structurele ontwikkeling van deze grensgebieden.

Het Verdrag geeft de Commissie echter geen bevoegdheid om een oordeel te vellen over de wenselijkheid, de vorm en de organisatie van een bureau van individuele of groepen van regio's in Brussel.

Ten aanzien van het Interreg-initiatief daarentegen dringt de Commissie erop aan dat de in dit verband voorgenomen acties gezamenlijk door territoriale overheden aan weerszijden van de bedoelde grenzen worden opgezet en beheerd. Zij hoopt hierdoor niet alleen de ontwikkeling van deze gebieden te bevorderen, maar ook een bijdrage te leveren aan de verspreiding van een cultuur van wederzijds vertrouwen.

⁽¹⁾ E-3107/95 (PB nr. C 91 van 27.3.1996) en E-0640/96 (PB C 305 van 15.10.1996).

(97/C 217/190)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0218/97

van Honório Novo (GUE/NGL) aan de Commissie

(3 februari 1997)

Betreft: Wijziging van verordening 3030/93

Naar mij bekend is geworden heeft de Commissie in haar vergadering van vorige week een tekst goedgekeurd tot wijziging van verordening 3030/93 ⁽¹⁾ betreffende textielakkoorden.

Zoals bekend en ook normaal is, kon verordening 3030/93 alleen goedgekeurd worden nadat het Europees Parlement zich hierover had uitgesproken. Nu is mij tevens ter ore gekomen dat de Commissie ditmaal besloten heeft het Europees Parlement niet te raadplegen over de reeks wijzigingen die zij in verordening 3030/93 heeft aangebracht. Dit besluit is in mijn ogen ongegrond en derhalve zeer merkwaardig.

Kan de Commissie in het licht hiervan precies aangeven waarom zij een wijziging van verordening 3030/93 heeft voorgesteld en op basis van welke concrete en juridische gronden zij besloten heeft het Europees Parlement niet te raadplegen over de door haar goedgekeurde wijzigingen op verordening 3030/93?

⁽¹⁾ PB L 275 van 8.11.1993, blz. 1.

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie*(5 maart 1997)*

Verordening (EEG) nr. 3030/93 van de Raad, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 152/97 van de Commissie ⁽¹⁾, heeft betrekking op de gemeenschappelijke regeling voor de invoer van bepaalde textielproducten van oorsprong uit derde landen die lid zijn van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) of waarmee de Gemeenschap bilaterale overeenkomsten, protocollen of andere regelingen heeft gesloten.

In het licht van de bij de implementatie van de verordening opgedane ervaring heeft de Commissie de Raad voorgesteld een aantal wijzigingen ⁽²⁾ aan te brengen met het doel de tekst te vereenvoudigen en de regels inzake het beheer van de invoerregeling duidelijker te maken. Zo worden, behalve enkele zuiver redactionele wijzigingen en het schrappen van twee bijlagen waarvan de inhoud in hoofdzaak een declaratoir karakter heeft, tevens duidelijkere bepalingen voorgesteld voor het beheer door de Commissie, met name op twee punten.

Overeenkomstig artikel 8 van de verordening kan de Commissie, in bijzondere gevallen en op voorwaarde dat het Comité textiel daarover positief advies uitbrengt, van de overeengekomen kwantitatieve maxima afwijken en extra invoermogelijkheden instellen. De nieuwe tekst van genoemd artikel dient expliciet te verwijzen naar de mogelijkheid, die tot dusverre impliciet was, om aan de toekenning van extra invoermogelijkheden voor een gegeven textielproduct, oorsprong en contingentjaar bepaalde voorwaarden te stellen, zoals het in mindering brengen van een overeenkomstige hoeveelheid producten met eenzelfde oorsprong, vallende onder een andere categorie voor hetzelfde jaar of onder dezelfde categorie voor het volgende jaar.

Op dit moment mag in geen geval worden afgeweken van de termijn voor de indiening van de uitvoervergunning bij de autoriteit die de invoervergunning moet afgeven (31 maart van het jaar volgende op het contingentjaar). Dat een product niet mag worden ingevoerd, lijkt in sommige gevallen een disproportioneel zware sanctie voor het niet respecteren van deze termijn. Daarom wordt voorgesteld de Commissie te machtigen, op advies van het Comité textiel, in buitengewone gevallen uitstel te verlenen voor een periode van drie maanden.

Wat de wetgeving in het kader van het gemeenschappelijk handelsbeleid betreft, zowel Verordening (EEG) nr. 3030/93, als de ontwerp-wijziging waarnaar het parlementslid verwijst, zijn gebaseerd op artikel 113 van het EG-Verdrag. Raadpleging van het Parlement is dus overbodig. De Commissie heeft het Parlement overigens wel een kopie gestuurd van haar voorstel van 20 januari 1997.

⁽¹⁾ PB L 26 van 29.1.1997.

⁽²⁾ COM(96) 703 def.

(97/C 217/191)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0220/97**van Klaus-Heiner Lehne (PPE) aan de Commissie***(5 februari 1997)*

Betreft: Bevordering van het toerisme

Kan de Commissie, na het kwijtingsbesluit inzake de begroting van 1995 van de Europese Unie, de volgende vragen beantwoorden:

Welke programma's van de EU zijn bedoeld ter ondersteuning van het toerisme?

Behoren daartoe ook programma's met een specifieke doelstelling voor de middenstand?

Welke middelen zijn gereserveerd voor nieuwe media en Internetgebruikers, die aan reisbureaus en kleinere ondernemingen in de toeristensector kunnen worden verstrekt?

Welke programma's ten behoeve van de landbouw, zoals het communautair initiatief Leader I of steun uit de Structuurfondsen zijn geschikt om het toerisme op het platteland te bevorderen?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie*(2 april 1997)*

Het is het geachte Parlementslid niet ontgaan dat de financiële instrumenten die ter bevordering van het toerisme kunnen worden aangewend, niet alleen talrijk zijn maar ook op zeer uiteenlopende doelstellingen zijn gericht. Om die reden en om de informatie ter zake toegankelijker te maken, heeft de Commissie in 1996 het document

„Tourism and the European Union: A Practical Guide” gepubliceerd, waarin een algemeen overzicht wordt gegeven van de financiële maatregelen die specifiek ten doel hebben het toerisme te bevorderen en van die waarvan in het kader van andere belevidsvormen of programma's kan worden geprofiteerd.

Het midden- en kleinbedrijf (MKB) geniet bijzondere aandacht omdat het in belangrijke mate aan de ontwikkeling van het toerisme bijdraagt. Zo heeft de Commissie een actie op het gebied van telematicadiensten opgezet waarbij de in de minst begunstigde regio's gevestigde kleine en middelgrote ondernemingen die in de toeristenindustrie actief zijn, ertoe worden aangemoedigd Internet te gebruiken om hun dienstenpakket beter te kunnen promoten. Deze actie werd ondernomen in het kader van de tenuitvoerlegging van het geïntegreerd programma ten behoeve van het MKB en het communautaire MKB-initiatief. Zij heeft geleid tot een uitnodiging tot het indienen van voorstellen voor de totstandbrenging van een Europese coördinatiestructuur.

Voorts konden via oproepen tot het indienen van voorstellen in het kader van de communautaire programma's op het gebied van de informatiemarkt, namelijk Impact II en Info 2000 (meerjarenprogramma van de Gemeenschap ter bevordering van de ontwikkeling van een Europese multimedia-inhoudindustrie en ter aanmoediging van het gebruik van multimedia-inhoud in de opkomende informatiemaatschappij), voor de toeristenindustrie relevante projecten worden geselecteerd. Een voorbeeld hiervan is het „Alto”-project om gegevensbanken met plaatselijke toeristische informatie op te zetten.

Bovendien kan Gemeenschapssteun worden verleend ter bevordering van de ontwikkeling van het plattelandstoerisme, wat de economische en sociale samenhang in de hand werkt. Het gaat met name om financieringen die door de structuurfondsen en in het kader van Leader II, het communautaire initiatief voor de plattelandontwikkeling, worden toegekend. Zo is via dit initiatief voor ongeveer 700 miljoen ecu steun verleend aan projecten op het gebied van plattelandstoerisme, wat neerkomt op 40% van het voor Leader II beschikbaar gestelde bedrag.

In totaal werd naar schatting bijna 7 300 miljoen ecu besteed aan acties van de structuurfondsen ter bevordering van diverse vormen van toerisme; dit is ongeveer 5% van het totale bedrag dat voor de periode 1994-1999 voor deze fondsen werd uitgetrokken.

(97/C 217/192)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0221/97

van Christa Klaß (PPE) aan de Commissie

(5 februari 1997)

Betreft: Bewijskracht van optisch gearcheeerd documenten van de sociale verzekering

Vele EU-burgers maken gebruik van hun recht op vrij verkeer van personen en zijn in de loop van hun beroepsleven werkzaam in verschillende lidstaten van de Unie. Deze, overigens gewenste, ontwikkeling gaat evenwel steeds weer gepaard met hindernissen, die zich onder meer voordoen op het vlak van de sociale zekerheid. Krachtens de coördinatieverordening over de sociale zekerheid van werknemers, zelfstandigen en hun gezinsleden (1408/71/EEG) (1) zijn principiële kwesties met name op het stuk van pensioenen ook op Europees niveau geregeld. Nu is het in individuele gevallen mogelijk dat door gebruikmaking van nieuwe media alledaagse handelingen op losse schroeven komen te staan. Voor de sociale zekerheid rijst bijvoorbeeld de vraag of optisch gearcheeerd documenten en reproducties daarvan bewijskracht hebben, met andere woorden of en in hoeverre dergelijke beelden in plaats van de originelen in het kader van de jurisdictie van de lidstaten kunnen worden erkend. Dit is heel belangrijk als het erom gaat te bewijzen dat een bepaalde tijd is gewerkt en dus een pensioenrecht bestaat, of voor de aanrekening van verzekerde periodes.

- Is de Commissie op de hoogte van maatregelen in de lidstaten van de EU die betrekking hebben op de bewijskracht van optisch gearcheeerd documenten en reproducties daarvan op het vlak van de sociale zekerheid? Is er eventueel op Europees niveau reeds een wetsontwerp inzake de harmonisatie van de desbetreffende bepalingen in de EU?
- Is er, in het andere geval, op Europees niveau een wetsontwerp over dit onderwerp? Is de Commissie op de hoogte van projecten van eigen medewerkers of van personen die niet aan een dienst van de Commissie zijn verbonden, die een onderzoek behelzen naar de technische en juridische aspecten van deze problematiek?

(1) PB L 149 van 5.7.1971, blz. 2.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(19 maart 1997)*

De sociale-zekerheidsstelsels van de lidstaten worden gecoördineerd door de Verordeningen (EEG) nrs. 1408/71 en 574/72 van de Raad, gewijzigd en bijgewerkt door Verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad ⁽¹⁾. Er zij echter op gewezen dat deze verordeningen bedoeld zijn om te coördineren, en niet om te harmoniseren.

Wat de uitwisseling van sociale-zekerheidsgegevens tussen twee of meer lidstaten betreft, heeft de Commissie onlangs voorgesteld om Verordening (EEG) nr 1408/71 te wijzigen ⁽²⁾ en er een nieuwe bepaling in op te nemen die garandeert dat elektronisch uitgewisselde documenten dezelfde status hebben als papieren documenten. Bijgevolg mogen zulke documenten niet geweigerd worden op basis van het feit dat ze elektronisch werden ontvangen, op voorwaarde dat het ontvangende orgaan heeft laten weten in staat te zijn telematische diensten te gebruiken. Een elektronisch ontvangen document kan uiteraard, zoals papieren documenten, om andere redenen worden geweigerd. Er is voorgesteld om een verdere regel in te voeren in verband met de bewijslast in gevallen waarin de juistheid en de kwaliteit van het elektronisch ontvangen document worden betwist.

Bovendien moeten er passende beveiligingsmaatregelen in overeenstemming met de relevante communautaire bepalingen worden genomen. Deze bepalingen zijn vervat in Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽³⁾, die de verschillende aspecten van de verwerking van persoonsgegevens behandelt waarnaar in deze tekst wordt verwezen, met bijzondere verwijzing naar beveiligingsaangelegenheden bij telematische gegevensoverdracht.

Tot slot heeft de Commissie een studie ⁽⁴⁾ gestart naar de wettelijke aspecten van digitale handtekeningen. Deze studie moet de Commissie een volledig overzicht geven van het beleid en de bestaande en toekomstige regel- en wetgevingen betreffende digitale handtekeningen in Europa en bij de belangrijkste handelspartners van de Gemeenschap. De studie zal de Commissie helpen bij het analyseren van de verschillen tussen de nationale wet- en regelgeving voor digitale handtekeningen en de daaruit voortvloeiende potentiële wettelijke barrières.

⁽¹⁾ PB L 28, 30.1.1997.

⁽²⁾ PB C 341, 13.11.1996.

⁽³⁾ PB L 281, 23.11.1995.

⁽⁴⁾ PB C 257, 4.9.1996; zie ook <http://www2.echo.lu/legal/en/digsigcall.html>

(97/C 217/193)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0222/97**van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie***(5 februari 1997)*

Betreft: Vertraging bij de passage van vrachtwagens

Volgens berichten in het Griekse tijdschrift *Wielen en TIR* lopen de wachttijden aan de grenzen van de Midden- en Oost-Europese landen voor vrachtwagens hoog op, waardoor de kosten van het vervoer en natuurlijk ook de ongemakken voor de chauffeurs toenemen.

De vertragingen schommelen tussen de 1-3 uur aan de grens tussen Bulgarije en Macedonië, tot 55 uur op bepaalde punten aan de grens tussen Polen en Duitsland.

Welke initiatieven heeft de Commissie ontplooid om aan deze situatie een eind te maken die een zo zware druk legt op de vrachtwagenchauffeurs uit landen van de EU en met name uit lidstaten als Griekenland, die daarenboven nog kampen met de grote afstand en het feit dat steeds minder alternatieve routes kunnen worden gevolgd?

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie*(13 maart 1997)*

De Commissie is op de hoogte van de door het geachte Parlementslid vermelde problemen. Het afrekenen met vertragingen bij grensoverschrijdingen is een van de belangrijkste doelen van het vervoerbeleid van de Gemeenschap ten aanzien van Midden- en Oost-Europa. De Commissie werkt vanaf 1992 via het vervoerprogramma van Phare aan de oplossing van deze problemen en bijzondere aandacht werd besteed aan de

grensoverschrijdingen die zich bevinden op de negen, in de tweede Paneuropese vervoerconferentie welke in 1994 op Kreta werd gehouden, geïdentificeerde multimodale vervoershoofdverbindingen. Tot 1996 heeft de Gemeenschap de verbetering van grensoverschrijdingen in de Phare-landen met 91 miljoen ecu medegefinancierd en de gevolgen van de in het kader van de eerste programma's gedane investeringen beginnen zichtbaar te worden. Een aanvullend bedrag van 21 miljoen ecu is voorzien voor de periode 1997 tot 1999.

Vertragingen aan de grenzen worden niet alleen veroorzaakt door een inadequate infrastructuur, maar ook door achterhaalde douaneprocedures en het feit dat de grensposten in kwestie vaak onderbezet zijn en de douaneambtenaren slecht opgeleid. Financiële steun aan infrastructuurprojecten werd afhankelijk gesteld van de beschikbaarheid van voldoende goed opgeleid en gemotiveerd personeel in de ontvangende landen. De Commissie heeft vanaf 1993 in het kader van het douaneprogramma van Phare financiële steun verleend voor de invoering van basisdouanewetgeving (bijvoorbeeld douanewetboeken en -tarieven, het enig document, douanevervoerprocedures) alsmede voor de opleiding op deze gebieden. Er zij evenwel op gewezen dat de transformatie van de douanediensten in de begunstigde landen tot een moderne douaneadministratie die alle zaken met betrekking tot douaneinklarings- en uitklaringsprocedures kan afhandelen met het oog op de praktische uitvoering van een op een markteconomie gebaseerd handels- en economisch beleid, tijd vraagt.

Het is de Commissie bekend dat er zich ondanks de modernisering van de belangrijkste grensposten aan de Duits-Poolse grens soms nog grote vertragingen voordoen. In het algemeen moeten deze worden toegeschreven aan het ontbreken van goed opgeleid douanepersoneel in combinatie met het toegenomen verkeer. De Commissie heeft sinds 1994 in het kader van het grensoverschrijdend samenwerkingsprogramma meer dan 100 miljoen ecu gereserveerd ter financiering van projecten aan de Poolse zijde van de grens overeenkomstig de wensen van het Parlement, dit bedrag is vergelijkbaar met soortgelijke fondsen die in het kader van de structuurfondsen van de Gemeenschap voor de Duitse zijde beschikbaar kwamen. Vanaf mei 1995 vonden er regelmatig bijeenkomsten plaats tussen de Duitse en de Poolse autoriteiten en de Commissie om de situatie te volgen en het eens te worden over praktische maatregelen ter verlichting van problemen bij de grensoverschrijding tussen de twee landen.

(97/C 217/194)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0223/97

van Mark Watts (PSE) aan de Commissie

(5 februari 1997)

Betreft: Verkeersveiligheid: verordeningen inzake snelheidsbeperking

Kan de Commissie, gezien het feit dat de verkeersveiligheid wordt genoemd als een van de prioriteiten van het Gemeenschappelijk Vervoersbeleid (COM(92)0494), meedelen:

1. Welke communautaire maatregelen zijn genomen in verband met verordeningen inzake snelheidsbeperkingen?
2. Zijn er communautaire maatregelen genomen, en zo ja welke, in verband met snelheidsbeperkingen in landelijke gebieden in de lidstaten?
3. Heeft zij onderzoek gedaan naar het verband tussen verkeersongevallen en snelheidsbeperkingen in landelijke gebieden?
4. Zijn er financieringsmogelijkheden voor proefprojecten in verband met snelheidsbeperkingen in landelijke gebieden?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(27 februari 1997)

De verbetering van de verkeersveiligheid is een belangrijke prioriteit van het gemeenschappelijke vervoersbeleid. De Commissie zal binnenkort dan ook een mededeling betreffende de veiligheid van het wegvervoer indienen waarin de activiteiten van de laatste drie jaar worden geëvalueerd en een strategie voor de komende jaren wordt uitgestippeld.

Momenteel heeft de communautaire wetgeving inzake snelheidsbeperkingen alleen betrekking op de verplichte installatie van snelheidsbegrenzers in zware commerciële voertuigen en bussen (Richtlijn 92/6/EG betreffende de installatie en het gebruik, in de Gemeenschap, van snelheidsbegrenzers in bepaalde categorieën motorvoertuigen) ⁽¹⁾. Daarnaast heeft de Commissie in 1989 de harmonisatie voorgesteld van snelheidsbeperkingen voor commerciële voertuigen ⁽²⁾, maar de Raad heeft over dat voorstel nog geen besluit genomen.

In alle Lid-Staten gelden snelheidsbeperkingen op landelijke wegen, maar aangezien het karakter van dergelijke wegen duidelijk verschilt zijn de lokale overheden het beste in staat om de situatie te beoordelen en aangepaste snelheidsbeperkingen op te leggen. Om dezelfde reden is een mogelijk verband tussen snelheidsbeperkingen en verkeersongevallen in landelijke gebieden moeilijk in zijn algemeenheid te beoordelen.

Financiering uit de communautaire begrotingsmiddelen is eventueel mogelijk indien een proefproject betrekking heeft op een nieuwe ontwikkeling die kans op toepassing in de gehele Gemeenschap biedt.

(¹) PB L 57 van 02.03.1992.

(²) PB C 33 van 09.02.1989; gewijzigd voorstel PB C 96 van 12.4.1991.

(97/C 217/195)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0224/97

van **Mary Banotti (PPE)** aan de Commissie

(5 februari 1997)

Betreft: Regelgeving inzake voorwaardelijke toegang (CA) en daarmee verband houdende diensten

Naar aanleiding van haar antwoord op mijn mondelinge vraag E-2941/96 (¹) wil ik de Commissie de volgende aanvullende vragen stellen:

Willen GSM-telefoons ter beschikking van het publiek worden gesteld, dan moeten zij toegang geven tot concurrerende netwerken. Om bereikbaar te zijn moeten de klanten niet zijn genoodzaakt meerdere telefoontoestellen te kopen of allemaal hetzelfde netwerk te gebruiken. Digitale TV-ontvangers die ter beschikking van het publiek worden gesteld, hoeven echter geen toegang tot concurrerende netwerken te geven — waarom is dit geen reden tot bezorgdheid?

Het meest succesvolle en innovatieve consumenten- en industrieproduct van onze dagen, de PC, kent een gemeenschappelijke architectuur en gemeenschappelijke interfaces, en dit wordt alom beschouwd als de reden voor het succes en het brede gebruik ervan. Hoe kan het dat, zoals de heer Van Miert stelt, de innovatie wordt bevorderd als de richtlijn niet eens een gemeenschappelijk interface vereist?

Volgens persberichten worden er DVB-ontvangers verkocht die in het slechtste geval geen ontvangst van gratis televisiediensten toelaten zoals door de richtlijn vereist, en in het beste geval het vinden ervan zo ingewikkeld maken dat het haast onmogelijk is. Geeft deze situatie geen reden tot bezorgdheid, ook al is de richtlijn nog niet door de lid-staten geratificeerd?

(¹) PB C 91 van 20.3.1997, blz. 52.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(21 maart 1997)

De toegang tot concurrerende netwerken voor digitale televisiediensten wordt mogelijk gemaakt door de combinatie van twee bepalingen van Richtlijn 95/47/EG van het Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen (¹):

- alle consumentenapparatuur moet zijn voorzien van een ontscrambler die werkt volgens het gemeenschappelijk Europees scramble-algoritme (artikel 4, lid a, 1e streepje);
- aan alle omroepen worden op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden technische diensten aangeboden door exploitanten van voorwaardelijke toegangssystemen (artikel 4, lid c, 1e streepje).

De analogie met de PC-markt is niet juist. Immers het succes van persoonlijke computers als product is niet het gevolg van een overeengekomen of voorgeschreven gemeenschappelijke architectuur of interface, maar van consumentenkeuze en -voorkeur. Concurrerende persoonlijke computerarchitecturen bestaan. Grote families zijn gebouwd rond een Intel-compatibele chip met een Microsoft-besturingssysteem (de „IBM-compatibele PC) of een Motorola-compatibele chip met een Apple-besturingssysteem (MacIntosh, zogenaamd MAC) en andere, vaak incompatibele PC's. De persoonlijke-computermarkt is een zeer goed voorbeeld van een door de markt afgedwongen oplossing voor problemen van incompatibiliteit in de vorm van toepassingsprogrammatuur die een zekere mate van compatibiliteit tussen de twee voornaamste concurrerende architecturen biedt.

In het antwoord van de Commissie op de schriftelijke vraag E-2941/96 van het geachte Parlementslid werd gesteld dat Richtlijn 95/47/EEG geen gemeenschappelijk (m.a.w. genormaliseerd) interface voorschrijft om innovatie en het nemen van risico's te bevorderen bij het introduceren van nieuwe technologie voor digitale televisiediensten. Om investeringen in de ontwikkeling van een decoder en de productie daarvan te bevorderen moet het proces van de invoering van digitale televisie voorzover mogelijk marktgestuurd zijn. Zoals reeds werd uiteengezet zijn een aantal veiligheidsaspecten in de richtlijn ingebouwd om ervoor te zorgen dat de belangen van de consument worden gerespecteerd. Naarmate digitale diensten ontwikkelen, zullen algemene concurrentievoorschriften worden toegepast wanneer knelpunten betreffende de concurrentie naar voren komen, die niet onder de richtlijn vallen.

Artikel 4, lid a, tweede streepje van Richtlijn 95/47/EEG schrijft voor dat alle consumentenapparatuur alle vrije televisie-uitzendingen moet kunnen ontvangen. Indien in de praktijk inbreuk op dit voorschrift wordt gemaakt moet dit onder de aandacht worden gebracht van de instanties in de Lid-Staat die verantwoordelijk zijn voor de naleving van de richtlijn.

(¹) PB L 281 van 23.11.1995.

(97/C 217/196)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0228/97
van Salvador Jové Peres (GUE/NGL) aan de Commissie

(3 februari 1997)

Betreft: Communautair tariefcontingent voor gerst voor verwerking tot mout van GN-code 1003 00

In het door de Commissie ingediende voorstel voor een verordening van de Raad (COM(96)0552 def.) betreffende de opening van een communautair tariefcontingent voor gerst voor verwerking tot mout van GN-code 1003 00 gaat het om de opening van een contingent moutgerst van 30.000 ton, die bestemd is voor de verwerking tot mout voor de bereiding van bier dat rijpt in tanks met beukehout. Blijkbaar kampt men bij de bereiding van brei dat rijpt in tanks met beukehout, met een bijzonder probleem dat moet worden opgelost door deze verordening van de Raad.

1. Kan de Commissie mededelen om welke bijzondere problematiek het hierbij gaat?
2. Hoeveel ondernemingen zijn er in de Europese Unie die bier bereiden dat rijpt in tanks met beukehout?
3. Kan de Commissie een lijst verstrekken van de ondernemingen in de Europese Unie die bier bereiden dat rijpt in tanks met beukehout en waar zijn deze ondernemingen gelegen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(26 februari 1997)

Luidens de overeenkomst inzake granen en rijst die tussen de Gemeenschap en de Verenigde Staten is gesloten als uitvloeisel van de onderhandelingen in verband met artikel XXIV.6 van de Algemene Overeenkomst betreffende Handel en Tarieven (GATT), moet de Commissie, als beide partijen van mening zijn dat de werking van het systeem van representatieve prijzen voor granen en rijst een materiële belemmering vormt voor de handelsstromen, in overleg met de autoriteiten van de Verenigde Staten de gesignaleerde problemen onmiddellijk onderzoeken om er passende oplossingen voor te vinden.

De Verenigde Staten hebben gewezen op problemen met zendingen moutgerst die aan specifieke kwaliteitseisen voldoet en die bestemd is voor de bereiding van bepaalde soorten bier dat rijpt in tanks met beukenhout. De hoge prijs van deze moutgerst heeft voor moeilijkheden gezorgd bij de toepassing van de representatieve prijzen voor gerst.

Het voorgestelde tariefcontingent moet dit probleem verhelpen. Het zou worden geopend voor alle soorten gerst die beantwoorden aan alle vastgestelde voorwaarden, ook die betreffende het uiteindelijke gebruik ervan. De Commissie beschikt niet over specifieke gegevens die aangeven welke ondernemingen op deze wijze bier brouwen.

(97/C 217/197)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0235/97**van Glyn Ford (PSE) aan de Raad***(13 februari 1997)**Betreft:* Eindverslag Adviescommissie

Kan de Raad verklaren waarom het eindverslag van de Adviescommissie racisme en vreemdelingenhaat van mei 1996 nog niet gepubliceerd is, in het bijzonder daar de publicatie beloofd werd in de onderzoeksopdracht van de Commissie?

Vindt de Raad niet dat dit passend zou zijn in 1997, het Europees jaar tegen racisme? Kan het verslag nu gepubliceerd worden met het beeldmerk van het Europees jaar tegen racisme?

Antwoord*(18 april 1997)*

Het eindverslag van de Adviescommissie Racisme en Vreemdelingenhaat is gepubliceerd met het beeldmerk van „1997, Europees jaar tegen racisme”. Het is verspreid op de Conferentie van Den Haag van 30 en 31 januari 1997, waar het Europees jaar plechtig werd geopend.

(97/C 217/198)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0236/97**van Kenneth Collins (PSE) aan de Commissie***(7 februari 1997)**Betreft:* Etikettering van medische producten

Is de Commissie op de hoogte van het probleem dat kleurstoffen die gebruikt worden in geneesmiddelen die toegelaten werden voor richtlijn 92/27⁽¹⁾ van kracht werd, niet altijd geïdentificeerd kunnen worden op verpakkingsetiketten en bijsluiters?

Welke maatregelen overweegt de Commissie om patiënten te beschermen die allergisch zouden kunnen zijn voor sommige producten die gebruikt worden om geneesmiddelen te kleuren en die niet geïdentificeerd zijn op het etiket of de bijsluiter?

(¹) PB L 113 van 30.4.1992, blz. 8.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie*(18 maart 1997)*

Ingevolge Richtlijn 92/27/EEG betreffende de etikettering en de bijsluiter van geneesmiddelen voor menselijk gebruik dient de bijsluiter van een geneesmiddel een volledige opsomming te geven van de in dit geneesmiddel verwerkte actieve en inactieve bestanddelen. Daarom zouden eventuele kleurstoffen op de bijsluiter vermeld worden.

Bovendien moeten krachtens de richtlijn bepaalde inactieve bestanddelen ook op het etiket worden aangegeven. De Commissie werkt momenteel aan een richtsnoer op grond waarvan de inactieve ingrediënten op het etiket moeten worden aangegeven. Deze richtsnoer zal voor elk van deze ingrediënten in een op de bijsluiter op te nemen waarschuwing voorzien. Tartrazine en andere azo-kleurstoffen, komen in de huidige ontwerpversie van deze richtsnoer aan de orde.

De richtlijn is met ingang van 1 januari 1994 van toepassing op nieuwe geneesmiddelen en wordt geleidelijk aan ook van toepassing gemaakt op geneesmiddelen die op het tijdstip van de vernieuwing in omloop zijn. Dit betekent dat de richtlijn tegen 1 januari 1999 voor alle geneesmiddelen zal gelden.

(97/C 217/199)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0241/97**van Gastone Parigi (NI) en Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie***(7 februari 1997)*

Betreft: Verzoek om uitstel van de betaling van de boetes wegens overschrijding van de melkquota

De overeengekomen contingentering van de communautaire melkproductie met het oog op de prijsondersteuning is aanvaardbaar en te waarderen mits de toepassing ervan niet leidt tot een enorme kloof tussen het productiepotentieel en de interne consumptie van een lidstaat.

- De boete die in geval van overschrijding van de toegewezen quota moet worden betaald, is objectief gezien slechts gerechtvaardigd wanneer er sprake is van een specifieke, rechtstreekse en bewuste verantwoordelijkheid voor de begane overtreding.
- Het feit dat talrijke Italiaanse producenten de quota's hebben overgeschreden, is niet te wijten aan een welbewuste poging om de regels te omzeilen maar
  1. aan de slapheid van een Italiaanse minister die indertijd bij de Gemeenschap niets meer wist te bedingen dan een quota dat nauwelijks meer bedroeg dan de helft van de interne Italiaanse productie, waardoor Italië massaal melk moest gaan importeren uit Duitsland, Frankrijk en Nederland, die over quota beschikken die de nationale consumptie ver te boven gaan;
  2. aan de tegenstrijdigheden in de opeenvolgende Italiaanse wetten die, mede als gevolg van de aantoonbare oppervlakkigheid of zelfs de kwade opzet van vakbonden en sectorale organisaties, alsmede van de staat van verwarring waarin de bevoegde overheidsorganen al jarenlang verkeren, vele veetelers hebben misleid door hen ertoe aan te sporen steeds meer te produceren en hen pas in te lichten over hun maximaal toegestane productie toen zij de quota's reeds overschreden hadden; daar komt nog eens bij dat genoemde organisaties een verfoeilijke handel in zgn. „papieren quota's" opzetten en stimuleerden en tegelijkertijd de invoer van goedkope melk van niet-communautaire oorsprong bevorderden.

Gezien het bovenstaande verzoeken wij de Commissie te bezien of er een mogelijkheid bestaat, niet om de boetes kwijt te schelden, maar om de betaling ervan uit te stellen, opdat intussen kan worden vastgesteld in hoeverre de overheid en de betrokken vakbonden en sectorale organisaties medeverantwoordelijk zijn voor de ontstane situatie.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(5 maart 1997)*

De Commissie is van mening dat de producenten bij de invoering van de quotaregeling in Italië herhaaldelijk de gelegenheid hebben gehad om de vergissingen bij de toewijzing van de individuele referentiehoeveelheden te rectificeren bij de regionale autoriteiten of rechtstreeks bij de AIMA (Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo), terwijl zij natuurlijk ook nog de mogelijkheid hadden om hun zaak aan de rechter voor te leggen.

Wat de betaling van de extra heffing voor het melkprijsjaar 1995/1996 betreft, dient eraan te worden herinnerd dat de Commissie een inbreukprocedure tegen Italië heeft ingeleid ten aanzien van de regels voor de berekening van de door de producentenverenigingen verschuldigde heffing. Nadien heeft Italië de „decreto legge" nr. 353 van 8 juli 1996 en de „decreto legge" nr. 463 van 6 september 1996 goedgekeurd, die inhouden dat vanaf het melkprijsjaar 1995/1996 een einde wordt gemaakt aan de verevening van de heffing per producentenvereniging.

De Commissie is zich ervan bewust dat deze wijzigingen met terugwerkende kracht tot enorme problemen voor het beheer hebben geleid, met als direct gevolg dat de kopers de extra heffing onmogelijk vóór 1 september 1996 konden overmaken. Dit alles neemt evenwel niet weg dat de kopers voor de inning van de extra heffing verantwoordelijk blijven en dat de producenten die heffing moeten betalen.

Tot slot is de Commissie van oordeel dat een extra verlenging van de termijn voor de betaling aan het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw niet bijdraagt tot de oplossing van het probleem.

(97/C 217/200)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0243/97**van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie***(3 februari 1997)*

Betreft: Stillegging van de steun aan de visserijvloot tot de goedkeuring van het MOP IV

Kan de Commissie, gezien de aangekondigde algemene stillegging van haar structuursteun aan de visserijvloot zolang het MOP IV nog niet is goedgekeurd, mededelen welke maatregelen zij denkt te nemen om ervoor te zorgen dat de visserijvloten van de lidstaten die hebben voldaan aan de gestelde eisen van het huidige MOP, niet worden benadeeld?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie*(3 maart 1997)*

De derde serie meerjarige oriëntatieprogramma's (MOP's III) is op 31 december 1996 afgelopen. De Raad heeft op 20 december 1996 geen besluit kunnen nemen over de vaststelling van de doelstellingen van de herstructurering van de communautaire visserijsector voor de periode van 1 januari 1997 tot en met 31 december 2002.

De Commissie trekt daaruit de volgende conclusies:

- de Lid-Staten blijven verplicht ervoor te zorgen dat de visserij-inspanning van hun vloten de einddoelstellingen van de MOP's III niet overschrijdt; deze verplichting vloeit voort uit het bepaalde in artikel 1 van de beschikking van de Raad van 20 december 1993 (Beschikking 94/15/EG inzake de doelstellingen en de bepalingen voor de herstructurering van de communautaire visserijsector, in de periode van 1 januari 1994 tot en met 31 december 1996, gericht op een duurzaam evenwicht tussen de omvang van de bestanden en de mate van exploitatie ⁽¹⁾) en uit artikel 5 van het EG-Verdrag;
- de Gemeenschap kan niet langer zorgen voor financiering van de maatregelen die bedoeld zijn onder Titel II van Verordening (EG) nr. 3699/93 van de Raad van 21 december 1993 tot vaststelling van de criteria en voorwaarden voor de structurele bijstand van de Gemeenschap in de sector visserij/aquacultuur en verwerking/afzet van de producten daarvan ⁽²⁾.

De regelingen voor de cofinanciering van de in de artikelen 7 tot en met 10 van Verordening (EG) nr. 3699/93 bedoelde maatregelen zijn bijgevolg met ingang van 1 januari 1997 opgeschort en voor alle op de vloot toegepaste maatregelen in alle Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB L 10 van 14.1.1994.

⁽²⁾ PB L 346 van 31.12.1993.

(97/C 217/201)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0249/97**van Daniela Raschhofer (NI) aan de Commissie***(7 februari 1997)*

Betreft: Steun uit het landbouwbudget

Blijkens een verslag van de Europese Commissie werden 1,755 miljard ecu uit het landbouwbudget niet gebruikt en vloeien daarom terug naar de lidstaten van de EU. Kan de Commissie, met het oog op de inkomstenvermindering van de Oostenrijkse boeren mededelen:

1. welk bedrag aan steun uit het landbouwbudget van de EU voor Oostenrijk was bedoeld;
2. in welke omvang de Oostenrijkse boeren steun hebben aangevraagd;
3. in welke omvang deze steun werd geweigerd en op grond van voornamelijk welke motieven;
4. welk bedrag de Oostenrijkse boeren in totaal aan steun ontvingen en welk bedrag gemiddeld per landbouwer werd betaald;
5. hoe hoog het aandeel is van het overschot uit het landbouwbudget dat aan Oostenrijk terugvloeit?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(13 maart 1997)*

De Commissie wil benadrukken dat de begroting van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) wordt opgesteld aan de hand van de uitgaven die bij de geldende communautaire regelgeving voor een bepaald begrotingsjaar worden verwacht. Het betreft een begroting voor de Gemeenschap als geheel die, noch bij de ramingen, noch in de uiteindelijke versie, wordt opgesteld aan de hand van geraamde uitgaven per Lid-Staat.

Om die reden kan de Commissie geen antwoord geven op de individuele vragen van het geachte Parlements lid. Wel kan er ter informatie op worden gewezen dat in 1996 de uitgaven voor Oostenrijk uit hoofde van het EOGFL, afdeling Garantie (ondersteuning van de markten en van de landbouwinkomens) 1 121,2 miljoen ecu bedroegen en die uit hoofde van het EOGFL, afdeling Oriëntatie (structurele steun) 122,6 miljoen ecu; dat is 3% van de totale uitgaven van deze twee afdelingen die voor het Europa van de 15 respectievelijk 39 107,8 miljoen ecu en 3 934,5 miljoen ecu hebben bedragen. Benadrukt moet worden dat het percentage van 3% een gemiddelde is. Het Oostenrijkse percentage varieert namelijk sterk naar gelang van de gefinancierde maatregelen. Oostenrijk heeft bijvoorbeeld 544,7 miljoen ecu gekregen voor begeleidende maatregelen, d.w.z. bijna 30% van de EOGFL-uitgaven op dat vlak.

Ten aanzien van de beoordeling van de individuele aanvragen van de potentiële begunstigen van deze financiële middelen, de afwijzing van de niet in aanmerking komende aanvragen en de uitgekeerde bedragen kan worden opgemerkt dat deze punten voor het merendeel van de financiële middelen tot de bevoegdheid van de betaalorganen van iedere Lid-Staat afzonderlijk behoren. Voor een antwoord op de vragen naar het precieze aantal begunstigen, het bedrag van de niet in aanmerking komende aanvragen, de redenen voor het niet in aanmerking komen en de gemiddelde steun per boer in Oostenrijk verzoekt de Commissie het geachte Parlements lid zich derhalve tot de Oostenrijkse betaalorganen te wenden. Wat de gemiddelde steun per boer betreft kan nog worden opgemerkt dat een dergelijk cijfer nauwelijks van belang is, gezien de verschillen in landbouwstructuur en in productiemethoden in de landbouw.

Tot slot moet worden opgemerkt dat bij onderbesteding van de kredieten over het algemeen „het overschot” niet „terugvloeit” naar de Lid-Staten, maar dat dit normaal gesproken tot een verlaging van de verplichte eigen bijdrage leidt die de Lid-Staten leveren ten behoeve van de begroting van de Gemeenschap. Er is in 1996 derhalve geen sprake geweest van een teruggave van enig overschot aan Oostenrijk.

(97/C 217/202)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0250/97**van Felipe Camisón Asensio (PPE) aan de Commissie***(3 februari 1997)*

Betreeft: Wenselijkheid van de opstelling van normen voor de bevordering van de vrije mededinging op de digitale televisiemarkt

Overeenkomstig de in oktober 1995 goedgekeurde richtlijn 95/47⁽¹⁾ moeten de lidstaten de nodige wettelijke maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de vrije mededinging op de markt van de betaalde televisie doelmatig wordt bevorderd. De Spaanse regering heeft vervolgens een aanvang gemaakt met deze taak.

Is de Commissie van mening dat dit besluit wel wenselijk was gezien het feit dat het opstellen van de betreffende normen lang genoeg vóór het invoeren op de markt van de digitale televisiediensten moet plaatsvinden?

Geloof de Commissie niet dat deze wenselijkheid ook wordt gegarandeerd door de verplichting van het opnemen van bepalingen die ervoor borg staan dat alle verleners van betaalde diensten hun programma's aan alle consumenten kunnen aanbieden, waarbij het onontbeerlijk is dat de nodige voorschriften worden gegeven over het verlenen van vergunningen voor het toegang krijgen tot de technologie?

Welke voorstellen heeft de Commissie wat betreft haar verplichting om vanaf juli van dit jaar na te gaan in welke mate deze richtlijn is toegepast en hoe de ontwikkeling ervan in iedere lidstaat verloopt om daarna een desbetreffend verslag in te dienen?

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 51.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie*(12 maart 1997)*

Op 24 oktober 1995 is Richtlijn 95/97/EG van het Parlement en de Raad inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen met eenparigheid van stemmen door de Raad aangenomen, na in het Parlement een ruime meerderheid te hebben gekregen.

De richtlijn schrijft het gebruik voor van genormaliseerde zendsystemen voor digitale televisie. Wat de voorwaardelijke toegang tot digitale betaaltelevisie betreft bepaalt zij ook dat in alle betreffende consumentenapparatuur een descrambler moet zijn ingebouwd die in overeenstemming is met het gemeenschappelijk Europees scramblingstelsel, en dat exploitanten van voorwaardelijke toegangssystemen hun diensten tegen eerlijke en niet-discriminerende voorwaarden aan omroepen moeten aanbieden.

De richtlijn geeft de grote lijnen aan, die door de Lid-Staten gevolgd moeten worden. Zij moest door de Lid-Staten worden geïmplementeerd, en de nodige nadere bepalingen dienden vóór 23 augustus te zijn vastgesteld.

De nu volgende antwoorden op de vragen van het geachte Parlementslid dienen tegen deze achtergrond beschouwd te worden.

Spanje moet wettelijke maatregelen vaststellen om de richtlijn te implementeren. Het is natuurlijk wenselijk dat dit ruim voor de invoering van de markt van digitale televisiediensten gedaan wordt. Zoals reeds gezegd moest dit vóór 23 augustus gebeurd zijn.

De eisen dat er gemeenschappelijke scramblingssystemen moeten worden gebruikt en dat de relatie tussen voorwaardelijke toegangverleners en omroepen gebaseerd moet zijn op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden vormen de grondslag voor de garantie dat alle verleners van betaaltelevisiediensten hun programma aan alle consumenten kunnen leveren.

Wanneer de verschillende nationale implementatiemaatregelen zijn medegedeeld, controleert de Commissie of zij in overeenstemming zijn met de bepalingen van de richtlijn en brengt zij verslag uit aan het Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité.

(97/C 217/203)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0251/97

van Giovanni Burtone (PPE) aan de Commissie

(4 februari 1997)

Betreft: De zeer ernstige situatie bij de Italiaanse melkproducenten

De Italiaanse melkproducenten bevinden zich in een zeer ernstige situatie wegens het aan Italië toegewezen melkquotum dat nog steeds niet, evenmin als vroeger, op enigerlei wijze overeenkomt met de daadwerkelijke productiecapaciteit en de interne behoefte. Bij een jaarlijks verbruik nl. van 15.500.000 ton en een reële productie van meer dan 10.500.000 ton is Italië een quotum van nauwelijks 9,9 miljoen ton toegewezen.

Ondanks krachtige maatregelen voor de rationalisatie van de sector, die de Raad en de Commissie welbekend zijn, was het niet mogelijk de daadwerkelijke productie binnen het quotum te krijgen. Derhalve is een extra heffing opgelegd aan de 15.000 producenten die er niet in slaagden binnen het voor hen vastgestelde plafond te blijven. Het merendeel van hen kan echter de boete niet betalen zonder dat hun bedrijf bankroet gaat, met rampzalige gevolgen voor de sociale structuur, het natuurlijke milieu en vooral voor de duizenden gezinnen die met deze activiteit in hun onderhoud voorzien.

De betrokken landbouwendernemers zijn woedend, zij vinden dat zij ten onrechte worden gestraft voor het hun land toegewezen quotum dat onvoldoende is.

Kan de Commissie naar aanleiding hiervan mededelen:

- a) of zij het niet billijk en noodzakelijk acht het Italiaanse melkquotum met tenminste 600.000 ton te verhogen, met terugwerkende kracht tot het verkoopseizoen 1995/1996,
- b) of zij niet meent, mocht de terugwerkende kracht onmogelijk zijn, dat zij moet toelaten dat de bevoegde autoriteiten maatregelen treffen voor steun en concessionele leningen om de extra heffing die verschuldigd is voor het verkoopseizoen 1995/1996 te kunnen betalen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(17 februari 1997)

Volgens de Commissie zijn bij de in de periode 1992-1995 uitgevoerde missies garanties verkregen dat de regeling inzake de melkquota effectief wordt uitgevoerd. De Commissie heeft daarop aan de Raad voorgesteld om het Italiaanse quotum definitief met 900.000 ton te verhogen. De betaling van de extra heffing door producenten die hun quotum overschrijden, is als afschrikingsmiddel om verhoging van de productie tegen te gaan, het basiselement van de regeling.

De Commissie wijst erop dat de totale gegarandeerde hoeveelheid per Lid-Staat in 1984 is vastgesteld op basis van de in 1981 geproduceerde hoeveelheden, behalve voor Italië en Ierland, waarvoor het voor die landen gunstiger cijfer van het jaar 1983 in aanmerking is genomen. Bovendien heeft de Raad in 1993 besloten om aan Italië een extra hoeveelheid van 900.000 ton toe te wijzen. Bij de toewijzing van de individuele hoeveelheden aan de Italiaanse producenten is het melkprijsjaar 1988/1989 als referentiejaar aangehouden. De betrokken gegevens zijn gecorrigeerd aan de hand van de in het melkprijsjaar 1991/1992 geleverde hoeveelheden ingeval die hoger waren dan in voornoemd referentiejaar. Gezien de stijging van de melkgift is dit een aanzienlijk voordeel.

Ten aanzien van het verzoek van het geachte Parlements lid is de Commissie van mening dat het, gezien de marktsituatie, onmogelijk is om het Italiaanse quotum te verhogen zonder overeenkomstige verlaging van het quotum van de overige Lid-Staten. Als namelijk het Italiaanse quotum werd verhoogd zou een grotere hoeveelheid zuivelproducten op de Europese markt komen, wat tot een stijging van de interventie-aankopen van boter of magere-melkpoeder zou kunnen leiden. Ook op de kaasmarkt zouden zich extra moeilijkheden kunnen voordoen.

Ingeval de Italiaanse autoriteiten besluiten nationale maatregelen te nemen om de situatie van de producenten die de extra heffing moeten betalen te verbeteren, zal de Commissie die maatregelen aan het Gemeenschapsrecht toetsen.

Wat ten slotte de grond van de zaak betreft, kan de kwestie van het niveau van het Italiaanse quotum eigenlijk alleen in de context van een algemeen beraad over de zuivelbeleid adequaat worden behandeld.

(97/C 217/204)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0252/97

van Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie

(7 februari 1997)

Betreft: Herstructurering van de veterinaire diensten van de Commissie

Volgens de inlichtingen die aan het Europees Parlement zijn verstrekt gaat de Commissie grote herstructureeringen doorvoeren in haar veterinaire diensten, waarvan een deel zal worden ondergebracht in DG XXIV, terwijl de onderzoekswerkzaamheden, bijvoorbeeld inzake BSE, onder de bevoegdheid van DG XII enz. blijven.

Kan de Commissie meedelen waarop zij de noodzaak van deze veranderingen baseert; heeft zij alle mogelijkheden en bevoegdheden waarover zij beschikt in haar diverse diensten aangewend en heeft zij gezorgd voor een bevredigende coördinatie van haar diensten die zich zullen gaan bezighouden met hetzelfde onderwerp en die hetzelfde doel hebben, zoals bijvoorbeeld de bestrijding van BSE?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie

(11 maart 1997)

Naar aanleiding van de bovine spongiforme encefalopathie (BSE)-crisis in Europa, heeft de Commissie onlangs besloten haar diensten op het gebied van voedingsmiddelen en gezondheid te reorganiseren. Door een verbeterde organisatie in deze sectoren zal niet alleen de scheiding tussen de wetgevende taak van de Commissie en het beheer van haar wetenschappelijke comités worden gewaarborgd, maar ook de scheiding tussen wetgeving en controle en zullen doorzichtigheid en de verspreiding van gegevens worden uitgebreid. Het besluit van de Commissie volgt hoofdzakelijk op verzoeken van het Parlement, in het bijzonder die welke onlangs in het verslag inzake BSE van haar enquêtecommissie zijn ingediend. Ook zal door deze nieuwe organisatie worden gegarandeerd dat de bijdragen van de afzonderlijke diensten die zich bezig houden met verschillende aspecten van de kwestie beter gecoördineerd zal worden, zodat het personeelsbestand van de Commissie als geheel zo goed mogelijk gebruikt zal worden. Op politiek niveau zal de coördinatie worden uitgebreid door de oprichting van een groep van commissieleden voor gezondheidsvraagstukken, die door de Voorzitter zal worden voorgezeten. Deze schetste de nieuwe opzet gedetailleerd in zijn voorstellen aan het Parlement op 15 januari en 18 februari 1997.

(97/C 217/205)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0253/97
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie
(7 februari 1997)

Betreft: Aantasting van het milieu door de exploitatie van een steengroeve

In de plaats Aetidolakkos in het departement Chania op Kreta wordt sinds jaren een steengroeve geëxploiteerd waar systematisch de Griekse en Europese regelgeving betreffende dergelijke ondernemingen wordt overtreden.

De steengroeve bevindt zich namelijk 300 meter buiten de gemeente Macherá, aan de provinciale weg juist onder het punt vanwaar bovengenoemde gemeente haar water betreft; verder tast hij het milieu in de kloof van Hagios Nikolaos en in het bijzonder het oppervlakte- en grondwater, het microklimaat en het reliëf aldaar aan, terwijl er tevens klachten over ongelukken, schade aan monumenten en huizen, luchtvervuiling en geluidshinder zijn.

Kan de Commissie meedelen of en zo ja, welke maatregelen kunnen worden getroffen om een einde te maken aan de exploitatie van deze steengroeve; kan zij inlichtingen inwinnen bij de Griekse autoriteiten over de voorwaarden waaronder zij vergunning hebben verleend voor de exploitatie van de steengroeve in kwestie?

Antwoord van Mevrouw Bjerregaard namens de Commissie
(18 maart 1997)

Er bestaat geen specifieke wetgeving voor de exploitatie van steengroeven op Europees niveau.

Sinds de van kracht wording van Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten in juli 1985 moet voor dit type installatie een milieueffectrapportage worden gemaakt alvorens kan worden begonnen met de exploitatie, indien dit noodzakelijk wordt geacht door de autoriteiten na een eerste evaluatie van de eventuele gevolgen voor het milieu. Het is niet duidelijk of de steengroeve in kwestie reeds in bedrijf was voor 1988 of pas na deze datum. In ieder geval is de Commissie van mening, aangezien het hier gaat om een exploitatie die volgens het geachte parlementslid systematisch inbreuk maakt op de Griekse wetgeving, dat, voordat andere maatregelen worden genomen, het noodzakelijk is een beroep te doen op de Griekse justitie zodat een formeel advies over deze kwestie wordt gegeven.

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985

(97/C 217/206)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0257/97
van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie
(7 februari 1997)

Betreft: Toegang van burgers tot het Europese Hof van Justitie

Is de Commissie op de hoogte van moeilijkheden die Britse burgers wier juridische bijstand door de Britse autoriteiten is ingetrokken ondervinden om in een zaak die het Europees recht betreft door te procederen tot het Hof van Justitie?

Welke bevoegdheden heeft de Commissie met betrekking tot deze kwestie?

Hoe kan de Europese Unie ervoor zorgen dat burgers die niet over de financiële middelen beschikken om een dergelijke rechtsgang te bekostigen toch volledige toegang hebben tot de juridische beroepsmogelijkheid die het Hof biedt?

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie
(12 maart 1997)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar haar antwoord op schriftelijke vraag E-3524/96 van mevrouw De Esteban Martin ⁽¹⁾.

Bovendien wijst de Commissie erop dat het reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie (artikel 76 en artikelen 4 en 5 van het Additioneel reglement) en het reglement voor de procesvoering van het Gerecht van eerste aanleg (regels 94 en 97) ⁽²⁾ dezelfde bepalingen bevatten voor kosteloze rechtsbijstand onder bepaalde voorwaarden. Het is echter moeilijk aan te nemen dat iemand die aan deze voorwaarden voldoet een zaak bij het Hof van Justitie aanhangig zou maken zonder eerst kosteloze rechtsbijstand te hebben verkregen uit hoofde van de nationale wetgeving. Deze kosteloze bijstand kan vervolgens ook worden verleend voor bepaalde procedures bij het Hof van Justitie ⁽³⁾.

⁽¹⁾ PB C 186 van 18.6.1997, blz. 105.

⁽²⁾ PB L 136, 30.5.1991.

⁽³⁾ Zie de Engelse Zaak R. tegen Marlborough Street Stipendiary Magistrate, ex parte Bouchereau 1977 3 All ER 365 (Divisional Court of Queen's Bench, 17 januari 1997); Zaak 30/77 van 27 oktober 1977, Jurispr. blz. 1-2000-20281.

(97/C 217/207)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0260/97

van **Richard Howitt (PSE)** aan de Commissie

(7 februari 1997)

Betreft: Follow-up van de Zero Tolerance-campagne in Thurrock (VK)

Sluit de Commissie zich aan bij de felicitaties aan de crisislijn voor verkrachting en incest in South Essex, die momenteel een zogeheten „Zero Tolerance”-campagne voert die tot doel heeft de bewustwording met betrekking tot geweld van mannen tegen vrouwen te vergroten? Wat zijn de mogelijkheden om de resultaten van de campagne in de besluitvorming in Europa in de toekomst te verwerken en op welke wijze zou via het actieprogramma voor vrouwen of andere bronnen financiële steun kunnen worden verleend voor de follow-up van deze uitstekende lokale campagne?

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie

(12 maart 1997)

De Commissie is voorstander van nationale of lokale initiatieven om het publiek bewust te maken van het vraagstuk van de preventie en bestrijding van de verschillende vormen van seksueel geweld. Bijgevolg is zij verheugd over de in Thurrock (South Essex) gelanceerde „zero tolerance-campagne”, waarnaar het geachte Parlementslid verwijst.

De Commissie wijst erop dat in het kader van de begroting 1997 op initiatief van het Europees Parlement een nieuwe begrotingslijn B3-4109 is opgenomen ter financiering van de maatregelen ter bestrijding van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen. Dank zij deze begrotingslijn kan de Commissie met name steun geven voor preventieve acties en proefprojecten door subsidies toe te kennen aan niet-gouvernementele organisaties of aan vrijwilligersorganisaties die deze doelstellingen nastreven en die aan bepaalde criteria beantwoorden, zoals de Europese dimensie van de beoogde initiatieven.

(97/C 217/208)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0261/97

van **Richard Howitt (PSE)** aan de Commissie

(7 februari 1997)

Betreft: Herscholing van werknemers uit de publieke sector in structuurprogramma's in het kader van ADAPT en Doelstelling 4

Kan de Commissie in verband met uitspraken die zijn gedaan tijdens een recente conferentie van bij de vakbond UNISON uit het oosten van het VK aangesloten werknemers uit de publieke sector bevestigen dat er „huisregels” bestaan die financiering door de Commissie van herscholing van werknemers uit de publieke sector in het kader van EU-structuurfondsprogramma's verbieden?

Is de Commissie van mening dat de publieke sector onderhevig is geweest aan dezelfde financiële druk als de particuliere sector en is zij voornemens ervoor te zorgen dat toekomstige programma's in het kader van ADAPT en Doelstelling 4 volledig beschikbaar zijn voor herscholing van werknemers uit de publieke sector?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(21 maart 1997)*

In de verordeningen die door de Raad werden goedgekeurd op 20 juli 1993 ⁽¹⁾ werd algemeen vastgelegd wat in aanmerking komt voor financiering als onderdeel van programma's die medegefinancierd worden door de Structuurfondsen. Hoe die verordeningen worden geïnterpreteerd met betrekking tot de specifieke situatie in elke lidstaat is een zaak van onderhandelingen tussen de Commissie en de nationale autoriteiten.

In sommige lidstaten is de financiering van de scholing of omscholing van werknemers in de openbare sector in het kader van operationele programma's voor doelstelling 4 en ADAPT onder bepaalde voorwaarden goedgekeurd. De Commissie heeft begrepen dat het operationeel programma voor doelstelling 4 in het Verenigd Koninkrijk later dit jaar zal worden voorgelegd. Het ADAPT-programma voor het Verenigd Koninkrijk heeft als voornaamste punt het scholen of omscholen van het management en de werknemers in ondernemingen met ten hoogste 50 werknemers of in instellingen of organisaties die steun verlenen aan zulke ondernemingen. Werknemers in de openbare sector zijn geen directe doelgroep.

⁽¹⁾ PB L 193, 31.7.1993.

(97/C 217/209)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0263/97**van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie***(7 februari 1997)*

Betreft: Toezicht op de internationale wapenhandel

Welke stappen is de Commissie in het licht van het bestaande KONVER-programma voor de omschakeling van militaire bases en de wapenindustrie alsook gezien de gezamenlijke aankoop van militaire uitrusting door diverse lidstaten voornemens te ondernemen om bij te dragen tot scherpere controlemaatregelen voor wapenverkoop door EU-lidstaten aan derde landen?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie*(10 maart 1997)*

In Europa liep het beleid in de Lid-Staten op het gebied van wapenuitvoer van oudsher sterk uiteen. Bovendien vonden evaluaties van het risico van de uitvoer naar bepaalde bestemmingen, gekoppeld aan overwegingen inzake buitenlands beleid, van oudsher plaats op nationale basis. De Lid-Staten zijn er derhalve van uitgegaan dat deze kwesties onder Artikel 223 van het EG-Verdrag vallen.

Het beleid van de Lid-Staten inzake wapenuitvoer en de controle hierop wordt momenteel onderzocht in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheid sbeleid met het oog op de onderlinge aanpassing van de praktijken van de Lid-Staten. Er werd vooruitgang geboekt door de vaststelling van acht criteria voor het beleid inzake wapenuitvoer en de interpretatie ervan door de Lid-Staten.

In haar mededeling „Uitdagingen voor de Europese defensie-industrie, een bijdrage voor actie op Europees niveau” ⁽¹⁾ is de Commissie voorstander van een graduele aanpak. Als eerste stap dient gestreefd te worden naar een uitwisseling van informatie op regelmatige basis tussen de Lid-Staten (soort uitgevoerd materiaal en hoeveelheden, bestemming en aanwending). Nadien dient te worden gestreefd naar de opzet van een operationeel systeem dat ten doel heeft distorsies tussen de verschillende handelwijzen van de Lid-Staten weg te werken. Deze mededeling wordt momenteel in de Raad en in het Parlement besproken.

In verband met het KONVER-initiatief van de Commissie zij erop gewezen dat dit een speciaal instrument is van de structuurfondsen dat bijdraagt tot de toepassing van het regionaal beleid van de Commissie en niet bedoeld is om één specifieke industriesector te steunen. Het heeft ten doel de diversifiëring van de economische activiteiten te versnellen in regio's die afhankelijk zijn van de defensie sector, o.a. door omschakeling van de economische activiteiten die met deze sector verband houden, hetgeen tot een vermindering van deze afhankelijkheid leidt, en de aanpassing van commercieel levensvatbare bedrijven in alle sectoren van de industriële activiteit aan te moedigen.

⁽¹⁾ COM(96) 10 def.

(97/C 217/210)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0264/97
van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie
(7 februari 1997)

Betreft: Scholingsmogelijkheden voor toekomstige coöperatieve bedrijven in South Essex

Zijn de Commissie voorbeelden bekend van projecten in het kader waarvan steun is verleend ten behoeve van scholing voor op te richten coöperatieve bedrijven op lokaal niveau in de EU, of heeft zijzelf ooit dergelijke steun verleend?

Kan de Commissie voorts aangeven hoe het geplande scholingsprogramma van de Essex Cooperative Development Agency transnationale contacten kan leggen met zulke projecten en welke financiële ondersteuning van de zijde van de EU hiervoor beschikbaar is?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(25 maart 1997)

Coöperatieve bedrijven worden gesteund door een verscheidenheid van communautaire programma's. De communautaire initiatieven ADAPT en Employment vormen het belangrijkste middel om steun aan transnationale opleidings samenwerking uit de Structuurfondsen toe te kennen.

Meer bijzonderheden over deze twee programma's worden rechtstreeks aan de geachte afgevaardigde en aan het Secretariaat van het Parlement toegezonden. Inlichtingen over hoe men in het Verenigd Koninkrijk subsidies voor deze programma's moet aanvragen zijn ook in deze verslagen opgenomen.

Er bestaan ook netwerken als Aries, die coöperatieve opleidingsorganisaties kunnen helpen bij het zoeken naar partners.

(97/C 217/211)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0266/97
van Bernie Malone (PSE) aan de Commissie
(7 februari 1997)

Betreft: Discriminatie van niet-praktiserende leraren door het Ministerie van Onderwijs in Ierland

Is de Commissie ervan op de hoogte dat niet-praktiserende leraren ervan worden weerhouden te solliciteren op de post van directeur bij het Development of Education Centre Network in Ierland, dat mede gefinancierd wordt door het Europees Sociaal Fonds, en dat het ministerie ook het gelijke-kansenbeleid van de EU schendt doordat het Ierse en Europese burgers die in andere EU-lidstaten werken discrimineert?

Welke stappen is de Commissie voornemens te ondernemen om deze kwestie recht te zetten?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(1 april 1997)

De Commissie werd ingelicht over de aanwervingscriteria voor de functie van directeur bij het Development of Education Centre Network, dat subsidie van het Europees Sociaal Fonds (ESF) ontvangt.

Volgens de aan de Commissie verstrekte informatie bevatten de criteria voor die functie geen discriminerende voorwaarde die rechtstreeks of onrechtstreeks op de nationaliteit is gebaseerd. Verder is de Commissie niet van oordeel dat de selectiecriteria voor zulke functies, met inbegrip van de voorwaarde dat de kandidaten praktiserende leraren moeten zijn, buiten proportie zijn of strijdig met de doelstellingen van het ESF.

(97/C 217/212)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0267/97
van Carmen Fraga Estévez (PPE) aan de Commissie
(7 februari 1997)

Betreft: Invoer van rijst in de Gemeenschap

De grootscheepse invoer van rijst uit derde landen betekent een onhoudbare situatie voor de rijstsector van de Gemeenschap; gedurende het laatste verkoopjaar werden in de Gemeenschap meer dan 212.000 ton bewerkte rijst ingevoerd en de hoeveelheden ingevoerde rijst gedurende de eerste drie maanden van het nieuwe verkoopseizoen geven een sterke stijging te zien. In de Gemeenschap wordt momenteel het grootste gedeelte van de productie niet meer verkocht.

Daarom hebben de rijstproducenten van de Gemeenschap verzocht om toepassing van de vrijwaringsclausule, hetgeen Italië formeel reeds heeft gedaan.

Is de Commissie niet van mening dat de situatie op de markt van dien aard is dat deze vrijwaringsclausule kan worden toegepast?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(12 maart 1997)

De door Italië en Spanje gevraagde toepassing van de vrijwaringsclausule is vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 21/97 van de Commissie van 8 januari 1997 tot vaststelling van vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van de invoer van rijst van oorsprong uit de landen en gebieden overzee ⁽¹⁾. Deze maatregel is erop gericht de omvang van de uit deze landen ingevoerde hoeveelheden te beperken en zo het effect van de invoer tegen nulrecht op de afzet van Indica-rijst uit de Gemeenschap te verminderen. In het kader van deze maatregel is vastgesteld dat tot en met 30 april 1997 maximaal 42 650 ton equivalent gedopte rijst vrij van douanerechten mag worden ingevoerd.

Teneinde rekening te houden met de natuurramp die op het eiland Montserrat heeft plaatsgevonden, heeft de Raad de verordening van de Commissie vervangen en de hoeveelheid voor Montserrat en de Turks- en Caicoseilanden samen verhoogd tot 8 000 ton (Verordening (EG) nr. 304/97 van 17 februari 1997 ⁽²⁾).

⁽¹⁾ PB L 5 van 9.1.1997.

⁽²⁾ PB L 51 van 21.2.1997.

(97/C 217/213)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0268/97
van Carmen Fraga Estévez (PPE) aan de Commissie
(7 februari 1997)

Betreft: Beheer van de rijstcontingenten

Kan de Commissie in verband met de onderhandelde contingenten overeenkomstig artikel XXIV, paragraaf 6 van de GATT met betrekking tot de aan de Verenigde Staten toegekende hoeveelheden mededelen welk organisme zich bezighoudt met het beheer van de quota voor de Verenigde Staten en of deze organisatie de doorzichtigheid van het beheer garandeert?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(4 maart 1997)

In Verordening (EG) nr. 1522/96 van de Raad van 24 juli 1996 inzake de opening en de wijze van beheer van bepaalde tariefcontingenten voor de invoer van rijst en breukrijst ⁽¹⁾ is bepaald dat de invoer van rijst uit de Verenigde Staten pas na afloop van de huidige onderhandelingen kan worden toegestaan. Deze onderhandelingen zijn echter nog niet afgerond, zodat uit de VS nog geen rijst is ingevoerd in het kader van het in de bovengenoemde verordening vastgestelde contingent.

⁽¹⁾ PB L 190 van 31.7.1996.

(97/C 217/214)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0270/97
van Carmen Fraga Estévez (PPE) aan de Commissie
(7 februari 1997)

Betreft: Export van rijst uit de Gemeenschap

De maxima voor de gesubventioneerde uitvoer die door de GATT zijn vastgesteld zijn voor dit verkoopseizoen totaal onvoldoende vergeleken met de eisen van de rijstsector. In het afgelopen verkoopseizoen werden de vastgestelde hoeveelheden noch de beschikbare kredieten volledig gebruikt omdat het niet noodzakelijk was een voordelige commercialisatie van het product te bereiken. Daarom zijn er nog 75.000 ton over die, gevoegd bij de te verwachten hoeveelheid voor dit verkoopseizoen, de markt aanzienlijk kunnen verbeteren. Kan de Commissie mededelen of zij het niet wenselijk acht het krediet van 75.000 ton te voegen bij de maximaal vastgestelde hoeveelheid voor het lopende verkoopseizoen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(4 maart 1997)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-0020/97 van de heer Arias Cañete ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 72.

(97/C 217/215)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0272/97
van Carmen Fraga Estévez (PPE) aan de Commissie
(7 februari 1997)

Betreft: Tonijn en tonijnconserven uit de ACS-landen

Kan de Commissie, gezien het preferentiële handelstelsel van de EU met de ACS-landen wat betreft tonijn en tonijnconserven, mededelen hoe de ontwikkeling is geweest van de uitvoer naar de EU en naar Frankrijk in het bijzonder, van tonijn en tonijnconserven gedurende de periode 1986 tot en met 1995?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie
(19 maart 1997)

De tabel die het geachte Parlementslid alsmede het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks is toegezonden toont, met ingang van 1988, de waarde en het gewicht aan van de invoer van tonijn in blik van oorsprong uit de landen van Afrika, de Caraïben en de Stille Zuidzee (ACS), in de Gemeenschap enerzijds en Frankrijk anderzijds.

Uit deze tabel blijkt dat de invoer van tonijn voortdurend stijgt en dat het aantal ton bijna verdubbeld is tussen 1988 en 1995. In de Gemeenschap is Frankrijk de voornaamste importeur; tonijn in blik, ingevoerd uit de ACS-landen bedroeg in 1995 2% van de totale handel met de ACS-landen..

(97/C 217/216)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0276/97
van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: Huidige situatie in de visconservenindustrie in de EU

Kan de Commissie nadere gegevens verschaffen over de huidige situatie in de visconservenindustrie van de Gemeenschap (huidige productie, productiecapaciteit, aantal ondernemingen, werkgelegenheid, enz.)?

Kan de Commissie gegevens verstrekken over de situatie van de herstructurering van de visconservenindustrie die thans in de grote productielanden als Frankrijk, Italië, Portugal en Spanje plaatsvindt?

Wat zijn de prognoses van de Commissie wat betreft de steun aan de visconservenindustrie wanneer de huidige steun voor de periode 1994 tot en met 1999 afloopt?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(13 maart 1997)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar de antwoorden die de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-3504/96 van de heer Arias Cañete ⁽¹⁾ en op zijn schriftelijke vraag E-3987/96 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB C 186 van 18.6.1997, blz. 98.

⁽²⁾ PB C 186 van 18.6.1997, blz. 154.

(97/C 217/217)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0277/97

van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie

(13 februari 1997)

Betreft: Marinebiotoxische stoffen in producten van de zee

Hoe ziet het mechanisme van de Commissie eruit om een nieuwe analytische methode in te voeren in het communautaire recht voor het controleren op de aanwezigheid van eventuele marinebiotoxische stoffen in producten van de zee?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(27 februari 1997)

In artikel 11 van Richtlijn 91/492/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van levende tweekleppige weekdieren ⁽¹⁾ is bepaald dat de hoofdstukken van de bijlage, die onder andere bepalingen bevatten betreffende de controle op mariene biotoxines, op voorstel van de Commissie door de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen kunnen worden gewijzigd.

In hoofdstuk V van de bijlage bij deze richtlijn is evenwel bepaald dat, wanneer uit wetenschappelijke gegevens blijkt dat andere gezondheidscontroles dienen te worden ingevoerd of dat de in dat hoofdstuk vermelde parameters moeten worden gewijzigd met het oog op de bescherming van de volksgezondheid, de maatregelen daarvoor door de Commissie overeenkomstig de procedure van het Permanent Veterinair Comité worden vastgesteld. Wanneer de Commissie voorstellen moet formuleren om nieuwe onderzoeksmethoden in de communautaire wetgeving op te nemen, wordt zij daarin op wetenschappelijk gebied bijgestaan door het communautaire referentielaboratorium voor mariene biotoxines in Vigo, dat voor deze taak is aangewezen bij Beschikking 93/383/EEG van de Raad van 14 juni 1993 met betrekking tot de referentielaboratoria voor de controle op mariene biotoxines ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB L 268 van 24.9.1991.

⁽²⁾ PB L 166 van 8.7.1993.

(97/C 217/218)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0278/97

van Yvan Blot (NI) aan de Commissie

(13 februari 1997)

Betreft: Bescherming van tabakstellers in de Elzas

In een groot aantal regio's draagt de tabak bij tot de instandhouding van een actieve boerenbevolking. Dit is ook het geval in de Elzas, de op een na belangrijkste tabaksstreek van Frankrijk. Alleen al in het departement Bas-Rhin zijn ondanks een afname van de in deze sector werkzame boerenbevolking nog 600 tabakstellers werkzaam.

De tabakstellers in de Elzas hebben zich aangepast aan de markt en de Europese regelgeving (bepanking van het teergehalte) en zij zijn overgeschakeld op variëteiten waarnaar een grotere vraag bestaat, zonder echter hun quota te overschrijden.

Welke maatregelen is de Europese Commissie, als hoedster van de Verdragen en het beginsel van communautaire preferentie, voornemens te treffen om te voorkomen dat de Europese tabakstellers, die slechts voorzien in 30% van de behoefte van de tabaksindustrie, worden benadeeld?

Is de Commissie voornemens tegen de oneerlijke concurrentie van dumprijzen hanterende derde landen op te treden door het vaststellen van een contingenteringsregeling, door het vaststellen van minimum-invoerprijzen of door gebruik te maken van de vrijwaringsclausule in het geval van verstoring van de communautaire markt, hetgeen momenteel het geval is?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(28 februari 1997)

De Commissie kan het geachte parlementslid bevestigen dat zij zich volledig bewust is van de belangrijke plaats die de tabaksteelt in bepaalde Europese regio's inneemt in de economie en op het platteland. Bovendien is aan dit aspect van de tabaksteelt een wezenlijk deel van het door de Commissie aan Parlement en Raad voorgelegde rapport over de gemeenschappelijke ordening van de tabaksmarkt gewijd.

Verder kan de Commissie het geachte parlementslid medelen dat, voor zover haar bekend is, momenteel niet is voldaan aan de voorwaarden om een vrijwaringsclausule voor de tabaksmarkt toe te passen. Voorts is de Commissie, in verband met de internationale verplichtingen, niet voornemens om maatregelen te nemen ter beperking van het handelsverkeer met derde landen.

(97/C 217/219)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0289/97

van José Pomés Ruiz (PPE) aan de Commissie

(13 februari 1997)

Betreft: Kredietlijnen en steunprojecten aan micro-, kleine en middelgrote ondernemingen

De steller van deze vraag heeft een eerste pagina ontvangen van een beoordelingsverslag waarin wordt gesproken over de verdeling van de begrotingsmiddelen van de EU met betrekking tot de steun van de behoeftige landen.

In bedoeld verslag betreft het de beoordeling van de aan Midden-Amerika verleende steun welke beoordeling werd uitgevoerd door DG VIII, beoordelingseenheid.

Kan de Commissie nadere mededeling doen over genoemde verslagen?

Kan de Commissie eveneens mededelen of er meer dergelijke verslagen zijn over andere gebieden die in ontwikkeling zijn? Zo ja, kan de Commissie mededelen welke gebieden dit zijn?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie

(7 maart 1997)

Het geachte Parlementslid verwijst naar het verslag over de thematische evaluatie van de door de Gemeenschap in Latijns-Amerika gefinancierde acties op het gebied van kredietlijnen, micro-, kleine en middelgrote ondernemingen.

Deze evaluatie vond plaats in de periode 1995 – 1996 en had betrekking op geheel Latijns-Amerika over een periode van tien jaar. Het syntheseverslag wordt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegestuurd.

Er bestaat een soortgelijk verslag betreffende Afrika met als titel: "Evaluatie van de kredietlijnen en steunprojecten voor kleine en middelgrote ondernemingen", dat eveneens toegestuurd wordt.

Andere thematische evaluaties zoals voor plattelandsontwikkeling en landbouwhervorming, alsmede algemene evaluaties (Bolivië, Chili, Guatemala) in verband met Latijns-Amerika kwamen in de loop van de laatste drie jaren tot stand.

(97/C 217/220)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0292/97
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: Visserij

Op het gebied van het gemeenschappelijk visserijbeleid maakt besluit 89/631/EEG ⁽¹⁾ van de Raad met ingang van 1991 de financiering van Gemeenschapswege mogelijk van door de lidstaten verrichte investeringen met het oog op de controle op de visserij. Op 31 december 1995 bedroegen de vastleggingen hiervoor 119 miljoen ecu.

Krachtens genoemd besluit neemt de Gemeenschap bepaalde door de lidstaten verrichte controleuitgaven voor haar rekening, wanneer de lasten van de controletaak niet evenredig zijn met de financiële mogelijkheden en het voordeel dat de betrokken lidstaat hierbij heeft.

De Commissie heeft evenwel geen enkel duidelijk criterium vastgesteld om vast te stellen welke lidstaten aanspraak kunnen maken op deze communautaire steun, noch om de hoogte van de steun vast te stellen. De Commissie heeft stelselmatig het maximumpercentage van 50% toegekend, ook wanneer de hiermee gefinancierde uitrusting niet exclusief voor de controle op de visserij bestemd was. De Commissie heeft evenmin de kosten-batenverhouding van de voorgestelde investeringen beoordeeld, met name ook wanneer er sprake was van zeer kostbare controlemiddelen, zoals vliegtuigen.

Bij de jaarlijkse besluiten tot verlening van de financiële steun draagt de Commissie de plicht om rekening te houden met het voorafgaande gebruik van deze middelen en de opvoering van de doelmatigheid van de nationale controlemiddelen. Dit is niet met de vereiste zorgvuldigheid gedaan: in verschillende lidstaten hebben de investeringsprogramma's ernstige vertragingen ondervonden of zijn zij zelfs gedeeltelijk opgegeven.

Verder heeft de Commissie niet van nabij toezicht gehouden op de daadwerkelijke oplegging van voldoende strenge strafmaatregelen tegen schepen die in overtreding waren.

Ik zou daarom willen vragen: Wat denkt de Commissie in de toekomst te doen om doelmatige controles te verzekeren bij het toezicht op de visserij, aangezien deze controles in het verleden het nodige te wensen over hebben gelaten?

⁽¹⁾ PB L 364 van 14.12.1989, blz. 64.

Antwoord van Mw Bonino namens de Commissie
(5 maart 1997)

De opmerkingen van het geachte Parlementslid zijn identiek aan die welke de Rekenkamer heeft gemaakt in hoofdstuk 4 „Gemeenschappelijk visserij- en zeebeleid” van het Jaarverslag over het begrotingsjaar 1995 ⁽¹⁾.

Het geachte Parlementslid wordt dan ook verzocht kennis te nemen van de antwoorden van de Commissie die bij dat verslag zijn gevoegd.

⁽¹⁾ PB C 340 van 12.11.1996.

(97/C 217/221)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0294/97
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: BTW-opbrengsten

Het constateren van door de lidstaten begane overtredingen op het gemeenschappelijk BTW-stelsel speelt een belangrijke rol bij het garanderen van een juiste verdeling van de lasten van de eigen middelen der Gemeenschap. Daarom zou er over het algemeen naar iedere overtreding een onderzoek moeten worden ingesteld, opdat de betrokken eigen middelen onmiddellijk op de lidstaten worden verhaald. Ook moet de mogelijkheid niet worden uitgesloten interest in rekening te brengen in geval van achterstanden.

In samenwerking met enkele nationale controleinstellingen heeft de Rekenkamer een onderzoek ingesteld naar de gevolgen van de afschaffing van de controles aan de binnengrenzen.

Kan de Commissie mededelen of de daling van de BTW-opbrengsten in 1993 met 5-6%, een verschijnsel dat aan de hand van de beschikbare gegevens niet toereikend kan worden verklaard, misschien niet het gevolg kan zijn van een toegenomen belastingontwijking?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(11 maart 1997)

De Commissie heeft in haar antwoord op de opmerkingen van de Rekenkamer in zijn jaarverslag over het begrotingsjaar 1995 ⁽¹⁾ ten aanzien van de eigen middelen uit btw-opbrengsten, opgemerkt, dat de feitelijke btw-opbrengst voor 1993 in grote lijnen overeenkwam met de ramingen van de Lid-Staten. Deze ramingen voor 1993 waren naar beneden bijgesteld, omdat de Lid-Staten van te voren wisten dat er een aantal eenmalige tegenvallers zouden zijn. De Commissie heeft voorts benadrukt dat de opmerkingen van de Rekenkamer uitsluitend betrekking hadden op 1993 en niet op de inkomsten daarna. Hoewel de tegenvallende inkomsten niet geheel konden worden toegeschreven aan de teleurstellende btw-opbrengst, was duidelijk dat het niet om een blijvende ontwikkeling ging en dat de tegenvaller dus niet mocht worden toegeschreven aan een zwak punt in het inningssysteem.

Voor nadere informatie over het antwoord van de Commissie op de opmerkingen van de Rekenkamer in deze zaak wordt geacht Parlementslid verzocht het verslag van de Rekenkamer te raadplegen.

⁽¹⁾ PB C 340 van 12.11.1996

(97/C 217/222)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0297/97

van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie

(13 februari 1997)

Betreft: Deense feta-kaas

Denemarken is de belangrijkste producent en exporteur van feta-kaas, bereid uit koeienmelk. Voor de uitvoer van dit product, voor een groot deel naar Iran, kon worden geprofiteerd van exportrestituties ten laste van de communautaire begroting ten bedrage van ca. 480 miljoen ecu over de periode 1989-1994.

Om voor deze restituties in aanmerking te komen, moet feta-kaas voldoen aan bepaalde criteria, waarop de Deense autoriteiten toezicht moeten uitoefenen. De restituties zouden b.v. niet moeten worden toegekend wanneer er sprake is van een te hoog watergehalte of een veel te laag vetgehalte.

Bij controles in de periode juni 1989 — juni 1995 werd vastgesteld dat in tenminste 3,3% van de gevallen het water- en vetgehalte niet aan de gestelde criteria beantwoordt, hetgeen betekent dat een bedrag van 16 miljoen ecu aan restituties ten onrechte werd uitgekeerd.

Kan de Commissie mededelen welke stappen zij denkt te ondernemen ten opzichte van de Deense autoriteiten, die klaarblijkelijk geen enkele aanstalte maken met het terugvorderen van de ten onrechte verleende exportrestituties voor feta-kaas?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(4 maart 1997)

Naar aanleiding van het Verslag van de Rekenkamer ⁽¹⁾ is een onderzoek ingesteld in het kader van de financiering door het EOGFL van de restituties bij uitvoer van de betrokken kaas die aan deze instntie in rekening worden gebracht.

Bij de uitvoering van dat onderzoek heeft de Commissie met name gebruik gemaakt van een door de Deense autoriteiten opgestelde database met de geproduceerde partijen feta die kwalitatief niet aan de vastgestelde normen voldeden. Aan de hand van de aldus ingewonnen gegevens is het eindgebruik van de betrokken partijen kaas nagegaan. In geval van uitvoer kan de restitutie, op grond van artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 729/70, niet voor rekening komen van het EOGFL. Dat is de inzet van de lopende procedure, die moet uitmonden in een financiële correctie die zal worden verwerkt in de goedkeuringsbeschikking over de rekeningen van het EOGFL voor het begrotingsjaar 1994.

De Commissie heeft bij haar contacten met de Deense autoriteiten over dit dossier niets geconstateerd van een negatieve houding. Het probleem in het begin was dat, volgens de juridische interpretatie van Denemarken, elke in een fase vóór de uitvoerprocedure uitgevoerde controle niet als basis mocht dienen voor de beoordeling van het recht op restitutie. Met name de precisering die is aangebracht in de definitie ^(?) van de documenten die bij de achteraf uitgevoerde administratieve controle in aanmerking moeten worden genomen, heeft de betrokken Lid-Staat ertoe gebracht zijn standpunt te wijzigen.

De wijzigingen die Denemarken heeft aangebracht in zijn nationale regeling voor de controle op de kwaliteit van naar Iran uit te voeren feta zouden (sedert de inwerkingtreding ervan op 11 maart 1996) de uitvoer van feta die niet aan de betrokken voorwaarden voldoet, onmogelijk moeten maken. De bedoelde controleprocedure zal bij een volgende controlebezoek in detail worden onderzocht.

⁽¹⁾ PB C 340 van 12.11.1996.

⁽²⁾ Artikel 1, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 4045/89 van de Raad van 21 december 1989 inzake de door de Lid-Staten uit te voeren controles op de verrichtingen in het kader van de financieringsregeling van de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw en houdende intrekking van Richtlijn 77/435/EEG — PB L 388 van 30.12.1989.

(97/C 217/223)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0299/97
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: Rijstbouwgebieden

In de afgelopen vijf jaar heeft de Rekenkamer onderzoeken ingesteld naar het beheer van de verschillende gemeenschappelijke marktordeningen en daarover verslagen uitgebracht.

Tijdens het debat over het te geven gevolg aan de in de jaarverslagen van de Rekenkamer over de jaren 1990, 1991 en 1992 gemaakte opmerkingen, hadden we ons voorgenomen vast te stellen of de Commissie haar beheer van en toezicht op de verschillende landbouwmarkten had verbeterd in het licht van deze opmerkingen.

De Raad had bovendien ingestemd met de conclusies van de Rekenkamer betreffende de oprichting van een kadaster van de rijstbouwgebieden. Op dit punt is evenwel geen enkele vooruitgang bereikt.

Kan de Commissie mededelen hoeveel tijd dit naar haar mening nog zal duren en welke stappen zij denkt te nemen om de betrokken lidstaten aan te manen meer spoed te betrachten bij de opstelling van een kadaster voor de rijstbouwgebieden?

(97/C 217/224)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0348/97
van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: GOM voor rijst: register van bebouwde oppervlakten

De Raad heeft in zijn aanbeveling over de kwijting voor 1992 de noodzaak erkend om een register voor de met rijst bebouwde oppervlakten in te stellen voor een verbetering van de controle op de kredieten die in het kader van de gemeenschappelijke ordening van markten voor rijst werden verleend.

Het Europees Parlement heeft in zijn besluit inzake de kwijting voor 1992 van 5 april 1995 ⁽¹⁾ gewezen op de noodzaak dat de lidstaten beschikken over een volledig kadaster.

In het Jaarverslag van de Rekenkamer over het begrotingsjaar 1995 wordt echter opgemerkt dat de Commissie nog niet is ingegaan op het verzoek van de Raad om een register in te stellen van met rijst bebouwde oppervlakten.

Wanneer denkt de Commissie te beginnen met de instelling van een dergelijk register?

⁽¹⁾ PB L 141 van 24.6.1995, blz. 51.

Gecombineerd Antwoord
van de heer Fischler namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-0299/97 en E-0348/97
(4 maart 1997)

Naar aanleiding van de hervorming van de gemeenschappelijke marktordening voor rijst is bij Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾

een gegarandeerd maximumareaal, het zogenaamde „basisareaal”, voor iedere rijstproducerende Lid-Staat vastgesteld. Vanaf het verkoopseizoen 1997/1998 wordt dit basisareaal, waarvan wordt uitgegaan om het compensatiebedrag voor de verlaging van de interventieprijs te berekenen, opgenomen in het geïntegreerde beheers- en controlesysteem dat is ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 3508/92 van de Raad van 27 november 1992 tot instelling van een geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen ⁽²⁾ en Verordening (EEG) nr. 3887/92 van de Commissie van 23 december 1992 houdende uitvoeringsbepalingen inzake het geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen ⁽³⁾.

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995.

⁽²⁾ PB L 355 van 5.12.1992.

⁽³⁾ PB L 391 van 31.12.1992.

(97/C 217/225)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0300/97
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: Katoen

In de afgelopen vijf jaar heeft de Rekenkamer onderzoeken ingesteld naar het beheer van de verschillende gemeenschappelijke marktordeningen en daarover verslagen uitgebracht.

Tijdens het debat over het te geven gevolg aan de in de jaarverslagen van de Rekenkamer over de jaren 1990, 1991 en 1992 gemaakte opmerkingen, hadden we ons voorgenomen vast te stellen of de Commissie haar beheer van en toezicht op de verschillende landbouwmarkten in het licht van deze opmerkingen had verbeterd.

Met betrekking tot de katoenmarkt hadden de Raad en het Parlement ingestemd met het advies van de Rekenkamer volgens hetwelk er doelmatige controlemaatregelen zouden moeten worden ingevoerd.

Kan de Commissie mededelen of de in het landbouwseizoen 1995-96 voor de katoenmarkt toegepaste controlemethoden de verwachte resultaten hebben opgeleverd, zodat een herhaling kon worden voorkomen van de grove ontsparingen die zich in de afgelopen jaren hebben voorgedaan?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(4 maart 1997)

Naar aanleiding van haar verbintenis om „zich met het oog op een billijk beheer op de specifieke problemen in de sector katoen te bezinnen” heeft de Commissie in maart 1995 een verslag over de toepassing van de steunregeling voor katoen ⁽¹⁾ bij de Raad ingediend. Op grond van dat verslag heeft de Raad besloten om de basisstructuur van de steunregeling te handhaven, maar er met ingang van het verkoopseizoen 1995/1996 de volgende aanpassingen in aan te brengen:

- afschaffing van de steun voor kleine producenten,
- nationale in plaats van de vroegere communautaire verantwoordelijkheid in het kader van het prijskorting-smechanisme,
- afschaffing van het maximumpercentage van de prijskorting en van de mogelijkheid om een gedeelte van de korting van het ene naar het andere verkoopseizoen door te schuiven,
- mogelijkheid om bepaalde in het kader van het geïntegreerde beheers- en controlesysteem vastgestelde controlemaatregelen toe te passen;
- instelling van een koppeling, per egreneringsbedrijf, van de aan het bedrijf geleverde hoeveelheden niet-geëgreeneerde katoen en de hoeveelheden geëgreeneerde katoen die het bedrijf verlaten.

De Commissie heeft niet alleen deze nieuwe regeling ingesteld, maar sedert eind 1994 ook deelgenomen aan een werkgroep (Griekenland — Commissie) die met name ten doel had de controles in Griekenland te verbeteren. In dat kader zijn steeds nauwkeuriger afgestemde gerichte controles uitgevoerd bij de belangrijkste betrokken actoren (producenten, tussenpersonen en egreneringsbedrijven). De belangrijkste wijzigingen die de Griekse autoriteiten tot nu toe in de controleregeling hebben aangebracht, zijn:

- een controle op de voorraden niet-geëgreeneerde katoen van de producenten,
- een geleidelijke harmonisatie van het systeem voor de identificatie van de met katoen ingezaaide percelen met de betrokken regeling in het kader van het geïntegreerde beheers- en controlesysteem,
- een aanvullende controle op alle katoenpercelen in bepaalde gemeenten,
- een controle op de eindbestemming van de balen geëgreeneerde katoen,

- stringerdere controles bij de egreneringsbedrijven op grond van Verordening (EEG) nr. 4045/89 van de Raad van 21 december 1989 inzake de door de Lid-Staten uit te voeren controles op de verrichtingen in het kader van de financieringsregeling van de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw en houdende intrekking van Richtlijn 77/435/EEG ⁽¹⁾.

De tenuitvoerlegging van de bovenbedoelde aanvullende controlemaatregelen heeft er alleszins toe bijgedragen om herhaling te voorkomen van de misbruiken waarnaar het geachte Parlementslid verwijst en waarvan de Rekenkamer in haar jaarverslagen melding heeft gemaakt. In het meest recente jaarverslag, over het begrotingsjaar 1995 ⁽²⁾, wordt trouwens op sommige van de bovengenoemde verbeteringen gewezen.

⁽¹⁾ Doc. COM(95)35.

⁽²⁾ PB L 388 van 30.12.1989.

⁽³⁾ PB C 340 van 12.11.1996.

(97/C 217/226)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0301/97

van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie

(13 februari 1997)

Betreft: De programma's PHARE en TACIS

De maatregelen ten gunste van de landen van Midden- en Oost-Europa (LMOE), de nieuwe onafhankelijke staten (NOS) van de voormalige Sovjetunie en Mongolië en de economische en financiële steun aan deze landen vallen grotendeels in het kader van de programma's PHARE en TACIS, die als hoofddoel hebben deze landen te helpen bij het ten uitvoer leggen van de hervormingen die nodig zijn voor de overgang op een markteconomie.

Voor de eerste maal sinds 1990 is de Commissie in 1995 begonnen met het terugvorderen van de achterstanden die zich bij de uitvoering van de contracten hadden opgehoopt. Het blijft niettemin een feit dat bij het (op de LMOE gerichte) PHARE-programma, dat eind 1989 in werking is getreden, de kredietvastleggingen waarvoor nog geen contracten waren afgesloten eind 1995 970 miljoen ecu beliepen, terwijl dit bedrag 644 miljoen ecu beliep voor het (op de NOS en Mongolië gerichte) TACIS-programma, tot de oprichting waarvan in 1991 werd besloten.

Zowel bij PHARE als bij TACIS leidt de uitbesteding door de Commissie van de voorbereiding van de bestekken aan consultants tot belangenverstrengelingen bij de toekenning van de openbare contracten.

Kan de Commissie mededelen wat zij denkt te ondernemen om een einde te maken aan deze belangenverstrengeling bij de uitbesteding van de voorbereiding van de bestekken bij de programma's PHARE en TACIS?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(13 maart 1997)

Voor zowel Phare als Tacis wordt de taakomschrijving (de activiteiten die door een contractant moeten worden verricht) doorgaans opgesteld door externe deskundigen, in samenwerking met de projectmanager van de Commissie die voor de maatregel verantwoordelijk is. Deze projectmanager ziet toe op de kwaliteit en onpartijdigheid van het werk van de deskundige. Wanneer de taakomschrijving wordt opgesteld, zijn bovendien de inschrijvingen op de aanbesteding voor het project nog niet bekend. Belangenvermenging wordt voorts vermeden door de deskundige en de onderneming waarvoor deze werkt uit te sluiten van deelname aan de niet-openbare aanbestedingsprocedure voor het contract.

In het geval van Tacis wordt de Commissie bij de administratie van niet-openbare aanbestedingen bijgestaan door een externe contractant, een zogeheten Procurement Unit (PU). Ten aanzien van de taak van de PU is er geen sprake van belangenvermenging, aangezien de PU niet betrokken is bij de besluitvorming. De beslissingsbevoegdheid berust uitsluitend bij de Commissie. De PU is niet betrokken bij de goedkeuring van short lists of bij andere besluiten die in het kader van de procedure door het met de evaluatie belaste comité worden genomen. De PU houdt zich uitsluitend bezig met primaire administratieve taken, zoals het opstellen van de notulen van de vergaderingen van het evaluatiecomité.

Bij Phare is het beheer van aanbestedingsprocedures gedecentraliseerd. De Eenheden Programmabeheer (Programme Management Units – PMU) bij de betrokken ministeries van het begunstigde land zijn daar belast met het opstellen van short lists en met de evaluatie. Doorgaans wordt gebruik gemaakt van externe deskundigen, doch deze fungeren uitsluitend als technische adviseurs. Zij zijn niet betrokken bij de procedure voor het opstellen van short lists, zodat belangenvermenging wordt vermeden. Dat de externe deskundigen stemrecht hebben in het evaluatiecomité geeft geen problemen, aangezien de vertegenwoordigers van de betrokken begunstigde instellingen en de PMU's in het comité de meerderheid hebben (de delegaties van de Gemeenschap wonen de vergaderingen bij als waarnemers).

De transparantie van de aanbestedingsprocedures in het kader van Phare wordt tevens gewaarborgd door artikel 118 van het Financieel Reglement, dat bepaalt dat alle aanbestedingen vóór de start van de procedure op het Internet moeten worden aangekondigd. De resultaten van de aanbestedingen moeten in het Publicatieblad worden bekendgemaakt.

(97/C 217/227)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0305/97
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: Sociaal Fonds

Op grond van het jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 ⁽¹⁾ kan worden opgemerkt dat bij de acties ter bestrijding van armoede en sociale uitsluiting de controles van de Rekenkamer hebben aangetoond dat het ontbreekt aan een duidelijke definitie van de nagestreefde doelstellingen, aan innerlijke consistentie en aan een evaluatie van de meeste gevoerde acties.

Kan de Commissie mededelen welke juridische en economische gevolgen kunnen voortvloeien uit het feit dat de acties ter bestrijding van armoede en sociale uitsluiting door de Commissie worden gefinancierd, zonder dat de Raad zijn goedkeuring heeft gehecht aan de voortzetting van deze programma's?

⁽¹⁾ PB C 340 van 12.11.1996.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie
(2 april 1997)

Het verslag van de Rekenkamer met betrekking tot het begrotingsjaar 1995 ging over begrotingspost B3-4103, en meer in het bijzonder over het programma Armoede III voor de periode 1989-1994. De ondernomen acties werden geëvalueerd en de Commissie heeft de bijzonderheden van die evaluatie opgesomd in haar antwoord aan de Rekenkamer. De Commissie verklaart in haar antwoord ook dat ze met Armoede III een eerste steen gelegd heeft voor een algemene coherentie waaraan ze een vervolg wil geven door een verslag op te stellen over alle communautaire acties die verband houden met armoede en sociale uitsluiting.

Wat het tweede deel van de vraag van de geachte afgevaardigde betreft, over begrotingspost B3-4103, heeft de Commissie in 1995 en 1996 gebruik kunnen maken van de beschikbare kredieten buiten het kader van het voorstel van het vierde programma, dat geblokkeerd werd door de Raad, maar met inachtneming van de door het Parlement goedgekeurde toelichting op de begroting.

Op 1 april 1996 echter heeft het Verenigd Koninkrijk beroep ingesteld bij het Hof van Justitie (C-106/96) waarin het de wettigheid betwist van de financiering van projecten op het gebied van de strijd tegen sociale uitsluiting in 1995 uit begrotingspost B3-4103. Het arrest wordt eind 1997 verwacht.

Op 10 juli 1996 heeft het Verenigd Koninkrijk opnieuw beroep ingesteld betreffende dezelfde begrotingspost voor het jaar 1996 en ook verzocht om voorlopige maatregelen in afwachting van het uiteindelijke arrest. De president van het Hof heeft een beschikking gegeven waaruit kon worden opgemaakt dat de Commissie gerechtigd was om in de loop van 1996 overeenkomsten te tekenen, maar pas na de uitspraak van het arrest, en enkel als zij in het gelijk gesteld wordt, uitbetalingen mag doen.

In 1997 werd aan de begrotingspost in kwestie geen krediet toegewezen.

(97/C 217/228)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0308/97**van Niels Kofoed (ELDR) aan de Commissie***(13 februari 1997)*

Betreft: Tenuitvoerlegging van richtlijn 92/66/EEG van de Raad inzake communautaire maatregelen ter bestrijding van de ziekte van Newcastle

In het antwoord van de Commissie op mijn vraag P-3514/96 ⁽¹⁾ wordt bevestigd dat nooit uitzonderingen zijn toegestaan op de beschermingszones overeenkomstig artikel 9, lid 7, hoewel in België voor bestanden van geringere omvang een zone van 500 meter wordt gehanteerd.

Is het de Commissie bekend dat artikel 9, lid 7, in de praktijk door de lange duur onuitvoerbaar is, en kan zij, dit in overweging nemende, mededelen of er voorstellen bestaan om richtlijn 92/66/EEG ⁽²⁾ in overeenstemming te brengen met de in België gehanteerde procedure en, zo ja, wat heeft zij gedaan om een dergelijk verzoek in te willigen?

⁽¹⁾ PB C 138 van 5.5.1997, blz. 72.

⁽²⁾ PB L 260 van 5.9.1992, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(12 maart 1997)*

De omzetting van Richtlijn 92/66/EEG in de Lid-Staten had iets meer dan drie jaar geleden voltooid moeten zijn. Sindsdien heeft de Commissie de Raad geen voorstellen tot wijziging meer gedaan.

Zoals reeds aangegeven in het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. P-3514/96 van het geachte Parlementslid, wordt niet uitgesloten dat deze richtlijn op de middellange termijn wordt gewijzigd om met de nieuwe ontwikkelingen op wetenschappelijk of epidemiologisch gebied of met andere relevante factoren rekening te houden, maar dit heeft geen onmiddellijke prioriteit.

Bij de opstelling van eventuele toekomstige voorstellen tot wijziging van deze richtlijn zal met alle verzoeken om wijziging van artikel 9, lid 7, of van andere bepalingen van de richtlijn rekening worden gehouden.

(97/C 217/229)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0309/97**van Doris Pack (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1997)*

Betreft: Ontwikkeling van de interne markt in de bouwsector

1. Welke omvang (zowel in absolute cijfers als procentueel) had de intracommunautaire grensoverschrijdende handel in de belangrijkste bouwproducten (stenen, bakstenen, asfalt, tegels, dakpannen, vensters, deuren, daken) in de periode 1992-1995?

2. In welke omvang (zowel in absolute cijfers als procentueel) zijn sinds de inwerkingtreding van de richtlijn inzake dienstverlening intracommunautaire grensoverschrijdende planningsdiensten (architecten-, ingenieursdiensten) verleend?

3. In welke omvang (zowel in absolute cijfers als procentueel) zijn sinds de inwerkingtreding van de richtlijn inzake bouwcoördinatie van 18 juli 1989 intracommunautaire grensoverschrijdende bouwopdrachten verleend?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie*(10 april 1997)*

1. De Commissie stuurt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement een tabel toe met de gevraagde informatie.

2.-3. Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar de Eurostat-publicatie „International Trade in services E.U., 1985-1997” (met name de code nr. 249 betreffende bouwdiensten en de code nr. 280 betreffende architecten-, ingenieurs- en andere technische diensten) in de Engelse versie, waarvan hem en het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement eveneens een exemplaar wordt toegestuurd. De Franse versie „Echanges Internationaux de services 1985-1994” zal in april 1997 worden gepubliceerd.

(97/C 217/230)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0310/97

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(13 februari 1997)

Betreft: Toename van namaak-geneesmiddelen op de wereldmarkt

De massamedia hebben bekendgemaakt, uitgaande van documenten en verklaringen van de Wereldgezondheidsorganisatie, met name haar document van oktober 1996, dat tussen 1994 en 1996 een toename in veelvoud is vastgesteld van het aantal gevallen waarin namaak-geneesmiddelen, afkomstig uit ontwikkelingslanden, maar ook uit geïndustrialiseerde landen en lidstaten van de Europese Unie, op de markt zijn gebracht en verkocht waarvan de meeste een geringere werking dan de originele geneesmiddelen of in het geheel geen werking vertoonden en waarvan vele zogeheten „life-saving drugs” waren.

Zijn deze gegevens van de Wereldgezondheidsorganisatie de Commissie ter ore gekomen, is zij in deze kwestie al tot samenwerking gekomen met Europese fabrikanten, NGO's en nationale autoriteiten en is zij bereid in het kader van artikel 129, de leden 2 en 3, tot actie over te gaan?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(18 maart 1997)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar haar antwoord op mondelinge vraag H-48/97 in het vragenuur van het Europees Parlement tijdens de vergadering van februari 1997 ⁽¹⁾.

Gelet op de stringente communautaire voorschriften die nu al van toepassing zijn op de productie en het in de handel brengen van farmaceutische producten, acht de Commissie specifieke stappen op dit moment niet nodig, met uitzondering van de reeds in het antwoord op de mondelinge vraag aangekondigde maatregel (informatie van de Lid-Staten door het bij Beschikking 75/320/EEG van de Raad van 20 mei 1975 ingestelde Geneesmiddelencomité ⁽²⁾).

⁽¹⁾ Zitting van het Parlement (februari 1997).

⁽²⁾ PB L 147 van 9.6.1975.

(97/C 217/231)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0314/97

van Michèle Lindeperg (PSE) aan de Commissie

(13 februari 1997)

Betreft: Initiatieven van de Commissie inzake het asielrecht

Op 4 maart 1996 keurde de Raad een gemeenschappelijk standpunt goed inzake de „geharmoniseerde toepassing van de definitie van de term „vluchteling” in artikel 1A van het Verdrag van Genève” (96/196/JBZ ⁽¹⁾).

Dit gemeenschappelijke standpunt erkent slechts vervolgingen door derden in de zin van het Verdrag van Genève, wanneer deze door de overheidsinstanties worden aangemoedigd of goedgekeurd.

Hierdoor worden personen die worden vervolgd door groeperingen die niet tot de staat behoren, wanneer de overheidsinstanties niet bij machte zijn het recht te herstellen en de bescherming van hun onderdanen te waarborgen, van de werkingssfeer van het Verdrag uitgesloten. Er wordt op gewezen dat de betrokken personen in ieder geval in aanmerking kunnen komen voor passende vormen van bescherming overeenkomstig het nationale recht.

Deze vormen van bescherming verschillen momenteel onderling sterk en laten het kennelijk niet toe concreet voor de betrokken personen een menselijke oplossing te bieden.

De resolutie van de Raad van 14 oktober 1996 over de vaststelling van de prioriteiten voor de samenwerking op het gebied van justitie en binnenlandse zaken ⁽²⁾ geeft twee prioriteiten aan die eventueel oplossingen kunnen bieden:

- 4b — harmonisatie van de nationale procedures voor het verlenen van het asielrecht
- 4g — aanvullende vormen van bescherming (feitelijke bescherming en humanitaire verblijfsvergunning).

Kan de Commissie mededelen hoe het staat met haar werkzaamheden terzake en binnen welke termijn overweegt zij hiertoe maatregelen te treffen?

⁽¹⁾ PB L 63 van 13.3.1996, blz. 2.

⁽²⁾ PB C 319 van 26.10.1996, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie

(12 maart 1997)

Zoals de Commissie reeds heeft uiteengezet in haar antwoord op schriftelijk vraag E-716/96 ⁽¹⁾ van het geachte Parlements lid, moet het gemeenschappelijk standpunt van 4 maart 1996 ⁽²⁾ niet zo worden uitgelegd dat personen die door derden worden vervolgd, systematisch worden uitgesloten van de werkingssfeer van het Verdrag ongeacht de vraag of de verantwoordelijkheid van de overheid van het betrokken land kan worden vastgesteld.

Het is juist dat de bescherming die niet op het Verdrag van Genève is gebaseerd, in haar vorm aanzienlijk van de ene tot de andere Lid-Staat verschilt. Uit de ervaringen die zijn opgedaan bij de crisis in het voormalige Joegoslavië is gebleken dat situaties waarin zich een massale toevloed van vluchtelingen voordoet kan leiden tot een scala van uiteenlopende beschermingsprogramma's in de Unie. De Commissie is derhalve voornemens om in de nabije toekomst een ontwerpproject aan de Raad en het Parlement voor te leggen inzake de tijdelijke bescherming van ontheemden.

Wat de harmonisatie van de nationale procedures voor het verlenen van asiel betreft is de Commissie van plan om zorgvuldig te onderzoeken hoe de bestaande resoluties van de Raad door de Lid-Staten ten uitvoer zijn gelegd. De Commissie zal vervolgens nagaan welke verdere stappen moeten worden genomen.

In deze fase is de Commissie niet van plan om met een initiatief te komen over de alternatieve vormen van individuele bescherming die in punt 4 (g) van de resolutie van de Raad zijn vermeld en waarop het geachte Parlements lid doelt.

⁽¹⁾ PB C 280, 25.9.1996.

⁽²⁾ PB L 63, 13.3.1996

(97/C 217/232)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0345/97

van Eva Kjer Hansen (ELDR) aan de Commissie

(4 februari 1997)

Betreft: Publieke toegankelijkheid van documenten van de Europese Instellingen

Ervan uitgaand dat transparantie van de besluitvormingsprocedure en de hiertoe noodzakelijke toegang tot wetgeving bevattende documenten fundamentele democratische rechten zijn:

1. acht de Commissie het bevredigend dat dit fundamentele recht op publieke toegankelijkheid van informatie door iedere Instelling als zuiver interne organisatiekwestie wordt behandeld?
2. acht de Commissie het niet noodzakelijk een algemene regeling met minimumvoorwaarden en basisbeginselen voor publieke toegankelijkheid van documenten vast te stellen?
3. is de Commissie van mening dat het EU-Verdrag een toereikende basis biedt om een dergelijke regeling vast te stellen, of acht zij het noodzakelijk een nieuw artikel in te voeren dat uitdrukkelijk gewijd is aan het beginsel van transparantie en het recht op informatie?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie

(7 maart 1997)

1. De Commissie hecht het grootste belang aan de doorzichtigheid waardoor Europa nader tot zijn burgers kan worden gebracht. De Raad, het Parlement en de Commissie hebben trouwens op 25 oktober 1993 een interinstitutionele verklaring ondertekend over de democratie, de doorzichtigheid en de subsidiariteit.

2. De Commissie wijst het geachte Parlementslid erop dat zij, als een van de maatregelen die zijn getroffen om de doorzichtigheid van haar werkzaamheden te vergroten, op 8 februari 1994 Besluit 94/90/EGKS, EG, Euratom heeft goedgekeurd inzake de toegang tot haar documenten ⁽¹⁾. In dit Besluit, waardoor een door de Commissie en de Raad op 6 december 1993 overeengekomen gemeenschappelijke gedragscode ten uitvoer wordt gelegd, wordt als principe gesteld dat het publiek de grootst mogelijke toegang heeft tot de interne documenten van de instelling, met uitzondering van die waarvan de openbaarmaking het algemeen of het privé belang of de vertrouwelijkheid van haar beraadslagingen zou kunnen schaden.

Ook al is dit Besluit een maatregel van interne orde, toch moet erop gewezen worden dat hierbij wordt voorzien in specifieke bepalingen ten behoeve van de burgers waardoor de behandeling van hun verzoek op zo kort mogelijke termijn en de beroepsmogelijkheden bij een onbevredigend antwoord worden gewaarborgd.

Uit dit initiatief blijkt derhalve een geleidelijke bevestiging van het recht van toegang van particulieren tot de documenten van de instelling.

Het Hof van Justitie heeft trouwens bij arrest van 30 april 1996 ⁽²⁾ bevestigd dat de instellingen op grond van de aan hen toekomende interne organisatiebevoegdheid maatregelen kunnen treffen ter behandeling van dergelijke verzoeken om toegang en dat uit deze interne voorschriften toch rechtsgevolgen ten opzichte van derden kunnen voortvloeien.

3. Wat de toekomst betreft, is de Commissie van mening dat het noodzakelijk is haar beleid van openheid voort te zetten. Dit proces zou bevorderd worden door de opname in het Verdrag van de relevante bepalingen waarin het beginsel van doorzichtigheid als algemeen beginsel is opgenomen en waarbij het recht van toegang tot de documenten van de (wetgevende) instellingen van de Gemeenschap wordt vastgelegd.

⁽¹⁾ PB L 46 van 18.2.1994.

⁽²⁾ (zaak C-58/94).

(97/C 217/233)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0346/97
van John Tomlinson (PSE) aan de Commissie
(4 februari 1997)

Betreft: Ongevallen van in een andere staat woonachtige burgers

De omvang van de schadevergoeding naar aanleiding van ongevallen verschilt per lidstaat en de desbetreffende procedures kunnen aanzienlijk uiteenlopen.

Welke voorstellen heeft de Commissie, om te zorgen dat de interne markt naar behoren functioneert en om burgers die in een andere lidstaat dan hun lidstaat van herkomst slachtoffer zijn van een ongeval, het gewenste niveau van bescherming te bieden, ter harmonisatie van het niveau van vergoeding voor ongevallen in de hele EU en om te waarborgen dat in iedere lidstaat dezelfde berekeningsgrondslag wordt gehanteerd?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(21 februari 1997)

Sinds in 1972 de eerste richtlijn inzake autoverzekeringen ⁽¹⁾ (eerste richtlijn „motorrijtuigen”) werd goedgekeurd, streeft de Commissie naar een verzekeringssysteem van verplichte wettelijke aansprakelijkheid dat zowel vrij verkeer op heel het communautaire grondgebied als schadeloosstelling van de slachtoffers van verkeersongevallen garandeert. Deze richtlijn legde een verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid op, waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen in de hele toenmalige Gemeenschap aanleiding kon geven.

Deze basisbescherming werd uitgebreid en versterkt in de tweede ⁽²⁾ en derde ⁽³⁾ richtlijn betreffende autoverzekeringen (tweede en derde richtlijnen „motorrijtuigen”). In de tweede richtlijn werd de omvang van deze bescherming vastgelegd door middel van minimumbedragen voor de verplichte dekking (bedragen in ecu) in alle Lid-Staten en door de personen te omschrijven die moeten worden gedekt door deze verplichte wettelijke aansprakelijkheid. De derde richtlijn „motorrijtuigen” voorziet in de dekking van het gehele communautaire grondgebied op basis van één enkele premie.

Zoals het geachte Parlementslid stelt, bevatten deze richtlijnen echter geen maatregelen tot volledige harmonisatie van de hoogte van de schadeloosstelling die aan de slachtoffers wordt toegekend. Het gaat hier om een minimale harmonisatie die geen op het gehele communautaire grondgebied na te leven uniforme verplichting omvat inzake het bedrag en de modaliteiten van de schadeloosstelling. De Lid-Staten hebben de vrijheid een hogere of lagere schadeloosstelling vast te stellen, op voorwaarde dat de minimumbedragen van de tweede richtlijn „motorrijtuigen” worden nageleefd.

Uit de derde richtlijn „motorrijtuigen” blijkt overigens dat de verzekerde dekking die van de Lid-Staat is waar het contract is getekend, of die van de Lid-Staat waar het voertuig gewoonlijk is gestald indien laatstgenoemde dekking hoger is. Bijgevolg wordt de uitgekeerde schadeloosstelling in elk geval berekend volgens de regelgeving van de gunstigste wetgeving van een van de Lid-Staten.

De Commissie meent dat deze regelgeving de slachtoffers voldoende bescherming biedt. Niet alleen is deze flexibel, maar ook conform met het beginsel van minimale harmonisatie en met het subsidiariteitsbeginsel, terwijl tevens ook rekening wordt gehouden met de verschillende bestaande tradities van de Lid-Staten inzake de hoogte van de schadeloosstelling en de methodes voor de schadeberekening.

De Commissie hecht natuurlijk veel belang aan een versterking van het communautaire verzekeringsstelsel inzake de schadeloosstelling van slachtoffers die een verkeersongeval hebben gehad buiten de Lid-Staat van herkomst. Ingevolge de resolutie „Regeling van schade door een verkeersongeval die buiten het land van herkomst van het slachtoffer wordt geleden”, aangenomen door het Parlement op 26 oktober 1995, op grond van artikel 138B van het EG-Verdrag ⁽¹⁾, richt de Commissie zich momenteel op de uitwerking van een voorstel voor een richtlijn tot verbetering van de huidige situatie van personen die op doorreis zijn in een andere Lid-Staat dan hun land van vestiging („buitenlandse bezoekers”), en het slachtoffer worden van materiële schade of lichamelijk letsel, veroorzaakt door een voertuig geregistreerd en verzekerd in een andere Lid-Staat dan hun land van vestiging. Dit voorstel voor een richtlijn zal waarschijnlijk tijdens de tweede helft van 1997 bij het Parlement en de Raad worden ingediend.

- ⁽¹⁾ Richtlijn van de Raad van 24 april inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid (72/166/EEG) – PB L 103 van 2.5.1972
- ⁽²⁾ Tweede richtlijn van de Raad van 30 december 1983 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven (84/5/EEG) – PB L 8 van 11.1.1984
- ⁽³⁾ Derde richtlijn van de Raad van 14 mei 1990 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven (90/232/EEG) – PB L 129 van 19.5.1990
- ⁽⁴⁾ PB C308 van 20.11.1995.

(97/C 217/234)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0347/97

van Anne McIntosh (PPE) aan de Commissie

(4 februari 1997)

Betreft: Alternatieve rundermerking

Stemt de Commissie in met de opvatting dat kalveren en andere dieren bij de geboorte kunnen worden gekoudbrand als vervanging van de huidige methode van rundermerking?

Is de Commissie niet van oordeel dat deze merkmethodes de identificatie van runderen gemakkelijker en hun inspectie veiliger zou maken dan het huidige systeem van oormerken?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(17 februari 1997)

Krachtens Richtlijn 92/102/EEG met betrekking tot de identificatie en de registratie van dieren ⁽¹⁾ moeten alle runderen op een bedrijf worden geïdentificeerd door middel van een oormerk met een cijfer- en lettercode van niet meer dan 14 tekens. Vriesbranden is niet toegestaan aangezien met deze methode niet aan de eisen inzake nauwkeurigheid en duidelijkheid kan worden voldaan.

Onlangs heeft de Commissie een voorstel ingediend voor een verordening van de Raad ⁽²⁾ ter vervanging van de huidige richtlijn; daarin wordt voorgesteld de runderen te identificeren met een oormerk in elk oor.

⁽¹⁾ PB L 355 van 5.12.1992.

⁽²⁾ COM(96) 460 def.

(97/C 217/235)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0349/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1997)*

Betreft: GOM voor rijst: technieken voor de controle van de bebouwde oppervlakten

De Raad heeft in zijn aanbeveling over de kwijting voor 1992 de noodzaak erkend om een register voor de met rijst bebouwde oppervlakten in te stellen voor een verbetering van de controle op de kredieten die in het kader van de gemeenschappelijke ordening van markten voor rijst werden verleend.

Het Europees Parlement heeft in zijn besluit inzake de kwijting voor 1992 van 5 april 1995 ⁽¹⁾ gewezen op de noodzaak dat de lidstaten beschikken over een volledig kadaster.

In het Jaarverslag van de Rekenkamer over het begrotingsjaar 1995 wordt echter opgemerkt dat de Commissie nog niet is ingegaan op het verzoek van de Raad om een register in te stellen van met rijst bebouwde oppervlakten.

Is de Commissie voornemens om de technieken voor de opsporing of de teledetectie en andere stelsels voor de controle op de met rijst bebouwde oppervlakten te bevorderen?

⁽¹⁾ PB L 141 van 24.6.1995, blz. 51.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(25 februari 1997)*

De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. E-3997/96 van de heer Arias Cañete ⁽¹⁾.

Zij wijst er tevens op dat het „geïntegreerd beheers- en controlesysteem”, dat is ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 3508/92 ⁽²⁾ en dat sedert 1996 (Verordening EG nr. 3072/95 ⁽³⁾) ook geldt voor rijst, „een alfanumeriek systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond” en „een geïntegreerd controlesysteem” omvat.

Ook teledetectie is een van de controlemiddelen waarin het geïntegreerd systeem voorziet en de met rijst bebouwde oppervlakten zijn met deze methode vrij gemakkelijk te verifiëren. De Commissie moedigt het gebruik van deze techniek aan en neemt deel in de financiering van de uitgaven voor controle door teledetectie tot in 1998 (Verordening (EG) nr. 165/94 ⁽⁴⁾). Het is evenwel aan de Lid-Staten te beslissen welke controlemethodes zij wensen toe te passen.

De huidige situatie is dus wel degelijk in overeenstemming met de aanbevelingen van het Parlement en van de Rekenkamer.

⁽¹⁾ PB C 186 van 18.6.1997.

⁽²⁾ PB L 355 van 5.12.1992.

⁽³⁾ PB L 329 van 30.12.1995.

⁽⁴⁾ PB L 24 van 29.1.1994.

(97/C 217/236)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0350/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1997)*

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven van het EOGFL in Spanje

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Hoeveel bedroeg de steun uit het EOGFL voor de rijstproducenten van Spanje zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/237)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0351/97
van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven van het EOGFL in Frankrijk

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Hoeveel bedroeg de steun uit het EOGFL voor de rijstproducenten van Frankrijk zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/238)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0352/97
van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven van het EOGFL in Griekenland

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Hoeveel bedroeg de steun uit het EOGFL voor de rijstproducenten van Griekenland zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/239)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0353/97
van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven van het EOGFL in Italië

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Hoeveel bedroeg de steun uit het EOGFL voor de rijstproducenten van Italië zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/240)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0354/97
van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven van het EOGFL in Portugal

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Hoeveel bedroeg de steun uit het EOGFL voor de rijstproducenten van Portugal zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/241)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0355/97
van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor restituties in Spanje

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992

naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Wat was het bedrag voor steun uit het EOGFL dat werd verleend aan rijstproducenten in Spanje in het kader van de restitutie voor rijst zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/242)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0356/97

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(13 februari 1997)

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor restituties in Frankrijk

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Wat was het bedrag voor steun uit het EOGFL dat werd verleend aan rijstproducenten in Frankrijk in het kader van de restitutie voor rijst zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/243)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0357/97

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(13 februari 1997)

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor restituties in Griekenland

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Wat was het bedrag voor steun uit het EOGFL dat werd verleend aan rijstproducenten in Griekenland in het kader van de restitutie voor rijst zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/244)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0358/97

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(13 februari 1997)

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor restituties in Italië

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Wat was het bedrag voor steun uit het EOGFL dat werd verleend aan rijstproducenten in Italië in het kader van de restitutie voor rijst zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/245)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0359/97

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(13 februari 1997)

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor restituties in Portugal

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Wat was het bedrag voor steun uit het EOGFL dat werd verleend aan rijstproducenten in Portugal in het kader van de restitutie voor rijst zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/246)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0360/97

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(13 februari 1997)

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor de overheidsopslag in Spanje

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Wat is het bedrag aan steun uit het EOGFL dat verleend werd voor de rijstproducenten in Spanje in het kader van de technische en financiële kosten voor de overheidsopslag zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/247)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0361/97

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(13 februari 1997)

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor de overheidsopslag in Frankrijk

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Wat is het bedrag aan steun uit het EOGFL dat verleend werd voor de rijstproducenten in Frankrijk in het kader van de technische en financiële kosten voor de overheidsopslag zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/248)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0362/97

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(13 februari 1997)

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor de overheidsopslag in Griekenland

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Wat is het bedrag aan steun uit het EOGFL dat verleend werd voor de rijstproducenten in Griekenland in het kader van de technische en financiële kosten voor de overheidsopslag zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/249)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0363/97

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(13 februari 1997)

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor de overheidsopslag in Italië

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Wat is het bedrag aan steun uit het EOGFL dat verleend werd voor de rijstproducenten in Italië in het kader van de technische en financiële kosten voor de overheidsopslag zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/250)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0364/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1997)**Betreft:* GOM voor rijst: uitgaven voor de overheidsopslag in Portugal

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Wat is het bedrag aan steun uit het EOGFL dat verleend werd voor de rijstproducenten in Portugal in het kader van de technische en financiële kosten voor de overheidsopslag zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/251)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0365/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1997)**Betreft:* GOM voor rijst: uitgaven voor andere opslagkosten in Spanje

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Welk bedrag aan steun uit het EOGFL werd verleend aan de rijstproducenten in Spanje in het kader van de andere opslagkosten zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/252)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0366/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1997)**Betreft:* GOM voor rijst: uitgaven voor andere opslagkosten in Frankrijk

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Welk bedrag aan steun uit het EOGFL werd verleend aan de rijstproducenten in Frankrijk in het kader van de andere opslagkosten zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/253)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0367/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1997)**Betreft:* GOM voor rijst: uitgaven voor andere opslagkosten in Griekenland

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Welk bedrag aan steun uit het EOGFL werd verleend aan de rijstproducenten in Griekenland in het kader van de andere opslagkosten zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/254)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0368/97
van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor andere opslagkosten in Italië

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Welk bedrag aan steun uit het EOGFL werd verleend aan de rijstproducenten in Italië in het kader van de andere opslagkosten zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/255)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0369/97
van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor andere opslagkosten in Portugal

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Welk bedrag aan steun uit het EOGFL werd verleend aan de rijstproducenten in Portugal in het kader van de andere opslagkosten zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/256)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0370/97
van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor de waardevermindering van de voorraden in Spanje

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Wat is het bedrag voor steun uit het EOGFL dat werd verleend aan de rijstproducenten in Spanje in het kader van de waardevermindering van de voorraden zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/257)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0371/97
van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor de waardevermindering van de voorraden in Frankrijk

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Wat is het bedrag voor steun uit het EOGFL dat werd verleend aan de rijstproducenten in Frankrijk in het kader van de waardevermindering van de voorraden zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/258)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0372/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1997)*

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor de waardevermindering van de voorraden in Griekenland

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Wat is het bedrag voor steun uit het EOGFL dat werd verleend aan de rijstproducenten in Griekenland in het kader van de waardevermindering van de voorraden zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/259)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0373/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1997)*

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor de waardevermindering van de voorraden in Italië

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Wat is het bedrag voor steun uit het EOGFL dat werd verleend aan de rijstproducenten in Italië in het kader van de waardevermindering van de voorraden zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/260)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0374/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1997)*

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor de waardevermindering van de voorraden in Portugal

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Wat is het bedrag voor steun uit het EOGFL dat werd verleend aan de rijstproducenten in Portugal in het kader van de waardevermindering van de voorraden zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/261)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0375/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1997)*

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor productiesteun in Spanje

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Hoeveel steun werd verleend uit het EOGFL aan de rijstproducenten in Spanje in het kader van de productiesteun voor rijst zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/262)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0376/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1997)*

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor productiesteun in Frankrijk

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Hoeveel steun werd verleend uit het EOGFL aan de rijstproducenten in Frankrijk in het kader van de productiesteun voor rijst zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/263)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0377/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1997)*

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor productiesteun in Griekenland

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Hoeveel steun werd verleend uit het EOGFL aan de rijstproducenten in Griekenland in het kader van de productiesteun voor rijst zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/264)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0378/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1997)*

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor productiesteun in Italië

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Hoeveel steun werd verleend uit het EOGFL aan de rijstproducenten in Italië in het kader van de productiesteun voor rijst zowel in 1992 als in 1996?

(97/C 217/265)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0379/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1997)*

Betreft: GOM voor rijst: uitgaven voor productiesteun in Portugal

In het Jaarverslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 wordt opgemerkt dat de uitgaven voor de afdeling „Garantie” van het EOGFL voor rijst zijn teruggelopen met 38% en wel van 87,3 miljoen ecu in 1992 naar 54 miljoen ecu in 1996. Deze vermindering wordt toegeschreven aan de vermindering van de steun voor rijst in 1994 en met name aan de vermindering van de export van rijst van 375.161 ton in de periode 1991/92 tot ongeveer 125.000 ton in 1995.

Hoeveel steun werd verleend uit het EOGFL aan de rijstproducenten in Portugal in het kader van de productiesteun voor rijst zowel in 1992 als in 1996?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Fischler namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-0350/97, E-0351/97, E-0352/97, E-0353/97, E-0354/97, E-0355/97,
E-0356/97, E-0357/97, E-0358/97, E-359/97, E-0360/97, E-0361/97, E-0362/97, E-0363/97,
E-0364/97, E-0365/97, E-0366/97, E-0367/97, E-0368/97, E-0369/97, E-0370/97, E-0371/97,
E-0372/97, E-0373/97, E-0374/97, E-0375/97, E-0376/97, E-0377/97, E-0378/97 en E-0379/97

(4 maart 1997)

De onderstaande tabel bevat de door het geachte Parlementslid gevraagde budgettaire gegevens (uitgaven):

x 1 mln ecu

Nummer van de vraag	Titel	SPANJE		FRANKRIJK		GRIEKENLAND		ITALIE		PORTUGAL	
		1992	1996 (*)	1992	1996 (*)	1992	1996 (*)	1992	1996 (*)	1992	1996 (*)
350/97 t/m 354/97	Steun voor de productie van rijst	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
355/97 t/m 359/97	Uitvoerrestituties voor rijst	2.4	2.2	0.9	0.2	0.2	0.6	84.3	29.5	3.2	0.1
360/97 t/m 364/97	Openbare opslag (technische kosten en financieringskosten)	1.0	0.0	0.2	0.0	0.0	0.0	4.5	0.0	0.0	0.0
365/97 t/m 369/97	Openbare opslag (overige kosten)	- 4.4	0.0	0.8	0.0	0.0	0.0	- 24.9	0.0	- 0.3	- 0.1
370/97 t/m 374/97	Openbare opslag (vermindering van de waarde van de voorraden)	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	2.0	0.0	0.0	0.1
375/97 t/m 379/97	Steun voor de productie van Indica-rijst	11.6	0.0	0.1	0.0	0.8	0.0	4.9	0.0	0.8	0.0
	Anderen	0.0	0.0	0.1	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
	Totaal rijst	10.5	2.2	2.0	0.2	1.0	0.6	70.9	29.5	3.6	0.1

(*) Voorlopige bedragen

Dat de uitgaven voor het begrotingsjaar 1996 zo van die voor het begrotingsjaar 1992 verschillen is vooral een gevolg van het feit dat de periode waarin voor de productie van Indica-rijst steun werd betaald, is afgelopen (die steun is door een verlenging van de regeling gedurende langere tijd toegekend dan oorspronkelijk was vastgesteld) en dat in 1992 massaal uit de interventievoorraden is uitgevoerd, wat tot aanzienlijke restitutie-uitgaven heeft geleid.

Het geachte parlementslid wordt erop gewezen dat deze gegevens over 1992 afkomstig zijn uit het XXIIe Financieel Verslag van het EOGFL-Garantie (begrotingsjaar 1992).

Elk jaar legt de Commissie de Begrotingsautoriteit een dergelijk financieel verslag voor; het XXVIe verslag (begrotingsjaar 1996) is momenteel in voorbereiding.

(97/C 217/266)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0382/97
van Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) aan de Commissie

(13 februari 1997)

Betreft: Gevallen van beroepsziekte bij Ford Electrónica Portuguesa (Setúbal – Portugal)

In november 1995 heb ik de Commissie een vraag (E-3198/95) ⁽¹⁾ gesteld over een beroepsziekte (tendinitis) die te wijten is aan de arbeidsmethoden en het arbeidstempo die in de regio van Setúbal opgedaan worden. Het ging hierbij om meer dan 300 werknemers. In haar antwoord van 13 februari 1996 wijst de Commissie op richtlijn 89/391/EEG ⁽²⁾ en aanbeveling 90/326/EEG ⁽³⁾.

Momenteel, meer dan een jaar later, lijden ca. 600 werknemers van Ford Electrónica Portuguesa aan tendinitis. Hiervan heeft de Portugese dienst voor medische inspecties van het nationaal centrum voor de bescherming tegen beroepsrisico's reeds 200 gevallen als beroepsziekte erkend. Ondanks de inspanningen van de werknemersvertegenwoordigers en de betrokken vakbond is er nog niets ondernomen om de verbreiding van deze ziekte tegen te gaan. Iedere dag doen zich dan ook nieuwe gevallen van tendinitis voor. Er zij tevens op gewezen dat de werknemers van wie erkend is dat ze aan een beroepsziekte lijden, niet meer mogen werken en voor hun inkomsten geheel op de uitkeringen van het sociale-zekerheidsstelsel aangewezen zijn, hoewel zij nog best in staat zijn arbeid te verrichten.

Daar komt nog eens bij dat Ford Electrónica in zijn fabriek in Brazilië reeds met hetzelfde probleem te kampen heeft gehad. Daar zijn toen meer dan 3000 werknemers die aan tendinitis leden, ontslagen en is de productie met machines en al naar Portugal overgeheveld.

Dit alles en de vrees dat in Portugal hetzelfde zal gebeuren, beïnvloedt het beroeps-, gezins- en maatschappelijk leven van de werknemers en de situatie in de regio.

Acht de Commissie het met het oog op genoemde richtlijn, die in de nationale wetgeving is omgezet, en aanbeveling, die juridisch niet bindend is, niet gerechtvaardigd de Portugese regering te waarschuwen om de gezondheid van de arbeiders op de werkplek te behouden en onmaatschappelijke praktijken tegen te gaan?

(¹) PB C 109 van 15.4.1996, blz. 32.

(²) PB L 183 van 29.6.1989, blz. 1.

(³) PB L 160 van 26.6.1990, blz. 39.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(26 maart 1997)

De geachte afgevaardigde wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op zijn schriftelijke vraag E-3198/95.

De Commissie wenst te onderstrepen dat aangezien Portugal de Richtlijn van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk (89/391/EEG) in intern recht heeft omgezet, de toepassing ervan onder de bevoegdheid van de nationale autoriteiten valt.

(97/C 217/267)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0383/97

van Annemarie Kuhn (PSE) aan de Commissie

(4 februari 1997)

Betreft: Dumping van rundvlees uit de Europese Unie in Afrika

Volgens berichten in de pers stegen de leveranties van rundvlees uit de EU aan Zuid-Afrika en Namibië sedert 1992 van 3.500 tot 42.500 ton. De afzet van rundvlees uit Namibië en Zuid-Afrika zou met 25% zijn teruggelopen en de prijzen zouden met 20% zijn gedaald. Kan de Commissie dit geval van rundvleesdumping bevestigen en wat is haar mening over de aangerichte economische schade, die op 100 miljoen ecu wordt geraamd, een bedrag dat zou overeenkomen met de totale ontwikkelingshulp van de EU aan de Kaapregio?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(21 februari 1997)

De Commissie heeft eind augustus 1996 inderdaad een nota van de autoriteiten van Zuid-Afrika ontvangen, waarin deze klagen over de toenemende uitvoer van rundvlees van oorsprong uit de Gemeenschap naar hun land en over het negatieve effect daarvan op het inkomen van de producenten in Zuid-Afrika en in de naburige Afrikaanse landen.

In haar antwoord van eind september 1996 heeft de Commissie de autoriteiten van Zuid-Afrika met name gevraagd concrete voorbeelden mee te delen van de dumpingpraktijken waarvan in bovenbedoelde nota melding wordt gemaakt. Dit verzoek is onbeantwoord gebleven.

Om een hervatting van het handelsverkeer in rundvlees binnen de „Southern african development community” te bevorderen en de in het kader van de regionale integratie in Afrika geleverde inspanningen te steunen, heeft de Commissie besloten om alle Afrikaanse landen met ingang van 1 februari 1997 in éénzelfde geografische zone in te delen.

Deze maatregel voor verpakt vlees zonder been dat niet afkomstig is van volwassen mannelijke runderen, komt hierop neer dat de restitutie voor deze producten ten aanzien van de landen in het oosten en het zuiden van Afrika, dus ook Zuid-Afrika, met 8,5 % wordt verlaagd. Deze verlaging komt bovenop een met ingang van 15 januari 1997 voor alle bestemmingen geldende lineaire verlaging met 10 % van de restituties voor alle producten van de rundvleessector.

Tot slot zij opgemerkt dat bij uitvoer van rundvlees naar Namibië en de overige ACS-landen van Afrika waarvoor een preferentiële regeling bij invoer van rundvlees in de Gemeenschap geldt, geen restitutie mag worden verleend.

(97/C 217/268)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0384/97
van Astrid Thors (ELDR) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: De acties van de Commissie met betrekking tot xylitol

Volgens bepaalde berichten in de media is de Commissie van plan om Finland krachtens artikel 169 van het Verdrag te vragen waarom met xylitol gezoete produkten vrijgesteld zijn van accijns.

De vrijstelling van accijns in Finland is uitdrukkelijk gebaseerd op diepgaand onderzoek waarbij vooral gekeken is naar het effect van xylitol op het gebit. Met het oog op de slechte toestand van de mondhygiëne in de lidstaten en de kosten die de tandverzorging met zich meebrengt voor de economie zou ik de Commissie het volgende willen vragen:

Welke maatregelen wil de Commissie nemen om zich een betere mening te vormen over de werking van xylitol en om het gebruik van xylitol in alle lidstaten te bevorderen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(11 maart 1997)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het gecombineerde antwoord dat de Commissie heeft gegeven op de schriftelijke vragen P-2/97 van mevrouw Hautala en E-22/97 van mevrouw Myller (!).

(!) Zie blz. 69.

(97/C 217/269)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0385/97
van Umberto Bossi (NI) aan de Commissie
(4 februari 1997)

Betreft: Toegelaten maximum hoeveelheid residuen in sommige vissoorten

Uit analyses van de bevoegde medische controlediensten van de regio's Lombardije en Piemonte blijkt dat de concentratie van DDT in sommige vissoorten van het Lago Maggiore hoger is dan de wettelijk toegestane maximumwaarde. De respectieve regionale medische diensten hebben voor sommige vissoorten een vis- en afzetverbod uitgevaardigd en zouden dit verbod binnenkort ook tot de overige soorten uitbreiden.

De Italiaanse hygiënische voorschriften inzake de productie en afzet van visserijproducten worden geregeld door het wetsbesluit nr. 531 van 30 december 1992 in toepassing van de communautaire richtlijn nr. 91/493/EEG (!) die naar het begrip „voor de mens toelaatbare dagelijkse of wekelijkse dosis” verwijst (bijlage 5) om de toelaatbare maximum hoeveelheden vast te stellen, zonder overigens de toelaatbare concentratie meer specifiek te kwantificeren.

Kan de Commissie de „voor de mens toelaatbare dagelijkse of wekelijkse dosis” contaminanten kwantificeren en specificeren of en in hoeverre de lidstaten de grenswaarden voor in vissoorten aanwezige contaminanten hebben gereguleerd?

(¹) PB L 268 van 24.9.1991, blz. 15.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(26 februari 1997)

DDT is een persistente organische chloorverbinding die in de Gemeenschap sedert 1979 (Richtlijn 79/117/EEG van de Raad van 21 december 1978 houdende verbod van het op de markt brengen en het gebruik van bestrijdingsmiddelen bevattende bepaalde actieve stoffen (¹)) niet meer als bestrijdingsmiddel mag worden gebruikt. Hoewel uit de resultaten van controlestudies is gebleken dat de besmetting van het milieu met metabolieten en afbraakproducten van DDT thans gering is en nog verder afneemt, is het mogelijk dat nog belangrijke residuen van deze stof voorkomen in dierlijke vetweefsels als gevolg van de bio-accumulatieve eigenschappen van deze weefsels. Ook kunnen plaatselijk hogere besmettingsniveau's voorkomen als gevolg van een vroegere incidentele besmetting, zoals bijvoorbeeld het storten van productieafval.

De gezamenlijke vergadering van het panel van deskundigen inzake residuen van bestrijdingsmiddelen in voedingsmiddelen en het milieu van de FAO en de groep van deskundigen van de Wereldgezondheidsorganisatie inzake residuen van bestrijdingsmiddelen (JMPR) in 1994 bevestigde voor DDT een voorlopige aanvaardbare dagelijkse dosis van 0,02 milligram per kilogram lichaamsgewicht per dag.

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, hebben verscheidene Lid-Statens grenswaarden voor DDT in vis en visproducten vastgesteld.

(¹) PB L 33 van 8.2.1979.

(97/C 217/270)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0387/97

van Ilona Graenitz (PSE) aan de Commissie

(4 februari 1997)

Betreft: Genetisch gemodificeerde maïs

Op 18 december 1996 heeft de Commissie besloten toestemming te verlenen voor het in de handel brengen van genetisch gemodificeerde maïs, waarvan werd kennisgegeven door Ciba-Geigy, in overeenstemming met richtlijn 90/220 (¹). Dit besluit is gebaseerd op de verslagen van drie Wetenschappelijke Comités (het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding, het Wetenschappelijk Comité voor de diervoeding en het Wetenschappelijk Comité voor bestrijdingsmiddelen). Het besluit werd genomen ongeacht het feit dat een grote meerderheid van de lidstaten (13 van de 15) en het Europees Parlement strikt tegen het in de handel brengen van deze maïs gekant zijn.

Is de Commissie het er gezien het bovenstaande niet mee eens dat hieruit eens te meer blijkt dat de bestaande comitologieprocedures die bij dergelijke belangrijke besluiten worden toegepast, niet aan de noodzakelijke democratische normen voldoen en daarom in de loop van de huidige Intergouvernementele Conferentie grondig moeten worden herzien?

(¹) PB L 117 van 8.5.1990, blz. 15.

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie

(2 april 1997)

Zoals het voor milieuzaken verantwoordelijke lid van de Commissie reeds op 21 januari 1997 voor de Commissie milieubeheer heeft verklaard, was een van de voornaamste oogmerken van de Commissie bij de voor het onderzoek van dit dossier gevolgde procedure zich ervan te verzekeren dat ieder potentieel gezondheidsrisico van het product haar ter kennis zou worden gebracht, voordat er een besluit zou worden genomen.

De Commissie heeft alle noodzakelijke voorzorgsmaatregelen willen treffen gezien met name de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis ter zake en de vereisten van de volksgezondheid. Door aldus in deze fase van de procedure de drie wetenschappelijke comités voor menselijke voeding, diervoeding en bestrijdingsmiddelen vooraf te raadplegen heeft de Commissie een weldoordacht besluit willen nemen met inachtneming van de laatste stand van de wetenschap.

Zo heeft de Commissie zich er op basis van de door de wetenschappelijke comités, die zich zeer grondig in deze materie hebben verdiept, gegeven adviezen van vergewist dat er geen reden was te menen dat de door Ciba-Geigy geproduceerde genetisch gemodificeerde maïs enig schadelijk effect zou kunnen hebben op de menselijke gezondheid of de milieubescherming. De Commissie heeft bovendien kunnen vaststellen dat de gegrondheid van haar voorstel niet werd aangetast door de door de wetenschappelijke deskundigen uitgebrachte adviezen. Overeenkomstig de bestaande bepalingen heeft de Commissie derhalve op 18 december 1996 besloten in beginsel toestemming te verlenen de genetisch gemodificeerde maïs waarvan kennis is gegeven ⁽¹⁾ in de handel te brengen.

De Commissie wijst er bovendien op dat zij nagaat welke verbeteringen er eventueel in de werkwijze van de comités dienen te worden aangebracht.

(¹) PB L 31 van 1.2.1997.

(97/C 217/271)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0390/97
van Bernd Lange (PSE) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: Tenuitvoerlegging van het ALFA-programma

In Duitsland nemen de klachten over het beheer van het ALFA-programma steeds meer toe. Voor de aanvragers is het vooral lastig dat de nodige documenten eerst uitsluitend in het Spaans beschikbaar zijn — en in het Engels en Duits meestal pas dan wanneer de in de documenten aangegeven termijnen reeds zijn verstreken. Inmiddels komt hier nog bij dat de verantwoordelijke dienst van de Commissie de correspondentie alleen nog maar in het Spaans voert.

1. Beschouwt de Commissie dit als een redelijke manier van omgaan met de burger?
2. Welke maatregelen denkt de Commissie te treffen om een einde te maken aan deze problemen?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(7 maart 1997)

De Commissie heeft in het kader van het programma Alfa vier werktalen gekozen, namelijk Spaans, Frans, Portugees en Engels; zij heeft daarbij rekening gehouden met de talen die worden gesproken in de landen van Latijns-Amerika, voor wie dit samenwerkingsprogramma is bestemd, en met de talen die het meest bij de verspreiding van informatie door de Gemeenschap worden gebruikt.

Uitsluitend met het doel de termijnen voor het onderzoek van de ingediende voorstellen (en dus voor de besluitvorming) in te korten, wordt aan de netwerken voorgesteld hun voorstellen zoveel mogelijk in één van de vier gekozen talen in te dienen. Indien de netwerken hun voorstel in een andere dan de voorgestelde talen indienen, moet de Commissie zorgen voor een vertaling opdat de documenten kunnen worden bestudeerd door de met het programma Alfa belaste ambtenaren, het Bureau voor Technische Bijstand en de leden van het Wetenschappelijk Comité.

De Commissie deelt het geachte Parlementslid mede dat de documenten altijd tijdig en in de vier programmatalen beschikbaar zijn, dat de briefwisseling met de betrokkenen altijd geschiedt in de taal waarin de ontvangen documenten waren opgesteld of eventueel in het Engels of het Frans, en dat de Commissie, wanneer zij concrete verzoeken daartoe ontvangt steeds het nodige doet opdat de documenten met informatie in andere talen worden vertaald.

De Commissie is van oordeel dat haar handelwijze ten opzichte van de burger passend is in die zin dat de directe begunstigden van dit samenwerkingsprogramma in de eerste plaats de Latijnsamerikaanse landen zijn.

De Commissie is zinnens voort te werken aan de hand van de tot nog toe gevolgde procedures om de toegang tot de Alfa-documenten in verschillende talen te vergemakkelijken, telkens wanneer een concrete aanvraag wordt ingediend.

(97/C 217/272)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0393/97
van Bernd Lange (PSE) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: PHARE/ACE-programma 1996

De Commissie heeft een extern bureau met de tenuitvoerlegging van het PHARE/ACE-programma voor studiebeurzen belast. Dit bureau gebruikt uitsluitend in het Engels gestelde overeenkomsten over beurzen. Verder eist het bureau dat iedere pagina van de overeenkomst, alsmede alle bijlagen stuk voor stuk worden geparafeerd. Bovendien vallen deze overeenkomsten onder het Belgische recht, daar het bureau in België is gevestigd.

1. Is de Commissie niet ook van mening dat het paraferen van iedere afzonderlijke pagina administratieve rompslomp veroorzaakt die in geen enkele verhouding tot het nut ervan staat?
2. Is de Commissie niet ook van mening dat het paraferen van iedere afzonderlijke pagina — dus de formele erkenning van iedere afzonderlijke formulering — eigenlijk veronderstelt dat de aanvrager de overeenkomst in zijn eigen taal krijgt toegezonden?
3. Is de Commissie niet ook van mening dat bij onder Belgisch recht vallende overeenkomsten een vertaling van de tekst in het Frans of Nederlands zou moeten worden gevoegd?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(26 maart 1997)

1. Dat beide partijen iedere afzonderlijke pagina van een overeenkomst paraferen heeft naar internationaal gebruik ten doel de inhoud van het overeengekomene onomstotelijk vast te stellen. Het is niet absoluut noodzakelijk, maar biedt de partijen met een kleine inspanning meer juridische zekerheid en duidelijkheid.
2. Overeenkomsten worden gesloten in de taal die de partijen hebben afgesproken. Aangenomen mag worden dat de inhoud van de overeenkomst die zij ondertekenen en paraferen, hun duidelijk is.
3. Verwijzingen naar het Belgische recht of andere nationale rechtsstelsels in een overeenkomst kunnen de duidelijkheid ten goede komen en een aanvulling vormen op de beknopt gestelde tekst van een overeenkomst. Voor alle kwesties die niet expliciet in de overeenkomst worden genoemd, moet een oplossing worden gevonden op basis en aan de hand van de regels die deel uitmaken van het overeengekomen rechtsstelsel. De taal van dit rechtsstelsel komt niet noodzakelijkerwijs overeen met de taal van de overeenkomst.

De taal kan een belangrijk punt worden wanneer een geschil over de overeenkomst aan een nationale rechter wordt voorgelegd met een andere officiële taal. Dergelijke gevallen doen zich echter niet vaak voor, en vormen geen geldige reden voor de extra uitgaven die gepaard gaan met het opstellen van elke overeenkomst in meerdere, maar in dezelfde mate bindende, taalversies. Het is voldoende om het origineel te vertalen, mocht de noodzaak zich voordoen.

(97/C 217/273)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0394/97
van Gianfranco Dell'Alba (ARE) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: Overlaadstation van Prato

In 1984 is het project „overlaadstation” van Prato” (Interporto di Prato) gestart op voorstel van de „Interporto della Toscana Centrale S.p.a.” — Prato. De Italiaanse spoorwegmaatschappij FS, voornaamste belangstellende, heeft een negatief oordeel uitgesproken over de adequaatheid van dit project, aangezien zij het inefficiënt acht, en heeft dit project dus nooit gefinancierd.

Desondanks blijkt de EG reeds de volgende financiële middelen te hebben toegewezen aan „Interporto della Toscana Centrale S.p.a.”:

- Verordening 2052/Po/88-93, eerste tranche= 5.756.500.000 lire
- Verordening 2052/POT/91-93, eerste tranche= 5.000.000.000 lire
- Verordening 2081/93/DOCUP/OB 2/94-96, derde tranche = 3.647.000.000 lire

TOTAAL = 14.403.500.000 lire

„Interporto della Toscana Centrale S.p.a.” schijnt een nieuwe aanvraag te hebben ingediend voor verdere financiering door de EG.

1. Acht de Commissie financiering door de Gemeenschap niet ongerijmd, aangezien het intermodale project niet aan de nodige adequaatheidsvereisten voldoet en de Italiaanse spoorwegmaatschappij er niet in geïnteresseerd is?
2. Acht de Commissie het niet nodig elke verdere maatregel te blokkeren in afwachting van gedetailleerde informatie over het werkelijke belang van het overlaadstation van Prato?

3. Acht zij het niet noodzakelijk, mocht er gegronde twijfel over het project blijken te bestaan, terugbetaling te eisen van de door „Interporto della Toscana Centrale S.p.a.” van Prato onterecht ontvangen bedragen?

Antwoord van mevrouw Wulf-Matthies namens de Commissie

(14 maart 1997)

Het project „Interporto della Toscana Centrale S.p.a.” in Prato is in het kader van de drie vorige gecombineerde programmeringsdocumenten van doelstelling 2 voor de regio Toscane op grond van wat volgt gefinancierd.

Dit project is van nationaal belang, zoals blijkt uit het feit dat Prato opgenomen is in het netwerk van overlaadstations in de laatste versie van het algemeen vervoerplan, dat op 20 december 1990 door het „Comitato interministeriale per la programmazione economica dei trasporti” (CIPET) is goedgekeurd. Bovendien worden Prato en zijn achterland, met onder andere de spoorwegverbindingen Milaan-Rome en Firenze-Viareggio, in het door het CIPET op 31 maart 1992 goedgekeurde vijfjarenplan vermeld.

Ook in het regionale geïntegreerde vervoerplan wordt expliciet verwezen naar Prato als één van de belangrijkste vervoerknooppunten.

Wat de financiering op nationaal niveau betreft, wordt erop gewezen dat het Toscaanse overlaadstation in de lijst van strategische centra van de Italiaanse spoorwegmaatschappij voorkomt en dat in de periode 1993-1995 steun is verleend voor de verdere ontwikkeling ervan. Bij wet nr. 240/90 is nog een extra bedrag beschikbaar gesteld.

Deze feiten lijken erop te duiden dat Prato niet alleen voor de regio, maar ook voor heel Italië van strategisch belang is.

(97/C 217/274)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0395/97
van Bartho Pronk (PPE) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: Discriminatie EU-burgers bij wetsvoorstel inburgering nieuwkomers te Nederland

In Nederland is op 11 december 1996 het wetsvoorstel inburgering nieuwkomers in de Staatscourant verschenen. Dit voorstel zal alleen voor burgers van buiten de EU gelden.

Op dit moment zijn EU-burgers niet principieel uitgesloten van inburgeringstrajecten en nemen ook daaraan deel. Een deel van de nieuwkomers uit de EU komt oorspronkelijk van buiten de Europese Unie en heeft daarom veel belang bij de inburgeringstrajecten, maar ook gewone EU-burgers kunnen er voordeel van hebben.

1. Is de Commissie bekend met dit wetsvoorstel?
2. Is de Commissie van mening dat als dit wetsvoorstel wordt ingevoerd er sprake is van discriminatie van EU-burgers op basis van artikel 6 EEG-Verdrag?
3. Is de Commissie van mening dat de uitsluiting van EU-burgers in dit wetsvoorstel strijdig is met het vrij verkeer van werknemers, de integratie van hun familieleden in het land van ontvangst en met EEG-verordening 1612/68? ⁽¹⁾
4. Zo ja, is de Commissie van plan Nederland hierop te wijzen?

⁽¹⁾ PB L 257 van 19.10.1968, blz. 2.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(3 april 1997)

Het behoort niet tot het beleid van de Commissie commentaar te geven op wetsvoorstellen.

(97/C 217/275)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0397/97**van Raimondo Fassa (ELDR) aan de Commissie***(4 februari 1997)*

Betreft: Officiële erkenning van NGO's in Italië

In de Italiaanse wet nr. 49/87 inzake ontwikkelingssamenwerking wordt bepaald dat niet-gouvernementele organisaties overeenkomstig de artikelen 28, 29 en 30 van die wet moeten zijn erkend om van de Italiaanse regering subsidie voor specifieke projecten te kunnen verkrijgen. Deze situatie, die in de Europese context zonder meer als afwijkend kan worden bestempeld, leidt tot willekeur en misbruik; in vrijwilligerskringen bestaat veel verzet tegen deze wetgeving, die nergens anders in de Gemeenschap bestaat en die tot onrechtvaardige discriminatie leidt tussen NGO's die dankzij van oudsher bestaande privileges en vriendjespolitiek makkelijk de vereiste erkenning verkrijgen en andere welke even capabel zijn maar niet door de overheidsstructuren kunnen worden ingezet omdat zij niet officieel zijn erkend.

Veelzeggend is het dat vele van deze niet officieel erkende Italiaanse NGO's al jarenlang samenwerken met de communautaire organismen en de Verenigde Naties, waar zij uitstekend werk doen en veel waardering oogsten van de kant van de begunstigde landen; paradoxaal genoeg kunnen zij echter niet door de nationale instellingen worden ingezet.

Acht de Commissie het niet noodzakelijk stappen te ondernemen om dit voorschrift, dat strijdig is met het beginsel van vrije mededinging in communautair verband, met onmiddellijke ingang te doen opheffen en zo een einde te maken aan de discriminatie waaronder de Italiaanse NGO's reeds jarenlang gebukt gaan?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie*(13 maart 1997)*

De Commissie is van oordeel dat de aangesneden kwestie uitsluitend onder de bevoegdheid van de Italiaanse autoriteiten valt.

De Commissie bevestigt dat zij in verband met cofinanciering haar eigen criteria hanteert (in de algemene voorwaarden voor cofinanciering) die zij, zonder onderscheid, toepast op alle niet goevernementele organisaties van de Lid-Staten. Volgens de Commissie heeft er derhalve op Europees niveau geen enkele inbreuk op de mededingingsregels plaatsgevonden.

(97/C 217/276)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0398/97**van Mihail Papayannakis (GUE/NGL), Paraskevas Avgerinos (PSE),
Nikitas Kaklamanis (UPE) en Konstantinos Hatzidakis (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1997)*

Betreft: Anti-dumpingmaatregelen ten aanzien van lederwaren van Chinese herkomst

De Griekse producenten van lederwaren hebben met grote problemen te kampen omdat lederwaren uit een aantal derde landen, waaronder ook China, onder de kostprijs (tegen dumpingprijzen) worden verkocht. Meer bepaald zijn in de periode 1992-1995 in Griekenland naar schatting 336 bedrijven uit deze sector gesloten en zijn ongeveer 3000 arbeidsplaatsen verloren gegaan.

Soortgelijke problemen doen zich ook voor in andere landen van de Europese Unie (Frankrijk, België, Italië, Spanje) en daarom heeft het Europees Verbond van Lederfabrikanten een aanvraag ingediend bij de Commissie om anti-dumpingmaatregelen te nemen ten aanzien van vier producten van Chinese herkomst (damestassen, schooigerei, reisartikelen en lederaccessoires)

1. Kan de Commissie zeggen hoe ver het staat met het vaststellen van de anti-dumpingmaatregelen voor elk van de hoger vermelde producten van Chinese herkomst?
2. Kan zij ook zeggen of zij in het kader van de bescherming van de communautaire productie tegen oneerlijke concurrentie, van plan is ook dergelijke maatregelen te nemen ten aanzien van andere lederwaren die afkomstig zijn uit andere derde landen?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie*(13 maart 1997)*

Door de Commissie worden momenteel drie anti-dumpingonderzoeken verricht in verband met lederwaren, nadat door het CEDIM (Comité Européen des industries de la marroquinerie) was beweerd dat in verband met deze artikelen schadelijke dumping plaatsvond. De anti-dumpingprocedures hebben betrekking op reiskoffers en reisartikelen, aktentassen, school- en boekentassen en handtassen. In verband met reiskoffers en reisartikelen werden de belanghebbende partijen in het licht van de bevindingen van het voorbereidend onderzoek naar de representativiteit en de economische situatie van de producenten in de Gemeenschap die deel uitmaakten van de steekproef voor de vaststelling van de schade, op de hoogte gebracht van het feit dat de Commissie voorstellen kreeg om de procedure te beëindigen zonder anti-dumpingmaatregelen. Voorlopige anti-dumpingmaatregelen werden goedgekeurd i.v.m. de invoer van handtassen ⁽¹⁾ en het onderzoek wordt voortgezet om tot definitieve conclusies te komen. Voor aktentassen, school- en boekentassen werden nog geen definitieve conclusies bereikt.

De uitbreiding van anti-dumpingmaatregelen tot andere derde landen vereist normaliter dat een klacht wordt ingediend door de getroffen bedrijfstak van de Gemeenschap en dat deze klacht wordt gestaafd met bewijzen van de invoer met dumping uit het derde land in kwestie en van de hieruit voortvloeiende schade.

Bovendien is het vermeldenswaard dat China, tengevolge van het graduatiemechanisme dat door de Gemeenschap in het kader van het stelsel van algemene preferenties (SAP) sedert 1 januari 1997 werd ingevoerd, 50 % van de preferentiële marge op alle lederwaren heeft verloren en dat vanaf 1 januari 1998 op deze artikelen het volledige percentage aan invoerrechten zal moeten worden betaald.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 209/97 van de Commissie van 3.2.1997 tot instelling van een voorlopig anti-dumpingrecht op de invoer van bepaalde handtassen van oorsprong uit de Volksrepubliek China, PB L 33 van 4.2.1997

*(97/C 217/277)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0400/97
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie***(13 februari 1997)*

Betreft: Redding van de Europese muzikale traditie

Op het gebied van muziek heeft Europa een unieke traditie. Elk land heeft onschatbare muzikale rijkdommen, waarvan er vele verloren gaan omdat de gepaste mechanismen ontbreken om deze muziek te registreren en bekend te maken.

Een van deze landen is Griekenland, waar vooral op privé-initiatief pogingen worden ondernomen om de waardevolle Griekse traditionele muziek te redden, met name de rijkdommen van de Byzantijnse en de volksmuziek. Deze muziek, die vaak in de vergeethoek is geraakt, wordt geregistreerd en opnieuw bekend gemaakt.

Ook andere genres van de Europese traditionele muziek hebben met dergelijke problemen te kampen, met het gevolg dat waardevolle elementen van de Europese cultuur verloren gaan.

Kan de Commissie zeggen of zij naast het Kaleidoscoop-programma, dat in bepaalde opzichten betrekking heeft op muziek, al bepaalde actieprogramma's heeft uitgewerkt of denkt uit te werken voor de redding van de traditionele muziek en de volksliederen in de lidstaten van de EU, alsook van de monumenten van de Europese muzikale traditie, zoals conservatoria, concertzalen en operagebouwen die direct verbonden zijn met de creatie van de muzikale meesterwerken van ons continent?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(17 maart 1997)*

In het kader van haar bestaande programma's en proefprojecten ontwikkelt de Commissie een actie die ten doel heeft het behoud en de restauratie van erfgoed van Europees belang te ondersteunen, schepende kunstactiviteiten met een Europese dimensie aan te moedigen en bij te dragen tot de bijscholing van kunstenaars en tot de wederzijdse kennis van de Europese culturen.

Derhalve komen projecten ter bevordering van zang of van andere traditionele of regionale muziekvormen, evenals talrijke andere disciplines, in aanmerking voor financiële steun uit hoofde van het op 29 maart 1996

goedgekeurde communautaire programma Caleidoscoop. Voorwaarde is evenwel dat zij in overeenstemming zijn met de voorwaarden en criteria die zijn neergelegd in Besluit nr. 719/96/EG ⁽¹⁾ tot vaststelling van dit programma. Het dient met name te gaan om samenwerkingsprojecten die door partners uit ten minste drie Lid-Staten gezamenlijk zijn ingediend. De oproep tot het indienen van aanvragen voor het begrotingsjaar 1997 van dit programma is gepubliceerd ⁽²⁾.

Voorts heeft de Gemeenschap in 1994 in het kader van het proefproject voor het behoud en de restauratie van het architectonisch erfgoed, dat dat jaar gewijd was aan het thema „Historische gebouwen en plaatsen die verband houden met de uitvoerende en aanverwante kunsten”, communautaire steun toegekend voor het behoud en de restauratie van 60 gebouwen in Europa. Hiermee was een totaalbedrag van 4 miljoen ecu gemoeid. De oproepen tot het indienen van aanvragen voor vier proefprojecten die voorafgaan aan de tenuitvoerlegging van het Raphaël-programma (dat binnenkort zal worden goedgekeurd), zullen in de komende weken worden gepubliceerd. Eén van deze proefacties heeft specifiek betrekking op samenwerkingsmaatregelen waardoor de toegankelijkheid en de exploitatie van het erfgoed van de Europese musea worden bevorderd. De overige proefacties (die op basis van jaarthema's worden uitgevoerd) beogen het behoud en de restauratie van het architectonisch erfgoed, de bijscholing van vakmensen en het verstrekken van steun voor activiteiten of evenementen met een Europese dimensie die gericht zijn op het behoud van het cultureel erfgoed.

In het kader van deze maatregelen kunnen bepaalde projecten ter bevordering van het muzikale erfgoed of voor het behoud van plaatsen voor de uitvoering van muziekwerken eventueel in aanmerking komen voor steun, mits zij voldoen aan de voorwaarden en criteria die zijn vermeld in de bovenbedoelde oproepen tot het indienen van aanvragen.

In het verleden heeft de Commissie reeds diverse malen gewezen op de onschatbare waarde van het Europees muzikaal erfgoed, alsook op de verscheidenheid en de rijkdom van de Europese muziek, met inbegrip van de traditionele en regionale muziekvormen. Dit gebeurde nog zeer recentelijk tijdens de bijeenkomst over muziek in Europa, die op 18 en 19 oktober in Ennis (Ierland) plaatsvond. Deze bijeenkomst, waarop het Parlement was vertegenwoordigd, had ten doel om op basis van de studie „Muziek in Europa”, die met steun van de Commissie door het Europees Bureau voor Muziek werd uitgevoerd, een aanvang te maken met de discussie over de vraag door welke vormen van samenwerking op Europees niveau alle onderdelen van de Europese muzieksector in de toekomst kunnen worden gestimuleerd.

Met het oog op de voorbereiding van de programma's waarvan de looptijd in 1998 verstrijkt, zet de Commissie thans haar werkzaamheden op dit terrein voort. In deze context stelde zij op 26 februari 1997 de gezamenlijke organisatie van een grote conferentie voor, waaraan in de zomer van dit jaar kunstenaars en leden van de bevoegde parlementaire commissie zouden kunnen deelnemen.

⁽¹⁾ PB L 99 van 20.4.1996

⁽²⁾ PB C 298 van 9.10.1996

(97/C 217/278)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0401/97
van Nikitas Kakkamanis (UPE) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: Geringe compensaties voor de export van vers fruit en verse groenten

Volgens berichten in de Griekse pers krijgen de Griekse exporteurs van vers fruit en verse groenten voor 1996 een compensatie van minder dan 10 drachmen per kilo, en dan nog in twee schijven.

Deze bijzondere compensatie heeft betrekking op de export van groenten en fruit naar de landen van de EU en wordt betaald wegens de stijging van de vervoerskosten ten gevolge van de oorlog in het voormalige Joegoslavië. Deze compensatie is uitzonderlijk laag en compenseert slechts in zeer geringe mate de financiële last die de Griekse exporteurs en vervoerders hebben ondervonden van de meer dan 4 jaar durende oorlog in dit land.

Kan de Commissie zeggen hoeveel precies aan Griekenland is gegeven als bijzondere compensatie voor de exporteurs en of zij voornemens is hun bijkomende steun te geven, teneinde de door hen geleden financiële schade en het verlies van het concurrentievermogen van de Griekse groenten en fruit zo goed mogelijk te compenseren?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(13 maart 1997)

Verordening (EG) nr. 1600/96 van de Raad van 30 juli 1996 houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 3438/92 tot vaststelling van bijzondere maatregelen voor het vervoer van bepaalde soorten verse groenten en fruit van oorsprong uit Griekenland, wat de geldigheidsduur van die maatregelen betreft ⁽¹⁾, bepaalt dat de bijzondere maatregelen voor het vervoer van bepaalde soorten verse groenten en fruit uit Griekenland naar de andere Lid-Staten, met uitzondering van Italië, Spanje en Portugal, voor het hele jaar 1996 worden verlengd.

In artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2133/96 van de Commissie van 6 november 1996 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 3438/92 van de Raad tot vaststelling van bijzondere maatregelen voor het vervoer van bepaalde soorten verse groenten en fruit van oorsprong uit Griekenland, wat in 1996 verzonden produkten betreft ⁽¹⁾, is de bijzondere tijdelijke compensatie vastgesteld op 3,21 ecu per 100 kilogram voor de van 1 januari 1996 tot en met 17 oktober 1996 verzonden producten, waarbij de betalingen plaatsvinden in twee tranches. De eerste tranche bedraagt 60%, dat wil zeggen 1,926 ecu per 100 kilogram, wat neerkomt op ongeveer 6 drachme per kilogram. De tweede tranche wordt uiterlijk op 15 oktober 1997 betaald. Voor de van 18 oktober 1996 tot en met 31 december 1996 verzonden producten is de tijdelijke bijzondere bijdrage vastgesteld op 2,76 ecu per 100 kilogram.

Wanneer de hoeveelheid van 175 000 ton voor de eerste en van 41 000 ton voor de tweede periode wordt overschreden, worden de compenserende bedragen verminderd naar evenredigheid van de overschrijding. Aangezien de verzenders 6 maanden de tijd hebben om hun aanvraag in te dienen, zijn de definitieve hoeveelheden nog niet bekend en is het derhalve nog niet mogelijk na te gaan hoe hoog het definitieve bedrag van de tijdelijke bijzondere bijdrage zal zijn.

De Commissie betreurt het derhalve dat zij nog niet in staat is het geachte Parlementslid een indicatie te geven van de definitieve bedragen van de tijdelijke bijzondere bijdrage. Hoe het ook zij, zij is geenszins van plan de verzenders een hogere steun toe te kennen. Dit zou trouwens strijdig zijn met artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 3438/92 van de Raad van 23 november 1992 tot vaststelling van bijzondere maatregelen voor het vervoer van bepaalde soorten verse groenten en fruit van oorsprong uit Griekenland ⁽²⁾, waarin wordt bepaald dat de bijzondere tijdelijke compensatie geleidelijk moet worden verlaagd. In dit verband herinnert de Commissie het geachte Parlementslid eraan dat de route door het voormalige Joegoslavië (Belgrado-Zagreb) sinds het einde van de vijandelijkheden in de regio en de opheffing van het embargo tegen Servië en Montenegro (eind 1995) weer voor transitoverkeer is geopend.

⁽¹⁾ PB L 206 van 16.8.1996, blz. 45.

⁽²⁾ PB L 285 van 7.11.1996, blz. 13.

⁽³⁾ PB L 350 van 1.12.1992, blz. 1.

(97/C 217/279)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0404/97

van **Katerina Daskalaki (UPE)** aan de Commissie

(13 februari 1997)

Betreft: Instortingsgevaar voor de monumenten van Knossos

De monumenten van Knossos, de oudste wieg van de Europese beschaving, worden met vernietiging bedreigd door plotse temperatuurverschillen, vorst, sterke wind en vochtigheid, welke onophoudelijk barsten en verzakkingen veroorzaken in de archeologische resten en monumenten. Deze toestand verslechtert nog door het enorme aantal bezoekers en door de landbouwactiviteiten in de omgeving die voor extra vochtigheid zorgen.

Zou de Commissie, overwegende dat de plaatselijke bevoegde archeologische diensten niet voldoende financiële, materiële en technische middelen hebben, haar steun kunnen verlenen voor een studie inzake de registratie en het herstel van de schade en kunnen zorgen voor kredieten om geschikt technisch personeel aan te werven en een aanvang te maken met restauratiewerken?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(17 maart 1997)

De Commissie waardeert bijzonder dat het geachte Parlementslid belangstelling heeft voor de toestand waarin de monumenten van Knossos verkeren, die ontegenzeggelijk één van de belangrijkste archeologische plaatsen in Europa vormen.

In de geest van artikel 128 van het EG-Verdrag heeft de Commissie in de afgelopen jaren steun gegeven voor maatregelen die ten doel hebben het Europees cultureel erfgoed door middel van samenwerkingsactiviteiten op Europees niveau te behouden en de toegankelijkheid ervan te bevorderen. Recentelijk heeft zij, in afwachting van de definitieve goedkeuring van het voorgestelde Raphaël-programma, haar aandacht en steun voor dit onderwerp in concrete banen geleid door middel van enkele proefprojecten die ter voorbereiding van het Raphaël-programma dienen.

Aangezien het Raphaël-programma tot op heden nog niet is goedgekeurd, is de Commissie dit jaar voornemens soortgelijke proefprojecten te lanceren, die in de loop van de komende weken zullen worden bekendgemaakt.

In deze context zou de Commissie gaarne een verzoek van de Griekse autoriteiten inzake de monumenten van Knossos in overweging nemen, onder de vanzelfsprekende voorwaarde dat dit verzoek strookt met de vereisten die voor het proefproject van dit jaar zijn vastgesteld. Met het oog hierop zal de Commissie de betrokken oproep tot het indienen van voorstellen aan de nationale autoriteiten toezenden, zodra deze beschikbaar is.

(97/C 217/280)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0407/97
van Arthur Newens (PSE) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: EU-kredieten voor bevolking en geboorteregeling in het kader van de ICPD

Op de Conferentie inzake bevolking en ontwikkeling van Cairo heeft de EU toegezegd de kredieten voor projecten in verband met bevolking op te trekken tot 300 mln ecu in het jaar 2000 (Mededeling van de Commissie (COM(94)0100).

Kan de Commissie mededelen of de EU op schema ligt zodat zij het streefbedrag van 300 mln ecu in 2000 inderdaad bereikt?

Kan zij mededelen hoe deze stijging in de jaren 1997-2000 ten uitvoer zal worden gelegd?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie
(12 maart 1997)

Het streven van de Gemeenschap om in het jaar 2000 300 miljoen ecu te hebben vastgelegd voor steun aan de bevolking en de reproductieve gezondheidszorg is reeds verwezenlijkt overeenkomstig de in het actieprogramma van de Internationale conferentie over bevolking en ontwikkeling uiteengezette doelstellingen. In het jaar 2000 zal waarschijnlijk zelfs een veel hoger bedrag zijn uitgegeven voor steun aan programma's voor de bevolking en de reproductieve gezondheidszorg.

In 1995 is de Commissie betalingsverplichtingen aangegaan voor ongeveer 45 miljoen ecu. In 1996 bereikten de betalingsverplichtingen in Azië alleen al 230 miljoen ecu. Verder werd belangrijke steun verleend aan Latijns-Amerika en het Middellandse-Zeegebied. Naast deze bedragen werden tevens betalingsverplichtingen aangegaan in het kader van het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) om steun te verlenen aan landen in Afrika, het Caraïbisch gebied en de Stille Oceaan zowel op het gebied van de bestrijding van SOA/HIV/AIDS als in de sector van de gezondheidszorg, waaronder de integratie van gezinsplanning in de diensten voor de primaire gezondheidszorg. Specifieke projecten waarvoor in 1995/1996 uit hoofde van het EOF betalingsverplichtingen werden aangegaan vertegenwoordigen in totaal 15 miljoen ecu voor SOA/HIV/AIDS en 14,8 miljoen ecu voor de gezinsplanning.

De stijging van de middelen voor maatregelen ten behoeve van de bevolking en de reproductieve gezondheidszorg over de gehele wereld zal ten uitvoer worden gelegd in de periode tussen 1997 en 2000 met behulp van de verschillende programma's die zijn opgezet. In Azië werden bijvoorbeeld een belangrijk programma voor de ondersteuning van de sector voor de gezondheids- en gezinszorg in India (200 miljoen ecu), een programma voor de gezondheidszorg en zwangerschapsbegeleiding in de Filipijnen (19 miljoen ecu) en het Azië-initiatief inzake reproductieve gezondheidszorg (25 miljoen ecu) in 1995/1996 goedgekeurd. Dit laatste initiatief illustreert in welke mate de Commissie haar strategische en daadwerkelijke samenwerking met het Bevolkingfonds van de Verenigde Naties sedert de Conferentie van Cairo heeft uitgebreid.

Voorts worden in een aantal landen in Azië, Latijns-Amerika en het Middellandse-Zeegebied uit hoofde van een speciale begrotingslijn kleine proef- en vernieuwende projecten op het gebied van de bevolking en de reproductieve gezondheidszorg opgezet (in 1996 7 miljoen ecu). In 1995/1996 werden verder betalingsverplichtingen aangegaan voor in totaal 30 miljoen ecu in het kader van een specifieke AIDS-begrotingslijn om ontwikkelingslanden in staat te stellen op internationaal, regionaal en nationaal niveau een bijdrage te leveren.

(97/C 217/281)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0415/97
van Christa Randzio-Plath (PSE) aan de Commissie
(13 februari 1997)

Betreft: Deelname van de Commissie aan het G7-Beraad van de Ministers van Financiën, op 8 februari 1997

Klopt het bericht volgens welk de Commissie niet is uitgenodigd voor de bijeenkomst, op 8 februari 1997 in Berlijn, van de Ministers van Financiën van de G7-landen, waarbij o.a. over de euro zal worden gesproken?

Zo ja, hoe denkt de Commissie ervoor te zorgen dat de communautaire instellingen worden betrokken bij internationale bijeenkomsten over de internationale dimensie van de euro, met name tegen de achtergrond van de toepassing van artikel 109 ⁽¹⁾ van het EG-Verdrag gedurende de derde fase van de EMU en in de context van de versterking van de internationale monetaire samenwerking?

⁽¹⁾ Vaststelling wisselkoers euro t.o.v. niet-communautaire valuta.

Antwoord van de heer De Silguy namens de Commissie

(14 maart 1997)

Het is inderdaad juist dat de Commissie ondanks haar uitdrukkelijk verzoek geen uitnodiging heeft ontvangen voor de G7-bijeenkomst van 8 februari 1997 van de Ministers van Financiën en de gouverneurs van de centrale banken van de zeven meest geïndustrialiseerde landen.

Wel moet worden gezegd dat de agenda voor deze vergadering geen specifieke punten aangaande de euro bevatte. Er werd enkel een korte bespreking gehouden om de G7-leden op de hoogte te brengen van de resultaten van de Europese Raad van Dublin.

Toch was tijdens de op 27 januari 1997 gehouden bijeenkomst van de Ecofin-raad akte genomen van het feit dat de afwezigheid van de Commissie geen precedent mocht worden. Het voorzitterschap erkende dat elke formele G7-bespreking van de externe aspecten van de euro moet gebeuren in aanwezigheid van het Voorzitterschap zelf, van de Commissie en van het Europees monetair instituut.

Artikel 109 van het EG-Verdrag, inzonderheid lid 4, dat per 1 januari 1999 van toepassing wordt, bevat het referentiekader voor de besluiten die na de invoering van de euro zullen worden genomen voor de vertegenwoordiging van de Gemeenschap in internationale fora. De Commissie bestudeert thans de wijze van toepassing van dit artikel en zal te zijner tijd voorstellen formuleren.

(97/C 217/282)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0416/97

van Riccardo Nencini (PSE) aan de Commissie

(13 februari 1997)

Betreft: Gestolen kunstwerken

In de gehele Gemeenschap worden voortdurend kunstwerken gestolen en vaak worden deze kunstwerken door musea en andere instellingen gekocht.

Alleen al in Italië zijn in 1996 2.108 waardevolle kunstwerken gestolen.

1. Acht de Commissie het niet nodig, gezien het feit dat er specifieke regels op dit gebied bestaan, na te gaan welke lidstaten deze regelgeving nog niet in hun wetgeving hebben overgenomen?
2. Acht de Commissie het niet wenselijk de lidstaten te verzoeken er zo spoedig mogelijk voor te zorgen dat hun kunstwerken gecatalogiseerd worden, aangezien dit een fundamentele voorwaarde is voor de toepassing van genoemde regelgeving?
3. Acht de Commissie het niet dienstig om de staten die geen deel uitmaken van de Europese Unie voor te stellen een akkoord op te stellen over diefstal en illegale export van kunstwerken?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(18 maart 1997)

1. Tot op heden hebben zes Lid-Staten (België, Duitsland, Griekenland, Italië, Luxemburg en Oostenrijk) de Commissie nog niet in kennis gesteld van hun nationale maatregelen tot omzetting van Richtlijn 93/7/EEG van de Raad van 15 maart 1993 betreffende de teruggave van cultuuroederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een Lid-Staat zijn gebracht ⁽¹⁾. Tegen deze Lid-Staten is een inbreukprocedure ingeleid.

2. Krachtens en binnen de grenzen van artikel 36 van het Verdrag, blijft iedere Lid-Staat gerechtigd om zijn nationaal bezit nader te omschrijven, te inventariseren en voor deze goederen een beschermingsregeling uit te werken. De voormelde richtlijn en Verordening (EEG) nr. 3911/92 van de Raad van 9 december 1992 betreffende de uitvoer van cultuuroederen ⁽²⁾ stellen zich niet in de plaats van deze nationale beschermingsregelingen, maar vullen deze aan.

3. Alle Lid-Staten hebben deelgenomen aan de onderhandelingen over het op 24 juni 1995 in Rome goedgekeurde Unidroit-Verdrag over de internationale terugkeer van gestolen of onrechtmatig uitgevoerde cultuurgoederen. Volgens de inlichtingen waarover de Commissie beschikt, hebben 22 landen — waaronder vijf Lid-Staten (Frankrijk, Italië, Nederland, Portugal en Finland) — deze conventie reeds ondertekend.

(¹) PB L 74 van 27.3.1993.

(²) PB L 395 van 31.12.1992.

(97/C 217/283)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0420/97

van Josu Imaz San Miguel (PPE) aan de Commissie

(7 februari 1997)

Betref: Opneming in het communautaire initiatief URBAN van een programma voor stadsvernieuwing in het gebied van de Baai van Pasaia (Baskenland)

De gemeenten van de agglomeratie San Sebastian hebben een strategisch programma voor stadsvernieuwing in het gebied van de Baai van Pasaia ingediend. Met haar 246.000 inwoners is deze agglomeratie een dicht bewoond gebied dat in een moeilijke sociaal-economische situatie verkeert, zoals wel blijkt uit het hoge werkloosheidscijfer van 22,6%. In het ingediende programma wordt uitgegaan van een totale investering van 2.860 miljoen peseta's, die van het grootste belang zou zijn voor het herstel van de sociaal-economische structuur van het gebied.

Door zijn uiterst zwakke stedelijke structuur en de sterke vervuiling en sociale conflictiviteit ter plaatse is dit gebied zeer geschikt voor toepassing van de criteria die zijn vastgelegd in de richtsnoeren van Mededeling 94/C 180/02 betreffende het URBAN-programma. Daarbij komt dat het gebied onder doelstelling 2 van de Structuurfondsen valt en bovendien deel uitmaakt van de grensoverschrijdende regio San Sebastian-Bayonne.

Het programma is door de gemeenten van de agglomeratie voorgelegd aan de Spaanse regering, die het echter niet heeft opgenomen in de lijst met projecten die zij de EG-Commissie heeft doen toekomen. Het is al de tweede maal dat de Spaanse regering aan een dergelijk verzoek is voorbijgegaan.

Is de Commissie bekend met de redenen waarom de Spaanse regering het strategisch programma voor de Baai van Pasaia niet heeft opgenomen in de lijst met projecten die zij de Commissie heeft toegestuurd?

Is de Commissie van oordeel dat dit besluit is gebaseerd op objectieve selectiecriteria van het URBAN-programma?

Is de Commissie van mening dat stadsvernieuwingsmaatregelen als voorgesteld in het strategisch programma voor de Baai van Pasaia kunnen bijdragen tot een afname van de sociale conflicten die in het doelgebied van het genoemde programma bestaan?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(27 februari 1997)

De Commissie heeft aan Spanje 77,6 miljoen ecu toegekend voor de uitbreiding van het communautaire initiatief URBAN. De steden in de gebieden van doelstelling 1, die van dit bedrag 56,2 miljoen ecu krijgen, hebben prioriteit. 21,4 miljoen ecu is toegewezen aan steden buiten de gebieden van doelstelling 1.

Het ligt dan ook voor de hand dat de Spaanse autoriteiten de Commissie slechts voor een beperkt aantal steden bijstand konden vragen. Het kiezen van deze steden is de verantwoordelijkheid van de ter zake bevoegde autoriteiten in de Lid-Staat. Het geachte Parlementslid dient derhalve zijn specifieke vragen aan de Spaanse autoriteiten te richten. De Commissie heeft tot taak ervoor te zorgen dat de door een Lid-Staat voorgestelde stedelijke gebieden voldoen aan de criteria die zijn aangegeven in de richtsnoeren voor het communautair initiatief URBAN (¹).

(¹) PB C 200 van 20.7.96.

(97/C 217/284)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0424/97
van Miguel Arias Cañete (PPE) aan de Commissie
(7 februari 1997)

Betreft: Boetes oliehoudende zaden verkoopseizoen 1996/1997

Kan de Commissie aangeven welke formule precies wordt gehanteerd om de hoogte te berekenen van de boete die is vastgesteld door het Beheerscomité voor oliehoudende zaden, neerkomend op de toepassing van een strafheffing van 5% op de prijzen voor het verkoopseizoen 1996/1997?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(25 februari 1997)

De Commissie berekent het definitief regionaal referentiebedrag op basis van de geconstateerde referentieprijzen voor oliehoudende zaden. Die referentieprijzen, het gemiddelde van de in het verkoopseizoen 1996/1997 op de markten geconstateerde prijzen, is op 223,551 ecu per ton vastgesteld. Voor de berekening van die prijs is uitgegaan van de biedingen en de effectieve prijzen die de Lid-Staten hebben meegedeeld overeenkomstig Verordening (EG) nr. 3405/93⁽¹⁾ van de Commissie van 13 december 1993 tot vaststelling van nadere voorschriften voor Verordening (EEG) nr. 1765/92 van de Raad met betrekking tot de mededeling, door sommige Lid-Staten, van de op de markt genoteerde effectieve en geboden prijzen voor oliehoudende zaden en de door de Commissie op grond van die mededeling te verrichten evaluatie van de geconstateerde referentieprijzen voor die zaden.

De geconstateerde referentieprijzen wijkt 13,593 % af van de door de Raad in artikel 5, lid 1, onder a), van Verordening (EEG) nr. 1765/92⁽²⁾ vastgestelde verwachte referentieprijzen (196,80 ecu per ton). Bijgevolg moet, rekening houdend met de vrijgestelde marge van 8 %, het verwachte peil van de compensatiebedragen overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 1765/92 met 5 % worden verlaagd.

⁽¹⁾ PB L 310 van 14.12.1993.

⁽²⁾ PB L 181 van 1.7.1992.

(97/C 217/285)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0426/97
van María Sornosa Martínez (GUE/NGL), Angela Sierra González (GUE/NGL)
en Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) aan de Commissie
(19 februari 1997)

Betreft: Situatie van de vrouwen in Oost-Timor

De ernstige situatie die sinds 21 jaar in Oost-Timor bestaat, blijft voortduren. In artikel 2, lid 5, van zijn gemeenschappelijk standpunt van juni 1996 (96/407/GBVB)⁽¹⁾ heeft de Raad uitdrukkelijk zijn steun uitgesproken voor elke passende actie die gericht is op de algehele verbetering van de naleving van de mensenrechten op Oost-Timor en de fundamentele verbetering van de situatie van de bevolking ervan, met behulp van middelen waarover de Unie beschikt en steun aan de acties van de NGO's. Vooral de vrouwen hebben te lijden onder deze situatie. Zij zijn niet alleen vluchteling, maar worden ook het slachtoffer van verkrachting en misbruik door de bezettingstroepen.

1. Welke maatregelen zijn tot dusver genomen om de in het gemeenschappelijk standpunt geformuleerde voornemens ten uitvoer te leggen?
2. Is er financiële steun verleend voor de bevordering van de eerbiediging van de mensenrechten in Oost-Timor?
3. Worden specifieke maatregelen overwogen met betrekking tot de situatie van de vrouwen?
4. Is de Commissie voornemens de contacten met de permanente vertegenwoordiging van Oost-Timor te intensiveren om eventuele maatregelen zo doeltreffend mogelijk in goede banen te leiden?

⁽¹⁾ PB L 168 van 6.7.1996, blz. 2.

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie*(13 maart 1997)*

De Commissie gaat momenteel na welke acties op Oost Timor kunnen worden opgezet om de situatie van de bevolking te verbeteren.

Zulke acties zullen bedoeld zijn voor de bevolking in haar geheel maar er zal zeker rekening worden gehouden met de situatie van de vrouwen.

Een afgevaardigde van Oost Timor bracht in januari 1997 een bezoek aan de Commissie.

(97/C 217/286)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0427/97**van Magda Aelvoet (V) en Gianni Tamino (V) aan de Commissie***(19 februari 1997)*

Betreft: EU-steun aan het „Carapax”-centrum

De Commissie heeft in het kader van het MEDSPA-programma een initiatief gesteund voor de instandhouding van de schildpadden dat was opgezet door de stichting „RANA” die in verschillende landen van de Unie actief is. In het kader van dit programma is in Italië in de omgeving van Massa Marittima, provincie Grosseto, regio Toscane, het recreatiecentrum „CARAPAX” opgezet dat in de loop der jaren steeds groter is geworden en nu een van de belangrijkste toeristische attracties in de omgeving is en dat meer dan 20.000 bezoekers per jaar trekt. Uit waardering voor zijn werk heeft het centrum geld van de Europese Unie gekregen via verordening 2052/88 ⁽¹⁾ en het LIFE-programma waaronder MEDSPA valt.

Helaas zijn er de laatste tijd problemen gerezen in de betrekkingen met de ter plekke bevoegde autoriteiten, zoals de berggemeenschap en de regio Toscane. De indruk bestaat dat de leiding van het CARAPAX-centrum tegengewerkt wordt bij de besteding van het Gemeenschapsgeld aan die doeleinden waarvoor de bijdragen zijn uitgetrokken. Bijvoorbeeld worden positieve adviezen om de oude gebouwen te restaureren met geld van verordening 2052/88 tot sint juttemis uitgesteld. Dit positief advies is nog steeds niet afgekomen hoewel de regio aan de Unie anders heeft bericht.

Is de Commissie met het bovenstaande bekend?

Acht de Commissie het opportuun om bovengenoemd programma te blijven steunen en, zo ja, welke stappen denkt zij te nemen om ervan verzekerd te zijn dat haar steun goed besteed wordt?

⁽¹⁾ PB L 185 van 15.7.1988, blz. 9.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(19 maart 1997)*

De Commissie heeft de uitvoering van het Carapax-project, dat in het kader van het operationeel meerfondsen-programma van doelstelling 5b van de regio Toscane voor de periode 1991-1993 uitdrukkelijk was vermeld, altijd zeer aandachtig gevolgd.

Het betreft hier een project waarmee in een bepaald gebied de natuurlijke omgeving wordt hersteld om er schildpadden op te vangen en te bestuderen en ze de gelegenheid te geven zich voort te planten, en waarbij een aantal gebouwen wordt gerenoveerd waarin laboratoria, administratieve diensten, archieven en een bezoekers-centrum zullen worden ondergebracht.

Bij besluit van de regionale regering is het project goedgekeurd voor een bedrag van ongeveer 750 miljoen lire, waarvan 40 % uit communautaire middelen.

De uitvoering van het project is afgerond, en op 7 februari 1997 heeft de met de conformiteitscontrole van de werkzaamheden belaste technische instantie subsidiabele uitgaven ten bedrage van ongeveer 724 miljoen lire, zijnde ongeveer 97 %, goedgekeurd.

De Commissie is dan ook van mening dat er geen reden meer is tot bezorgdheid.

(97/C 217/287)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0429/97
van Gianni Tamino (V) aan de Commissie
(19 februari 1997)

Betreft: Fusie van de Banca Popolare di Sassari en de Banca di Sassari Spa

Op de buitengewone vergadering van 25 april 1993 van de Banca Popolare di Sassari, een coöperatieve vennootschap, is besloten tot een fusie met de Banca di Sassari Spa, die gecontroleerd wordt door de Banco di Sardegna, zonder dat de rekeningen over 1991 bekend waren (een verlies van meer dan 44 miljard lire) en over 1992 (een verlies van meer dan 144 miljard lire), ook al hadden de leden van de coöperatie hierom gevraagd. Tot op de dag van heden zijn deze rekeningen nog steeds niet openbaar gemaakt. Door deze fusie hebben de ruim 22.000 leden van de coöperatie ongeveer 500 miljard lire verloren (ontwaarding van de in hun bezit zijnde waardepapieren) d.w.z. hun met jarenlange arbeid opgebouwde spaartegoeden. Zij zijn indertijd akkoord gegaan met de fusie doordat de directie van de Banco di Sardegna beweerde (deze berichten zijn ook in de plaatselijke pers verschenen) dat er een faillissement dreigde als niet tot fusie werd overgegaan. Maar de Italiaanse Nationale Bank die ondanks een negatief advies van de antitrustcommissie met de fusie heeft ingestemd, had uitstel kunnen verlenen aan de Banca Popolare di Sassari (art. 27, alinea 2 van de wet 481/92) door een voorkeur uit te spreken voor betere voorwaarden die werden geboden in het bod dat andere banken (Monte dei Paschi, Cariplo, e.a.) hadden uitgebracht.

Bovengenoemde gebeurtenissen hebben geleid tot concentratie in de handen van de Banco di Sardegna op het eiland (42% van de markt is in handen van de Banca di Sassari; meer dan 13% was in handen van de Banca Popolare di Sassari) zodat inmiddels sprake is van een hegemonie.

De vraag aan de Commissie luidt of zij niet van mening is dat de fusie van de Banca Popolare di Sassari en de Banca di Sassari Spa in strijd is met de communautaire mededingingsregels, art. 85 en 86 van het EEG-Verdrag (verwerving van een meerderheidspositie; te weinig controle op fusies enz.) en met de regels van het vennootschapsrecht.

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie

(13 maart 1997)

Op het gebied van concentraties van ondernemingen zijn de bevoegdheden van de Commissie beperkt tot wat is neergelegd in Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad betreffende de controle op concentraties van ondernemingen ⁽¹⁾. Deze regeling bevat een criterium voor de bevoegdheidsverdeling tussen de Commissie en de nationale concurrentieautoriteiten ter zake van de beoordeling van concentraties: de Gemeenschapsregeling is van toepassing wanneer het gaat om concentraties met een communautaire dimensie volgens de in artikel 1 van de verordening bepaalde omzet.

Ten tijde van de aanmelding viel de concentratie niet in het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 4064/89 en kwam de beoordeling uitsluitend toe aan de Italiaanse autoriteiten, overeenkomstig de vigerende nationale concurrentiewetgeving (wet nr. 287 van 10 oktober 1990).

De Commissie is niet bevoegd om in deze zaak enigerlei maatregelen te treffen omdat de concentraties in kwestie beneden de drempelwaarde voor de toepasselijkheid van de verordening liggen en bijgevolg onder de uitsluitende bevoegdheid van de betrokken Lid-Staat vallen.

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989.

(97/C 217/288)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0432/97
van Katerina Daskalaki (UPE) aan de Commissie
(7 februari 1997)

Betreft: Operationeel programma voor het onderwijs (subprogramma's 3 en 4)

Kan de Commissie ons met het oog op de enorme problemen van de Griekse universiteiten en de institutionele en structurele veranderingen waar zeer aanzienlijke financiële steun voor nodig is informatie verstrekken over de mate waarin gebruik is gemaakt van de begrotingslijnen voor de subprogramma's 3 en 4 (tertiair onderwijs en modernisering van de manier waarop het onderwijs bestuurd wordt) in het kader van het operationeel programma voor het onderwijs en het inleidend beroepsonderwijs in het communautair bestek voor structurele acties in Griekenland (doelstelling 1), door de Commissie op 29 juli 1994 goedgekeurd voor de periode 1 januari 1994 tot 31 december 1999?

(97/C 217/289)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0453/97**van Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie***(7 februari 1997)**Betreft:* Operationeel programma voor het onderwijs

Op 29 juli 1994 heeft de Commissie haar goedkeuring gehecht aan het operationeel programma voor het onderwijs en het inleidend beroepsonderwijs voor de periode 1 januari 1994 tot 31 december 1999 in het kader van het communautair bestek voor de structurele acties voor doelstelling 1 in Griekenland.

De bijdrage uit de structuurfondsen ESF en EFRO hiervoor belooft 1.385.700.000 ecu.

Kan de Commissie met het oog op de huidige crisis in het Griekse onderwijs en overwegende dat de verwezenlijking van het operationeel programma voor het onderwijs kan bijdragen tot een vlot functioneren van het onderwijsstelsel, de verbetering van de verleende diensten en eventueel een oplossing van deze crisis, meedelen in welke mate tot nu gebruik is gemaakt van de middelen voor subprogramma 1 (algemeen en technisch onderwijs) en de vier basismaatregelen die dit omvat, te weten:

maatregel 1: hervorming van de onderwijsprogramma's,

maatregel 2: een uniform lyceum,

maatregel 3: opleiding onderwijsgeevenden en overige ondersteunende acties,

maatregel 4: infrastructuur — uitrusting.

Gecombineerd Antwoord**van de heer Flynn namens de Commissie
op de schriftelijke vragen P-0432/97 en P-453/97***(26 maart 1997)*

Het programma „Onderwijs en initiële opleiding” heeft tot doel het Griekse onderwijssysteem te versterken, moderniseren en verbeteren. Het omvat acties voor bijna het volledige gamma van onderwijs en initiële opleiding, met bijzondere aandacht voor het secundair onderwijs, het tertiair (technisch, beroeps- en universitair) onderwijs, de initiële opleiding, structurele maatregelen en de administratie van het onderwijssysteem.

De benutting van de communautaire kredieten tijdens de eerste drie jaar van het programma was relatief gering en bedroeg ongeveer 18,5% van de voor het hele programma uitgetrokken kredieten.

maatregel	titel	Fonds	benutting 1994/1995/1996
1	hervorming van de onderwijsprogramma's	ESF	13,8%
2	geïntegreerde middelbare scholen	ESF	1,2%
3	opleiding van onderwijsgeevenden	ESF	14,8%
4	infrastructuur en uitrusting	EFRO	23,1%

Subprogramma's 3 en 4 hebben betrekking op het tertiair onderwijs en de modernisering van de organisatie en de administratie van het onderwijs en de technische bijstand. De benutting van de kredieten tijdens de jaren 1994/1995 en 1996 (prognose) van het Europees Sociaal Fonds (ESF) en het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) zijn hieronder weergegeven:

Subprogramma 3: tertiair onderwijs

ESF: 11,8%

EFRO: 18,8%

Subprogramma 4: modernisering van de organisatie en de administratie van het onderwijs

ESF: 6,4%

EFRO: 2,2%

De ongebruikte kredieten van de voorgaande jaren werden overgeheveld naar de volgende periodes (1997, 1998 en 1999). Bijgevolg zijn de beschikbare bedragen voor de komende drie jaar zeer hoog.

Aangezien op dit ogenblik het grootste deel van de acties van het programma geanalyseerd, gepland en goedgekeurd is door het Comité van Toezicht van het programma, veronderstelt en hoopt de Commissie dat de uitvoering ervan vanaf 1997 beter zal worden. Het is evenwel duidelijk dat de lidstaat zijn inspanningen op alle gebieden (bepaling van de maatregelen en acties op het niveau van de projecten, ontwikkeling van beheers-, betalings- en controlemechanismen) moet blijven volhouden en zelfs vergroten.

(97/C 217/290)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0434/97
van Stanislaw Tillich (PPE) aan de Commissie
(19 februari 1997)

Betreft: Deelneming van de LMOE aan de EU-programma's

Aan welke programma's van de EU nemen de LMOE (PHARE niet inbegrepen) deel? Kan de Commissie mededelen hoeveel kredieten hiervoor werden besteed?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie
(10 maart 1997)

In de Europa overeenkomsten of de aanvullende protocollen betreffende de deelneming van de landen van Midden-Europa aan de communautaire programma's is opgegeven op welke gebieden deze landen kunnen deelnemen aan de kader-programma's, de specifieke programma's, de projecten of de andere acties van de Gemeenschap.

Tot dusverre nemen de betrokken landen reeds deel aan bepaalde projecten van de specifieke programma's van het vierde kaderprogramma voor technologisch onderzoek en ontwikkeling van de Gemeenschap.

Bovendien worden een aantal ontwerp-besluiten van associatieraden met een aantal van deze landen voorbereid (Tsjechische Republiek, Hongarije, Polen, Roemenië en de Slowaakse Republiek), waarin de voorwaarden en modaliteiten van hun deelneming aan de programma's Leonardo da Vinci, Socrates en Jeunesse pour l'Europe zijn vastgesteld.

Met betrekking tot een aantal andere programma's op het gebied van geluids- en beeldmedia (Media), cultuur (Kaléidoscope, Ariane, Raphaël), milieu (Life), energie (Save), kleine en middelgrote ondernemingen (derde meerjarenprogramma kleine en middelgrote ondernemingen), sociaal en gezondheidsbeleid, zijn voorbereidende besprekingen aan de gang of gepland met het oog op de deelneming van de geassocieerde Midden-Europese landen vanaf 1998.

In overeenstemming met de Europa overeenkomsten of de aanvullende protocollen zullen de betrokken landen de kosten van hun deelname voor eigen rekening nemen. De meeste onder hen hebben de Commissie op de hoogte gebracht van hun voornemen om een deel van hun toewijzing in het kader van Phare te besteden aan de financiering van hun bijdrage.

(97/C 217/291)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0436/97
van Stanislaw Tillich (PPE) aan de Commissie
(19 februari 1997)

Betreft: Subsidies voor Saksen in de periode 1994-1996

1. Kan de Commissie mededelen uit welke EU-programma's/fondsen kredieten zijn verstrekt, in welke hoogte en aan welke projecten in Saksen, onderverdeeld naar programma's/fondsen die aanvullende middelen uit de lands-, bonds-, of gemeentelijke begrotingen nodig hebben en programma's of fondsen die geen aanvullende kredieten uit openbare begrotingen nodig hebben alvorens te worden verleend?

2. In hoeverre worden kredieten van de EU gebruikt in vergelijking tot alle andere Bundesländer?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie
(11 april 1997)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(97/C 217/292)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0437/97
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie
(19 februari 1997)

Betreft: Vestiging van bevolking op Cyprus

Volgens informatie uit de Griekse en de Turks-Cypriotische pers gaat Ankara onverminderd voort met de vestiging van voornamelijk uit Anatolië en Koerdistan afkomstige Turken in de bezette gebieden in Noord-Cyprus. Op deze manier is het aantal nieuwgekomenen bijna even groot geworden als dat van de Turks-Cyprioten, en zullen de nieuwelingen binnenkort in de meerderheid zijn.

De onwettige pseudostaat op Cyprus telt ongeveer 198.000 inwoners, waarvan minder dan de helft op Cyprus is geboren, waarbij de 35.000 soldaten in de bezette gebieden niet zijn meegerekend.

Er zij op gewezen dat in 1960, toen de laatste officiële volkstelling werd gehouden, het aantal Turks-Cyprioten 104.942 bedroeg, terwijl het er voor de Turkse invasie ongeveer 120.000 waren.

Kan de Commissie mij meedelen welke stappen zij heeft ondernomen in deze reeds jaren lopende kwestie, en wat zij van plan is onmiddellijk te doen om een einde te maken aan de verschuiving van de omvang van de bevolkingsgroepen op het eiland, omdat hierdoor de veiligheid van de gehele regio wordt bedreigd, de pogingen om tot een oplossing van het probleem te komen worden ondermijnd, terwijl de EU hier tot nu toe niet op heeft gereageerd, in tegenstelling tot de ijver die sommige lidstaten in andere gevallen aan de dag leggen.

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(19 maart 1997)

De Commissie is zich bewust van het probleem dat door het geachte parlementslid ter sprake wordt gebracht maar is terzake niet bevoegd. Anderzijds werd naar dit probleem verwezen in de verslagen van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties over zijn bemiddeling inzake Cyprus en werd het eveneens ter sprake gebracht in het verslag van de met het oog op de problemen op Cyprus aangestelde Europese waarnemer.

De Commissie oordeelt dat dit probleem te berde zou moeten worden gebracht in het kader van de intercommunautaire besprekingen en bevestigt haar bereidheid om de inspanningen van de Verenigde Naties te steunen om voor de kwestie Cyprus een politieke oplossing te vinden.

(97/C 217/293)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0438/97
van Heidi Hautala (V) aan de Commissie
(19 februari 1997)

Betreft: Kaalslag op het eiland Yamdena

Is het de Commissie bekend dat er op het eiland Yamdena in de Molukse archipel (Indonesië) een kaalslag dreigt plaats te vinden?

Heeft de Commissie de Indonesische regering op enigerlei wijze van haar bezorgdheid laten weten over de mogelijke nadelige gevolgen voor de mensen die op Yamdena leven en voor hun milieu?

Hoe denkt de Commissie, in het licht van haar bosbouwprogramma in Indonesië, te kunnen voorkomen dat ook in andere regio's van het land, waar de Commissie (nog) niet actief is, begonnen wordt met het uit ecologisch oogpunt onaanvaardbaar kappen van bossen?

Hoe ziet de Commissie in het algemeen toe op de situatie van de Indonesische bossen en in het bijzonder op de situatie van de bosbewoners?

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie

(7 maart 1997)

De Commissie beschikt over algemene gegevens over het eiland Yamdena en onderzoekt de situatie in het kader van haar verdere beleid van samenwerking met Indonesië waarin het milieu een belangrijke rol speelt.

De Commissie heeft immers haar ontwikkelingsprogramma in verband met Indonesië van de laatste jaren gebaseerd op de sector bosbouw hetgeen heeft geleid tot een programma dat tot dusverre voor in totaal 140 MECU werd gefinancierd. Voor het laatste van de huidige reeks projecten in verband met het duurzaam beheer van het productiebos zal weldra een aanbesteding worden uitgeschreven en vervolgens zal het project worden uitgevoerd.

In het kader van dit programma zal een verbindingskantoor worden opgezet dat moet zorgen voor een overzicht van de situatie en moet bijdragen tot een positief beleid inzake bosbouw.

(97/C 217/294)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0439/97
van Olivier Dupuis (ARE) aan de Commissie
(19 februari 1997)

Betreft: Ongedaan maken van de verhuizing van Bengaalse kolonisten naar de heuvels bij Chittagong

In de toelichting bij begrotingslijn B7-3010 „Economische samenwerking met de ontwikkelingslanden in Azië” zegt het Parlement een deel van het krediet te willen gebruiken voor de repatriëring van Bengaalse kolonisten vanuit de heuvels bij Chittagong naar het laagland. Heeft de Commissie al een actieplan voor de uitvoering hiervan?

Hoe gaat de Commissie dergelijke projecten selecteren?

Heeft de Commissie de regering van Bangladesh al van deze toelichting op de hoogte gesteld en zijn er al onderhandelingen begonnen tussen de Commissie en de regering van Bangladesh over de tenuitvoerlegging van dit voorstel?

Zal de Commissie de inheemse bevolking van de heuvels bij Chittagong op enigerlei wijze consulteren en betrekken bij de selectie van de projecten, waarbij zij het meeste baat heeft?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(11 maart 1997)

De politieke onderhandelingen tussen de regerende Awami League en de delegatie van de Shanti Bahini hebben van 24 tot en met 27 januari 1997 in Dhaka plaatsgevonden. Zij zijn in een hartelijke sfeer verlopen en de media hebben er uitvoerig aandacht aan besteed doch er is geen overeenstemming bereikt over de belangrijkste eisen van de Shanti Bahini, namelijk de verwijdering van Bengaalse kolonisten van de heuvels bij Chittagong en de waarborging van de landrechten van de inheemse bevolking. De partijen hebben besloten op 12 maart 1997 opnieuw bijeen te komen.

De Commissie volgt de situatie via haar delegatie en zal na een vreedzame politieke regeling contact opnemen met de partijen om de tenuitvoerlegging van het vredesproces te ondersteunen. Dit zal gebeuren in nauw overleg met alle betrokkenen, waaronder de inheemse bevolking van de heuvels bij Chittagong. Op dit ogenblik is het echter nog te vroeg om bijzonderheden van de voorbereiding en tenuitvoerlegging van het project in de heuvels bij Chittagong te onderzoeken aangezien bovengenoemde bilaterale onderhandelingen nog niet zijn afgesloten en het politieke en veiligheidsklimaat niet gunstig is voor buitenlandse hulpverlening.

(97/C 217/295)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0440/97
van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie
(19 februari 1997)

Betreft: Uitvoering van richtlijn 95/29/EEG inzake het vervoer van levende dieren

Is het de Commissie bekend dat acht lidstaten, waaronder het Verenigd Koninkrijk, niet hebben voldaan aan de bij richtlijn 95/29/EEG ⁽¹⁾ voorgeschreven termijn voor de invoering van nationale wetgeving en dat de lidstaten die dat wel hebben gedaan het begrip maximumreistijden die zijn toegestaan voordat een rustperiode in acht moet worden genomen, verschillend interpreteren?

Welke maatregelen zullen er worden genomen met het oog op een prompte en uniforme tenuitvoerlegging van deze richtlijn?

(¹) PB L 148 van 30.6.1995, blz. 52.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(11 maart 1997)

De meeste Lid-Staten hebben de tekst van de nationale voorschriften ter uitvoering van Richtlijn 95/29/EG inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer (¹) nog niet meegedeeld. Tegen de Lid-Staten die de hiervoor vastgestelde termijn overschreden hebben, zal een inbreukprocedure worden ingeleid.

De voorschriften inzake de maximumreistijden, inclusief die inzake het voederen, het drinken en de rusttijden, moesten vanaf 1 januari 1997 door de Lid-Staten worden toegepast. Voor zover de Commissie bekend, is er slechts op één punt sprake van een uiteenlopende interpretatie van de voorschriften betreffende de maximumreistijden, namelijk wanneer het vervoer ook invoer uit derde landen omvat. Wat dit punt betreft, is minstens één Lid-Staat van oordeel dat de reistijd vóór het bereiken van de grens van de Gemeenschap niet in aanmerking moet worden genomen. De Commissie zal desnoods ingrijpen om ervoor te zorgen dat de Lid-Staten de richtlijn uniform uitleggen.

(¹) PB L 148 van 30.6.1995.

(97/C 217/296)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0441/97

van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie

(19 februari 1997)

Betreft: Personeel bij de sector bosbouw van DG VIII

Hoe denkt de Commissie haar wereldbosbouwprogramma te kunnen uitvoeren zonder voldoende personeel bij DG VIII en kan zij precies aangeven hoeveel medewerkers en in welke rang bij DG VIII aan het bosbouwprogramma werken?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie

(20 maart 1997)

Het personeel dat zich bij DG VIII (het directoraat-generaal Ontwikkeling) met Bosbouw bezighoudt bestaat uit één gedetacheerde nationale deskundige (graad A) en één assistent (graad B). Wanneer de gedetacheerde nationale deskundige die momenteel de functie uitoefent de Commissie over precies twee jaar verlaat mag gehoopt worden dat deze functie tot een vaste functie wordt omgevormd.

Het totale bij DG VIII en in de delegaties van de Commissie in de landen van Afrika, het Caraïbische gebied en de Stille Zuidzee voorhanden personeel daalt sedert 1996. In de toekomst zal de Commissie meer moeten doen met een kleinere bezetting en zal zij een beroep moeten doen op interne herstructurering om de nieuwe prioriteiten aan te kunnen. Dit is geen gemakkelijke taak aangezien, zoals het Parlement heeft ingezien, DG VIII vergeleken met andere hulpverleners, onderbemand is.

Om zijn doeltreffendheid te vergroten werkt DG VIII nauw samen met de Lid-Staten, in het bijzonder via de Europese Adviesgroep tropische bosbouw. Zo worden bijvoorbeeld de richtsnoeren voorbereid voor samenwerking op het gebied van bosbouw: deze samenwerking wordt voortgezet tijdens de opleidingsfase waarin de richtsnoeren voorzien. DG VIII werkt ook samen met andere diensten van de Commissie bijvoorbeeld door deelname in de intergouvernementele werkgroep bosbouw; hierin voegen een aantal diensten hun deskundigheid op het gebied van bosbouw samen om een actieve aanwezigheid van de Commissie te waarborgen.

(97/C 217/297)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0443/97
van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie
(19 februari 1997)

Betreft: Radioactieve kreeften

Heeft de EU enigerlei beperkingen gesteld aan de verkoop van kreeften die afkomstig zijn uit de buurt van Sellafield, Cumbrië, waar tests bepaalde waarden van het radioactieve isotoop technetium -99 hebben aangetoond of overweegt de EU maatregelen in dit verband?

Antwoord van Mevrouw Bjerregaard namens de Commissie
(1 april 1997)

De Commissie geeft de hoogste prioriteit aan de bescherming van de bevolking, waarbij met name aandacht wordt besteed aan de veiligheid van voeding en de bescherming van de consument. Er zijn echter geen specifieke communautaire beperkingen voor de verkoop van kreeften die afkomstig zijn uit de omgeving van Sellafield (Cumbria) en de Commissie overweegt momenteel ook geen maatregelen dienaangaande, en wel om de volgende redenen:

Bepalingen inzake de bescherming tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren zijn vastgelegd in de communautaire richtlijnen inzake de basisveiligheidsnormen. In de richtlijn die in 1996 is vastgesteld ⁽¹⁾ en die uiterlijk op 13 mei 2000 in de Lid-Staten in werking moet treden, wordt voor de blootstelling van de bevolking een grenswaarde van één millisievert per jaar vastgesteld. Op dit moment ligt de grenswaarde, die is vastgesteld in de richtlijn van 1980 ⁽²⁾, op 5 millisievert per jaar.

Uit de door de Commissie ontvangen informatie blijkt dat door de ingebruikneming van de installatie voor een betere verwijdering van actiniden in Sellafield de potentieel significantere lozing van alfa-stralers in het afvalwater van Sellafield weliswaar is gedaald, maar de concentratie van technetium-99 in dit afvalwater is gestegen, zodat ook in kreeften uit dit gebied hogere waarden worden gemeten. De jaarlijkse grenswaarde voor technetium-99 in het afvalwater van Sellafield is echter niet overschreden. Bovendien was de maximale jaarlijkse blootstelling van de plaatselijke bevolking aan technetium-99 ten gevolge van de consumptie van schaal- en schelpdieren, waaronder kreeften, in 1995, toen de lozing van technetium-99 dicht bij de toegelaten jaarlijkse grenswaarde lag, volgens de ramingen van de instanties van het Verenigd Koninkrijk minder dan 0,02 millisievert. Er zijn geen gegevens die erop wijzen dat bovengenoemde grenswaarden voor de jaarlijkse blootstelling van de bevolking in dit geval zouden kunnen worden overschreden.

Er zijn voor de Commissie dan ook geen redenen om maatregelen te nemen ten aanzien van de verkoop van kreeften uit de omgeving van Sellafield. De Commissie is zich echter bewust van de bezorgdheid bij de bevolking en zal de ontwikkelingen op dit gebied zeker blijven volgen.

(1) Richtlijn 96/29/Euratom van de Raad van 13 mei 1996 tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren, PB L 159 van 29.6.1996.

(2) Richtlijn 80/836/Euratom van de Raad van 15 juli 1980 tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren, PB L 246 van 17.9.1980, zoals gewijzigd bij Richtlijn 84/467/Euratom van de Raad van 3 september 1984, PB L 265 van 5.10.1984.

(97/C 217/298)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0446/97
van Joaquín Sisó Cruellas (PPE) aan de Commissie
(19 februari 1997)

Betreft: Gevolgen van het arrest-Bosman

De vicepresident van de Duitse Voetbalbond, de heer G. Mayer-Vorfelder, heeft aan bondskanselier Kohl medegedeeld dat de sportwereld ten zeerste bezorgd is over de gevolgen van het arrest-Bosman van het Hof. Volgens de heer Mayer-Vorfelder staan talrijke clubs voor een bankroet en het arrest is alleen voordelig voor een klein aantal grote voetbalsterren en voor clubs met praktisch onbeperkte middelen, waarbij er verder op wordt gewezen dat deze situatie voor de verantwoordelijkheid is van de politici en dat enige bepalingen van het EU-Verdrag moeten worden gewijzigd om de mogelijkheden van deelneming bij nationale manifestaties in andere lidstaten te beperken.

Kan de Commissie mededelen wat haar mening is over de verklaringen van de heer Mayer-Vorfelder?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie*(14 maart 1997)*

Het vrij verkeer van werknemers is een fundamenteel beginsel van de Gemeenschap dat voor de voltooiing van de interne markt onontbeerlijk is. Het arrest van het Hof van Justitie in de zaak Bosman is het logische gevolg van de toepassing van dit beginsel op voetballers met werknemersstatus.

Het is duidelijk dat de sportwereld grote inspanningen zal moeten doen om zich aan de nieuwe omstandigheden na dit arrest aan te passen. Vooral de kleine clubs zullen de moeilijkheden scherp aanvoelen want zij hebben in de jonge spelers geïnvesteerd. Daarom heeft de Commissie tezamen met haar voornemen het arrest in acht te zullen nemen, verklaard dat zij bereid is de sportorganisaties te helpen zoeken naar een alternatieve regeling die met het Verdrag verenigbaar is. Naar het oordeel van het Hof is de betaling van bevorderings-, opleidings- of transfervergoedingen een middel dat buiten verhouding staat tot de doelstellingen, namelijk het evenwicht tussen de clubs te verzekeren zonder af te doen aan een bepaalde gelijkheid van kansen of aan de onzekerheid van de uitslagen, en de aanwerving en opleiding van jonge spelers te bevorderen. Het Hof heeft benadrukt dat deze legitieme doelstellingen met minder restrictieve middelen kunnen worden bereikt.

Een passend middel kan bestaan in de oprichting van gemeenschappelijke fondsen die worden gefinancierd met een deel van de verkoopopbrengst van de transmissierechten op sportmanifestaties. Op nationaal niveau zouden dergelijke fondsen geleidelijk kunnen worden ingeschakeld, tot de algehele afschaffing van de nationale transferstelsels.

Tenslotte kan het sportgebeuren, al heeft het zijn specifieke kanten, niet van de toepassing van het Verdrag worden losgekoppeld wanneer het gaat om het economische aspect ervan.

---

*(97/C 217/299)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0450/97****van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie***(19 februari 1997)*

Betreft: Nadelen voor EU-burgers als gevolg van de vertraagde toepassing van verordening (EG) nr. 2080/92 in enkele Italiaanse regio's

Enkele Italiaanse regio's hebben verordening (EEG) nr. 2080/92 ⁽¹⁾ tot instelling van een communautaire steunregeling voor bosbouwmaatregelen in de landbouw met vertraging toegepast.

Dat heeft er in verschillende gevallen toe geleid dat landbouwers die volgens de regels om steun hadden verzocht en reeds met de herbebossing waren begonnen, geen steun kregen toegekend omdat de bezichtiging van de desbetreffende terreinen veel te laat plaatsvond en deze terreinen dus inmiddels niet meer braak lagen.

Hoe staat de Commissie tegenover deze situatie en hoe kunnen de benadeelde landbouwers de schade terugvorderen die zij buiten hun schuld om hebben geleden?

⁽¹⁾ PB L 215 van 30.7.1992, blz. 96.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(11 maart 1997)*

Krachtens artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 2080/92 zijn het de Lid-Staten die de steunregeling ten uitvoer moeten leggen via nationale of regionale meerjarenprogramma's. Er dient dus volgens de regels van het interne bestuursrecht voor te worden gezorgd dat de regionale administratieve procedures voor het geven van toestemming voor bebossing in acht worden genomen.

De Commissie is echter op de hoogte van de problemen waarmee de uitvoering van de Italiaanse regionale programma's gepaard is gegaan. Zij spant zich in om in samenwerking met de Italiaanse autoriteiten de toepassing van Verordening (EEG) nr. 2080/92 te verbeteren.

(97/C 217/300)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0452/97
van Arie Oostlander (PPE) aan de Commissie
(19 februari 1997)

Betreeft: Berichten inzake levering grondstoffen biologische wapens aan Irak door Nederlandse bedrijven in de periode 1989-1992

Heeft de Commissie weet van een rapport van de inlichtingendienst van de Amerikaanse luchtmacht dat melding maakt van de Nederlandse firma ORVET, als zijnde het bedrijf dat in 1992 anthrax-vaccins via de Voedsel- en Landbouworganisatie van de VN aan Irak geleverd heeft voor het FAO-project OSRO/IRQ/103/FIN?

Is het juist dat deze of een andere Nederlandse onderneming aan Irak vaccins heeft geleverd om de Iraakse troepen te beschermen tegen het gif botuline, een giftige stof die ook in Irak in wapens worden verwerkt en dat dit in strijd is met de internationale regelgeving?

Is het juist dat de Iraakse overheid in 1989 van een onbekende Nederlandse bron een schimmel heeft aangekocht die een basisgrondstof is voor giften die werden geproduceerd aan de Sadam-Universiteit in Bagdad en die mogelijkere wijze konden dienen voor biologische oorlogsvoering en dat dit in strijd is met de internationale regelgeving?

Is de Commissie van plan om een onderzoek in te stellen naar de controle op de export van grondstoffen die zowel voor militaire als voor civiele doeleinden kunnen worden gebruikt, met name wat betreft bepaalde landbouwgrondstoffen die eveneens aangewend kunnen worden voor de aanmaak van chemische en/of biologische wapens?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie

(19 maart 1997)

De Commissie heeft het genoemde rapport niet ontvangen, en is niet bekend met levering van miltvuurvaccins of anti-botulinevaccins aan Irak door de genoemde onderneming of enige andere Nederlandse onderneming in de periode 1989-1992. Ook van levering aan de Iraakse regering van een schimmel, bestemd voor de productie van gifstoffen, is de Commissie niets bekend. De Nederlandse autoriteiten hebben de Commissie medegedeeld dat hun over de levering van dergelijke stoffen aan Irak niets bekend is.

Door de goedkeuring van Verordening (EG) nr. 3381/94 van de Raad van 19 december 1994 tot instelling van een communautaire regeling voor exportcontrole op goederen voor tweërlei gebruik ⁽¹⁾, en Besluit 94/942/GBVB van 19 december 1994 ⁽²⁾, is een communautair kader tot stand gekomen voor de controle op de uitvoer van goederen voor civiel en militair gebruik, waaronder bepaalde producten voor gebruik in de landbouw die tevens ingezet kunnen worden bij de productie van chemische of biologische wapens. De lijst van producten waarop de communautaire wetgeving van toepassing is, wordt regelmatig aangepast, onder andere aan de hand van de resultaten van de besprekingen in de Australië-groep en in het licht van aspecten van de exportcontrole die verband houden met de inwerkingtreding van het Verdrag tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens (Verdrag Chemische Wapens).

Het embargo van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties tegen Irak staat de uitvoer naar dit land toe van producten die uitsluitend voor medische doeleinden bestemd zijn. Verordening (EG) nr. 2465/96 van de Raad van 17 december 1996 ⁽³⁾ betreffende de onderbreking van de economische en financiële betrekkingen tussen de Europese Gemeenschap en Irak, waarin de geconsolideerde tenuitvoerlegging in de Gemeenschap van het embargo van de Veiligheidsraad is vervat, stelt voor deze uitvoer voorafgaande toestemming van de lidstaat van uitvoer verplicht. Door deze vereiste (die niet voorkomt in de desbetreffende resoluties van de Veiligheidsraad over het embargo tegen Irak) is er, vóór de uitvoer plaatsvindt, controle op de eindbestemming van de medische producten. Volgens resolutie 1051 (1996) van de Veiligheidsraad dient de uitvoer van goederen voor tweërlei gebruik (waaronder ook de genoemde vaccins vallen) aan de Veiligheidsraad te worden gemeld, ook na de opheffing van het embargo.

⁽¹⁾ PB L 367 van 31.12.1994

⁽²⁾ PB L 367 van 31.12.1994; laatstelijk gewijzigd bij Besluit 97/100/GBVB van 20.01.1997 (zie PB L 34 van 04.02.1997)

⁽³⁾ PB L 337 van 27.12.1996

(97/C 217/301)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0454/97**van Konstantinos Hatzidakis (PPE) aan de Commissie***(7 februari 1997)*

Betreft: Biologische zuiveringsinstallatie te Ialuso op Rhodos

In het kader van het communautair bestek voor Griekenland wordt de biologische zuiveringsinstallatie en de riolering van de stad Rhodos gefinancierd, een project dat van grote betekenis is voor de stad Rhodos en voor het gehele eiland. Om het nut ervan te maximaliseren moet echter daarnaast een riolering worden aangelegd in de gemeente Ialuso, die aan de gemeente Rhodos grenst en deel uitmaakt van hetzelfde ecosysteem.

Het gaat hier om een gemeente met 25.000 bedden voor toeristen naast de 15.000 permanente inwoners, en in de toeristische piekperioden worden enorme hoeveelheden vochtig afval geproduceerd. Een goede verwerking van dit afval kan alleen op geïntegreerde wijze plaatsvinden door de aanleg van een riolering in Ialuso, die kan worden aangesloten op het rioleringsstelsel van de gemeente Rhodos en een gemeenschappelijke zuiveringsinstallatie.

Kan de Commissie mij op grond hiervan meedelen waarom de riolering van Ialuso niet is opgenomen bij de uit het Cohesiefonds gefinancierde werkzaamheden, terwijl er wel een volledig en onmiddellijk realiseerbaar onderzoek is verricht en ingediend, de genoemde redenen ervoor aanwezig zijn, alsmede welke concrete stappen de Commissie van plan is te nemen om dit werk uit te voeren, dat een oplossing zal bieden voor een levensprobleem van de bewoners, een verbetering zou inhouden voor het milieu, de kwaliteit van het zwemwater en het grondwater, en daarmee van het drinkwater?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(11 maart 1997)*

De bouw van de installatie voor biologische afvalwaterzuivering van de stad Rhodos is medegefinancierd uit het Cohesiefonds en niet via het communautaire bestek.

Het is nuttig in herinnering te brengen dat, als het om medefinanciering uit het Cohesiefonds gaat, de Commissie uitsluitend projecten onderzoekt – en eventueel goedkeurt – die officieel aan haar zijn voorgelegd door de betrokken nationale autoriteiten, in het onderhavige geval het Griekse ministerie van nationale economie.

Tot dusver heeft de Commissie van de Griekse regering geen project of technische studie ontvangen met betrekking tot de afvoer van het afvalwater van de stad Ialysos.

(97/C 217/302)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0456/97**van Nel van Dijk (V) aan de Commissie***(12 februari 1997)*

Betreft: Fiscale dumping

Loopt, volgens berekeningen van de Duitse regering, de Duitse overheid jaarlijks tussen de 30 en 60 miljard DM mis tengevolge van „unfaire” belastingconcurrentie?

Beschikt de Commissie over vergelijkbare schattingen voor andere lidstaten?

Zo ja, kan de Commissie mij deze schattingen meedelen?

Kan de Commissie bij benadering aangeven hoeveel belastinginkomsten de lidstaten de EU tezamen mislopen tengevolge van onderlinge – faire dan wel unfaire – belastingconcurrentie?

Zo ja, welk deel van dit bedrag heeft betrekking op a) vennootschapsbelasting, b) belasting van de rente op spaartegoeden en c) andere directe belastingen op kapitaal?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(7 maart 1997)*

De Commissie beschikt niet over ramingen van de door de Lid-Staten ten gevolge van belastingconcurrentie gederfde belastinginkomsten.

Bijgevolg kan de Commissie niet — zelfs niet bij benadering — berekenen hoeveel belastinginkomsten de Lid-Staten wegens eerlijke of oneerlijke onderlinge belastingconcurrentie kunnen mislopen. Hoewel het algemene effect van schadelijke belastingconcurrentie niet te meten is, zijn er redenen om aan te nemen dat een effectieve belastingheffing op inkomsten uit kapitaal in gevaar is gebracht door kapitaalverkeer tussen Lid-Staten of buiten de Gemeenschap dat louter om fiscale redenen plaatsvindt.

(97/C 217/303)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0459/97
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie***(19 februari 1997)*

Betreft: MED-programma's

In het verslag van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 1995 valt in het hoofdstuk over het MED-programma te lezen dat de Europese Unie in het kader van een beleid voor multilaterale samenwerking met de derde landen rond de Middellandse Zee acties heeft ontplooid om, in economisch opzicht, ervoor te zorgen dat rond de Middellandse Zee een welvarend gebied ontstaat en, in politiek opzicht, de democratisering en de regionale integratie in deze landen wordt ondersteund. Enkele van deze acties zijn uitgevoerd in partnerschap als MED-programma's.

Gezien de ruime bevoegdheden van de ARTM is hier sprake van niets minder dan een feitelijke delegatie van de bevoegdheden van de Commissie naar een derde instelling; deze delegatie is op zeer onregelmatige wijze tot stand gekomen.

Kan de Commissie mededelen wie verantwoordelijk is voor de onregelmatigheden bij de delegatie van bevoegdheden naar de ARTM, en hoe zij de situatie denkt te herstellen?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie*(11 maart 1997)*

De eerste gedecentraliseerde programma's in het Middellandse-Zeegebied zijn in 1992 van start gegaan en beantwoordden aan een politieke prioriteit die consequent door de Commissie, de Raad en het Parlement wordt gesteund, namelijk om in het nieuwe Middellandse-Zeebeleid een element betreffende regionale multilaterale samenwerking en betrokkenheid van de burgermaatschappij op te nemen.

Vanwege het grote aantal betrokken partijen (verschillende netwerken en de begunstigden van die netwerken) hielden de voor de verwezenlijking van de programma's geplande maatregelen evenwel een zeker risico in dat inherent is aan dit soort samenwerking. Gezien het politieke belang dat het Parlement en de Raad aan deze maatregelen hechten, heeft de Commissie dit risico aanvaard.

Tijdens de voorbereiding en in de experimentele fase van de programma's hebben zich bepaalde moeilijkheden voorgedaan. Op grond van de opgedane ervaringen en van het verslag van de Rekenkamer heeft de Commissie in oktober 1995 besloten:

- onmiddellijk alle gedecentraliseerde programma's in het Middellandse-Zeegebied te bevriezen en de contracten met de ARTM en de verschillende diensten voor technische bijstand niet te verlengen;
- het effect van de gedecentraliseerde programma's in het Middellandse-Zeegebied te evalueren;
- accountantscontroles te verrichten voor de ARTM en de diensten voor technische bijstand;
- een nieuw beheerssysteem in te voeren om meer doelmatigheid en doorzichtigheid te waarborgen.

De Commissie zal het Parlement op de hoogte brengen van alle resultaten alvorens opnieuw gedecentraliseerde programma's in het Middellandse-Zeegebied op gang te brengen.

(97/C 217/304)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0461/97**van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie***(19 februari 1997)**Betreft:* Maximum snelheid van landbouw- en bosbouwtrekkers

De Commissie heeft een voorstel ingediend voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de richtlijnen 74/150/EEG, 74/151/EEG, 74/152/EEG, 74/346/EEG, 74/347/EEG, 75/321/EEG, 75/322/EEG, 76/432/EEG, 76/763/EEG, 77/311/EEG, 77/537/EEG, 78/764/EEG, 78/933/EEG, 79/532/EEG, 79/533/EEG, 80/720/EEG, 86/297/EEG, 86/415/EEG en 89/173/EEG van de Raad inzake de door de constructie bepaalde maximumsnelheid van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen (COM(96)0196 def.)⁽¹⁾.

Dit voorstel wordt onderschreven voor wat betreft de vastgestelde maximumsnelheid van landbouw- en bosbouwtrekkers. Denkt de Commissie in de volgende „kaderrichtlijn” evenwel rekening te houden met de voortdurende ontwikkeling van de prestaties van deze voertuigen en de wijzen waarop ze worden gebruikt, door ook trekkers met een maximumsnelheid van meer dan 40 km/u in het voorstel op te nemen? Vanzelfsprekend behoren daartoe tevens toereikende voorschriften inzake veiligheid en milieubescherming.

⁽¹⁾ PB C 186 van 26.6.1996, blz. 11.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie*(18 maart 1997)*

De Commissie is zich ervan bewust dat, zoals het geachte Parlementslid reeds aangeeft, ook rekening moet worden gehouden met de snelste trekkers op de markt, die een door de constructie bepaalde snelheid van meer dan 40 km per uur hebben, en met trekkers in de normale gebruikssituatie, d.w.z. voorzien van een aanhanger of van een getrokken of geduwd werktuig. Bij de volgende wijziging van de kaderrichtlijn zullen al deze gevallen in aanmerking worden genomen.

In verband met de herziening van de kaderrichtlijn is de werkgroep „Operational Type Approval” (OTA) opgericht, waarin vertegenwoordigers van alle Lid-Statens zitting hebben. Op basis van de conclusies van de OTA-werkgroep, die eind juni 1997 worden verwacht, zal in alle gevallen rekening kunnen worden gehouden met de veiligheids- en milieu-aspecten

(97/C 217/305)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0463/97**van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie***(19 februari 1997)**Betreft:* Luchtverkeerbeheer

Het Witboek van de Commissie inzake het „Luchtverkeerbeheer — openstelling van het Europese luchtruim” (COM(96)0057 def.) bevat een goede beschrijving van de gebreken van het huidige systeem voor het beheer van het luchtverkeer in Europa. De Commissie dringt aan op verbetering van dit systeem om de vertragingen te beperken, de veiligheid in de lucht te vergroten en de nationale beheerssystemen te harmoniseren. Er is een internationale oplossing nodig en de stelling van de Commissie dat EUROCONTROL op nieuwe leest moet worden geschoeid en een sterkere wetgevende bevoegdheid moet krijgen, wordt onderschreven.

Kan de Commissie in dit verband haar standpunt toelichten over de verschillen tussen legislatieve en functionele bevoegdheden, en over de rol van de organen die voor het functioneren ervan verantwoordelijk zijn? Een centraal beheer van de verkeersstromen (Central Flow Management) moet een van de bevoegdheden worden van het nieuwe EUROCONTROL, terwijl de overige operationele aangelegenheden onder de bevoegdheid van de nationale autoriteiten dienen te vallen.

Antwoord van de heer Kinnoek namens de Commissie*(20 maart 1997)*

Het Witboek van de Commissie inzake het luchtverkeerbeheer (Air Traffic Management — ATM) omvat het voorstel om de wetgevende en functionele bevoegdheden van ATM zoveel mogelijk gescheiden te houden.

Volgens de Commissie moeten bepaalde taken zoals de verkeersleiding en het uiteindelijke luchtruimbeheer vallen onder het gebied van de wetgevende bevoegdheden en derhalve toekomen aan Eurocontrol. Andere taken zoals het innen van routekosten van gebruikers, de verlening van verkeersleidingsdiensten op nationaal niveau, het beheer van het centrum in Maastricht (van waaruit de verkeersleidingsdiensten voor de Benelux en Noord-Duitsland worden verleend) of het beheer van opleidingscentra zoals Instilux, vallen onder de categorie functionele bevoegdheden. De wijze waarop dit beginsel in de praktijk wordt toegepast is echter in de context van de nieuwe institutionele regelingen voor ATM op Europees niveau een ingewikkelde kwestie.

Het voorstel van de Commissie — eveneens opgenomen in het Witboek — is dat de Gemeenschap zelf lid moet worden van de nieuwe Eurocontrol-organisatie hetgeen besprekingen van de communautaire rechtsbevoegdheid en de praktische implicatie daarvan met zich meebrengt. Deze besprekingen vinden momenteel op het niveau van de Raad plaats.

Een afzonderlijke studie naar de toekomstige Europese institutionele regelingen voor ATM door de Europese burgerluchtvaartconferentie (ECAC) waarin 35 staten vertegenwoordigd zijn, overlapt grotendeels met de ideeën van de Commissie. Er zijn echter een aantal belangrijke gebieden, waaronder de scheiding van de bevoegdheden, waarbij de ECAC-benadering in de ogen van de Commissie erg behoudend is, wat zij betreurt. Op een vergadering van ECAC-ministers van 14 februari 1997 is besloten de ECAC-strategie te volgen waarbij de bezorgdheid van de Commissie werd aangetekend.

Tegelijkertijd met de beraadslagingen binnen de Raad over het lidmaatschap van de Gemeenschap van Eurocontrol worde de afzonderlijke besprekingen over de precieze wijze waarop de ECAC-strategie tot uiting moet komen in het herziene Eurocontrol-Verdrag gevoerd, die de Commissie de gelegenheid geven haar bezorgdheid over bepaalde punten te uiten, zoals de scheiding van de bevoegdheden zodat daaraan verdere aandacht kan worden geschonken.

(97/C 217/306)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0464/97
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(19 februari 1997)

Betreft: Ondertekening zonder voorafgaande parafering van het contract voor de bouw van de Europese Hemicycle te Straatsburg

Op verzoek van het Europees Parlement heeft de Rekenkamer onderzocht waarom het Parlement het huurcontract in erfpacht met betrekking tot de Europese Hemicycle te Straatsburg heeft ondertekend ondanks het feit dat de voorafgaande paraaf van de financieel controleur ontbrak.

De Rekenkamer heeft geconcludeerd dat niet is voldaan aan de voorwaarden als vervat in het Financieel Reglement en de interne voorschriften van het Parlement voor de ondertekening van een contract overeenkomstig het Financieel Reglement volgens de beginselen van een doelmatig beheer.

Welke maatregelen denkt de Commissie te treffen om ervoor te zorgen dat dergelijke onregelmatigheden in de toekomst worden voorkomen? Wie is voor de ontstane situatie verantwoordelijk en welke gevolgen kan dit voor de betrokkenen hebben?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(12 maart 1997)

De Commissie deelt het geachte Parlements lid mede dat het onderwerp van de vraag niet onder haar bevoegdheid valt. Hij wordt derhalve verzocht zich tot de betrokken instelling te richten.

(97/C 217/307)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0467/97
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(19 februari 1997)

Betreft: Pact voor de werkgelegenheid

De doelstellingen van het vertrouwenspact als vermeld in de mededeling van de Commissie „Actie voor de werkgelegenheid in Europa — een vertrouwenspact” (COM(96)0485 — C4-0341/96) worden onderschreven. Er

is inderdaad sprake van een ernstige crisis als gevolg van voortdurende werkloosheid en verlies van werkgelegenheid. Denkt de Commissie gezien deze ernstige situatie ervoor te zorgen dat de komende Europese Raad niet alleen het „Pact voor de werkgelegenheid” goedkeurt maar ook een meerjarenplan vastlegt waarin concrete maatregelen en een vast tijdschema zijn opgenomen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(26 maart 1997)

De Commissie is van mening dat de Europese Raad, tijdens zijn bijeenkomst in Dublin in december 1996, de ernst van de situatie met betrekking tot de werkgelegenheid ten volle begrepen heeft, met name door de inhoud van het gezamenlijke verslag van de Raad en de Commissie over de werkgelegenheid over te nemen en een verklaring over de werkgelegenheid goed te keuren.

De conclusies van de Europese Raden volgend op de Raad van Essen (december 1994), alsook de concrete aanbevelingen die vervat zijn in de gezamenlijke verslagen van 1996 en 1997, vormen een actieprogramma waarvoor de lidstaten zich op het hoogste niveau hebben geëngageerd.

De Commissie is de mening toegedaan dat een passende herziening van het Verdrag in het kader van de Intergouvernementele Conferentie het mogelijk zal maken de coördinatie van het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten rond gemeenschappelijke strategieën te versterken.

(97/C 217/308)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0469/97
van Mark Watts (PSE) aan de Commissie

(12 februari 1997)

Betreft: Export van levend vee naar derde landen

Kan de Commissie, in aansluiting op het antwoord van de heer Fischler, namens de Commissie op schriftelijke vraag P-4015/96 ⁽¹⁾ aangeven hoeveel stuks levend vee gedurende het laatste jaar waarover cijfers beschikbaar zijn, vanuit de EU naar derde landen zijn geëxporteerd en hoeveel hierbij aan exportrestituties werd uitgeteerd?

⁽¹⁾ PB C 186 van 18.6.1997.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(5 maart 1997)

In 1995 heeft de Gemeenschap 660 103 levende dieren naar derde landen uitgevoerd. Voor het begrotingsjaar 1995, dat liep van 16 oktober 1994 tot en met 15 oktober 1995, zijn voor de export van levende dieren subsidies toegekend ten bedrage van 302 mln ecu.

(97/C 217/309)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0471/97
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie

(12 februari 1997)

Betreft: Humanitaire hulp aan Servië

Met verbazing vernam ik na een privé-bezoek aan Servië dat de Commissie ten aanzien van de financiële steun aan de Bosnische Serviërs nog altijd hetzelfde eenzijdige en partijdige standpunt inneemt als tijdens de oorlog.

Ik wil erop wijzen dat er bij een burgeroorlog geen daders en slachtoffers, geen winnaars en verliezers zijn, maar alleen lijken en verwoestingen.

Ik verlang dat u mij informeert omdat ik de kwestie in de plenaire vergadering van het EP aan de orde wil stellen.

1. Wat bepaalt de vredesovereenkomst precies ten aanzien van de financiële steun aan de regio als geheel?

2. Hoeveel geld is in totaal (aan de drie bevolkingsgroepen) gestuurd en hoe zijn de middelen over de bevolkingsgroepen verdeeld?
3. Is het waar dat de Servische Bosniërs slechts 3 % van de steun voor de wederopbouw hebben gekregen, en zo ja, gelooft u dat dit bijdraagt tot de vrede en de veiligheid in de regio?
4. Welk bedrag is als humanitaire hulp verstrekt?
5. Ziet de Commissie in een dergelijk geval haar enorme morele en politieke verantwoordelijkheid ten opzichte van een geheel volk?

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie

(11 maart 1997)

1. De Dayton-akkoorden en overeenkomst van Parijs gaan ervan uit dat de verschillende bevolkingsgroepen in vrede en harmonie zullen samenwerken aan de wederopbouw van een geïntegreerd en vreedzaam land. Dit beginsel werd bekrachtigd in de in december 1996 in Londen gehouden conferentie inzake de praktische uitvoering van het vredesproces; punt 4 van de conclusies van deze conferentie luidt: „terwijl de raad voor de uitvoering van het vredesproces zich aan deze taak wijdt, berust de verantwoordelijkheid voor verzoening bij de autoriteiten en burgers van Bosnië en Herzegovina, die geleidelijk de verantwoordelijkheid voor hun eigen zaken op zich moeten nemen. De bereidheid van de Raad om menselijk potentieel en financiële middelen in te zetten, hangt af van een versterkte inzet van de autoriteiten in Bosnië en Herzegovina ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de vredesovereenkomst”

De stuurcommissie van de conferentie inzake de uitvoering van het vredesproces moest met ongenoegen constateren dat de autoriteiten van de Republiek Srpska geen vrij verkeer van mensen of terugkeer van ontheemden en vluchtelingen naar hun plaatsen van herkomst toestaan. Derhalve werd besloten dat economische hulp en de hulp voor de wederopbouw grotendeels zullen worden geblokkeerd tot de overeenkomst volgens plan wordt uitgevoerd. Voor humanitaire hulp gelden dergelijke voorwaarden niet.

2. en 4. De Commissie heeft vanaf het begin van het conflict humanitaire hulp aan de door de oorlog getroffen geboden, zonder etnische of politieke criteria toe te passen. Zij heeft sedertdien een totaalbedrag van 1.363 miljoen ecu aan het voormalige Joegoslavië toegewezen, waarvan 55,6% aan de Republiek Bosnië en Herzegovina. Het is de Commissie wat de uiteindelijke bestemming betreft niet mogelijk een indeling naar bevolkingsgroepen te maken.

Wat de wederopbouw van Bosnië en Herzegovina betreft, werd 300 miljoen ecu toegewezen krachtens de begroting 1996, voornamelijk in het kader van het Phare-programma en de specifieke begrotingslijn voor wederopbouw.

3. Een soortgelijk getal werd door de Hoge Vertegenwoordiger, de heer Bildt, genoemd. In zijn hoedanigheid van vertegenwoordiger van de internationale gemeenschap en dus de financiers, moedigde hij de voorwaardelijke toekenning van ontwikkelings- en wederopbouw hulp aan ten einde eerbiediging van de geest van de Dayton-akkoorden en de overeenkomst van Parijs en het vrije verkeer van mensen te verzekeren.

5. De Commissie maakt duidelijk onderscheid tussen humanitaire hulp en hulp voor wederopbouw en economische ontwikkeling. Eerstgenoemde hulp wordt zonder voorwaarden naar gelang van de behoeften gegeven, niet alleen in het voormalige Joegoslavië, maar overal ter wereld. Aan hulp voor wederopbouw en economische ontwikkeling zijn, evenals elders, vaak voorwaarden verbonden. Hoewel de Commissie niets liever wil dan overal in Bosnië en Herzegovina hulp bieden, verliest zij daarbij, in nauw overleg met de andere leden van de internationale gemeenschap, niet het doel van aanmoediging van het naar behoren nakomen van de vredesovereenkomsten uit het oog.

(97/C 217/310)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0472/97

van Bernie Malone (PSE) aan de Commissie

(12 februari 1997)

Betreft: Arbeidsomstandigheden van piloten in opleiding bij Air Lingus in Ierland

Is het de Commissie bekend dat leerlingpiloten bij Air Lingus in Ierland kennelijk buitensporig lang lopende contacten moeten ondertekenen en hun opleidingskosten deels moeten terugbetalen als zij voor afloop van hun contract vertrekken? Air Lingus geeft hiervoor als reden op dat dit een van de voorwaarden is die door de Commissie en de Ierse regering zijn overeengekomen toen toestemming werd gegeven voor overheidssteun aan Air Lingus.

Kan de Commissie bevestigen dat de overeenkomst inzake overheidssteun dergelijke voorwaarden bevat?

Antwoord van de heer Kinnoek namens de Commissie*(17 maart 1997)*

De contractuele verhoudingen tussen Aer Lingus en zijn piloten in opleiding vallen niet onder de voorwaarden bij de door de Commissie verleende toestemming voor staatssteun aan de luchtvaartmaatschappij. Bovendien heeft de Commissie deze zaak niet onderzocht, aangezien deze geen deel uitmaakte van het herstructureringsprogramma van de onderneming.

*(97/C 217/311)***SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0473/97****van Sirkka-Liisa Anttila (ELDR) aan de Commissie***(12 februari 1997)*

Betreft: Maatregelen met het oog op de intrekking van het invoerverbod van voor de menselijke consumptie geschikte kippeneieren die van Finland naar Rusland worden geëxporteerd

Het Russische Ministerie van Landbouw en Voedselvoorziening heeft in een brief laten weten dat er om redenen van diergezondheid vanuit het buitenland geen voor de menselijke consumptie bestemde kippeneieren meer mogen worden ingevoerd. Als gevolg daarvan kan Finland al sinds 24 april 1996 geen kippeneieren meer uitvoeren naar Rusland. Dit verbod heeft in Finland tot grote problemen geleid, zowel voor de producenten van kippeneieren als voor de bedrijven die in de sector kippeneieren werkzaam zijn, maar ook voor de Russische consumenten die voordien altijd eersteklas, salmonellavrije Finse kippeneieren hebben kunnen kopen.

De handel in kippeneieren tussen Finland en Rusland heeft een lange traditie en de uit Finland geëxporteerde eieren voldeden altijd aan de door Rusland gestelde eisen.

Het Russische Ministerie van Landbouw en Voedselvoorziening heeft de invoer in Rusland van rundvlees en rundvleesproducten wegens de ziekte BSE verboden. Dit invoerverbod geldt niet voor Finland. Daarentegen geldt voor Finland alleen een verbod op de invoer van kippeneieren in Rusland, waaraan alleen aan de grens tussen Finland en Rusland de hand schijnt te worden gehouden, daar volgens onze gegevens kippeneieren worden geëxporteerd uit o.a. Duitsland en Nederland via Wit-Rusland. De zaak is ook verscheidene keren besproken in het Comité van beheer eieren en slachtpluimvee, maar zonder resultaat.

Welke maatregelen heeft de Commissie al genomen of denkt zij te nemen met het oog op de intrekking van het door Rusland zonder reden ingestelde verbod op de invoer van kippeneieren uit Finland en met welk tijdschema?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(12 maart 1997)*

Na de aankondiging van het invoerverbod voor eieren in de schaal door Rusland heeft de Gemeenschap in de periode mei-oktober 1996 slechts 41 ton naar dit land geëxporteerd, waarvan 33 ton uit Duitsland en minder dan 1 ton uit Finland (overeenkomstige periode van 1995: 1.178 ton, waarvan 1.058 ton uit Finland).

De Russische autoriteiten blijken het verbod ten aanzien van Finland te rechtvaardigen met veterinaire argumenten. Voor de overige Lid-Staten zijn er geen veterinaire problemen, maar hun uitvoer naar Rusland is door commerciële oorzaken teruggelopen.

Hoewel de Commissie er herhaaldelijk om heeft gevraagd, heeft zij tot nog toe van de Russische autoriteiten geen precieze gegevens ontvangen over de veterinaire problemen die Rusland aanvoert. De Commissie blijft zich inspannen om dit probleem in nauwe samenwerking met de Finse autoriteiten op te lossen.

(97/C 217/312)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0481/97
van José Pomés Ruiz (PPE) aan de Commissie
(12 februari 1997)

Betreft: Toetreding van de peso tot de EMU

Op 3 februari 1997 daalde de peso ten opzichte van de Duitse mark, als gevolg van de onzekerheid op de financiële markten over de vraag of de peso van meet af aan zou meedoen aan de derde fase van de EMU. Deze vraag kwam voort uit de veronderstelling dat Spanje om politieke redenen niet eerder tot de EMU zou kunnen toetreden dan Italië. Dit gerucht staat haaks op de letter en de geest van het Verdrag en het politieke streven van het Europees Parlement om de toetreding van alle landen die aan de in het Verdrag gestelde eisen voldoen, zo eenvoudig mogelijk te maken.

Aangezien de financiële markten belang blijken te hechten aan politieke veronderstellingen die de toetreding van Spanje zouden kunnen belemmeren, is het zaak dat de Commissie een duidelijk standpunt inneemt. Zal er dus een uitdrukkelijke verklaring van de Commissie of de Raad komen dat ieder land wat de toetreding tot de EMU betreft individueel zal worden beoordeeld, zonder dat er voor bepaalde landen discriminerende geopolitieke criteria worden gehanteerd?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie
(13 maart 1997)

De vraag of een bepaalde Lid-Staat al dan niet vanaf januari 1999 aan de EMU zal meedoen, zal uitsluitend worden beantwoord aan de hand van de bepalingen van het EG-Verdrag. Deze schrijven voor dat de Raad begin 1998 op basis van verslagen van de Commissie en het Europees Monetair Instituut en van een aanbeveling van de Commissie voor elke Lid-Staat zal beoordelen, of hij aan de nodige voorwaarden voor aanneming van één munt voldoet. Het Parlement zal daarbij geraadpleegd worden. Vervolgens zal de Raad in de samenstelling van staatshoofden en regeringsleiders vaststellen welke Lid-Staten aan die voorwaarden voldoen. Een Lid-Staat die de voorwaarden vervult kan niet van deelneming aan de monetaire unie worden uitgesloten.

(97/C 217/313)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0482/97
van Marilena Marin (UPE) aan de Commissie
(12 februari 1997)

Betreft: Steun voor de eerste vestiging van jonge landbouwers

Krachtens de regionale wet ter bevordering van de vestiging van jonge landbouwers, die stoelt op verordening (EEG) nr. 2328/91 ⁽¹⁾, heeft de regio Veneto op 31 mei 1996 haar wetsontwerp dienaangaande aan de Europese Commissie doen toekomen.

De Commissie heeft een grondig onderzoek gewijd aan de verenigbaarheid van de geplande steun (15 miljard lire) met artikel 3 van het Verdrag en zou haar fiat hebben gegeven.

Tot op heden beschikken de regionale instanties echter niet over alle nodige elementen om de beraadslaging over de uitvoering van de financiering te kunnen aanvaatten.

Kan de Commissie meedelen wat de reden van deze vertraging is en of haar deel van de bureaucratie afgerond is?

⁽¹⁾ PB L 218 van 6.8.1991, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(7 maart 1997)

Op 11 juni 1996 heeft Italië ontwerp-wet nr. 78 van de regio Veneto ter kennis van de Commissie gebracht.

Omdat deze ontwerp-wet betrekking heeft op staatssteun enerzijds, en op door de Gemeenschap medegefinancierde maatregelen anderzijds, zijn twee verschillende toetsingen nodig. De eerste daarvan, namelijk die aan de artikelen 92 en 93 van het EG-Verdrag, is inmiddels voltooid. Aan het betrokken standpunt van de Commissie zijn echter voorwaarden verbonden omdat nog een toetsing aan Verordening (EEG) nr. 2328/91 dient plaats te vinden voor met name de volgende onderdelen van de ontwerp-wet:

- a) de steun voor de eerste vestiging van jonge landbouwers;
- b) de startpremie voor producentengroeperingen en landbouwverenigingen die zich tot doel stellen bedrijfsverzorgingsdiensten op te richten;
- c) de steun voor de organisatie van opleidingscursussen en stages om de eerste vestiging van jonge landbouwers te bevorderen.

Deze tweede toetsing is nog niet voltooid wegens een te grote werkbelasting van de bevoegde diensten van het Directoraat-generaal Landbouw. Toch zal de Commissie naar verwachting binnenkort een beslissing over de genoemde ontwerp-wet nemen.

(97/C 217/314)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0485/97

van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie

(19 februari 1997)

Betreft: China en de vredesakkoorden van Guatemala

Is de Commissie voornemens maatregelen te nemen om iets te doen aan de gevolgen van het Chinese veto in de Verenigde Naties waarmee de hulp wordt geblokkeerd voor het internationale toezicht op de vredesakkoorden die op 29 december 1996 werden ondertekend door de regering van Guatemala en de nationale revolutionaire eenheid van Guatemala?

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie

(12 maart 1997)

De door het geachte Parlementslid gestelde vraag is niet meer aan de orde aangezien China zijn veto over het sturen van een missie die toeziet op de naleving van de vredesakkoorden tussen de nationale revolutionaire unie van Guatemala en de Guatemalteekse regering al heeft ingetrokken.

(97/C 217/315)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0486/97

van Juan Colino Salamanca (PSE) en Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie

(19 februari 1997)

Betreft: Visserijovereenkomst met Marokko

Om welke redenen en met welke argumenten heeft de Commissie ingestemd met de verruiming van de biologische rustperiode voor koptotigen die was voorzien in de huidige visserijovereenkomst tussen de Europese Unie en het Koninkrijk Marokko?

Op grond van welke nieuwe gegevens is men ertoe overgegaan af te stappen van de biologische rustperiode van twee maanden en heeft men besloten deze te verruimen tot vier maanden?

Is de Commissie niet van oordeel dat dit een merkwaardig precedent vormt, dat afbreuk doet aan de rechtsgeldigheid van de overeenkomst en tot gevolg heeft dat in de toekomst eenzijdig zal kunnen worden bepaald dat ook over andere clausules van de huidige visserijovereenkomst opnieuw moet worden onderhandeld?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(14 maart 1997)

Technische Notitie nr. 1 over de vangst van koptotigen, die aan de visserijovereenkomst tussen de Gemeenschap en Marokko is gehecht, voorziet in een biologische rustperiode van twee maanden, namelijk september en oktober. Tevens is bepaald dat deze periode in gemeenschappelijk overleg kan worden gewijzigd.

Ter bescherming van de visbestanden en in het kader van een algemeen beleid met het oog op een rationeel beheer van de rijkdommen van de zee zijn beide partijen overeengekomen de vaartuigen die op koptotigen vissen, voor 1997 een biologische rustperiode van vier maanden op te leggen. Deze biologische rustperiode geldt zonder onderscheid voor de communautaire en de Marokkaanse vloot in heel de visserijzone van Marokko.

De biologische rustperiode is met wederzijdse instemming aangepast, met inachtneming van de in de overeenkomst vastgestelde voorwaarden; deze aanpassing vormt dus geen precedent op basis waarvan Marokko eenzijdig de bepalingen van de visserijovereenkomst zou kunnen wijzigen.

(97/C 217/316)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0503/97
van Lucio Manisco (GUE/NGL) aan de Commissie
(19 februari 1997)

Betreft: Discriminatie van burgers van de Unie in de VS

Op 11 december 1996 reisde Andrea Petteno', burger van de Europese Unie, voor vakantie naar New York met een vlucht Venetië-Amsterdam-New York. Bij aankomst werd hij door beambten van de immigratiedienst van de luchthaven tegengehouden, overgebracht naar een aparte kamer en op ruwe wijze ondervraagd omdat men hem ervan verdacht met een vals Italiaans paspoort te reizen. Het paspoort van de heer Petteno' is natuurlijk echt, zoals door de Italiaanse autoriteiten is bevestigd.

In de ruimte waar de betrokken burger van de Unie werd vastgehouden „zat ook een geboeide Zuidamerikaan die aan het overgeven was”. Een collega van de heer Petteno', Sergio Bordonaro, die een arbeidsvisum voor de VS had, heeft nog getracht de nationaliteit van zijn vriend te bevestigen door erop te wijzen dat hij geen Albanees was. Maar ook deze burger van de Unie is door de beambten van de immigratiedienst bedreigd. „Het is hun ook niet toegestaan om telefonisch contact op te nemen met het Italiaanse consulaat”.

1. Is de Commissie niet van mening dat een dergelijk optreden van de Amerikaanse autoriteiten veroordeeld moet worden?
2. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen tegen deze duidelijke schending van de mensenrechten door de immigratiedienst van de Verenigde Staten?
3. Wat doet de Commissie om te zorgen dat burgers van de Unie in de Verenigde Staten niet als delinquenten worden behandeld?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie

(18 maart 1997)

Het voorval waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, is uiteraard betreurenswaardig. De Commissie gelooft echter niet dat dit betekent dat EU-burgers in het algemeen door de Amerikaanse immigratiediensten worden gediscrimineerd. De Commissie vindt het dan ook niet nodig dit punt met de Amerikaanse autoriteiten te bespreken.

(97/C 217/317)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0507/97
van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie
(19 februari 1997)

Betreft: Discriminatie van Italiaanse burgers bij de inschrijving aan een Engelse universiteit

In het academisch jaar 1996-97 heeft mevrouw Sara Dallapé, Italiaans staatsburger, om inschrijving aan de universiteit van Birmingham (Verenigd Koninkrijk) verzocht en is daarvoor toegelaten. Mevrouw Dallapé werd daarbij echter beschouwd als „niet-ingezetene van de Gemeenschap” en zij moest daarom een hoger inschrijfgeld betalen dan „communautaire ingezetenen”.

Mevrouw Dallapé is Italiaans staatsburger en is sinds 1992 wettelijk woonachtig in Italië. Daar zij uit een familie komt die in het kader van door de Europese Unie gefinancierde samenwerkingsprojecten jarenlang in Afrika heeft geleefd, heeft zij een deel van haar studie in Zimbabwe gedaan.

Het besluit van het universiteitsbestuur in Birmingham lijkt duidelijk in tegenspraak met de beginselen van het vrije verkeer van studenten en de gelijke behandeling van communautaire burgers.

Wat denkt de Commissie van deze zaak en welke maatregelen denkt zij te nemen om de discriminatie tegen mevrouw Dallapé recht te trekken?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(2 april 1997)

Het feit dat het Verenigd Koninkrijk een hoger inschrijfgeld van een onderdaan van een lidstaat verlangt lijkt het onderliggend probleem te zijn van de door de geachte afgevaardigde gestelde vraag.

Bij de toegang tot het onderwijs geldt in alle lidstaten van de Gemeenschap het algemene principe van gelijke behandeling van alle buitenlandse studenten uit de Gemeenschap en de onderdanen van die lidstaat. Het non-discriminatieprincipe is van toepassing op de toegangsvoorwaarden, en dus ook op het inschrijfgeld dat de student moet betalen.

De Britse regelgeving op dit gebied is gebaseerd op de gedachte van verbondenheid met het grondgebied in die zin dat de student die gebruik wil maken van de lagere tarieven („home rate fees”), minstens de laatste drie jaar voorafgaand aan het begin van het academisch jaar in het Verenigd Koninkrijk moet hebben verbleven. Andere studenten uit de Gemeenschap worden gerekend tot de categorie „uitgezonderde studenten” en kunnen ook van deze lagere tarieven gebruik maken als ze aan dezelfde voorwaarde voldoen van verblijf op het grondgebied van de Gemeenschap.

In verband met het in de vraag van de geachte afgevaardigde aangehaalde concrete geval heeft de Commissie een klacht ontvangen. Aangezien er in de toegezonden informatie geen enkele melding wordt gemaakt over de redenen waarom de academische autoriteiten de persoon beschouwd hebben als „niet-ingezetene van de Gemeenschap”, heeft de Commissie gevraagd alle inlichtingen mee te delen in verband met de aard van de aangevoerde redenen waarom zij als „niet-ingezetene van de Gemeenschap” werd aangemerkt en verplicht werd om het hogere inschrijfgeld voor „overseas students” te betalen. Op basis van het antwoord zal de Commissie de gepaste conclusies trekken en indien nodig maatregelen treffen om de naleving van het communautair recht te verzekeren.

(97/C 217/318)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0509/97

van Frank Vanhecke (NI) aan de Commissie

(19 februari 1997)

Betreft: Ontwikkelingssamenwerking

Zaterdag 10 augustus 1996 werden op het Filippijnse eiland Negros 10 Belgische studenten geconfronteerd met een onverwachte uitbarsting van de vulkaan Mount Canlaon. Enkelen onder hen werden gewond. Eén Brit en twee Filippijno's kwamen bij deze uitbarsting om het leven.

Uit de pers vernamen we dat de 10 studenten van de Naamse universiteit, vijf Vlaamse en vijf Waalse, op 16 juli 1996 vertrokken waren op een zesweekse „inleefreis” naar de Filippijnen met de organisatie „Fondation universitaire pour la coopération internationale au développement” (FUCID), een NGO.

1. Uit een antwoord op een parlementaire vraag van de Belgische staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking blijkt dat deze FUCID medefinancieringsprojecten heeft bij de Europese Unie. Om welke subsidiebedragen gaat het?
2. Wordt er voor het vermelde project een specifieke subsidieaanvraag ingediend?
3. Wat is de „ontwikkelingsrelevantie van een dergelijke „inleefreis”?”

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(7 maart 1997)

1. De Commissie heeft met de Belgische gouvernementele organisatie FUCID twee ontwikkelingsprojecten in Zaïre medefinancierd voor een totaalbedrag van 420.324 ecu.

2. De Commissie heeft aan geen enkel project van FUCID op de Filipijnen steun verleend.
3. Het is niet aan de Commissie te oordelen over de relevantie van een dergelijke actie. Het door de geachte Afgevaardigde geciteerde soort acties zou evenwel niet in aanmerking komen voor medefinanciering uit de begroting van de Commissie.

(97/C 217/319)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0510/97
van Wilmya Zimmermann (PSE) aan de Commissie
(19 februari 1997)

Betreft: Europese programma's voor jongeren beneden de 15 jaar en kinderen

De Europese programma's voor jonge mensen, bijvoorbeeld het programma „Jeugd voor Europa III”, zijn blijkbaar alleen maar gericht op jongeren van ouder dan 15 jaar. Maar er zijn ook acties voor jongeren onder de 15 jaar respectievelijk kinderen die een Europese inslag hebben en die daarom zouden moeten worden ondersteund. Ook deze activiteiten dragen ertoe bij de verstandhouding tussen jonge Europeanen en dus het Europese bewustzijn te bevorderen.

Kan de Commissie in dit verband meedelen of het mogelijk is ook steun te verlenen voor activiteiten met een Europese inslag ten behoeve van jongeren beneden de 15 jaar c.q. kinderen? Zo nee, kan de Commissie meedelen of zij voornemens is bestaande programma's tot deze leeftijdsgroep uit te breiden respectievelijk in de toekomst programma's ten behoeve van jongeren onder de 14 jaar of kinderen te presenteren om ook dit waardevolle potentieel voor de vorming van een Europees bewustzijn te benutten?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie
(1 april 1997)

Dankzij het hoofdstuk Comenius van het Europese onderwijsprogramma Socrates zijn er financieringsmogelijkheden voor activiteiten in schoolverband voor jongeren onder de 15 jaar. Actie 1 van genoemd hoofdstuk biedt scholen de mogelijkheid met Europese financiële steun transnationaal samen te werken. Binnen het partnership Comenius werken ten minste 3 scholen in ten minste 3 lidstaten samen in het kader van een Europees onderwijsproject – rond thema's als cultureel erfgoed, het milieu, de media, de overstap naar het beroepsleven. In de loop van het schooljaar 1996/1997 zijn ongeveer 5.000 scholen uit heel Europa, waaronder vele kleuter- en basisscholen, een transnationaal Comenius-partnership aangegaan.

Gezien de aard van de activiteiten en de financiële middelen van het programma Jeugd voor Europa verdient het aanbeveling de minimumleeftijd van de deelnemers op 15 jaar te houden.

(97/C 217/320)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0514/97
van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie
(19 februari 1997)

Betreft: Omzetting van richtlijnen op het gebied van sociale bescherming in Spanje

Welke communautaire richtlijnen op het gebied van sociale bescherming en arbeidsomstandigheden zijn in Spanje nog niet in wettelijke voorschriften omgezet?

Welke maatregelen heeft de Commissie getroffen om deze achterstand te verhelpen?

Heeft de Commissie er bij de Spaanse regering op aangedrongen alle richtlijnen op het vlak van sociale aangelegenheden of arbeidsomstandigheden in nationale wetgeving om te zetten?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie
(26 maart 1997)

De geachte afgevaardigde wordt verwezen naar het voortgangsrapport betreffende het sociaal actieprogramma op middellange termijn 1995-1997 (in het bijzonder de bijlage over de stand van de medegedeelde nationale omzettingsmaatregelen

voor de communautaire richtlijnen op sociaal gebied). Spanje heeft slechts 37 van de 50 richtlijnen (dit wil zeggen 74%) die op of vóór 15 februari 1997 van toepassing zijn geworden, omgezet. Een lijst van alle richtlijnen waarvan de omzettingstermijn is verstreken en die nog niet door Spanje zijn omgezet, wordt rechtstreeks aan de geachte afgevaardigde en aan het Secretariaat van het Parlement toegezonden.

In het kader van haar verantwoordelijkheid maakt de Commissie telkens wanneer geen mededeling gedaan is gebruik van de inbreukprocedure uit hoofde van artikel 169 van het EG-Verdrag. De aandacht van de geachte afgevaardigde wordt in het bijzonder gevestigd op bijlage IV van het 14de jaarverslag van de Commissie aan het Parlement over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht van 1996. Ook wordt gewezen op het arrest van het Hof van Justitie van 26 september 1996 waarin Spanje wordt veroordeeld voor het niet omzetten van de eerste zes bijzondere richtlijnen in de zin van artikel 16, lid 1, van de kaderrichtlijn betreffende de veiligheid en gezondheid op het werk, en op het feit dat Spanje zeer binnenkort nogmaals zal worden aangeklaagd voor de niet-omzetting van Richtlijn 92/104/EG ⁽¹⁾.

De Commissie betreurt dat Spanje deze sociale richtlijnen niet heeft omgezet. Ze heeft de Spaanse overheid van haar bezorgdheid op de hoogte gebracht en daarbij benadrukt dat in het bijzonder op het gebied van veiligheid en gezondheid op het werk extra inspanningen moeten worden geleverd. Alle nog niet door Spanje omgezette richtlijnen, op één na, behoren immers tot dit gebied. Wat Richtlijn 94/45/EG betreffende de Europese ondernemingsraden ⁽²⁾ betreft, hebben de Spaanse autoriteiten, in het kader van de nauwe samenwerking van de Commissie met de nationale autoriteiten met het oog op een uniforme omzetting in alle lidstaten, meegedeeld dat een wetsvoorstel dat deze richtlijn zal omzetten, binnenkort wordt goedgekeurd.

⁽¹⁾ PB L 404 van 31.12.1992.

⁽²⁾ PB L 254 van 30.9.1994.

(97/C 217/321)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0517/97
van Peter Truscott (PSE) aan de Commissie
(14 februari 1997)

Betreft: Internationaal diploma voor vrachtwagenchauffeurs

In december 1995 heeft het Road Haulage and Distribution Training Council (RHDTTC), gevestigd in het Britse Shenley, Hertfordshire, een rapport gepubliceerd dat een voorstel bevatte voor een Europees diploma voor vrachtwagenchauffeurs. Dit verslag (getiteld „International Truck Driver”), is gefinancierd door de Europese Unie. De RHDTTC heeft sindsdien niets meer vernomen.

Kan de Commissie inlichtingen verstrekken over het tijdpad voor de invoering van het voorgestelde diploma of een uitleg geven voor het gebrek aan vooruitgang bij de ontwikkeling van dit diploma?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie
(18 maart 1997)

De Commissie erkent het belang van een goede opleiding op het gebied van het wegvervoer. Het Comité van vervoersvakverenigingen in de Europese Gemeenschap heeft (met steun van de Commissie) in maart 1996 de laatste hand gelegd aan een rapport over de opleiding van vrachtwagenchauffeurs. Dit in aanvulling op een van januari 1996 daterende Commissie-enquête inzake de voortgezette beroepsopleiding in het vracht- en reizigersvervoer, in het kader van het Force-programma.

De Commissie werkt nu aan een verslag aan de Raad over de opleiding van beroepschauffeurs, dat het uitgangspunt zou kunnen vormen voor verdere wetgevingsinitiatieven of aanbevelingen, en aldus zou kunnen resulteren in een aantal gemeenschappelijke regels aan de hand waarvan de vakbekwaamheid van beroepschauffeurs kan worden verbeterd. Dergelijke regels zouden bedoeld zijn om de veiligheid op de weg te vergroten, onderlinge erkenning van vakbekwaamheidsbewijzen voor chauffeurs mogelijk te maken en het vrij verkeer van werknemers in de Gemeenschap te bevorderen.

(97/C 217/322)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0525/97
van Maartje van Putten (PSE) aan de Commissie
(20 februari 1997)

Betreft: Rugmerk op tapijten

In de afgelopen jaren zijn diverse initiatieven genomen om certificeringssystemen in te voeren voor tapijten die vervaardigd zijn zonder gebruikmaking van onwettige kinderarbeid. Belangrijke voorbeelden zijn de rugmerk-certificeringssystemen in India en Nepal en het „Kaleen”-certificeringssysteem in India.

1. Is de EG-Commissie bereid (haar delegatie in New Delhi te verzoeken) een evaluatie te verrichten van beide certificeringssystemen in India en Nepal?
2. Is de Commissie bereid het Europees Parlement in te lichten over de resultaten van deze evaluatie?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(10 maart 1997)

De Commissie is er in dit stadium niet van overtuigd dat de verificatieprocedures in de landen waarin het Rugmark-systeem functioneert, waarborgen dat tapijten die dit „fair trade”-keurmerk dragen vervaardigd werden zonder gebruikmaking van kinderarbeid. Aangezien dit Rugmark-certificeringssysteem in India en in Nepal door een Lid-Staat ontworpen en toegepast werd, is de Commissie van oordeel dat deze Lid-Staat het systeem dient te evalueren. De Commissie zou het natuurlijk op prijs stellen van de resultaten van deze evaluatie op de hoogte te worden gebracht.

De Commissie zal nota nemen van de ervaringen die werden opgedaan met dit Rugmark-initiatief, in het bijzonder in het kader van het herziene schema van algemene tariefpreferenties van de Gemeenschap ⁽¹⁾. Dit schema voorziet erin dat vanaf 1 januari 1998 bijkomende preferenties kunnen worden toegestaan (nog lagere preferentiële tarieven) aan begunstigde landen die de normen van bepaalde conventies van de internationale arbeidsorganisatie naleven waaronder conventie 138 die verband houdt met kinderarbeid ⁽²⁾. T.z.t. zal de Commissie een voorstel voor een besluit van de Raad indienen in verband met de draagwijdte van dergelijke preferenties en hun toepassing.

Het Kaleen-certificeringssysteem in India is de Commissie niet bekend.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 3281/94 van de Raad, PB L 348, 31.12.1994.

⁽²⁾ Minimumleeftijd waarop te werk gesteld kan worden.

(97/C 217/323)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0526/97
van James Moorhouse (PPE) aan de Commissie
(20 februari 1997)

Betreft: Hulp aan Algerije

Kan de Commissie, naar aanleiding van haar besluit van december 1996 om Algerije 125 miljoen ecu aan hulp en een lening van 100 miljoen ecu te geven, meedelen:

1. voor welke doeleinden de hulp verstrekt wordt;
2. hoe het gebruik van de hulp gecontroleerd worden en hoe vaak;
3. of zij kan verzekeren dat de hulp niet gebruikt zal worden als bijdrage aan de campagne tegen het „terrorisme”, welke in het verleden tevens gericht was op onschuldige burgers, of voor de aanschaf van wapens of uitrusting voor het leger of de veiligheidsdienst;
4. of er een verslag over het gebruik van de hulp wordt opgesteld?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(7 maart 1997)

1. Met haar besluit van december 1996 om een bedrag van 125 MECU in de vorm van een subsidie voor structurele aanpassing toe te kennen, steunt de Commissie de economische hervormingen van de Algerijnse

regering. Deze hervormingen zouden voor de Algerijnse economie de overgang moeten vergemakkelijken van een door de staat gedomineerde en door de energiesector beheerste economie naar een door de privé-sector geleide, gediversifieerde economie. De steun van de Commissie wordt toegekend in het kader van een systeem waaraan ook het IMF en de Wereldbank hun bijdrage leveren. De beide instellingen van Bretton Woods hebben momenteel belangrijke programma's lopen in Algerije, terwijl ook overeenkomsten inzake schuldherschikking waarover in de Club van Parijs en de Club van Londen werd onderhandeld een belangrijke rol hebben gespeeld bij de stabilisering en hervormingen in Algerije.

De hulp van de Commissie wordt verstrekt overeenkomstig de principes en aanbevelingen van Resolutie 7566/95 van de Raad van 1 juni 1995 inzake structurele aanpassing. Dit impliceert dat zodra Algerije de wederzijds overeengekomen prestatiecriteria heeft vervuld, de uitbetaling van de steun zal plaatsvinden in de vorm van rechtstreekse begrotingssteun. Uitbreiding van de hulp met rechtstreekse begrotingssteun is verantwoord omdat Algerije goede vooruitgang heeft geboekt bij de liberalisering van de verrichtingen op zijn lopende rekening en omdat de volledige convertibiliteit van de rekening binnen bereik ligt.

Tenslotte — en in tegenstelling tot wat in de vraag wordt gesuggereerd — verklaart de Commissie dat zij in december Algerije geen lening van 100 miljoen ecu heeft toegestaan. Het geachte Parlementslicid verwijst waarschijnlijk naar de tweede en laatste tranche van 100 miljoen ecu in het kader van de tweede macro-financiële lening aan Algerije, die bij een besluit van de Raad van 22 december 1994 ⁽¹⁾ werd goedgekeurd. Een formeel besluit in verband met de uitbetaling van deze tranche werd nog niet genomen.

2. De financieringsovereenkomst die door de Commissie en de Algerijnse autoriteiten werd ondertekend bevat verschillende bepalingen in verband met de aanwending van en de controle op de steun. Volgens deze bepalingen dient het begunstigde land de Commissie regelmatig, en minstens om het kwartaal, informatie te verstrekken over zijn macro- economische prestaties en zijn voorstellen voor en toepassing van hervormingsmaatregelen. Bovendien zullen de Commissie en de Algerijnse autoriteiten samen regelmatig evaluatiebijeenkomsten beleggen.

3. De bepalingen van de met de Algerijnse regering gesloten financieringsovereenkomst bieden een redelijke garantie dat de steun van de Gemeenschap uitsluitend ter ondersteuning van de economische hervormingen in Algerije zal worden aangewend, terwijl ook met de sociale problemen rekening wordt gehouden.

4. De financieringsovereenkomst bevat bepalingen in verband met de controle op de uitvoering van het programma. Bovendien gelden de gebruikelijke voorschriften in verband met verslaggeving die op dit soort programma's van toepassing zijn.

⁽¹⁾ PB L 366 van 22.12.1994

(97/C 217/324)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0532/97

van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie

(20 februari 1997)

Betreft: Aanleg van een recyclage-installatie in de gemeente Bronzolo (Branzoll), autonome provincie Bozen, Italië

De autonome provincie Bozen heeft, ondanks dat de betrokken gemeente en talrijke technische organen negatief advies hadden uitgebracht, besloten vergunning te verlenen voor de aanleg van een installatie voor de recyclage van inert materiaal op een zowel uit milieu- en hydrogeologisch oogpunt als qua landschap zeer gevoelige en belangrijke plaats, gelegen in de gemeente Bronzolo (Branzoll).

Deze installatie zal zeer waarschijnlijk voor de plaatselijke bevolking problemen geven, zoals lawaai, lucht- en watervervuiling, alsmede vragen doen rijzen ten aanzien van de geologische gevolgen.

Het schijnt bovendien dat in de loop van de tijd de besluiten inzake het verlenen van de vergunning zijn gewijzigd, teneinde kunstmatig te vermijden dat zij onder het toepassingsgebied van richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ betreffende de milieu-effectevaluatie vallen.

Kan de Commissie mededelen wat haar mening terzake is en welke maatregelen zij denkt te treffen ter naleving van de communautaire voorschriften, met name de richtlijnen 85/337 (milieu-effectevaluatie) en 91/156 ⁽²⁾ (afvalverwijdering)?

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

⁽²⁾ PB L 78 van 26.3.1991, blz. 32.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(18 maart 1997)*

Het in de vraag van het geachte parlementslid bedoelde bouwproject valt niet automatisch onder de procedure voor de milieueffectbeoordeling als bedoeld in de Richtlijn 85/337/EEG.

Het project valt echter wel onder deze procedure als er sprake is van een significant effect op het milieu door de aard, de omvang of de plaats. Uit de vraag van het geachte parlementslid komt geen enkel element naar voren waaruit een significant effect blijkt.

Er moet overigens worden opgemerkt dat de Commissie bezig is met een inbreukprocedure tegen Italië betreffende bepaalde aspecten van de wetgeving in de provincie Bolzano aangaande de milieueffectrapportage.

---

*(97/C 217/325)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0533/97****van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie***(20 februari 1997)*

Betreft: Aanleg van een recyclage-installatie in de gemeente Bronzolo (Branzoll), autonome provincie Bozen, Italië

Op 10 september 1996 diende de gemeente Bronzolo (Branzoll) bij de Commissie een klacht in inzake de overtreding van de communautaire richtlijnen 75/442 ⁽¹⁾, 91/156 ⁽²⁾, 92/50 ⁽³⁾ en 85/337 ⁽⁴⁾ bij de goedkeuring van het project voor de aanleg van een recyclage-installatie in de gemeente Bronzolo (BZ).

Kan de Commissie mededelen wat haar mening over deze klacht is en welke maatregelen (en wanneer) zij overweegt te treffen ter naleving van de communautaire voorschriften?

⁽¹⁾ PB L 194 van 25.7.1975, blz. 39.

⁽²⁾ PB L 78 van 26.3.1991, blz. 32.

⁽³⁾ PB L 209 van 24.7.1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(21 maart 1997)*

De Commissie heeft een inbreukprocedure tegen Italië ingeleid in verband met bepaalde aspecten van de wetgeving van de provincie Bozen (Bolzano) op het gebied van milieueffectrapportage. De door het geachte parlementslid genoemde klacht wordt samen met nog andere behandeld in het kader van bovengenoemde hoofdprocedure die de basiswetgeving betreft.

---

*(97/C 217/326)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0542/97****van Johanna Maij-Weggen (PPE) aan de Commissie***(21 februari 1997)*

Betreft: Doodvonnisen tegen twee Bahai-gelovigen in Iran

Is de Commissie bereid om met spoed opheldering te vragen aan de Iraanse regering over twee recente doodvonnisen door het Hooggerechtshof van Iran tegen de heer Dhabihu'llah Mahrami en de heer Musa Talibi op grond van 'afvalligheid', omdat deze twee Iraanse burgers het Bahai-geloof aanhangen?

Wat is de mening van de Commissie over dit soort doodvonnisen en welke conclusies trekt de Commissie uit de betreffende wetgeving in Iran met betrekking tot de onvrijheid van godsdienst?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie*(13 maart 1997)*

De Commissie wil de aandacht van het geachte Parlementslid vestigen op het feit dat de Unie op 13 februari 1997 in Teheran stappen heeft ondernomen bij het Iraanse Ministerie van Buitenlandse Zaken in verband met de rechtszaken van de heer Mohamed Yusefi en de heer Musa Talibi, de twee Bahai-aanhangers in kwestie.

De Commissie is van mening dat het kiezen van een andere godsdienst een individueel recht is en kan er niet mee instemmen dat daarop de doodstraf staat. Een dergelijk vonnis zou indruisen tegen de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens die door Iran is ondertekend. Volgens de Commissie dient Iran op grond van de bepalingen van deze verklaring vrijheid van godsdienst te aanvaarden.

---

*(97/C 217/327)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0543/97****van Johanna Maij-Weggen (PPE) aan de Commissie***(21 februari 1997)*

Betreft: Verbod voor Dr Majed Nasser om naar Nederland te gaan

Dr Majed Nasser, bestuurslid van Alternativ Tourism Centre in Beit Sahour en directeur van Greek Catholic Convent Clinic (het Palestijnse ziekenhuis in Beit Shour) kreeg de afgelopen weken geen toestemming van de Israëliëse autoriteiten om naar Nederland te gaan.

De redenen lijken te zijn een beleid van de huidige Israëliëse regering om actieve Palestijnse burgers in hun buitenlandse contacten te hinderen.

Is de Commissie bereid om om opheldering te vragen aan de Israëliëse autoriteiten over deze weigering om een uitreisvisum te verlenen aan Dr Majed Nasser?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie*(26 maart 1997)*

De Commissie is tegen alle maatregelen die negatieve gevolgen hebben voor de Palestijnen en de Palestijnse economie, zeker wanneer deze niet gebaseerd zijn op de overeenkomsten tussen Israël en de Palestijnen. Naar aanleiding van het door het geachte Parlementslid genoemde voorval moet echter worden opgemerkt dat de Commissie geen bevoegdheden heeft op het gebied van consulaire zaken.

---

*(97/C 217/328)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0551/97****van Ulf Holm (V) aan de Commissie***(21 februari 1997)*

Betreft: Het Zweedse besluit om niet tot de EMU toe te treden

Hoe reageert de Commissie op het feit dat het Zweedse parlement heeft besloten dat Zweden niet tot de EMU zal toetreden?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie*(26 maart 1997)*

Zweden heeft het Verdrag betreffende de Europese Unie ondertekend en goedgekeurd. Volgens artikel 109 j-k van het Verdrag moeten Lid-Staten die aan de criteria voor de invoering van de gemeenschappelijke munt voldoen, toetreden tot de derde fase van de EMU en dit is door de Raad bevestigd. Zweden heeft geen „opt-out” clausule en moet het Verdrag respecteren.

(97/C 217/329)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0556/97
van Jannis Sakellariou (PSE) aan de Commissie
(24 februari 1997)

Betreft: Contingentering van aardappelmeel

Sedert het oogstjaar 1995 heeft de Commissie een contingentering voor aardappelmeel afgekondigd. Bij deze regeling zijn echter de schommelingen bij de verschillende jaarlijkse oogsten wat betreft de opbrengst per hectare respectievelijk het aardappelmeelgehalte niet of niet voldoende in de beschouwing opgenomen. De hierdoor ontstane eventuele moeilijkheden zouden kunnen worden opgelost wanneer men een ruime correctie (b.v. van 30%) zou toepassen op de oogst van het komende jaar of hetgeen beter is, men zou toelaten dat een contingent als gemiddelde waarde op de oogst gedurende verscheidene jaren (3-5) zou worden vastgesteld.

1. Heeft de Commissie een bijzondere noodregeling voor buitengewoon hoge oogsten gepland?
2. Overweegt de Commissie om de contingentering door correctie of gemiddelde waarden aan te vullen of te verbeteren?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(17 maart 1997)

De Raad, die in juli 1994 een verordening heeft vastgesteld waarbij een contingenteringsregeling wordt ingevoerd ⁽¹⁾, is bevoegd voor de vaststelling van de contingenten aardappelzetmeel die in de lidstaten mogen worden geproduceerd.

De bedoelde verordening voorziet in enige flexibiliteit om rekening te houden met de oogstschommelingen. Een zetmeelfabrikant mag bovenop zijn contingent voor het lopende verkoopseizoen ten hoogste nog 5 % van zijn contingent voor het daaropvolgende verkoopseizoen produceren. In dat geval wordt zijn contingent voor het volgende verkoopseizoen dienovereenkomstig verlaagd.

De contingenteringsregeling wordt vastgesteld voor drie verkoopseizoenen en eind 1997 brengt de Commissie daarover verslag uit met, zo nodig, passende voorstellen. De Commissie is niet voornemens vóór dat tijdstip wijzigingen van die regeling voor te stellen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1868/94 van de Raad — PB L 197 van 30.7.1994.

(97/C 217/330)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0559/97
van James Moorhouse (PPE) aan de Commissie
(24 februari 1997)

Betreft: Omstandigheden waaronder burgers van de EU in Saoedi-Arabië worden gevangen gehouden

Kan de Commissie mededelen hoeveel EU-burgers zijn gearresteerd en in de gevangenis werden vastgehouden in Saoedi-Arabië in elk van de jaren 1990 tot en met 1996 alsmede in 1997 tot op heden, en voor ieder jaar mededelen hoeveel van deze personen klachten hebben ingediend bij hun respectievelijke ambassadeurs in Saoedi-Arabië over een slechte behandeling tijdens hun gevangenschap?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(26 maart 1997)

De Commissie beschikt over geen enkel element om een antwoord te bieden op de door het geachte Parlementslid gestelde vraag, die trouwens tot de Raad zou kunnen worden gericht.

(97/C 217/331)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0565/97**van Magda Aelvoet (V) aan de Commissie***(24 februari 1997)*

Betreft: Verbetering van het leefmilieu van de bewoners van de Europese wijk in Brussel

Brusselse wijkcomités en milieuverenigingen organiseerden onlangs van 18 tot 25 januari 1997 een actieweek en een debat over het toekomstige leefmilieu in de Europese wijk en in het bijzonder de bestemming van de braakliggende terreinen langs de Etterbeekse steenweg.

In weerwil van het akkoord tussen de Belgische staat en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van mei 1989 om een groot deel van de openbare gebouwen in heel de Europese wijk niet te verkopen heeft de Regie der gebouwen de braakliggende terreinen tussen het gebouw van de Raad en de gebouwen van het Europees Parlement te koop aangeboden.

Het leefmilieu in deze wijk heeft zwaar te lijden niet alleen onder de voortschrijdende vernieling van de woonomgeving en het stijgend aantal kale plekken als gevolg van de wildgroei aan kantooruimte, maar ook onder de daarmee gepaard gaande verkeerschaos.

In de studie over duurzame mobiliteit voor de administratieve instanties die in opdracht van het Directoraat-generaal XI is verricht (eindrapport mei 1996), wordt Brussel bestudeerd en worden een aantal maatregelen voorgesteld om het fileprobleem aan te pakken.

Het Europees Parlement had een vergunning aangevraagd voor parkeerruimte voor 2.300 auto's in het D3-gebouw. Het Gewest heeft slechts met 900 parkeerplaatsen ingestemd en heeft daaraan onder meer als voorwaarde gekoppeld dat er ook een bedrijfsvervoerplan wordt voorgelegd.

Commissaris Liikanen heeft voor het concentreren van de Europese instellingen en tegen elke verdere uitbreiding van de Commissie in de wijk gepleit.

Is de Commissie bereid het initiatief te nemen om ervoor te zorgen dat met name de braakliggende terreinen langs de Etterbeekse steenweg voor woonruimte worden bestemd en voor diensten die de wijk kunnen doen opleven?

Is de Commissie van plan om met de overige Europese instellingen en andere administraties in de Europese wijk een duurzaam mobiliteitsplan uit te werken en uit te voeren om het fileprobleem in de wijk te verhelpen en minder nieuwe parkeerruimte noodzakelijk te maken?

Is zij eindelijk van plan te verlangen dat er een officiële coördinator wordt aangewezen die een einde kan maken aan de versnippering van de bevoegdheden en verantwoordelijkheden op het Belgische niveau en er garant voor kan staan dat de toezeggingen over de integratie van de Europese instellingen in Brussel worden nagekomen?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie*(19 maart 1997)*

Zoals door het geachte Parlementslid werd benadrukt, heeft het Commissielid dat belast is met personeelszaken en algemeen beheer in verschillende openbare stellingnames krachtig gepleit voor de integratie van de Europese instellingen in het stedelijk milieu van de plaats waar zij zijn gevestigd. Naast het voornemen om, met name in de Europese wijk in Brussel, een wildgroei van kantooruimte te voorkomen, heeft hij gepleit voor herinrichting van deze wijk ten behoeve van de bewoners, bijvoorbeeld door de aanleg van groene zones en voetgangerszones, door woonruimte te creëren en het gebruik van het openbaar vervoer aan te moedigen.

Concreet wil dit zeggen dat de Commissie actief deelneemt aan de werkzaamheden van organen die onlangs voor dit doel zijn opgericht, zoals de werkgroep „sentiers de l'Europe”, het Comité de suivi „Europe-Habitants” en het wijkcomité Wetstraat. Aan de werkzaamheden van deze groepen nemen ook vertegenwoordigers van de andere instellingen deel.

Het Commissielid dat belast is met personeelszaken en algemeen beheer heeft deze groepen zijn medewerking toegezegd in de ontwerpfase van de projecten, eventueel door middel van een financiële bijdrage van de Commissie, maar eveneens de plaatselijke autoriteiten gewezen op hun verantwoordelijkheid om hetgeen wordt besloten uit te voeren, welke verantwoordelijkheid de Europese instellingen niet van hen moeten overnemen.

(97/C 217/332)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0570/97
van Maria Berger (PSE) aan de Commissie
(19 februari 1997)

Betreft: EUR-1 scheepsloadingen

1. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om het probleem op te lossen dat bij invoer het EUR-1 certificaat niet voor gedeelten van een scheepsloading van uit derde landen afkomstige goederen mag worden afgegeven? (Probleem: Israelische citrusvruchten: EU-Oostenrijk-Koper-Italië). De huidige regeling brengt voor Oostenrijkse bedrijven ernstige concurrentienadelen met zich mee, omdat het land niet over zeehavens beschikt en daarom vaak slechts gedeelten van een scheepsloading kan afnemen.
2. Zou een oplossing denkbaar zijn waarbij bijvoorbeeld het EU-certificaat aan de grens wordt gedeponneerd en de gedeelten van de lading worden afgeboekt? Aan welke andere oplossingen wordt gedacht?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(12 maart 1997)

De vraag van het geachte parlementslid heeft betrekking op in Oostenrijk ingevoerde goederen die voor een voorkeursbehandeling in aanmerking komen. De goederen komen uit een land waarmee de Gemeenschap een vrijhandelsovereenkomst heeft gesloten (bijv. Egypte, Israël, Marokko) of een land dat op grond van een autonome regeling een voorkeursbehandeling geniet (bijv. een land dat voor het stelsel van algemene preferenties in aanmerking komt).

Alle preferentiële handelsregelingen bevatten de bepaling dat de goederen rechtstreeks vervoerd moeten zijn. Dit betekent dat de voorkeursbehandeling slechts van toepassing is op producten die rechtstreeks tussen de Gemeenschap en het land dat partij is bij de overeenkomst worden vervoerd. Producten die een enkele zending vormen mogen via andere gebieden worden vervoerd of tijdelijk in andere gebieden worden opgeslagen, mits ze in het land van doorvoer of opslag onder douanetoezicht blijven en daar uitsluitend worden gelost en weer geladen en geen andere behandelingen ondergaan dan die welke nodig zijn om ze in goede staat te bewaren.

Volgens de regel van het rechtstreekse vervoer mag de zending in een land van doorvoer niet worden gesplitst, daar dit fraude in de hand zou werken. Zodra de goederen in de Gemeenschap zijn aangekomen, hetzij rechtstreeks of via een doorvoerland, kan de zending worden gesplitst en kan de douane vervangingscertificaten afgeven voor elk deel van de gesplitste zending.

Een importeur kan een zending die via een EG-haven, bijv. Triëst, wordt ingevoerd, in het vrije verkeer brengen of hij kan bij de douane vervangingscertificaten aanvragen voor dat deel van de zending dat voor een andere Lid-Staat is bestemd.

De Commissie is van oordeel dat deze regeling, die in de EG-wetgeving is vastgelegd, tamelijk goed functioneert en vanuit juridisch oogpunt de meest zekere oplossing is voor het probleem dat het geachte parlementslid naar voren heeft gebracht. De procedure schijnt geen afbreuk te doen aan het concurrentievermogen van de Oostenrijkse bedrijven.

(97/C 217/333)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0571/97
van Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE) aan de Commissie
(19 februari 1997)

Betreft: Richtlijn geluidsoverlast

Kan de Commissie inlichtingen verstrekken over de (stil)stand met betrekking tot het voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake beperking van geluidsoverlast, dat op 21 februari 1996 door het Comité van deskundigen werd besproken en waarvan later niets meer is vernomen?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie
(10 maart 1997)

De Commissie heeft het overleg over het toekomstig geluidsoverlastbeleid ingeluid met het Groenboek over geluidsoverlast⁽¹⁾. Hierin komen alle relevante aspecten van het geluidsoverlastbeleid, ook de in februari 1996 besproken onderwerpen, aan de orde. De Commissie heeft gevraagd tegen eind maart 1997 commentaar te leveren op de in het Groenboek uiteengezette ideeën en opties. Aan de hand van dit commentaar zal een besluit worden genomen over de follow-up.

⁽¹⁾ COM(96) 540

(97/C 217/334)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0572/97**van Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) aan de Commissie***(19 februari 1997)*

Betreft: Meldpunt kinderpornografie op internet

De Nederlandse minister van Justitie heeft onlangs een Internet-site geopend van de Nederlandse Vereniging van Internet-providers waarop gebruikers gevallen van kinderpornografie op het net kunnen melden.

De provider vraagt aan degene die dit erop zet of hij het van het net wil halen. Gebeurt dit niet, dan wordt de desbetreffende persoon aangegeven bij de politie.

Het betreft een zelfreguleringsactie van Nederlandse aanbieders van internettoegang die tot doel heeft uit Nederland afkomstige kinderporno van het net te weren.

1. Is de Commissie bekend met dit initiatief?
2. Ziet de Commissie redenen andere lidstaten van de EU aan te sporen dit initiatief over te nemen?
3. Is de Commissie van plan een dergelijk meldpunt van kinderpornografie ook op de Europa-server te openen?
4. Welke actie onderneemt de Commissie om zelfreguleringsystemen van aanbieders van internettoegang aan te moedigen?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie*(17 maart 1997)*

1. De Commissie staat geheel achter het Nederlandse meldpunt waar gebruikers gevallen kunnen melden van misbruik van het Internet om illegaal materiaal zoals kinderpornografie te verspreiden.
2. Soortgelijke initiatieven zijn reeds in andere Lid-Staten genomen, en de Commissie is het ermee eens dat er overal in de Gemeenschap dergelijke meldpunten moeten komen.
3. Op de I*M Europa-server zijn er vanaf <http://www.echo.lu/best-use/best-use.html> koppelingen naar bestaande meldpunten, gedragscodes en andere zelfregulerende activiteiten en staan er andere relevante pagina's, met o.a. advies voor ouders.
4. De Commissie zal verdere activiteiten voor het opzetten van effectieve zelfreguleringsystemen in de Lid-Staten steunen en een dialoog organiseren op communautair niveau. Dit wordt een van de prioritaire punten van het binnenkort verwachte actieplan betreffende illegale en schadelijke inhoud op het Internet.

(97/C 217/335)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0573/97**van Christoph Konrad (PPE) aan de Commissie***(19 februari 1997)*

Betreft: Wagenpark voor de leden van de Commissie

Kan de Commissie mededelen:

1. hoeveel persoonlijke dienstauto's in totaal ter beschikking van de leden van de Commissie staan,
2. welke regels voor het gebruik van deze voertuigen gelden,
3. over hoeveel speciaal beveiligde (gepantserde) voertuigen de Commissie beschikt,
4. in hoeverre beveiligingsmaatregelen in en om huizen en woningen van de leden van de Commissie zijn genomen,
5. welk beveiligingsniveau voor de leden van de Commissie geldt,
6. welke autoriteit analyseert hoeveel gevaar de leden van de Commissie lopen,
7. of de lidstaten van de Europese Unie de extra kosten voor de beveiliging van de Commissieleden financieren?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie*(20 maart 1997)*

De Commissie maakt het geachte Parlementslid erop attent dat de terbeschikkingstelling van dienstauto's wordt geregeld door het van 1973 daterende besluit van de Commissie, dat is aangevuld bij het besluit van 29 juli 1996 met betrekking tot de werking van het wagenpark van de instelling.

Op grond van deze besluiten wordt de leden van de Commissie een dienstauto toegewezen, alsook één of twee chauffeurs naar keuze. De regels voor het gebruik van de auto's zijn in dezelfde besluiten vastgesteld.

Op grond van gerechtvaardigde veiligheidsmotieven kan een lid van de Commissie tevens de beschikking krijgen over een tweede, speciaal beveiligde dienstauto.

De maatregelen voor de bescherming van de Commissieleden worden afgestemd op de evaluatie van de risico's en kunnen bijgevolg worden aangepast, zowel ten aanzien van de persoonlijke bescherming van de Commissieleden (lijfwachters) als met betrekking tot de bescherming van hun woningen (fysieke bescherming). De evaluaties worden uitgevoerd met behulp van de gegevens die de autoriteiten van de Lid-Staten meedelen.

In bepaalde gevallen kunnen de Lid-Staten in verband met de vroegere positie van het Commissielid aanvullende maatregelen financieren met het oog op hun bescherming.

---

*(97/C 217/336)***SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0574/97****van Concepció Ferrer (PPE) aan de Commissie***(19 februari 1997)*

Betreft: Kantoren Erasmus, Comenius en Lingua

Artikel 126, lid 1, van het VEU bepaalt dat de Gemeenschap bijdraagt tot de ontwikkeling van onderwijs van hoog gehalte door samenwerking tussen de lidstaten aan te moedigen en zo nodig door hun activiteiten te ondersteunen en aan te vullen, met volledige eerbiediging van de verantwoordelijkheid van de lidstaten voor de inhoud van het onderwijs en de opzet van het onderwijsstelsel en van hun culturele en taalkundige verscheidenheid.

Sommige regio's in de lidstaten hebben exclusieve bevoegdheden op uiteenlopende terreinen en dragen aldus bij tot handhaving en bescherming van de culturele diversiteit in Europa, een diversiteit die ook door de Gemeenschap moet worden bevorderd en beschermd.

Artikel 9 van het Autonomiestatuut van Catalonië bepaalt dat de regering van Catalonië (de Generalitat) volledige bevoegdheden heeft op het gebied van onderwijs.

Kan de Commissie verklaren waarom er in heel Spanje maar één enkel centraal kantoor is voor de beursprogramma's Erasmus, Comenius en Lingua?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie*(17 maart 1997)*

Gezien het subsidiariteitsbeginsel dat van toepassing is op de uitvoering van het Socrates-programma, is het aan de lidstaten om nationale administratieve structuren te creëren die op het nationaal grondgebied de functies vervullen van nationale agentschappen voor dit communautair samenwerkingsprogramma op het gebied van onderwijs. Dit principe is van toepassing op alle deelnemende landen, ook die waar belangrijke onderwijsbevoegdheden aan de regio's zijn overgedragen.

In deze context moedigt de Commissie de lidstaten desalniettemin aan een coördinerende structuur op te richten, niet alleen met het oog op het rationaliseren van de inspanningen voor de uitvoering van de acties binnen elke lidstaat, maar ook tussen de agentschappen van de andere deelnemende lidstaten.

Het spreekt vanzelf dat de nationale agentschappen in het kader van de hun opgedragen taak moeten zorgen voor het tot stand brengen van alle nuttige contacten met de op onderwijsgebied bevoegde gedecentraliseerde structuren.

(97/C 217/337)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0586/97**van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie***(25 februari 1997)*

Betreft: Tenuitvoerlegging van het Philoxenia-programma

Het Europees Parlement heeft reeds zijn goedkeuring gehecht aan een voorstel van de Commissie voor een besluit van de Raad tot vaststelling van het Philoxenia-programma (1997-2000), het eerste meerjarenprogramma ten behoeve van het toerisme in Europa. Ook het Economisch en Sociaal Comité heeft dit voorstel onderschreven.

Het toerisme is in de Europese Unie van groot belang, aangezien de toeristische sector de grootste bron van nieuwe werkgelegenheid is, 13,5% van het BNP vertegenwoordigt en rechtstreeks werk verschaft aan 9 miljoen mensen. Het Philoxenia-programma dient dan ook zonder meer ten uitvoer te worden gelegd.

1. Kan de Commissie meedelen voor wanneer de vaststelling van dit programma door de Raad is gepland?
2. Kan het programma volgens haar nog in 1997 van start gaan? Zijn de hiervoor benodigde middelen beschikbaar?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie*(20 maart 1997)*

De Commissie heeft alles in het werk gesteld om het Philoxenia-programma ⁽¹⁾ te doen goedkeuren en in 1997 van start te laten gaan. Zij zal haar inspanningen blijven voortzetten.

Zoals het geachte Parlementslid weet, hangt de definitieve goedkeuring van dit programma af van de politieke wil van de Raad. De Commissie kan onmogelijk zeggen wanneer de Raad over haar desbetreffende voorstel een besluit zal nemen. Zij zal zich blijven inzetten om dit programma in 1997 te doen goedkeuren.

In afwachting van dit besluit van de Raad is de Commissie in ieder geval voornemens in 1997 een aantal acties op te zetten, zulks in het kader van een algemene en coherente aanpak door middel van een betere coördinatie en specifieke maatregelen, gericht op het concurrentievermogen van de industrie en de kwaliteit van de dienstverlening, begeleidende maatregelen en andere initiatieven zoals de uitvoering van het programma ter bestrijding van kindersekstoerisme, rekening houdend met de politieke prioriteiten die de Commissie zich voor dit jaar heeft gesteld.

De begrotingsautoriteit heeft voor 1997 vastleggingskredieten ten belope van 4 miljoen ecu goedgekeurd. Dit bedrag is bedoeld voor de financiering of medefinanciering van specifieke maatregelen om het communautaire beleid op het gebied van toerisme ⁽²⁾ ten uitvoer te leggen.

⁽¹⁾ PB C 222 van 31.7.1996, gewijzigd door PB C 13 van 14.1.1997.

⁽²⁾ PB L 44 van 14.2.1997.

(97/C 217/338)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0587/97**van Angela Sierra González (GUE/NGL), Laura González Álvarez (GUE/NGL),
Pedro Marset Campos (GUE/NGL) en María Sornosa Martínez (GUE/NGL) aan de Commissie***(25 februari 1997)*

Betreft: Project voor de aanleg van een satellietlanceerbasis op het eiland El Hierro (Canarische Eilanden — Spanje)

Het van het Spaanse Ministerie van Defensie afhankelijke Nationaal Instituut voor lucht- en ruimtevaarttechnologie (Instituto Nacional de Tecnología Aeroespacial — INTA) is van plan een lanceerbasis voor satellieten te installeren in het natuurpark van El Hierro, dat is aangewezen als speciale beschermingszone voor vogels uit hoofde van richtlijn 79/409/EEG van de Raad inzake het behoud van de vogelstand ⁽¹⁾.

De lanceerbasis zou eventueel worden geïnstalleerd binnen de speciale beschermingszone nr. 103 „El Hierro”, die een oppervlakte heeft van 11.980 ha. Deze zone werd aangewezen als speciale beschermingszone voor vogels vanwege de aanwezigheid van een groot aantal vogelsoorten, waaronder talrijke inheemse soorten, zoals de Kuhls pijlstormvogel, de kleine pijlstormvogel, de sperwer, de visarend, de griel, de Turkse tortel en de vink.

De aanzienlijke omvang van de geplande basis, die haveninfrastructuur, wegen en, naast de eigenlijke lanceerinstallatie, ook installaties voor de controle, de follow-up, de algemene diensten en het onderhoud omvat, zou het natuurlijke evenwicht van de betrokken zone kunnen verstoren. Daarnaast zou het verlenen van toestemming voor de aanleg van een dergelijke basis vanzelfsprekend ook sociale gevolgen hebben, gezien de geringe oppervlakte van het eiland en de schaarse bevolking.

Is de Commissie op de hoogte van het project voor de aanleg van een satellietlanceerbasis op het eiland El Hierro?

Acht zij de aanleg van een lanceerinstallatie voor satellieten verenigbaar met het behoud van het natuurlijke milieu in deze zone, en met name met de bescherming die de avifauna er verdient, rekening houdend met de mogelijkheid dat de basis zal worden gebouwd in een gebied dat krachtens de reeds vermelde richtlijn 79/409/EEG is aangewezen als speciale beschermingszone?

(¹) PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(19 maart 1997)

Van de door het geachte Parlementslid genoemde feiten is de Commissie niets bekend. Zij zal de nodige contacten leggen om zich nader omtrent deze feiten te informeren en zich ervan te vergewissen dat de van toepassing zijnde communautaire regels in acht worden genomen.

(97/C 217/339)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0595/97

van Antoine-François Bernardini (PSE) aan de Commissie

(19 februari 1997)

Betreft: Raffinage en distributie van petroleumproducten in Frankrijk

Het personeel van de petroleumraffinaderij van Esso in de gemeente Fos-sur-Mer vestigt mijn aandacht op de situatie van raffinage en distributie van olieproducten in Frankrijk. Ze betwisten de wettelijkheid van verschillende regelingen die de Franse overheid getroffen heeft en die tot gevolg hebben dat hun beroep en werkgelegenheid in gevaar komen.

Een aantal van die regelingen zijn:

- de praktijk van de „lokprijs” vanwege de grote distributiebedrijven, die de concurrentie vervalst;
- een fiscale regeling die het gebruik van dieselolie op een overdreven manier aanmoedigt;
- een zware belasting op het Franse onderzoek in de dieselsector, zodat de productie achteruit gaat.

Kan de Europese Commissie de wettelijkheid van dergelijke regelingen uit het oogpunt van het Gemeenschapsrecht beoordelen?

Zo ja, welke maatregelen tegenover de Franse overheid zou ze in overweging kunnen nemen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(2 april 1997)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(97/C 217/340)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0596/97

van Arie Oostlander (PPE) aan de Commissie

(19 februari 1997)

Betreft: Persberichten over gemarkeerde vaccins tegen varkenspest

Is het de Commissie bekend dat in de Nederlandse pers het bestaan van een gemarkeerd vaccin tegen varkenspest besproken wordt?

Is de Commissie bereid de toepassing van het vaccin op grote schaal toe te staan ter voorkoming van verdere verbreiding? Zo nee, waarom niet?

Is de Commissie bereid om over het beleid terzake zoveel mogelijk openheid te betrachten en voorlichtingsacties op korte termijn daarop te richten, teneinde onrust en onbegrip op dit terrein weg te nemen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(13 maart 1997)

In de wetenschappelijke literatuur wordt melding gemaakt van onderzoek naar de productie van een markervaccin (ook discriminerend vaccin genoemd) tegen klassieke varkenspest en de Commissie is op de hoogte van het bestaan van artikelen ter zake in kranten en tijdschriften. Ten einde nauwkeurige informatie over dit onderwerp te verkrijgen heeft de Commissie het Wetenschappelijk Veterinair Comité verzocht advies uit te brengen over de voor- en nadelen van het gebruik van een markervaccin in geval van een epizoötie.

Tot nu toe is in het kader van de communautaire regelgeving zoals die is vastgelegd bij Richtlijn 90/677/EEG van de Raad van 13 december 1990 tot uitbreiding van de werkingssfeer van Richtlijn 81/851/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, en houdende aanvullende bepalingen voor immunologische geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik ⁽¹⁾ nog geen enkele vergunning afgegeven voor het in de handel brengen van een markervaccin tegen klassieke varkenspest. Gegevens inzake immuniserend vermogen, schadeloosheid en veiligheid van een dergelijk vaccin zijn bijgevolg nog niet algemeen beschikbaar. Aan de Commissie is wel gemeld dat wordt gewerkt aan de productie van een markervaccin met bijbehorende diagnostische test. De wetgeving betreffende het gebruik van een vaccin (conventioneel of discriminerend) bij de bestrijding en de uitroeiing van klassieke varkenspest is vastgelegd bij Richtlijn 80/217/EEG van de Raad van 22 januari 1980 tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van klassieke varkenspest ⁽²⁾. Het gebruik van een vaccin is normaal verboden, maar bij beschikking van de Commissie kan tot toepassing van noodvaccinatie worden besloten. Sedert de vaststelling van de huidige wetgeving in 1990 zijn nog geen noodvaccinaties uitgevoerd.

Met betrekking tot het gebruik van vaccin mag niet worden vergeten dat het verschijnsel „drageryndroom” van bijzonder belang is met betrekking tot de bestrijding en de uitroeiing van klassieke varkenspest. Wanneer een drachtige zeug wordt blootgesteld aan stammen met lage of matige virulentie, kan de besmetting in eerste instantie onopgemerkt blijven maar kan het virus wel worden overgedragen op de in de baarmoeder aanwezige foetussen. Naargelang van het stadium van de dracht en de virulentie van de virusstam kan de zeug later aborteren, dan wel gemummificeerde biggen, zwakke biggen of schijnbaar gezonde biggen werpen. Bij het werpen kunnen bovendien grote hoeveelheden virus worden verspreid. Uit epizoötiologisch oogpunt vormen de schijnbaar gezonde biggen nog het grootste risico. Zij kunnen namelijk gedurende maanden grote hoeveelheden virus verspreiden zonder dat zij zelf enig ziektesymptoom vertonen of immuunrespons ontwikkelen. Vaccinatie van virusdragende zeugen kan niet voorkomen dat biggen worden geboren die ook drager zijn van het virus.

Bij toepassing van vaccinatie mag evenmin worden vergeten dat de immuunrespons een biologisch proces is dat onder veldomstandigheden nooit absolute bescherming biedt en dat zich niet bij alle varkens in een gevaccineerd bestand op dezelfde wijze ontwikkelt. Meestal is de immuunrespons bij de meeste varkens middelmatig, bij enkele zeer hoog en bij een gering aantal zeer laag. Het is dus mogelijk dat varkens met een geringe respons helemaal niet worden beschermd door een overigens doeltreffend vaccin. Het vaccinatieverbod is hoofdzakelijk gebaseerd op de overweging dat, hoewel vaccinatie het aantal klinische ziektegevallen weliswaar kan doen afnemen, een besmetting erdoor kan worden gemaskeerd zonder dat de uitroeiing van de besmetting kan worden gegarandeerd. Het niet-vaccinatiebeleid wordt ook toegepast door een aantal belangrijke handelspartners, met name Canada, Hongarije, Nieuw-Zeeland, Zwitserland en de Verenigde Staten.

Met het oog op een volledige transparantie van het beleid met betrekking tot de bestrijding van klassieke varkenspest heeft de Commissie alle Lid-Staten in 1992 een video over klassieke varkenspest bezorgd. Deze video is beschikbaar in alle officiële talen en de nationale veterinaire autoriteiten is aanbevolen van deze video gebruik te maken bij de voorlichting van varkenshouders, dierenartsen en anderen over het beleid inzake de bestrijding en de uitroeiing van klassieke varkenspest.

⁽¹⁾ PB L 375 van 31.12.1990.

⁽²⁾ PB L 47 van 21.2.1980.

(97/C 217/341)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0614/97
van Pertti Paasio (PSE) aan de Commissie
(21 februari 1997)

Betreft: Waarborgen van het functioneren van de democratisch gekozen gemeenteraden in Servië

De ongekend omvangrijke demonstraties in Belgrado en andere Servische steden leiden er momenteel toe dat de door de regering op willekeurige wijze ongeldig verklaarde uitslagen van de gemeenteraadsverkiezingen toch nog worden erkend en dat de democratisch gekozen gemeenteraden met hun werkzaamheden kunnen beginnen. Er moeten echter nog wel wat horden worden genomen. De leden van de door de burgers gekozen gemeenteraden en andere gemeentelijke organen hebben nog geen ervaring en zijn nog geen geoefende bestuurders. Tevens moeten de technische voorwaarden voor de democratische besluitvorming in orde zijn. Bovendien is het mogelijk dat de regering het functioneren van de gemeenteraden zal proberen te hinderen. Daarom is het noodzakelijk dat de gemeenteraden die met hun werkzaamheden zijn begonnen zowel politiek als in de praktijk in voldoende mate worden gesteund, ook door de Europese Unie. Verder is het niet uitgesloten dat sommige gemeenteraden hun taak niet zullen aankunnen, hetgeen zeer schadelijk zou zijn voor de democratische ontwikkeling en een overwinning zou betekenen voor de anti-democratische regering.

Tegen deze achtergrond zou ik het volgende willen vragen: welke maatregelen wil de Commissie nemen om het functioneren van de democratisch gekozen gemeenteraden en -besturen te waarborgen?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie
(12 maart 1997)

De Commissie is het met het geachte Parlements lid eens dat de gemeente- en stadsbesturen in Servië, die na het opnieuw van kracht worden van de verkiezingsresultaten van november 1996 in handen van de oppositiepartijen zijn, in de gelegenheid moeten worden gesteld naar behoren te functioneren. De Gemeenschap, en met name de Commissie, beschikken slechts over beperkte middelen om politieke en praktische steun aan deze gemeentebesturen te bieden, aangezien de Federatieve Republiek Joegoslavië niet in aanmerking komt voor technische bijstandsprogramma's en evenmin op een overeenkomst berustende betrekkingen met de Gemeenschap onderhoudt.

De Raad Algemene Zaken van 24 februari 1997 drong er bij de Servische autoriteiten op aan uitvoering te geven aan de resterende delen van het verslag Gonzales, met name aan een op democratische beginselen gebaseerde open dialoog met de oppositie en hervormingen van de in overheidsbezit zijnde massamedia. Voor een positieve ontwikkeling van de betrekkingen tussen de Gemeenschap en de Federatieve Republiek Joegoslavië zal het van doorslaggevend belang zijn dat Belgrado nota neemt van deze aanbevelingen. Het belemmeren van de werkzaamheden van deze nieuwe gemeenteraden en -besturen zou derhalve niet alleen in strijd zijn met de conclusies van het verslag Gonzales, maar zou ook afbreuk doen aan de vooruitzichten op betere betrekkingen met de Gemeenschap.

In de tussentijd zal de Commissie haar steun voor onafhankelijke media en democratisering van het land in het kader van de desbetreffende begrotingslijnen versterken en aldus de positie van deze op democratische wijze verkozen organen indirect versterken.

(97/C 217/342)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0615/97
van Jan Sonneveld (PPE) aan de Commissie
(21 februari 1997)

Betreft: Exportverbod voor Nederlandse levende varkens wegens uitgebroken varkenspest

1. Is de Commissie van mening dat de Nederlandse regering alle vereiste maatregelen heeft genomen met betrekking tot de uitbraak van varkenspest en zelfs meer dan de voorgeschreven maatregelen?
2. Zo ja, waarom heeft de Commissie desondanks toch een tijdelijk exportverbod opgelegd voor Nederlandse levende varkens? Welke zaken wil de Commissie met name in die tijdelijke periode onderzoeken waarna ze bij gebleken positieve uitkomst het exportverbod gaat opheffen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(12 maart 1997)

Nederland heeft op 4 februari 1997 gemeld dat in de gemeente Venhorst, RVV Kring Nijmegen, klassieke varkenspest was uitgebroken. Zodra de ziekte was bevestigd, hebben de Nederlandse autoriteiten maatregelen vastgesteld

in het kader van Richtlijn 80/217/EEG van de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van klassieke varkenspest ⁽¹⁾. De maatregelen waarin die richtlijn voorziet zijn minimumeisen op het gebied van bestrijding en uitroeiing. Er wordt van uitgegaan dat de Lid-Staten aanvullende maatregelen nemen als uit een risicobeoordeling blijkt dat de uitvoering van de bestrijdingsmaatregelen problematisch kan zijn of als de omstandigheden van die aard zijn dat het risico op verspreiding van de besmetting zeer groot is. Het algemene doel van de richtlijn is de snelle uitroeiing van het varkenspestvirus in het betrokken gebied. De hoge varkensdichtheid in het gebied rond Venhorst en de resultaten van het epidemiologisch onderzoek op het eerste besmette bedrijf lieten vermoeden dat nieuwe uitbraken zouden volgen. Om het risico op verspreiding van de besmetting te verkleinen, hebben de Nederlandse autoriteiten een beschermingsgebied met een straal van 10 km ingesteld. In de richtlijn is bepaald dat rond de plaats waar de uitbraak zich heeft voorgedaan, een beschermingsgebied met een straal van tenminste 3 km moet worden ingesteld, dat op zijn beurt moet worden omgeven door een toezichtsgebied met een straal van tenminste 10 km.

Op 12 februari 1997 heeft de Commissie bij Beschikking 97/122/EEG ⁽²⁾ een tijdelijk verbod ingesteld op de uitvoer van levende varkens uit een welomschreven gebied van Nederland. Deze beschikking is gegeven om het risico op verspreiding van het virus naar andere Lid-Staten te verkleinen en de maatregelen lijken zeer sterk op die welke zijn genomen door andere Lid-Staten die met een epidemie van klassieke varkenspest te kampen hebben gehad. Het nut van deze beschikking is gebleken bij de nieuwe uitbraken buiten het beschermingsgebied dat de Nederlandse autoriteiten aanvankelijk hadden ingesteld. Van 16-18 februari 1997 hebben deskundigen uit twee Lid-Staten een inspectiebezoek aan Nederland gebracht. Zij constateerden dat de uitroeiingscampagne efficiënt werd beheerd en dat bepaalde aanbevelingen konden worden gegeven betreffende epidemiologisch onderzoek en dierenhandel.

⁽¹⁾ PB L 47 van 21.2.1980.

⁽²⁾ PB L 45 van 15.2.1997.

(97/C 217/343)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0627/97
van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie
(4 maart 1997)

Betreft: Financiering van het „Meda Democracy”-programma

Allerlei non-gouvernementele organisaties die (willen) meedoen met de actie „Meda Democracy” in het kader van het MEDA-programma, wijzen op ernstige problemen bij de financiering door de Europese Commissie.

Een groot deel van het geld wordt pas uitgekeerd wanneer de projecten zijn afgerond. Dit maakt het bijzonder lastig, vooral voor die niet-gouvernementele organisaties die wat kleiner zijn en moeilijk aan krediet kunnen komen.

De vraag aan de Commissie luidt welke regels momenteel bestaan voor de financiering van Meda Democracy en of de Commissie bereid is tot wijzigingen die meer rekening houden met de specifieke verlangens van de NGO's.

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie

(25 maart 1997)

De subsidie-overeenkomsten voor projecten gefinancierd met voor „Meda Democracy” bestemde middelen voorzagen voor 1996 in twee of drie betalingstranches naar gelang van de omvang van het toegekende bedrag. Indien dit bedrag kleiner was dan 100.000 ecu, kon de eerste uitkering na ondertekening van de overeenkomst oplopen tot 80% van het totaal, terwijl de rest na voltooiing van het project werd uitbetaald.

Indien de subsidie meer bedroeg dan 100.000 ecu, had de eerste uitkering na de ondertekening betrekking op 30% van het totaal, de tweede in de helft van de looptijd van het project op 40% en kwam de rest na voltooiing nogmaals overeen met 30%.

Voor de subsidies van meer dan 100.000 ecu en de door niet-gouvernementele organisaties aan de Commissie voorgestelde projecten wordt overwogen voor 1997 de laatste uitkering te verminderen tot 20%, ten einde de werkzaamheden van de over weinig middelen beschikkende kleine organisaties te vergemakkelijken.

(97/C 217/344)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0636/97
van Claude Desama (PSE) aan de Commissie
(6 maart 1997)

Betreft: Algemene sociale bijdrage

Volgens het Franse Ministerie voor de Begroting zijn Franse loontrekkers in Franse overheidsdienst die in België wonen niet onderworpen aan de algemene sociale bijdrage en de CRDS-bijdrage.

Maar volgens de URSSAF (Union pour le recouvrement de la sécurité sociale et des allocations familiales) moeten de algemene sociale bijdrage en de CRDS ingehouden worden op het salaris van Franse ambtenaren die niet op Frans grondgebied wonen.

Verder schijnen veel Franse overheidsdiensten (onderwijs, Ministerie van Financiën, nationale politie, ziekenhuizen,...) in 1994 al hun werknemers die in België wonen terugbetaald en sindsdien alle inhoudingen stopgezet te hebben.

Franse staatsburgers die in België wonen, krijgen dus met twee verschillende administratieve werkwijzen te maken.

Wat is hun juiste situatie volgens de Frans-Belgische conventies?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie
(25 maart 1997)

De Commissie wil de geachte afgevaardigde er in de eerste plaats op wijzen dat de communautaire instellingen niet bevoegd zijn Frans-Belgische verdragen te interpreteren, daar die onder de bevoegdheid van de betrokken lidstaten vallen.

De vraag in hoeverre de Franse autoriteiten de algemene sociale bijdrage (CSG) en de CRDS-bijdrage inhouden op de salarissen van Franse ambtenaren die op het grondgebied van een andere lidstaat verblijven, moet evenwel worden beantwoord in het licht van de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1408/71 inzake de coördinatie van de sociale-zekerheidsregelingen van de lidstaten ⁽¹⁾.

De Commissie is namelijk van mening dat, vanuit het communautair recht en meer bepaald vanuit Verordening (EEG) nr 1408/71, de CSG en de CRDS moeten worden beschouwd als sociale bijdragen en dat deze verordening bijgevolg van toepassing is op die bijdragen. Uit hoofde van artikel 13, lid 2, onder d), van de desbetreffende verordening zijn ambtenaren en daarmee gelijkgestelde personen onderworpen aan de wetgeving van de lidstaat waaronder de overheidsdienst waarbij zij werken ressorteert, ook als deze personen op het grondgebied van een andere lidstaat verblijven. Het is dus volgens het communautair recht voor Franse autoriteiten mogelijk de CSG en de CRDS op het salaris van ambtenaren en daarmee gelijkgestelden die onder de Franse overheidsdienst vallen, in te houden.

⁽¹⁾ De bijgewerkte versie van deze verordening werd goedgekeurd bij Verordening (EG) nr. 118/96 van 2 december 1996, PB L 28 van 30.1.1997.

(97/C 217/345)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0637/97
van Claude Desama (PSE) aan de Commissie
(6 maart 1997)

Betreft: Franse en Belgische bijslagen

Ik verneem dat Franse staatsburgers die in Frankrijk werken maar in België wonen niet de bijslag voor kleine kinderen en de onderwijsstoelage voor ouders kunnen krijgen. De reden die de Franse staat opgeeft is dat die uitkeringen niet „exporteerbaar” zijn.

De betrokken werknemers kunnen ook geen aanspraak maken op gezinsbijslagen naar Belgisch recht.

Door hun hoedanigheid van grensarbeider worden die Franse staatsburgers die in België wonen dus door zowel de Belgische als de Franse sociale wetgeving benadeeld.

Wat is juist de situatie van de betrokken werknemers volgens het Europees recht en op grond van de Frans-Belgische conventies?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(2 april 1997)*

De communautaire bepalingen met betrekking tot de sociale zekerheid, en met name de Verordeningen 1408/71 en 574/72 ⁽¹⁾, regelen de coördinatie, en niet de harmonisering, van de nationale sociale-zekerheidsstelsels. Elke lidstaat blijft dus vrij te beslissen welke prestaties onder zijn wetgeving worden uitgekeerd, en onder welke voorwaarden. Daarom verschillen de regelingen voor gezinsbijslagen in België en Frankrijk. De communautaire bepalingen leggen de gemeenschappelijke principes vast die de lidstaten moeten respecteren met als doel te vermijden dat de verschillen tussen de nationale systemen nadelig zijn voor personen, in het bijzonder grensarbeiders, die hun recht zich binnen de Gemeenschap te verplaatsen, uitoefenen.

Om een situatie te vermijden waarin de werknemer dubbel of niet verzekerd is, legt titel II van Verordening 1408/71 vast welke wetgeving op hem van toepassing is. De grensarbeider is verzekerd in de lidstaat waar hij een activiteit uitoefent. Overeenkomstig artikel 73 van Verordening 1408/71 heeft de in Frankrijk werkende grensarbeider recht op Franse gezinsbijslagen, ook voor zijn gezinsleden die in België wonen. Dezelfde werknemer kan dus niet tegelijk ook de Belgische gezinsbijslagen genieten.

Artikel 73 is evenwel niet van toepassing op bepaalde bijslagen die in bijlage VI van Verordening 1408/71 voorkomen, waaronder de „opvoedingstoeslag voor thuisblijvende ouders”, die alleen wordt toegekend aan de betrokkenen en hun gezinsleden die op het Franse grondgebied wonen.

Wat de bijslag voor kleine kinderen betreft, dient te worden verwezen naar de definitie van gezinsbijslagen gegeven in artikel 1, punt u) i), dat de in bijlage II vermelde bijzondere uitkeringen bij geboorte van de werkingssfeer van Verordening 1408/71 uitsluit. De bijslag voor kleine kinderen komt inderdaad voor in bijlage II. Hij ressorteert dus niet Verordening 1408/71, en valt derhalve niet binnen de werkingssfeer van de communautaire coördinatie.

Aangezien het hier overigens Franse onderdanen betreft die hun activiteiten in Frankrijk uitoefenen, zijn de communautaire bepalingen met betrekking tot het vrije verkeer van werknemers niet van toepassing ⁽²⁾. De Commissie zal zich tot de Franse autoriteiten wenden om de situatie van onderdanen van andere lidstaten die een activiteit in Frankrijk uitoefenen en in België verblijven, te onderzoeken. Deze personen kunnen zich namelijk beroepen op artikel 7, lid 2, van Verordening 1612/68 betreffende het vrije verkeer van werknemers ⁽³⁾, die de gelijke behandeling in verband met het toekennen van „sociale voordelen” regelt en waarvan de toepassing niet is onderworpen aan een voorwaarde van verblijf.

⁽¹⁾ PB L 28 van 30.1.1997.

⁽²⁾ Zaak C-112/91, Hans Werner tegen Finanzamt Aachen-Innenstadt.

⁽³⁾ PB L 257 van 19.10.1968.

(97/C 217/346)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0639/97**van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie***(6 maart 1997)*

Betreft: Onvoldoende duidelijkheid bij het beheer van de beroepsopleidingscursussen van Italiaanse ministeries

In het kader van de Italiaanse multiregionale operatieve programma's in verband met doelstelling 3 en doelstelling 4, waarvan het beheer onder verantwoordelijkheid van het Ministerie van Arbeid en van de sociale diensten valt, is in januari 1996 een cursus gefinancierd voor technici die gespecialiseerd zijn in de preventie van hydrogeologische en seismische risico's, monumentenzorg en natuurbehoud. Deze cursus is gehouden bij het multifunctioneel centrum in Castelnuovo di Porto (in de buurt van Rome) en verzorgd door de afdeling Bescherming Bevolking.

De indruk bestaat dat deze cursus niet officieel is gepubliceerd door het Ministerie van Arbeid noch door Bescherming Bevolking, zodat b.v. niemand van de 70 vrijwilligers van de Autonome Federatie Radio Urbe (FARU) van Bescherming Bevolking, van wie er vele werkloos zijn, een verzoek heeft kunnen indienen om toegelaten te worden tot de cursus die in november j.l. gestart is, hoewel de FARU vaak genoeg juist in Castelnuovo oefeningen houdt.

Kan de Commissie medelen welke initiatieven door het Ministerie van Arbeid zijn genomen om ruchtbaarheid te geven aan de betreffende cursus en of zij deze initiatieven toereikend acht?

Kan de Commissie een evaluatie geven van de publiciteit die het ministerie heeft gegeven in het kader van de door de programma's gefinancierde cursussen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(14 april 1997)*

De Commissie stelt op het ogenblik bij de betrokken Lid-Staat een onderzoek in naar de door het geachte Parlements lid genoemde feiten. Zij zal het geachte Parlements lid in kennis stellen van het resultaat van dit onderzoek.

(97/C 217/347)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0641/97**van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie***(6 maart 1997)*

Betreft: Geblokkeerde financiering op de begroting 1997 van de Europese Unie voor maatregelen ter ondersteuning van bejaarden

Op 24 september 1996 heeft de President van het Europese Hof van Justitie opdracht gegeven de begrotingsgelden van 1996 te blokkeren die bestemd zijn voor „maatregelen ter ondersteuning van bejaarden” en de toekomstige kredieten te bevriezen in afwachting van afronding van de juridische procedure die door de Britse regering is aangespannen.

Kan de Commissie bekendmaken welke gevolgen dit besluit heeft voor reeds lopende acties zoals b.v. het Europees netwerk tegen marginalisering van bejaarden dat Caritas uitvoert in sommige Europese landen waaronder Italië?

Kan de Commissie bovendien toelichten welke haar uitgangspunten zijn voor 1997, aangezien het verwachte arrest van het Hof niet voor het eind van dit jaar lijkt af te zullen komen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(4 april 1997)*

Het Verenigd Koninkrijk heeft bij het Hof van Justitie een procedure tegen de Commissie aangespannen waarbij de rechtmatigheid van de uitvoering van begrotingslijn B3-4104 wordt betwist. Het gevolg van de op 24 september 1996 door de President van het Hof van Justitie gegeven opdracht is dat de Commissie gerechtigd is in 1996 overeenkomsten te ondertekenen, maar tot de datum van de uitspraak geen betalingen mag verrichten, en dan nog alleen als de uitspraak in haar voordeel is. De organisaties die verantwoordelijk zijn voor de door de Commissie voor 1996 geselecteerde projecten, zoals het door de geachte afgevaardigde genoemde project, kunnen het project volgens plan uitvoeren of het geheel of gedeeltelijk uitstellen tot de definitieve uitspraak van het Hof. Indien het arrest in het voordeel van de Commissie uitvalt, dan wordt de overeenkomst operationeel en moeten beide partijen hun verplichtingen uit hoofde daarvan nakomen. Een negatieve uitspraak zou de partijen van hun verplichtingen uit hoofde van de overeenkomst ontslaan.

De Commissie bestudeert op dit ogenblik de gevolgen voor de uitvoering van de begrotingslijn voor 1997 ten behoeve van ouderen.

(97/C 217/348)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0655/97**van Wilfried Telkämper (V) aan de Commissie***(6 maart 1997)*

Betreft: Niet-gouvernementele organisaties in El Salvador

Het Congres van El Salvador nam in november 1996 een wet aan die de minister van Binnenlandse Zaken de bevoegdheid geeft om op niet-gouvernementele organisaties (NGO's) toe te zien en deze te controleren, onder meer op de herkomst en het gebruik van hun financiële middelen. Een uitzondering daarop vormen religieuze organisaties, waaronder de bepaald twijfelachtige rechtsextremistische secten.

1. Ziet de Commissie hierin niet het gevaar dat NGO's naar goëddunken van regeringen bij hun werkzaamheden kunnen worden gehinderd? Is zij ertoe bereid:

- stappen te ondernemen bij de regering van El Salvador en op afschaffing of wijziging van de wet aan te dringen, en
- de door haar gesteunde NGO's in hun onafhankelijkheid te beschermen, en zo ja, op welke wijze?

2. In het interne wekelijkse verslag van de delegatie van de Commissie schrijft deze: „It is believed that approximately 3.000 NGO's are acting illegally at present” (Naar schatting 3.000 NGO's opereren momenteel buiten de wet). Is de Commissie het eens met deze qualificatie of zal zij ervoor zorgen dat deze tekst wordt gecorrigeerd?

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie

(21 maart 1997)

1. De wet inzake de niet goevernementele organisaties (NGO's) die op 26 december 1996 in werking trad bepaalt dat NGO's dienen te worden geregistreerd bij het ministerie van Binnenlandse Zaken dat het recht heeft deze inschrijving al dan niet toe te staan. Voor de goedkeuring van deze wet is de Commissie opgetreden om de situatie van de Europese NGO's in dit land toe te lichten en duidelijke gegevens te verkrijgen over de nieuwe functie van het ministerie van Binnenlandse Zaken die in bedoelde wet dubbelzinnig en vaag is weergegeven.

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte parlementslid in verband met de moeilijkheden die de NGO's tengevolge van de goedkeuring van deze wet bij de uitoefening van hun werkzaamheden zouden kunnen ondervinden en zij denkt hierbij in het bijzonder aan de NGO's die zich nuttig maken op het gebied van de rechten van de mens. Tot dusverre en ondanks de vrees van deze organisaties kon concreet geen machtsmisbruik door het Salvadoraanse ministerie van Binnenlandse Zaken worden vastgesteld.

De Commissie zal de evolutie van de situatie evenwel verder op de voet volgen en zal, eventueel, de nodige maatregelen nemen om te waarborgen dat de NGO's waarmee zij samenwerkt behoorlijk kunnen functioneren.

2. Het interne verslag waarnaar door het geachte parlementslid wordt verwezen citeerde slechts krantenartikelen en gaf dus niet de mening van de Commissie weer.

(97/C 217/349)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0666/97

van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie

(6 maart 1997)

Betreft: Te veel asbest-stof in de remise van de ATAC (gemeentelijk vervoersbedrijf) van Grottarossa (Rome)

De ATAC-remise van Grottarossa bij Rome aan de Via Flaminia was vroeger een fabriek van de FIAT en bestaat uit zeer grote hangars (100x20 m²), waarvan de puntdaken zijn bedekt met asbest-panelen. Volgens het aldaar werkende personeel is het dak meer dan 25 jaar oud en ook zeer laag, aangezien de hangars waren bedoeld om de in de oude FIAT-fabriek geproduceerde auto's te stallen. Dit zou als gevolg hebben dat er zeer veel schadelijk asbest-stof aanwezig is dat dagelijks door de werknemers in de hangars wordt ingeademd. Bovendien heeft de ATAC ondanks de talrijke klachten hierover niets gedaan om deze daken van asbest te vervangen.

Dit is duidelijk in strijd met de richtlijnen 83/477/EEG⁽¹⁾ en 91/382/EEG⁽²⁾ betreffende de maximum asbest-concentraties op de werkplek. Deze richtlijnen zijn overigens in de Italiaanse wetgeving opgenomen aan de hand van verschillende voorzieningen, zoals presidentieel besluit nr. 303 van 19 maart 1956, presidentieel besluit nr. 1124 van 30 juni 1965, wet nr. 833 van 23 december 1978 en wetsbesluit nr. 277 van 15 augustus 1991 (bron: databank CELEX).

Kan de Commissie inzake deze kwestie haar mening geven en mocht overtreding van het Gemeenschapsrecht worden geconstateerd, mededelen of zij tegen de ATAC een procedure denkt in te stellen om deze tot eerbiediging van de wetgeving terzake te brengen?

⁽¹⁾ PB L 263 van 24.9.1983, blz. 25.

⁽²⁾ PB L 206 van 29.7.1991, blz. 16.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(2 april 1997)

De Commissie wenst te onderstrepen dat aangezien de Italiaanse autoriteiten de omzetting in intern recht hebben uitgevoerd van Richtlijn 83/477/EEG van de Raad, gewijzigd bij Richtlijn 91/382/EEG van de Raad van 25 juni 1991 betreffende de bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan asbest op het werk, de toepassing ervan onder de bevoegdheid van de nationale autoriteiten valt.

(97/C 217/350)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0678/97
van Frédéric Striby (I-EDN) aan de Commissie
(6 maart 1997)

Betreft: Steun van de Commissie voor het blad ASUD/JOURNAL

In ASUD/JOURNAL, een blad dat is gesticht en dat wordt uitgegeven door druggebruikers en ex-drugverslaafden, wordt in zeer openlijke bewoordingen dank betuigd aan de Europese Commissie.

Kan de Commissie zeggen door middel van welk programma en in welk kader dergelijke financiële steun kon worden gegeven?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(7 april 1997)

Aan de vereniging Asud (F) heeft de Commissie een eenmalige subsidie van 42 471 ecu toegekend in het kader van het eerste actieprogramma „Europa tegen aids 1991-1993” voor de vervaardiging van een kwartaalblad over aidspreventie, speciaal voor drugsverslaafden.

Alle in het kader van het actieprogramma gefinancierde projecten zijn geselecteerd na raadpleging van het uit vertegenwoordigers van de lidstaten bestaande comité, zoals bepaald in artikel 1 van Besluit 91/317/EEG van de Raad van 4 juni 1991 ⁽¹⁾ tot goedkeuring van het actieprogramma.

⁽¹⁾ PB L 175 van 4.7.1991.

(97/C 217/351)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0679/97
van Frédéric Striby (I-EDN) aan de Commissie
(6 maart 1997)

Betreft: Gegevens inzake het aantal gehandicapten

Voor de NGO's of de verenigingen die zich bezighouden met gehandicapten en die wensen hulp- en steunprogramma's op te zetten, is het vaak moeilijk om cijfermateriaal te krijgen waarmee het mogelijk wordt hun programma juist af te stemmen op het aantal gehandicapten en/of de aard van de handicaps in een bepaalde regio.

Beschikt de Commissie in het kader van het Heliosprogramma of van andere hulpprogramma's over dergelijk cijfermateriaal?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(14 april 1997)

De Commissie heeft in 1993 een studie uitgevoerd over de statistische gegevens met betrekking tot gehandicapten. Een kopie van het door Eurostat gepubliceerde verslag (referentie CA-88-95-008-FR-C ISBN 92-826-9653-7), dat een bijwerking is van een in 1990 uitgevoerde studie, wordt rechtstreeks aan de geachte afgevaardigde en aan het Secretariaat van het Parlement toegezonden.

Niettemin wordt de aandacht van de geachte afgevaardigde gevestigd op het feit dat ondanks het grote aantal gehandicapten in de Gemeenschap, over het algemeen geschat op ongeveer 10% van de totale bevolking, deze studie geen statistische gegevens bevat over de 3 nieuwe lidstaten. Bovendien wordt de vergelijking van de gegevens van de lidstaten bemoeilijkt door de verschillen met betrekking tot de definities en de manieren van gegevensvergarig.

(97/C 217/352)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0680/97
van Frédéric Striby (I-EDN) aan de Commissie
(6 maart 1997)

Betreft: Accijnzen op minerale oliën

Het aankopen van mazout in een naburige lidstaat (bijv. Frankrijk-Duitsland) is een bijzonder ingewikkelde zaak waarmee het grote publiek niet vertrouwd is. De intracommunautaire handel in minerale oliën is een uitzondering op het beginsel van het vrij verkeer van goederen.

Kan de Commissie een lijst opstellen van de diverse accijnsrechten op brandstoffen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(15 april 1997)

De Commissie zendt het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks de gevraagde gegevens toe.

(97/C 217/353)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0688/97
van Gerardo Fernández-Albor (PPE) aan de Commissie
(6 maart 1997)

Betreft: Europees comité voor de werkgelegenheid

Een prominente vertegenwoordiger van een van de lidstaten vroeg zich voor de pers af waarom er wel een monetair comité is, maar geen Europees comité voor de werkgelegenheid.

Zijn onbegrip uitsprekend over het ontbreken van een minimale sociale harmonisering wees hij erop dat het in een gemeenschappelijke markt met vrije concurrentie onbegrijpelijk is dat er niet ook minimumregels voor een dergelijke sociale harmonisatie bestaan.

Kan de Commissie meedelen of zij van een Europese vertegenwoordiger de opdracht heeft gekregen om haast te maken met de werkzaamheden en het onderzoek ter zake en of zij denkt dat tijdens het komende Luxemburgse voorzitterschap een aanzet gegeven kan worden tot een Europees comité voor de werkgelegenheid?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie
(25 maart 1997)

De Raad heeft ingevolge het door de Europese Raad verstrekte mandaat op 20 december 1996 Besluit 97/16/EG tot instelling van een Comité voor de werkgelegenheid en de arbeidsmarkt goedgekeurd⁽¹⁾. Dit comité — samengesteld uit vertegenwoordigers van de lidstaten en van de Commissie — is begin dit jaar met zijn werkzaamheden begonnen. Het is de bedoeling dat het een centrale rol gaat spelen in de bepaling en de uitvoering van de Europese strategie inzake werkgelegenheid, zoals omschreven door de Europese Raad van Essen en de daaropvolgende Europese Raden.

In het kader van de Intergouvernementele Conferentie steunt de Commissie het ter tafel liggende voorstel om het Comité in het herziene Verdrag te institutionaliseren.

⁽¹⁾ PB L 6 van 10.1.1997.

(97/C 217/354)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0694/97
van Nel van Dijk (V) aan de Commissie
(6 maart 1997)

Betreft: Vangst van hamsters in Frankrijk

Heeft het Centre National de Recherche Scientifique (CNRS) in Straatsburg aan de Franse minister van Milieu toestemming gevraagd voor de vangst van hamsters in het departement Bas-Rhin?

Vormt deze vangst, waarvoor in de afgelopen jaren telkens vergunning is verleend, een aantasting van de meest levensvatbare hamsterpopulatie in West-Europa, die echter, net als de resterende populaties in West-Europa, zienderogen achteruitgaat, ondanks de strikte bescherming die de hamster zou moeten genieten op grond van artikel 12 van de habitat-richtlijn 92/43/EEG ⁽¹⁾?

Beschikt de Franse regering over onderzoeksgegevens die kunnen aantonen dat de vangst van hamsters in Bas-Rhin geen afbreuk doet aan het streven de populaties van de betrokken soort in hun natuurlijke verspreidingsgebied in een gunstige staat van instandhouding te laten voortbestaan, zoals artikel 16 van de habitat-richtlijn voorschrijft?

Slaagt het Institut de Physiologie van de medische faculteit te Straatsburg er reeds twee jaar in om hamsters te telen? Betekent dit niet dat voor de vangst van hamsters in de vrije natuur geen vergunning mag worden verleend, aangezien artikel 16 van de habitat-richtlijn dergelijke vangsten alleen toestaat indien er geen andere bevredigende oplossing bestaat?

Heeft de Franse minister van Milieu in de afgelopen jaren vergunning verleend voor de hamstervangst in Bas-Rhin? Heeft de Franse regering dit besluit op adequate wijze beargumenteerd in het tweejaarlijkse rapport over de afwijkingen van de habitat-richtlijn dat zij op grond van artikel 16 aan de Commissie heeft moeten toezenden?

Heeft de Commission Faune van de Conseil National pour la Protection de la Nature de Franse minister van Milieu onlangs geadviseerd geen toestemming te verlenen aan het CNRS voor de vangst van hamsters?

Zal de Commissie (nogmaals) trachten duidelijk te maken aan de Franse regering dat ook Frankrijk zich aan de habitat-richtlijn moet houden en dat van de vangst van wilde hamsters geen sprake kan zijn?

⁽¹⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(9 april 1997)

De Commissie stelt op het ogenblik bij de betrokken Lid-Staat een onderzoek in naar de door het geachte Parlementslid genoemde feiten. Zij zal het geachte Parlementslid in kennis stellen van het resultaat van dit onderzoek.

(97/C 217/355)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0696/97

van Leen van der Waal (I-EDN) aan de Commissie

(6 maart 1997)

Betreft: Verkennende besprekingen met Syrië

Uit het Nederlandse verslag van de Algemene Raad van 20 januari 1997 heb ik begrepen dat er in maart a.s. voor de tweede maal verkennende besprekingen met Syrië over een Euro-mediterraan verdrag worden gevoerd.

Tegelijkertijd blijkt uit persberichten dat Syrië bezig is in hoog tempo zijn wapenarsenaal uit te breiden. Hierbij zou het zelfs om chemische en biologische wapens gaan. De omvang van deze bewapening gaat ver uit boven wat Syrië nodig heeft ter bescherming van eigen veiligheid en vormt daardoor een bedreiging voor de regio. Daar komt bij dat Syrië weinig bereidheid aan de dag legt om tot vrede met Israël te komen.

Bovendien staat de Syrische regering nog steeds toe dat in het door Syrië beheerste deel van Libanon, terroristische groeperingen (Hezbollah) getraind worden en terreuracties tegen Israël voorbereiden, onder meer met wapens die door Iran via Damascus worden geleverd. Tenslotte staat Syrië vanwege betrokkenheid bij het internationale terrorisme op een Amerikaanse lijst van staten tegen wie boycotmaatregelen kunnen worden genomen.

1. Acht de Commissie het, gezien deze feiten, op dit moment opportuun om met Syrië verkennende besprekingen te voeren?

2. Worden in de besprekingen met Syrië voorwaarden gesteld met betrekking tot ontwapening, een toeschietelijker opstelling in het vredesproces en beëindiging van hulp aan terreurorganisaties alvorens werkelijke onderhandelingen over een Euro-mediterraan verdrag van start kunnen gaan?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie*(26 maart 1997)*

Syrië heeft net als de 11 andere mediterrane partners de verklaring van Barcelona ondertekend, die onder andere een partnerschap op politiek en veiligheidsgebied instelt, waarbij de fundamentele principes van het internationale recht worden geëerbiedigd, en de gemeenschappelijke doelstellingen op het gebied van binnen- en buitenlandse stabiliteit worden bevestigd.

Het Euro-mediterrane partnerschap is tevens gericht op de totstandbrenging van een economisch en financieel partnerschap, en op de geleidelijke instelling van een vrijhandelszone op basis van een associatie-overeenkomst.

Dit is de context van de verkennende besprekingen waarnaar het geachte parlementslid verwijst.

Elke associatie-overeenkomst met de mediterrane partners dient overeenkomstig de door de Raad op 29 mei 1995 vastgestelde regels en de conclusies van de Euro-mediterrane conferentie van Barcelona een clausule te bevatten die stipuleert dat de naleving van de democratische beginselen en de eerbiediging van de mensenrechten een fundamenteel onderdeel zijn van die overeenkomst.

(97/C 217/356)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0697/97**van Francisca Sauquillo Pérez del Arco (PSE) aan de Commissie***(28 februari 1997)*

Betreft: Assistentie van de Commissie bij het beheer van begrotingslijn B7-6000

Naar verluidt is bezwaar gemaakt tegen het aantrekken van een consultant om de unit B/2 van DG VIII te helpen bij het beheer van en het toezicht op door Europese NGO's voorgestelde en door de EU medegefinancierde maatregelen uit hoofde van post B7-6000 ⁽¹⁾.

Is de Commissie niet van mening dat het beheer van en het toezicht op medefinancieringsmaatregelen haar eigen taak is en niet die van een particulier bedrijf?

Wordt de Commissie tot een simpele „kassier”, die ervan afziet controle uit te oefenen op de uitvoering van de begroting?

Realiseert de Commissie zich dat het toewijzen van dergelijke beheerstaken aan een particulier bedrijf of bedrijven ten koste kan gaan van niet-gouvernementele organisaties uit andere lidstaten dan die waar het bedrijf waaraan de opdracht wordt gegund vandaan komt?

Realiseert de Commissie zich dat zij het beginsel van de neutraliteit van het bestuur in het geding brengt?

⁽¹⁾ PB C 386 van 20.12.1996, blz. 13.

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie*(24 maart 1997)*

N.a.v. haar recente aanbesteding met het oog op de aanwerving van een consultant die haar dient bij te staan bij het beheer van begrotingslijn B7-6000 stelde de Commissie overduidelijk dat zij haar besluitvormingsbevoegdheid in zaken die verband houden met de mogelijke steunverlening aan niet-gouvernementele organisaties (NGO's) en de selectie en het beheer van projecten in alle stadia zou behouden. Zoals uit de formulering van de aanbesteding zelf kan worden opgemaakt wilde de Commissie zuiver technische steun aantrekken met het oog op administratieve bijstand (teneinde documenten van NGO's te ontvangen die volledig voldoen aan de voorwaarden voor cofinanciering) en was het nooit de bedoeling dat de consultant een politieke rol zou krijgen of de Commissie eenvoudigweg kassierster zou worden.

Ondertussen werd in beginsel een overeenkomst bereikt tussen de Commissie en het verbindingscomité van Europese NGO's die op het gebied van ontwikkeling werkzaam zijn waardoor deze NGO's zelf een grotere verantwoordelijkheid krijgen bij een betere presentatie van hun dossiers. Momenteel worden in dit verbindingscomité besprekingen gevoerd over de wijze waarop dit het best kan worden georganiseerd.

De Commissie onderzoekt momenteel de offertes; een beslissing werd nog niet genomen.

(97/C 217/357)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0791/97
van Jean-Yves Le Gallou (NI) aan de Commissie
(10 maart 1997)

Betreft: Beleidskredieten van de Europese instellingen

In werkdocument nr. 7 van de Begrotingscommissie over de begrotingsprocedure 1997 wordt gewag gemaakt van 1.200 studies die de Commissie in 1995 ten laste van deel B van haar begroting heeft verricht.

Kan de Commissie de volgende gegevens verstrekken:

1. de volledige lijst van de studies die zij in 1996 in het kader van deel B heeft uitgevoerd;
2. de kosten van elk van deze studies afzonderlijk;
3. de totale kosten van de studies?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie
(16 april 1997)

Gezien de omvang van het antwoord, doet de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

(97/C 217/358)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0797/97
van Jean-Yves Le Gallou (NI) aan de Commissie
(10 maart 1997)

Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties

Kan de Europese Commissie voor begrotingslijn A-3040 (Steun aan niet-gouvernementele internationale jeugdorganisaties) de volledige lijst overleggen van verenigingen, NGO's of organisaties die communautaire subsidies ontvangen en de exacte steunbedragen vermelden die zij in het laatst afgesloten begrotingsjaar, m.a.w. in 1996, hebben ontvangen?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie
(10 april 1997)

De Commissie zendt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks de gevraagde gegevens toe.

(97/C 217/359)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0799/97
van Jean-Yves Le Gallou (NI) aan de Commissie
(10 maart 1997)

Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties

Kan de Europese Commissie voor begrotingslijn B3-101 (Jeugd voor Europa) de volledige lijst overleggen van verenigingen, NGO's of organisaties die communautaire subsidies ontvangen en de exacte steunbedragen vermelden die zij in het laatst afgesloten begrotingsjaar, m.a.w. in 1996, hebben ontvangen?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie
(17 april 1997)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(97/C 217/360)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0802/97
van Jean-Yves Le Gallou (NI) aan de Commissie
(10 maart 1997)

Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties

Kan de Europese Commissie voor begrotingslijn B3-4110 (Vrij verkeer van werknemers, maatregelen ten gunste van migrerende werknemers met inbegrip van immigranten van buiten de Europese Unie) de volledige lijst overleggen van verenigingen, NGO's of organisaties die communautaire subsidies ontvangen en de exacte steunbedragen vermelden die zij in het laatst afgesloten begrotingsjaar, m.a.w. in 1996, hebben ontvangen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie
(14 april 1997)

De Commissie zendt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een computeruitdraai met de gevraagde gegevens toe.

(97/C 217/361)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0805/97
van Jean-Yves Le Gallou (NI) aan de Commissie
(10 maart 1997)

Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties

Kan de Europese Commissie voor begrotingslijn B7-210 (Noodvoedselhulp aan ontwikkelingslanden en aan derde landen die door ernstige rampen of crises getroffen zijn) de volledige lijst overleggen van verenigingen, NGO's of organisaties die communautaire subsidies ontvangen en de exacte steunbedragen vermelden die zij in het laatst afgesloten begrotingsjaar, m.a.w. in 1996, hebben ontvangen?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie
(15 april 1997)

De Commissie zendt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een tabel met de gevraagde gegevens toe.

(97/C 217/362)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0806/97
van Jean-Yves Le Gallou (NI) aan de Commissie
(10 maart 1997)

Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties

Kan de Europese Commissie voor begrotingslijn B7-217 (Noodhulp voor vluchtelingen en ontheemden in ontwikkelingslanden en in andere derde landen) de volledige lijst overleggen van verenigingen, NGO's of organisaties die communautaire subsidies ontvangen en de exacte steunbedragen vermelden die zij in het laatst afgesloten begrotingsjaar, m.a.w. in 1996, hebben ontvangen?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie
(15 april 1997)

De Commissie zendt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een tabel met de gevraagde gegevens toe.

(97/C 217/363)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0808/97
van Jean-Yves Le Gallou (NI) aan de Commissie
(10 maart 1997)

Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties

Kan de Europese Commissie voor begrotingslijn B7-6007 (Programma's voor steun aan de Koerdische bevolking) de volledige lijst overleggen van verenigingen, NGO's of organisaties die communautaire subsidies ontvangen en de exacte steunbedragen vermelden die zij in het laatst afgesloten begrotingsjaar, m.a.w. in 1996, hebben ontvangen?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie
(26 maart 1997)

Organisatie	Project	Medefinanciering (subsidie) door de Gemeenschap
International Catholic Migration Commission	Inkomen-genererende activiteiten voor Koerdische vrouwen: oprichting coöperaties in bepaalde dorpen	550.000
Association DIAC	Ontwikkeling landbouw en sociale integratie	400.000
Heidelberg international	Wederopbouw en genereren inkomen	500.000
Project Qandil	Project watervoorziening	550.000
A Associazione di Cooperazione allo Sviluppo	Wederopbouw landbouw en genereren inkomen	550.000
France Libertés	Wederopbouwprogramma voor essentiële structuren, steun voor landbouw, oprichting van bedrijven in Taq-Taq	450.000

(97/C 217/364)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0813/97
van Jean-Yves Le Gallou (NI) aan de Commissie
(10 maart 1997)

Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties

Kan de Europese Commissie voor begrotingslijn B7-610 (Opleiding en bewustmaking op het gebied van de ontwikkeling) de volledige lijst overleggen van verenigingen, NGO's of organisaties die communautaire subsidies ontvangen en de exacte steunbedragen vermelden die zij in het laatst afgesloten begrotingsjaar, m.a.w. in 1996, hebben ontvangen?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie
(16 april 1997)

De Commissie zendt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een tabel met de gevraagde gegevens toe.

(97/C 217/365)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0815/97
van Jean-Yves Le Gallou (NI) aan de Commissie
(10 maart 1997)

Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties

Kan de Europese Commissie voor begrotingslijn B7-6200 (Milieubeheer in de ontwikkelingslanden) de volledige lijst overleggen van verenigingen, NGO's of organisaties die communautaire subsidies ontvangen en de exacte steunbedragen vermelden die zij in het laatst afgesloten begrotingsjaar, m.a.w. in 1996, hebben ontvangen?

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie*(11 april 1997)*

Gezien de omvang van het antwoord, doet de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

(97/C 217/366)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0819/97**van Jean-Yves Le Gallou (NI) aan de Commissie***(10 maart 1997)*

Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties

Kan de Europese Commissie voor begrotingslijn B7-641 (Maatregelen voor renovatie en wederopbouw ten gunste van ontwikkelingslanden) de volledige lijst overleggen van verenigingen, NGO's of organisaties die communautaire subsidies ontvangen en de exacte steunbedragen vermelden die zij in het laatst afgesloten begrotingsjaar, m.a.w. in 1996, hebben ontvangen?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie*(16 april 1997)*

De Commissie zendt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks de gevraagde gegevens toe.

(97/C 217/367)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0821/97**van Jean-Yves Le Gallou (NI) aan de Commissie***(10 maart 1997)*

Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties

Kan de Europese Commissie voor begrotingslijn B7-7000 (Programma's voor de democratie in de landen van Midden- en Oost-Europa) de volledige lijst overleggen van verenigingen, NGO's of organisaties die communautaire subsidies ontvangen en de exacte steunbedragen vermelden die zij in het laatst afgesloten begrotingsjaar, m.a.w. in 1996, hebben ontvangen?

(97/C 217/368)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0822/97**van Jean-Yves Le Gallou (NI) aan de Commissie***(10 maart 1997)*

Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties

Kan de Europese Commissie voor begrotingslijn B7-701 (Steunverlening aan de democratie in de Nieuwe Onafhankelijke Staten van de voormalige Sovjetunie) de volledige lijst overleggen van verenigingen, NGO's of organisaties die communautaire subsidies ontvangen en de exacte steunbedragen vermelden die zij in het laatst afgesloten begrotingsjaar, m.a.w. in 1996, hebben ontvangen?

Gecombineerd Antwoord**van de heer Van den Broek namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-0821/97 en E-0822/97***(14 april 1997)*

De Commissie zendt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een tabel met de gevraagde gegevens toe.

(97/C 217/369)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0823/97
van Jean-Yves Le Gallou (NI) aan de Commissie
(10 maart 1997)

Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties

Kan de Europese Commissie voor begrotingslijn B7-702 (Mensenrechten en democratie in de ontwikkelingslanden) de volledige lijst overleggen van verenigingen, NGO's of organisaties die communautaire subsidies ontvangen en de exacte steunbedragen vermelden die zij in het laatst afgesloten begrotingsjaar, m.a.w. in 1996, hebben ontvangen?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie
(16 april 1997)

Gezien de omvang van het antwoord, doet de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

(97/C 217/370)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0824/97
van Jean-Yves Le Gallou (NI) aan de Commissie
(10 maart 1997)

Betreft: Communautaire subsidies aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties

Kan de Europese Commissie voor begrotingslijn B7-703 (Democratiseringsproces in Latijns-Amerika) de volledige lijst overleggen van verenigingen, NGO's of organisaties die communautaire subsidies ontvangen en de exacte steunbedragen vermelden die zij in het laatst afgesloten begrotingsjaar, m.a.w. in 1996, hebben ontvangen?

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie
(10 april 1997)

Gezien de omvang van het antwoord, doet de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

(97/C 217/371)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0837/97
van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie
(10 maart 1997)

Betreft: Cijfers verbetering energetisch rendement

Kan de Commissie een overzicht geven van de verbetering van het energetisch rendement in elke lidstaat en de EU als geheel over de afgelopen tien jaar, en tevens over de twee afgelopen perioden van vijf jaar?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie
(18 april 1997)

De Commissie zendt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een tabel met de gevraagde gegevens toe.

(97/C 217/372)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0854/97
van Per Gahrton (V) aan de Commissie
(5 maart 1997)

Betreft: Behandeling van een klacht

In een op 1 maart 1995 tot de Commissie gerichte schriftelijke klacht verweet indiener Reinhard Helmers uit Lund, Zweden, de Zweedse regering dat zij het beginsel van gelijke beloning overeenkomstig artikel 7 van EG-verordening nr. 1612/68 ⁽¹⁾ van 15 oktober 1968 schond. Ondanks de geldende voorschriften in deze ontving indiener geen bewijs van ontvangst. Bovendien liet het bureau van de Europese Commissie in Denemarken indiener in een brief d.d. 16 augustus 1996 weten tevergeefs te hebben gepoogd zijn klacht in Brussel op te sporen. Deze kon niet worden teruggevonden, hetgeen indiener opvat als bewijs dat de Commissie voorwendt dat de klacht niet is geregistreerd, maar eigenlijk probeert de zaak in de doofpot te stoppen. Een mogelijke reden hiervoor is volgens indiener dat het verantwoordelijke directoraat-generaal V wordt geleid door directeur-generaal Allan Larsson, die op het moment van de maatregelen van de Zweedse regering waartegen indiener protesteert, lid was van de Zweedse regering. Inmiddels heeft indiener zich ten eerste gewend tot de voorzitter van de Commissie (1 september 1996) en ten tweede een nieuwe klacht aan de Commissie doen toekomen (16 november 1996).

Tegen deze achtergrond wordt de Commissie verzocht de volgende vragen te beantwoorden: Wanneer heeft de Commissie bedoelde klacht van Reinhard Helmers uit Lund, Zweden, ontvangen? Wanneer heeft de Commissie het bewijs van ontvangst aan indiener gestuurd? Hoe of door wie is de klacht van de heer Helmers behandeld? Heeft de Commissie contact opgenomen met de heer Helmers om hem overeenkomstig de geldende voorschriften te laten weten hoe zijn klacht zou worden behandeld? Welke maatregelen denkt de Commissie met betrekking tot deze klacht te nemen?

⁽¹⁾ PB L 257 van 19.10.1968, blz. 2.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie
(4 april 1997)

De Commissie deelt de geachte afgevaardigde mede dat de door hem genoemde klacht grondig is onderzocht.

De beoordeling ervan uit het oogpunt van het Gemeenschapsrecht is uiteengezet in de brieven van 6 februari 1996 en 9 april 1996, waarbij de klager ervan in kennis is gesteld dat de communautaire regels niet op zijn geval van toepassing waren.

Bovendien zij erop gewezen dat de klager ook een verzoekschrift bij het Parlement had ingediend (nr. 321/94), dat in 1995 is afgesloten.

(97/C 217/373)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0881/97
van Wilmya Zimmermann (PSE) aan de Commissie
(12 maart 1997)

Betreft: Intentieverklaring: „Europa tegen racisme”

Op 30 en 31 januari 1997 werd in Den Haag het Europees Jaar tegen racisme en vreemdelingenhaat geopend. Aan de deelnemers van de openingsceremonie werd een „Intentieverklaring: 'Europa tegen racisme'„ in het Duits, Engels, Frans en Nederlands uitgedeeld.

Kan de Commissie meedelen waarom deze verklaring alleen in deze vier officiële talen werd afgegeven en niet in alle elf officiële talen van de Europese Unie?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie
(4 april 1997)

De openingsconferentie van het Europees Jaar tegen racisme werd georganiseerd door de Commissie in samenwerking met het Nederlandse Voorzitterschap. Het budget was beperkt en daarom werd besloten alle documenten alleen in het Duits, Nederlands, Frans en Engels te vertalen. De intentieverklaring was eveneens in deze talen beschikbaar.

Aangezien de Commissie nu bezig is te proberen deze verklaring door vooraanstaande besluitvormers in de Gemeenschap te laten ondertekenen, zal zij haar in alle officiële talen laten vertalen.